ناول: ته څوک يې؟

ليکوال: خواجه زي

نشرکونکې: خواجه زی خپروندويه اداره.

https://t.me/pashtoonovels0

Ketabton.com

ketabton.com - The Digital Library

ketabton.com - The Digital Library

"بِسمِ أَآأَللَّهِ أَآأَلرِحمَنْ أَآأَلرِحيم"

نظر مې د دوکان د ښېښې څخه هغه خوا د سړک بلې
غاړې ته په هغه کوچني میدان و چې د هلکانو یو ډلي
په بیحد شوق او خوشحالۍ لګیا وه او کرکټ یې کاوه،
د کوچنیوالو څخه تر همدا اوس یوازیني شئ چې
بیحد مې خوښیده او شوق مې ورسره درلود همدغه
کرکټ وو، کله ناکله چې ماذدیګر خوا ته بیکاره کیدلم
نو تلم د هغوي سره مې لوبه کول، تقریبا شپږ میاشتي
کیږي چې دلته راغلې یم دقیق که ووایم نو د هغه
وخت څخه چې د ذوالفقار د دفتر څخه ووتلو او د

ketabton.com - The Digital Library

زبیر د هغه پیدا کړی کار ښخه یې هم وشړلو نو دا دوکان مو واخیست.

البته باید ووایم چې زبیر او ذوالفقار واخیست زما سره پیسي چیرته وه؟ خو په نوم زما او د زبیر دی دواړو په شریک پکې کار کو، زه هره میاشت ذوالفقار ته د هغه د قرض یو څه پیسي ورکوم البته دومره پیسي هم نشم ورکولي کله ناکله د میاشتي پنځه زره روپي ورکوم، کله دوه زره او کله ناکله خو بیخې د میاشتي دومره کار نه کیږی چې خپل خرچه اوباسم څه ورسیږی چې ذوالفقار ته یې ورکړم! خو د بیکاری ښخه همدا کار هم ښه دی، وخت تیریږی او ذوالفقار هم دومره خپل د پیسو غوښتنه نکوی چې زه دی پعذاب شم.

البته هغه بیچاره خو بیخي د پیسو نوم لا نه اخلې، کله ناکله چې زه د میاشتي یو څو زره روپي ورکوم نو سخت غوسه کیږی او پیسي نه اخلې خو زه یې په

ketabton.com - The Digital Library

زوره ورکوم، د هغه احسانات پر ما دومره زیات دی چې حد نلری او زه پوهیږم چې د هغه یو احسان هم نشم جبران کولای خو د پیسو پر ورکولو یو څه خپل وجدان راحت کوم.

د دی دوکان یو خوبي همدا د کرکټ لیدل دی کله ناکله چې مشتری نه وی زه هم ځم او هلته کرکټ کوم البته کله ناکله! دا څو وختونو کې د کرکټ کولو څخه لویدلي یم زیاتر د لری څخه د لوبي ځارونکي یم.

په همدی فکر کی وم چی د دوکان دروازه خلاصه شوه او دوه چاغي انجوني چی هر یو یې درې منه آریش کړی و په سترې ګامونو باندی دوکان ته را دننه شول، دا څو وخته چې دوکانداری مې شروع کړې وه دومره تجربه مې حاصل کړی وه او په یو نظر پوهیدم چې ایا مقابل کس مشتری(اخیستونکي) دی که یا هسې وقت ضایع کونکی؟

ketabton.com - The Digital Library

د هغوی د چاغ جسمونو او سترېو څهرو او خالي لاسونو څخه یو شي ماته په واضح توګه ښکاریدل او هغه دا چې هغوي خپل د خوښي ډیزاین یا اندازه نده پیدا کړی،په یو بی حوصله مسکا او تکرای جمله " ښه راغلاست څه مرسته ستاسو سره کولای شم" چی هر ورځ په کرارتو مې د هر مشتری د راتلو سره تکرارول د هغوی پام ځان طرف ته راوارو د هغه دوارو څخه یوه جنۍ چې عمر یی یوسه لږ معلومیدی پداسی حال کی چی خپل حجاب یی سم کاوه کرار وویل: تور برجست لری؟ غټ سایز کې ؟

صحیح ګمان مې کړی و مشتری وه ډیر ژر مې ورته دري ډیزینه برجستونه په تور
رنګ کی د هغوي مخي ته کیخودل او ومې ویل: په غټ سایز کی یواځې دا دری ډیزینه لرم.

جنۍ لکه چی یو راحته ساه واخیستی، په تلوار یې وپوښتل: پدی ډیزین کی 52 اندازه سایز لری؟

ketabton.com - The Digital Library

په حیرانتیا می جنۍ ته وکتل چاغه وه خو دومره هم نه! زما په نظر 50 سایز ورته برابر وو، همدغه خبره مې هغې ته هم وکړل او ومې ویل: زما په نظر 50 سایز تاسو ته برابر دی ځکه دا برجستونه کش دی او ډیر کشیږی(او بیا مي د یو برجست پایسه تر کوم ځای چی کشیدل کش کړل ترڅو زما په خبری اعتبار وکړی جنۍ لکه چی زما خبره خوښه شول ځکه په خوشحالي باندی سر وخوځاوه او ویې ویل: سمه ده همدا اخلم.

خوشحاله شوم چی زما خبره یی ومنل زما په نظر چاغي ښځې د ډنګرو ښځه بهتره دی! ځکه یواځی ورته اندازه مهمه وی، نه ډیر د ډیزاین پسی سر ګرځوی او نه هم رنګ ورته ډېر مهم وی، که یو ډنګره جنۍ اوس راغلي وایې نو مجبوره ورته دا ټول دوکان می خالي کړی وایی ترڅو ډیزاین ،رنګ ،کیفیت اصل، بدل او خلاصه چی زر رقم درد و بتر یې کتلې وایی، او د دی ټولو ځیزونو د کتلو وروسته یې هم ویل" زه تر دا

ketabton.com - The Digital Library

بل دوکان ځم یو بل شي اخلم او بیرته ژر راځم" او دا
خبره مطلب هسې می پر تا دا ټول دوکان خالي کړو
خو زما هیڅ شې خوښ نشو!

خو جالب دا چې زیاتر اوقات داسې هم کیدل چې د
ټول بازار کتلو وروسته ستړی ستومانه راتلل او بیرته
یې همغه شئ کوم چې لومړۍ ځل خوښښ شوی وو
اخیست؟! په داسي حال کې مې ډېر زړه غوارېی هغه
جنۍ ته ووایم: ایا لومړۍ دی چینجی درلود چې وا دی
نه خیست او ځان دې دومره ستړی کړو؟ خو افسوس
چې داسي الفاظ یو ښځې ته مخامخ ویل ښه نه دی.

– قیمت یی څو دی؟

اه بیا تکراری بحث یعنې د دوکانداری بترینه بحث او
موضوع همدغه د جنس په سر چنه وهل دي، منم چې
چنه وهل سنت طریقه ده خو د هغه څخه مطلب دا
چنه وهل نه دی، کوم چنه چې دوي د جنس په سر
وهې دا د انسان عصاب خوړل دې او زه ورځخه کرکه

ketabton.com - The Digital Library

لرم، کاش د خارج پشان په هر جنس باندی قیمت لګول شوی واي او خلکو هم بغیر د کوم چني وهلو څخه په آرامه آرامې يې پیسي ورکول او خپل خرید یې کاوه ای کاش! البته خپل خبره اخلم دا چاغي ښځی داسې بهترینه هم نه دی، دویته که ډیزاین او رنګ دومره مهم نه وي خو قیمت بیحد مهم دی، یعنی تر څو چې په چني وهلو،وهلو دی د بدن پوست در ونباسي تر هغه وخته دې نه خوشي کوی.

د ډیر چنو وهلو وروسته راځی شول چې ما بدبخت ته یو پنځه افغانۍ فایده د هغه جنس په سر راکړی او زه په هغه پنځه روپو داسي خوشحاله شوم ته وا چې پنځه لکه ډالر مې فایده کړی ده. د هغوي دتلو سره سم د دوکان دروازه بیا خلاصه شوه او دا ځل زبیر راننوت.

زبیر- سلام خنګه یی؟
- علیک سلام ښه یم ولی دی دومره ناوخته کړل؟
زبیر پداسی حال کی چی یو برګر او د پېپسې بوتل زما

ketabton.com - The Digital Library

خوا ته نيو وويل: وبخښه، يوځه کار راته پيدا شو نو
ځکه ناوخته شول، څنګه مشتری دی درلود؟
پداسی حال کی چی برګر او د پیپسې بوتل مې د هغه
د لاس اخیست ومی ویل: مشتری نه، باید ووايي د
عذاب فرښتې! یعنې دومره یې د قیمت په سر چنې
ووهل چې اخر کی مې زړه غوښت خپل سر په دا
دیوال ووهم.

زبیر په خندا وویل: نه داسې کار ونکړی، که خدای
نخواسته په تا یو شئ وشې نو ذوالفقار به زما پوست
په ژوندوني وباسی.
- یعنی د دی لپاره چی ذوالفقار درته څه ونه وايي زما
سلامتیا درته مهم ده؟
زبیر پداسې حال کی چې یو عطر یې را اخیستې و او
په ځان يي پاشې په خندا
وویل: معلومداره خبره ده چی دهغه د وېرې نه پرېږدم
یو اغزی دی لا پر پښه ننوځې، کنه پرتا خو څه سینه
چاق عاشق نه یم؟!

ketabton.com - The Digital Library

- بلا بلا ریشخندی انسانه، هغه عطر پرېږده زر ځله مې درته ویلې چې د دوکان شیان په ځان مه واهه یا څوک یې نه اخلې وایې دا استعمال شوی.
زبیر داسې حال کې چې عطر یې بیرته پوښ ته اچو ویې ویل: دوی باید خوشحاله شي چې دا عطر لومړی ما وهلې.
په ریشخند مې وویل: هو نو تخو پیرصیب یې کوم شې چې استعمال کړی هغه برکتې کیږي.
زبیر پخندا وویل: اېرین اوس دې اصل خبره وکړل، زه دا خبری پرېږده پوهیږی طاها څه مې پیدا کړی؟

د برګر خوړلو حال کې مې ورته سر وخوځاوه او ومې ویل: څه؟
د زبیر سترګې له شیطنت څخه وپړقیدل زما خواته چې د میز شاته په څوکۍ ناست وم راغې او خپل موبایل یې راوخیست او ویې ویل: یو خطرناک فلم مې پرون ماښام پیدا کړو طاها، چې باور به ونکړی که ووایم په یوه شپه کې مې درې ځله وکتې.

ketabton.com - The Digital Library

- ما فکر وکړو کوم خزانه،مزانه دی پیدا کړې، پر تا دی ودرېږي.
زبیر- نچ د خزاني څخه ډېر قیمتي فلم دی.

څه مې ونه ویل او خپل برګر خوړل مې پیل کړل زبیر هم څو دقي خپل د موبایل شیان اخوا دیخوا کړل او بلاخره یې هغه فلم پیدا کړو په خوشحالۍ د موبایل سکرین زما خواته ونیو تر څو فلم وګورم، همدا چې نظر مې د موبایل په سکرین ولګید سترګي مې له حیرت خلاصي پاتي شوې، یو نظر مې د زبیر خوا ته چې په خوشحالۍ زما خوا ته راکتل وکړو او یو نظر مې بیا د موبایل په سکرین هغه فلم ته البته باید ووایم هغه سکسي "پورن فحش" فلم ته وکړو او په غوسه مې وویل: مړ شې زبیر دا نو څه دی؟

زما په دی خبره زبیر لږ حیرت وکړو موبایل یې سکرین یې خپل خواته وګرځو، زه په تمه وم چې هغه ووایې دا فلم نه وو بلکې دا د غلطي څخه راغلی خو هغه

ketabton.com - The Digital Library

بیرته همغه فلم زما خواته ونیو او ویې ویل: څه دی؟ خو فلم دی وګوره دومره زبردست فلم دی.

دا ځل نو د رښتیا مې ورته غوسه راغله یو دوه کلک ټک مې پر اوږه وواهه او موبایل مې ورته په لاس ورکړو او ومې ویل: خدای دی ورک که زبیر چې درڅخه بیغم شم، دغه فحش فلم تا ماښام درې ځله کتلې؟ای وشرمیږی بیا که خپل دی غول خوړلې وه او کتلی دی و بیا نو ولې دی ماته راوړو؟ فکر کوی زه هم ستا پشان دا چټیاټ ګورم؟

زبیر- اوووو په کراره دا کوم سکسی یا فحش فلم نه دی.

- نه دی؟

زبیر- اهوم نه دی.

- عجب! نو دا ستا په نظر فحش فلم نه دی؟

زبیر- عه ورک شې خیرن، منم لږ اهوم اهوم یعنې مطلب بې شرمانه انځورونه لری خو په قران دا دومره

ketabton.com - The Digital Library

جالب فلم دی.

- ستا سر دی هغه جالب وخوری، دا رقم شیان کتل پوهیږی څومره ګناه لری؟ دیته اسلام د سترګو زنا وایي.

زبیر- بیا شروع شو مولا صیب.

غوښتل مې یو دوه درې خبری ورواچوم چې زبیر په بیحد عاجزانه لهجه وویل: طاها! ته وقران زما نیشه کې تیشه مه وهه راشه دا وګوره، باور وکه د کتلو څخه به یې پښیمانه نشې.

- په قران قسم یوځل بیا داسي بکواس شیان ماته راوړی داسی وهل وخوری چې خوند درکړی.

زبیر- ورک شې لخیره زه درته وایم دا فلم ډیر جالب کیسه لری، ته یې د هغه نور شیانو سره څه کار لری؟ ته یې کیسي ته وګوره.

- هغه مرداره کیسه یې ستا مبارک زه یې نګورم.

ketabton.com - The Digital Library

پاسېدم ترڅو د عطرونو قوطیان منظم کړم، خو زبیر د سریښ پشان زما پسي و او زاری کول ترڅو زه هغه فلم وګورم دومره یې وویل او زاری وکړل چې بلاخره مې ورته وویل: کتل خو زر کاله وروسته هم داسي مردار فلم نګورم خو ته چې اوس دومره لګیا یې او وایي چې جالب کیسه لری نو کیسه یې وکړه.
زبیر- نه نو کیسه کول یې خوند نه کوی باید ویې ګوری ځکه هغسې بیا په کیسي بهتره پوهیږی.
- بیخي مکوه ورځه ورک شه زما عصاب دی په کافي اندازه نن خراب کړل.

زبیر څو شېبې خاموش شو او کله چې ولیدل بله چاره نلری نو په نه زړه یې وویل: که څه هم د هغه فلم خوند په کتلو کېدی خو اوس چې تا د ځان څخه مولا جوړ کړی نو کیسه به یې درته وکړم، ګوره د فلم اول سر کې چې تا کوم ښځه ولیدل ښه؟
- هوم.

ketabton.com - The Digital Library

زبیر- هغه ښځه اصل کې ښځه نه ده! مطلب عه څنګه دې پوهه کړم ته خیرن فلم هم نګوری چې په کیسه دې سر خلاص شې، ګوره اومم کیسه به داسې شروع کړم ګوره یو ډاکټر دی اصل کې د پوستکې جراح ډاکټر دی، د ده یوه ښځه ده او یو پنځلس کلن لور ده په ده باندی دا خپل ښځه او لور بیحد ګران دی، د ده مور او پلار مړ شوی او دی خپل د ښځې او لور سره په یو کور کې یوازی ژوند کوی (څو شیبې خاموش شو، مخ مې تاو کړو چې وګورم ولې خاموش شو؟ زما په کتلو زیبر په کرار وویل: نه یوازی ژوند نکوی، د ده سره یو بوډې ښځه هم ژوند کوی چې ماشومتوب کې دغه ډاکتر ته شیدی ورکړې وه او د ده رضایی مور راځې دا بوډۍ ښځه هم د دوي سره ژوند کوی البته د یو نوکری پشان او د دوي د کور کار کوی.

دا بوډې ښځه په دنیا کې هېڅوک نلری،البته یو زوی لری چې ډېر خبیث انسان دی، یو بیکار معتاد چرسی چې یوه ورځ ازاد دی او دوه میاشتې بندیخانه کې

ketabton.com - The Digital Library

بندی دی. خلاصه چې دا ښځه د تګ لپاره بل ځای نلری او د همدی ډاکټر په کور کې ژوند کوی یوه ورځ

د دې بوډۍ ښځې زوی خپل د مور د لیدو لپاره د ډاکټر کور ته راځې البته د دی لپاره نه راځې چې خپل د مور پسې زړه تنګ شوی نه، بلکې پولیسان ورپسی دې! زما په نظر ده کوم غلا،ملا کړی ده او د هغوي څخه د بچ کیدلو لپاره خپل مور ته راځې او ورته وایې ما دلته پټ کړه، خو مور یې دا خبره نه منې،د دوي دواړو په همدی خبرو کې بحث وی چې د ډاکټر ښځه راځې او پوښتنه کوی چې څه خبره ده؟ هغه بوډۍ ښځه هم د شرم څخه نه پوهیږی چې څه ووایي؟ چې په همدی وخت کې د هغې زوی چالاکی کوی او خپل ځان د ډاکټری ښځې ته داسی بیخې نامي ښه سړی معرفی کوی او اخر کې ورته په مظلومیت او دروغو وایي چې د کور صاحب یې دی له کور څخه شړلې ځکه چې ده سره د کرایي پیسي نه وه. او اوس دی د اوسېدو لپاره

ketabton.com - The Digital Library

کوم ځای نلری او خپل د مور ځنګ ته راغلې که اجازه وی یو څو ورځې دلته پاتي شې؟!

د ډاکټر ښځه هم د لږ فکر کولو وروسته د هغه خبیث خبره منې او ورته اجازه ورکوی چې د یو څو ورځو لپاره د دوي کور کې پاتې شې، له بلخوا سر خوږلې بدبخت ډاکټر د یو مهم کار لپاره بل ښار ته تللې.
زبیر خپل د خبرو په منځ کې ودرید ما ورته په کنجکاوی کتل ترڅو خپل خبرو ته دوام ورکړی. رښتیا که ووایم کیسه راته جالب معلومیدل که څه هم فلم کې لومړۍ صحنه یې ډیر خراب راخیستلې وه! زبیر چې زما منتظر نظر ولید نو په شیطنت یې وویل:
څنګه اوس هم نغوارې فلم وګورې؟

بد،بد مې وروکتل زبیر یو بد خاصیت درلود او هغه دا چې کوم وخت چې پوهه شوی واې چې د یو شئ په اره یې ستا نظر جلب کړی بیا نو ترڅو چې ستا زاره یې درته نه واې چولی تر هغه یې هغه خبره نکول، نو

ketabton.com - The Digital Library

ځکه ځان مې ناګاره واچو بیرته خپل په کار بوخت شوم او په یو بې پروا لهجه مې وویل: ورځه ورک شې د هغه بیکاره فلم سره دی، هسې برېبړ لګیا وی نو ما ویل بده ده درته شا کړم نو ځکه مې مخ دروګرځو کنه کیسه دی بیخي په غوږ نیولو نه ارزی.

زما په دی خبره زبیر په لوړ غږ وخندل او ویې ویل: هو، هو تخو رښتیا وایې بیخې دی غوږ نه و نیولی کنه؟

کوم ځواب مې ورنکړو، زبیر چې هم زما بې پروای ولیدل نو خپل لګیا شو د کیسي پر کولو او مضریت یې پریخود.

زبیر- ښه نو د کیسی دی ځای کې وو چې بدبخت،کم بخت ډاکتر تللې بل ځای ته او د ډاکټر ښځې د دی بوډۍ زوی ته خپل په کور کې ځای ورکړو، او دا کم بخت ښځه چې دومره خپل په خاوند ګرانه وه او حتا یو لور یې هم درلود د دی خیرن سړی سره یارانه

ketabton.com - The Digital Library

جوړوی.

بی اختیار می مخ د زبیر خواته کړو او ومې ویل: نه!

زبیر- په قران! دا کم بخت ښځه د دی سړی سره جوړیږی او خلاصه چې څو ورځی ښه په عیش او عیاشي باندی اا سړی د ځان سره ساتي خو کله چې د ډاکټر د راتگ خبر واوری نو خپل د غه خبیث یار ته پیسي ورکوی او ورته وایې چې اوس لاړ شه او زما بدبخت خاوند راروان دی خو هغه کم عقل څو ورځي په کور دی او بیا د کوم کار لپاره ځی کله چې لاړو بیا ته راشه خلاصه چې همغسی کیږی خاوند یې د څو ورځو لپاره کور ته راځې او بیا د یو کار په سلسله کې ځې او دا بیا د دی بوډۍ زوی ته زنگ وهی چې راشه میدان چغالي دی.

په حیرت مې د زبیر خبره پری کړل او ومې ویل: دا بوډۍ ښځه ولې ډاکتر ته خپل د زوی او د هغه د ښځې د بد عملی په اره خبر نه ورکو؟

ketabton.com - The Digital Library

زبیر- مورا! پوهیږې مور څه ته وای؟ زوی چې هرڅومره بد شي بیا هم یو مور خپل د اولاد مرګ نغواړی، هغه بوډۍ ښځه هم خپل د دی خبیث زوی مرګ نغوښت نو ځکه دی ورته ډیر نصیحتونه کول البته خپل زوی ته یی کول خو زوی چې تازه په داسی مزو وریپیښ شوی و نو خپل د مور یوه خبره یې هم نه منل البته دومره خبیث څهره یی ده زه حیران یم دا د ډاکتر ښځه د ده سره څنګه یارانه جوړه کړل؟

زبیر په یو افسوس دا خبره وکړل چی ماته خندا راغلل.

زبیر- خانده مه رښتیا وایم تا خو فلم کې نه دی لیدلی خو باور وکه سم خنزیر پشان څهره یې ده همغسې چاق بد قواره او دا بدبخته ښځه دومره ښکلې ده، د دی خاوند هغه بدبخت ډاکټر هم ښکلې دی بیا ولاکه چې دا ولی د دی مردار سره جوړه شوه؟ په هر حال

ketabton.com - The Digital Library

خدای دی واخلی دواړه ښه نو کیسه مې کول چې د دی خاوند بیا د کار په سلسله کې یو چیرته ولاړی.

- صبر د دی څخه مخکې چې کیسه پیل کړی تا ویل د دی یو پنځلس کلنه لور ده هغه چیرته ده؟ هغه خو کوم چیرته نه ده تللی، هغه نو څنګه خپل د مور د دی غلط کارو څخه نه ده خبره؟
زبیر بد بد راوکتل او ویې ویل: کله چې فلم نګوری نو معلومداره ده چې د کیسی په سر و بر به صحیح نه پوهیږی زه هم کوم روبات نه یم چې ټول کیسه الف څخه تر یا درته وکړم لور یې زما لیاده ووتل چې درته ووایم هغه یې یو مکتب کې اچولې چې لیلیه لری او میاشت کې یوځل کور ته راځی.

- اها صحیح شو اوس دوام ورکړه.
زبیر- مرګ یې دوام ورکړه.
کرار مې وخندل چې زبیر یو دوه نور خبری هم وکړل او بیا یې کیسه راوخیستل: ښه نو ویل ښځې خپل

ketabton.com - The Digital Library

هغه خیرن خبیث معشوق راوغوښت په دی فکر چې خاوند مې نشته، او دواړه لګیا وه عیش او عشرت یې کاوه چې له هغه خوا یې خاوند راغلو!

همدا چې خوله مې د پوښتني کولو لپاره جوړه کړل ترخو وپوښتم خاوند خو یی د کار لپاره تللی وو ځنګه راغلو؟ چې زبیر په غوسه زما د څه ویلو مخکی خوله رابنده کړل او ویې ویل: یو دقه خوله دی بنده ونیسه کیسه لا خلاصه شوی نه ده، وایم چې ولی راغلو دومره که تلوار دی درلود بیا به دی فلم کتلی وایی، دومره بد مې راځی خبره مې پوره کړی نه وی او ته لکه د شلمبو مچ پشان پوښتنی کول پیل کړی چی دا نو ولی داسی شو؟ هغه نو ولي هغسی شو؟ هر څه وشو ښه وشو په تا یی څه؟

د زبیر دومره غوسي ته مې وخندل او ومې ویل: اها زه صحیح شو څه نه وایم مهربانی جناب کیسه خوان صیب!

ketabton.com - The Digital Library

زبیر- مرض او درد کیسه خوان صیب.
- اصلاً بیخې کیسه مکوه چی دومره نازونه کوی.
زبیر- زه ناز کوم که ته؟ د انسان پشان مې درته فلم راوړو ځان دی اولیا د زماني جوړ کړو چې توبه، توبه زه خو داسی شیان نګورم او اوس ګوره څنګه غوړ دی نیولي کیسی ته؟! که غواړې کیسه وکړم نو د انسان پشان غوړ شه او زما خبره مه بندوه.

غوښتل مې ورته وایم چې بیخې مکوه! خو کله چې د زبیر هغه د قاتلانو پشان په غوسه نظر مې ولید نو په کراره مې وویل: سمده نور پوښتنه نکوم کیسه وکړه.

زبیر څو شیبی په ځیر،ځیر راوکتل او بیا یې خپل کیسه پیل کړل: د ډاکتر ښځه په کور کې خپل یو دوسیه پاتې شوی کوم کې چې د ده د نن ورځې د کنفراس او جراحې یو مهم مثله وی نو ځکه دی مجبوره کیږی بیرته کور ته راوګرځې او کله چی کور ته راځې نو خپل ګرانه ښځه د هغه د معشوق سره خپل

ketabton.com - The Digital Library

په کوټه کې، خپل په بستر کې په هغه بد حال کې ګوري.

زه بغير د څه ويل ورته غوږ وم چې زبير په تنده لهجه وويل: ما فکر کوو اوس به دواړه راونيسې او مړه به يې کړي خو باور کوی طاها! دا کم بخت ډاکتر هملته بغير د څه ويلو وچ کلک درېږي، داسی لکه چې فلج شوی وي يا کوم خوب ويني او باور يې نه کيږي چې څه روان دي؟ هغه خبيث د بوډۍ زوی چی هم ډاکتر هک حيران ويني نو ژر دوه پښې لري دوه نور هم قرض کوی او الفرار... د کور څخه تښتي د هغه د تلو وروسته د ډاکتر ښځه د ډيناسور پشان های،های ژاړي او اوښکی توی کوی او بخښنه غواړي.

مور مې ډاکتر هم د کوټي يو کونج کې کښيني او خپل سر په دواړو لاسونو نيسې چې دا نو څه مصيبت راباندی نازل شوی؟ خلاصه چې کافران دی او بيغرت خپل ښځې ته هيڅ نه وايی باور کوی يعنې يوه څپېړه

ketabton.com - The Digital Library

يې لا نه وهې، يوازې ورته وايې نور زه ستا سره هېڅ کار نلرم او دا چې د کور څخه دې نه شړم يوازې او يوازې خپل د لور پخاطر داسې کار نکوم او نور زما خوا ته را نشې او تمام!

يعنې خپل غوسه يوازې د هغې سره په خبرو نکولو باسې، څو مياشتې د دې پيښې څخه تيرېږې او ډاکټر بيخې خپل کور ته نه ځې او که ځې هم نو خپل د ښځې خواته ګورې لا نه، يوه ورځ چې دې پکار کې دې زنګ ورته راځې او خبر ورکوې چې د ده کور اور اخيستې او د ده ښځه هم په دې اور کې سوځيدلې! البته بدبختکه مړه نه ده خو بيحد زيات سوځيدلې، ډاکټر بدبخت هم په تلوار ځان شفخانې ته رسوې، او هې د مينې کور دې خداې برباد کړې د دې دومره کارونو او خبرو او خيانت او دوکې با وجود بدبخت ډاکټر خپل د ښځې لپاره ژاړې او ټول هغه کينه او بغض چې د هغې لپاره يې زړه کې درلود يوه شيبه کې ټول لمينځه ځې او د يو،يو ډاکټر لاس نيسې او زاړې

ketabton.com - The Digital Library

ورته کوي چې ښځه يې وژغوري او د ښځې عجل هم لکه چې پوره نه وو ځکه ژوندی پاتي کيږي خو!

خو تقريبا 95% خپل جلد(پوستکي) له لاسه ورکړې او دومره بدقواره او بدرنګه ورځخه جوړه شوی چې ځوک ورته کتلې لا نشي خو بيا هم په ډاکتر باندی داسی ګرانه ده لکه توره اوسکه(کشمش) څو هفتي په ويښ ورسره په شفخانه کې تېروی د هغه وروسته يو نوی کور اخلی او دا کور ته وړی او څلرويشت ساعته ورباندی داسي پام کوی چې نه پريږدی ښځه يې لاس تور او سپين ته ويسي، او کوم مينه چې دا څو وختو کې کمه شوی وه هغه اوس سل چنده کيږی او تل کوښښ کوی هغه خوشحاله وساتی او پرينږدی چې خفه شي خو ښځه يې چې اوس خپل ښايست له لاسه ورکړی فکر کوی خاوند يې ورباندی ترحم کوی او زړه سوځيږی نو ځکه ورسره نه خبری کوی او نه ورته حتا ګوری، د کور ټول هينداری ماتوی ځکه چې نغواړی خپل سوځيدلې مخ پکې وګوری.

ketabton.com - The Digital Library

ډاکټر چې هم خپل د ښځې ژړا او بد حال ګوری نو خپل ټول کوښښ علم،تجربه کاروی ترڅو وکولې شې خپل د ښځې ښایست د جراحي په واسطه بیرته هغې ته ورکړی، خلاصه چې شپه او ورځ د هغې د مخ د جوړکولو لپاره کار کوی او د دی لپاره چې ښځه یې کور کې یوازی پاتي نشې د مجبوری څخه بیا هغه بوډی ښځه خپل کور ته راوړی ترڅو د ده پر ښځې پام وکړ.

یوه ورځ چې ډاکتر د تل پشان خپل کار ته تللې او کور خالي دی، یوځل بیا د څو میاشتو مخکې پشان خبره رامخکې کیږی او د بوډی زوی یو ځل بیا د دوي نوی کور ته راځې

د ډاکتر ښځه چی عجیب شیطان یې په *** ننوتلي د دی دومره خبرو او کارونو باوجود یو ځل بیا شیطان یې په زړه کې وسوسه وراچوي او غواړی د بوډی د زوی سره رابطه ونیسې خو هغه ورته وایي چی ته دی

ketabton.com - The Digital Library

دا شکل ته وګوره او زه چی تاته ګورم ما درڅخه کرکه کیږی او خلاصه چې دا بیحد سپکوی او ډیر بد رد ورته وایې اخر کې هم په زور د دې څخه پیسي اخلی او بغیر له دی چی کوم توجه ورته وکړی د هغه ځای څخه ځی، د هغه د تلو وروسته د ډاکټر ښځه د څو میاشتو وروسته هینداریۍ مخي ته ځی او خپل مخ ته ګوری او تازه پوهیږی چې خبره څومره خرابه ده او د دی مخ څومره سوځیدلي او فکر کوی چې په داسې قواره خو ژوند نه کیږی او خلاصه دومره د هغه خبیث خبرو ته فکر کوی،کوی چې بلاخره کلک اراده کوی چې باید ځان ووژني.

د هغه خوا څخه بدبخت ډاکټر د څو میاشتو زحمت او خواری وروسته یو لاره پیدا کړی ترڅو خپل د ښځې مخ د اول ورځ پشان سم کړی هغه دومره دی خبری ته خوشحاله دی چې شیرني اخلې او خپل لور د لاس څخه نیسې او د کور پخوا روانیږی ترڅو دا ښه خبر خپل هغه اهوم ښځې ته ورکړی همدا چې دوی

ketabton.com - The Digital Library

دواړه کور ته ننوځې د دوي د پښو مخ کې یو شې درب لاندې پر ځمکه راغورځیږی

زبیر خاموش شو چې دا ځل ما ورته بد بد وکتل او ومې ویل: که وغواړی مضریت وکړی او کیسه همدلته نیمه کې پریږدی پخدای قسم داسې وهل درکړم.
زبیر پخندا وویل: مه ورختا کیږه کیسه پوره کوم نفس مې بند شو پریږده یو ساه خو واخلم.

که څه هم ډیر تلوار مې وو چې پوه شم چې څه شې د دوی ومخي ته راوغورځید!؟ البته که څه هم اټکل مې کاوه خو بیا هم غوښتل مې د زبیر له خولی پوره کیسه واورم خو زبیر هم مضریت نیولی وو د ساه اخیستلو په بهانه دری ساعت اخوا دیخوا شو لاړو اوبه یې وڅښل خپل بدن یې کش راکش کړو خلاصه ښه چې ډاډمن شو چې زما زړه یې راشین کړو د هغه وروسته خپل ځای کې کښیناست او په شیطنت یې وویل: ښه نو د کیسی کوم ځای کی وم؟

ketabton.com - The Digital Library

- یو شي د ډاکتر او د هغه د لور د پښو مخکې راوغورځید.

زبیر- اها هلته وم هغه شې اصل کې د ډاکټر ښځه وه هغې خیرنی ځان د بام له سر لاندی راوچو او ځان یې مړه کړل، د هغې په مړه کیدو د هغه لور لیونۍ شول ځکه هغې خپل د مور مرګ خپل د سترګو په وړاندی لیدلی وو بدبخت ډاکتر له یو خوا خپل ښځه له لاسه ورکړل له بلخوا څخه یې لور لیونۍ شول نو هک حیران پاتی کیږی چې څه وکړی؟ یو څو میاشتي خو دی هم د لیونیانو پشان ګرځې راګرځې خو اخر کې ځان راټولوی او خپل لور وړی اروپوه ډاکټرانو ته ترڅو علاج یې وکړی او هغه صحنه کوم کې چې مور یی د دی د سترګو وارندی ځان وژنه کړی وه لیاده وباسې د ډاکټر په بیحد کوښښ کرار، کرار د څو میاشتو وروسته لور یې ښه کیږی او هغه پیښه یې لیاده وځي.

ketabton.com - The Digital Library

د لور په ښه کیدو یې ډاکټر یو ځل بیا د ژوند کولو لپاره یو هدف پیدا کوی د هغه ټول مینه او د ژوند امید دا ځل د هغه لور ده او بیحد ورباندی ګرانه ده او وربادی پام کوی، د څو میاشتو وروسته کله چې د ده لور یو څه ښه شوی اوسیږی یوه ورځ د ده یو ملګری جشن نیولي او ډاکتر یې هم هغه جشن ته دعوت کړی ډاکتر هم د دی لپاره چې د لور فکر یې یوڅه بدل شې هغه د ځان سره جشن ته وړی، هلته په تګ باندی کرار کراری ده خوشحاله خوشحالې ده البته تر یو څو ساعتو! څو ساعت وروسته ډاکټر خپل د ملګرو سره په خبرو کی ګرم راځې او د لور حوصله یې تنګه کیږی او خپل د پلار څخه اجازه اخلې تر څو د هغه د ملګرو د لورګانو سره د ګرځیدو په پار بیرون حویلۍ ته لاړ شې.

پلار یې که څه هم زړه نغواړی خو د دی لپاره چی د لور طبعیت یې یوڅه ښه شې اجازه ورکوی خو ورته واې ژر بیرته راشه، لور یې هم په ډېره خوشحالي د

ketabton.com - The Digital Library

نورو انجونو سره د جشن څخه دباندی حویلي خواته ځې هلته حویلۍ کې ځوانان هلکان راټول شوی او مجلس یې راخیستي، هلکانو چې نظر په انجونو لګیږی نو خپل مجلس پریږدی او د دوی خواته راځي او انجونو ته د رقصیدو وړاندیز کوی انجوني هم د هغوي وړاندیز مني البته د ډاکتر لور د هیڅ وړاندیز نه مني او د رقص د میدان څخه شاته د دوی ننداری ته دریږی.

په همدی وخت کې یو هلک راځی او دیته د رقصیدو وړاندیز کوی، دا یې بار،بار رد کوی خو هلک دومره ډیر ورته وایې چې دا مجبوره کیږی او مني، د دری څلور دقو رقصیدو وروسته هلک کرار،کرار دا د ځان سره عادت کوی او د رقص خلاصیدو وروسته ورته وایې چې راځه هغه خوا باغ کې قدم ووهو او خبری وکړو د انجلۍ چې خپل د پلار پشان بیحد یو ساده او بدبخته شي ده د هلک خبره مني او ورسره باغ خواته ځی کرار، کرار د جشن د ځای څخه لری کیږی او همغه حال

ketabton.com - The Digital Library

کی چی خبری او مجلس کوی هلک دا یو کونج خواته لځان سره وړې او ...

د زبیر خبره مې وړپری کړل او ومې ویل: او ... مه شرمیږه تر اخره ووایه.
زما په خبره زبیر پخندا شو او ویې ویل: بیر مردار فکر لری.
- زه مردار فکر لرم که ته؟

زبیر- اصلا هغوی هلته کوم کار ونکړو که زما خبره دی نه وای پریکړی نو ویل مې درته، چې هلک غوښتل ورسره زور زیاتي وکړی خو جنۍ چې د پخوا څخه لږ لیوني غوندی وه او تازه لږ په ښه کیدو وه د هلک د داسې چلند په لیدو چیغي وهل پیل کوی او عصبی دوره ورباندی راځی بدبخت هلک چی هم دا حال ګوری نو دوه پښی لری دوه نور هم قرض کوی او الفرار او جنۍ همیلته بی هوښه پریږدی، د څو ساعتو وروسته یې بدبخت پلار ورختا کیږی او خپل د لور پسې په

ketabton.com - The Digital Library

ګرځیدو کیږی او اخر کې خپل لور په یو بدحال کی د باغ په کونج کې پیدا کوی.

- دا څومره غمژن کیسه ده؟! هر مصیبت چې دی د دغه ډاکتر په سر راځې.
زبیر- لا خو کیسه پاتي! ډاکتر خپل لور په تلور شفخاني ته وړی او د څو ساعتو وروسته چې جنۍ په هوښ راځی نو دا ځل د رښتیا لیونی شوی ده.
په ناباوره انداز مې وویل: نه.
زبیر- ولای جنۍ رواني مرض اخیستی او د نر د جنس څخه وحشت او وېره لری حتا خپل پلار لا ځانته نږدی نه پریږدی او د هغه په لیدو چغې وهی.
په افسوس مې وویل: بیچارګی! البته باید ووایم بیچاره ډاکټر دا څومره بد شانس او بد قسمت انسان و.

زبیر- پریږدی کیسه وکړم کنه؟
- یعنې لا خلاصه نشوه؟ فکر کوم اخر کی ډاکتر هم

ketabton.com - The Digital Library

ځان وژنه کوی او خبره خلاصه!
زما په دی خبری زبیر په شیطنت وخند او ویې ویل:
کیسه خو اصل کی اوس پیل شول.
په ګنګس انداز مې وویل: هغه څنګه؟

زبیر په هیجان او شوق وویل: د ډاکتر لور لیونۍ کیږی او دی چی هرڅومره کوښښ کوی هر څومره ډاکټرانو ته چې خپل لور وړی لور یې نه ښه کیږی او ټول ډاکټران ورته یوه خبره کوی"ستا لور باید بستری کړو ځکه هغې خپل دماغي توازن کامل له لاسه ورکړي او د رښتیا لیونی شوی ده" خو ډاکتر دا خبره نه منې او د ټول ډاکټرانو سره جنګ کوی او خپل لور کور ته وړی، خو د څو ورځو وروسته لور یې د ځان وژنې کوښښ کوی او کله چې پلار یې غواړې د دی کار څخه یې منع کړې نو هغه نور هم لیونې کیږی او ځان وهي او کنځل کوی، د هغې د دی حال په لیدو ډاکټر مجبوره کیږی خپل لور په نه زړه لیونتون(دیوانه خانه عالیه باد ههههه) کې بستری کړی.

ketabton.com - The Digital Library

کله چې خپل لور هلته بستری کړی او کور ته راشې نو دا ټول مصیبتونه او خبری ذهن کې ګرځې راګرځې او دومره ډیپریشن کې ځې چې لومړۍ غواړې ځان ووژني خو ناڅاپه یې یو فکر ذهن ته راځې! وایې د مرګ څخه مخکې باید غچ واخلم.

د زبیر په خبره لږ مې هیجان د کیسي اوریدلو ته زیات شو کنه فکر می کاوه هسې غمژن او بدبخت کیسه ده، زبیر هم د کیسی په هیجان کی ننوتي وو او داسی په هیجان یې کیسه ویل ته وا چې د ډاکتر لځایه دی روان دی او غچ اخلی.

زبیر- نو ځې خپل د ملګری کور ته همغه ملګری کوم چې د هغه کور کی جشن وو او دا پیښه د ده د لور سره هلته واقع شوی وه، هلته په ټګ باندی خپل د ملګری څخه پوښتنه کوی چې هغه هلک څوک و کوم چې د ده لور سره یې غوښتل داسی غلط کار وکړی؟ ملګري ورته وایې چې هغه هلک اراده شاید د غلط کار

ketabton.com - The Digital Library

وه خو هغه عمل يې نه دی ترسره کړی نو کار مه ورسره لره،د هغه په خبرو ډاکټر غوسه کیږی او وایې چې د هغه د لاسه زما لور لیوني شوی او ماته یې ادرس راکړه.

ملګري لومړۍ ډیر کوښښ کوی چې دی منع کړی خو کله چې ویني نه منع کیږی نو د مجبوری څخه د هلک آدرس ورکوی، ډاکتر هم د آدرس اخیستلو سره سم خپل موټر کې کښینی او هغه ادرس ته ځې کوم چې ملګری ورکړی دی، هغه هلک کوم چې غوښتل د ډاکټر په لور زور زیاتي وکړی هغه یو بدبخت او بیحد غریب هلک دی نه مور لری نه هم پلار! خپل د انا سره ژوند کوی او یو کوچني دوکان لری د کالو خرڅولو نور هیڅ مرګ نلری.

ډاکټر دوه ورځي هلک د نظر لاندی نیسي په دریم ورځ چې کله هلک یوازی ځان خپل د کور څخه د دوکان خواته روان دی نابېره ورباندی برید کوی او هلک بې

ketabton.com - The Digital Library

هوښه کوی البته هلک چندان بدنې ځواک او قواره هم نلری بیحد ډنګر دی سم د انجونو پشان دی ډاکتر ورباندی تکره دی نو ځکه ژر یې بې هوښه کوی او د موټر شاته ډالې کی اچوی او ځان سره یې خپل د کور خواته وړی هلته په رسیدو هلک خپل د کور زیرزمینې ته وړی.

نه پوهیږم ولی خو کله چې زبیر وویل د کور زیرزمینې ته وړی نو ناڅاپه چپه پښې می درد شروع کړو او د سترګو وړاندی می هغه لیونې جنرال راغلو چی تبر په لاس زما مخکی ولاړ و او غوښتل یې ما ټوټه،ټوټه کړی او بوجۍ کې مې واچوي دومره هغه فکر کې غرق شوی وم چې د زبیر په غږ په ښود راغلم.
زبیر- اووو چیرته ولاړی؟

- هیڅ همدلته یم کله چې دی وویل زیرزمینې نو یو خاطره مې ذهن ته راغلل.
زبیر- لکه چې هغه لیونی جنرال دی یاد ته راغلو؟

ketabton.com - The Digital Library

خپل په پښې مي لاس تير کړو د دری کالو وروسته اوس هم کله چې ډېر ستړی شم یا پښه مې یخ ووهی نو درد کوی،دا هم د خدای رحم وو چې قلم پری نشوه کنه بیا به مې څه کول؟ څومره خرچه زما په دی پښې راغلل ډاکټرانو ورته د سپین زرو سیخان دننه په هډوکي کې وتړل تر دري میاشتو هغه سیخان زما په پښه کې وه، هره هفته تلم ډاکټر ته ترڅو ماساژ ورکړی عه هغه کلونه څومره د خواری کلونه وه، که ذوالفقار نه وای زه ډاډمن یم چې همغه کال کې یا معیوب کیدلم یا هم مړ کیدلم.

د زبیر په دویم ځل غږ په ښود راغلم او ومې ویل: هو هغه جنرال مى راياد شو.
زبیر- خدای دی هغه ووهی بیحد ظالم انسان وو، خو په هر حال زه وایم د هغه کار دومره هم بد نه وو.
د زبیر په دی خبره په حیرت می وروکتل او ومې ویل: کار یې دومره هم بد نه وو؟ هغه څومره بیګناه کسان مړه کړل! هغه هم عادی مرګ نه بلکې ټوټه، ټوټه یې

ketabton.com - The Digital Library

کړل او ته لا واې دومره بد نه وو؟!
زبیر پخندا وویل: نه مطلب مې هغه نه وه، ګوره منم چې ډېر ظالم انسان وو او کار یې بیحد بد وو خو زما مطلب د ډاکټر په پرتله بیا هم نیک انسان وو یواځی وژل یې کول.

- نو ډاکټر څه کوی؟ ده خو هم هغه هلک راګیر کړی او غواړی مړ یې کړی.
زبیر پخندا وویل: همدا وایم کنه کاش ده هم یوازی مړه کول کړی واې!
- سم خبره وکړه زما عصاب خو دی راوخوړل په دی کیسی.
زبیر په هیجان خپل ځاې کی سم شو او ویې ویل: ګوره ډاکټر لومړۍ غواړی دا هلک مړ کړی، خو بیا د ځان سره واې چې یواځې مړه کول کوم ګټه نلری او باید ده ته دومره عذاب ورکړم څومره چې پر ما او زما په لور تیر شو، نو هلک بی هوښه کوی او هملته خپل د کور په زیرزمینې کی عملیات کوی.

ketabton.com - The Digital Library

په ګنګس انداز مې وویل: د څه عملیات کوې؟
زبیر په کټ، کټ پخندا شو او ویې ویل: اهومم.. د هلک هغه شي پرې کوې.
د حیرت څخه مې خوله خلاصه پاتې شوه او ومې ویل: نـــه!
د زبیر خندا لا زیاته شوه او ویې ویل: په قران د ظالم زوی هغه کار کوي خو کاش یوازې د هغه په پرې کولو راضي شوی واې د دې څخه وروسته چې د نرتوب څخه یې واچوې نو یو بل عجیب فکر یې هم ذهن ته راځي

داسې حال کې چې د ډېر حیرت څخه مې سترګې خلاصې پاتې وه ومې ویل: نور نو څه پکې پاتې شول؟
زبیر داسې حال کې چې خپل خندا نشول کنټرول کولای وویل: ګوره اول کې ما درته وویل چې دا ډاکټر د جراحي د پوستکي او ښکلا ډاکتر دی نو هلک چې په هوښ راشي او په چغو پوغ شروع وکړي نو ډېر په

ketabton.com - The Digital Library

راحت هلک بې هوښه کوی او دا سلسه تقریبا تر یوه میاشت روانه ده ډاکټر هلک ته بوډۍ ورکوی او یو پیچکارۍ وربالدی کوی او همدا چې هلک په چغو شې او کمک غوښتل شروع کړې نو بی هوښه کوی.

هلک هم کرار، کرار چغي وهل پریږدی او زاری کول شروع کوی ځکه پوهیږی که چغی ووهم نو بی هوښه کوی مې د یو میاشت وروسته ډاکټر هلک د کټ څخه خلاص کوی او ورته (زبیر پخندا شو چې زما خندا هم راغله که څه هم د ډاکټر په کار مې بیحد خراب احساس درلود، زبیر په همغه خندا وویل: د یوه میاشت وروسته ډاکتر هلک ته خپل کارنامه ښایی او هلک په های های ژاړي او زاری کوی خو ډاکتر یوازی ورته وایي دا یوه میاشت کیږی زه تاته د زنانه هرمونو پیچکار کوم او ستا بدن کرار،کرار جراحي ته اماده کیږی.

ketabton.com - The Digital Library

هلک چې نور ژوند ته هېڅ امید نلری بغیر د څه ویلو
ډاکتر ته غوږ نیسي ډاکټر هم ورته په کراره او بیغمه
توګه واي یوه بله میاشت باید دا پیچکار درته وکړم
ترڅو کامل توګه اماده شی د دی خبرو وروسته هلک
چې خپل د ځان په لیدو روح یې د بدن څخه وتلې
بیرته په کټ ترې او ورڅخه ځې همدا رقم یوه میاشت
تیریږی او د یو میاشت وروسته ډاکټر په هلک باندی
پیچکاری کوی او کله چې بې هوښه شې نو خپل
شخصی روغتون ته یی وړی او هلته خپل ځینو ملګرو
ډاکترانو ته چی هغه هم د ده په رقم جراحان دی
راغواړې او ورته واې چې یو هلک ماته راغلې او دا څو
میاشت کیږی زاری کوی چی تغیر جنسیت عمل ترسره
کړم(تغیر جنسیت مطلب د نر څخه یې ښځه کړم) او
بیحد په تکلیف دی او دومره پیسي هم نلری نو ما
ورباندی زړه وسوځید او غواړم دا عمل ترسره کړم.

نو که ستاسو څخه کوم یو راسره مرسته وکړی نو ډیر
به مو مننډوی اوسیږم. هغه ډاکټران چی هم دا خبری

ketabton.com - The Digital Library

اوری نو فکر کوی چی د رښتیا همدا کیسه ده او خارج کی خو اوس هر لس نفرو کی یو نفر تغیر جنسیت کوی نو کمک کیږی او هلک عملیات کوی د څلرویشت ساعت وروسته عملیات بریالی کیږی او هغه بدبخت هلک یو دم جنۍ جوړیږی، ډاکتر هلک بیا په همغه بې هوښي حالت کی خپل کور ته راوړی او د څو ساعتو وروسته چی هلک په هوښ راځی نو دا ځل نه چغي وهی نه ژاړی او نه هم زاری کوی د یو مړ انسان پشان یوازی ډاکتر ته ګوری ډاکتر هم ورته هینداره راخلې او د هلک نوی څهره ورته ښایی او باور کوی طاها دا مضر ډاکټر هغه هلک ته کوم څهره ورکړی؟

په ګنګس انداز زبیر ته ګورم چې هغه پخندا وایې:
ډاکټر خپل د مړی ښځې څهره هلک ته ورکړی.
- نه ..
زبیر- ولای، باور وکړه یو دم هغه رقم ښکاری البته د هغې څخه لا زیات ښکلې ښکاری ډاکټر د یو نقاش پشان د هغه بدبخت هلک هر غړی جلا،جلا جوړ کړی او

ketabton.com - The Digital Library

حتا خپل د ښځی کوم ځایونه چې د ده خوښ نه وه هغه یې لا اوس جراحی کړی.
- مرګ، مرګ.

زما په خبره زبیر خاندی او وایې: خو رښتیا وایم ډاکتر خپل ټول هنر مصرف کړی او داسي ښایسته کړی دې هغه هلک چې زر دانې ښځې د هغه د ګوتي یو نوک ته نشی رسیدلې په څو میاشتو کې د هغه څو جراحي عملونه کوی او زر رقم پیچکاریاني او هرمونونه دا هلک ته تزریق کوی خو خلاصه دومره ورباندی مصرف کوی چې بدن یې،څهره یې، غږ یې او حتا رفتار یې لا د یو ښځې رقم کیږی، البته د حق تیر نشم د دی ټول کارونو په موده کې ډاکټر د هلک سره ډیر ښه رفتار کوی خپل ورته په خوله ډوډی ورکوی حتا هغه باندی د انجونو نوم هم ایږدی خلاص چې ډیر یې ښه ساتي.

د څو میاشتنو وروسته ډاکتر مجبور کیږی د یو کار په سلسه کې یو ځای لاړ شې، نو د هلک د ساتني لپاره بیا

ketabton.com - The Digital Library

هغه بوډۍ ښځه راوړې خو دا ځل هغې ته سم قسمونه او قرانونه ورکوی چې دا ځل به کوم غلطي نکوی، ډاکټر بوډۍ ته نصیحت کوی چې د هلک شاوخوا به کوم خطرناک شئ مثال چاقو یا کوم ښیښه یا کوم بل شئ به نه پرېږدی، ځکه چې ډاکټر وېرېږی هلک ځان وژنه ونکړی البته هلک څو ځله په دې میاشتو کې د ځان وژني کوښښ کړی هم و، بوډۍ ښځه ډاکټر ته وعده ورکوي چې خپل د سترګو پشان به د هلک څخه ساتنه کوی، باید ووایم چې ډاکتر بوډۍ ښځې ته ټول کیسه کړی او هغه خبره ده چې دا ښکلی جنۍ اصل کی هلک دی!

خلاصه چې ډاکټر ځې او دا بوډۍ په بیحد احتیاط د دروازی د شا څخه هلک ته ډوډۍ ورکوی بغیر له دی چې کوم خطرناک شئ د هغه خوا کی پرېږدی هلک دیته هم زاری کوی او ډېر ورته وای چې خیر دې ما پرېږدې، خو بوډۍ د هلک یو خبری ته هم غوږ نه نیسي او یوازی ډوډۍ ورکوی او ورڅخه ځې. په دې منځ کې

ketabton.com - The Digital Library

څو ورځې تېرېږي او ډاکټر بیرته کور ته راځې او ګوري چې خیرو خیرت دی، نو دا ځل ډاکتر یو کار کوی! ډاکتر دا دومره وخت کې هلک د زیرزمیني په یو کوټه کې ساتلی وو خو د ډیر وخت وروسته هلک ته وایې چې زه دی نن بیرون حویلۍ ته ورېم ترڅو لږ چکر ووهی؟! خو په دی شرط چی چغ ماچغ او شور ماشور به نه جوړوی.

هلک چی تقریبا یو نیم کال شوی و لمر یې لا په سترګو نه ولیدلي د ډاکټر خبره منې، ډاکټر هم هغه د لاس څخه نیسې او کرار یې لځان سره له زیرزمینی څخه بیرون باسی، باور کوی لمر به څه وی لیدل به یې څه وی؟ یا شین چمن به څه وی؟ او لیدلی به یې څه وی؟ خو دا هلک د لمر او د هغه شین چمن او حویلۍ په لیدو ژاړی یعنی دومره یې زړه هلته تنګ شوی وی چی دا وچ چمن ورته جنت ښکاری.

ketabton.com - The Digital Library

- نچ نچ بیچاره، باور کوی د دی هلک څخه می لومړی بد راتلل خو اوس مې ورباندی زړه سوځیږی، منم چې کار یې غلط وو خو دومره ظلم کول هم ورسره ښه نه وه.

زبیر پخندا وایې: لا کیسه پاتې.

- ژر یې خلاصه کړه پخدای طبعیت دی راخراب کړو اخر څه کیږی؟

زبیر- نو غوږ شه چې ژر کیسه خلاصه کړم، هلک دومره د چمن او لمر په لیدو احساساتي کیږی چې ژاړی او بې اختیاره ډاکتر غیږ کې نیسې او مننه ورڅخه کوید هلک دا رفتار اصل کې یو روانې رفتار دی، او اروپوهان وایي کله چی انسان ډیر وخت یوځای تېر کړی نو که ظلم هم ورباندی کیږی د هغه ظلم سره عادت کیږی او هغه ظلم ورته ښه ښکاری او خپل انساني حقوق کوم چی خدای ورته ټاکلې هغه لیاده باسې او ځان د ظالم کس احسان مند ګڼي.

ketabton.com - The Digital Library

په دی هلک باندی هم څه ناڅه همداسی چل کیږی،
ډاکټر چې د هلک دا رفتار ګوری نو احساس کوی چي
خپل پخواني مینه مطلب خپل ښځه یې غیږ کیده! د
هلک څهره خو پوره د ده د ښځې رقم وه نو د ده هم
ورته احساسات پیدا کیږی او کرار کرار نور هم ورسره
مهربانه کیږی او باور به ونکړی خو ډاکټر په دی هلک
مین کیږی.
- الله اکبر.

زبیر پخندا وویل: ولله الحمد.
- بلا،بلا مه خانده دا نو څنګه عجیب غریب کیسه
شوه؟!
زبیر- عجیب غریب نه جالب! ډاکټر د هلک سره مینه
پیدا کیږی او کرار،کرار یې د زیرزمینې څخه لومړی
خپل د کور یو کوټې ته او بیا کرار،کرار یې خپل کوټې
ته وړی هلک هم د دنیا څخه لاس مینځلې د ډاکتر هره
خبره منې البته خبره منې نور اجازه نه ورکوی چې

ketabton.com - The Digital Library

کوم کار وکړی.

- ای درد و مرض او کوم کار وکړی بی ادب.

زبیر پخندا وویل: مرض پریږده کیسه وکړم، خلاصه چې ډاکتر او هلک یو دبل سره بیحد صمیمي کیږی او ډاکتر هم ورباندی کرار،کرار باور کوی یوه ورځ ډاکټر د یو کار لپاره مجبور کیږی بیا له کور ولاړ شی او بوډۍ ته واې په هلک فکر ساته، بوډۍ هم ورته هو کوی خو کله چې ډاکتر له کور لاړ شي نو د بوډۍ خانه خراب هغه خبیث زوی بیا د دوی کور ته راځي هغه خبر نه دی چې د ډاکټر ښځې ځان وژنه کړی هغه خپل د مور سره لګیا دی او پیسي ورڅخه غواړې مور یې هم د ډیر وېرې څخه پیسي په لاس ورکوی او ورته وایې ژر د دې ځایه لاړ شه، بوډۍ غواړی خپل زوي ژر له کوره وباسي ترڅو هغه هلک ونګوری خو خانه خراب هلک چې د دوی د خبرو غږ اوری نو خپل د کوټې څخه راوځي.

ketabton.com - The Digital Library

د بوډۍ زوي چې هلک ګوري نو تعجب کوی او فکر کوی چې دا د ډاکتر ښځه ده همغه د ده پخواني معشوقه؟! نو لومړۍ خو باور یی نه کیږی خو وروسته د یو کوڅه ډب سپي پشان د هلک خواته ورځې او بیا د دروغو د محبت کیسي شروع کوی خو هلک چې د بوډۍ زوي نه پیژني نو ورته بار،بار واې ماته نږدې مه راځه خو د بوډی زوی د هغه خبره نه منې بوډۍ څو ځله کوښښ کوی چې خپل زوي منع کړی خو زوی نه منع کیږي او اخر کې خپل مور وهی او کله چې ګوری هلک بیخې په خبره نه دی نو په زوره یې له لاسه نیسې او کوټې ته یې لځان سره وړی او ورته واې زه خو دې پخوانی معشوق یم ولی ما رد کوی؟

خلاصه هلک چغې وهي خو د بوډۍ زوی لګیا دی او بیځایه خبری کوی،چی همدی وخت کې بوډۍ لځان سره واې چې ما د ډاکتر حق کې ډیر بد کړی او زما د زوی له لاسه د هغه ټول کورنۍ لمینځه تللې نو دا به لوی ظلم وی چې د هغه دا نوی امید او هیله چی د دی

ketabton.com - The Digital Library

هلک د راتلو سره يې په ژوند کې پيدا شوی هغه هم زما زوی ورځخه واخلې او ډاکټر برباد کړی، په همدی فکرونو بوډی ډاکټر ته زنګ وهې او ورته کيسه کوی، ډاکتر چې دومره ډير د کور څخه نه دی لری شوی د دی خبرو په اوريدو په بيحد تلوار بيرته کور ته راګرځې او همدا چی راشې خپل توفنچه راخلې او خپل د کوټې دروازه ماتوی او يو ځل بيا د خو کالو مخکې صحني سره مخامخ کيږی خو دا ځل په دې توپير چې هلک ژاړې او هغه خبيث لځان څخه لرې کوی خو هغه سپي نه ورڅخه لری کيږی.

ډاکټر چې هم د څو کالو د زړه کوفت يې زړه کې پاتي و بغير له دې چې د بوډی زوی ته د خبرو شانس ورکړي خپل د توفنچی ټول مرمی د هغه خبيث په بدن کې ورخالې کوی او ځای پر ځای مړ کوی، هلک چې په ډاکټر نظر ولګيږی نو په تلوار د هغه خواته ځې او هغه په غيږ کی نيسې او ورته ژاړی ډاکتر هم ورته دلداری ورکوی او د هغه وروسته هلک بل کوټې ته

ketabton.com - The Digital Library

استوی او خپل د بوږی سره یوزای د هغې د زوی لاش د حویلۍ په یو کونج کې دفن کوی بوږۍ یو څو اوښکی خپل د زوي په مړی توی کوی

خو ډاکټر ورته دلداری ورکوی او وایې چې د نن څخه وروسته زه ستا زوی یم او هغه خبیث لیاده وباسه، د جسد د دفن کولو وروسته ډاکټر د هلک خوا ته ځې، او همدي منځ کی هلک یو فکر کوی هغه لځان سره واې چی په چغو پوغ خو کوم کار نه کیږی او نه هم د دی کور څخه تښتیدلې شم مګر دا چې داسي وښایم چې زما هر شی لیاده وتلې او په ډاکتر مین شوی یم!

خلاصه چې خپل په ذهن کې د جوړ کړی پلان د عملې کولو لپاره هلک ډاکتر ته وایي چې زه ستا سره مینه لرم او غوارم درسره واده وکړم!

- دا لا بل شرم.

ketabton.com - The Digital Library

زبیر بغیر له دی چې زما خبری ته کوم پام وکړی پخندا خپل کیسی ته دوام ورکوی او وایي: د هلک په خبره ډاکتر دومره خوشحاله کیږی چې حد نلری، هلک ته واې چې زه هم درسره مینه لرم او سبا ځو کلیسا ته او هلته واده کو، په همدی شپه ډاکتر د هلک د خوشحاله کولو لپاره خپل د جایداد نیمه حصه یو کور او څو لک ډالر د هغه په نوم کوی او څو ساعت کښیني او هغه ته د میني،عاشقي او د ښه راتلونکي کیسی کوی هلک هم ځان ورته مین،مین کوی او هغه شپه د ډاکتر سره تیروی په سهار یې هلک اراده کوی همدا چې کلیسا ته ولاړل نو د هغه ځای ښځه به تښتې او پولیس به خبر کوی.

سهار خواته ډاکتر پر ځان ګوتي وهي او ځان ښځه شل کلن ځوان جوړوی او د هلک خواته ورځې او ورته وایې راځه چې لاړشو کلیسا ته، هلک هم په دروغجنې مسکا سمده وایې او ډاکتر سره یوزای د کور ښځه وځې په دی ګمان چې نن به یې د ازادی ورځ وی، خو

ketabton.com - The Digital Library

ډاکټر چی تازه یې عقل سر ته راغلې هغه هم اټکل کړی وو چې هلک شاید وغواړی وتښتې نو ځکه یو داسی کلیسا ته یې لځان سره وړی چې د ښار څخه بیحد لری دی او یوازی یو پاپ هلته ژوند کوی او بس، هلک چې کله هلته ورسیږی نو ټول د تښتیدلو امیدونه یې خاوری ایری شې او مجبوره کیږی چې ډاکټر ته"هو" ووایی او د هغه سره واده وکړی.

د کلسیا څخه به بیرته راتګ کې هلک کوښښ کوی ډاکټر راضی کړی تر څو کوم هوتل خوا ته لاړ شې او یو شې وخوری خو ډاکټر هر بار د هغه خبره رد کوی او وایې موږ تازه واده کړی او زړه مې غواړی کور ته لاړ شو ترڅو دواړه یوازی اوسیږو او ما بوږی د همدی لپاره د څو ورځو لپاره رخصت کړی ده،هلک چی ګوری ډاکټر ته چل نشې ورکولای نو نامیده او نامراده کرار کښینه کله چی کور ته ورسیږی نو د رښتیا هم بوږی نشته او دوی دواړه یوازی وی، ډاکټر خو په کالو کې نه ځایږی د خوشحالې څخه او هلک هم هیڅ کار نشې

ketabton.com - The Digital Library

کولای او یوازی په زړه کی قسمونه ډبوی او ظاهره کی په دروغجنی مسکا د ډاکتر هره خبره منې

دا حالت تر ماښام روان وی ماښام خواته هلک ځان سره واې چې تښتیدلی تر هغه وخت چې ډاکتر ژوندی وی امکان نلری نو باید ډاکتر مړ کړم، ډاکتر د خدای ناخبر بغیر له دی چې د هلک په نیت خبر اوییږی په خوشحالي د هغه شاوخوا ګرځي راګرځی او ورته جان وقربان واې چې همدی وخت کې هلک ورته بهانه کوی او وایې زه باید یو حمام وکړم او ځان لږ چمتو کړم ډاکتر چی هم په باغونو کې ګرځی فکر کوی هلک غواړی ځان د ده لپاره سینګار کړی نو اجازه ورکوی هلک هم د حمام کولو په بهانه د ډاکتر کوټې ته ننوځې او په اول نظر کی خپل د زړه شئ مطلب توفنچه پیدا کوی.

توفنچه راخلې سم یې چک کوی چې مرمۍ لری او کنه؟ کله چې سم صحیح مطمن کیږی چی توفنچه

ketabton.com - The Digital Library

جوړه تیار ده نو له کوټې وځي او د بدبخت ډاکتر خوا ته چې په کوچ باندی پروت دی او د هلک په انتظار کې غزلونه وايې ورځي، ډاکټر چې فکر کوی هلک تیار شوی نو په خوشحالي ورته وای دومره ژر تیار شوی؟ هلک هم ورته واي هو نغوارې وګوری؟ د هلک په دی خبره ډاکټر پخندا خپل سترګي خلاصوی او(زبیر پخندا شو ما ته هم خندا راغله او لکه لیونیانو پشان دواړو یو څو شیبې هسی وخندل د هغه وروسته زبیر وویل:

زبیر- کله چې هلک توفنچه په لاس ویني نو خوله یې له حیرت څخه خلاصه پاتې کیږی، اول خو خاندی او هلک ته وايې چی ته ټک نشی کولای خو کله چې هلک په ډیر غوسه د هغه په پښه ټک کوی نو د ډاکتر عقل سر ته راځي او کوښښ کوی هلک پوه کړی چې د ده په مرګ غټ ترینه ستونزه خپل هلک ته جوړیږی، ځکه هیڅوک نور هلک نه پیژنی او یوازیني کس چی د ده سره مرسته کولی شی هغه دی خپل دی، خو هلک ورباندی بل ټک هم کوی او دا ځل یې په اوږه ولی

ketabton.com - The Digital Library

ډاکتر چی نور خپل د ژوندی پاتی کیدو څخه نامید شوی هلک ته واې چی مړ کوی خو می سل سلنه هغه کې خو شک نشته خو د مرګ څخه مخکی زما یو ارمان پوره کړه،هلک که څه هم زړه نغوارې خو بیا هم واې ارمان دی ووایه، پوهیږی طاها ډاکتر څه ارمان لری؟

- څه؟

زبیر پخندا وویل: ډاکتر ورته واې دومره زحمت مې پر تا وویست د مرګ څخه مخکی خو یو مچکه راکړه.
د زبیر په دی خبره بې اختیاره مې خندا راغلل او ومې ریل: ډېر پدرلعنت شې یې.
زبیر چې هم خندل ویې ویل: وا ما نو څه کړی؟ خو رښتیا وایم ډاکتر ورته دا خبره کوی، هلک هم لومړی داسی هک حیران پاته کیږی او وروسته غوسه کیږی یو بل ټک ډاکتر په بل پښه په مرمې ولې چې ډاکتر هم بغیر د کوم چغی وهلو یوازی خاندی او وایې که زما خبره په دی خاطر نه منې چې ما دربانده ظلم کړی

ketabton.com - The Digital Library

صحیح دی حق لری خو د نن د واده پخاطر چې ښځه
او خاوند شو زما دا آرمان راپوره کړه.

او عجیب ده دا خارجیان بیحد بیغرت خلک دی هلک
زره نازړه کیږی ډاکتر چی ګوری هلک زړه نازړه شوی نو
یو څه نور هم د میني داستان تعریف کوی او هلک
تقریبا راضی کیږی خو وېرېږی چی دا کوم چل ونه
اوسیږی او هسې نه که نږدی ورشم راګیر می کړی؟
ډاکتر چې د هلک په زړه نازړه توب پوهیږی نو ورته
پخندا وای یو بل ټک مې په دی ځای خپل زړه ورته
ښایي واې دلته مې وولو د هغه وروسته چې اخری
سلګۍ مې دی او کامل د لاس او پښو ولیدلې یم او ته
ډاډمن شوی چی نور د حرکت نه یم بیا راشه، هلک که
څه هم د ډاکتر څخه بد راځی خو د مړ کولو زړه یې
نلری خو ډاکتر وربډاندی چغی وهی ترڅو وار وکړی د
هغه په چغه هلک ورختنا کیږی او وار کوی او نښه یې
همغه ځای لږیږی کوم چی ډاکتر ورته ویلی وه ډاکتر

ketabton.com - The Digital Library

خپل اخری ساه ګانی اخلی او هلک ځانته نږدی راغواړی هلک هم خواته یې ورځی او ....

- ډېر بی شرم انسان یې زبیر،یعنی دا مردار ځایونه یی داسی په خوند تعریف کوی.
زما په خبره زبیر خپل و خنګ ته په میز باندی ایخودل شوی کتابچه پر ما وار کړل او پخندا یې وویل: اصل چینجې ته لری نه زه، بی شرم خو ته یې زه د هغه خراب ځایونو څخه ژر تیرېږم خو ته له قصد زما خبره هغه خای کې بندوی ترڅو درته په تفصیل باندی هغه خبره وکړم.
- ورک شی خیرن خو ته داسې په خوند،خوند روان یې چې زه فکر کوم که درته ونه وایم ودرېږه نو په جزیاتو به تېول داستان وواېي.
زبیر پخندا وویل: نچ زه پوهېږم څنګه د دی ځایونو څخه جمپ واچوم اوس پرېږده کیسه وکړم چې ناوخته ده نور باید کور ته لاړشو.

ketabton.com - The Digital Library

خاموش شوم ترڅو زبیر خپل دا عجیب غریب کیسه ژر خلاصه کړی چې د رښتیا هم نور د ماښام د اذانو او د دوکانو د بند کولو وخت وو.
زبیر- هلک نږدی راځی او ډاکتر په همغه د مرګ حال کی د دی ښځه وروسته چې ښکل کوی د غوږ څنګ کې کرار ووایې" که څه هم مړ دی کړم خو ته زما د ښځې ښځه ډېر وفاداره وی او ځان دی هغه خبیث "مطلب یې د بوډۍ زوی دی وایې ځان دی هغه ته ونه سپارو او د اول ښځه تر اخر یوازی زما سره وی، او د دی خبرو سره سم بدبخت ډاکتر مړ کیږی او هلک هم څو شیبی هک حیران دریږی او د هغه وروسته الفرار.

لومړۍ د پولیسانو یو حوزي ته ځې او دا ټول کیسی کوی خو هغوی باور نه کیږی او دی مجبور کیږی خپل اصلی نوم او ځای ورته وښایي پولیسان هم د اطمنان لپاره د هلک انا ته زنګ وهی او هغه چی کله راشی لومړۍ خو دی نه پیژنی خو هلک ورته په ژړا، ژړا کی کیسه کوی او هغوی هم د هلک په خبره د ډاکتر کور ته

ketabton.com - The Digital Library

ځې او د رښتیا د هغه مړی پیدا کوی او باوری کیږی
چی دا جنۍ اصل کی د یو نیم کال مخکی ورک شوی
هلک دی. هلک خپل د انا سره خپل کور ته ځی خو نور
نړۍ هغه رقم نه ده ښنګه چی یو نیم کال مخکی وه،
اوس ټول کسان ده ته بل ډول ګوری او دی د هغوی د
نظر ښخه په تنګ راځی او ځان سره واې کاش هیڅکله
دی نړۍ ته نه واې راغلی!

یا که راغلی واې نو ای کاش هیڅکله می د ډاکتر د لور
سره هغه کار نه واې کړی چی دی حال ته نه وای
رسیدلی نو خلاصه د کلام طاها جان هغه دا چې دا
هلک یو ځل د ډاکتر په لور زور زیاتی وکړو خو ډاکټر
...

زبیر پخندا شو ما ته هم خندا راغلل خو همغه خندا
حال کی می ورته یو څو کنځل هم وکړل خو زبیر بیا
هم خپل خوله بنده نکړل او په خندا،خندا یې وویل:
یعنې ده د ډاکتر په لور یو ځل لاس واچو خو ډاکتر دی
سل واره .....

ketabton.com - The Digital Library

- ای درد و مرض بنده کړه خوله دی.
زبیر پخندا وویل: سمده نور څه نه وایم خو ګوره جالب فلم و کنه؟
- څه ناڅه البته تا چی ځنګه کیسه وکړه هغه دومره بی ادب نه وه څومره چی د فلم لومړۍ انځور وو؟
زما په دی خبر زبیر په شیطنت وویل: تا چی د فلم لومړۍ سر کی کوم سړی او ښځه ولیدل او ما درته وویل دا ښځه اصل کی ښځه نه ده؟ مطلب می همدا وو هغه ښځه چی د هغه سړی سره وه هغه همدا هلک وو او هغه سړی همدا د کیسی ډاکتر وو.
په حیرت می وویل: دا نو ځنګه؟

زبیر- په همدی خاطر خو می درته وویل چی دا کیسه ما دری ځل وکتل، فلم ډیر ګډوډ وو دا کیسه چی ما درته وکړل دا خو د درې ځل کتلو او پوهیدلو وروسته ما درته وکړل کنه هلته لومړۍ کیسه د هلک او ډاکتر د میني څخه شروع کیږی بیخې زما سر لومړۍ کی خلاص نشو خو د دوه،درې ځلو کتلو وروسته پوه شوم

ketabton.com - The Digital Library

چې دلته لومړۍ هلک ښايي بيا کيسه شاته وړی او د ډاکټر ښځه ښايي او د هغه کيسه وايي.

- اهوم خو بيا هم زما په نظر داسی فحش فلم يو ځل لا په کتو نه ارزۍ څه ورسيږی درې ځل؟ که څه هم کيسه يې عجيب غوندی وه.
زبير - شايد خو ما وکتو اوس خو کار تر کار تير شو.
- هو د اوس لپاره خو کار تر کار تېر شو خو د دی وروسته داسی شيان مګوره.
زبير په خندا وويل: په سترګو مولوی صيب.

- بيحد نن ډېر ما ته مولا،مولا نه وايې؟
زبير پخندا وويل: خو ته د موليانو رقم خبری او نصيحتونه کوی.
- د هغه جاهل خلکو رقم خبری مکوه زبير چې دومره بد مې راځې،کله چې ښه خبره د اسلام خبره ورته کوی نو هغوی وايي ځان راته نيک،نيک يا مولا، مولا مکوه، ته صبر.

ketabton.com - The Digital Library

خپل موبایل مې راوخیست او یو اډیو مې پلې کړل او موبایل مې د زبیر خواته ونیو: واخله دیته غوږ ونیسه.
زبیر موبایل راخخه واخیست او لږ غږ یې ورکړو، چې له هغه خوا د یو مولا د نصیحت غږ پورته شو چې ویل یې:

- یو مهمه خبره تاسو ټولو ورونو ته کوم چی دا څو وخت بیخې زیات زموږ په معاشره کی عام او عادی خبره ګرځیدلې، هغه د دی فحش ویډیو ګانو او انځورنو په اړه ده نو ای زما مسلمانانو ورونو او خویندو، آیا پوهیږئ چې یو بل ته د فحاشۍ ویډیوګانو، عکس ونو او یا پیغامونو لیږل څومره ستره او خطرناکه او کبیره ګناه ده؟ که تاسې د الله (ج) له عذابه وېرېدلای، او که ستاسې زړونو کې د الله جل جلاله حیا او خشیت وای، نو دا کار به مو هېڅکله هم نه وای کړی.
الله تعالی فرمایي: إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَن تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ

ketabton.com - The Digital Library

فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ (النور: ۱۹)

ژباړه: بېشکه هغه کسان چې غواړي فحاشي (بدچلند او بې‌حیایي) د مؤمنانو په منځ کې خپره شي، د هغوی لپاره په دنیا او آخرت کې دردناک عذاب دی.
ای وروره! ای خوری! ته به اوس فحش ویډیو یو چاته واستوې، خو پوه شه،هرڅوک چې دا ویډیو دا عکس یا دا پیغام ګوري ته یې له هری ګناه سره شریک کیږی، ته به مړ شې خو دغه ویډیو به لا نورو ته رسیږي او ستا د ګناهونو حساب به لا هم روان وي دا خو د صدقه جاریه پر خلاف ګناه جاریه شوه!

که ته دیوې بدکارې ښځې یا سړي ویډیو، تصویر یا خبرو ته وخت ورکړې او بیا یې خپلو ملګرو سره شریک کړې نو ته نه یوازې پخپله ګناه کوې، بلکې نورو ته هم د فحاشۍ دروازه پرانیزې ته د یو انسان د بدنامۍ وسیله جوړیږې او د خلکو د ذهنونو د فاسدولو

ketabton.com - The Digital Library

سبب ګرځي دا عمل نه غيرت لري، نه ایمان لري، او نه عزت.
ایا ستا همداسې ژوند خوښ دی؟ایا ته خوښ یې چې د قیامت په ورځ دا ټول خلک ستا د اعمالو پر تله درواچول شي؟

ایا ته خوښ یې چې دا ویډیو د الله جل جلاله په حضور کې ثابته شي؟
نو خدای "ج" ته رجوع وکړه!توبه وباسه! نور دغه فاسد کار پرېږده او له نورو هم دا غوښتنه وکړه چې د داسې ویډیوګانو له خپرولو ځان وساتي.یاد ولره! بد عمل یو ځل کول ګناه ده خو خپرول یې بې شمېره ګناهونه لري!څه ضرور دی چی یوی فاحشی ښځی یا سړي ته تاسو دومره وخت ورکوی چی دهغی نوم او دهغی بدعمل له ټولو ملګرو سره شریک کوی تاسی پوهیږی چی داستاسی کړنه له هغی سره د بیا ګناه په حاصلولو کی څومره کمک کوی؟

ketabton.com - The Digital Library

زبیر زما موبایل بند کړو او ما ته په کتو یې په زړه نا زړه لهجه وویل: یعنې ما په دی کیسی کولو ګناه وګټل؟
د زبیر دا خاصیت ډېر ښه و کله چې پوه شوی وایي چې کوم کار یې غلط دی نو ژر پښیمانه کیدو او د جاهلانو پشان خپل په غلط کار نه دریدو، د هغه د دلداری ورکولو په پار مې وویل: اوممم هغه وخت ګنهکار په حساب راتلې کله چې دا فحش فلم دې نورو ته هم ښودلې وای، البته دا چې تا وکتلو دا هم ګناه وه! خو که وغواړی خپل د کتلو باوجود نور ته یې هم وښایی نو دا بیا دوه چنده ګناه ده او هو په دی هم ګنهکار راځې چی داسی بیځایه کیسه هر چاته وکړی.

زما په دی خبره زبیر خپل د جیب څخه خپل موبایل راوخیست او لکه چی هغه فلم یې ډلیت کړو ځکه خپل موبایل یې زما خواته ونیو او ویې ویل: کوم فلم؟ ولې هسې په رڼا ورځ باندی پر ما تهمت لګوی؟ او کیسه خو تا ماته وکړل بی شرم ما کله درته داسی خراب کیسه

ketabton.com - The Digital Library

کړی؟ توبه،توبه اخر زمانه ده خلک خپل ګناه پر ما عاجز اچوی یا الله تخو شاهید وی چی دا خیرن طاها ماته هغه کیسه وکړل ما خو هیڅ ونه ویل.

د زبیر دی خبرو ته مې د حیرت څخه خوله خلاصه پاتي شوه، خو څوشیبې وروسته مې خندا راغلل او ومې ویل: دومره ژر دی مذهب بدل کړو؟
زبیر چې هم کوښښ کاوه خپل خندا کنټرول کړی ویې ویل: ما کوم مذهب نه دی بدل کړی دا ټول ملامت ته وی کنه زه او داسی خراب شیان کتل؟ الله اکبر امکان نلری.

غوښتل مې یو دوه کنځل ورواچوم چې د ماښام د آذان غږ پورته شو او مجبور خوله مې بنده کړه، د زبیر سره په ګډه د دوکان شیان مو سم کړل او دوکان مو قفل کړو د هغه وروسته پخپل زور،پخواني موټر سایکل کښیناستم او د کور پخوا روان شوم البته زبیر هم راسره په موټر سایکل کښیناست ترڅو تر یوځای

ketabton.com - The Digital Library

ورسوم، په لاره کې زبير راته وويل: طاها ستا په نظر ايا د ډاکتر کار غلط وو؟
داسي حال کې چی نظر مې د سړک خواته وو ترڅو کوم ټکر،مکر ونکړم د هغه ځواب کې مې وويل: تا لا تر اوسه هغه کيسه له ذهن څخه نه ده ويستلي؟ تر اوسه د هغه بيځايه دروغ فلم په اړه فکر کوی؟

زبير- زما ذهن يې پريشانه کړو، زه فکر کوم د ډاکټر کار يو دم صحيح وو!
- ستا په نظر صحيح وو؟ خو زما په نظر خو ظلم وو.
زبير- ظلم خو بيخې نه وو،ته فکر وکړه د هغه له لاسه د ده د لور ژوند تباه شو او هغه ليونې شوه، که هغه داسي مردار کار نه واې کړی نو هېڅ وخت به هم داسی کار نه واې ورسره شوی ده خپل د ګناه بدل وليد، دې خپل ښځه شوه ترڅو پوه شی د يو ښځې پسې کتل، هغې باندی زور زياتی کول څنګه دی؟ ده باندی همغه کار وشو کوم چې ده کړی وو،زما په نظر خو انصاف ورسره وشو!

ketabton.com - The Digital Library

او رښتیا ته خبر یې پاکستان کې یو قانون امضا شوی
او هغه قانون دا دی چې که کوم سړی په کوم جنۍ
تجاوز وکړي نو د قاضي لخوا حکم ورکول کیږي چې
هغه سړی شنډ کړي! مطلب د مردانګی څخه یې
واچوی ترڅو د داسی سړي نسل لا پاتی نشی.

په پوسخند مې وویل: چرکستان د کوم خوا اسلامي
مملکت او اسلامي قانون شو؟ د هغوی ټول قانون خو
د کفر دی، ته ولاړسه ګوګل یا بل هر ځای چې سرچ
وکړې او پوښتنه وکړې چې نړۍ کې تر ټولو ډېر فحش
ویډیوګاني او فلمونه کوم هیواد کې کتل کیږي؟ نو تاته
به په اول نمبر کې دا چرکستان شریف نوم راشي نو ما
ته د دال تعریف هیڅکله مکوه، او هو ته فکر وکړه که
داسي قانون هم اوسیږي او عمل هم ورباندی وشي نو
ایا کوم فایده به وکړي؟

زه فکر کوم د فایدی لځایه تاوان به وکړي! ځکه که تو
یو نفر د هغه د انساني حق څخه محروم کړي د یو ګناه

ketabton.com - The Digital Library

په سبب نو هغه دومره غوسه، حسد او بغض کې راځې
چې دا ځل د زنا کولو لځایه ښځه وګوری مره کوی، نو
ځکه زه وایم چې اسلام او د اسلام قانون بهترینه
قوانین دی او تمام.

زبیر- خو اسلام د داسی کارونو په اره څه نه وای.
- څه نه وای؟ اسلام چې څومره په دی موضوعاتو کی
کلک دی د نړۍ هیڅ قانون هغسی نه دی.
زبیر- ته فکر وکړه که همداسي واقعه خدای مکړه په
پښتنو کی پیښ شوی واې د جنۍ پلار د دی لځایه چې
هلک ته کوم څه ووایي خپل لور یې د غیرت په نوم
مړه کول.

- د اسلام نوم په دی خبرو مه بد کوه دا د ځینو جاهلو
پښتنو قانون دی نه ده اسلام، زه تاته یو کیسه کوم تر
څو پوه شي چې اسلام څنګه قانون لری، د پیغمبر
صلی الله علیه وسلم په وخت کې یوه ښځه پیغمبر
صلی الله علیه وسلم ته راغلل او ورته ویې ویل: چی

ketabton.com - The Digital Library

یا رسول الله زما ځخه غلط عمل شوی او ما زنا کړی؟!
زبیر په حیرت وویل: خپل راغله او دا خبره یې وکړل؟
- هو جناب هغه وخت د صحابو وخت و د نیک خلکو وخت و که کوم غلطي ورڅخه شوی واې راتلل او خپل ګناه یې منل ترڅو پیغمبر صلی الله علیه وسلم ورته یو لاره وښایی او د هغه ګناه ځخه دوی پاک کړی.

هغې ورته وویل ما ګناه کړی او پر ما حد جاری کړی او اسلام کې د پیغلی جنۍ لپاره مطلب کوم چې واده نه وی کړی او داسي کار ورڅخه وشې د هغې لپاره سزا یې سل دوری "جلد" ده او که واده کړې ښځه داسې وکړی بیا نو سنګسار "رجم" ده همداسي د سړی لپاره هم دی، خو ها دا قانون هغه وخت عملې کیږي کله چې هغه انسان خپل راشې او خپل په ګناه اقرار وکړی یا دا چې څلور سم صحیح دینداره او صادق خلک شاهدی ورکړي چې دغه کس داسی ګناه کړی ده او په اسلام کې د هر چا شاهیدی هم نه منل کیږی.

ketabton.com - The Digital Library

هغه هم ځانته شرایط لری البته که انسان څخه داسی ګناه وشی او هغه د دی لځایه چې چا ته ووايي او هغه خبره پټ کړی او توبه وباسی الله"ج" به هغه معاف کړی خو په دی شرط چې توبه یې د رښتیا توبه وی، او زنا کې د سړی لپاره خو خبره واضح ده همغه دقه کې یا رجم یا هم دوره وهل کیږی خو ښځه فرق کوی،دلته دی ښځې خپل وویل چې ما داسې کړی نو رسول الله صلی الله علیه وسلم مخ ورڅخه وګرځو.

د دې لپاره چې شاید ښځه لاړه شې او توبه وباسی او خدای به یې وبخښی خو هغی بیا ووېل چې یا رسول الله زما څخه ګناه شوی دومره یې ډېر ووېل چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته ووېل ایا د هغه بد عمل "مطلب زنا" څخه خو تاته حمل نه دی شوی؟ هغې ورته ووېل هو زه امیدواره یم او ماشوم لرم نو پیغمبر صلی الله علیه وسلم وفرمایل ترڅو چې دا ماشوم نړۍ ته نه وی راغلې تر هغه وخت پر تا حد نه

ketabton.com - The Digital Library

جاری کیږی لاړه شه کله چې ماشوم دی نرۍ ته راغلو بیا راشه.

دا ښځه لاړه څو میاشتې وروسته کله چې ماشوم نړۍ ته راغلو هغه ماشوم یې غیږ کې ونیو او بیا رسول الله صلی الله علیه وسلم ته راغلل او ویې ویل چې یا رسول الله ماشوم هم نړۍ ته راغلو اوس پر ما حد جاری کړې ترڅو خدای زما ګناهونه را وبخښی پیغمبر صلی الله علیه وسلم ورته وفرمایل لاړه شه او دی ماشوم ته دوه کال شیدی ورکړه ځکه ددی ماشوم پر تا باندی حق دی کله چې د شیدو څخه دی جلا کړو بیا راشه، ښځه بیا لاړه او د دوه کالو وروسته بیا راغله داسی حال کې چې ماشوم لږ غټ شوی و هغه یې له لاسه نیولې و پیغمبر صلی الله علیه وسلم چې دا ځل هغه ولیدل نو بل کوم بهانه پاتی نشول په کوم چې وکولای شی ښځه بچ کړی نو ماشوم یې راوخیست او ویې فرمایل:

ketabton.com - The Digital Library

- څوک د دی ماشوم سرپرستی کوی؟ څوک دا ماشوم ساتی؟ یو صحابه وویل یا رسول الله زه یې ساتم پیغمبر صلی الله علیه وسلم ماشوم هغه صحابه ته ورکړو او د هغه ورسته په ښځې باندی حد جاری کړو او سنګسار یې کړل، همغه سنګسار کولو وخت کې اصحابو ویل دی پر ځان سختي وکړل نو خدای به یې توبه قبول کړی او داسې به یې پاکه کړې لکه چې هېڅ ګناه یې نه وی کړی.اوس و وایه چې د اسلام قانون سم دی که د کفر؟ اسلام ځکه وایې سر عام د خلکو مخکی ختا کار کس ته سزا ورکړی ترڅو دا نور ورڅخه عبرت واخلې او داسی کار ونکړی.

خو د دی ټولو سختیو با وجود وګوره اسلام حتا هغه د زنا څخه جوړ شوی ماشوم ته لا حق ورکوی او پرېږدی ترڅو پیدا شې خپل حق شیدی وخوری کوم نفر یې په سرپرستي ونیسی د هغه وروسته یې مور ته سزا ورکوی، داسی قانون به ته د نړۍ په بل کوم ځاې کې پیدا کړی؟

ketabton.com - The Digital Library

زبیر- امممم ما بیخي دا خبری نه وه اوریدلی.
په پوسخند مې وویل: زموږ د اوس نسل د اسلام قانون باندي سر نه خلاصیږی او د خارجیانو قوانینو ته ښه په جوش چک چکي وهې او تایید کوی.

زبیر څه ونه ویل ما هم نور خبره کش نکړل، زبیر په نیمه لاره کی ښکته شو او خپل د کور پخوا روان شو، ما هم خپل د کور پخوا حرکت وکړو دوه کاله مخکې خپل هغه پخواني کور کوم چې د قبرستان خوا کې و هغه مې خرخ کړو او یو بل کور مې د استاذ د کور څنګ ته ونیو، ځکه هغه دنیا سر کې په یوازی کور کې یوه ښځه او ماشوم کله اوسیدلې شول؟ د بابا کور ته خو هم نشوم تللی د ذوالفقار کور هم داسی سیمه کې و چې ما زر کاله وروسته هم هلته یو کور اخیستل خو لری په کرایه لا نشو نیولې نو مجبور د استاذ د کور څنګ کې می یو کور په څلور زره افغانۍ کرایه کړو.

ketabton.com - The Digital Library

ترخو زړه مې بیغم اوسیږی که کوم ورځ کور ته ناوخته لاړ شم یا لاړ نشم نو یو څوک شته چې په اقرا یا محمد فکر وساتي، محمد! د کوم وخت څخه چې شموئیل بیرته راغلې نو ما خپل د زوی نوم د یوازی شموئیل څخه محمد شموئیل کیخود! ما د شموئیل نوم خپل په زوی کیخود په دی فکر چې شموئیل مړ شوی خو کله چې هغه راغلو نو خپل د زوی نوم مې لږ بدل کړو د شموئیل څخه مې محمد شموئیل کیخود، د دی څخه مخکې چې کور ته لاړ شم د میوه خرڅونکي دوکان څنګ ته ودریدم او یو څه میوه مې واخیسته.

محمد بیحد کیله خوښیږی او تل یې خوله خلاصه وی بابا کله،کیله هم نشې ویلی کله واې د هغه د خبرو په یاد راوړلو مې مسکا پر شونډو راوړل خدایه شکر د ټولو نعمتونو، بلخصوص د اقرا او د محمد په راکولو، څو کاله مخکې کله چې مجرد وم او واده مې نه وکړی ژوند مې بې هدف او بې خوند و نه پوهیدم چې سبا که راویښ شوم څه وکړم؟ یوه ورځ به په یو خیال وم

ketabton.com - The Digital Library

بله ورځ په بل خو اوس د واده سره ژوند مې هدف پیدا کړی سهار د کور وځم ترڅو یو ګوله حلال بوږی خپل کورنۍ ته پیدا کړم او ماښام د هغوی د لیدو پخاطر په شوق کور ته راځم.

داسې حال کې چې مجردی وخت کې نه کوم کور و او نه هم کوم څوک چې زما راتلو ته په تمه اوسیږی، خو اوس دوه نفره شته چې پوهیږم زما راتلو ته سترګي په لاره دی، میوه مې واخیسته او کور خواته لاړم همدا چې موټر سایکل مې د کور حویلۍ ته ننباسو محمد مې د اقرا په غیږ کې د برندۍ په سر ولاړ ولید، محمد د همغه ځای څخه ما ته چغي وهل پیل کړل دومره په خوږه ژبه یې ناری وهل چې ژر مې موټر سایکل و درو او بغیر له دی چې میوه راوخلم د هغه خواته ورغلم د اقرا د غیږ څخه مې راوخیست او ښکل مې کړو یو ځل هم نه دومره مې ښکل کړو چې د اقرا د اعتراض غږ پورته شو.

ketabton.com - The Digital Library

اقرا- مرې دې کړو.

پخندا مې وویل: پدرلعنت داسي ښکلی خاندی او خبری کوی زړه مې غواړی ویې خورم.

اقرا په تروش تندی وویل: ته لومړی د ده د نن کارنامه وګوره چې څه یې کړی؟ د هغه وروسته یې وخوره.

داسي حال کې چې کوټې ته ننوتلم ومې ویل: څه یې کړی؟

اقرا- ته ورڅخه خپل پوښتنه وکړه.

کوټې ته په داخلیدو په نالې کښیناستم او محمد مې خپل و مخ ته په غالې ودرو او ورڅخه مې وپوښتل: څه کار دی کړی شوخک چې مور دې داسې درڅخه شکایتمنده ده؟

محمد تازه په خبرو راغلې و په ټول خبرو تر یو حده سم صحیح پوهیدی خو تلفظ یې صحیح نشو کولاې، اوس هم زما په خبرو پوه شو نو ځکه خپل په کوچني او خوږه ژبه لګیا شو تر څو خپل د ځان څخه دفاع وکړی.

ketabton.com - The Digital Library

محمد- نه.... نه هیط ... نه کلی...(نه ... نه هېڅ ... نه کړي.)
داسي حال کې چې د محمد خبرو ته مې خندا راغلې وه د اقرا خوا ته مې مخ کړو او ومې ویل: دا خو وای ما هېڅ نه دی؟

اقرار- یعنی تاسو پلار او زوی عمر کې یوځل خپل ګناه منلې چې اوس یې ومنی؟
پخندا مې وویل: زما په نظر تر همدا اوس بحث یوازی په زوی کې وو، ناڅاپه څنګ پلار یې منځ ته راغی؟
اقرار داسي حال کې چې کوښښ کاوه ونه خاندی ویې ویل: دا ستا زوی زما د پلار چلونه کوی؟
- څنګه چلونه کوی؟
اقرار- ته ورته ووایه دادا څنګه په لاره ځې؟

د محمد خوا ته مې وکتل او همغه جمله چې اقرا ویلي وه هغه مې ورته ووایه، او د محمد پکار لومړی خو خوله مې د حیرت څخه خلاصه پاتي شوه خو وروسته

ketabton.com - The Digital Library

د خندا څخه ورته شین شوم، محمد د استاذ رقم خپل لاسونه خپل شاته نیولې وه او داسې حال کې چې غبټ،غبټ قدمونه یې اخیسته سر یې ښکته نیولې و او یو دم د هغه پشان د تګ چل یې کاوه.

دومره په ښکلې او خوږ انداز یې هغه حرکتونه تر سره کول چې زما طاقت ونشو خپل خواته مې راکش کړو یو دوه ځل مې ښکل کړو، خو په ښکل کولو مې زړه یخ نشو او په غاښ مې کړو، البته زما په نظر غاښ مې یوڅه کلک ورباندی لګولی وو، ځکه چې د ژړا غږ یې پورته شو ما هم د اقرا خوا ته تېله کړو او لځایه پاسیدم ترڅو مونځ وکړم زه د جای نماز پسې ګرځیدم چې د اقرار ناراض غږ داسي حال کې چې محمد یې غیږ کې نیولی و او کوښښ یې کاوه ترڅو هغه کرار کړي پورته شو او ویې ویل: ته وګوره لاس دې ورته تک شین کړو دومره کلک غاښ څوک په ماشوم لګوی؟

ketabton.com - The Digital Library

جای نماز مې هوار کړو خو د دی ښځه مخکې چې په لمانځه و دریږم د هغې خواته مې وکتل او پخندا مې وویل: خپل ملامت یې داسي خوږ زوی به دی نه راوړ، ترڅو زه هم ورباندی غاښ ونه لګوم.

غوښتل مې د لمانځه نیت وتړم چې یو خبره مې ذهن ته راغلل په شیطنت مې د هغې خواته وکتل او ومې ویل: البته په دی کار کی(د محمد د لاس خوا ته مې اشاره وکړل کوم چې په غاښ کړې مې و او زما د غاښونو نښه ورباندی پاتی وه او ومې ویل: زه ملامت یم د زوی لځایه مې باید مور ورځخه داسي په غاښ کړی واې.

زما په دی خبره اقرار یو دم خاموش شوه یعنې نه یې راوکتل او نه هم الف خبره یې لا وکړل د هغې په دی خاموشي مې خندا راغلل، د هغې عادت وو هر کله چې ما داسی کوم خبره ورته کړی واې نو هغه ځای په ځای خاموش کیده او د شرم تک سره کیدل د هغې د حال

ketabton.com - The Digital Library

په لیدو بیحد خندا راغلی وه خو زړه مې هم نه کیدو چې داسی خجالت زده اوسیږی نو ځکه ورته مې وویل: ما لږ میوه اخیستي وه خو ستا د زوی له لاسه مې لیاده ووتل چې کور ته یې راوړم د موټر سایکل سره ده هغه راوخله.

د دی خبری د کولو سره سم الله اکبر مې کړل او پر لمانځه و دریدم اقرا هم لځایه پاسیده او غوښتل یې محمد لځان سره ویسي خو هغه زما خواته راغلو یعنې د دومره کلک غاښ لګولو او ژړا وروسته هغه بیا هم زما خواته راغلو او داسي حال کې چی ما لمونځ کاوه، هغه زما شاوخوا په ګرځیدو شو او کله ناکله خو زما پشان د رکوع او سجدی حرکتونه هم کول، اقرا چې ولید محمد ورسره نه ځې نو خپل د حویلۍ خواته لاړه او هغه یې پریخود.

د لمانځه په اخری رکعت کې وم چې محمد زما د ځنګ لری شو او د کوټی ځخه ووت، همدی وخت کې خپل

ketabton.com - The Digital Library

شاته مې یخ شمال احساس کړو داسي لکه کړکۍ چې خلاصه شوی وی او یخ باد ورځخه راځې؟! خو عجیب دا وه چې دا کوټې هېڅ کوم کړکۍ نه درلود چې وغوارې شمال ورځخه راشی؟ التحیات ته کښیناستم او کوښښ مې وکړو چې خپل فکر د دی خبری څخه واړوم تازه الهم صلی مې شروع کړې وه چې د کوټې درړازه خلاصه شوه! ما فکر وکړو چې اقرا یا محمد رانوت خو لا څو شیبې نه وه تېر شوی چې دروازه بیحد په کلک بنده شوه داسي چې لمانځه کې زما اوږی د هغه ناڅاپه ډک څخه وپریدل بد احساس مې پیدا کړو او ژر مې غوښتل مونځ خلاص کړم خو لا سلام مې نه وګرځولي چې د محمد چیغه مې ترغوږ شه.

په تلوار د کوټې د دروازی خواته لاړم ترڅو وګورم څه شوی، زما د تلو سره سم اقرا چې آشپزخانه کې وه هغه هم راووتل د محمد غږ د حویلۍ څخه راتلو بغیر له دی چې خپلۍ په پښو کړم د حویلۍ خواته مې منډه کړل او محمد مې د کلا د دروازی سره پر ځمکې

ketabton.com - The Digital Library

ناست ولید لکه چې غوښتل یې له کور ووځې خو د دروازې سره یې پښه لګیدلې او غورځېدلې و!

په تلوار مې له ځمکې راپورته کړو او ومې کتل چې خوږ شوی خو نه دی؟ کوم خاص زخم یې نه درلود لږ د راسته پښې زنګون یې ګراشه شوی وو نور ښه و، داسې حال کې چې غیږ کې مې راخیست په حیرت مې وویل: ته همدا څو ثانې مخکې کوټه کې نه وې؟ یوه دقه کې څنګه د دروازې تر خولې راورسیدلې او ځان دی خوږ کړو ها؟

خو محمد بغیر د څه ویلو یوازې ژړل اقرا چې د محمد په ژړا زما پسې له کوره راوتلې وه محمد زما څخه واخیست او ښکل یې کړو او همغه حال کې هغې هم زما پشان په حیرت وویل: ته څنګه تر دې ځای راغلې؟ تخو همدا څو شیبې مخکې لا کوټه کې وې؟

زړه مې ویل هغه شمال او د دروازې ناڅاپه ټک د محمد د داسې ناڅاپه دلته راتلو سره ضرور کوم تړاو

ketabton.com - The Digital Library

درلود؟! خو خپل سر مې وخوځاوه نه خدای دی نکوی کوم فکر چې کوم هغسې دی اوسیږي.

- راځه دننه کور ته ټول همسایه ګانو مو خبر کړل.
زما په خبره اقرا د کور خواته روانه شوه ما هم غوښتل وریسی لاړ شم چې د کور دروازه وټکیدل د دروازی په ټک،ټک اقرا یوه شیبه خپل ځای کې ودریدل او د دروازی خواته یې وکتل خو کله چې ما ورته د کور ته د تګ اشاره وکړل نو هغه په تلوار کور ته ننوتل او زه د دروازی خواته ولاړم ترڅو وګورم څوک دروازه ټکوی؟

دروازه مې چې خلاص کړه یو ناشنا کس د دروازی شاته ولاړ و، بیحد جګ وو تقریبا دوه متر قد یې درلود سر تر پایه یې تور کالې اچولې وه حتا سترګې لا تک تور وه! اول نظر کې داسې ښکاریدو لکه کوم ناشنا ځای څخه چې راغلې وی! واضح که ووایم نو سم د عمر سریال د خلکو پشان و، هغه سریال که مو کتلې

ketabton.com - The Digital Library

وی نو هغه کې چې کوم عربان دی هغوي زیاتر کالې اوږده او د سر پګړۍ عجیب شانتي تړلي وه، دغه کس هم هغه رقم کالې اچولې وه حتا څهره یې لا د عربانو پشان ښکارېدل البته دا هم باید ووایم چې څهره یې بیحد نوراني وه!

زما د څه ویلو مخکې لومړۍ سلام هغه وکړو، د غږ په اوریدو یې لا حیران شوم، لهجه یې ډېر کلک او عین حال کې فصیح وه سم د عربانو د لهجي پشان! او د هغه څخه لا حیران کوونکي خبره دا چې غږ یې ماته د ډېر پخوا یو خاطره ذهن ته راوړل یو وخت زما بدن بیحد خارښت کاوه داسي چې په زیات ګرولو مې ټول بدن ویني شوی و هغه وخت یو نفر زما په غوږ کې قران ویلې و او د هغه په دم زما بدن خارښت جوړ شوی وو، تر اوسه مې یاد دی هغه غږ بیحد عجیب و او بیحد هم د دغه کس د غږ پشان وو بیحد!

ketabton.com - The Digital Library

په فکرمند انداز مې ورته علیک وویل هغه دوه سترګي ماته نیولې وه بغیر د څه ویلو نظر یې دومره دروند و چې ما بد احساس وکړو او ورڅخه مې وپوښتل: کوم څوک مو پکار وو؟
څو شیبې بغیر د څه ویلو بیا په ځیر،ځیر راوکتل او بیا د ښه شیبه خاموشي وروسته یې په دروند غږ وویل: یو چا ویل دی کوڅه کې جومات دی خو ما پیدا نکړو تا لیدلی؟

د هغه په دی خبره حیران شوم! ځکه جومات د کوڅي په سر کی وو او د مسجد ګنبده او لاؤډسپیکرونه د لری، لری څخه ښکاریدل نو بیا د څنګه نه ولیدلی؟ د کوڅي سر د جومات خوا ته مې لاس ونیو او ومې ویل: هغه جومات دی!
هغه سرې بغیر له دی چې زما د لاس د اشاری خواته وګوری دوه سترګی زما خواته نیولی وه، کرار،کرار دا ځیر نظر یې زما پر عصاب وتلګې لکه چې هغه هم پوه

ketabton.com - The Digital Library

شو چې ویې ویل: مننه.
- هیله کوم.

د دی خبری سره سم غوښتل مې دروازه بنده کړم چې هغه د دروازی څنډه ونیول او په همغه بډ او ډارونکي غږ یې کرار وویل: خپل په ځان او خپل په کورنۍ پام کوه او په هر چا باور مکوه.

په حیرت مې وروکتل غوښتل مې پوښتنه وکړم د دی خبرو څخه دی مطلب څه دی؟ چې هغه مخ وګرځو او روان شو، ما هم جرئت ونکړو وریسې غږ کړم او وپوښتم چې ته څوک یې؟ او دا خبری دې ولې وکړل؟

په زړه نا زړه انداز مې دروازه بنده کړه او کورته ننوتم خو څه شپه وه هغه شپه! محمد ټول شپه بغیر د یو ساه اخیستو وژړل، نه یې څه ویل، نه یې څه خوړل، یوازی خوله خلاصه کړی وه او ژړل یې درې نیم بجې د شپې کله چې ژړا یې بیحد زور واخیست نو اقرا ته

ketabton.com - The Digital Library

مې وویل: داسې نه کیږی شاید کوم ځای درد کوی او ویلې نشې موږ هم نه پوهیږو راځه ډاکټر ته یې ویسو.

اقرا لا ځواب نه و راکړی چې په همغه نیمه شپه د حویلۍ دروازه وټکیدل.

په حیرت مې د اقرا خواته وکتل هغې هم داسې حال کې چې زما پشان تعجب کړې و کرار وویل: په دی نیمه شپه به څوک وی؟
- نه پوهیږم ته دې زوې کرار کړه چې مړ شو له ژړا زه ګورم چې څوک دی؟

په تلوار د کور د دروازی خواته ولاړم خو د خلاصولو مخکې مې غږ کړل: څوک یې؟
د هغه خوا د استاذ غږ راغلو چې ویې ویل زه یم! ژر مې دروازه خلاصه کړه او د هغه په لیدو په حیرت مې وویل: خیرت خو دی استاذ؟
استاذ داسی حال کې چې کور ته رانوت ویې ویل: ولای زموږ خوا کې خو خیرو خیرت دی خو دلته (د

ketabton.com - The Digital Library

کور خواته یې اشاره وکړل د کوم خوا څخه چې د محمد د ژړا او چغو غږونه راتلل او ویې ویل: خو دلته لکه چې خیرت نه دی؟ شموئیل ولی داسی ژاړی؟

داسي حال کې چې د استاذ سره د کور پخوا روان وم کرار مې وویل: نه پوهیږم د ماذدیگر ماښام راهیسې چې په چغو شوی تراوسه ژاړی اراده مې وه ډاکتر ته یې ویسم.

استاذ خپل څپلۍ وباسل او کور ته ننوت د محمد د غږ په تعقیب زموږ د کوټې خواته ولاړ خو کوټی ته د داخلیدو مخکې ستوني صاف کړو او بیا ننوت،اقرا چې خپل پلار ولید نو حیرانه شوه خو د هغې د څه ویلو مخکې استاذ محمد د هغې له غیږی واخیست او موږ دوارو خوا ته یې راوکتل او ویې ویل: دا اته ساعت کیږی دا ماشوم ژاړی او تاسو اوس تازه اراده کړی چې ډاکتر ته یې ویسی؟

ketabton.com - The Digital Library

زما د څه ویلو مخکې اقرا وویل: هېڅورباندی نه دی شوی بابا! هسې په شغ(ضد) ولیدلی نه خوږ دی، نه وږی دی، نه هم د بدن کوم ځای درد کوی هسې ژاړی.

استاذ باندی محمد بیحد ګران و نه پوهیږم دلیل یې څه و؟ هسې د لمسی په حساب خو د ذوالفقار لور راحیل هم لمسۍ کیدل د هغه نور لورګان اولادونه یې هم لمسیان کیدل خو محمدورباندی بیحد ګران و شاید دلیل دا وو چې ورته نږدی و او درسته ورځ د هغه ومخ کې د هغه په کور کې وو؟ زه خو سهار د مولا د آذان سره تلم او د ماښام په آذان راتلم اقرا درسته ورځ خپل د پلار کور کې وه.

استاذ بغیر د څه ویلو محمد غیږ کې واخیست او د کوټې منځ کی اخوا دیخوا په ګرځیدو شو او همغه حال کې په محمد باندی دم کول هم شروع کړل او په نهایت حیرت کی محمد کرار شو او د هغه په غیږ کې ویده شو! د هغه د ویده کیدلو سره سم د سهار د آذان

ketabton.com - The Digital Library

غړ هم شو استاذ محمد په کرار د اقرأ غیږ ته ورکړو او ویې ویل: زما په خیال چې نظر شوی و؟!

د استاذ په خبره اقرا بد،بد زما خواته راوکتل چې ما په کرار وویل: زه نظر نلرم ما ته داسی مګوره.

زما په خبره استاذ کرار وخندل او ویې ویل: نظر هر کس لری د ځینو ده ښه نظر وی د ځینو ده خراب،کله ناکله داسی هم کیږی چې یو شې یا یو کس ستا په نظر ډیر ښکلې راشي او ته بغیر د ماشالله ویلو ورته وګوری نو هغه چې ستا زړه ته ډیر ګران شی نظر کیږی دیته ښه نظر د میني نظر ویل کیږی، بیا اولاد خو وی ګران نو شاید تا ورته بیحد ډیر کتلی وی چی نظر کړی د دی؟

د استاذ په خبر مې سر ښکته واچو، د رښتیا هم نن ما باندی محمد بیحد خوږ لګیدلی وو او بیحد مې هم ښکل کړو بغیر له دی چې حتا یو د نظر دعا یا یو ماشالله ووایم، استاذ زما په اوږی لاس کیخود او

ketabton.com - The Digital Library

داسی حال کې چی د خبرو مخاطبه یې اقرا وه وویل:
مورې ځو د سهار لمانځه ته چې قضا نشې ته هم خپل په
زوی فکر ساته که راویښ شو او بیا یې ژړل نو دا ځل
یې ضرور ډاکتر ته ویسي شاید کوم ځای درد کوی.

د دی خبری سره سم استاذ د بیرون خواته روان شو
خو زه دتګ مخکې د محمد خواته چې بیغم ویده و
لاړم په تندی مې کرار ښکل کړو او اوس چې کار تر کار
تقریبا تېر و اوس مې ورباندی د نظر دعا وویل،د هغه
وروسته د استاذ پسي جومات ته ولاړم د سهار د
لمانځه وروسته په ګنګس قدمونو د کور خواته راغلم
دومره ستړی وم او خوب مې راتلو چې حد نه درلود،
محمد بیغم ویده وو اقرا هم د هغه څنګ ته ویده شوی
وه، ما هم بیحد زړه غوښت ویده شم خو د ځان سره
مې وویل د خوب مخکې زبیر ته زنګ ووهم او ووایم
چې نن دې دوکان هغه خلاص کړی او زه به غرمه

ketabton.com - The Digital Library

خواته ورشم، خو لا مې موبایل راخیستې نه و چې د هغه زنګ راغلو

- الو.
زبیر- الو سلام علیکم.
- علیکم سلام، خیرت خو دی په دی سهار وختې دی ځنګه زنګ و واهه؟
زبیر- خیرو خیرت دی لکه چې لیاده دی وتلې؟
په ګنګس انداز مې وویل: څه مې لیاده وتلې؟
زبیر- دا چې نن دوکان ته تازه مال راځې؟

د زبیر په دی خبره خپل تندی ته مې ټک ورکړو زما ځنګه لیاده وتلې وه نن د میاشت اخره وه، نن دوکان ته نوی مال راتلو او نن د ټول میاشتي د ګټې او توان حساب کیدو. زما په خاموش کیدو زبیر په خوبجن غږ وویل: شابه راروان شه زه هم اوس د کور حرکت کوم د سړک مخکې زما په تمه شه دواړه یوځای ځو دوکان ته.

ketabton.com - The Digital Library

او بغیر د نور څه ویل یې موبایل بند کړو د کوټې منځ کې په نامیدی ودرېدم او د اقرا او محمد خواته مې وکتل چې په بیغم او اسوده خیال باندی کرار ویده وه! څو شیبې هملته ولاړ وم د هغه وروسته د محمد خوا ته ولاړم کرار مې ښکل کړو رنګ یې پریدلې و، په خوب کې لا شونډان د ژړا کولو پشان بوک نیولې وه، اقرا چې زما راتګ ته پام شو لږ سترګې خلاصې کړل او په خوبجن او سترې غږ یې وویل: ویده کېږی که سبا ناری درته تیار کړم.

- یو هم نه، تاسو ویده شې نن دوکان ته نوی مال راځې زه باید لاړ شم.

اقرا غوښتل لځایه پاسېږی د هغې عادت و تل کار ته د تلو وخت کې د کور تر دروازی زما سره راتلل خو ما یې اوږه ونیول او ومې ویل: ضرورت نشته ته ویده شه زه خپل ځم،که محمد راویښ شو او بیایی د ماښام پشان ژړل نو ما ته زنګ و واهه تر څو ویسو ډاکټر ته.

اقرا- سمده په ځان پام کوه.

ketabton.com - The Digital Library

- ته هم پام کوه هم په ځان هم په دی(د محمد خوا ته مې اشاره وکړل: هم په دی شوخک خان صیب.

اقرا- په سترګو.

***

که څه هم د سهار څلور بجې وه خو بیا هم د خلکو او موټرونو تګ راتګ ډېر وو، د زبیر راتګ ته په تمه وم هغه ویلې وه همدلته زما په تمه اوسیږه او زه یو دقه کې راځم خو اوس تقریبا لس دقیقي کیدل چې دی یخ کې ولاړ وم خو د زبیر درک نه کیدو! غوښتل می ورته زنګ ووهم چی چیرته دی او ولې نه راځی؟ چی همدی وخت کی د سړک د هغه بلخوا ښځه زبیر ته مې فکر شو چې د همغه ځای ښځه یې ماته لاس خوځاوه او رراوان وو.

په تروش تندی مې ورته کتل ترڅو راشې،کله چې راغلو نو د سلام ویلو سره سم زما شاته کښیناستو ما

ketabton.com - The Digital Library

هم موټرسایکل روښانه کړو او همغه حال کې مې ورته
وویل: دا درې ساعته دې څه مرک کول چې زه دی دلته
منتظر درولي وم؟
زبیر داسی حال کې چی د موټر سایکل د هینداری
څخه ځانته کتل او خپل ویښتیان یې جوړول ویې
ویل: نه ګوری خپل ویښتیان مې جوړول.

د هینداری څخه مې وروکتل او په تروش تندي مې
وویل: یو ویښتیان پورته کول دومره وخت غواړی؟
زما په دی خبره زبیر د شالخوا په اوږه ووهلم او ویې
ویل: خیرن سم وګوره خپل ویښتیان می رنګ کړی.

دا ځل لږ په توجه می وروکتل خو بیا هم کوم خاص
شئ ته مې فکر نشو نو ومې ویل: زما په نظر خو د تل
پشان دی؟
زبیر- زموږ خلک یو خبره کوی او ولا چې حق خبره
کوی، هغوی وایی غوا نو کله د ګل په بوی پوهیږی؟
اوس هم ته نو کله په شټیل او فیشن پوهیږی؟ سم

ketabton.com - The Digital Library

وګوره لخیره روښد شي،خپل د ویښتیانو سرونه مې خرمايي رنګ کړی.

- ای ورک شې په دی کارونو دې، ته مګر ښځه یې چی دومره فیشن کوی او ویښتیان رنګوی؟ پوهیږی ویښتیان رنګول سړیانو ته په اسلام کی ...

لا مې خبره پوره کړی نه وه چی زبیر وویل: ته وقران طاها ځان څخه راته د پوهنتون د ثقافت استاد مه جوړوه، هر کار کی اسلام،اسلام دا ما خپل د زړه لپاره جوړ کړی.

په پوسخند می وویل: هو نو تخو هر کار خپل د زړه لپاره کوی نه د اسلام لپاره! لومړۍ دی غوږ سوری کړو او غوږوالې دی ورواچول چې دا ښېیل دی، بیا خپل په ږیره کیدې زر خط واچول چې دا ښېیل دی، بیا دی په لاس ټیټو وواهه چې دا ښېیل دی بیا دې ...

ketabton.com - The Digital Library

زبیر- هسې غول مخوره هغه ټیټو دایمي نه وه وګوره پاک شوی او هغه غوږ مې هم یوازی د یو میاشت لپاره سوری کړی و او غوږوالې می وراچولې وه اوس وګوره هېڅ نه وراچول او سوری هم بند شوی او پاتي شوه ږیره نو سم وګوره زه خو بیخې ږیره پرېږدم نه چې وغوارم خط پکې واچوم.

- ته ما ته دا ووایه چې دا کارونه دی کړی وه او کنه؟

زبیر پخندا وویل: هو کړی مې وه خو اوس نه، ډېر پخوا د جاهلیت وخت کې.

په پوسخند مې وویل: یعنی اوس جاهل نه یی؟ هسې خپل زړه مه خوشحاله کوه ته اوس هم همغه جاهل یې، که نه منې نو خپل حال ته وګوره، خپل ویښتیانو رنګ کولو ته دې وګوره.

زبیر- عه عه اصلا ستا سره خبری نه کیږی، داسی دی اسلام سخت کړی که یو نفر لږ خپل په ځان ورسیږی بس کافر شو!

ketabton.com - The Digital Library

- زه ټاپه نه لګوم خو ستا کارونه د انسانانو نه دی ته خپل دا غاړې ته وګوره دومره زنځیرونه ولا که یو ښځه واچوی کوم چی تا اچولې.

زبیر- ته ما ته یوه خبره وکړه ابا اسلام کی د یو کس پاک او فیشنې ګرځیدل حرام دی؟

- نه.

زبیر- نو خبره خلاصه.

- البته ستا پشان هم نه ..

زبیر- بنده کړه خوله دی زما موډ مه خراب کوه زه نن خوشحال یم.

د هینداری ۀخخه مې بد،بد وروکتل خو نور څه مې ونه ویل، زما خپل سر هم درد کاوه خوب مې نه وکړی حوصله مې هم نه درلود چې وغواړم ده ته نصیحت وکړم نو چوپ شوم دوکان ته په رسیدو هغه کس چی مالونه راوړل د وخت راغلی و او موږ ته په تمه و، سترې مشې مو ورسره وکړل او ما ژر د دوکان دروازه

ketabton.com - The Digital Library

خلاصه کړه او د زبیر سره لګیا شو د مالونو په
نویستلو کله چې خلاص شول نو هغه سړی ته مو
پیسې ورکړل او لګیا شو مالونه مو دوکان کی ځای پر
ځای کول یو قوطي خوله می چی خلاص کړه نو هغه
کی ټول د ښځو د سینګار شیان وه!

ما دا شیان نه و راغوښتي زموږ کاروبار د سینګار
شیانو نه و فکر می وکړو چې دا قوطي د غلطې څخه
راغلی نو ځکه زبیر ته می غږ کړل.
- زبیر.
زبیر- هوم.
- فکر کوم دا یو قوطې د غلطي څخه راغلی!؟
زبیر مخ راوګرځو او ویې ویل: څنګه د غلطی څخه
راغلی؟
قوطي ته می اشاره وکړل او ومی ویل: وګوره موږ د
سینګار شیان نه وغوښتي خو دوی دا راوړی.

ketabton.com - The Digital Library

زبیر زما خواته راغلو او د هغه شیانو په لیدو یې په خندا وویل: دا ما راغوښتی.

- ولی؟

زبیر- ته په دی خبرو نه پوهیږی،اوس وخت دا شیان ښه بازار لری نو ما ویل فایده به وکړو.

- د ښځو د سینګار په شیانو؟

زبیر بد، بد راوکتل او ویې ویل: نه د سړیانو د سینګار په شیانو! سترګي لري ګوری چې د ښځو د سینګار شیان دی نو د ښځو لپاره مې راوړی.

- خو زه فکر نکوم چی کوم فایده دی وکړو.

زبیر- ستا فکر غلط دی ځکه اوس وخت د هر شئ څخه ډیر شې چی اخیستل کیږی هغه همدا د ښځو د سینګار شیان دی، البته ما لومړۍ ځل لږ راوغوښتل خو د میاشتي اخر کې کله چې دا خلاص شول نو بیا به ډیر راوغوارم.

ketabton.com - The Digital Library

- خو زه فکر نکوم چې دا دي لا څوک واخلې چی ته لا د بل ځل راوړلو پلان دی هم جوړ کړی.

زبیر- څومره ساده يې طاها! اوس وخت د ټولو څخه زيات بازار چی ګرم دی همدا د ښځو د سینګار د شیانو دی، یعنې که یو سړی د سبا ډوډی لا ونه لری خو ښځه به يې په کور کې ضرور د سینګار شیان ولری، البته ستا او ستا د کاکا په اړه ډاډمن نه یم زه فکر کوم په نړۍ کی خواری ښځی همدا ستا او ستا د کاکا ښځه به وی.

- ولی؟

زبیر پخندا وویل: ځکه چې تخو بیخبر او ساده د عالم يې او کاکا دی هم غوسه ناک او تند مزاج انسان دی نه ته د ښځی په ارزښت پوهیږی نه دی کاکا! که زه ستاسو د خسر لځایه واې لور خو لری خپل د لور ویښته مې لا تاسو دواړو ته نه درکو تاسو بې احساس خلک.

ketabton.com - The Digital Library

په غوسه مې وروکتل او ومې ویل: ته ډېر با احساس یې؟ که زه ستا د خسر لځایه وایه ما تا ته ښځه نه درکول مور که نور وی کنه څهره او رفتار خو مو د سرېيانو دی، ته خپل ځانته لږ په هینداره کې وګوره د سرېيانو نوم دی شرمولي او هو د ویښتیانو رنګ دی اوس بیخې ښه ښکاری سم د دی بازاری ښځو پشان سور رنګ دې ورکړی.

دا ټول خبری مې د عصاب خراب کیدو څخه وکړل او که رښتیا ووایم یو دقه وروسته پښیمانه شوم د سترګو له کونج مې د زبیر خواته وکتل فکر مې کاوه شاید خفه شوی اوسیږی خو هغه کرار زما څخه لری شو او د هینداری مخې ته ودرید د څو دقو وروسته یې وویل: ټول خبری دی هسې غول خوړل وه خو یوه خبره دی رښتیا وه!

سر مې پورته کړو او ور ومې کتل چې هغه په تشویش وویل: ما خرمایي رنګ ورکړی وو خو اوس رنګ یې

ketabton.com - The Digital Library

سور شوی! دا ولي؟

داسي حال کې چې خندا راغلې وه ومې ویل: تشویش مکوه که چا درته وویل دا ولې سور رنګ دی ورکړی ووایه دا فیشن دی.
زبیر- بلا.. بلا په دی مرداره خوله دی، د کوم وخت څخه چې ته او ستا هغه بد اخلاق کاکا زما ژوند ته راغلي یاست ما د خیر ورځ ستاسو له لاسه نه ده لیدلې.
پخندا مې ورته وویل: زموږ د سر دعا کوه که موږ دواړه نه واې دولت تاته تذکره کې د نر لځایه نر ښځې جنسیت لیکو.

زما په دی خبره د زبیر غوسه راغله او د لاس څنګ کې چې کوم د عطرو قوطي و هغه راوخیست غوښتل چې په ما یې ګوزار کړی چې ما ورته وویل: هسې د خر پشان لغتي مه اچوه هغه عطرو قوطي زر روپي قیمت لری هسې نه چې مات یې کړی.

ketabton.com - The Digital Library

زبیر- ستا سر دی دا عطر وخوری تا زما دا دروند شخصیت ته توهین وکړو او هغه وخت د یو عطرو قوطي غم اخیستی یې؟
پخندا مې ورته وویل: ستا محترمانه شخصیت به جوړ شي خو د عطرو قوطي که مات شو بیا نو نه جوړیږی.

زما په دی خبره د زبیر غوسه لا زیاته شوه او د رښتیا یې د عطرو قوطي زما پسي ګوزار کړو ما هم یوازی دومره وکولای شو چې ځان بچ کړم او د عطرو قوطي لاندی پر ځمکه ولګید او مات شو.
زبیر- لاسونه دې مات شه خو ګیر کړی به دی واې.
په غوسه مې وروکتل او ومې ویل: بل ځل چې راتلې د کور څخه خپل رسۍ لځان سره راوړه چې پښه دی وتړم هسې دوکان کې لغتې ونه غورځوی.

زبیر- ګوره نن مې درته ډېره حوصله وکړل یو بل خبره وکړه داسې وهل وخوری چې خوند درکړی.
- که نر یې دیخوا راشه، ولې د ښځو پشان هسې شیان

ketabton.com - The Digital Library

ګوزار کوی؟
زما په دی خبره زبیر پخندا وویل: اخ ته ماته د جنګ خبری کوی؟ ته نیم کیلو یې خپل وچ کلک بدن ته وګوره.

- نرتوب په وزن نه دی، ته دیخوا راشه چې درته وښایم جنګ څه دی؟
زبیر پخندا وویل: نغوارم خپل لاس ستا خیرن په وینو ولړم، لاس به مې در وړی نه وی چې د چرګ پشان به دې ساه ختلې وی، تخو چندان شئ نه یې خو هغه لیونی کاکا به دی څوک درګیر کړی؟

همدا چی راغلم یو ځواب ورکړم او خوله يي وربنده کړم موبایل ته می زنګ راغي
را پورته می کی د ذوالفقار نمبر وو.
- الو سلام علیکم ذوالفقار ښه یی؟
زبیر پخندا وویل: څومره حلال زاده، همدا اوس یې د خیر ذکر وو.

ketabton.com - The Digital Library

بدبد می وروکتل چی د زبیر خندا نور هم ډیر شول.

ذوالفقار- چیرته یی؟
- دوکان کی یم خیریت دی؟
ذوالفقار- تیار اوسه اوس درځم درپسی.
په حیرت مې وویل: خیریت خو دی؟ چیرته؟

ذوالفقار - کلې ته! پرون ماښام ماما مړ شوی.
په ورختایي می وویل: کوم ماما؟
ذوالفقار- په یو دوه کالو کېدي ټول خپل او خپلوان لیاده وباسل؟ آفرین دي پرتا ویی!
- مطلب مې کوم یو یې؟ درې څلور ماما ګان لرم په نوم؟!
ذوالفقار- په نوم ...؟ زما ماما مړ شوی.
- ستا ماما؟
ذوالفقار ـ هو، اخوند زاده ماما.

- اها خدای دې وبخښې خو پوه نشوم ته ولې زما پسې را روان یی؟

ketabton.com - The Digital Library

ذوالفقار- ځکه مورې دواړه ځو جنازې ته یی.
- زه کار لرم ذوالفقاز، خدای دې وبخښی خو زه نشم درتلی ته خپله ولاړ شه.
ذوالفقار- بنده که خوله دی بیځایه خبری مه کوه تیار اوسه پنځه دقو کی در رسیږم.
- ذوالفقار! پخدای دونی کار لرم چـ ... خبره می لا پوره کړی نه وه چی ذوالفقار وویل: ګوره زه نن عصاب مصاب نلرم لکه انسان پشان خپل شیان سم کړه زه څو دقیقو کی ستاسو د دوکان مخکې یم او پاتی شول کارونه دی نو، بیغمه اوسه زه هم دومره بیکاره نه یم چی تر حلوا خوړلو هلته پاتی شم، ځو جنازه کې ګډون کوو درې څلور ساعته بعد بیرته راځو پخیرو خیرت.

- څه ضرورت دی زه یی جنازی ته ولاړ شم؟ ستا ماما دې ما خپل په ټول عمر کې دوه ځله لا نه دي لیدلی!
ذوالفقار- خبره د دوه یا یو ځل لیدو نه ده، ته په بعضې خبرو نه پوهیږی، څو دقیقو کې در رسیږم تیار اوسه.

ketabton.com - The Digital Library

د ذوالفقار د خبرو څخه معلومیدل چی بیحده پریشانه
او یو څه هم عصبی دی او اصلا د بیځایه خبرو
حوصله نلری ځکه بغیر د خدای پاماني څخه یی
موبایل بند
کړو

زبیر- څه شوی؟ څوک مړ شوی؟ ذوالفقار څه ویل؟
زبیر ته چې مخامخ راته ولاړ و او په تشویش یی
پوښتني کول ومې کتل او ومې ویل: د ذوالفقار ماما
لکه چی مړ شوې! هغه هم را روان دی چی دواړه ولاړ
شو جنازی ته.
زبیر- بیچاره خدای دی و بخښي څو کلن وو؟
- نه یم خبر خو د ډېر عمر و، هغه وخت چې زه کلې
کې وم د70/80 کالو و اوس به شاید د90/95 کالو وو
زما په نظر!؟
زبیر- نچ نچ بیچاره پنځه رنځه یې سلیزی ته پاتی وه
چی عزرائیل کرین بولډ
کړو.

ketabton.com - The Digital Library

زبیر خپل د دې خبري سره سم پخندا شو، ما ته هم خندا راغلل خو یو دوه کنځل مې ورواچول چې بیا داسې خبره ونکړې، که رښتیا ووایم چندان خاص احساس مې د هغه د مرګ د خبر په اوریدو نه درلود! د هغه د مرګ خبر داسې وو لکه تلویزیون یا فسبوک کی د یو بیګانه کس د مرګ خبر چی واورم بیا لځان سره ووایم چی خدای دی وبخښی بیچاره، او څو شیبې وروسته بیرته خپل کار ته ادامه ورکړم د ماما د مرګ خبر هم همدا رقم و ماته ما هغه ټول عمر کې دوه ځل لا سم صحیح نه ولیدلې.

زبیر- خپه خو نشوی چی ستا د ماما په مرګ مې وخندل؟ البته زما کوم بده اراده نه وه خدای دی وبخښی خو هغه فکر مې ناڅابه ذهن ته راغلو.
- نه کوم مشکل نشته.
زبیر- ښه نو ته یې جنازی ته ځی؟
- زړه می نغواړی خو مجبور یم چې ولاړ شم.
زبیر- تر سبا بیرته راځې او کنه؟

ketabton.com - The Digital Library

- ښکاره ده چې راځم، ذوالفقار ویل یوازې ځو جنازه کو او بیرته راځو.

زبیر- ښه خبره ده ځکه زه یوازې ځان دا دومره قوطیان او شیان نشم ځای پر ځای کولاي.
- ځومره چې کولای شې هغومره وکړه نور ما ته پرېږده سبا چې راشم خپله یې کوم.
زبیر- اهوم

- زبیر! کله چې یو جنازه کې ګډون کوې نو د هغه مړ شوی کس خپلوانو ته څه وایې؟ مطلب وایې خدای دې وبخښې ښه سړی وو؟ یا وایې د ښه کسانو عمر لږ وی؟ البته د ده عمر خو ډیر وو؟
زما په خبرو زبیر ځو شیبې ښه د زړه د خلاص وخندل د هغه وروسته یې په حیرت ویل: ته نه پوهیږې چې د مړي خپلوانو ته څنګه تسلي ورکړې؟
- د کوم خوا پوه شم؟ دا زما لومړی ځل دی چې د جنازې لمونځ ته ځم، البته د دی څخه مخکې زما انا او

ketabton.com - The Digital Library

نیکه وفات شوی خو هغه وخت زه ماشوم وم او ذهن ته مې نه راځې چې څنګه حالت وو؟

زبیر- ګوره کله چې هلته ولاړې نو د جنازې مونځ خو به دې زده وی که هغه دې هم نزده؟
- نه هغه مې زده مطلب اوریدلې مې دی چې څنګه کیږی.
زبیر- زه دا هم شکر چې اوریدلې د دی البته هغوي پر تا د جنازی مونځ نکوی، یوازی غوښتل مې دا ووایم چې د جنازی د مونځ کولو او د مړی د دفن کولو وروسته د مړی د خپلوانو خواته لاړ شه او ووایه خدای دی وبخښي خپل د ماما نوم واخله یا ووایه ماما! بیا ووایه خدای دی جنتونه ورنصیب کړی او خدای دی تاسو ته د زړه صبر درکړی او ستاسو اخری غم دی اوسیږی.

- دا ټول خبری ورته وکړم؟
زبیر- هو، دا ټول خبری باید سم په ادب او انسانیت

ketabton.com - The Digital Library

وکړی د هغه وروسته هغوي به درڅخه مننه وکړی او ته به هم په ډېر انسانیت یو دوه د دروغو ستونه وکړي مثال هر امر او خدمت چې وو ما ته ویلې شی او زه مو په خدمت کې یم او داسی یو څو نور د دروغو ډیالوګ ووایه او د هغه وروسته کرار کرار ځان ورڅخه لری کړه او راځه.

- یعنې ضرور باید دا ټول خبری وکړم؟
زبیر- هو،ضرور باید دا خبری وکړی ک...

زما او د زبیر خبری لا نه وه خلاص شوي چی ذوالفقار راورسید! لکه چې د پنځه دقیقو څخه ډېر نړدی و دوکان ته؟ د هغه په راتګ زه او زبیر د دوکان ووتلو او د هغه خواته ورغلو.

زبیر د موټر خوا ته ولاړ او ذوالفقار ته یې وویل: خدای دی وبخښي ماما دی.
ذوالفقار په یو لفظ کې ځواب ورکړو: آمین.
او بیا بغیر له دی چی کوم بله خبره وکړی ماته یي

ketabton.com - The Digital Library

اشاره وکړل چی موټر کی کښینم، ما هم د زبیر سره خدای پاماني وکړل او موټر کی کښېناستلم.

- سلام ښه يي؟

ذوالفقار د سر په ښورولو ځواب راکړو او موټر یی روان کړو، تندی يې بیحده تریو وو او معلومیدل چی بیحده ډیر پریشانه دی نه پوهیږم ولې؟ یعنې منم چی ماما يې مړ شوی خو داسې نه معلومیدل چی یواځې د هغه په مرګ دی خپه وی! داسي ښکاریدل لکه یو بل موضوع یی هم ذهن ور خراب کړی وی؟

ذوالفقار- که ډوډی دی نده خوړلې نو شاته سیټ کی په پلاستیک کی یو خوراک وریژی او کباب شته هغه وخوره.

د ذوالفقار په خبره بیحده خوشحال شوم او ژر مې د موټر د شا سیټ څخه پلاستیک را واخیست، ما سهار لا ډوډی نه وه خوړلې البته باید ووایم د پرون ماښام څخه!

ketabton.com - The Digital Library

نم،نم باران ورېدی او هوا هم وریځه وه، زه بیحده ستړې وم ذوالفقار هم تندی تروش نیولې وو او خبری نه کول، کلې ته هم نږدی نیم ساعت لاره وه د ډوډۍ خوړلو وروسته مې ذوالفقار ته وویل چی زه یوځه سترګي پټې کوم که ورسیدو او زه ویده شوی وم نو راباندی غږ وکړه، هغه هم یواځې د سر په ښورولو ځواب راکړو لکه چې د ماما مرګ یې بیحده خپه کړې وو؟

ډېر ژر مې سترګي درنې شول او خوب وړې وم د ذوالفقار په آواز راویښ شوم.

ذوالفقار- پاسه را ورسېدو.

ذوالفقار موټر مخامخ د ماما د کور د دروازي سره درولي وو. بغیر زموږ د موټر څخه څو نور موټرونه هم ولاړ وه چی معلومیدل د بنی اسرائیل قوم ځانونه رارسولېدی. د دروازی مخکی کوچنیان ځغاستل را ځغاستل ذوالفقار د موټر څخه ښکته شو، زه هم زړه نا

ketabton.com - The Digital Library

زړه وریسې شوم، هوا دومره یخه نه وه خو نه پوهیږم ولې زما یخ کېدو؟ ذوالفقار د تلو حال کې ماته فکر شو او ویې ویل: یخ دې کیږي؟

- څه ناڅه.

ذوالفقار په حیرت وویل: خو هوا خو دومره هم یخه نه ده.

- هو ولای هوا دومره یخه نه ده خو ولاکه چې ولی زما یخ کیږی؟

ذوالفقار بغیر د څه ویلو په غټ ګامو باندی رانه لری شو، زه هم پداسی حال کې چی لاسونه مې د یخ د سبب یو پر بل موښل وریسي شوم. کله چی د ماما د کور دروازی ته ورسیدم نو د زړه درزا می تیزه شوه، د مړې د لیدو څخه نه وېرېدم بلکې خپل د کورنۍ د کسانو بلخصوص د بابا د لیدو څخه وېرېدم او بل دا چې یو رقم بد احساس مې درلود او په دی هم پوهیدم هر کله چې ما داسې احساس کړی هغه ورځ ما د خیر ورځ نه ده لیدلی!

ketabton.com - The Digital Library

د بابا او نور خپلوانو سره د مخامخ کیدو څخه په دی خاطر وېرېدم چې د کوم وخت څخه مې چې واده کړی و نو د هغوی سره مې قطع رابطه کړی وه! زما په قطع رابطي باندی بابا دومره غوسه نه وو ځکه د هغه مخکې هم زه د هغوی سره نه اوسېدم بابا هغه وخت غوسه شو چې ما د استاذ د کور څنګ کې کور کرایه کړو او هلته اوسېدل مې شروع کړل، زما په دی کار ټول خپلوانو ماته طعنې راکول شروع کړل او ټولو راته زنچو ویل! او ویل یې چې طاها ښځه نه ده راواده کړې بلکې طاها ښځې ته واده شوی!چې خپل مور او پلار یې پریخودلې او د خسر کور کې اوسیږی.

نو اوس ځکه وېرېدم چې هسې نه بابا ما ووینې او پخوانې خبری یې یاد ته راشې او د ټول کلې مخکې راسره جنګ وکړی او سپک مې کړی! ځکه مې زړه نه غوښتل دی جنازی ته راشم اوس هم خپل په راتلو بیحد پښیمانه وم، تقریبا دا دوه کال مې ځان د دی بنی اسرائیل قوم څخه جلا کړې و خو اوس مجبور وم بیا

ketabton.com - The Digital Library

ورسره مخامخ شم. بیحده ډیر وېرېدلې وم بلخصوص چې بد احساس مې هم درلود او زړه مې ویل یو بد پیښه واقع کیدونکي ده، خو ځانته مې دلداری ورکړل چې څو ساعته دې او په یو کونج مونج کې به ځان پټ کړم او همدا چې جنازه خلاصه شول نو دوه پښې به څلور کړم او د دی کلی او خلکو څخه به یې الفرار وکړم.

حویلۍ داسی ډک وه چی ما په زور باندی خپل او پردی پکې پیژنده، د خدای شکر ما بغیر د کاکا خیلو او ماما خیلو څخه دا نور قوم خویش نه پیژنده! نو څکه سر، سری هر یو چې مې مخکې راتلې ورسره سلام علیک مې وکړل او د ذوالفقار پسې شوم. مخامخ د حویلۍ دیوال خواته یی فرش هوار کړی وو او بعضی بوډاګان او مشران ورباندی ناست وه بابا، ذوالقرنین کاکا او زما ماماګان چی ما دا درې څلور کال بیخې لیدلې نه وه په فرش ناست وه، د حویلې منځ کی په

ketabton.com - The Digital Library

یو کټ باندی ماما پری ایستلی و، کفن کړی او زنه یې ورنه تړلی وه لکه چی غسل یی ورکړی وو؟

بیحده بوډا شوی و آخرین دیدن مو تقریبا څو کاله مخکې و هغه وخت لږ ځوان و خو اوس بیحد بوډا شوی و، هغه بیحده شني سترګی یې پټی وه. د مړی پسې خبری کول ښه کار نه دی خو زه تل د ماما د هغه بیحد شنو سترګو څخه وېرېدلم بیحده شني وه لکه جادوګرانو پشان! او داسې په ځیر،ځیر درکتل چې ساه اخیستل درته سخت کیدل.

ذوالفقار هم لکه چې درک کړې و چې د بابا سره زما مخامخ کول ښه پایله نلری نو ځکه هلته د تلو مخکې و درېد او د لاس په اشاره یې ما ته یو ځای وښود تر څو هلته لاړ شم د هغه د لاس د اشاری په تعقیب خپل د ژوند د منفور ترین، بدبخت ترین او هغه کس چې ما ورڅخه بیحد بد راتلل د هغه کس سره مخامخ شوم فرید!

ketabton.com - The Digital Library

د فرید په لیدو مې په تلوار ذوالفقار ته وویل: زه هلته نه کښېنم.

ذوالفقار- بنده کړه خوله دی، زه ستا لپاره وایم خپل خو پوهیږی چې پلار دی څومره درته غوسه دې دا شرم به چیرته ویسو چې مړي په میدان پورت وی او تا او پلار دی جنګ شروع کړي وی؟

- بابا دومره هم لیوني نه دی.

ذوالفقار- لیوني دی او کنه زه د هغه سره کوم کار نلرم خو دومره پوهیږم چې ته د هغه مخ ته ولاړ نشې بهتره ده.

- سمده د هغه ومخ ته نه ځم، خو د فرید څنګ کې هم نه کښېنم.

د دی خبری سره سم بغیر له دې چې د ذوالفقار خبری ته غوږ شم چې څه غواړی ووایې د حویلۍ کونج ته روان شوم کوم خوا کې چې ما کوم داسي کس نه پیژندو چې شناخته اوسیږی او ما ته مزاحمت وکړې، کله چې لږ ځاي پر ځای شوم نو سر مې راپورته کړو او

ketabton.com - The Digital Library

یو نظر مې خپل شاوخوا راغلو خلکو ته وکړو بېحد
ډېر خلک راغلې وه.

ماما اصل کې مولا و! مطلب مې د مولا څخه عالم یا
کوم مفتي نه دې بلکې تعویزګر مولا دی! البته ذوالفقار
ویل څو کاله مخکې دا کارونه پرېخودلې وه او توبه
یې ویستلي وه، خو زما په خیال کوم کسان چې اوس
راغلې د هغه زیاتر برخه د ده مشتریان دی! مطلب هغه
کسان دی کوم چې ده ورته خپل په ژوند کې تعویذونه
کړی وه، د کور دننه څخه د ښځو د ژړا او قرآن ویلو
آوازونه راتلل نه
پوهیږم دوي ولې مړی نه وړی چی پټ یي کړی؟

تر کوم ځایه چی زه په اسلامي موضوعاتو پوهیږم، نو
اسلام وایې چې په مړی نه باید ډېر وخت تېر شي او
باید ژر تر ژره یې دفن کړې! خو د ماما په دفن کولو
یې بېحد وخت تېر کړو، ذوالفقار ویل ماما پرون ماښام

ketabton.com - The Digital Library

مړ شوی وو! نو اوس هغه دی د بل ورځي ماښام کیږی نو ولي نه پېښ کوی؟

په همدي فکرونو کې وم چې د ښځو د ژړا آوازونه تېز شول، سر مې چې پورته کړو نو یو څو کسان مې ولیدل چې د ماما جنازه یې له کوره وباسل د جنازی د ویستلو سره سم په حویلۍ کې موجود دا نور خلک هم ورپسې د کوره ووتل زه هم خپل لځایه ولاړ شوم ترڅو د جنازی پسي لاړ شم، زه چې کوم ځای کې ناست وم هغه اصل کې یو تخته وه! د لرګۍ یوتخته وه او زه نه پوهیدم چې دا اصل کې د څه لپاره دلته کیخودل شوي ده؟ خو همدا چې یو ګام مې واخیست او د دویم ګام د اخیستلو اراده مې وکړه هغه د لرګۍ تخته کوم چې زه وربانديې ناست وم هغه مات شو د هغه د مات کیدلو سره سم زما د پښو لاندی خالي شو او درب زه لاندي وغورځېدم.

ketabton.com - The Digital Library

څو متره د ځمکې لاندې مې سقوط وکړو او په يو کلک شي ولګيدم، د لګيدلو سره سم د ډېر درد څخه مې اخ له خولې ووت، د څو شيبو لپاره اصلا پوه نشوم چې څه چل وشو؟ خو وروسته د خلکو په شور ماشور او د ذوالفقار په غږ چې په زوره يې ماته ناري وهل هوش مې سر ته راغلو خپل شاوخوا مې وکتل تک توره شپه وه پورته مې چې وکتل نو تازه مې سر خلاص شو چې څه مصيبت راباندې نازل شوی، زه څاه کې ولېدلې وم! البته بايد ووايم چې څاه تقريبا وچه وه او د ماما کورنۍ خپل د کور ګند او کثافت دلته اچول او تقريبا څاه ډک شوی وه يوازی اته،نهه متر پاتي وه چې کامل ډک شي.

دا هم شکر چې څاه يې ډک کړی وه که دا خالي وايې او زه پکې راغورځيدلې واې نو ولاکه ژوندی پاتی شوی وايې البته اوس هم چندان ښه وضعيت مې نه وو راسته لاس مې بيحد درد کاوه او پوهيدم چې زخمي شوی،پښه خو مې بيخي درد يې د حد اوړيدلې و،

ketabton.com - The Digital Library

تندی مې هم لکه چې د څاه په دیوال لګیدلې و البته مات شوی نه وو خو بیحد درد یې کاوه خلاصه چې فکر مې کاوه بدن مې ټوټه،ټوټه شوی د ذوالفقار اندیښمن او ورخطا غږ مې چې واورید خپل د دردونه له فکر راوتلم او ځواب مې ورکړو.

- ذوالفقار!

زما د غږ په اوریدو د ذوالفقار هوسا ساه اخیستل مې د همدی ځایه لا احساس کړل.

ذوالفقار- ښه یې طاها؟ خوږ شوی خو نه یې؟

- ښه خو نه یم خو مړ هم نه یم.

د لاندی څخه ما ته یوازی د هغوی غږونه راتلل او څوک مې صحیح لیدلي نشو خو دومره پوهیدم چې ډېر کسان د څاه خولي ته ولاړ دی یو د هغه کسانو څخه وویل: همدا چې ژوندی یې شکر باسه څو میاشتي مخکې یو ماشوم په دی څاه کې وغورځید او د څو ساعتو وروسته مو جنازه ورڅخه راپورته کړل، د همدی لپاره خو مو د څاه خوله بنده کړې وه.

ketabton.com - The Digital Library

د هغه سرې په دی خبره په وېره باندې د خولي لاړې مې تېرې کړل او خپل شاوخوا په کتو شوم، یعنې دلته یو ماشوم مړ شوی وو؟ په دی فکر ناڅاپه ټول بدن کې مې وېره خپره شول او تقریبا په بیحد عاجزانه لهجه مې ذوالفقار ته غږ کړل: ذوالفقار ما له دې ځایه وباسه.
ذوالفقار- سمده،سمده طاها! آرام اوسیږه هېڅ خبره نشته اوس دی راباسم.
د دی خبری سره سم غږ یې پورته کړو او خپل شاوخوا کسانو ته یې وویل: یو رسۍ یا زینه راوړې تاسو ټول ولی دلته ولاړ یاست؟

د ذوالفقار د خبری سره سم څو کسان د څاه له خولې لرې شول او لکه چې د رسۍ یا هم کوم بل شې د راوړلو پسی ولاړل، د هغوی تر راتګ ما د څاه شاوخوا ته کتل پیل کړل تک توره شپه وه هېڅ هم نه ښکاریدل خو دومر بد بوی شاوخوا و چې حړ یې نه درلود زما پښې تر زنګونو پورې په هغه ګندو کې ننوتلې وه او د

ketabton.com - The Digital Library

ګندو او کثافاتو مرداری اوبه مې تېول کالې ککړ کړی وه.

ذوالفقار- ستا په نظر څو متر لاندی یې؟
- نه پوهیږم خو دومره نه ده.
د همغه بیګانه سړی غږ بیا راغلو کوم چې د هغه کوچني د مرګ کیسه یې ماته کړې وه ویې ویل: دا څاه تقریبا 32/33 متره ده خو دا څو کلونو کې چې اوبه یې وچې شوی وه نو موږ هم ډک کړل اوس شاید اته،نهه متر خالې اوسیږی.
ذوالفقار- اته،نهه متر خو ډېر دی فکر کوم د دی څخه به کمه اوسیږی.
- هو زه هم همدا فکر کوم ځکه که اته یا نهه متر واې نو اوس به زه ضرور مړ واې.

هغه بیګانه سړی بیا یو څه وویل خو ما د هغه خبری ته فکر نشو ځکه د څاه د دیوال سره یو شې وخوځید که څه هم تیاره وه خو غږ یې ما واضح واورید،د وېرې

ketabton.com - The Digital Library

ښځه مې لاړې تیرې کړل ژر مې خپل جیب ته لاس کړو تر څو موبایل ګروپ مې روښانه کړم خو کله چې موبایل مې راوویست نو بدبخت موبایل مې مات شوی و او هیڅ نه روښانه کیدو د هغه شي کرار،کرار حرکت مې خپل خواته احساس کولای شو په لړزانه لهجه مې وویل: ذوالفقار دلته یو شئ دی؟
ذوالفقار- آرام اووسیږه طاها! څه دی؟
- نه پوهیږم تیاره ده لیدلې نشم خو زما خواته راراون دی غږ یې اوریدلی شم.

د ذوالفقار لڅایه بیا هغه کس وویل: دا څاه کلونه کیږی چې بنده ده شاید کوم مار ....

ذوالفقار د هغه سږی خبره په غوسه وربنده کړل او څه ناڅه جنجال یې ورسره شروع کړو، داسی حال کې چی هغوی جنجال کاوه هغه شئ ورو،ورو ماته د رانږدی کیدو، نور نو د ډیر ویرې ښځه د ژړا حال ته

ketabton.com - The Digital Library

رسیدلی وم په عاجزانه لهجه مې ذوالفقار ته غږ کړل: ذوالفقار.

ذوالفقار- طاها مه وېرېږه کوم شې نشته زما په نظر ضرور کوم موږک دی.

هغه شې ښه رانږدی شو او ما اوس کولای شو په همغه تیاره کی هم د هغه د دوه سترګو ځلیدل وګورم، نور نه ښکاریدی چې څه دی؟ خو دوه سترګی له ورایه پرېقیدل شاخوا می خپل لاس وګرځو ترڅو خپل د دفاع لپاره یو شئ پیدا کړم خو لاس کې می یوازی د کثافتو پلاستیکونه راغلل د ډیر ناچاری څخه ژړا راغلی وه بدن مې د وېری څخه په رپیدو وو نور مې د ذوالفقار یا د کوم بل چا غږ نشو اوریدلې یوازی د هغه شئ دوه سترګي مې لیدلې شول او بس.

څو شیبې هغه شې ولاړ وو او یوازی زما خواته راکتل د څو شیبو وروسته بیا په حرکت شو، یو ځای مې اوریدلی وه چې حیوانات هر کوم حیوان چې اوسیږی

ketabton.com - The Digital Library

هغه په هغه کس یا شي حمله اچوی کوم چې د حرکت یا د تښتیدو حال کې اوسیږی! نو ځان سره مې دا پریکړه وکړه چې خپل لځایه به ښور نخورم ځای پر ځای ولاړ وم او هغه شي ښه رانږدی شو بیا یې خپل لاره بدله کړه زما د څنګ تیر شو څو ځله پر ما ښه وڅرخید او تازه زه هلته پوه شوم چې دا د رښتیا هم مار دی!؟ او بیحد هم غټ و او کرار کرار لګیا وو ځان یې پر ما راپیچو لږ چې لاس او پښې راڅخه وپیچل نو پوه شوم چې دا می د عمر اخری شیبه دی

نو څه چې د قران ایتونه مې زده وه د هغه ویل مې شروع کړل سترګي می تړلی وه او همدا ایتونه می ویل چې ناڅاپه عجیب چغه په څاه کې خپره شول او هغه مار زما له شاوخوا لری شو په حیرت مې سترکی خلاصی کړی او همغه حال کې د ذوالفقار اندیښمن غږ مې هم وارید چی ماته یې غږ کاوه.

ketabton.com - The Digital Library

ذوالفقار- طاها زما غږ اوری؟ طاها.

په لړزانده لهجه مې ځواب ورکړو: ه ... هو اورم.

ذوالفقار- نو ولی رسۍ نه نیسی؟ ښه یی؟ کولای شې رسۍ ونیسی چې زه دی پورته راکش کړم یا زه لاندی راښکته شم؟

حیران وم نه پوهیدم هغه مار ځنګه ناڅاپه ورک شو؟ مار خو د قران په ایتونو نه ورک کیږی مګر دا چی .... مګر دا چی پیری اوسیږی؟ څو کاله مخکې شموئیل راته ویلې وه چې د پیریانو بیحد خوښیږی چې خپل ځان د مار په شکل کیږی یا هم پیشو او کفتره! دا هغه شکلونه دی چې پیریان یې زیاتر وختونه غوره کوی.

ذوالفقار- طاها زما غږ درځی؟

- هو .. هو نه ضرورت نشته ته راشی زه رسۍ نیولې شم.

د دی خبری سره سم په تیاره کی می لاس شاوخوا وګرځو او رسۍ مې پیدا کړه همدا چې ما رسۍ کلک

ketabton.com - The Digital Library

ونیول ذوالفقار پورته خواته کش کړو او ډیر ژر یې له
ځاه څخه وویستلم.

د ځاه څخه چې راووتلم ځو شیبې هملته پروت وم
زړه کې مې دومره توان او انرژی نه وه چې پاسیږم،ځو
ځو شیبی وروسته چې سترګي مې خلاصی کړل او
خپل شاوخو مې هغه دومره ډیر خلک ولیدل نو لځان
سره مې وویل کاش ځاه کې د هغه مار وو که پیری و
هر څه چې و د هغه سره پاتي شوی وای خو دا حال
مې نه وای لیدلې، ټول کالي مې د ګندو څخه ډک شوی
وه د راسته اوږی لستوڼی می شکیدلې وو او د اوږی
څخه می وینه راتلل ذوالفقار غوښتل زما زخم په یو
شئ وتړی خو د هغه خلکو د منځ څخه یو سړی چی د
څهری څخه د ذوالفقار په عمر معلومیدی ویې ویل:

- لومړۍ دی یو حمام وکړی او یو جوړه نوی کالی دی
واچوی د هغه وروسته که زخم یې جدی و نو ډاکټر ته
به یې ویسو.

ketabton.com - The Digital Library

د هغه خبره ټولو ومنل او زه هم په تلوار بغير له دی چې چاته وګورم د کور خواته روان شوم د ډېر شرم څخه مې سر نشو پورته کولای، د راغلو کسانو څخه نيم ډله يې د ماما جنازه وړی وه او نيم نور يې زما په سر د څاه سره ولاړ وه دا هم زما د راتلو فايده، زه مثلا راغلی وم چی د دوی سره مرسته وکړم خو د مرستي لځايه ورته مصيبت جوړ شوم دا هم ښه وو چې فريد، بابا او ذوالقرنين کاکا د جنازی سره تللی وه او دلته نه وه چې ما په دی حال ووينی.

البته که په دی حال يې ليدلي واې نو زړونه يې نه راباندی سوځيدل بلکی خوشحاله کيدل بلخصوص فريد.

يو سړی زه د يوه دروازي خواته ويوړلم او راته ويې ويل چې دا حمام دی زه هم په تلوار ننوتلم هغه راته شامپو او يو جوړه تور کالی چی ښکاريدل د ده خپل دی راکړل او د حمام څخه ولاړی، ما هم په تلوار خپل

ketabton.com - The Digital Library

کالی د ځان څخه لرې کړل او غوښتل مې ژر تر ژره حمام وکړم او د ذوالفقار سره د دې کور او کلي څخه ژر تر زره لاړ شم، نه مې غوښتل یو نفر لا وګورم، غوښتل مې کمیس له سر وباسم چې د کمیس بغل جیب کې مې یو دروند شی احساس کړو داسې حال کې چې موبایل مې حمام ته د راتلو مخکې ذوالفقار ته ورکړو وو بیا نو زما جیب ولې داسې دروند دی؟

په حیرت او مشکوک انداز مې خپل جیب ته لاس کړو او هغه شئ مې راوویست کوم چې جیب کې مې وو یو تعویذ وو!

***

په موټر کې ناست وم د ماما د کور څخه د ذوالفقار سره د ښار خواته روان وو، ما خپل سر د موټر په ښیښې تکیه کړې و او بیرون مې کتل، هوا په تیاره کیدو وه تقریبا شل دقیقې کیدل چې د ماما له کور څخه مو حرکت کړی وو، بدن مې بیحد درد کاوه

ketabton.com - The Digital Library

بلخصوص راسته اوږه مې چې نه پوهیږم په څه باندی خیری شوی وه او پښه مې چې د درد څخه صحیح نشوم ورباندی تلې، خو د دی دردونو څخه ډېر اندیښمن چې وم په څاه کې د هغه لیدلی مار او بیا حمام کې خپل جیب کې د هغه پیدا شوی تعویذ ته اندیښمن وم.

کرار مې خپل لاس د جیب خواته ویوړ او تعویذ مې لاس کې ونیو نه پوهیږم د څه تعویذ دی او څنګه زما جیب ته راغلې وو؟ خو یو حس می راته ویل چې دا بی دلیل زما جیب ته نه دی راغلې او هر چا چې دا زما جیب کې کیخودلې ضرور یو مقصد یې د دی کار څخه درلود، خو نه پوهیدم چې څه مقصد؟

ذوالفقار- ډاډمن یې چې ښه یې؟ او نغواړی ډاکټر ته لاړ شې؟
- دا زرم"1000" ځل دی چې دا خبره کوی ذوالفقار!
ومې ویل چې ښه یم او ډاکتر ته نه ځم، یوازی خپل د

ketabton.com - The Digital Library

خیر که زحمت نه درته کیږی ما تر کوره ورسوه، کنه د سړک غاړه کې می هم ښکته کړی مشکل نشته خپل ځم.

ذوالفقار په غوسه راوکتل او ویې ویل: زه ستا په غم کې یم خر، اوس په ګرمو وینو کې یې په درد نه پوهیږی هسې نه څو ساعت وروسته حالت دی خراب شې!

- هیڅ نه کیږی زه ښه یم.

ذوالفقار- تا هلته د څاه څنګ کې څه مرګ غوښتل؟ مګر ما تاته ونه ویل چې د فرید څنګ ته لاړ شه؟

- ذوالفقار ته وقران بحث مه کش راکش کوه حوصله نلرم، هرڅه وشو بس د قسمت کارونه وه که زه خبر وای هلته څاه ده او زه پکې غورځیږم نو ته فکر کوی زه بیعقل وم چې هلته له قصد لاړ شم؟

ذوالفقار- ما ونه ویل چې تا له قصد ځان په څاه کی واچو زه دا وایم چې ته ږوند وی تا هغه څاه ونه لیدل

ketabton.com - The Digital Library

چې تللی وی او د هغه په سر ناست وی؟
ناڅاپه غوسه راغلل دا نیم ساعت کې ذوالفقار زر ځله دا خبری کړی وه او اوس هم لګیا وو او دا خبری کول په همغه غوسه مې وویل: هو زه ړوند یم ما څاه ونه لیدل صحیح شو؟ بس دی پخدای سر دی را په درد کړو

ذوالفقار خپل لاس لږ پورته کړو خو بیرته یې ښکته کړو او په غوسه یې وویل: شکر وباسه چې سر دی مات دی او زخمی،زخمی یې کنه داسی ډب می درکړی واې چی یوه هفته لځایه نه واې پاسیدلي.

که رښتیا ووایم لږ و ویریدم ځکه ذولفقار په داسی وهلو کې د رښتیا هم ماسټری درلود، په نامحسوس توګه لږ ورځخه لری شوم البته زما په نظر ذوالفقار پوه شو چې بد،بد یې راوکتل خو څه یې ونه ویل خو شیبی بغیر د څه ویلو موټر روان وو د هغه وروسته ذوالفقار وویل: تا څه ویل؟

ketabton.com - The Digital Library

- ما؟ ما خو هېڅ نه دی ویلی.
ذوالفقار- مطلب می اوس نه دی، هغه وخت چې څاه کې وی نو و دی ویل دلته یو شئ دی؟ هغه څه وو؟

نه مې غوښتل چې ذوالفقار ته ووایم چې هلته ما یو مار ولید چې خپل غیب شو! نه مې غوښتل هغه یو ځل بیا زما د ژوند په ستونزو کې راښکیل شي، هغه کلونه کیدل چې زما ستونزی حل کول نور بس وو هغه اوس د یو ماشوم پلار و نو دا به بې انصافي وی چې زه خپل د ستونزو لپاره هغه د کورنۍ څخه جلا کړم.
نو ځکه مې وویل: هېڅ نه وو.
ذوالفقار- ډاډمن یې؟
- هو.

ذوالفقار- نو تا بیا ولې وویل چې هلته یو شئ دی؟
- هسې وېرېدلې وم نو په نظر کې مې داسی راغلل چې هلته کوم شئ موجود دی خو اصل کې هېڅ نه وه.

ketabton.com - The Digital Library

ذوالفقار نیم نظر راوچو او ویې ویل: ډاډمن اوسیږم چې رښتیا وایې؟

- هو رښتیا وایم ذوالفقار هلته هېڅ نه وو.

ذوالفقار- نه پوهیږم ولې خو داسي احساس کوم چې یو شئ زما څخه پټ کوی!

- باید ووایم چې دا احساس دی غلط دی، ځکه ما درته رښتیا وویل.

ذوالفقار نور څه ونه ویل خو له څهرې ښکاریدل چې زما په خبرو یې باور نه دی کړی. د نیم ساعت وروسته ذوالفقار زه خپل د کور د کوځي مخ کې له موټر ښکته کړم خو د تلو مخکې بیا خپل نصیحتونه یې شروع کړل او ویې ویل: که ښه نه یې هسې ضد مکوه راځه ډاکتر ته لاړ شو.

- ښه یم ذوالفقار، مننه چې تر کوره دی راورسولم نور نو خدای پامان.

ذوالفقار- که ماښام خوا ته دی حالت خراب شو یا کوم

ketabton.com - The Digital Library

کار دی درلود نو ماته زنګ وواهه سمده؟
- سمده، په سترګو نور نو خدای پامان ورځه.

ما غوښتل ذوالفقار لاړ شي او د هغه وروسته زه روان شم ځکه چې پښه مې درد کول او سم په لاره نشوم تللی او نه مې غوښتل چې هغه زما ګوډ،ګوډ تګ وګوری او بیا خپل خبره راوخلی چی راځه ډاکتر ته، خو ذوالفقار هم ضد نیولي وو په غوسه يې وويل: ته زما سره څه کار لری؟ ته روان شه خپل کور ته زه هم ځم.

د ذوالفقار په تنده لهجه پوه شوم کې یو څه نور د هغه د تلو لپاره ټینګار وکړم، نو سم صحي شکي کیږی او ولاکه بیا قدم لاړ شي نو ځکه اوږی مې پورته واچول او ځان مې بې پروا ورته وښود او کرار روان شوم البته خپل ټول زور می ووهی چې سم په لاره لاړ شم، ترڅو چې زه د کور تر دروازی رسیدم ذوالفقار همغلته ولاړ وو دروازی ته په رسیدو چې ماته سم د ترکیه او ایران د

ketabton.com - The Digital Library

قاچاق لاره ښکاره شوه یوه هوسا ساه مې واخیسته د کور د دروازې د خلاصیدو مخکي مې د کوځي سر کې ولاړ د ذوالفقار موټر ته مې لاس وخوځاوه او هغه هم د یو هارنګ په وهلو روان شو.

د هغه د تلو وروسته په سترې او دردمند انداز مې دروازه خلاصه کړه او کور ته ننوتلم د حویلې د دروازې په غږ اقرا زما راتګ ته فکر نشو کله چې دهلیز ته ننوتلم نو تازه د هغې فکر زما راتګ ته شو نه مې غوښتل چې ورخطا یې کړم خو زما پریدلي رنګ او هغه تور اوږده کالي چې زما پسان دوه نفر پکې ځای کیدل هغه ورخطا کړل په تلوار زما خواته راغله خو ما ورباندې وار له مخ کړو او ژر مې وویل: وغورځیدم کالۍ مې لړ خیرن شول نو ځکه دا کالۍ مې واچول خپل له خیر که زما یو جوړه کالي راوړې.

اقرا- چیرته وغورځیدې؟ خوږ خو نشوې؟
- نه خوږ شوی نه یم، محمد چیرته دی؟

ketabton.com - The Digital Library

اقرا داسی حال کی چی په اندیښنی زما خواته را کتل
وویل: محمد د بابا کور کیدی موټر سایکل دی نن نه دی
راوړی؟ د موټر سایکل سره خو دی ټکر نه دی کړی؟
داسی حال کی چی د کوټی خواته تلم د هغې د
تشویش لری کولو لپاره مې پخندا وویل: که د موټر
سایکل سره می ټکر کړی وایی اوس به د کور لځایه په
شفخانه کې وای!

اقرا- خدای دی نکوی داسی خبری مکوه، خو تندی دی
خوړ دی کالۍ دی هم ..
مخ مې وروګرځو او په کلک می وویل: ومی ویل ښه
یم یوازی یو جوړه کالی راکړه بس.
اقرا- سمده .. خو ...

کوټی ته ننوتلم او اجازه می ورنکړل چی هغه نور
خبری وکړی، څو شیبی وروسته اقرا په لړ مرور انداز
راته کالۍ راوړل او له کوټي ووتل ما هم ژر خپل کالی
بدل کړل راسته اوړه می بیحد درد کول د کالو بدلولو

ketabton.com - The Digital Library

وروسته مې تعویذ راوخیست نه پوهیدم چې څه ورسره وکړم؟ خو یو احساس نه پریخودلم چی لری خطا کړم بیرته مې خپل بغل جیب ته واچو او په نالی کښیناستم، اقرا راغله که څه هم اندیښمنه ښکاریده خو څه یې نه ویل خاموش وه، پوهیدم چې زما د تیزی لهجې څخه لږ خفه شوی لومړۍ خو می زړه نه غوښت چی ورته اصل کیسه وکړم خو وروسته دی نتیجی ته ورسیدم چی لږ رښتیا ویل او لږ خبره پټ کول په ګټه دی نو ځکه مې ورته وویل:

- نن سهار چی له کور ووتلم دوکان ته نوی مال راغلی و هغه مې ځای پر ځای کول چی ذوالفقار راته زنګ وواهه او ویې ویل راځه چې کلي ته لاړ شو ماما مړ شوی.
زما په دی خبره اقرا په حیرت باندی "وی" کړل او ویې ویل: څنګه مړ دی؟

ketabton.com - The Digital Library

ټول کیسه مې ورته وکړل کلي ته دتلو او څاه کې د غورځیدو خو دا مې ورته ونه ویل چی څاه کې می څه ولیدل؟ کله چې ورته ومی ویل څاه کی وغورځیدم نو په تشویش زما خواته راغلل او هرڅومره چی ما ورته ویل ښه یم خو هغې زما خبرو ته غوږ ونه نیو او مجبور یی کړم چی خپل کمیس وباسم کله چی زما زخمي، زخمي بدن او بلخصوص زما خوږ شوی لاس یی ولید نو عجیبه وه خوږ شوی زه وم، درد ما درلود خو ژړل هغې؟ په حیرت می وروکتل او ومی ویل: لیونۍ شوی یی؟ ولی ژاړې؟

اقرا په همغه ژړا حال کی وویل: ولې خپل د ځان په فکر کې نه یې؟
پخندا مې وویل: چا ویل چې خپل په فکر که نه یم؟
اقرا- همدا حال دی د هرڅه ګواه دی، ته څاه کې غورځیدلی وی او دومره خوږ شوی یې او هغه وخت یو ډاکټر ته هم نه یی تللی؟
- ځکه چی ښه وم.

ketabton.com - The Digital Library

اقرا- ښځنګه ښه وی؟ ته دی دا رنګ ته وګوره، ته دی دا خپل زخمي بدن ته وګوره، فکر مکوه چی زما درته پام نشو سم په لاره هم نشوی تللی، د دی دومره خبرو باوجود یو ډاکتر ته ولی نه ځی؟

- د ډاکترانو ښځه می بد راځی، د اوس وخت ډاکترانو ته که رک روغ انسان هم ورشي نو زر رقم چکاپ او درد و مرض به ورته ولیکي او دومره کوچني خبره به هم درته د سرطان تر خبری ورسوی او بیا به درته یو بوجۍ دوا په شا درکړی او خپل جیبونه به د پیسو ډک کړی د اوس وخت ډاکتران ډکټران نه دی بلکي قصابان دی انساني قصابان، او هو دی دوه زخمونو ته هم دومره تشویش مکوه ما دا رقم ډیر ټکونه خوړلي.

اقرا- شاید، خو ته هم دی خبری ته فکر وکړه چی ته اوس هغه د ځو کالو مخکی کس نه یی، اوس تاته یو کورنۍ ګوری که خدای نکرده په تا کوم شی وشي نو زه او محمد څه وکړو؟

ketabton.com - The Digital Library

- ستا خبری یو دم صحیح دی خو اوس زه ښه یم او دا ټول خبری تېر شوی او هیر شوی نو ته یې هم هیر کړه د بحث حوصله نلرم سر می درد کوی د پرون راهیسي چی ستا د زوی د برکت ویښ یم که اوس دی] اجازه وی یوه شیبه ویده شم که څنګه؟

اقرا که څه هم خفه ښکاریدل خو نور یې څه ونه ویل او ماته یې یو کمپل راوړو ما هم بالښت د سر لاندی سم کړو او ویده شوم، نه پوهیږم څومره وخت ویده شوی وم خو دومره پوهیدم چې ډیر وخت نه کیدو د پرون ماذدیګر پشان می یو شمال احساس کړو البته په دی توپیر چی دا ځل هغه باد ما خپل شاوخوا احساس کاوه داسی وه لکه چې باد زه د ځمکې څخه پورته کولم؟

دومره دا احساس مې قوی وو چې همغه د خوب حالت کی مې خپل لاس وخوځاوه او کوښښ مې وکړو ترڅو د کوټې غالې باندی لاس ووهم او ډاډمن شم چې

ketabton.com - The Digital Library

پرځمکه یم! خو ځمکه می احساس نکړل داسی لکه
چی د رښتیا په هوا کی وم؟ د دی خبری په پوهیدو په
تلوار می سترګی خلاصی کړل او د هغه سره سم درب
په نالې وغورځیدم د درد څخه می بی اختیاره اخ له
خولی ووتل چې د کوتی دروازه خلاصه شوه او اقرا
رانول په مشکوک انداز یی راوکتل او ویې ویل: څه
شوی ښه یی؟
- هو ښه یم.

اقرا- که خوب دی پوره شوی اوسیږی نو بابا او ادی
راغلی راشه بیرون.
- تا خو ورته کوم څه نه دی ویلی؟
اقرا- ما هغوی ته هیڅ نه دی ویلي.
- مطلب هغوي خبر دی خو تا ورته نه دی ویلی؟ بیا نو
چا ویلی؟
اقرا- حفصۍ خور ادی ته زنګ وهلی و او ورڅخه ستا
پوښتنه یې کړی وه چې اوس ښه یی او کنه؟

ketabton.com - The Digital Library

بې اختیاره مې وویل: اه ذوالفقار ... سمده اوس درځم.

حفصه د اقرا مشره خور او د ذوالفقار ښځه وه! لکه چی ذوالفقار هغې ته زما د ځاه ولیدو کیسه کړی وه او هغی هم خپل مور ته زنګ وهلی وه او خلاصه چی ټول کلي خبر شوی وو چی زه ځاه ته غورځیدلی وم، خو عجیب خبره دا وه راته چی ذوالفقار څنګه دا خبره خپل ښځی ته کړی وه؟ یعنی د هغه عادت نه وو داسی خبری او موضوعات د کوم چا سره شریک کړی او ورته کیسه وکړی!

د کوټې څخه ووتم استاذ او د اقرا مور چې ما ورته خاله ویل دهلیز کی ناست وه، ما د اقرا مور ته خاله ویل! یعنې ما ډېر کسان لیدلې چې خپل خواښی ته مور یا مورجانه وايې خو زما نه خوښیدل چې د اقرا مور ته دی مور یا مورجانه ووایم! داسي نه ده چې بد مې ورڅخه راځې نه اصلا، خو پر ژبه مې نه راځې

ketabton.com - The Digital Library

چې ورته مور ووایم زما په نظر لږ چاپلوسانه لفظ دی، په هر حال شاید د ځینو کسانو خوښېږی خو زما هېڅ نه خوښېږی په کلک لهجه مې سلام واچو او په یو خالي نالې د استاذ خواته نږدی کښیناستم محمد چې تراوسه د استاذ په شاوخوا ګرځیدو او شوخي کول زما په لیدو زما خواته راغلي

که څه هم پرون درسته شپه ما د دغه نیم کیلو، شوخ موجود له لاسه خوب نه وو کړی خو اوس چې داسي په منډه زما غیږ ته راغلو او خپل په خوږه ژبه یې بابا،بابا ویل شروع کړل ټول ستړیا مې له بدن ووتل زه د محمد سره لګیا وم چې استاذ په طنز لرونکي لهجه وویل: پرون ماښام زوی دی نظر شوی وو او ټوله شپه یې وژړل نن سهار لکه چې ته نظر شوی وی چې څاه کې و غورځیدلی که څنګه؟

که دا خبره کوم بل چا راته کړی واې شاید خفه شوی واې، یا هم غوسه شوی واې یا هم امکان یې درلود فکر

ketabton.com - The Digital Library

مې کړې واې چې مقابل نفر راباندی ریشخند وهې خو کله چې استار دا خبره وکړل نو خندا راغله او ومې ویل: بس د قسمت کارونه دی،کنه چندان ښایست هم نلرو چی څوک دی موږ نظر کړی.

زما په دی خبره د اقرا مور په تشویش وویل: خدای دی نکوی چی څه درباندی وشې، تل دی خدای جوړ او روغ لره، زه هم د اقرا جانې د پلار د خبری سره موافقه یم شاید خدای مکړه بد نظر به وهلی یاست چې داسي کارونه درسره کیږی؟

د هغې په دی خبره ناڅاپه استاذ پخندا شو او ویې ویل: ستا د خواښی مطلب د بد نظر څخه اصل کې دا وو چې هغه فکر کوی د مړی درنه سایه پر تا غورځیدلې.

د استاذ په دا رقم شیطنت می خندا راغله او د اقرا د مور خواته مې نیم نظر واچو چې په غوسه یې د استاذ خوا ته کتل د اقرا مور که څه هم مثال د خبری د

ketabton.com - The Digital Library

مولا ښځه راتلل خو بیحد خرافاتي عقاید یې درلود او د هغې په دی عقایدو او فکرونو استاذ تل د هغې سره جنجال وو.

استاذ خپل تکیه پر بالښت سم کړه او داسي حال کې چې خپل ښځی ته یې کتل د خبرو مخاطب یې زه کړم او ویې ویل: ځینې کسان داسې جاهلانه، بی اساسه او بیځایه خرافاتي عقیدې لری چې په اوریدو به دی سترګی له حیرت خلاصي پاتی شی، ته فکر وکه محمد طاها یو جارو دی جوړ شوی د دی لپاره دی چې کور وباندی جارو کړی او پاک یې کړی خو همدا جارو که یو ماشوم راوخلې یا هم د شپی لخوا کور وباندی جارو کړی نو ځینې بی منطق کسان وایي" جارو مه وهه چې میلمه راځي"

د استاذ په دی خبره مې خندا راغلل چی هغه هم پخندا وویل: زه دیته حیران یم چی جارو یې په میلمه راتلو څه؟ یا وایې قیچي هسې مه جنګوه کنه جنګ

ketabton.com - The Digital Library

کیږی.

نوکان د شپې لخوا مه کموه چې بد شګون لری. که پیشو دی مخکې لاره بنده کړه نو بد ورځ به په مخکی ولری،که د مړي په کور کې چرګ چیغې کړی نو یو بل نفر به هم د هغه کور څخه مړ کیږی!

استاذ چی کوم خبری وکړل هغه ما زیاتر اوریدلي وه خو دا د چرګ چیغه او د هغه کور څخه د نفر مړ کیدل می نه وه اوریدلی په حیرت می وروکتل چی استاذ پخندا وویل: اوس هم ستا خوابښي په همدی خاطر ورخطا ده ته فکر وکړه چی د مړی د کور د چرګ په چغي بل نفر مړ کیدلې شې نو د مړی د کور څاه ته په غورځیدو به د هغه نفر څنګه حال وی؟

د اقرا مور ناڅاپه وی کړل او ویې ویل: خدای دی نکوی چې کوم شئ وربراندی وشي، ما چې همدا واوریدل چې طاها زوی څاه کې غورځیدلې نو لس

ketabton.com - The Digital Library

چرګان مې ورته نضر کیخودل سبا یې د پیر بابا زیارت ته ورم انشاءالله چې هېڅ به ورباندی ونشی.

د هغې په داسې ساده لهجه ما او استاذ خندا شروع کړل ځکه زما په نظر د رښتیا هم د اقرا د مور ځینې خبری بیحد خرافاتی وه، خو د اقرا مور زموږ پخندا غوسه شوه خو د هغې د څه ویلو مخکی استاذ په شیطنت ورته وویل: نه ... نه ته لږ صبر لا مې هغه ستاسو د سپین سرو لخوا جوړ شوی کتابي خبری پوره نه دی ویلی لږ غوږ شه.

د اقرا د مور بغیر دهلیز کی موجود ټول کسانو که هغه استاذ وو، که زه وم، که اقرا وه، که د اقرا کشره خور وه ټولو خندل استاذ هم د شیطنت په لهجه خپل ښځې ته وویل: ستاسو په کتاب کی راغلي چې یو نفر چی ډیر وخاندی نو بیا به هغومره اندازه ژاړی! که غاښ مو مات شو نو هغه په یو ټوکر کې تاو کړه او د بام پر سر یې کیږده نو نوی غاښ به دی ښه راووځي،

ketabton.com - The Digital Library

که نوی کال دی پخندا سره شروع نکړو نو ټول کال به دی بد تیر شی، که په کور کې مو میږیان پیدا شول نو بی اتفاقي به راشي، که جولاګي"عنکبوت" مو په کور کې ځاله جوړه کړل نو قرضدار به شئ ...

استاذ د دی خبرو د ویلو وروسته د څو شیبو لپاره خاموش شو او ناڅاپه هغه خندانه څهره يې په غوسه بدله شوه او خپل ښځې ته يې په تنده لهجه وویل: دا ټول خرافات دی دا ټول د خلکو د بی سوادی له امله ستاسو ذهنونو کی پاتي شوی او د قران کریم علاوه یو بل کتاب مو ځانته راویستي او د هغه ځای دا فتواګاني صادروی قرآن کریم او سنت د رسول الله"صلی الله علیه وسلم" د دې ټول باورونو او خبرو پر خلاف دی قران کی خدای وايي: وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ. پر الله مه وایاست هغه څه چې نه پرې پوهیږئ.

ketabton.com - The Digital Library

يعني هره خبره چې الله قران کی نه وی کړی پیغمبر "صلی الله علیه وسلم" په حدیثو کی نه وی کړی اصحابو څخه روایت نه وی نیک خلکو نه وی کړی بیا ته څنګه په هغه خبرو باور کوی؟ ته لږ عقل نلری؟ خپل فکر نشې کولای چې د غاښ ښه راوتل د ټوکر او بام سره څه تړاو لری؟ یا د مړی د کور د چرګ چیغه د بل چا د مرګ سره څه تړاو لری؟ د کوم وخت څخه مرګونه خدای د چرګو په چغو تړلې؟

استاذ په یوه ساه دومره ډېر خبری وکړل خو د اقرا مور هېڅ ځواب ورنکړو شاید هغې هم احساس کړی وو چی دا عقیدی او خبری هسي د خلکو خرافات دی او بس. استاذ چی ښه خپل زړه خپل پر ښځې تش کړو د هغه وروسته خاموش شو اقرا او مور یې هم څو شیبې دهلیز کی ناستي وه د هغه وروسته د شپي ډوډۍ د تیارولو په بهانه له دهلیز ووتل د هغوی په تلو ما کرار استاذ ته وویل: لکه چی خاله خفه شوه؟

ketabton.com - The Digital Library

زما په خبره استاذ راوکتل او ویې ویل: پوهیږم چې خفه شوه، خو بله چاره نه وه،زر ځله مې ورته په کراره نصیحت کړې، زر ځله مې ورته په مینه ویلي چې ښځې د دی کارو څخه لاس واخله دا بیځایه د جاهلیت کارونه او خبری پریږده خو په خبره نه ده، پخوا بیا هم ښه وه تر یو حده یې ځان کنټرول کاوه او زما څخه د وېرې پخاطر یې هم داسي ښکاره کوم کار نکوه خو پرون ...

غوږ وم چې استاذ خپل خبره وکړې خو هغه خاموش شو، که څه هم زړه مې غوښټ پوه شم چې پرون د اقرا مور څه کړی چې استاذ تر دی حد ورته غوسه وو؟ خو کله چې استاذ څه ونه ویل ما هم نور خبره کش نکړل، د ماښام ډوډۍ مو یو ځای وخوړل ااو د هغه وروسته ما او استاذ جومات خوا ته لاړو، البته که زما خوښه واې نو جومات ته نه تلم! البته تللې نشوم خو کله چې استاذ روان شو او دهلیز کی یوازی د اقرا مور او کشره خور پاتی شوه نو زه هم د مجبوری د استاذ

ketabton.com - The Digital Library

پسې روان شوم بده وه د ښځو مجلس کی کښیناستلی وایې.

جومات کې په اخری صف کی ودریدم او بیحد په کراره باندي خپل مونځ مې وکړو د لمانځه د خلاصیدو وروسته په تمه شومم ترڅو د استاذ سره یوځای لاړ شم چی همدی وخت کی یو ځوان هلک چی د شل یا هم یو ویشت کالو ښکاریدی د استاذ خواته راغلو او د سلام او ستړی مشې وروسته یې په بیحد کرار انداز د استاذ څخه وپوښتل: مولوی صاحب یو پوښتنه مې درلود که وخت ولرې؟
استاذ خپل پټو راوخیست او ویې ویل: وایه بچیه څه پوښتنه لری؟
هلک- البته پوښتنه نه ده اصل کې یو ستونزه ده، ولای نه پوهیږم څنګه ووایم خو دا څو وخت کیږی چې پیریان مې بیحد پعذابوی.

ketabton.com - The Digital Library

د هغه هلک په دی خبره ما خپل غوږونه ښه تېز کړل او
په توجه می وروکتل او غوږ مې ونیو او ځان سره می
وویل طاها بچی پیریان لکه چی یوازی ستا پسې نه
دی دا بدبخت پسې هم دی، اسلامي لحاظ ښه نه دی
چی د کوم مسلمان په ستونزه انسان خوشحال شې
خو متاسفانه چی زه خوشحال شوم! مطلب کله چی
ویې ویل پیریان مې پعذابوی نو لږ می زړه سکون پیدا
کړو چی یوازی زه په دی مشکل کی نه یم ګرفتار، بلکې
بل نفر هم راسره دی او هر مشکل کې چی انسان کله
یوازی وی نو زیات ورته سخته وی خو کله چی وګوری
نور کسان هم د ده په ستونزه اخته دی بیا لږ یې زړه
راحت کیږی او د هغه هلک په دی خبره زما زړه لږ
راحت شو استاذ ورته په ځیر وکتل او ویې ویل: څنګه
پعذابول کوی؟

هلک- ولای مولوی صاحب ستاسو څخه یې څه پټه
کړم دشپي خوب ته مې نه پرېږدی دروازه، ټکوې یا

ketabton.com - The Digital Library

کړکۍ خلاصې او بندی کوی او داسی کارونه کوی چې ما وډاروی.

استاذ- دا کارونه یوازی دشپی لخوا کوی؟ مطلب یوازی تا خوب ته نه پریږدی؟
هلک- نه یوازی دشپي لخوا نه دی او د خوب خبره هم نه ده بلکی ... څنګه ووایم عبادت ته مې نه پریږدی هر وخت پر لمانځه ودریږم داسی کیږی او اکثر ډارول یې بیا د شپی لخوا وی د ماښام،ماخوستن او کله ناکله چی تهجد ته ولاړیږم د غه وخت کی بیا بیخې زیات مې ویروې.

د هک په دی خبره استاذ مسکي شو او ویې ویل: تازه په لمونځو راغلی یی؟
هلک په ګنګس انداز ویل: څنګه پوه نشوم؟
استاذ- مطلب د دی څخه مخکې دی مونځونه پر وخت کول که اوس تازه پر لمانځه راغلی یی؟
د استاذ په دی خبره هلک په شرم خپل سر ښکته واچو

ketabton.com - The Digital Library

او كرار يې وويل: نه وختي مې دومره لمونځونه نه كول ورځ كى يو يا هم دوه وخت مې كول او دوه درې وخت مى پريخودل خو دا يوه مياشت كيږى چې خپل ټول لمونځونه پر وخت كوم حتا تهجد هم كوم.

استاذ- ستونزه دى همدغه ده.

هلك- څنګه؟

استاذ- ګوره بچي پيرى هم د شيطان د اولادى څخه دى او كافر پيريان خو بيخې سم صحيح شيطانان دى، نو تا چى پخوا يو مونځ كاوه او دوه درې دى خوشى كول نو دوى درسره كوم كار نه درلود ځكه هغوى ته پخپل ډله كى شمارلې! خو كله چې ته د اسلام خواته مكمل راغلى او زړه دى د لمانځه سره ولګيد نو دا خبره خو د د ربا ورځ پشان ښكاره ده چې شيطانانو باندى ستا دا كار بد ولګيده او هغوي ځان سره وويل چى دا بې نماز څنګ نيک انسان شو؟

ketabton.com - The Digital Library

نو ځکه اوس تا وېروې او ستا زړه کی دا ډار اچوی چې لمونځ او عبادت د دی ټول شیانو سبب دی او غواړی په دی کارونو تا د خدای څخه لری کړی، زه تاته یو لنډ مثال درکوم البته شاید تا خپل هم اوریدلې وی ډېر مشهوره کیسه ده، وایې په پخوا وخت کې یو شپون و هغه د میړو یوه رمه درلوده خو دا شپون ډیر بې نماز سړی وو یوه ورځ یې د یو نیک انسان څخه واوریدل چې پر لمونځ کولو باندی خدای په مال کی برکت اچوی! نو دا شپون لمونځ کول شروع کړل نو کله چی شیطان ته دا خبر ورسېد چې شپون د مال د برکت لپاره پر لمانځه راغلې نو د شپون خواته ورغې

او شپون به چې هر وخت لمونځ ادا کاوه شیطان به د هغه یوه میږه مړه کول ترڅو د شپون عقیده خراب کړی او هغه د مونځ کولو څخه بند کړې، خلاصه چی شپون یو وخت مونځ وکړو شیطان یوه میږه مړه کړل، شپون بل وخت مونځ وکړو شیطان بله میږه مړه کړل او شپون بیا لمونځ وکړو شیطان بیا بل میږه مړه کړل،

ketabton.com - The Digital Library

خلاصه چې دا کار دومره روان وو ترڅو چی د شپون یوه میږه پاتې شوه دی وخت کې د شپون اراده او نیت هم بدل شوی وو او کرار،کرار یې دا عقیده پیدا کړه چئ په لمونځ کولو باندی زما میږی مړه کیږی!

لکه څنګه چی تا دا عقیده پیدا کړی چی په لمونځ کولو باندی می پیریانان وېروی! شپون چی کله ولیدل ټول میږی یو د بل پسې مړه کیږی نو د لمونځ کولو څخه یې لاس واخیست او نه پوهیدو چی څه وکړی؟ همدې وخت کې هغه پاتې اخری میږی بد حال شروع کړو او هسې چغی وهل یې پیل کړل نو شپون خپل هغه اخری پاتی شوی میږی ته وویل: هسې بغاری مه وهه اودس هم لرم یوازی یو رکعت مونځ دی چاره درکوی!

د استاذ په دی خبره ما وخندل چی استاذ هم پخندا شو او ویې ویل: مطلب د شپون عقیده دومره خرابه شوی وه او هغه تر دی حد د شیطان تر ولکۍ لاندی راغلې وو چې خپل میږی ته یې په لمونځ کولو باندی

ketabton.com - The Digital Library

ګوابښ کوو.

هلک- نو اوس زه څه وکړم؟ یعنی باید د هغوي پعذابول وزغمم یا د لمونځ څخه پر شا شم؟

استاذ- ګوره بچي شیطانان په انسانانو هېڅکله حاکم نه دی هغوی یوازی یو وسوسه او وېرول دی، نو هر کله چی پر لمانځه دریږی نو ایت الکرسي ووایه او پر ځان یی چوف کړه او دا فکر په ذهن کی وساته چی د دوی پعذابول په دی سبب دی چی زه په صحیح لاره روان یم او خدای ته نږدی کیږم او هیڅکله د لمانځه څخه مخ مه اړوه د دی څخه به غوره مرګ څه وی چی په لمانځه دی یو څوک مړ کړی؟ دا خو د شهادت مرګ دی البته ورخطا کیږه مه شیطانان انسان د لمانځه کولو په سر نشی وژلي یوازی وېروی بس.

د استاذ د خبرو وروسته هلک سر د پوهیدو په انداز وخوځاوه او روان شو د هغه د تلو سره موږ هم د

ketabton.com - The Digital Library

مسجد څخه ووتلو او کرار،کرار د کور پخوا روان شو
چې استاذ پخندا وویل:

دا هلک د پیری نوم واخیست ما ته یې یوه کیسه رایاد
کړه.
- څنګه کیسه؟
استاذ- څو وخته مخکې مې یو کتاب ویلو نو هغه کې
د پیریانو ډېر یو عجیب کیسه هغه لیکوال رانقل کړې
وه پخپل کتاب کې، ډیر عجیب او څه ناڅه طنز امیز
کیسه وه! هغه لیکلې وه چې یو مولا و هغه به تل خپل
پټو پخپل مخ پیچو داسي چې یوازی سترګی،پوزه او
لږ ږیره به یې ښکاریدل خو هېڅکله به یې خپل
غوږونه نه ښکاره کول.

یوه ورځ د هغه ځینو شاګردانو د هغه څخه د دی کار
علت وپوښت چې استاذ صیب تاسو ولی تل داسې
نقاب پوښ ګرځې او هیڅکله خپل غوږونه نه ښکاره
کوی؟ د شاګرادنو په دی خبره د مولا رنګ یو دم وپرید

ketabton.com - The Digital Library

او ډېر کوښښ یې وکړو چې خپل شاګردان یو رقم راضي کړی او د دی خبری څخه تېر شي خو هغوی ډېر زاری وکړل او اخر کې هغه مولوی مجبور شو خپل پټو د سر لری کړی، کله چې هغه پټو له سر لری کړو نو شاګرانو ولید چې د مولا صیب یو غوږ نشته او په بیخ کې پری شوی!

نو شاګرانو یې ډېر حیرت وکړو او ورڅخه پوښتنه یې وکړل چې دا غوږ باندی مو څه شوی او ولی پری شوی؟ د هغوی په خبره مولا په ژړا شو او په همغه ژړا کې خپل شاګردانو ته وویل زه به تاسو ته اصل کیسه وکړم او هغه دا ده چې زه د مولانا *** د خاص شاګردانو څخه وم او ما د هغه ډېر خدمت کړی نو په اخری کلونه د خدمت کې ما د هغوی څخه یو درخواست وکړو، او ما هغوی ته وویل چی ماته یو داسي دمچ وښایست چې د هغه په وسیله زه پیریان وګورم خو پیریان ما ونشې لیدلي!

ketabton.com - The Digital Library

په حیرت باندی د تګ حال کې می استاذ ته وکتل چې هغه پخندا وویل: اوس پیریان موږ وینې خو موږ هغوي نشو لیدلې دا مولا خپل د استاذ څخه داسی دم غوښت چې دی پیریان وګوری خو پیریان دی ونشی لیدلی! دا مولا کیسه کوی او وایی ما ډیر زاری وکړل خو زما استاذ ما ته هغه دم نه ښود او ویل یې چی هر سوک د هغه دم طاقت نلری او هرڅوک یې صحیح استعمال هم نشې کولای خو وایې زه دومره ورپسي شله شوم او دومره مې زاری ورته وکړل او وکړل چې بلاخره استاذ راضې شو او ما ته یې هغه دم وښود خو د دم د ښودلو سره یې ما ته دا هم وویل چې غلط ګټه که د دی دم څخه پورته کړی نو خدای دی تاته سزا درکړی.

مولا چی دم زده کړو نو استاذ یې خوشې کړو او راغی کور ته په همغه شپه یې د استاذ لخوا زده کړی دم ویل پیل کړل او دومره یې وویل او وویل چې بلاخره کوم پرده چې د انسانانو او پیریانو د نړۍ ترمنځ خدای

ketabton.com - The Digital Library

حائیله کړی هغه لری شول او دا مولا پیریان لیدل شروع کړل خو پیریانو دی نه لید، نو دا مولا کې مرض وو ده دا دم زده کړی د مضریت لپاره و نو د پیریانو په تنګول او پعذابول یې پیل کړل لکه څنګه چې پیریان انسانان وېروې ده هم همغسي د پیریان وېرول شروع کړل

او پیریانو به چغي بوغي وهل چی یو انسان دی او یو انسان دي، خو هغوی لیدلې نشو لکه څنګه چې موږ پیریان نشو لیدلې، دا حالت تر څو کلونو روان وو او مولا همداسئ لګیا وو د پیریانانو په پعذابولو باندي تر دې چی یوه ورځ بله،بله پیریان یې ولیدل چې خپل ځانونه جوړوی او یو دبل سره په خوشحالی روان دی، مولا حیران سو چې څنګ چل دی نن چې دا پیریان داسې خوشحاله دی؟

نو د پیریانو څنګ ته لاړو چې پوهه شې اخر کیسه څه ده؟ او څه خبره ده چی دا ټول داسي خوشحاله دی؟

ketabton.com - The Digital Library

کله چې د پیریانو څنګ ته ورسیدو نو د هغوي خبرو ته غوږ شو او پوه شو چې نن د پیریانو د مشر پیری د لور چی یو ښاپیری ده واده دی د یو بل پیری سره! نو مولا هم د پیریانو په منځ کی د هغه واده خواته ورغلو او هلته په تګ کله چی د ده نظر په هغه ښاپیری ولګید نو موږ وایو کنه فلانکی جنۍ باندی پیری ناست دی یا پیری وربلندی مئین دی ځکه چی ډیره ښایسته ده!

نو دا مولا باندی هم څه ناڅه همدا چل وشو، همدا چې نظر یې په هغه ښاپیری پریوت نو وربلندی مئین شو، ښاپیری خو وی ښایسته نو دی د هغې پر ښایست باندی اصل کی مئین شو او مخامخ ولاړ او نه سلام نه کلام د ښاپیری لاس یې کلک ونیو، د هغې د لاس په نیولو ښاپیری چغي شروع کړی چې یو انسان نیولی یم او یو انسان نیولی یم، ټول پیریان وربلندی راټول شول خو هیچا ته هېڅ نه ښکاریدل خو ښاپیری همداسی چغي وهل د ښاپیری پلار چی خپل لور په دی حال کی ولیدل نو زموږ د خلکو پشان چی کله پر چا پیری

ketabton.com - The Digital Library

کښېنې نو ملا ورته راوړو نو د ښاپیرۍ پلار هم پیریان واستول ترڅو یو ملا راوړي او دا انسان د ښاپیرۍ څخه لرې کړي.

د پیریانو ملا راغلو او دم او چوف یې شروع کړو خو هرڅومره چې زور یې ولګو ویې نشو کړی چې هغه مضر ملا د ښاپیرۍ څخه لرې کړي، ځکه چې د ملا دم کوم چې استاذ ورته ښودلې وو هغه ډیر ځواکمن وو، د پیریانو ملا دم او چوف کول او دا ملا کرار بیغم ناست و او ښاپیرۍ کلک نیولي وه او ښاپیرۍ چې لومړۍ ځل داسې کار لیدو څنګه چې انسانان ورخطا کیږي چې دا څنګه چل دی؟ همغسې هغوی هم ورخطا شوی وه او نه پوهیدل چې څه وکړي؟ نو دی وخت کې د ښاپیرۍ پلار چې کله ولیدل د دوی ملا کوم کار نشي کولای نو په تلوار یې یو پیری ته وویل چې لاړ شه او پاچا ته د دی خبرې خبر ورکړه.

ketabton.com - The Digital Library

ځکه چې دا د دوي په نړۍ کې يو نامعلوم او عين حال کی خطرناک موضوع وه، داسی يو موجود راغلی و چې پيريانو نشو ليدلې او هغه موجود دويته تکليف رسو او د ده لور يې د واده په ورځ نيولی وه، د پيريانو پاچا ته چې کله د ښاپيرى د پلار خبر ورسيد نو هغه هم هک حيران شو چې دا نو څنګه چل دی؟ انسان څنګه زموږ نړۍ ته راغلی؟ او زموږ جنۍ ولې نيولې؟ د پيريانو دا پادشاه ډير هوښيار پيری وو او هر کله چی د کوم ځاي پادشاه هوښيار وی نو ضرور د هغه د شاوخوا کسان هم ورسره هوښياران وی

پادشاده ژر خپل يو ډير زبردست عالم ته خبر ورکړو چی د هغه خدمت کې حاضر شي چې داسې يو موضوع راپيښه شوی، نو هغه عالم پيری فوراً حاضر شو او د پادشاه خدمت ته راغلو دا عالم پيری ډېر بوډا و هسې خو پيريان طبعيتاً زرګونه کلونه عمر کوی نو دا عالم پيری هم بيحد د عمر د لحاظ په ټولو پيريانو مشر و، د هغه په راتګ پادشاه د هغه ډير احترام وکړو او

ketabton.com - The Digital Library

هغه ته یې حکم ورکړو چې د هغه جنۍ خواته دی لاړ شې او هغه انسان دی ورځخه لرې کړي.

عالم پیری هم د پادشاه حکم ومنو او روان شو، کله چی هلته ورسید نو لومړۍ نظر کې دا عالم پیری هغه انسان مولا ولید چې د ښاپیری لاس یې نیولی او ... (استاذ پخندا شو ما ته هم خندا راغلې وه خو عین حال کی بیحد هم شرمیدم دا هم د خدای شکر و چی کوټه کی وو او شاوخوا تیاره وه او یو بل مو نشو لیدلې کنه د شرم د لاسه پر ځمکه ننوتلم. استاذ د خندا وروسته کرار وویل: عالم پیری د هغوی خواته ورغې او همدا چی مولا ته وروسید نو په کلک غږ یې ورته وویل: د جنۍ لاس خوشې کړه رزیل مولا!

مولا چی عالم پیری ولید او د هغه لخوا یې خپل ځانته د مولا د لفظ خطاب واورید نو پوه شو چې دا پیری ما ویني! نو لږ و وېرېد خو بیا هم د هغه ښاپیری لاس یې خوشی نکړو او برعکس خپل د استاذ لخوا ورکړل

ketabton.com - The Digital Library

شوی دمونه یې بیا ویل شروع کړل ترڅو د دی عالم پیری له نظر هم ورک شی، خو هغه عالم پیری ورته بیا وویل: خوشی کړه دهغې لاس او له دی خایه ورک شه. خو مولا چې هم په ضد راغلې و د پیری ځواب کې وویل: زه نځم ته ورک شه.

عالم پیری بیا مولا ته وویل چې لاړ شه خو مولا بیا انکار وکړو تر دی چې عالم پیری یوه څانګه د درختي راوخیسته چې څو پاڼې وباندی موښتي وه او دم کول یې په شروع کړل د دیخوا څخه هم مولا دم ویل پیل کړل او چوف، چوف تر دې چې عالم پیری خپل دم خلاص کړو او د هغه څانګي څخه یې یوه پاڼه وشکول د پاڼي د جلا کولو سره سم د مولا غوږ له بیخ پری شو او چغې بوغي وهل یې شروع کړل خو د دی باوجود بیا هم د ښاپیری لاس یې کلک نیولی وو

د هغه په دی کار عالم پیری ورته پخندا وویل: اخری چانس درکوم که دا ځل د جنۍ لاس خوشی نکړی نو

ketabton.com - The Digital Library

قسم پر خدای چی دویم دم به ستا د سر د پرې کولو کوم او هیڅوک به ستا د مرګ ضموار نه وی مګر ته خپل.

مولا چی دا خبره واوریدل نو په ډار باندی د ښاپیری لاس خوشې کړو او دوه پښې یې درلود او دوه نور یې هم قرض کړل او د هغه ځای وتښتید. دا ټول کیسه دا مولا پخپل خپل شاګرادنو ته وکړل او اخر کی ورته وویل دا ټول کارونه چی زما سره وشول د دی اصلي سبب دا و چې ما خپل د استاذ سره کړی وعده ما ته کړه او د هغه د رازده شوی دم څخه مې غلط استفاده وکړل.

د استاذ د کیسی د خلاصیدو وروسته تقریبا کور ته رسیدلې وو چی ما په حیرت ورڅخه وپوښتل: ایا په ریښتیا داسی دم شته؟
زما په خبره استاذ پخندا شو او ویې ویل: څنګه ته هم کوم ښاپیری غواړی که څنګه؟

ketabton.com - The Digital Library

د استاذ په دی خبره دومره وشرمیدم چی نور یوه خبری مې لا ونکړل او کور ته ننوتم، استاذ هم خپل کور ته ولاړ د اقرا مور او خور هم تللی وه دومره ستړی وم او بدن می درد کاوه همدا چی کور ته ورسیدم سر می کیخود او ویده شوم،همغه ویده کیدلو حال کی می ځان سره فکر کاوه چی ایا ښاپیری د رښتیا هم دومره ښکلی وی؟ پر ما هم یوه مئینه وه خو ما یو ځل ولا نه لیدل د زبیر خبره موږ له سر شانس نلرو.

استغفرالله مې وویل او خپل فکر می د دی خبری څخه وارېو، زړه مې غوښت زبیر ته زنګ ووهم او ورته ووایم چې سبا دوکان ته نه ورځم او لږ طبعیت می ښه نه دی، خو متاسفانه چی موبایل می د ذوالفقار سره وو البته مات وو که راسره وايې هم نو بیا مې هم کوم کار نشو کولای، بیا مې د ځان سره وویل چې سبا نځم نو زبیر به هم خپل پوهه شې چې کار به لرم او نه یم

ketabton.com - The Digital Library

ورغلې، په همدی فکرونو کې مې سترګی پټی کړل او ویده شوم.

سهار د دروازی په ټک،ټک له خوبه راپاسیدم چې ومې کتل لمر ښه سم صحیح راپورته شوی او د سهار لمونځ هم قضا شوی، د اقرا خواته مې وکتل چې لا هم کراره ویده وه ما هم ورباندی غږ ونکړو هسې هم مونځ قضا وو راویښ کول یې فایده هم نه درلود، په ناراضه توګه د دروازی خواته روان شوم ترڅو وګورم څوک په دی سهار وختي راغلی؟ تلو،تلو کې مې زړه کې ښه کنځل هغه کس ته چې داسې سهار وختي زما د کور دروازه یې ټکول وکړل.

هسې هم د سهار مونځ خو قضا شوی وو که دا منحوس نه وایې راغلی که نور نه وو خوب خو به مې کامل کړی وایې، کله چې دروازه می خلاصه کړه نو زبیر مې په خندانه خوله خپل د موټرسایکل سر ولید!
همدا چې اراده مې وکړه یو دوه خبری ورته وکړم چې

ketabton.com - The Digital Library

هغه په تشویش وویل: ستا په دی تندی څه شوی طاها؟ ښه یې؟ جنګ دی کړی؟

- هو ښه یم نه جنګ چیرته وو.

زبیر- نو بیا ولی دا تندی دی داسې پرسیدلې؟ د ذوالفقار سره دی جنګ کړی؟

- ولې چتیاټ وای؟ لیونی یم چې هسې میدان د ذوالفقار سره جنګ وکړم؟

زبیر- نو بیا څه دربانډی شوی؟ پرون چې تلې رک روغ وی اوس څه بلا وهلی یی؟

- غواړی همدلته د کور مخکی درته ټوله کیسه وکړم؟ اصلا ته د څه لپاره راغلی؟

زبیر- عجب بی لیاقت انسان یی ما فکر وکړو چی موټر سایکل دی زما سره دی نو ته به پیاده دوکان ته لاړ شې نو ستا غم می وکړو او سهار وختې خپل د نازنین خوب خخه تېر شوم ترڅو تا خیرن دوکان ورسوم.

ketabton.com - The Digital Library

- ما نن نه غوښتل چی دوکان ته راشم غوښتل می ویده شم خو ته لکه د عذاب فرښته رانازل شوی.
زبیر ناساپه په مهربان لهجه وویل: که حالت دی ښه نه دی مه راځه استراحت وکړه، زه خپل ځم دوکان ته خو دا راته ووایه چی څه دربندی شوی؟ ولی دی د پرون ماښام راهیسې خپل موبایل ته جواب نه ورکو؟

د زبیر په داسی مهربانه لهجه مې خندا راغله او په شیطنت می وویل: داسې په مینه راڅخه اظهارات اخلې یوه شیبه مې فکر وکړو دویمه ښځه مې یی!
زما په دی خبر زبیر غوسه شو یو ټک یې راته په اوږه راکړو او ویې ویل: د مرګ خبر دی راشه لخیره، ستا سره انسان نیکې هم نشې کولای.
زبیر زه په همغه اوږه وهلی وم کوم چی خوږه وه د هغه په ټک مې خپل اوږه د درد ونیول چې زبیر په ورخطای وویل: ما خو دومره کلک هم ونه وهلی څه دربندی وشول؟

ketabton.com - The Digital Library

- نه ته ملامت نه یی زما اوبه د وخت درد کول.

زبیر- ګونګي شی طاها خو خبری وکره څه مرګ دربانډی شوی چی داسی ټوټه،ټوټه یی؟ ته تللی وی چی خپل د ماما جنازه وکړی که خپل جنازه؟ ذوالفقار خو موټر نه وو ټکر کړی؟

کله چې د زبیر پرلپسي خبری مې واوریدل نو پوه شم د ده څخه خلاصون نشته نو ځکه مې ورته وویل: ته لږ صبر زه خپل شیان راوخلم اوس ژر بیرته راځم.

زبیر -چیرته راځې؟

کور ته د تلو حال کی مې وویل: راځم چی ولاړشو دوکان ته.

زبیر غوښتل څه ووایی خو زه ژر کورته ننوتلم اقرا ته چې په درنه خوب ویده وه ومې ویل چې زه ځم کار ته،هغې هم د خوب حال کی اهوم وویل خدای خبر چی زما په خبره به پوهه شوی وی او کنه؟ خو زه پاسیدم چې لاړشم چې نظر مې په محمد ولګید دومره ښکلی ویده وو خپل دواړه لاسونه یې خلاص نیولی

ketabton.com - The Digital Library

وه، د هغه په لیدو مې خندا راغله خواته یې ورغلم او ښکل مې کړو د هغه وروسته له کوره ووتم او د زبیر سره یوځای د دوکان پخوا روان شوم.

لاره کی زبیر دومره ډیر وویل چی څه شوی؟ او څه شوی؟ چی مجبور ټوله کیسه مې ورته وکړل عجیب وه ما زبیر ته څاه کې د هغه لیدلی مار کیسه هم وکړل! نه پوهیږم ولی ما ذوالفقار او اقرا او هیچا ته د هغه په اړه ونه ویل خو زبیر ته می وویل کله چی دوکان ته ورسیدو زبیر په خلاص خوله د حیرت څخه وویل: ته ډاډمن یی چی مار وو؟
- اهوم.
زبیر- بیا ناڅاپه خپل غیب شو؟

داسی حال کی چی د دوکان دروازه می خلاصول بیا مې هم اهوم د هغه په ځواب کی وویل چی زبیر په ورخطایی وویل: ته ډاډمن یی چه ښه یی؟ ولی یو ډاکتر ته نه ولاړی؟

ketabton.com - The Digital Library

- خوشې کوه زبیر تخو پوهیږی چی ما د ډاکترانو څخه چندان ښه نه راځی.
زبیر- بلای ښه نه راځي خر انسان ته هغه دومره څاه کی غورځیدلی وی پښه دی خوږه شوی بدن دی ټول زخمي شوی باید تللی وایی یو ډاکتر ته.
- نچ ضرورت نشته.

زبیر ډیر راته وویل ترڅو د هغه سره یو ډاکټر ته لاړشم خو ما ونه منل، هغه چې هم کله ولیدل زما ځواب ورته "نه" دی نو یو څو کنځل یې راته وکړل او خاموش شو، خو څو شیبې وروسته بیا په خبرو شو او بار،بار یې راڅخه د هغه مار په اړه پوښتنه کول کوم چی ما څاه کی لیدلی وو.
- زبیرا!
زبیر- ها!
- ګوره ما څاه کې د مار دلیدلو کیسه ذوالفقار ته نه ده کړی.
زبیر- ولی؟

ketabton.com - The Digital Library

- بس، زړه مې نغوښت چې هغه خبر شي او يوځل بيا زما د ژوند په ستونزو کی راګير شی، تا ته مې هم نکول خو تا دومره ټينګار وکړ چی مجبور شوم درته ووايم، نو هيله لرم چی ته ذوالفقار ته دا خبری ونکړې سمده؟

زبير- که ته نغواړی هغه خبر شي سمده زه ورته کوم څه نه وايم، خو هو بد به دی کړی وای چی ما ته دی دا خبره نه وای کړې.

کرار مې وخندل او تازه خپل جيب کې هغه تعويذ ته می فکر شو او زبير ته می وويل: رښتيا زبير يوازی د مار کيسه نه وه!
زبير- يعنې څنګه چی يوازی د مار کيسه نه وه؟ نور څه شوی؟ ايا ښاه کې کوم بل شئ هم وو؟
- نه مطلب مې دا دی چې يوازی د مار کيسه نه وه،بلکې کله چې له ښاه راووتلم او غوښتل مې حمام وکړم نو خپل جيب کی مې يو تعويذ وليد داسې حال

ketabton.com - The Digital Library

کی چی زما سره دا تعویذ هیڅکله نه وو د څاه څخه د راپورته کیدو وروسته مې هغه تعویذ جیب کی وو!

زبیر- اوس درسره شته که لری دی ختا کړو؟
- نه راسره شته، نه پوهیږم خو زړه مې ونشو چې لری ختا کړم.
زبیر- ته ماته راکړه.

خپل د جیب څخه مې تعویذ راوویست او زبیر ته می ورکړو زبیر تعویذ د میز په سر کیخود او په ځیر،ځیر ورته به کتو شو د څو شیبو وروسته یې کرار وویل:
طاها!
- هوم؟
زبیر- دا ما ته تعویذ نه ښکاري!
- څه مطلب تعویذ نه ښکاری؟ که تعویذ نه دی نو څه دی؟

زبیر- ګوره ما تعویذونه لیدلې خو یو یې هم په دا رقم نه دی پیچل شوی؟ ته د دی پوښ ته وګوره که څه هم

ketabton.com - The Digital Library

د ډېر وخت مخکې ښکاري خو تر اوسه وربانډي د ستنوی نښه شته داسې ښکاري چې ستنې وربانډي ننویستل شوی وي؟ او تا کوم تعویذ لیدلی چې خلک وربانډي ستنه ننباسي؟

- هوم ولاکه نه پوهیږم.

زبیر- ته هغه قیچي راکړه زه به دا اوس معلوم کړم چې دا د رښتیا تعویذ دی او که جادو؟

- قیچی څه کوی؟

زبیر هغه تعویذ پورته ونیو او ویې ویل: غواړم دا خلاص کړم او وګورم چې دننه یې څه دي؟

- زما په نظر دا فکر به دی سم نه وي!

زبیر: ولی؟

- ځکه چې ما اوریدلي تعویذ په خلاصولو باندی باطل کیږی او اثر یې لمینځه ځي!

زبیر- دا خو بیخې ښه خبره ده نو موږ یو ثواب کار کوو؟!

- خو زه دی تعویذ ته ښه احساس نلرم.

ketabton.com - The Digital Library

زبیر- ولې؟

- ګوره زبیر پیریان ډېر مضر مخلوقات دی، زه فکر نکوم چې کوم پیری دی د ښه نیت څخه دا تعویذ زما جیب کې کیخودلې وی؟! بلخصوص هغه بد وخت کی زه فکر کوم ضرور کوم خبره د دی شاته شته؟

زبیر- ستا خبری هم صحیح دی خو تا خپل وویل چې تعویذ خلاصول د دی سبب کیږی چې د هغه اثر لمینځه لاړ شي نو که خلاص یې کړو کوم تاوان به ونکړو او اثر به یې لاړشي او زه فکر نکوم چې دا دی کوم ښه تعویذ اوسیږی چې په غم کی اوسیږو چې اثر یې لمینځه لاړ شي، زه خو وایم په خلاصولو به یې ثواب وګټو شاید د کوم بدبخت بیچاره په حق کی دا غلط جادو شوی وی چې په خلاصولو به یی هغه د مصیبت خلاص شي؟!

زبیره دومره ډېر ټینګار وکړو چې بلاخره ما یې هم خبره ومنل او قیچی مې ورکړل ترڅو هغه تعویذ

ketabton.com - The Digital Library

خلاص کړي، که رښتیا ووایم نو زما په نظر هم تعوېذ نه راتلو! ځکه چې بیحد عجیب شکل یې درلود د عام تعویذونو پشان نه وو زبیر په بیحد هیجان بسم الله کړل او داسي په احتیاط یې تعویذ خلاصول پیل کړل څوک وا د زړه یا د مغزو جراحي علمیات کوی! تعویذ په تور چرمي پوښ کې پیچل شوی و خو جرمۍ پوښ یې سوری،سوری وو داسی لکه چې ستنې پکې ننویستل شوی وی؟

د چرمۍ پوښ د لری کولو وروسته ما فکر کاوه چې د تعویذ ورقه به ښکاره شي خو نه! یو بل پوښ هم ورکړل شوی وو دا ځل د کتان ټوکر څخه یو سور پوښ ورکړل شوی وو خو عجیب دا وه چې د پوښ خوله په تار نه وګنډل شوی! داسی وه لکه په ویښتیانو چې بند شوی وی؟ د هغه ویښتیانو په لیدو زبیر زما خواته راوکتل او ما د هغه خواته او ناساپه یو فکر مې ذهن ته راغلو او زبیر ته مې وویل:

ketabton.com - The Digital Library

- دا جادو دی!

زبیر- خومره عقلمند یې ماشالله اوس پوه شوی؟

- ریشخند مه وهه، وګوره دا پوښ یې په ویښتیانو ترلی او ویښتیان یوازی په جادو کی کارول کیږی.

زبیر- اهوم ته څنګه پوهیږی چې ویښتیان یوازی په جادو کی کارول کیږی؟ امکان لری چې تعویذ اوسیږی؟

- نه تعویذ خو بیخې نه دی، زه ډاډمن یم چې سل په سل دا جادو دی! ځکه چې اوریدلې می دی کله چې په پیغمبر صلی الله علیه وسلم جادو وشو نو هغه جادو د رسول الله صلی الله علیه وسلم په ویښتیانو مبارک باندی شوی وو، چې د هغه جادو د سبب پیغمبر صلی الله علیه وسلم بیحد مریض شو او هیڅوک نه پوهیدو چئ دلیل یې څه دی؟ تر دی چې الله "ج"وحي ورته وکړل او د هغه په واسطه یې پیغمبر صلی الله علیه وسلم خبر کړو او عجیب دا ده چې هغه جادو هم په یو څاه کې اچول شوی وو؟

ketabton.com - The Digital Library

زبیر- هوم شاید دا جادو همداسی کار کوی، ښه ته اوس خپل خبری پریږده راځه وګور دا څه دی؟

زبیر بیا په کرار لګیا شو ترڅو هغه پوښ هم لری کړی چی ما ورته وویل: صبر.

زبیر- بیا څه خبره ده؟

- ګوره دا جادو دی کنه؟

زبیر- هو، نو تا خپل وویل چی جادو دی بیا اوس په شک کې وولیدلی؟

- مطلب می دا دی چې دا جادو دی، و دې کی هیڅ شک نشته نو جادو انسان همداسی نه خلاصوی.

زبیر- نو څنګه یې خلاصوی؟

- ګوره جادو ولې اثر کوی؟

زبیر- ولاکه زما خسر ملا نه دی چی دا خبری راته وکړی چی ولی اثر کوی او ولی نه کوی؟

- بلا،بلا ګوره جادو تاثیر په پیریانو باندی دی!

زبیر- څه مطلب چې په پیریانو باندی دی؟

ketabton.com - The Digital Library

- ګوره کله چی یو جادوګر جادو کوی نو اصل کی هغه دا کار یو پیری ته ورکوی تر څو لاړ شی او هغه انسان ته ضرر ورسوی، نو د هر جادو سره یو پیری مقرر کیږی که موږ دا خلاص کړو امکان لری هغه پیری زموږ پسی راشی؟!

زبیر- دا بیا چا ویلی؟هسی خبره ده.

- ته غواړی دا خلاص کړی؟

زبیر- هو.

- سمده خلاص یې کړه خو د خلاص کولو سره یې سورت الناس،فلق او اخلاص ووایه ځکه چې دا سورتونه د جادو ضد سورتونه دی او جادو دفع کوی.

زبیر- سمده.

زبیر داسی حال کې چی سورتونه ویل پوښ یی لری کړو او کاغذ یې چې په یو پلاستیک کې تاو شوی وو، راوویست د پلاستیک د لری کیدلو وروسته یې په

ketabton.com - The Digital Library

خوشحالی کاغذ خلاص کړو، زه هم ورته خیر شوم چې وګورم څه لیکلی؟

د کاغذ څلور کونج کې څلور نومونه په غټ ټکو لیکل شوی وه شداد، قارون،فرعون او نمردو! د هغه نومونو په لیدو زبیر زما خواته راوکتل او ویې ویل: یو څو نومونه کم دی لکه چی لیاده یی وتلې هغه ولیکې؟ ابوجهل، ابولهب او هامان!
ما ته خندا راغله چی زبیر هم پخندا وویل: ولای د دی درې نفرو حق کی ظلم شوی دی دا هم غټ،غټ نامي کسان وه د دوی نومونه هم باید لیکل شوی واې.

- دا خبری ایله کوه وګوره نور څه لیکلي؟

د دی خبری سره یم دوارو بیا خپل فکر د ورقي خواته کړو عجیب شیان په ورقي وربانده رسامي شوی وه، خو د ټولو څخه عجیب د ورقي منځ کې یو مثلث و چې د هغه په منځ کی یو شی لیکل شوی وو خو زیاتر الفاظ یې پاک شوی وه او نه ښکاریدل چې څه لیکل

ketabton.com - The Digital Library

شوی خو په دقت می چی وکتل نو یو نوم په هغه مثل
کی لیکل شوی وو چې تراوسه پوره نه وو پاک شوی
زبیر هم همغه ته فکر شو او ښه په ځیر یې ورته
وکتل.

زبیر- عجیب ده!

- څه؟

زبیر- ګوره دا ټول لیکنه په عربی لیکل شوی خو دی
مثلث کی دا یو ټکې په پښتو لیکل شوی او د هغه
څخه عجیب لا دا چی یو نوم لیکل شوی!

- شاید دا جادو په همدی کس شوی وی؟

زبیر- شاید،امکان یې شته خو وګوره یوازی دا نوم نه
دی دی مثلث کی دوه نور نوم هم دی خو بدبختانه چې
هغه پاک شوی!

- دا نوم هم تقریبا پاک حساب کړه ځکه نه معلومیږی
چې څه لیکل شوی؟

ketabton.com - The Digital Library

زبیر ورقه د میز څخه پورته کړل او د دوکان کړکۍ خواته له کوم خوا چې لمر راتلو هغه خوا ونیول او دوارو کوښښ وکړو ترڅو په مثلث کی لیکل شوی نوم ووایو خو سم نه ښکاریدی اخر کی ما وکولای شو د هغه لفظونه برابر کړم او ومی ویل: اها زبیر پوه شوم دا لومړی لفظ یې"ف" ده.

زبیر- دویم هم زما په نظر الف دی؟

- هو الف دی او و ریسی دا د "ط" پشان ما ته ښکاری؟

زبیر - ما ته هم "ط" ښکاری.

دومره مو د هغه نوم لفظونه پورته ښکته کړل چې بلاخره یو نوم مو ورڅخه را بهر کړو "فاطمه! "

د فاطمي د نوم د ویلو سره زبیر په غوسه کاغذ زما د لاس کش کړو او زما د څه ویلو مخکې ځیری کړو، د هغه وروسته یې په غوسه وویل: دومره زحمت مې وویست چې اخر کی د دی منحوسې خاله نوم راشی؟

(د ابلیس ناول دویم پړاو بوجۍ ناول کي د فاطمي

ketabton.com - The Digital Library

کیسه راغلې دلته به په لنډ ټکو کې ووایم چې طاها او زبیر د فاطمه نومی جنۍ څخه چندان ښه خاطره نلری او زبیر خو بیخی ورسره جنګ کړی وو او تل یې ورته خاله ویل مطلب بوډۍ ښځه.)

پخندا مې د زبیر خواته وکتل او ومې ویل: ورک شه خیرن فاطمه خو یوازی یوه دانه نه ده چې تا ورقه څیری کړل دا ضرور کوم بل څوک وه!
زبیر- هرڅوک چې وه بس زما ذهن ته یوازی همغه نوم راغل. او افسوس زما په هغه دومره زحمت چې د دی لپاره می وویست، زه ځم یو شې د خوړلو لپاره راوړم تخو کوم څه نغواړې؟
- نه مننه.

زبیر په همغه تروش تندی له دوکان ووت ترڅو د سبا ناری لپاره ځانته یو شئ واخلې د هغه د تلو وروسته زه پاسیدم ترڅو د پرون پاتي مالونه ځای پرځای کړم،کرار، کرار لیګاوم او شیان مې ځای پرځای کول

ketabton.com - The Digital Library

چې دوکان دروازه وټکیده فکر مې وکړو کوم مشتری راغلی نو ځکه مخ مې وګرځو خو هیڅوک نه وو! تعجب می وکړو ځکه ما د دوکان د دروازی ټک،ټک خپل اوریدلی وو!

خو بیا هم دومره توجه مې ونکړل او بیا لګیا شوم د شیانو په سم کولو چې دا ځل دروازه د لومړی ځل څخه په کلک وټکیدل داسی چې په غږ یې زما اوږی وپریدل په تلوار وګرځیدم چې وګورم څوک دی چی داسی دروازه ټکوی؟ خو بیا هم څوک نه ښکاریدل! فکر مې وکړو چې شاید زبیر اوسیږی او شوخی کوی نو غږ مې کړل: زبیر ته یې!

د هغه خوا کوم غږ رانغلو د دوکان د باندی سړک خوا کې موټرونه په تګ راتګ وه رڼا ورځ وه او همدا رڼا ورځ زما زړه لږ ډاډمن کاوه او وېره یې راکم کول، شیان مې خوشی کړل او د دوکان د دروازی خواته ورغلم ترڅو وګورم څوک دی چې دروازه ټکوی؟ د

ketabton.com - The Digital Library

دوکان دروازه مې خلاصه کړه او بیرون ووتلم راسته خواته مې وکتل هیڅوک نه وه خو همدا چې چپه خواته مې وکتل ساه مې سینه کې بند شول یو کوچني ماشوم وو خو... خو د انسان د ماشومانو پشان نه وو! دوه کوچنې د بزی د ښاخونو پشان ښاخ یې درلود د انسانانو پشان کالې اچولې وه خو د پښو ګوتي هم د بزی پشان وه!

بغیر له دی چې ما ته وګوری کرار بیغم زما د دوکان مخکې ناست وو او د سرېک هغه بلخوا ته یې کتل او کله ناکله یې د ساتیری څخه زما د دوکان دروازه په پښه وهل! د هغه په لیدو زه نه پوهیدم چې څه وکړم! پوهیدم چې د پیری بچی دی ځان سره مې وویل چې لاړشم او یو چاقو یا قیچی راوخلم که حمله یې وکړل نو خپل د ځان څخه د دفاع لپاره یو څه ولرم ځکه پیریان د داسی تیز شیانو څخه وېرېږی خو لا مې شاته قدم لا نه و اخیستې چې یو کلک غږ زما د شالخوا

ketabton.com - The Digital Library

وویل: د دې ځاې ښخه لاړ شه ماشوم دا ستا د لوبې ځای نه دی.

د هغه غږ په اوریدو په تلوار مې شاته وکتل شموئیل زما شاته ولاړ وو! د دی ښخه مخکې چې زه ورته ووایم ما چیرته ساتیری کاوه؟ چې هغه د پیری بچې په تلوار زما د دوکان له مخی پاسید او وتښتیدو د هغه په تلو تازه پوه شوم چې شموئیل هغه ته دا خبره کړې وه نه ما ته! د هغه د تلو وروسته شموئیل زما خواته راوکتل او ویې ویل: ما درته یو ځل مخکې هم ویلی وه چې کوم ورځ که د غلطی ښخه دی کوم پیری ولید نو هیڅکله داسی ورته مګوره او ځان داسی ناګاراه واچوه لکه ته چی هغه نه ویني خو تا اراده وه چې دا ماشوم ووژنی!

- نه ... نه ... چا ویل چې زما اراده وه هغه ووژنم؟ شموئیل ښو شیبی په ځیر،ځیر راوکتل داسی لکه کوم بیعقل انسان ته چی ګوری د هغه د کتلو توان می نه

ketabton.com - The Digital Library

درلود نو ځکه مې وويل: منم چې نيت مې وو کوم چاقو يا قيچی راوخلم خو د هغه د وژلو لپاره می نه راخيست، يوازی د احتياط لپاره مې راخيست که کوم وخت وغوارې راباندی حمله وکړی د ځان څخه دفاع وکړم!

زما په دی خبره شموئيل بغير د څه ويلو د دوکان خواته روان شو ما هم يو هوسا نفس واخيست او ورپسی دوکان ته ننوتلم. زما په ننوتلو شموئيل زما خوا ته راوکتل او په تروش تندی وويل: هغه يوازی يو ماشوم وو، که تا د دی لځايه چې د هغه لاس او پښو او په سر باندی ولاړ ښاخونو ته کتلی وایې، لږ دی خپل نظر هغه خواته کړی وای کوم خوا ته چی هغه کتل نو ليدلی به دی وايې چې د هغه پشان نور کوچني پيريان هم هلته وه او ساتيری کاوه، دا پيری ستړی شوی و او دلته ناست و او ستا سره يې هيڅ کوم کار نه درلود خو تا د هغه د وژلو نيت درلود.

ketabton.com - The Digital Library

د شموئیل په خبرو بیحد شرمنده شوم ما یوازی د وېری څخه داسې اراده درلود ما فکر کاوه چې هغه به د کوم مضریت لپاره راغلی وی.
شموئیل: کوم پیری چی د مضریت یا تا ته د تکلیف رسولو اراده ولری هغه داسی نه راځی او دومره اجازه هم نه درکوی چی ته یې سر ته ودریږی او د هغه د وژلو پلانونه جوړ کړی.

- زه منم چې ما غلطی وکړل، خو ته هم ما درک کړه ما دا څو کالو کې د پیریانو څخه یوازی وهل ټکول لیدلې نو ځکه فکر می کاوه دا هم د هغوی له ډلی څخه دی.
شموئیل څو شیبی په ځیر راوکتل چې ما وویل: کوم کار دی زما سره درلود؟
شموئیل: هو.
- څه کار؟
شموئیل- اوس نشم ویلې.
- ولې؟
شموئیل- ځکه چې زبیر نږدی دی او اوس رارسیږی، زه

ketabton.com - The Digital Library

نن ماښام ستا کور ته درځم باید د یو موضوع په اړه ستا سره خبری وکړم.

د دی څخه مخکی چی ووایم د کوم موضوع په اړه غواړی خبری وکړی؟ چې زبیر دروازه خلاصه کړل او رانوت. د هغه د راتلو سره سم شموئیل هم غیب شو زبیر په مشکوک توګه شاوخوا وکتل او ویې ویل: کوم څوک راغلی وو؟

- نه ولې؟
زبیر- هسې احساس مې وکړو چې کوم کس راغلی وو، ښه دا خبری ایله کوه راځه بوډۍ وخوره

زبیر درې بولاني او دوه پیالي شیدي راوړی وه زه هم وږی وم نو بغیر د کوم ست کولو لاړم او بوډۍ خوړل می شروع کړل خو ټول فکر مې د شموئیل خواته وو، ولی داسی ناساپه راغلو؟ او د کوم موضوع په اړه غواړی زما سره خبری وکړی؟ ویل یې نن ماښام ستا کورته راځم! ایا د هغه جادو په اړه غواړی خبری

ketabton.com - The Digital Library

وکړی؟ یا دا چی هغه ورځ د ماما د کور په څاه کې
کوم پیری چې ما د مار په شکل لیدلې و د هغه په اړه
غواړی خبری وکړی؟ یوازی همدا دوه موضوع مې ذهن
کې ګرځیدل او فکر مې کاوه چی ضرور غواړی د
همدی په اړه خبری وکړی.

زبیر- کوم فکرونو کی ډوب یې؟
- هیڅ.
زبیر- خو زه دی خبری ته فکر کوم چی هغه جادو ولی
باید تاته ستا د ماما د کور په څاه کی د یو پیری لخوا
درکړل شې؟
- نه پوهیږم شاید د دی لپاره چی هغه خپل تعویذګر
وو؟
زبیر- څه؟ ستا ماما تعویذګر وو؟
- هو،البته ډیر پخوا دا څو کلونو کیږی چې توبه یې
ویستلې وه او تعویذونه یې نکول.

ketabton.com - The Digital Library

زبیر- نو عجیب نه ده چې د هغه کور کیدی داسې د مار په شکل پیری اوسیږی، د هغه کاروبار همدا وو.

- خو اوس مړ شوی او د مړو پسې څوک خبری نه کوی ښه کار نه دی، او هو ومی ویل کنه چی هغه د مرګ مخکی توبه ویستلې وه د دی کارونو څخه.

زبیر- اهوم خدای دی وبخښی خو پوهیږی ما د داسی کوډګر او جادوګرانو په اړه څه اوریدلی؟

- څه؟

زبیر- دا چې د جادوګر جادو تر هغه وخت نه منل کیږی ترڅو چی خپل خیمه په جهنم کی جوړه نکړی! نو که ستا د ماما جادو کار کړی وی نو ځای یی ...

- بنده کړه خوله دی، اول خو دا چې زما ماما جادوګر نه وو او دویم دا چی تر مرګ د توبی دروازه خلاصه ده نو ده توبه ویستلې نو امکان لری خدای به بخښلی وی؟!

زبیر داسی حال کی چی خپل پیاله شیدی ښکل کرار ووویل: خدای خبر.

ketabton.com - The Digital Library

تر ماذدیگر د زبیر سره دوکان کی وم د ماذدیگر اذان وروسته دوکان مو بند کړو او د کور پخوا روان شو، خو زبیر زما سره رانغلو هغه یوځای کار درلود نو ځکه زه یوازی روان شوم، د یو څلور لاری څخه تېرېدلم چې بیحد د موټرانو د بیروبار له سبب نیم ساعت په ترافیک کی بند پاتې شوم، دومره مې خلق تنګ شو هلته چې هسې مې هخوا دیخوا کتل شروع کړل ترڅو خپل وخت تېر کړم، چې ناساپه نظر مې په یو کس ولګید چې دوه سترګی ماته نیولي وه!

لومړۍ می فکر وکړو چی غلط به متوجه شوی اوسیږم او هغه به کوم بل چاته ګوری؟ نو ځکه خپل شاوخوا مې وکتل ترڅو هغه کس پیدا کړم، خو نه هغه سړی د رښتیا هم دوه سترګی ما ته نیولی وه! ما هم څو شیبې وروکتل خو ناساپه د شموئیل خبره می رایاد شول چی راته ویلې وه که پیریانو درته کتل نو ته ځان داسې بیخبره واچوه لکه ته چی هغوی نګوری؟

ketabton.com - The Digital Library

که څه هم هغه سړی ډیر عادی و او زما په نظر انسان ښکاریدو خو د احتیاط لپاره مې سترګی لاندی ځمکې ته ونیول او ځان مې داسی ونیو لکه زه خو تا بیخې وینم نه! ښه وو همغه شیبه کې لاره خلاصه شوه او زه په تلوار بغیر له دی چې یو ځل د هغه کس خوا ته وګرم له هغه ځایه ولاړم، کور ته چې ورسېدم نو د ذوالفقار موټر مې کوڅه کې ولید کله چې خپل کور ته ننوتلم نو اقرا راته وویل چې ذوالفقار د استاذ کور کی ما ته په تمه دی او نن شپه موږ ټول د استاذ میلمانه یو ما هم مونځ وکړو او د استاذ د کور خواته ورغلم.

ذوالفقار د استاذ سره په همغه کوټه کې ناست وو کوم کې چی ما لومړۍ ځل د استاذ څخه پکې درس زده کړی وو د هغه کوټی په لیدو په خندا مې اقرا ته چی زما څنګ ته راروانه وه ومې ویل: په یاد لری څو کاله مخکې کله چې زه ستاسو کور ته راتلم او د استاذ څخه به مې درس زده کاوه نو تا به تل موږ ته چای

ketabton.com - The Digital Library

راوړو او د کوټې د دروازی شاته به دې کیخودو او دروازه به دې ټکول؟

زما په دی خبره اقرا هم لکه چی هغه وختونه په یاد شول چې پخندا یې وویل: هو لومړۍ ځل چې ته د بابا سره زموږ کور ته راغلې نو ما درته د کوټې د پردی تر شاه کتل.

- نو ولې د پردی تر شاه؟
اقرا- نو مخامخ درغلې واې؟
پخندا مې وویل: هو نو څه کیدل؟
اقرا بد،بد راوکتل او ویې ویل: او دا کتل می هم ځکه وکړل چې بابا لومړۍ ځل یو نفر کور ته راوړی وو! د بابا عادت نه دی چې خپل کوم شاګرد یا کوم بیګانه کس کور ته راوړی، نو ځکه کله چې لومړۍ ځل یې ته لځان سره کور ته راوړی نو موږ ته ډېر عجیب وه.
- اهوم.

ketabton.com - The Digital Library

زه هغه کوټې ته ننوتلم کوم کې چې ذوالفقار او استاذ وو او اقرا خپل د مور او خور څنګ ته بل کوټې ته ولاړه،کوټې ته په ننوتلو په لوړ غږ مې سلام واچو چې ځواب کی استاذ او ذوالفقار دواړو علیک وویل، غوښتل مې کښینم چې ذوالفقار لځایه پاسید! د هغه په پاسیدو په حیرت مې وروکتل خو هغه په بیغم خیال ولاړ و ترڅو زه ورسره ستړی مشی وکړم! که څه هم د ذوالفقار کار راته حیرانونکي ښکاریده خو مجبور ورسره په بغل کشې مې ستړی مشی وکړل او د هغه څنګ ته کښیناستلم، د ذوالفقار دی کار ته مې بیحد خندا راغلی وه یعنی موږ پرون یو بل سره ولیدل خو نن مو داسی بغل کشې او ستړی مشی وکړل لکه کلونه مو چی یو بل سره نه وه لیدلې.

ذوالفقار- فکر مې نه کاوه چې په دی حال به دی کار ته ولاړ شې، سهار لس بجو خواته راغلم ستا د کور خواته خو ته نه وی.
پخندا مې وویل: څه مرمۍ خو می نه وخوړلی

ketabton.com - The Digital Library

ذوالفقار چې د پاسیدو او چیرته د تګ نه وم.
ذوالفقار په درووند نظر راوکتل او ویې ویل: یو همدا مرمۍ پاتې نور خو هر رقم ټک دی خوړلې.
نه مې غوښتل زما د وهلو، ټکولو کیسې دی د استاذ مخکې بیان شې نو ځکه خبره مې بدل کړل او ومې ویل: لور دی چیرته ده؟
ذوالفقار- خپل د مور سره هغه بله کوټه کېده.

همدغه وخت کې محمد کوټې ته راننوت او د همغه ځای په خوشحالي چغي وهل شروع کړل او عجیب لفظ یې زده کړی وو! د بابا لځایه ویل زما بابا! دومره په خوږ ژبي،په شوق او په ناز باندی دا لفظ ویلو چې ذوالفقار پخندا وویل: زما لور لا دومره ناز نلری څومره چی دا ستا زوی ناز او ادا لری.

غوښتل مې ځواب ورکړم چې محمد راغلو او ځان یې زما غیږ کې واچو د هغه په راتګ ذوالفقار ته ځواب ورکول مې لیاده ووتل څو ځله مې پر مخ ښکل کړو او

ketabton.com - The Digital Library

هغه هر ځل خپل د مخ بل اړخ راړو چې دا خوا پاتې د هغه دی کارو ته استاذ او ذوالفقار خندل اخر کې ذوالفقار محمد زما څخه واخیست او ورته ویې ویل: لږ وشرمیږه تخو جنۍ نه یې چې دومره ناز کوی لږ د نرانو پشان اخلاق ولره.

خو محمد ورته په غوسه خپل په نیم ژبه وویل: ن... ن .. زما ... بابا ...

د ماښام د ډوډۍ تر تیار کیدلو موږ درې سره لګیا وو د محمد سره مو مجلس کاوه! عجیب ده کنه خو زموږ د خبرو څخه ډیر د محمد خبرو خوند کاوه نو ذوالفقار او استاذ کوښښ کاوه هغه په خبرو کړی او هغه هم د دواړو ځواب په بیحد ناز او نخرو ورکو چې د هغه په دی کار به موږ ټولو خندل د ډوډۍ خوړولو وروسته چای راغلل او د چای څښلو وخت کې د ذوالفقار ښځه، اقرا،خاله او د کور نور نفران هم همغه کوټه کی راغلل

ketabton.com - The Digital Library

کوم کی چی موږ ناست وو، ما په بیحد کرار انداز د ذوالفقار د ښځې سره ستړی مشی وکړل او راحیل مې ورځخه واخیستل، دومره ماشالله ښایسته ماشومه وه چی حد یی نه درلود شکل او صورت یې ټول خپل مور ته تللی وه همغسی عاجزه او خاموش.

خو یوازی شکل یی معصوم وو نور ماشالله د اخلاقو له لحاظ د ذوالفقار دویم اتوکاپی وه، یعنې همغه یوه شیبه کې بیچاره محمد دومره و واهه چې اخر ما ورځخه راکش کړو او ذوالفقار ته چې پخندا یې خپل د لور دی کارنامو ته کتل ومې ویل: لږ دی دا لور درکنټرول کړه زما زوی مړ کړو.

زما په دی خبره د ذوالققار خندا لاپسې زیاته شوه او داسی حال کی چی خپل پیاله چای راخیستل ویې ویل: زه په دی موضوع کی هیڅ کوم کار نلرم، ستا زوی دی نر شی او خپل د ځان ځخه دی دفاع وکړی.
- منم چې اوس ستا لور ورباندی زوروره ده خو دا

ketabton.com - The Digital Library

خبره هیڅکله لیاده مه باسه چی هلکان چې هرڅومره کمزوی شې بیا هم د یو جنۍ چاره کولای شې، څو کاله وروسته کله چی محمد لږ غټ شې بیا هغه وخت ستا د لور د وهلو نمبر راځې.

زما په خبره ذوالفقار پخندا شو او ویې ویل: غم مکوه تر هغه وخت زه خپل لور ته د هلکانو د وهلو طریقه هم زده کوم.

د ذوالفقار په دی خبره موږ ټول پخندا شو،چې ذوالفقار خپل جیب ته لاس کړو او زما موبایل یې ماته راکړو او ویې ویل: واخله دا لیونی موبایل دی پرون ټوله شپه خاموش وو سهار خوا ته ناساپه روښانه شو او زنګونه راتلل ورته شروع شول ټول خوب یې راته خراب کړو.

په حیرت مې خپل موبایل د ذوالفقار د لاس څخه واخیست او ومې ویل: دا څنګه روښانه شو؟ دا خو مات وو؟
ذوالفقار- هسې چینایی موبایل دی خپل خاموش کیږی

ketabton.com - The Digital Library

او خپل روښانه کیږی، زما منې یو بل نوی موبایل واخله دا څو کاله کیږی چی همدا یو موبایل دی لاس کیدی.

- ښه وو چی و دی ویل تا ماته چنایی موبایل راوړی وو.

ذوالفقار- ما تاته چنایی موبایل راوړی وو؟

- هو نو، همدا موبایل تا ماته راوړی وو لیاده دی وتلی؟

ذوالفقار- کله می راوړی وو؟

پخندا می وویل: امممم تقریبا اته،نهه کال مخکي کله چې د لومړۍ ځل لپاره د هندوستان څخه راغلی نو تا دا موبایل دی ماته په سوغات کې راوړی وو.

ذوالفقار په حیرت وویل: رښتیا وایې؟

پخندا مې وویل: په قران همغه موبایل دی.

ذوالفقار- ما اوریدلې وه چې د اقتصاد څخه فارغ شوی کسان ډیر عجیب غریب کارونه کوی خو باور می نه راتلو.

ketabton.com - The Digital Library

د ذوالفقار په دی خبره پخندا می وویل: نو اوس سم صحیح باور وکړه موږ د اقتصاد پوهنځي محصلین همداسی اقتصادی فکرونه کو.

زما په خبره ذوالفقار کرار وخندل او ویې ویل: سبا بیکار یی؟
داسي حال کې چې خپل موبایل مې پورته ښکته کاوه او حیران وم چې دا نو څنګه خپل ناساپه جوړ شو
ومې ویل: اهوم سبا جمعه ده رخصت یم خو ..
ذوالفقار- خو څه؟
د سترګو له کونج مې وروکتل او ومې ویل: خو ستاسره هېڅ ځای نځم.
ذوالفقار په تروش تندی وپوښتل: ولی؟
- هسې لږ کار لرم ځکه.
ذوالفقار- څه کار لری؟

د ذوالفقار کارو ته حیران وم! یعنې د هغه دومره رسوای وروسته بیا هم هغه غوښتل ما د هغه خلکو

ketabton.com - The Digital Library

مخکې ویسی، یعني هرڅومره چې زه زور وهم تر څو
د دی خپلوانو او قومیانو څخه لری شم هغومره
ذوالفقار کوښښ کوی چې ما د هغوی خواته کش کړی،
زړه مې غوښت سم په واضح توګه ورته ووایم چې زه
نغواړم ستا د بنی اسرائیل قوم سره تګ راتګ وکړم خو
ځکه چې د استاذ کور کی ناست وم او استاذ د داسی
خبرو څخه بد راتلل نو څه می ونه ویل، استاذ بیحد
کرکه درلود له دی چی د خپلوانو سره تګ راتګ بند کړم
حتا استاذ یو شرط د اقرا د راکولو په وخت کی همدا
کیخودلې و چی د اقرا د غوښتلو لپاره باید بابا ویسم.

سم واضح راته هغه وخت وویل چې زه دی د کاکا په
غوښتني خپل لور تا ته نه درکوم او باید خپل پلار
راوړې، یو دلیل چې د بابا سره می دا څو وخته بیخې
تګ راتګ بند کړی همدغه دی،یعنی کله چی ذوالفقار
ورته وویل طاها په یو جنۍ مئین شوی او ته راشه د
مشر په توګه د پلار په توګه هغه جنۍ ورته وغواړه نو
لومړی خو څلور ساعت فکرونه یی وکړل او ځان یی

ketabton.com - The Digital Library

کش راکش کړو خو کله چی ذوالفقار ورته وویل یوازی طاها نه بلکې ما ته هم په همغه کور کی جنۍ وغوارېه نو راغلو مطلب خپل د ورور پخاطر راغلو نه زما پخاطر.

خو بیا هم ما څه ونه ویل او خوشحال وم چی راغلې خو نه پوهیږم د استاذ په لیدو څه وشول خو بابا یو دم لیونی شو او ویې ویل" ترڅو چی زه ژوندی یم اجازه نه درکوم د دی جنۍ سره واده وکړی." یعنی ټول راضی وه خو بابا ویل"نه" او دومره په کلک باندی"نه" وویل چی هېڅ رقم خپل د خبری څخه نه پر شا کیدی، د هغه خوا څخه هم استاذ یوه خبره نیولي وه چې پلار به دی مرکې ته راوړی کنه لور مې نه درکوم، یعنې زه بدبخت په دوه لارو کې حیران پاتې وم نه استاذ راضی کیدو نه هم بابا.

اخر کی ذوالفقار نه پوهیږم بابا ته څه وویل چی هغه یی راضي کړو او بابا په داسی یو شکل راغلو هغه

ketabton.com - The Digital Library

مرکې ته چی نه واې راغلې بهتره وو! ټول مرکه کی یوه خبره لا ونکړل یوازی په شمار باندی لس دقی کښیناست او همدا چی دسمال مو را واخیست بابا د ټولو څخه لومړی له کوره ووت د هغه په تګ باندی ذوالقرنین کاکا او یو څو نور خپلوان چی راغلی وه هغوی هم پاسیدل او د تګ مخکې ما د ټولو خبری اوریدل چی یو دبل سره یې ویل پلار یی په دی واده راضی نه وو خدای خبر چی دا واده څخه به د خیر ورځ وګوری!

یعنی سم خیر کار کی بابا راته شر جوړ کړو او زه یی ټول خپلوانو ته وشرمولم څومره خبری هغه ورځ زما او د اقرا پسې وشول یو ویل دا جنۍ سره د وخت جوړ وو او اوس یی د نوم بدی ورکړل نو ځکه د هلک پلار خپه دی، بل ویل شاید هلک کی کوم مشکل وو چې داسی وکړل خلاصه چې سم خوشحالي کی بابا راته غم جوړ کړو او اوس زه کوښښ کوم هغه خبری

ketabton.com - The Digital Library

لیاده وباسم خو ذوالفقار مې نه پرېږدی او هر دقه ما د هغوی خواته ورې.

زما واده کې زما مور او خویندي د بیګانه ښځو پشان راغلې او یو ساعت کښیناستل او بیا ولاړل، ځکه چې بابا اجازه نه وه ورکړې او هغه یو ساعت هم شاید بابا د ذوالفقار د خاطر اجازه ورکړې وه، داسی حال کی چی ادی د طاهر په واده یوه هفته مخکی سیل او تماشا نیولې وه خو زما ... ژوره ساه می واخیسته او بغیر له دې چی د ذوالفقار ځواب ورکړم لځایه پاسیدم او له کوټې ووتم، ما د دی خپلوان د دی پلار د دی ماماګانو، کاکاګانو البته بغیر د ذوالفقار څخه نور د هیچا څخه د خیر ورځ نه وه لیدلې خو بیا هم ذوالفقار نه پوهیږم ولې دومره لیوال دی چې ما د هغوی خواته کش کړی؟

زه همداسې حویلۍ ته راوتلی وم تر څو لږ مې عصاب پر ځای شې، او داسی خبره د استاذ په کور کی د دی

ketabton.com - The Digital Library

دومره کسانو په مخکی ذوالفقار ته ونکړم چې سبا ورځ ورته د کتلو سترګي ونلرم خو همدا چی قدم می حویلۍ کی کیخود احساس می وکړو چی د پوزي څخه مې یو شی راځی کله چی لاس مې ونیو نو ومی لید چی پوزه مې په وینو شوی!

ژر د حویلۍ کونج کی د اوبو د نل خواته ورغلم او خپل په مخ مې اوبه وشیندل ترڅو وینه راتلل بند شې څو شیبی وروسته تازه د پوزی څخه مې وینه راتلل بند شوی وه چی د حویلۍ دروازی سره می یو کس ولید البته نه ښکاریدو او یوازی د سایي پشان وو خو دومره ډاډمن وم چې کوم سړی دی! لومړۍ می فکر وکړو چی استاذ یا ذوالفقار به اوسیږی خو کله چی سایه لږ وخوځیده او په هغه تور شپی کې دوه سترګي وځلیدل نو پوه شوم چې استاذ یا هم ذوالفقار نه دی، بلکې هغه دوه سترګي ما ته څاه کې د هغه مار د سترګو پشان ښکاریدل همغسې ځلیدونکي او ډارونکي.

ketabton.com - The Digital Library

د هغه سترګو په ليدو مې د زړه درزا يوسلو اتيا ته پورته شوی وه او هره شيبه په تمه وم چی کوم عجيب غريب او ډارونکي شئ د هغه سايي څخه راووځی او پر ما بريد وکړي خو ناساپه شموئيل له هغه تياری څخه راووت او پخندا يې وويل: کله چې وېرېږې بيحد جالب ښکاری ماشومه!

د شموئيل په ليدو بې اختياره می يو هوسا ساه له سيني ووتل خو ډير ژر د هغه وېرې ځای غوسی ونيو او ومی ويل: زما خو دی زاره راوچول او ته وايي جالب ښکاری؟ ايا تاسو ټول پيريان همداسی مضر ياست؟ او خپل د وخت تيرولو لپاره يو انسان تر مرګ ډاروی؟
شموئيل پخندا وويل: ما يوازی غوښتل وګورم ته چی کله د کوم پيری سره مخ کيږی نو څه کار کوی؟
په غوسه مې وويل: اوس دی وليدو چې څه کار کوم؟
شموئيل په همغه مضر خندا وويل: هو ومی ليدو يوازی خپل ځای کی درېږې او خپل فاتحه واي.

ketabton.com - The Digital Library

بیحد می زړه غوښت ویې وهم! خو پوهیدم چې زور
مې ورباندې نه رسیږی او نشم وهلې، نو زړه مې
غوښت کنځل ورته وکړم خو بدبختانه چې کنځل مې
هم نشو ورته کولی.
شموئیل: اوممم د وهلو څخه راتېر شه کنځل هم زه تر
یو حد شاید وزغمم خو ډیر نه.
لومړۍ په حیرت می وروکتل خو څو شیبی وروسته
می یاد ته راغلل چی زما مقابل کې ولاړ کس شموئیل
دی او هغه کولای شی هغه خبری چی موږ لځان سره
په ذهن کې کو واوری نو ځکه بغیر له دی چی څه
ووایم مخ مې وګرځو او داسی حال کی چې خپل مخ
می وچ کاوه ومې ویل: د څه لپاره راغلی یې؟

شموئیل: ویلي مې وه درته چې درسره کار لرم.
- هو ویلي دی وه خو فکر مې نکو چې داسي راشي.
شموئیل- طاها زه کولای شم ستا د ذهن خبری واورم.
په حیرت مې وویل: هو پوهیږم.
شموئیل- بیا نو ضرورت نشته چی په خولی خبری

ketabton.com - The Digital Library

وکړی هغه هم په دومره لوړ غږ ضیالحق دیخوا تا ته درګوری.

د شموئیل په دی خبره په تلوار مې د هغه کوټې خواته وکتل کوم کې چی استاذ او ذوالفقار دوي ناست وه، زما د کتلو سره سم د کوټې پرده ښکته شوه، یعنی د رښتیا استاذ راکتل؟
شموئیل: هو هغه دیخوا کتل، اوس خبری نه کیږی لاړشه خپل مجلس وکړه ماښام خواته که څوک نه وه او ویښ وی بیا زه راځم کنه یو بل وخت به خبری وکړو.
کرار می وویل: د څه موضوع په اړه غواړی خبری وکړی؟
شموئیل: داسی په تلوار نه ویل کیږی.
- نو ځنګه و...

لا می خبره پوره کړی نه وه چی دا ځل د استاذ غږ مې د کوټې د دروازی سره واورید چی ویی ویل: خیرت

ketabton.com - The Digital Library

خو دی محمد طاها؟ ولی نه راځی؟
- لږ کار می درلود اوس درځم.

عجیب وه شموئیل هملته ولاړ وو خو استاذ لکه چی هغه نه لید! یوځل بیا مې د شموئیل خواته وکتل چی هغه وویل: ورځه نور یی مه مشکوک کوه بیا وروسته خبری کوو.

بغیر د نور څه ویلو روان شوم خو د تګ وخت کی مې شاته وکتل خو شموئیل نور هلته نه وو کوټی ته چی ننوتلم استاذ یو ځل بیا خپل پوښتنه تکرار کړل او مجبور ما ورته وویل چې پوزه مې ناساپه په وینو شول نو ځکه یو څو دقي بیرون ولاړ وم د استاذ حرکات او کارونه لږ عجیب شانتي وه په بیحد مشکوک نظر یی زما خواته راکتل!

زما په خبره چی ومې ویل پوزه مې په وینو شوی وه ذوالفقار په اندیښني وویل: ولی دی پوزه په وینو شول؟

ketabton.com - The Digital Library

- نه پوهیږم نن لږ ګرمی وه شاید د هغه له سبب وی؟
ذوالفقار- خو دومره هم نه وه چی بیخې تا پکي جل ووهی، آیا څاه کې د ولیدلو له سبب خو داسی نه یې شوی؟

د ذوالفقار په دی خبره د اقرا او د هغه د مور د دوارو ورخطا غږ پورته شو چی ما پخندا وویل: نه هسی کوم خبره نه ده او هو دومره وینه هم نه وه.

ذوالفقار په غوسه راوکتل او ویې ویل: خبره د لږ او ډیر وینو نه ده، هسی د پوزی څخه وینه راتلل بی دلیل نه وی هغه هم داسی حال کی چی پرون تا یو ټک خورلې او امکان لری د هغه له سبب وی!؟
- ذوالفقار کوم خاص خبره نه ده.

داسی په کرار انداز مې ذوالفقار ته دا خبره وکړل او د سترګو په اشاره مې ورته استاذ او د هغه کورنۍ وښودل چی ذوالفقار هم مطلب واخیست او نور د مجلس تر اخره یی ماته څه ونه ویل خو کله چی کور

ketabton.com - The Digital Library

ته تلو نو د هغه مخکی سم خبری راته وکړل او څو ځله یی راته وویل چی سبا یو ډاکټر ته ولاړ شه کنه زه دی په زوره ورم، ما هم د دروغو وویل چی سمده! د ذوالفقار د تلو وروسته مورې هم خپل د کور خواته روان شو او هلته بیا درې ساعت اقرا زما عصاب راوخوړل چې ډاکټر ته لاړ شه او ډاکټر ته لاړ شه.

خو بلاخره هغه مې هم راضی کړل ترڅو زما بدبخت د سر لاس واخلی د شپی دونیمي بچی وه او زه تراوسه ویښ وم ترڅو شموئیل سره خبری وکړم. کله چی د اقرا او محمد د ویده کیدلو څخه ډاډمن شوم نو له کوټی ووتلم د اوبو څښلو لپاره اشپزخانی ته ولاړم ځانته می پیاله کی اوبه واچول او لا می یې یو غړپ نه وو ورڅخه کړی چی د شالخوا می د شموئیل غږ واورید.

شموئیل- دا څنګه کیسه ده؟ ایا ته څاه کی غورځیدلی وی؟

ketabton.com - The Digital Library

د هغه د راتلو څخه دومره وته ډار شوم ځکه راتلو ته

يې په تمه وم خو د هغه په دی خبره په حيرت می

وروکتل او ومې ويل: ته نه وی خبر؟

شموئيل- نه!

- عجيب ده ما فکر کاوه ته د همدی خبری لپاره راغلی

ترڅو راته ووايی هغه څاه کی د مار په شکل پيری

څوک وو؟ او ولی غوښتل ما ته تکليف راورسوی؟ او

بيا ولې ناساپه ورک شو؟ او هغه جادو چا او د څه

لپاره زما جيب کی کيخودلې وو؟

زما د خبرو د خلاصيدو وروسته شموئيل په حيرت

راوکتل او ويې ويل: زه د دی خبرو څخه په يو هم نه

وم خبر، پوره کيسه راته وکړه څنګه چل وو؟ ته چيرته

تللي وی چې دا شيان دی وليدل؟

په لنډ ټکو کې مې شموئيل ته د هغه ورځې کيسه وکړه

زما د هر لفظ سره د شموئيل د څهری رنګ بدليدو کله

چې مې خبری خلاصي شوی نو هغه بغير د څه ويلو

ketabton.com - The Digital Library

خاموش ولاړ و زه هم خو شيبې صبر شوم ترڅو هغه لږ فکر وکړی خو د هغه فکر کول بيخی زيات شول تر دی چی زما حوصله تنګه شوه او ومې ويل: ما فکر کاوه ته تل پر ما فکر ساتي او ما ويني!

زما په خبره شموئيل په ګنګس انداز راوکتل او ويې ويل: چا ويلي چې زه تل پر تا فکر ساتم؟ زه هغه وخت پر تا فکر ساتم کله چې پوه شم په خطر کې يې او مرستي ته اړتيا لری.
- نو څنګه هغه ورځ پوه نشوی چی زه خطر کی يم؟ نږدی وو هغه مار .. البته بهتره به وی چی ووايم هغه پيری ما مړ کړی خو دا هم ښه شو زما دعاګانو کار وکړو.
شموئيل- نه ستا دعاګانو هغه پيری ستا څخه لری نکړو.
- څه؟ نو بيا چا لری کړو؟ تا خو ويل ته نه وی خبر! بيا څنګه دی زما سره مرسته وکړل؟

ketabton.com - The Digital Library

شموئيل- خبره همدلته ده هغه ورځ بيخې ما ته دا احساس ونشو چی ته په خطر کی يې، نو ځکه ستا خوا ته درنغلم خو يو بل کس ستا سره مرسته کړی.

- مطلب يو بل پيری؟

شموئيل- اهوم.

- ايا ته يې پيژنی؟

شموئيل- په يو دانه شک لرم خو ډاډمن نه يم.

- ښه نفر دی که بد؟

شموئيل راوکتل چی ما ژر وول: مطلب مې ستا کوم ملګری يا شناخته دی؟ هغه زما سره مرسته وکړل که څه هم ما ونه ليدو.

شموئيل- تا ليدلی.

- څه؟

شموئيل- تا هغه ليدلی.

- چيرته؟

شموئيل- نه پوهيږم چی څنګه دی ليدلی خو دومره پوهيږم چی تا د هغه سره ملاقات کړی.

ketabton.com - The Digital Library

- نه دا امکان نلری ما ستا بغیر د هیڅ کوم بل پیری سره لیدنه نه ده کړې.
شموئیل- پوهیږې طاها! موږ پیریان یو بل ځنګه پیژنو؟

بغیر د څه ویلو مې وروکتل چې هغه وویل: په بوی! موږ یو بل په بوی کولو پیژنو هغه ستا خواته درغلی وو او زه ستا د بدن څخه د هغه بوی احساس کولای شم، هغه د ډیر نږدی څخه ستا سره ملاقات کړې.

- شاید ته غلط شوی اوسیږې ما درته وویل چې هغه د مار په شکل پیری ځان په ما وپیچو شاید د هغه بوی تا احساس کړې وی؟
شموییل- نه زه غلط نشم کیدلې هغه د مار په شکل پیری اصل کی *** د ذات دی هغوی زیاتر په داسی ځایونو کی ژوند کوی هغه ستا سره هیڅ کوم دښمنې نه درلود ته د هغه ځای ته ورغلی وی، نو هغه هم خپل د کور د ساتنې لپاره غوښتل پر تا برید وکړې خو کوم

ketabton.com - The Digital Library

کس چی هغه پیری ستا څخه لری کړو ایا تا هغه بیخې ونه لید؟

- نه، ما ځاه کی یوازی همغه یو مار ولید او بس! او تا وویل لری کړو مطلب مړ کړی نه دی؟
شموئیل- نه مړ کړی نه دی یوازی ستا څخه یې لری کړی خو ولی؟

شموئیل بیحد دی خبرو ته فکرمند وو، خو ما ورته دومره فکر نه کاوه، ځکه هغه پیري چې هرڅوک وو هغه زما سره مرسته کړی وه نو مرسته خو تل ښه نفر کوی کنه؟

- شموئیل!
شموئیل- هوم.
- هغه تا غرمه ویل غواړی د یو موضوع په اړه زما سره خبری وکړی.
شموئیل څو شیبی راوکتل او بیایی کرار وویل: کوم

ketabton.com - The Digital Library

خاص موضوع نه وه غوښتل می ووایم په ځان پام ساته.

د شموئیل په دی خبره مې په حیرت وروکتل، د هغه د خبرو څخه په واضح توګه ښکاریدل چی یوه خبره زما څخه پټوی! نو ځکه غوښتل مې ورته ووایم چی څه خبره زما څخه پټوی؟ خو زما د څه ویلو مخکې هغه ژر وویل: زه کار لرم باید لاړ شم، بیا وروسته خبری کوو.

او بیا بغیر له دی چی په تمه شې چې زه کوم څه ووایم زما د سترګو د وړاندی څخه غیب شو، د هغه دی حالت ته بیحد حیران شوم ولی ناساپه داسی شو؟ ایا امکان لری هغه بل پیری چی زما سره مرسته کړی کوم غلط مطلب ولری خپل د کار څخه؟ او شموئیل څه غوښتل ووایي چې ناساپه د ویلو څخه یې پښیمانه شو؟

***

ketabton.com - The Digital Library

سهار که څه هم جمعه وه او زه بیکار وم خو محمد دومره زما په سر او اوږو پورته ښکته شو او دومره ډېر یې چغي بوغی کړل چې مجبور خوب مې پرېښود او پاسېدم، اقرا کوټه کی نه وه او دا شیطان یې ماته پرېښودلی وو غیږ کې مې راوخیست او د کوټې ووتم زړه می غوښتل لږ پټېکه په اقرا وکړم. هسې زه یو نن بیکار شوی وم نو یو همدا نن خو به یې دا خپل زوی منع کړی وایې ترڅو زه لږ خوب وکړم.

خو کله چی هغه مې ولیدل چی له یو خوا کالی راخیستی مینځې او له بلخوا ژړ،ژړ لګیا ده او کور پاکوی او دی منځ کی دیګ هم پخوی نو خپل خوله مبارک مې بنده ونیول، محمد مې راوخیست او دهلیز کې ورسره په لوبو لګیا شوم ترڅو اقرا خپل کارونه خلاص کړی، هغه هم په تلوار څو ځله بغیر د څه ویلو زما د مخ څخه اخوا دیخوا تېر شول خو دریم ځل چی حویلۍ خواته ولاړل نو یو خبری ته می فکر شو!

ketabton.com - The Digital Library

هغې خپل چپه خوا نیولی وه او داسی ښکاریدل لکه چی درد لری؟ وریسې ورغلم کالو ته ناسته وه زه یې مخامخ ودریدم او د هغې پریدلې رنګ ته په کتو مې وپوښتل: ښه یې؟

زما په خبری هغې راوکتل او په کمزوری غږ یې وویل: هو ښه یم.

- خیرت خو دی؟ یو وخت کې لګیا یې هم کالی مینځې، هم کور پاکوی او هم دیګ دی باندی کړی کوم خبره ده؟

اقرا- خیرو خیرت دی نه کوم خاص خبره نشته یوازی نن زما د خاله لورګاني راځې، نو ما ویل شاید دلته زموږ کور ته هم راشې ځکه ژر،ژر لګیا یم او کور پاکوم هغوی بیخې زموږ کور ته نه دی راغلی نغوارم لومړی ځل راتګ باندی فکر وکړی زه د کور دساتلو نه یم.

- عجب! دا رنګ دی ولی داسې پریدلې؟ کوم ځای دی درد کوی؟

ketabton.com - The Digital Library

اقرا- نه، ولي؟

-هومم نو ستا په نظر زه ړوند هم یم؟

اقرا- نه خدای دی نکوی زما مطلب داسی نه وو.

- رنګ دی پریدلې ملا دی درد کوی؟

اقرا داسی حال کی چی کالۍ مینځل کرار وویل: نه پوهیږم دا څو ورځی کیږی درد لرم ما فکر کاوه شاید د میاشتنې ناروغی له امله وی خو ...

- خو څه؟

اقرا داسی حال کی چی سر یې همغسی ښکته نیولی وو په شرم باندی وویل: خو پرون مریضه شوم خو اوس هم درد لرم،فکر کوم ګرده مې درد کوی؟

- ګرده؟

اقرا- هو یو ځل مخکې هم داسی په درد شوی وه بیا بابا ډاکټر ته ویوړم، ډاکټر ویل لږ میکروب لرم او دوا یې راکړل د هغه دوا سره ښه شوم.

- کوم ډاکټر وو؟

ketabton.com - The Digital Library

اقرا- څه یی کوی؟
- څه يې کوم؟ خو تا ورته هلته پاسه راځه.

اقرا- نه .. نه ضرورت نشته دومره درد هم نلرم.
- خو زه فکر کوم ډېر درد لری.
اقرا- نه دومره درد نلرم ښه یم، زه اصلاً داسی دردونه په درد نه شمارم.
د اقرا په دی خبره خندا راغلل او ومې ویل: هو نو تخو باهو بلې یی دا دردونه خو تاته هېڅ نه دی.

اقرا د شرم څخه خپل شونډه وچیچل او سر یې لاپسی ښکته کړو او ویې ویل: نه مطلب می دا نه وو خو باور وکړه دومره درد نلرم پریږده خپل کار وکړم نغوارم خپل د خاله لورګانو ته یو بی سلقي ښځه ښکاره شم چې خپل کور نشی پاکولي.
- لومړۍ خو هر څوک چې داسی فکر ستا په اړه کوی بد کوي، او دویم دا چې کور پاک دی دا کالی هم اوس

ketabton.com - The Digital Library

پرېږده راځه لومړۍ لاړشو ډاکتر ته.
اقرا- نه ډاکتر ته نځم.

هرخومره چی اقرا ته مې وویل راځه ډاکتر ته او وروسته به خپل کارونه وکړې، خو هغې ونه منل ماته یې طبعیت ښه نه ښکاریدو د اقرا دا بد عادت وو ترڅو چی خپل کارونه یې نه وایی پوره کړی نو که خدای مکړه تر مرګ هم تللی وای پراو یی نه درلود کله چی د هغې ضد می ولید نو محمد مې هملته پرځمکه خوشې کړو او د اقرا له څنګ یو بل لګن(تشت د کالو مینځلو کاسه) راوخیستل او هغی ته مخامخ د کالو مینځلو ته کښیناستم زما په دی کار اقرا څو شېبی هک حیران راوکتل او بیا یې په همغه تعجب وپوښتل: دا څه کوی؟
- نه ګوری کالي مینځم؟!

اقرا- نه ... نه ضرورت نشته ولاړ شه هسې زما کالی خراب کوی.

ketabton.com - The Digital Library

پخندا مې وویل: ما ته وایې کالۍ خراب مینځم؟
اقرا د کالو مینځلو څخه لاس اخیستی وو او پخندا یې زما خواته راکتل ویې ویل: هو نو کالۍ مینځل دی نه زده هسې ټول کالې رنګ او روی لمینځه وړی.
- اووو په کراره قربان! هېڅکله یو محصل ته چې د کور څخه یې څلور،پنځه کاله لری ژوند کړی مه وایه چی کار دی نه زده، ما نه یوازی خپل کالۍ بلکی د ذوالفقار کالۍ لا مینځلی.

زما په خبرو د اقرا خندا لا زیات شوه او ویې ویل: د ذوالفقار اوخښی کالۍ تا مینځل؟
- هو، ذوالفقار د کالو مینځلو او کور پاکولو څخه بد راتلل نو ځکه هغه یو دوه کال چی د ذوالفقار کور کې اوسیدم کارونه مو یو د بل سره ویشلي وه، کالۍ مینځل،کور پاکول زما کار وو او آشپزی کول او کله ناکله لوښی مینځل د ذوالفقار کار وو، خو اخر کې ذوالفقار په زوره باندی لوښي مینځل هم زما تر غاړې کړل.

ketabton.com - The Digital Library

اقرا- وی ته وقران د خندا څخه دی مړه کړم،ایا د رښتیا تا او ذوالفقار اوخښی د کور کارونه یو د بل سره تقسیم کړی وه؟
پخندا مې وویل: هو، نو مورږ پوخ مجردان وو بله چاره نه وه خپل کارونه مو خپل کول البته باید ووایم زیاتر کارونه ما کول ځکه ذوالفقار په امر ورکولو کی تکړه وو او اوس هم تکړه دی، نور خو د کوم کار نه وو، باور کوی کالی مینځل خو یې لومړی زما تر غاړی کړل او خپل ځان یې ورڅخه بیغم کړو بیا دی منځ کې کله ناکله خپل کالی هم راباندی اوتو کول.

اقرا خپل په چپ تشې کوم ګرده چې یاد کړی وه درد کوی پر هغه یې لاس کیخود او پخندا یې وویل: وی ته وقران بس دی د خندا دی مړه کړم، دا چی فکر لا ورته کوم چی تا او ذوالفقار اوخښی داسی کارونه کول خندا مې راځې، داسی مو یو د بل سره کارونه تقسیم کړی وه ته وا ښځه او خاوند واست.

ketabton.com - The Digital Library

ما ته هم خندا راغلل او ومی ویل: هو ولای هغه وختونو کی کله ناکله داسی احساس ما هم کاوه، اوس هم خور ته دی وایه که د ذوالفقار په اړه کوم معلومات غواړی نو ماته دی ووايي زه يی میره ښه په زبر او زیر پیژنم.

اقرا- بس دی ته وقران د ډیر خندا څخه می نس په درد شو ولاړ شه ضرورت نشته ته کار وکړی څومره بد ښکاری د کالو مینځلو وخت کی هغه اشپزی کول بیا هم لړ ښه دی خو دا کار بیخي د نرانو سره بد خوند کوی.

- نچ ترخو چی ډاکټر ته رانشی زه هم نه پاسیږم.

اقرا- سمده ځم.

- افرین ولاړه شه راځه.

اقرا- نه اوس نه.

- نو کله؟

ketabton.com - The Digital Library

اقرا- باور وکړه زه اوس دومره درد نلرم هر کله چی درد می زیات شو قول چی درته وایم اوس هم ته پاسه هسې نه څوک راشی او تا په دی حال کی وګوری.

داسی حال کی چې پاسیدلم محمد چې ځان یې د اقرا د لاس کالو کې اچولې و او لګیا و خپل په ګمان یې کالۍ مینځل را واخیست او ومې ویل: و دې ګوری نو دې کې څه خبره ده؟ پیغمبر صلی الله علیه وسلم خپل کور کې خپل د بیبیانو سره د کور کار کړې دی، په دې کې نو د شرم څه خبره ده؟
اقرا- شاید خو بیا هم بل بډول ښکاری، اوس هم ورځه کوټې ته لمر تیز دی محمد مریضیږی.
- صحیح دی،ته دی هم کار ژر خلاص کړه.
اقرا- سمده.

تر غرمې کور کې وم او فکر مې د اقرا خوا ته وو او په تمه وم که حالت یې لږ خراب شې نو که په رضا نه وه

ketabton.com - The Digital Library

په زوره یې ډاکټر ته ویسم، خو لکه چې درد یې کم شوی وو ځکه زما په نظر ښه ښکاریدل، ما چی هم ښه ولیدل نو د جومات خوا ته روان شوم، هلته چی ورسیدم نو استاذ د جمعي خطبه شروع کړی وه او داسې یو بحث یې راخیستي وو چی د ټولو سرونه یې ښکته اچولې وه استاذ د نصیحت کولو او بیان کولو وخت کی داسی په جذباتو کې خبری کول چي انسان یې مجبور کاوه په پوره پام باندی ورته غوږ ونیسې، اخری صف کې کښیناستم او ورته غوږ شوم چې څه وایي؟

استاذ- یو هلک هغه ورځ راغلي و مسجد ته، البته د دی منطقي څخه نه وو ځکه د دی ځای زیاتر هلکان زه پیژنم زما شاګرادن دی الحمدالله، دا هلک ما ته د کوم بل ځای ښکاریدو کله چې راغلو د سترې مشي وروسته یې وویل مولا صیب زه یو پوښتنه لرم، ما ورته ویل مهرباني څه پوښتنه لری؟ نو ویې ویل مولا صیب زما یو ملګري دی حافظ د قران دی ماشاءالله او بیحد ښه

ketabton.com - The Digital Library

هلک دی ماشاءالله او بیحد دیندار دی ماشاءالله او بیحد پوه او ذهین دی ماشاءالله او بیحد خپل د مور خدمت کوی ماشاءالله او بیحـ ...

ما ورته ووېل خبره دې کاوه پوهه شوم چې اولیاء د زماني دی پوښتنه وکړه چې څه چل دی په دی بیحد ماشاءالله کې؟ نو هلک لږ شانتي خاموش شو او د هغه وروسته په بیحد ماشالله کرار انداز باندی(د استاذ خبرو ته ما خندا راغلل داسي په طنز امیز توګه یې دا کیسه راخیستي وه،خپل یې هم مسکا پر خوله وه) وویل بس یو ستونزه لری هغه دا چې بیحد خپل مور ورباندی ګرانه ده او قدر او عزت یې کوی ماشاءالله، خو خپل د پلار څخه یې بیحد بد راځې او حتا خبری لا ورسره نکوی او تل وایي چې پلار مې زما سره مینه نکوی او تل یې پر ما ظلم کړې نو ایا د ده دا کار صحیح دی چې خپل د پلار سره خبری نکوی که غلط؟

ketabton.com - The Digital Library

نو ما ورته وویل بیحد کار یې غلط دی ماشاءالله(د استاذ په دی خبره ټول مسجد پخندا شو خو استاد په جدی انداز وویل: ما ورته وویل سل سلنه کار یې غلط دی. د پلار حق ډېر لوی حق دی حتا تر دی حد چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلي د جنت مینځني دروازه پلار دی! مطلب جنت ته د ننوتلو لاره د پلار رضایت دی. که پلار ناراضا وی د جنت بوی لا درباندی حرام دی.

نو هغه هلک وویل مولا صیب خو پلار یې هم لږ داسي ښه سړی نه دی، نو ما ورته وویل مسلمان دی؟ ویل څوک؟ ما ویل د هلک پلار؟ ویل هو بی شک مسلمان دی، نو ما ورته وویل د کافر پلار په حق کی پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلي که ستاسو څخه د یو چا پلار کافر و،مشرک و، بت پرست وو او د بت عبادت یې کاوه او پلار یې مریض شو او بت خاني ته نشو تللې او هغه ستاسو څخه درخواست وکړو چې هغه بت خاني ته ویسي ترڅو د بت عبادت وکړی، نو تاسو خپل پلار

ketabton.com - The Digital Library

په شاه باندی تر بت خاني ویسي او پریږدی تر څو هغه خپل په زړه خپل د بت عبادت وکړی د هغه وروسته خپل پلار په ډېر احترام بیرته کور ته راوړی!

نو ته فکر وکړه د مشرک او کافر پلار احترام کول دومره فرض دی نو د مسلمان پلار حق به څومره وی؟ زه تاسو ته یو کیسه کوم ترڅو په دی کیسی باندی تاسو د پلار په حیثیت پوه شې.

د پیغمبر صلی الله علیه وسلم په زمانه کې یو صحابه و دا صحابه یو زوی درلود یوازی یو زوی او بس! او دا زوی بیحد ورباندی ګران وو او په بیحد ناز او نعمت کې لوی کړو کله چې هلک لوی شو، ځوان شو، زلمې شو، نو د دنیا ژوند خو تل همداسې وی کنه پلرونه او میندي خپل عمر، خپل ځواني، خپل راحت ورکوی او ماشومان غټوی او کله چې اولادونه غټ شی نو ډېر کم داسي کسان وی چې د مور او پلار قدر کوی او زیاتر یې ناصالح او نافرمان وي.

ketabton.com - The Digital Library

او اوس وخت خو بيخې 100 کي 95% سلنه ناصالح او نافرمان اولادونه وي يوازې پنځه سلنه که د مور او پلار خبره ومني او عزت يې وکړي، نو ته فکر وکړه د پيغمبر صلی الله عليه وسلم د وخت کيسه زه تاسو ته کوم نو هغه وخت که دانه مانه داسي خلک پيدا کيدل نو اوس 1440 کال وروسته به څه حال وی د اولادونو؟ کيسه مې کول چې دا صحابه بوډا شو کوم چی دا يو زوی درلود نو يوه ورځ يې ښځې ورته وويل چې نور ته بوډا شوی يې او د کار کولو نه يی نور ته کار مکوه، او هغه دی ماشاءالله زوی مو ځوان شوی هغه به کار کوی او مور به ساتي!

دا صحابه هم خپل د ښځې خبره ومنل او وخت تېرېدو که څه هم هغه هلک دومره خپل په پلار او مور فکر نه ساتو خو بيا هم دوي کوم شکايت ورځخه نه درلود، يوه ورځ د دی صحابه ښځه مريضه شوه نو د ده سره د علاج لپاره کوم پيسي نه وه دی لاړ او خپل د زوی څخه يی د پيسو غوښتنه وکړو چې لږ پيسې

ketabton.com - The Digital Library

راکړه چې ستا مور ورباندی طبیب ته ورم، نو دا هلک خپل پلار ته پیسې ورکړل او که ورنکړل خو زړه کې دا خبره راغلل چې زه پیسي ګټم او پلار مې راڅخه مصروفي دا خو انصاف نه دی!

نو په همدی خبری دا هلک په شکایت ورغې پیغمبر صلی الله علیه وسلم ته او خپل د پلار شکایت یې وکړو چی یارسول الله زه پیسې ګټم او زما پلار یې راڅخه غواړی او د هغوی ټول خرچه پر ما ده دا خو بې انصافی ده کنه؟ رسول الله صلی الله علیه وسلم چی دا خبره واوریدل نو هغه دقه یی کوم خبره ونکړل، څکه یوه جانبه قضاوت کول ښه کار نه وی نو څکه هغه صلی الله علیه وسلم یو صحابه ته چې دی مجلس کې موجود و وویل لاړشه او د دی هلک پلار ته ووایه چی پیغمبر صلی الله علیه وسلم ته غوښتې یې، دا صحابه روان شو ترڅو د هلک پلار راوړی، کله چی هلته ورسید او ورته ویی ویل چی پیغمبر صلی الله

ketabton.com - The Digital Library

علیه وسلم ته خپل حضور ته غوښتي يې نو د هلک پلار لږ اندیښمن شو

او د راغلی صحابه څخه يې پوښتنه وکړل چی په څه دلیل پیغمبر صلی الله علیه وسلم زه غوښتی یم؟ نو هغه صحابه ورته ونه ویل چې ستا زوی پر تا شکایت کړې، يوازی دومره وویل چې ستا زوی پیغمبر صلی الله علیه وسلم ته راغې نو هغه هم تاسو غوښتی یاست. په دی خبره د هغه صحابه زړه په درد راغلو او بغیر د ویلو پوه شو چی کیسه څه ده؟

نو عربان چې دی هغوی ذاتً شاعر مزاج خلک دی او د دوی په وینو کې دا شعر ویل موجود دی تر دی حد چی عربانو به دا نور خلکو ته مطلب موږ عجمو ته به ګونګیان ویل! یعنی تاسو شعر ویلې نشي نو تاسو خو ګونګیان یاست، نو دا صحابه رسول الله صلی الله علیه خوا ته روان شو او په تلو، تلو کې خپل زړه کې دولس څخه تر پنځلس بیت شعر وویلو چې زیاتر يې د ګیلي

ketabton.com - The Digital Library

انداز درلود او اصل کې خپل زوي د دی شعرونو مخاطب و، کله چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم حضور ته حاضر شو نو د هر خبری مخکې پیغمبر صلی الله علیه وسلم ورته وفرمایل: دلته زما څنګ کې جبرائیل "ع" موجود دی او هغه وایي د هر خبری د کولو مخکې ته د دی سرې څخه یو پوښتنه وکړه.

نو هغه صحابه حیران شو او ویې ویل: یا رسول الله د څه پوښتنه؟

رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل: دا راته ووایه کله چې دا زما قاصد ستا خواته درغلو او تا ته یې وویل چې ما راغوښتی یې نو تا خپل زړه کې د ځان سره یو څو خبری وکړل هغه خبری ما ته بیان کړه څه دی وویل؟

نو هغه صحابه د ټولو مخکی پیغمبر صلی الله علیه وسلم ته هغه شعرونه کوم چئ ده خپل زړه کې د ګیلي پشان خپل زوی ته ویلي وه وویل د هغه شعرونو

ketabton.com - The Digital Library

خلاصه او مفهوم زه تاسو ته ووایم نو هغه څه داسي وو:

هغه وخت دی یاد دي چې په نمناک او لوند ځای کې مورې ویده شو او ته مو په ښه او بهترینه ځای کې ویده کړې؟
هغه وخت دی یاد دي چی ستا د ژړا له سبب ټول شپه زمورې سترګو ته خوب رانغلو؟
هغه وخت دی یاد دی کله چې تا لومړۍ قدم واخیست او مورې د خوشحالۍ له لاسه نه پوهیدو څه وکړو؟

هغه وخت دی یاد دی چې ته زلمۍ شوی او مورې بوډاګان؟
هغه وخت دی یاد دی چې ستا د سترګو نظر تېز شو او زمورې د کمزوری؟
هغه وخت دی یاد دی چې ستا د غوږونو اوریدل تېز شول او زمورې د کمزوری؟

ketabton.com - The Digital Library

هغه وخت دی یاد دی چې ستا لاسونو کې ځواک راغلو او زموږ لاسونه په لړزیدو شول؟

هغه وخت دی یاد دی چې ستا مور ویل اوس زوی زلمی شو او هغه به یې ګټې او موږ ته به یې راوړي؟ خو تا خو هېڅ ګټه موږ ته و نه رسول، بچیه د همسایه ګانو سره لا انسان ښه رفتار کوی موږ خو ستا مور او پلار یو که د مور او پلار نسبت نه مني نو لږ تر لږ د یو همسایه پشان خو راسره رفتار وکړه، که هغه هم نه کوی نو شکایت خو به دی رسول الله صلی الله علیه وسلم ته نه کاوه.

کله چې بیتونه خلاص شول نو ټول خاموش کښیناستل چې هغه صحابه وویل: یا رسول الله ستا خدای بیحد مهربان ذات دی، دا الفاظ زما ښځې لا وانه وریدل دا الفاظ حتا زما پر ژبه نه وه راغلې چې څوک دی وغواړی وآوری یوازی زما زړه کې راغلل او ستا

ketabton.com - The Digital Library

خدای د ټولو څخه مخکې زما د زړه خبره واوريدل نو په دی کار زما ايمان لا پر خدای مضبوط شو.

د دی خبری وروسته رسول الله صلی الله عليه وسلم خپل خاموشي مات کړل او هغه هلک ته يې وويل دلته نږدی راشه بچي. هلک چې کله نږدی ورغلو نو رسول الله صلی الله عليه وسلم د هغه په سينه لاس کيخود او ورته ويې ويل: انت و مالک لی ابيک. مطلب ته، او ستا ټول مال او دولت ستا د پلار دی.

الله اکبر! يعنی نه يوازی دا چی د هغه دولت يی ياد کړو بلکې د هغه ځان يی هم د هغه پلار ته منسوب کړو او ويی ويل ته، مطلب ستا ټول وجود ستا د پلار دی او همداسې ده کنه يو اولاد خپل د پلار څخه نوم، نشان او نسب اخلې، که داسی نه وی نو زموږ جامعه هغه کس ته حرمونې يا هم ولد زنا وايي د کوم کس چی پلار او نسب نه وی معلوم. نو دا د پلار حيثيت دی اسلام کې د هغه وروسته هغه صحابه او زوی ولاړ او

ketabton.com - The Digital Library

دا زوی ډېر صالح انسان شو او بیحد خپل د پلار او مور قدر او عزت يې شروع کړ او تل يې کوښښ کاوه چې هغوي خوشحاله وساتي.

د دي واقعي څخه دا څرګند شول چې د پلار حیثیت اسلام کې څه دی؟ ډېر خلک یوازی د مور حق او عزت یادوي زه د هغه څخه منکر نه یم خو د پلار حق هم اسلام کې ډېر لوی دی، په ټول نړۍ کې یوازیني کس د انسان پلار دی چې غواړي خپل خواری تېره کړی خو اولادونه يې پرمختګ وکړي یوازی او یوازی پلار ،نو داسي مکوی چې ووایست پلار مې ما وهي او پلار مې ظالم دی نو زه ورسره خپلوی او تګ راتګ بندوم نه، د پلار وهل لا شفقت دی باور وکړی د پلار د وهلو مثال سم د یو موټرسایکل ته د پطرول پشان دی،لکه څنګه چې یو موټر سایکل ته پطرول وانه چوی هغه حرکت نکوی همداسي تر څو چې یو نفر خپل د پلار څخه وهل ونخوری یو کار نکوی.

ketabton.com - The Digital Library

زما پلار وو خدای دی جنتونه ورته نصیب کړي(استاذ د خبرو منځ کې خپل د مخامخ کس څخه تسبیح وغوښتل او هغه یې مسجد کې موجود ټول کسانو ته وښودل او ویې ویل: دا تسبیح تاسو ګوری؟ زما د پلار په لاس کې یو دم همداسی تسبیح وه دا مې ځکه د دی ځوان څخه وغوښتل ځکه ډېر زما د پلار تسبیح ته ورته او هم شکل ده، ما خپل د پلار څخه د تسبیحو وهل خوړلې دی،زما تراوسه په یاد دی او پوهیږی په څه خبره؟ د نابالغ هلک او نابالغ جنۍ د جنازی فرق ما ته یاد نه وو او هغه زه په تسبیح وهلم ترڅو دا راته زده کړې او زه تر اوسه کله چې د یو ماشوم هلک یا جنۍ جنازه کوم نو ماته خپل پلار یاد ته راځې او زه ورته دعا کوم او تل وایم کاش پلار مې وای او لیدلي وایې چې ما د هغه په برکت دا د جنازی لمونځ زده کړو.

د استاذ ستونې د ژړا څخه ونیول شو، ژوره ساه یې واخیستل ترڅو خپل ځان کنترول کړې او بیایې وویل:

ketabton.com - The Digital Library

دا د اوس وخت ډیموکراسي او د خارجیانو بیځایه تبلیغات زمونږ د ځوانان فکر او عقاید دومره خراب کړی چې حد نلری، نن همدا نن ستا د راتلو مخکي یو سړی ما ته راغې او د هغه په لیدو ما د ځان سره وویل چې نن به زه د پلار د حقوقو په اړه خبری کوم بوډا سړی وو راغې غاښ یې وتلی و، ویل مولوی صیب زوی ووهلم او غاښ یې را مات کړو پوه شوی؟ ویل زوی ووهلم او غاښ یې رامات کړو، هغه الفاظ زه تاسو ته نشم ویلی کوم چې هغه سړی ما ته وویل په منبر ناست یم ښه نه دی چې هغه مردار او بیځایه الفاظ دی بیان کړم.

داسې سپي هم پیدا کیږی د زوی په نوم او دغسي سپی به خامخا غاښونه ورمات کوی، ما هغه سړی ته وویل ټول ملامت ته پخپله یې، اسلام یوازی دیته حکم نه دی کړی چې اولادونه راوړی بلکی اسلام دا حکم هم کړی چې هغه اولادونه وساتی، اسلام کی پلار په اولاد ډیر حق لری خو اولاد پر پلار یوازی او یوازی

ketabton.com - The Digital Library

درې حق لرى بس درې حق، او تا هغه درې حق لا نه دى پرځاى کړى چې دا دې اوس حال دى. اسلام وايې اولاد دى پيدا شو ښه نوم ورکړه اسلامي نوم ورکړه دويم وايي ښه تربيه ورکړه چې زموږ زياتر خلک په همدى دويم او دريم حق د اولاد کې کوتاهي کوى او هغه حق يې نشي ورپوره کولاى.

اسلام وايي دويم حق د اولاد په پلار دا دى چې ښه تربيه ورکړى،داسي تربيه چى دنيا او اخرت يې ښه شى خو زموږ خلک همدلته کمزورى کوى او همدا کمزورى راتلونکي کى د دى ټول خبرو او حالاتو سبب کيږى که يو پلار خپل د زوى سم تربيه ونکړى که خپل زوى ټوله شپه او ورځ په بازار کى خوشى کړى د زر رقم ناروا بد، خبيث او ايچرګانو سره ګرځي يا د خلکو د ناموس پسى ځغلې يا د خلکو ناموس د ځان سره تښتوى نو خامخا به همداسى شئ ورځخه جوړيږى، تا خو کوم مدرسى،خانقاه يا مسجد يا کوم سم ځاى نه

ketabton.com - The Digital Library

واستولې تا د همداسی خلکو سره خوشی کړی وو نو ضرور به همداسی شې ورڅخه جوړیږی.

کوم کسان چې وایې اسلام کې خو دومره سختې نشته او تاسو دین سخت کړی نو زه منم هوو صحیح دی چې په اسلام کی سختې نشته خو په اسلام به سره سر خلاصو، اسلام داسي مفت هم نه دی راغلې اسلام هم ځانته اصول لری ځانته قوانین لری، یو جامعه یوازی په یو ښځې نه خرابه کیږی بلکی د جامعي د خراب کیدلو اصلی دلیل د هغه جامعي د نرانو خرابیدل دی، اوس وخت هر څوک وایی زه د فاطمي او خدیجي پشان ښځه او لورګاني غوارم خو خپل به ابوجهل او اوبلهب د زمانی وی، نو فاطمه او خدیجه پشان ښځه او لور لپاره ته باید د محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم پشان اخلاق او انسانیت ولری.

ketabton.com - The Digital Library

د هغه رقم ایمان ولری، کنه څه چی ته یې هغه به دی کورنۍ هم وی، نو فکر ساتې یوازی خپل په لورګانو نه بلکي خپل په زامنو فکر ساتي د داسی خراب خلکو څخه یې راګرځوی د ملګرو په نوم چغالانو څخه یې راګرځوی پوښتنه کوه خپل د زوی څخه هلک چیرته تللی وی؟ د چا سره تللی وی؟ څه دی کول؟ څه دی نکول؟ ولی ناوخت راغلی؟

دا تربیه اسلام یوازی د انجونو لپاره نه ده راستولي خپل په زامنو فکر ساتي همدا زامن سبا ورځ د یو کور او یو کورنۍ پالونکي او مشران کیږی باید د کور اثاث جوړ کړو، څومره غلط او ناروا ښځې چی په دی جامعه کې تېر شوی د هغوی د خرابیدلو غټ ترینه لامل همدا نارینه دی که د هغوی په سر یو غیرتی پلار وایي، یو غیرتی ورور وایي، یا یو غیرتي میړه وایي نو هغوی به هیڅکله داسی لارو ته نه وایي راغلي، که یو جامعه کې یو ښځه په غلط لاره روانه شوه نو هغه ښځې ته کنځل مکوه بلکي وګوره کوم سړی؟ کوم

ketabton.com - The Digital Library

دوس دیته دا لاره هواره کړل ترڅو دا و دي کارو ته راشی؟

یوه ښځه هیڅکله داسی لاری ته نه راځی مګر دا چی یو څوک ورته لاره وښايي،نو ځکه وایم چې اوس وخت زما په نظر مهم مثله د ښځې څخه ډیر سرېیان دی! نو د خدای خاطر وکړی خپل په زمانو خیال وساتي خپل په اولادونو خیال وساتي ...

د استاذ د خبرو خلاصیدو وروسته چې یو کتاب نصیحت وو، په مسجد کی موجود ټول کسان په فکر کې ولاړل د لمانځه د خلاصیدو وروسته د کور پخوا روان شوم خو ټول فکر مې د استاذ خبرو کې ګرځیدو.

که رښتیا ووایم نو فکر مې کاوه د استاذ د خبرو مخاطب اصل کې زه یم! یعنې د خبرو زیاتر مخاطب یې ځان راته ښکاریدو شاید دلیل یې دا وو چې دا ټول خبری په ما کی موجود وه؟ ما د بابا سره نه لګیدل ما د هغه سره تګ راتګ بند کړی وو او حتا بار،بار مې

ketabton.com - The Digital Library

ویلی وه کاش دا زما پلار نه وایې، او دلیل یې زیاتر د بابا بداخلاقي او زما سره بد چلند وو خو اوس چې لږ انصافً فکر کوم نو منم چې بابا ظالم وو وهل یې کول امرونه یې صادر کول او زما سره تل بد رفتار یې کاوه خو ...

خو دی منځ کې ښه اخلاق هم دانه مانه درلود خو هغه ښه اخلاق یې هم داسې په بد ډول څرګندول چې د سړی زړه یې ورڅخه تور کاوه لکه د مثال په توګه کله چې کلی کې وم او تقریبا لسم یوولسم ټولکي کی وم او تقریبا ځوان هلک وم او زما ټول ملګرو هغه وخت کی موبایل درلود بابا ماته موبایل نه راکو،یعنی دا کار یې هغه وخت زه بیحد غوسه کولم خو اوس چی ورته فکر کوم نو پوهیږم چی دا کار یی ښه وو نه بد!

اوس چې خپل پلار شوی یم او ځینې خبرو ته په دقت ګورم متوجه کیږم چې د بابا ځیني کارونه ښه هم وه همدا موبایل نه راکول او د بیځایه ملګرو څخه ساتنه

ketabton.com - The Digital Library

زموږ کلي کی داسی لوفر هلکان زيات وه چی حد يی نه درلود او زياتر هم زما سره يو مکتب او يو ټولګي کی وه نو بابا به هيڅکله نه پريخود چی زه د هغوی سره اوسيږم، او د حق تير نشم هغوی ډير بد هلکان وه يعنی هغه عمر کی به د مکتب شاته پټيدل او سګريټ به يې واهه نو ځکه بابا تل بد منل زه د هغوی سره اوسيږم حتا څو ځله يې د هغوی په سر وهلی هم وم او عجيب ده هر کله چی وهلم يې نو زه به غوسه کيدلم او زما غوسه به داسی وه چی کوټی ته به تلم او نه به می ډوډۍ خوړل او نه هم د کوټی څخه راوتلم او نه مې هم د چا سره خبری کول.

ذوالفقار زما دی خاصيت باندی تل خندل او ويل يې دا د انجونو خاصيت دی خو زه همداسی وم او هغه وخت به بابا زما د بيرته خوشحاله کولو لپاره مخامخ خو کوم څه يی نه ويل خو ادی ته به يې پيسې ورکول چی دا ورکړه طاها ته! هسی خو بابا طاهر او طيبی ته هم پيسی ورکول خو کوم ورځ به چې زه خفه وم هغه

ketabton.com - The Digital Library

ورځ به یې ماته د هغوی ښخه یو څه ډېر پیسی راکول او په هغه شپه به یې هم میوه اخیستل او زما برخه به یې تل ډېر راستلو دا د بابا د آشتی کولو طریقه وه که په دی شیانو نه وایی خوشحاله شوی نو اخر لاره یې دا وه چې کوټې ته راتلو او په غوسه یې ویل مونځ دی کړی؟

خنده داره خبره ده کنه؟ خو بابا به په داسي پوښتنو کولو او ما په خبرو راوړلو باندی کوښښ کاوه ما آشتی کړی، د دی خبرو په یاد راوړلو مې مسکا پر خوله راغله ما دا څو کلونه هیڅکله د بابا دی کارونو ته فکر نه و کړی تل می د بابا منفی کارونه ته فکر کړی وو خو نن د استاذ په خبره زما ذهن د بابا ښه رفتار خوا ته هم ورغلو کور ته ورسیدم اقرا ډوډۍ راوړه نه پوهیږم په څه ډول می ډوډۍ وخوړل فکر مې ګډوډ وو تر دی حد چی اقرا وویل: خیرت خو دی؟ کوم څه شوی؟

ketabton.com - The Digital Library

- خیرو خیرت دی بس یو خبری ته مې فکر کاوه.
اقرا- څه خبری ته؟
- ستا په نظر زما کار صحیح دی که غلط؟
اقرا- کوم کار؟
- همدا چې خپل د کورنۍ،مور او پلار او ټول خپلوانو سره تګ راتګ مې بند کړی؟
اقرا څو شیبې خاموش شوه د هغه وروسته یې کرار وویل: دا ستا او ستا د کورنۍ موضوع ده زه پکي څه ویلي نشم، خو که زما نظر وغواړي نو وایم چې کار دی صحیح نه دی،هر رقم چې اوسیږی بیا هم هغه ستا پلار دی او هغه ستا کورنۍ ده، او ته زما څخه ښه پوهیږي چې خپلوی پرې کول څومره ګناه لری.

د اقرا په خبرو مې سر وخوځاوه د ریښتیا هم هرڅومره دلایل چې راوړم بیا هم هغه زما کورنۍ ده د څو شیبو خاموشي وروسته مې وویل: د خاله لورګاني دی رانغلل؟
اقرا- نه، ادی ویل نن یو بل ځای میلمنې دی شاید سبا

ketabton.com - The Digital Library

یا بل سبا راشي.

- اوس بیکاره یې؟

اقرا- هو.

- راځه لاړشو زما د پلار کور ته.

زما په خبر اقرا په خوشحالۍ او حیرت وویل: رښتیا وایې؟

- هو، ځې؟

اقرا- دا نو څنګه پوښتنه ده؟ معلومداره ده چې ځم.

او د دی خبری سره سم پاسیدل تر څو تیاره شي او بیحد هم ژر تیاره شول لکه چې هغه هم وېرېدل چې هسې نه زما اراده بدل شې او همداسي وه که دوه دقي نور ناوخته کړی واې زما ارده بیرته بدلیدل کله چې هغه مې تیاره ولیدل نو موټر سایکل مې له کوره وویست او روښانه مې کړو اقرا زما شاته کښیناستل او محمد ما ځان سره مخکې کښینو او داسی حال کې چې په یو لاس مې هغه نیولې وو په بل مې موټر سایکل روښانه کړو او د بابا د کور خواته روان شوم.

ketabton.com - The Digital Library

د بابا کور ته د رسیدلو مخکې شیطان زر ځله منع کړم او زر فکر یې ذهن ته راته راوړل او د ټولو څخه غټ فکر او اندیښنه مې دا وه چې د دومره وخت وروسته که هلته لاړ شم هسې نه بابا مې بیخې کور ته پرینږدی او د ټولو مخکې مې سپک کړي؟ او کنځل راته وکړی؟ په دی فکر دومره زړه نا زړه شوم چې غوښتل مې موټرسایکل مخ وګرځم او بیرته کور ته لاړ شم، خو د اقرا خبرو او دلداری راکولو لږ زړه راته ډاډمن کړو او روان شوم لاره کې اقرا ویل خالی لاس تلل بد دی او یو شئ واخله زه هم نه پوهیدم چې څه واخلم؟

اخر کې اقرا وویل یو من سیبان واخله ما هم همغه واخیستل او روان شو کله چې د بابا د کور دروازی ته ورسیدم نو بیحد ویریدلې وم او استرس مې درلود فکر مې کاوه یو نفر د ستوني څخه نیولی یم او نفس اخیستلو ته مې نه پریږدی د اقرا په غږ مجبور شوم د موټر سایکل څخه ښکته شوم او دروازه مې وټکول ځان سره مې د قران ټول زده شوی آیتونه وویل چې

ketabton.com - The Digital Library

بابا دی دروازه خلاصه نکړی او هسی نه د کوڅی منځ کی په جنګ شو، او د لومړۍ ځل لپاره زما دعا قبول شوه او د کور دروازه مروه خلاصه کړه زموږ په لیدو دومره خوشحاله شوه چې حد یې نه درلود.

دومره خوشحاله وه چې بغیر له دی چې موږ کور ته دعوت کړی د لیونیانو پشان کور خوا ته په منډه شوه ترڅو ادی ته زموږ د راتګ خبر ورکړی د هغې په داسي تلو ما اقرا ته د سر په اشاره ووېل چې کور ته ننوځه، هغه هم یو څه وېرېدلې ښکاریدل، حق یې درلود د واده دوه درې کال وروسته د لومړۍ ځل لپاره خپل د خسر او خواښی لیدو ته راتلل! هغه هم داسی خسر چی زموږ په واده ناراض وو، د هغې د ننوتلو وروسته ما هم په بسم ال، بسم الله موټر ساکیل کورته ننویست او دروازه می بنده کړل.

همدا چې دروازه مې بند کړل ادی له کور راووتل او زموږ په لیدو یې سترګې له اوښکو ډکی شوی په بیحد

ketabton.com - The Digital Library

محبت باندی د اقرا او محمد مخ ښکل کړو اقرا هم د هغې لاس ښکل کړو او سترګی مشی ورسره وکړل د هغه وروسته حسنا او مروه ورسره سترګي مشي وکړل او د هغه سره سم یې د اقرا د لاس تقریبا په زوره باندی محمد کش کړو او په خوشحالۍ ورسره خبری کول شروع کړل د هغوی داسی کار ته زما خندا راغله، چی تازه می ادی ته فکر شو چې په ژړا یې زما خواته را کتل مخکې ورغلم او نه پوهیږم ولی خو دومره یې په لیدو خوشحاله شوم چې غیږ کې مې ونیول او دا ځل ما د هغې ویښتیان ښکل کړل

پر ما ادی بیحد ګرانه وه خو هیڅکله می داسی غیږ کې نه وه نیولی، زه په دی احساساتي وختونو او شیبو کی ډیر ټنبل او شرمندوک یم خو نن نه پوهیږم د زړه تنګون سبب وو که څه بل دلیل خو ادی می غیږ کې ونیول ادی څو شیبې زما غیږ کې وژړل د هغه وروسته یې په تلوار خپل اوښکی پاک کړل او ویې ویل:

ketabton.com - The Digital Library

ادی- خاوری دی زه شم د دومره وخت وروسته تاسو نن راغلی یاست او زه د دی لځایه چی تاسو کور ته دعوت کرم او خوشحاله اوسیږم ژارم، راځی کور ته راځی.

د ادی د خبری وروسته ټول کور ته ننوتلو ما شاوخوا کتل خو بابا می چیرته ونه لید لکه چی کور کې نه وو؟ زموږ د ننوتلو سره سم د څو کالو وروسته ما د لومړي ځل لپاره د طاهر ښځه ولیدل! ما بیخی لیدلی نه وه او زه یو خاصیت لرم د ښځو سره هیڅ ډول خبری او سترې مشې نشم کولې، یعنی د ښځو سره د مخامخ کیدلو وخت کی د هغوی لځایه زه شرمیږم او سر ښکته اچوم د طاهر د ښځی په لیدو مې هم سر ښکته واچو او په بیحد کرار انداز می ورسره سترې مشی وکړل.

په نالي کښیناستم مروه او حسنا ته په کتو شوم ماشاءالله خویندی مې غټې شوی وه! حسنا په لومړۍ نظر کی راته سم طیبه ښکاره شوه مروه هم غټه شوی

ketabton.com - The Digital Library

وه خو دومره نه زه د هغوی او هغوی زما په لیدو دومره خوشحاله شوی وه چې د بابا او طاهر نه موجودیت مې بیخي لیاده وویست او د هغوی سره په خبرو شوم، نه پوهیږم څومره وخت تیر شوی وو چې دروازه وټکیدل او مروه پاسیدل ترڅو دروازه خلاصه کړی، څو شیبی نه وه تیر شوی چې د مروه غږ مې واوریدو چې په خوشحالی ویل: طاها لالا راغلی ورینداره هم ورسره ده محمد یې هم راوړی.

نه پوهیدم چې د هغې دا توضیح ورکول طاهر ته دی که بابا ته؟ انتظار مې ډیر اوږد نشو او بابا په درنو قدمونو او تروش تندی دهلیز ته رانوت. د هغه په لیدو بی اختیاره لځایه پاسیدم ټول خاموش وه لکه چې ټول د کوم جنګ یا دعوا انتظار درلود؟ ادی په بې کرار انداز پاسیدل او غوښتل کوم څه ووایي خو د هغې د څه ویلو مخکې د بابا شاته طاهر دهلیز ته رانوت او همدا چی زه یې ولیدم او بیا هغه درنه فضا یې ولیدل نو پوه شو چی حالت خراب دی نو ځکه ژر رامخکې بو

ketabton.com - The Digital Library

او زما سره یې بغل کشی وکړه او په خوشحال لهجه د فضا د بدلیدو لپاره یې وویل:

طاهر- اووو سترګی مو روښانه دا لمر نن د کوم خوا راختلې چې ته دیخوا راغلې؟
ما هم کوښښ وکړو ځان لږ عادی وښایم د بابا د تروش تندی څخه می نظر واخیست او ومی ویل: ولای نن جمعه وه زه هم بیکار وم نو ځکه دیخوا راغلم.

طاهر- ښه دی وکړل.
زما سره د سترې مشي وروسته طاهر د اقرا خواته وکتل او ورسره سترې مشي وکړل د هغوي څخه مې نظر واخیست او د بابا خواته مې وکتل په بیحد دروند نظر او تروش تندی د اقرا خواته کتل داسي په دروند نظر چې زه لا ورڅخه وډار شوم څه ورسیږی اقرا ته!

د طاهر سره د سترې مشي وروسته اقرا په بیحد کرار انداز بابا ته سلام واچو بابا هم څو شیبې ورته په ځیر وکتل او بیا د سر په خوځولو بغیر له دی چی ما یا اقرا

ketabton.com - The Digital Library

ته کوم اهمیت ورکړی زموږ مخامخ د دهلیز کونج کې
په نالۍ کښیناست، د هغه په کښیناستلو ټولو یو هوسا
نفس واخیست! د ټولو فکر راحت شو او ډاډمن شول
چې بابا د جنګ اراده نلری، موږ هم کښیناستو مروه په
تلوار د بابا مخکې یو پیاله چای کیخودل طاهر زما
څنګ ته کښیناست او کوښښ یې کاوه خپل په خبرو
ماحول لږ عادی غوندی کړی.

او تقریبا خپل په کار کې بریال شو البته که د بابا
خاموش او دروند نظر له پام وغورځوم نو خیرو خیرت
وو، د نیم ساعت وروسته ادی دوي د اقرا سره بل
کوټې ته ولاړل ترڅو راحت مجلس وکړی او زه و بابا
او طاهر دهلیز کی یواځی پاتئ شو څو شیبې
خاموشي وه لکه چې د طاهر خبری هم خلاصی شوی
وه؟ ما خو هم بحث او خبره نه درلود چې وغواړم د
دوي مخکې وکړم نو خاموش ناست وم او بیحد بد او
نفس تنګ احساس مې درلود.

ketabton.com - The Digital Library

بابا- ذوالفقار ويل څاه کې غورځېدلی وی؟

د بابا په ناساپه غږ او پوښتني نظر مې د فرش د ګلانو څخه واخيست او ور ومې کتل حيرت مې وکړو، د بابا غږ داسي حال کې چې غوسه ناک ښکاريدو خو د انديښنې او تشويش نښې هم پکی وه؟
- هو، خو دومره لوی خبره نه وه.
بابا خپل سر کرار وخوځاوه او ويې ويل: فکر نه کوم ذوالفقار دی هسې خبره وکړی! لکه چې خوږ شوی وی چې هغه انديښمن وو؟

نه پوهيږم ولې خو د بابا د سوال ځواب څخه په استرس او وېری کې و وليدم، فکر می کاوه د هغه مطلب کوم بل څه دی؟
- نه، نه يم خوږ شوی ذوالفقار هسې انديښمن شوی.

بابا خپل د لاس پياله راوخيست او غوښتل څه ووايي خو د محمد په غږ چې د مروه د غيږ څخه يې ځان جلا کړو او زما خواته په راځغاستلو شو او بابا، بابا

ketabton.com - The Digital Library

ناری وهل خاموش شو، بی اختیاره بغیر له دی چی د بابا شتون ته پام وکړم غیږه مې خلاصه کړه او داسی حال کې چی محمد می غیږ کې نیو ومې ویل: جان بابا څه وای؟
مروه غوښتل محمد واخلې خو هغه ځان زما غیږ کې نور هم پټ کړی و او چغې وهل نه یې غوښتل مروه یې واخلی د هغه په دی کار لږ مې خپل د غیږی څخه جلا کړو او ومې ویل: عمه دی نه ده؟ ولی عمه ته دې نه ځی؟
محمد بیرته خپل ځان زما غیږ کې پټ کړو او خپل په خوږه ژبه یې وویل: نې... نې.

د هغه دی کار ته زما خندا راغلل او مروه ته می وویل: څو شیبی پریږده او کوم کار مه ورسره لره بیرته ستا خواته درځې اوس هسی ناز کوی.

مروه چی زما خبره واوریدل نو محمد ته یې وویل: نور دی نه اخلم اصلاً ستا عمې نه یم ولاړم.

ketabton.com - The Digital Library

د هغې په دې خبره محمد وروکتل خو فکر يې کاوه چې هسې ټوکې کوي خو کله چې مروه بيرته د کوټې خواته روانه شوه نو محمد هم زما د غيږې څخه جلا شو او وريسې شو د هغه و دې کار ته زما خندا راغله زما نظر لا د محمد خواته وو چې طاهر په خوشحاله خو داسې لهجه چې حسرت او نااميدې ورڅخه څرګنديدل کرار وويل: څومره ماشاءلله خوږ دی.

د طاهر خواته مې وکتل د هغه داسي حسرتمند لهجې باندې مې زړه وسوځيد نه پوهيږم مشکل د طاهر وو که د ښځې؟ خو دا درې کاله د دوي د واده کيدل خو تراوسه يې ماشوم نه درلود غوښتل مې ورته دلدارې ورکړم او ووايم خداى مهربان دی تا ته به هم اولادونه درکړې خو زما د څه ويلو مخکې موبايل ته مې زنګ راغلو، زبير و لومړی مې غوښتل پاسيږم او ځواب ورکړم خو بابا او طاهر خاموش وه او داسې ښکاريدل لکه چې غواړې زه همدلته ځواب ورکړم نو زه هم مجبور شوم همدلته ځواب ورکړم.

ketabton.com - The Digital Library

زبیر- الو سلام علیکم.

- علیک سلام.

زبیر- چیرته یې؟

د بابا خواته چې کرار لګیا و خپل چاي څښل ومې کتل او ومې ویل: کور کې یم، کوم څه شوی؟

زبیر- بیکار یې؟

د زبیر د پوښتنو څخه په تنګ راغلم زړه مې غوښت ژر تر ژر خپل خبره وکړی او لاړ شي نو ځکه ومې ویل: څه کار لری؟

زبیر- ستا څخه مخکې ذوالفقار ته مې زنګ وواهه ځکه تا ویلی وه موبایل دی مات شوی او د ذوالفقار سره دی؟! خو هغه راته ویل موبایل دی خپل جوړ شوی وو او تاته یې درکړی.

- هو هغه پرون ماښام ذوالفقار راکړو خپل جوړ شوی وو!

زبیر- زه ښه ده کنه زه راغلی وم چې درته بل موبایل واخلم.

ketabton.com - The Digital Library

په حیرت مې وویل: غوښتل دی ماته موبایل واخلې؟

زبیر- هو، خو زړه دی مه خوشحاله کوه کوم ایفون مې نه درته اخیست یو نوکیا موبایل مې درته اخیست چې د مړی او ژوندی احوال دی ولرم، متاسفانه که لیاده دی نه وی وتلی نو موږ شریکانو یو؟!

زړه مې غوښت یو دوه کنځل ورواچوم خو متاسفانه چې بابا ناست و او نه کیدل نو ځکه ومې ویل: زه صحیح ده مننه وروسته بیا خبری کوو.

زبیر- صبر چیرته روان یې؟ کار درسره لرم.

نور نو واقعا حوصله مې خلاصیدل تقریبا په قهرجن لهجه مې وویل: څه کار لری؟ وایه.

زبیر- رسول مړ شوی.

په حیرت او تقریبا لوړ غږ مې وویل: څوک مړ شوی؟

زما په لوړ غږ د بابا او طاهر نظر هم زما خواته شو خو بغیر له دی چې د هغوی کتلو ته کوم توجه وکړم بیا مې زبیر ته وویل: څوک مړ شوی؟

ketabton.com - The Digital Library

زبیر- عه عجب شئ یې خو ومې ویل کنه رسول مړ شوی.
- کوم رسول؟
زبیر- رسول یادوم رسول؟ لیاده دې وتلی زموږ د اقتصاد پوهنځي عمومي اول نمره او نماینده!

د زبیر په خبره تازه پوه شوم چې څوک یادوی، زموږ د اقتصاد پوهنځي لایق ترینه هلک رسول چې زموږ نماینده هم وو بیحد ځوان وو دا چی د مرګ خبر می واورید واقعا خفه شوم نو ځکه و مې پوښتل: نچ،نچ بیچاره څنګه مړ شوی؟ ښکر،مکر یې کړی که څنګه لا خو ډیر ځوان وو؟
زبیر- کاش ښکر یې کړی واې.
- څه مطلب چې کاش ښکر یې کړی وایي؟
زبیر- بدبخت خودکشي کړی.

د زبیر په دی خبره دا ځل نو بیخې د حیرت څخه مې خوله خلاصه پاتی شوه.

ketabton.com - The Digital Library

- څه؟ خودکشی کړی؟ په څه خاطر؟
زبیر- ولاکه نه یم خبر خو دومره پوهیږم چی دا څو میاشتو کې اقتصادی حالت بیخې خراب وو او دا دومره دوه کال کیدل چې د کار پسې ګرځیدو خو چا ورته د جارو وهلو کار لا نه ورکو، څو ځله یې کوښښ کړی و چې قاچاقي توګه خارج ته لاړ شې خو لکه چې قسمت یې نه وو هر ځل نیول کیدو او بیرته یې راستو تر دی چې نن یې د خودکشی خبر ما ته مدثر راکړو، خو ډیر خر دماغ انسان وو! پوهیږی ځان یې څنګه وژلی؟

د رسول د مړه کیدو د خبر په اوریدو دومره مې طبعیت خراب شو چې حد یې نه درلود، که څه هم چندان صمیمی ملګری نه وو خو څلور کاله مو یو ځای یو ټوګلي کی درس ویلی وو او څه ناڅه یو بل مو سره پیژندل.
- نه، څنګه یې وژلی ځان؟
زبیر- بیعقل ځان د بار وړونکي موټر مخکې اچولې

ketabton.com - The Digital Library

بیخی یو هډوکی په بدن کی روغ نه دی پاتې داسی ټوټه، ټوټه شوی زه دیته حیران یم که ځان یی مړ کاوه نو یو آسانه لاره به یې خپل کړی وایی دومره دردناک نو څوک ځان وژني!؟

د زبیر په خبرو مې لا زړه خراب شو ژر مې ورسره خدای پاماني وکړل او موبایل می بند کړو، د بابا او طاهر شتون مې یو دم لیاده ویستلې وو او ټول فکر می د رسول خوا ته وو او دیته مې فکر کاوه چې کله یې ځان د هغه لوی موټر لاندی اچو ایا هغه دقه مړ شوی یا که خپل د هډکو د مات کیدلو درد یی احساس کړی؟ زړه به یې چودلي وی؟ یا هم شاید مغزه یې شیندل شوی وی؟ هره شېبه مې ذهن کې نوی خیالونه راتلل او زړه یې راخراب کاوه چې د طاهر په غږ په ښود راغلم.

طاهر- ستا ملګری ځان وژنه کړی؟

تازه می د هغه او بابا خواته چی دوه سترګي ما ته

ketabton.com - The Digital Library

نیولی وو فکر شو په کراره انداز مې سر وخوځاوه او ومی ویل: هو.

طاهر- ولی ځان وژلي؟

- نه پوهیږم زبیر ویل ځیني ستونزی درلود.

طاهر- خدای دی وبخښی خو څومره بیعقل وو، د یو څو ستونزو لپاره انسان نه باید داسی شیطان ته تسلیم شی او ځان ووژنی.

- ځان وژن داسي آسانه خبره او پریکړه نه ده طاهر! د نړۍ د ټولو څخه سخت کار همدا ځان مړ کول دی ته فکر وکړه هغه به کوم حال ته رسیدلې وی چې داسي یو عمل یې ترسره کړو او ځان یې ووژلو.

زما په خبره طاهر لږ خاموش شو او ویې ویل: هو ولای دا خبره خو دی صحیح ده،ضرور مجبور شوی خو بیا هم کار یې غلط وو.

- هو، سل سلنه یې کار غلط وو خو دومره پوهیږم چې ضرور بد حالت کې وو، کنه هغه ما لیدلی بیحد

ketabton.com - The Digital Library

عاجز،زحمتکش او لایق هلک وو څلور کاله پرلپسي نه
یوازی زموږ د ټولګي بلکي په ټول پوهنتون کی ټاپ
عمومي اول نمره وو،د دومره لیاقت وروسته یو کار
ورته پیدا نشو او د بیکاری او اقتصادی ستونزو له
لاسه یې ځان وژنه کړې، دا خبره شاید تاته آسانه او
ریشخند ښکاره شي طاهر ځکه چې تا د هر خوا څخه
ډګي نه دی خوړلې ته د کوم ځای څخه د کار کولو
لپاره نه یې شړل شوی.

مخامخ می د هغه خواته وکتل نه پوهیږم ولی خو د
دی ټول کلونو مصیبتونه او دردونه می رایاد شول او
ومې ویل: تا تر دولسم ټولګي درس وویلو د هغه
وروسته بغیر د کوم زحمت او کوښښ څخه ولاړې او د
بابا سره دی کار شروع کړو،داسي حال کې چی موږ په
زحمت او تکلیف پوهنتون ته کامیاب شو بیا څلور کاله
مو په بترینه حالاتو کې درس وویلو او د زړه ویني مو
وخوړل ترڅو پوهنتون خلاص کړو

ketabton.com - The Digital Library

یوازی په دی امید چې یوه ورځ خپل پر پښو ودرېږو او یو کار شروع کړو او خپل ژوند وکړو، خو د دومره زحمت او درس ویلو وروسته مور د پوهنتون لیسانس ته چا د یو روپي ارزښت لا ورنکړو او حتا په هغه لیسانس باندی مور ته د جارو وهلو دنده لا رانکړل زه خو نامید شوم او د دومره درس وروسته کښیناستم او دوکانداری مې د مجبوریت شروع کړل، خو زما ملګری همت وکړو او ماسټری هم وویل په دی امید چې شاید د هغه په برکت ورته کوم کار پیدا شي خو بیا هم ورته چا کار ورنکړو، یعنې اتلس کال درس ویلو وروسته چا ورته د ماشي اندازه لا ارزښت ورنکړو ځکه واسطه یې نه درلود او نن سبا ټول کارونه په واسطي دی، نو ته فکر وکړه دی که خودکشی ونکړی نو څوک به یې وکړی؟

که ذوالفقار زما لاس نه وایي نیولي او د هغه مرسته نه وایي نو زه شک نلرم چې زما حالت هم اخر خودکشي ته رسیدلی واې. بیا مې کرار وویل: ته څه خبر یې

ketabton.com - The Digital Library

شاید ما هم یوه ورځ ځان وژني ته فکر کړی وی؟
دا خبره مې کرار وکړل خو لکه چې بابا واوریدل ځکه
قهرجن غږ یې پورته شو.
بابا- څه دی وویل؟
- هیڅ.

نه مې غوښتل یو نن چې راغلې یم کوم جنګ جوړ کړم خو بابا لکه چې زما د دی اخری خبری څخه ډېر غوسه شوی وو او تقریبا خپل پیاله یې داسي خوځول لکه چې غوارې وار وکړی؟ د هغه د حال په لیدو خپل د کړی خبری څخه پشیمان شوم اصلاً پر ما څه جبر وو چې دویته مې وویل یوه ورځ مې د ځان وژنی اراده درلود؟ عجب خر بیعقل یم. ښه

وو طاهر خبره بدل کړل او یو بل بحث یې راوخیست که څه هم بابا تندی همغسې تروش نیولی وو خو نور څه یې ونه ویل. ماښام آذان خواته ما غوښتل کور ته

ketabton.com - The Digital Library

لاړ شم خو ادی او طاهر بیحد زاری وکړل او اخر کې د بابا په خبره چې ویې ویل: پاتي شه نن شپه.

زه هم پاتي شوم، نه پوهیږم خو نن راته بابا عجیب غوندی ښکاریدی، دا څو کلونو کې ما داسې نه ولیدلی نن زما خبرو ته یی غوږ نیولی وو او غوږ نیول څه کوی چې زما خبری ورته مهم وه! کله چې ومی ویل ما ځان وژني ته فکر کړی وو نو د بابا رنګ یو دم بدل شو لکه چې بیحد خفه شوی وی په دی خبره!

ماښام هم ادی غوښتل طیبه د ماښام ډوډۍ ته را وغواړې خو بابا ویل نن ماښام یې مه را غواړه او پریږده په کراره ډوډۍ وخورو، ما لومړۍ ګمان وکړو چې بابا شاید د طیبي څخه غوسه وی یا هم د هغې د ماشومانو د شور ماشور څخه یې ښه نه راځې، خو وروسته مې یو فکر ذهن ته راغلو طیبه هیڅکله یوازی نه راتلل او فرید ضرور ځان د سریښ پشان ورسره وصل کاوه او راتلو او ډولو ته معلوم وه چې ما د فرید

ketabton.com - The Digital Library

ښخه ځومره بد راځي نو شاید په همدی خاطر بابا ادی ته وویل چې پرېږده نن شپه په کراره بوډۍ وخورو!

یعنی امکان لری بابا زما په خاطر داسی کار کړی وی؟ که څه هم د امکان ښځه لری خبره وه چی بابا دی وغواړی زما خاطر وکړی او زما خوشحالي دی ورته مهم وی خو نه پوهیږم ولې د بابا په کار خوشحال شوم!

ماښام د کلونو وروسته ټول په یو دسترخوان کښیناستو د کور ښځې زموږ ښځه لری د دسترخوان په بل سر کښیناستي او موږ دی بلخوا، ادی زما د خوښی بوډۍ پخه کړی وه وريجي بغیر د کشمش ښخه او د چرګ غوښه، زه د طاهر څنګ ته کښیناستم بابا د دسترخوان سر کې ناست وو او ټول یې د نظر لاندی وه د بوډۍ وخت کې د تل پشان محمد شوخي شروع کړل او د هر کس خواته ورتلو او خبری کول هغوی هم ورته یو، یو ګوله بوډۍ خوله کې ورکول او محمد هم

ketabton.com - The Digital Library

په خوشحالۍ همداسی روان کله چې ماته راورسید ما غیږ کې ونیسو ترڅو نورو ته مزاحمت ونکړی خو هغه چغی وهل شروع کړل ترڅو پریږدم هغه خپل شیطنت وکړي، زه او محمد لا په کشمکش کې وو چې بابا وویل: پریږده څه کار ورسره لری؟

بابا دا خبره په دومره غوسه وکړل چې ما بې اختیاره محمد خوشې کړ او هغه هم په خوشحالۍ بیا خپل کار شروع کړو بابا ورته په مسکا کتل باور مې نه راتلو بابا لکه چې محمد خوښ شوی وو؟ ځکه ما لیدلي و بابا د ماشومانو سره چندان ښه رفتار نه درلود او کوم مجلس کې چی ماشوم وایي هغه یې د باندی باسو او ویل یې د ماشومانو د چغ ماچغ عصاب نلرم، خو نن لکه چې بابا د محمد شیطنت او شوخي خوښ شوی وه او دا ماته بیحد عجیب وه.

د ډوډۍ خوړولو وروسته کله چې د چای نمبر شو نو محمد بیا خپل کار شروع کړو موږ ناست وو او هغه د

ketabton.com - The Digital Library

دهلیز مینځ کی لکه د پیشو بچي پشان یوځل د حسنا خواته ځغاست بیا د مروه خواته او حتا کله ناکله د طاهر خواته هم راتلو البته طاهر ورته چاکلیټ نیو او هغه راتلو کنه د هغه بغیر دومره نه راتلو او د طاهر سره یې لږ بیګانګي کول، د محمد له لاسه موږ ټول مجبور شوی وو چې خبل پیاله چاي لاس کی ونیسو ترڅو هغه ونه سوځیږی، همدی ځغاستلو، راځغاستلو کې محمد د بابا خواته ورغلو او د بابا د لاس تسبیح ته ځیر شو د هغه په دی کار ما بی اختیاره ورباندی غږ کړل.

- محمد دیخوا راشه.

خو هغه د نې،نې پر ویلو نور هم د بابا خواته نږدی شو او لاس یې د هغه د تسبیح خواته ونیو، زه پوهیدم چې هغه تسبیح په بابا څومره ګرانه ده، ما د هغه تسبیح په سر دومره وهل د بابا څخه خوړلی وه چې حد یی نه درلود، نو ځکه نه مې غوښتل چې محمد دی

ketabton.com - The Digital Library

همورباندی وهل وخوری همدا چې د پاسېدلو اراده مې وکړل ترڅو محمد د بابا څخه لری کړم بابا محمد په غیږ کې ونیو او خپل تسبیح یې د هغه په لاس کې ورکړل.

د بابا په دی کار د حیرت څخه مې سترګي راووتل، بابا دا تسبیح په عام اصطلاح خپل پلار ته لا نه ورکول، دومره ورباندی ګرانه وه چې حد یې نه درلود خو نن یې هغه د محمد په لاس ورکړل، بابا نن بیحد عجیب غوندی رفتار کاوه ما ته او محمد ته یې بیحد توجه کول، په کرار کښیناستم او هغوی ته په کتو شوم محمد تسبیح هسې ښورول بابا مسکا په خوله تسبیح د محمد په ګوتو کې واړول او ویې ویل: داسي تسبیح واړوه او ووایه الله،الله.

د بابا په خبره محمد هم همغسې وکړل د تسبیح دانه یې اړول او خپل په خوږه ژبه یې الله،الله ویل دومره په خوږ انداز تسبیح اړول چې ټولو ورته پخندا کتل

ketabton.com - The Digital Library

بابا سر ښکته کړو او تندی ورځخه ښکل کړو محمد هم د څو شیبو وروسته د بابا له غیږی پاسید او بیا یې خپل شیطنت شروع کړو،د ماښام تر لس بجو ناست وو او مجلس مو کاوه البته زیاتر خبری طاهر،مروه،حسنا او ادی کول دی منځ کې زه،اقرا او بابا خاموش وو د طاهر ښځې هم کله ناکله خبری کول بیحد عاجز او حیاناکه جنۍ ښکاریدل د هغې او طاهر په لیدو بی اختیار مې زړه کې دعا وکړل چې خدای دی ورته یو اولاد ورکړی اولاد د خدای نعمت دی.

د لس بجو وروسته زه پاڅیدم او اقرا ته مې اشاره وکړل چې نور تیاره شې چې لاړشو زموږ په پاسیدو ادی په تلوار وویل: چیرته ځې زویه؟
داسی حال کې چی د محمد د لاس څخه مې د بابا تسبیح اخیستل ومې ویل: نور نو شپه تېره شوه غوره به وی چې موږ هم کرار،کرار حرکت وکړو لاره لری ده.
د ادی د څه ویلو مخکې بابا په دروند غږ وویل: یو نن که دلته پاتي شي قیامت به رانشې!

ketabton.com - The Digital Library

د بابا په خبره مې وروکتل او خندا راغلل، د بابا لهجه بیحد د ذوالفقار پشان وه هغه هم کله ناکله داسی ماته ویل که څه هم زړه مې غوښت لاړ شم خو دا چې بابا وویل مه ځه او ادی هم ټینګار کاوه نو مجبور پاتي شوم ادی یو کوټه ما او اقرا ته راکړل ترڅو هلته ویده شو ما هم د بابا تسبیح د محمد د لاس واخیستل او بابا ته مې ورکړل او د هغه کوټې پخوا روان شوم کوم چې ادی ما او اقرا ته د خوب کولو لپاره تاکلې وه، بیحد خوب راتلو محمد هم نور د خوب زنګیدو ادی دوه کمپل راوړل اقرا هم ځایونه واچول محمد مې یه نالې څملو او خپل هم څملیدم بیحد نن ستړی وم داسی حال کې چی کوم خاص کار می هم نه وو کړی خو بیا هم د ستړیا احساس مې کاوه.

اقرا او محمد خو همدا چې څملیدل ویده شول خو زه تر څو دقو ویښ وم او د نن ورځی کارونو ته مې فکر کاوه د بابا داسی ناساپه مهربان کیدلو ته او د هغه رفتار ته چې د محمد سره یې درلو، اوس مې هم باور

ketabton.com - The Digital Library

نشو کولای چی بابا دی داسی مهربان رفتار زما او د محمد سره کړی وی! د اقرا سره یې چلند لږ تریخ وو خو بیا هم خوشحال وم چې کوم څه یئ ورته ونه ویل نه پوهیږم ولې د اقرا سره داسی تریخ چلند درلود؟ البته د اقرا سره یې د تریخ چلند اصلی دلیل د استاذ له سبب و.

نه پوهیدم بابا اخر ولی د استاذ څخه بد راتلل؟ په همدی فکرونو کې کرار،کرار مې سترګي ګرم سول او ویده شوم، د ویده کیدلو څخه مې دومره وخت نه و تېر شوی چې د دروازی د لاستي په پورته او ښکته کیدو خوب مې وپرېد او راویښ شوم کوټه کې توره شپه وه لومړۍ پوه نشوم چې ایا کوم کس غواړی د بیرون څخه دروازه خلاصه کړی که له دننه؟ هېڅوک نه ښکاریدل خو د څو شیبو وروسته سترګي می د تیاری سره عادت شول او محمد مې ولید چې کوښښ یې کاوه دروازه خلاصه کړې او بیرون لاړ شی.

ketabton.com - The Digital Library

د هغه په لیدو خپل ځای کې کښیناستم خو د دی ښځه مخکې چی منع یې کړم له کوټې ووت، د هغه په وتلو زه هم په تلوار لځایه پورته شوم محمد دهلیز کې روان وو کرار مې ورپسی غږ کړل خو هغه بغیر له دی چې کوم توجه وکړی همغسی روان وو، بی حوصله مې پوف کړل او خپل ګامونه مې تیز کړل ترڅو غیږ کې واخلم هغه بیحد شوخ وو او نن چې دومره شوخي او شیطنت یې وکړو نو خوب کې هم د هغه شیطنت کولو لپاره روان وو هغه د دی ښځه مخکې هم داسی کار کړی وو او کله به چې له خوب پاسید بغیر له دی چې وګوری ماښام دی یا نیمه شپه ده روان کیدو به یو ځل خو خوب کې د حویلۍ تر دروازی تللی وو او غوښتل یې د استاذ کور ته لاړ شي هغه هم په نیمه شپه د ظالم زوی وېرېدی هم نه!

د دی ښځه مخکې چې ورته ورسیږم هغه د دهلیز دروازه خلاصه کړه او بیرون ووت د هغه په دی کار حیرت مې وکړو، هغه نن درسته ورځ دهلیز کی شوخی

ketabton.com - The Digital Library

کول نو باید همدلته پاتی شوی وایی نه دا چی د دهلیز ځخه ووځې خو بیا مې فکر وکړو چې شاید د مروه یا هم د حسنا پسې ګرځی،و وېرېدم چې زینو کې ونه غورځيږی نو ځکه په تلوار ورپسی ورغلم خو کله چې د دهلیز دروازی ته ورسیدم نو محمد مې د زینو لاند د زیرزمینی دروازی سره ولید.

د هغه په دی کار لږ وډار شوم،یوه ثانیه کې ځنګه د دومره زینو ځخه ښکته شو؟ د خولی لاړی مې تېرې کړل او بیا مې ورباندی غږ کړل خو هغه هېڅ زما خواته نه کتل داسی لکه چې هیڅ زما غږ نه اوری؟ د زیرزمینی دروازه یې خلاصه کړل او ننوت د هغه په دی کار پوه شوم چې خبره عادی نه ده که څه هم بیحد ډاریدلې وم او که محمد نه وایې ولاکه د زیرزمینی خواته مې ګام لا اخیستی وایي په دی نیمه شپه کې خو دا چی محمد هلته لاړو نو بی اختیار وریسې شوم زیرزمینه دروازه می لږ خلاصه کړه هېڅ

ketabton.com - The Digital Library

نه ښکاریدل توره شپه وه کرار مې غږ کړل: محمد .... محمد!

څو ځله مې غږ کړل خو هېڅ ځواب مې ترلاسه نکړو کامل ننوتلم او غوښتل مې د زیرزمینی ګروپ روښانه کړم چې ناساپه د شالخوا یو چا په کلک شئ ووهلم او د هغه سره سم د زیرزمینی دروازه په کلک بند شول دومره کلک یې وهلي وم چې بی اختیاره مې اه له خولی ووت او پر ځمکه وولیدم د څو دقو لپاره بدن مې یو دم فلج شو او هېڅ حرکت مې نشو کولای احساس مې کاوه د پوزی څخه مې وینه روانه ده، نه پوهیدم چې چا وهلی یم او څوک دی؟

خو دومره پوهیدم چې چندان ښه شیان او خبری مې مخکې نه دی، کوښښ مې وکړو پاسیږم او د لږ کشمکش وروسته دومره وتوانیدم چې کښینم شاوخوا مې وکتل هېڅ څوک نه ښکاریدل که څه هم تر مرګ ویریدلی وم خو بیا هم فکر مې د محمد خوا ته وو،

ketabton.com - The Digital Library

بغیر له دی چې خپل د سر درد ته کوم توجه وکړم هغه ته مې اواز کړو خو بیا مې هم ځواب خاموشی وه، یو حس مې ویل چې هغه ماشوم له سر محمد نه وو او دا ټول یو بهانه او چل وو چې ما تر زیرزمینی راکش کړی په دی فکر په تلوار بغیر له دی چې خپل د سر درد یا خپل د پوزی وینو ته پام وکړم د زیرزمینی د دروازی خواته می حمله کړل خو لا می لاس دروازی ته نه ورسیدلې چې یو چا له پښو کش کړم او پړ مخي پر ځمکه وغورځیدم.

دومره کلک ټک مې وخوړو چې خپل د پوزی د مات کیدلو غږ مې پخپل واورید د ډیر درد او وېرې څخه ژړا راغلی وه، د یو چا د قدومونو غږ مې خپل شاوخوا احساس کاوه کوښښ مې وکړو پاسیږم خو احساس مې کاوه یو سل کیلو یې وزن مې پر ملا پروت دی او د ولاړیدو اجازه یې نه راکول د ډېر وېرې او درد څخه مې یو څاڅکي اوښکه له سترګو تویه شوه په هغه تیاره کې می د زیرزمینی کونج کې د یو نفر په سایه

ketabton.com - The Digital Library

نظر ولګید، شاوخوا بیحد تیاره وه خو بیا هم ما کولای شو د هغه کس شتون هلته احساس کړم.

په کرار قدمونو زما خواته رانږدی کیدو د هغه په هر قدم نږدی راتلو زما د زړه درزا زیاتېده او د پورته کیدلو لپاره مې کوښښ کاوه خو هیڅ فایده نه درلود کرار،کرار رانږدی شو همدا چې زما څنګ ته راورسید له ځمکی پورته کړم او د زیرزمینی په دیوال یې ولګولم مخ مې نشو ورڅخه لیدلی خو د ستمي او خر،خر نفس اخیستل مې ورڅخه احساس کولای شول خپل ګرم ساه یې زما په مخ خالی کړل او په یو بیحد دروند او عجیب غږ یې وویل: تا زه راوغوښتلم.

دومره یې کلک زما ستونی نیولی وو چې نفس مې نشو اخیستی مخ مې د نفس نه اخیستلو له سبب مخ پر شین کیدو وو او خپل اخری ساه ګاني مې اخیستي چې ناساپه د زیرزمینی دروازه خلاصه شوه.

ketabton.com - The Digital Library

د هغه سره سم د هغه کس د لاس زور هم لری شو او زه په زنګونو باندی پر ځمکه وغورځیدم ډیر ژر د زیرزمیني ګروپ روښانه شو او ما د زیرزمیني د دروازی سره بابا ولید چې په حیرت او اندیښنی زما خواته راکتل، د ګروپ روښانه کیدلو سره سم شاوخوا مې وکتل او د محمد په نه لیدو هوسا ساه مې له سیني ووتل لکه چې د رښتیا هم محمد یو بهانه وو ترڅو ما لاندی زیرزمینی ته راکش کړی! بابا په تلوار زما خواته راغي.

بابا- څه شوی پر تا؟ دلته څه کوی؟ دا خوله او پوزه دی ولی داسي په وینو ده؟
په زحمت باندی له ځمکی پاسیدم خپل په لاس مې خپل پوزه ونیول بیحد درد یې کاوه که څه هم وېرېدلې وم خو کوښښ مې وکړو ځان عادی ښکاره کړم او ومې ویل: وغورځیدم.
زما په خبره بابا په حیرت وویل: دلته وغورځیدلی؟ د

ketabton.com - The Digital Library

څه لپاره دلته راغلی وی په دی نیمه شپه چې وغورځیدلې؟

نه مې غوښتل بابا دی پوه شی چې زه د پیریانو سره لاس او ګریوان یم، ځکه پوهیدم چې دا خبره ذوالفقار ته کوی او یو ځل بیا ذوالفقار زما په ستونزو کې راګیر کیږی نو ځکه په دروغو مې وویل: نه زینو کې وغورځیدم او پوزه مې پر وینو شول غوښتل مې تشناب ته لاړ شم او خپل لاس او مخ و مینځم خو دلته توره شپه وه هیڅ مې ونه لید او بیا وغورځیدم متاسفانه! وبخښی ستاسو خوب مې هم لکه چې خراب کړو؟

بابا څو شیبې په ځیر راوکتل داسي چې بی اختیاره ما خپل د خولی لاړی تېر کړل.
بابا- د څه لپاره د کوټې څخه دی راوتلی وی چې زینو کې وغورځیدی؟ که د اوبو څښلو یا تشناب لپاره

ketabton.com - The Digital Library

راوتلی وی نو پورته منزل کې دا ټول شیان شته څه ضرورت د لاندی منزل خواته راغلی؟

د بابا په داسی مشکوک او درنه لهجه پوه شوم چې شک یې کړی.
- ه .. هغه حویلۍ لخوا مې غږ واورید نو غوښتل مې وګورم څه خبره ده؟
بابا- عجیب ده ما خو کوم غږ وا نه ورید!
نه پوهیدم نور څه ووایم!؟ یوازینی لاره چی ذهن ته مې راغلل هغه دا وه چی خپل ځان لږ په ټګی ووهم نو ما هم همداسی وکړل خپل پوزه می ونیول او ومې ویل: اخ.. زما پوزه لږ درد کوی لاړشو ویې مینځم بیا به خبری وکړو.

د دی خبری سره سم بغیر له دی چی د بابا مشکوک نظر ته کوم توجه وکړم د زیرزمینی څخه ووتلم او پورته منزل د تشناب خواته لاړم، خپل پوزه مې ومینځل خو بیا هم درد یې درلود او نفس مې سم د پوزی څخه

ketabton.com - The Digital Library

نشو اخیستی همغه حال کې چی خپل پوزه می مینځل دیته مې فکر کاوه چی اخر هغه څه و چی پر ما یې برید وکړو؟ ویل یې تا زه راغوښتلی یم؟ دا نو څه معنا؟ سبا باید ضرور یو ځل د شموئیل سره وګورم او پوښتنه وکړم، اه شموئیل نن هم مرستي ته رانغلو او که بابا نه وایې راغلی خدای خبر زما به څه حشر وایې؟

د دی وروسته چې خپل پوزه مې له وینو څخه پاک کړل له تشناب ووتلم بغیر له دی چی شاوخوا وګورم په تلوار کوټی ته ننوتلم ترڅو بیا د بابا په ګیر ورنشم او جنایی پوښتني راڅخه شروع نکړی. اقرا او محمد کرار ویده وه، په کرار ګامونو د محمد خواته ورغلم څنګ کې کښیناستم نن زه د هغه لپاره تر زیرزمیني ولاړم کنه خدای پر سر شاهد دی ټول نرۍ هم که زما پر نوم کړی وایي قدم مې لا په هغه نیمه شپه کی د زیرزمینی خواته نه اخیست خو نه پوهیږم کله چې د محمد په شکل هغه پیری مې ولید نو ناساپه لکه چې زما بدن

ketabton.com - The Digital Library

کې زر کیلو واټ انرژی راغلی وی داسی په تلوار ورپسی ورغلم بغیر له دی چی ځانته فکر وکړم

یوازی او یوازی فکر می د محمد خواته وو چی پر هغه خو کوم شئ نه وی شوی؟ اه د رښتیا چی هم اولاد د انسان د ښمن دی.کرار مې تندی ورځخه ښکل کړو چې هغه هم خوب کې تندی تروش کړو او په بل ځنګ شو زه هم له ځنګ یې پاسیدلم او خپل ځای ته ورغلم بیحد مې خوب راتلو که څه هم اندیښمن او وېرېدلې وم خو بیا هم خوب دومره راباندی غالب وو چې بغیر له دی چې کوم بل موضوع ته فکر وکړم سترګي می پټې کړل او ویده شوم.

سهار د دي څخه مخکې چې ادی دوي پاسیږی د کار پخوا روان شوم او اقرا ته مې وویل چې غرمي خواته تیار اوسیږی ځکه د کار ژر بیرته راځم او ځو کور ته، هغې هم د خوب حالت کې د سر په خوځولو زما خبره تایید کړل بغیر د نور څه ویلو د محمد مخ مې ښکل

ketabton.com - The Digital Library

کړو او د کور ووتم پوزه مې درد کول او پوهیدم چې خامخا به شنه شوی وی داسي لکه چې جنګ مې کړی وی او یو چا په بوکس وهلې اوسیږم؟ البته همداسی هم وه خو په دی توپیر چې جنګ کوونکي زه نه وم او یو پیری وهلی وم تر اوسه مې د هغه خبری ذهن کې ګرځیدل څه مطلب چې ما راغوښتی؟

دومره د دی خبری په اړه مې فکر ګډوډ وو چې هېڅ پوه نشوم څنګه دوکان ته ورسېدم؟ دوکان مې تازه خلاص کړې وو چې زبیر هم راورسید زما په لیدو یې په حیرت وویل: جنګ دې کړی؟
- نه ولې؟
زبیر- دا مخ او پوزه دی ولې داسې شنه ده؟ لکه چې یو چا سم وهلې اوسیږی؟
بیا بغیر له دی چې زما د کوم ځواب په تمه شی رانږدی شو لاس یې زما د مخ خواته راوړو خو ناساپه زما مغزی ته یې فکر شو او داسی حال کې چی په هغه یې لاس واهه ویې ویل: دا مغزی دی ولی داسي شین دی؟

ketabton.com - The Digital Library

داسی ښکاری لکه چې یو چا له ستوني نیولی اوسیږی؟

خپل مغزی ته مې هېڅ فکر نه وو د زبیر په خبره د دوکان د هینداری خواته وګرځیدم او د رښتیا هم د ستونی شاوخوا می شنه وه کوم خوا چې ماښام هغه پېری نیولی وم، لعنت دی ورباندی داسی زور یې درلود نږدی مړ کړی وم.
زبیر- ولی خبری نکوی؟ د ذوالفقار سره دی جنګ کړی؟ هغه وهلی یی؟
- ته ولې هرځل چې ما لږ خوږ وګوری فکر کوی چې ذوالفقار وهلې یم؟
زبیر- نه چې ډېر خوش اخلاق دی ځکه فکر کوم.
په پوسخند مې وویل: هغه ما نه وهې خپل ګمان پر ما مکوه.

زبیر بد،بد راوکتل او داسی حال کې چې د دوکان هغه بلخوا ته تلو ویې ویل: ما ته ګوره د چا په فکر کې یم؟

ketabton.com - The Digital Library

ورځه مړ شه خیرن.

د زبیر داسی غوسه ناک لهجې ته مې خندا راغلل څو میاشتي مخکې زبیر یو ریشخندی کار وکو هسې میدان بغیر د کوم خبری ذوالفقار ته زنګ وهلی وو او د دروغو یې ویلي وه چې طاها موټر وهلې او موږ شفخانه کې یو؟ او بغیر له دی چې مثلا ووایی په فلانکي یا بیستانکي شفخانه کې یو موبایل بند کړې وو ذوالفقار هم لکه د لیونیانو پشان د ښار ټول شفخاني زما پسی کتلې وه او اخر کې د درې ساعتو وروسته کله چې د ټول خوا نامید شوی وو زموږ د دوکان خواته راغلو چې شاید دلته د کوم چا څخه زما احوال واخیستل شی؟

او د راتلو سره سم پر ما چې د دی ټول موضوعاتو څخه ناخبر وم نظر ولګید او پوه شو چې زبیر ورته دروغ ویلې، هې هې نو کله چې خبر شو زبیر هسې د دروغو دا خبره کړی داسي زبیر وواهه چې تر دوه

ketabton.com - The Digital Library

ورځو دوکان ته نشو راتلې، کله چې ما د زبير څخه پوښتنه وکړل ولى دى داسى دروغ ذوالفقار ته ويلې؟ نو زبير ډېر جالب ځواب راکړو ويل يې نن ورځ د دروغو عمومي ورځ ده او دى ورځ کى خلک دروغ وايې! دومره ريشخند ځواب، د هغه ځواب وروسته حق مې ذوالفقار ته ورکړو چې ښه يې وډبوى، د هغه ورځى وروسته زبير د ذوالفقار څخه بيحد وېرېدى البته ترڅو وخته ورڅخه مرور هم وو خو بيا يې اشتي وکړل.

زه همدى فکرونو کې وم چې زبير خپل د لاس کتابچه زما خواته راوچول او ويې ويل: څه مرګ درباندى شوى نغوارې ووايې چا دا رقم تور او شين کړى او وهلى يې؟
- وهل دې صحيح وويل خو.
زبير- خو څه؟
- خو کوم کس نه يم وهلې.
زبير- څه مطلب کوم کس نه يې وهلى؟ نو چا داسى

ketabton.com - The Digital Library

کړې یې؟
بیا بغیر له دی چې زما ځواب ته په تمه شې په حیرت یې وویل: مه وایه چې کوم پیری وهلی یی؟
- افرین هوښیار شوی یې.
زبیر په ورخطای زما خواته راغلو او ویې ویل: درد او بلا او هوښیار شوی یې، څنګه یو پیری ووهلې؟ د څه لپاره؟

د زبیر په زیات پوښتنو مجبور شوم د پرون ماښام ټول کیسه ورته وکړم زما د خبرو خلاصولو وروسته زبیر په ژور فکر کې لاړ د څو شیبو خاموشی وروسته یې وویل: د هغه د دی خبری مطلب څه وو چې تا زه راغوښتلی یم؟
- هومم ولای زما فکر هم همدی خبری ته دی، خو نه پوهیږم چې ولي داسی خبره وکړل په څه دلیل؟!
زبیر- امکان لری دا همغه ستا د ماما کور کی د څاه پیری وی؟ هلته خو یې کوم څه درته ونه ویل شاید اوس راغلی چې خپل غچ"انتقام" واخلی؟

ketabton.com - The Digital Library

- نه پوهیږم دماغ مې هېڅ کار نکوی، خو پر یو موضوع لږ شکمن یم.

زبیر- کوم موضوع؟

- فکر کوم د هغه د دی خبری مطلب شاید هغه جادو ته اوسیږی کوم چې موږ خلاص کړو؟ ما ویلی وه درته کنه جادو تل یو پیری باندی تړلی وی؟

زبیر- هسې خبری مکوه اول خو دا چی هغه جادو ما خلاص کړو نه تا نو که کوم پیری درلود باید زما خواته راغلی وایی نه تاته.

څه مې ونه ویل او خاموش شوم فکر مې زر خبرو خواته لاړو او د ټولو څخه بتر یې دا چې هسې نه کوم ورځ پیریان زما لځایه محمد یا اقرا ته ضرر ورسوی، زه خپل وهل او ټکولو ته دومره نه وم خفه لږلږ مې ورسره عادت کړی وو خو خدای مکړه که کوم ورځ وغواړی اقرا یا محمد ته کوم زیان ورسوی ډاډمن یم هغه ورځ زه خپل ځان خپل مړ کوم.

ketabton.com - The Digital Library

زبیر- اوس څه وکړو ستا په نظر؟

- نه پوهیږم.

زبیر- زما خبره منې خپل خسر ته ووایه هسې هم لومړۍ ځل هغه درسره مرسته وکړل شاید بیا هم کوم مرسته وکړی شی؟

- فکر نکوم دا ځل کوم مرسته وکړی شی.

زبیر- ولی؟

- استاذ کوم تعویذ نکوی یوازی د قران کریم سورتونه وایي او دم کوی او د حق تېر نشم د هغه زیاتر دمونه هم ګټور دی خو کله چی همغه سورتونه زه وایم هېڅ اثر نکوی!

زبیر- ولی اثر نکوی؟

- هومم استاذ ویلی وه زه ورباندی عقیده نلرم.

زبیر- څه مطلب ته عقیده نلری؟ ته مګر قران نه منی؟

- بی له شک چې منم یې.

زبیر- نو بیا؟

- عقیده او منل فرق کوی زبیر زه چی کله وړار شم دا

ketabton.com - The Digital Library

ټول سورتونه وایم خو زړه کې مې دا عقیده وي چې دا کوم فایده نشي کولای او پیریان به ضرور ما ته کوم تاوان راورسوي.

زبیر- دیته وېره ویل کیږي، او خفه نشې خو ما هم د یو چا څخه اوریدلي وه چې پیریان زیاتر په هغه کسانو غالب دي او هغوي وېروي کوم کسان چې ډارن وي.
- مننه د نیک نظر څخه دي.
زبیر پخندا وویل: هیله کوم.
- مرګ، مرګ خیرن تا هغوي څه لیدلي چې داسي سینه ټکوي! پوهیږي کله چې هغوي راځي څومره وحشت او وېره لري؟
زبیر په بیغم خیال خپل اوږي پورته واچول او ویې ویل: هر څنګه چې وي خو زه نه وېرېږم.

په درووند نظر مې وروکتل او ومې ویل: خدای دي نن ماښام یو دانه پر تا برابر کړي چې پوهه شي زما پر

ketabton.com - The Digital Library

حال.
زبیر- مرګ د سپی بچي په دی خبره دی.
پخندا مې وویل: څنګه لکه چې له نوم څخه یې لا و وېرېدي؟

نیم ساعت مو ښه په دی خبرو جنجال وکړو د هغه وروسته د زبیر مشوری شروع شوی او ویل یې راځه یو بل مولا ته لاړ شو او ډېر یې هم ټینګار درلود چې تیل داغ مولا ته لاړ شو! خو ما انکار کاوه هېڅ مې د دی مولا د نوم څخه لا ښه نه راتلل موږ په همدی خبرو کې وو چې د دوکان دروازه خلاصه شوه او ذوالفقار راننوت.

د ذوالفقار په راتلو ما په نامحسوس توګه زبیر ته سترګي تنګی کړل ترڅو نور دا موضوع پرېږدی او ذوالفقار ته څه ونه وایي، هغه هم پوه شو او ژر یې موضوع بدل کړل
زبیر- نظر نشې څنګه نن زموږ دا عاجزانه دوکان ته مو

ketabton.com - The Digital Library

تشریف راوړو؟

ذوالفقار- سلام.

- علیک سلام، ښه یې؟

ذوالفقار په تروش تندی زما خواته راوکتل او ویې ویل: زه خو ښه یم خو پر تا څه شوی؟ دا مخ دی ولی داسی دی؟

- کوم خاص خبره نه ده وغورځیدم.

ذوالفقار- سترګي نلری؟

- سترګي لرم خو شانس نلرم بدبختانه.

ذوالفقار څو شیبی بد بد راوکتل خو د دی څخه مخکې چی بل څه ووایي زبیر وویل: ته څنګه په دی سهار وختی زموږ خواته راغلی؟ څه شوی؟

ذوالفقار- نه څه باید وشی؟ هسی زړه مې تاسو دواړو پسي تنګ شوی و نو ځکه راغلم.

د ذوالفقار په دی خبره ما او زبیر یو بل ته مشکوک وکتل چې زبیر طاقت ونشو او پوښتنه یې وکړل: نن دا لمر د کوم خوا راختلی چې تا زموږ دواړو پسی زړه

ketabton.com - The Digital Library

تنګ شوي

ذوالفقار داسی حال کې چې خپل لاس يې د ميز په سر کيخودو په پوسخند وويل: زه تل ستاسو ياد کې يم او ستاسو په ليدو خوشحاليږم البته په دی شرط چې کوم بد کار مو نه وی کړې او زما پر عصابو نه ياست تللی.

د ذوالفقار د څهری او خبرو څخه ښکاريدل چی نن ډېر خوشحال دی.

- نن ډېر خوشحال ښکاری؟

ذوالفقار- بده ده خوشحال يم؟

- نه، خو که ووايي په څه خبره داسی خوشحال يی؟ نو موږ به هم خوشحاله شو.

ذوالفقار- راځې نن زما ميلمانه ياست ورځم مو هوټل ته هر څه خوری پيسي مو زه ورکوم.

د ذوالفقار په دی خبره زما او د زبير حيرت لا زيات شو که څه هم ذوالفقار تل داسی ولخرچی او مصرفونه کول خو نن دا چی سهار وخت راغلی و او داسی خبری

ketabton.com - The Digital Library

کول لړ عجیب غوندی وه.
زبیر- ستا دا خوشحاله څهره او داسی سخېتوب زه فکر کوم یو دلیل لری؟!
ذوالفقار په شیطنت د زبیر خواته وکتل او ویې ویل: لکه څنګه دلیل؟
زبیر- اممم فکر کوم بیا لکه چی پلار کیږی؟ ځکه هغه بل ځل چی لور دی پیدا کیدل داسی خوشحاله وی.

د زبیر په خبره په حیرت می د ذوالفقار خواته وکتل څه ناڅه د زبیر خبره راته صحیح ښکاریدل، خو ذوالفقار پخندا وویل: نه هسې کوم خبره نه ده، غلط فکر دی کړی.
- بیا نو څه خبره ده؟
ذوالفقار- غواړی همدلته درته ووایم؟ راځی یو هوټل ته لاړشو د ډوډۍ خوړولو وخت کی درته وایم، اوس راځی او کنه؟
ما ژر خپل ځان د میز له شا څخه راوویست او ومې

ketabton.com - The Digital Library

ویل: ضرور ځم مفته ښوبۍ ده څوک ورته نه وايي؟ هسې هم داسې وږی یم.

زما په خبره زبیر هم پاسید ډېر ژر مو د دوکان دروازه قلف کړل او یو نږدی هوټل ته لاړو،درې سره د یو میز شاوخوا کښیناستو ځکه چې سهار وختی و نو زیات کسان نه وه ګارسون راغلو او ذوالفقار فرمایش ورکړو، ګارسون هم د دی پر ویلو چی نیم ساعت وخت شاید ونیسې ځکه چی تازه یی پخو ولاړ د هغه په تلو زبیر په بې صبری وویل: اوس ووایه څه شوی؟ ولی داسی خوشحال یی؟
ذوالفقار په مضریت وویل: دومره تلوار ښه نه دی ښوبۍ وخورو بیا وایم.

زه خو خاموش شوم پوهیدم کله چې ذوالفقار ووایې وروسته نو مطلب هر کله چې د هغه زړه وغواړی بیا وايي او د هغه مخکې د کوم چا خبره نه منې، خو زبیر لا لګیا وو او کوښښ یې کاوه چې ذوالفقار په خبرو

ketabton.com - The Digital Library

راوړي، د نیم ساعت وروسته زموږ غوښتل شیان راغلل
البته باید ووایم د ذوالفقار غوښتلې شیان او د حق تېز
نشم سم خرچه یې کړی وه ډېر شیان یې راغوښتی وه
ما خو بسم الله کړل او بغیر د کوم ست کولو لګیا شوم
په ډوډۍ خوړولو که څه هم سهار لخوا زه دومره
ډوډۍ نخورم او زړه مې نغواړي خو د دې شیان په
لیدو اشتها مې اتومات خلاص شوه او خوړل مې
شروع کړل.

زبیر- تا وویل هر څه چې تاسو زړه غواړي راوغواړي؟
ذوالفقار- هو همداسی مې وویل.
زبیر- نو اوس خو دا ټول شیان تا خپل راوغوښتل،موږ
خو ولا نه کتل چې څه شته او څه نه؟
ذوالفقار د میز سر ته اشاره وکړل او ویې ویل: مطلب
دا شیان اوس ستا نه خوښیږي؟
زبیر لاس په سینه شو او چوکۍ ته یې تکیه ورکړل او
ویې ویل: نه.

ketabton.com - The Digital Library

زه بغیر له دی چې د دوی جنجال ته وګورم لګیا وم بوږې می خوړل پوهیدم زبیر هسی بهانی کوی او د هغه څو میاشتو د وهلو کینه یې تر اوسه زړه کې نیولی ذوالفقار هم لکه چې پوه شو ځکه پخندا یې وویل: زه اوس فرمایش ورکړه څه دی زړه غواړې؟
زبیر- اوس یې نغواړم تا دا ټول شیان د طاها په زړه راوغوښتل.
زه چې د خوړلو حال کې وم سر مې راپورته کړو او ومې ویل: ها! زه دی مینځ کې له کوم خوا شوم؟

ذوالفقار زما خواته راوکتل او ویې ویل: دا نن هسې چټیات لګیا دی ته دی بوږې وخوره.

د ذوالفقار په دی خبره زبیر په غوسه وویل: زه چټیات لګیا یم؟ ته وګوره وریژی دی راوغوښتل بغیر له دی چې کشمش ورواچوي او ټول پوهیږی چې طاها وریژو کې د کشمش(اوټکی) څخه بد راځی، وګوره غوښه دی راوغوښتل چرګ او د چرګ کباب د غوای غوښه دی

ketabton.com - The Digital Library

راونه غوښتل څکه پوهیږی چې طاها یې نخوری نور هم ووایم؟

د زبیر په خبره تازه ما د بوږی خواته فکر شو د رښتیا هم ټول زما د خوښي شیان وه!
ذوالفقار- ستا مشکل اوس څه دی؟ که دا نخوری نو نور ځانته راوغواړه، داسی دعوی وهې لکه چی طاها ستا بنه ده؟

د ذوالفقار په دی خبره زما خندا راغلل د زبیر خندا هم راغلی وه خو د دی لپاره چی کم رانشی ویې ویل:
ورک شه،که زه د ده خیرن بنه اوسیږم نو میږه به مو هم ته یې؟

د زبیر په دی خبره خپل خندا مې کنترول نشو کړی او کوم ګوله بوږی چی خوله کې می وه هغه مې په سره غاړه ولاړل او په ټوخ و ولیدم، ذوالفقار ژر د اوبو بوتل زما خواته ونیو په زحمت می هغه د لاس واخیست، د دوه درې غړپ اوبو څښلو وروسته مې زبیر باندی

ketabton.com - The Digital Library

بوتل وار کړو او ومې ویل: نور هسې بیخایه غول مخوره یا کښینه د انسان پشان ډوډۍ وخوره یا ورځه دوکان ته زما پر عصابو مه ځه.

زبیر څو شیبې خاموش شو د هغه وروسته داسی حال کې چی د ځان سره یې بنګ،بنګ وو لګیا شو د ډوډۍ په خوړلو البته د دی لپاره چې خپل زړه لږ خالي کړی په ذوالفقار باندی په قصد باندی لس سیخ کباب راوغوښتل! ذوالفقار هم د دی لپاره چی زبیر بیا جنګ شروع نکړی خبره یې ومنل د ډوډۍ خلاصیدو وروسته د زبیر راغوښتل شوی لس سیخ کباب هسې پاتی وه او یو دوه دانې کی ورڅخه خوړلی شوی وه.

ذوالفقار د هغه کباب خواته اشاره وکړل او زبیر ته یې وویل: ها! څنګه شو؟ نو ولی نخوری؟
زبیر داسی حال کې چې د ډېر ډوډۍ خوړلو له لاسه په څوکۍ باندی تقریبا څملېدلې و وویل: په تا یې څه چې خورم او کنه؟

ketabton.com - The Digital Library

ذوالفقار- پیسي خو زما وربانده تللي؟
زبیر- ما درته وویل موږ میلمانه کړه؟ ځان څخه به دی سخي ارسلان خان نه وایي جوړ کړی، خپل دی سینه وېکول چی هرڅه غواړی راوغواړی نو اوس هم بغاری مه وهه.

ذوالفقار او زبیر لگیا و او بیا یي جنجال کاوه چې ما د گارسون څخه وغوښتل چې یو پلاستیک ماته راوړی، کله چې گارسون پلاستیک راته راوړو نو بیغم لگیا شوم هغه کباب او د چرگ پاتي غوښه مې پلاستیک کې واچول زما په دی کار ذوالفقار او زبیر د څو شیبو لپاره د جنگ لاس واخیست.
ذوالفقار- دا دی ولې پلاستیک کې واچول؟ که موږ شوی نه یې زه به درته یو بل خوراک بووړی راوغوارم؟

- نه، نه ضرورت نشته ما دومره وخوړل چې تر یو هفتي که نور خوراک هم ونکړم نه وږی کیږم،دا مې راوخیستل ستا خبره پیسي مو وربانده تللي زره مې

ketabton.com - The Digital Library

نه کیږی بیرته یې واستوم.

زبیر- ای د سومالیا وږی.

- مننه.

زبیر- نو هغه هډوکی دی ولی راټول کړل؟ یوازی به دی هغه کباب راخیستی وایی.

د زبیر خواته می وکتل او په شیطان خندا مې وویل: دا خو ما ځانته نه دی راخیستی.

د زبیر لځایه ذوالفقار وویل: نو چا ته دی راخیستی؟ داسی حال کې چی خندل مې ومی ویل: هغه زموږ دوکان څنګ کی یو پیشو تازه لنګ شوی او ماشومان یې پیدا شوی دا هغې ته وړم.

زما په دی خبره ذوالفقار پخندا سر وخوخاوه خو زبیر په غوسه وویل: ای مړ شی لخیره ما ویل دا څو ورځې ولی همدا چی زه دوکان ته رانوځم حساسیت کوم؟

پخندا مې وروکتل زبیر د پیشو سره حساسیت درلود همدا چی یو ځای ته تللی وایی کوم ځای کی چی

ketabton.com - The Digital Library

پیشو وه نو ټوخیدل به یې شروع کول زما پخندا زبیر د میز لاندی په لغته ووهلم او ویې ویل: مرګ،مرګ خاندی هم، ما څو ځله پوښتنه هم وکړل چی دلته خو پیشو نه ده راغلې؟ او تا ویل نه، خبر نه وم چې خپل د مور بنه دی دوکان کی پټه کړی.

- په کراره خیرن، دوکان کې مې نه ده پریښودلې د دوکان د دروازی سره کله ناکله راځی.

زبیر- هو تخو رښتیا وایي.

نور څه مې ونه ویل او خاموش شوم زبیر هم بد بد راوکتل او د شونډی لاندی کرار وویل: په ګیر مې راشی مړه کوم یې.

زما د څه ویلو مخې ذوالفقار وویل: پوښتنه نکوي ولی مې تاسو دواړو ته شیرنې درکړل؟

زبیر- ما څو ځله پوښتنه وکړل خو تا لکه تازه شوی ناوی پشان ناز کاوه او ځواب دی رانکړو.

ذوالفقار- خوله دې سمه خوځاوه نن مې تاته ډېر

ketabton.com - The Digital Library

حوصله وکړل.
د دی څخه مخکې چی دوی دواړه بیا جنګ پیل کړی
ومې ویل: د څه لپاره دی شیرنې راکړل؟
زما په خبره ذوالفقار د زبیر څخه نظر واخیست او
داسی حال کې چی پخندا یې خپل څوکۍ ته بډ وهل
ویې ویل: شرکت مې خراب کړو؟
ما او زبیر بې اختیاره وویل: څه؟
ذوالفقار په بیغم انداز بیا خپل خبره تکرار کړل او ویې
ویل: ومې ویل شرکت مې خراب کړو.

- ته لیوني شوی یې ذوالفقار؟
زبیر- شک مکوه چې لیوني شوی کنه څوک خپل د
بدبختي په خبره چا ته شیرني ورکوی؟
ذوالفقار کرار وخندل او ویې ویل: که اجازه راکړی
خپل خبره پوره کړم؟ د شرکت د خراب کولو څخه مې
مطلب دا دی چې د شرکت شریکان مې ټول وباسل او
شرکت مې خپل کړو.

ketabton.com - The Digital Library

ما او زبیر په حیرت یو ځل بیا یو بل ته وکتل اخر زما طاقت ونشو او ومې ویل: او هغوی هم ستا خبره ومنل او شرکت یې تاته درکړو؟

ذوالفقار خپل یوه پښه په بل واړول او ویې ویل: خپل کاکا دی کم لاس نیولې! ټولو حق مې ورته په لاس ورکړو او ورته ومې ویل په سلامت ورځی.

زبیر- نو هغه شرکت څنګه تاته در ورسیدو هغه خو ډېر شریکان درلود؟

ذوالفقار- شرکت ما ته را ونه رسید، هر چا خپل فیصده واخیسته او هر یو خپل په لاره روان شول، ما هم خپل فیصدی واخیسته او خپل د یو بل ملګری سره مې په ګډه یو ځای کرایه کړو او هلته مې خپل د شرکت شیان منتقل کړل.

- نو څه فایده دی وکړل؟ دا شریکان دی وشړل نور شریکانو سره یوځای شوی.

ذوالفقار- پخوا راسره لس شریکان وه خو اوس یوازی یو شریک دی او دا هم شریک نه دی بلکی باید ووایم

ketabton.com - The Digital Library

زه يې قرضدار يم همدا چې کار وبار مې سم شو پيسې په لاس ورکوم او شرکت کامل خپل په نوم کوم.

- فکر کوی يوازی ځان کولای شې يو شرکت اداره کړی؟ مونږ دوه نفر يو او دومره کوچنۍ دوکان نشو سمبال کولای هغه وخت ته څنګه غواړی دا دومره غټ شرکت يوازی ځان کنترول کړی؟
ذوالفقار خپل تکيه د چوکۍ واخيسته زمونږ دواړو خواته يې راوکتل او په شيطنت يې وويل: د همدی لپاره خو سهار وخت ستاسو ليدو ته راغلم، تاسو دواړه به زما سره کار کوی.

- نه.
زما په نه ويلو ذوالفقار تندی تروش کړو او ويې ويل: ولې نه؟
- مرستي کولو لپاره درځو خو د کار لپاره نه.
ذوالفقار- ولې د کار لپاره نه؟
نه پوهيدم څنګه ورته ووايم چې خفه نشې.

ketabton.com - The Digital Library

- اوممم هغه ما بد راځی د کوم چا د لاس لاندی کار وکړم، ما هغه لومړۍ دنده کوم چې زبیر پیدا کړی وه هغه مې هم د همدی لپاره خوشې کړه، ما نه خوښیږی څوک راباندی امر وکړی.

ذوالفقار په غوسه وویل: زه په تا امر کوم؟

- نه .. نه مطلب مې ته نه یې خو زما زړه نغواړی.

ذوالفقار- ته بد کوی.

خاموش شوم او نور مې څه ونه ویل خو باېمن وم چې زه د ذوالفقار شرکت ته د کار کولو لپاره نه ځم، ذوالفقار د زبیر خواته وکتل او ویې ویل: ته څه وایي؟

زبیر- زه؟

ذوالفقار- هو ته.

زبیر- ما خو بیحد خوښیږی مفت پیسی وخورم بغیر له دی چې کوم زحمت وباسم خو، د هغه ځایه چې متاسفانه د فارسیبانانو خبره ستا اب او نمک مو خوړلې نو نشم کولای ستا سره چلبازی او فریبکاری

ketabton.com - The Digital Library

وکړم نو بهتره همدا ده چې درنشم.
ذوالفقار- څنګه چلبازي ونکړې؟

زبیر- ګوره ذوالفقار زه ډېر تنبل انسان یم او هېڅ مې نه خوښېږي منظم دې کوم ځای لاړشم او یا دې یو څوک راباندې په زوره کوم کار وکړي، همدا دوکان زما لپاره ښه دی ټول کار په طاها کوم او میاشت اخر کې مفت پیسې په جیب وهم نو ځکه وایم ستا اب او نمک مې خوړلې نغواړې لټې وکړم هغه هم داسې حال کې چې تا تازه شرکت جوړ کړی، زما خبره که منې نو یو دوه داسې کاریګران ونیسه چې تکړه او ایمانداره وي نه زموږ پشان بیکاره او تنبل.

زموږ دواړو د انکار وروسته که څه هم ذوالفقار غوسه شو خو نور څه یې ونه ویل د نیم ساعت وروسته د هوټل ووتلو زبیر زما څخه ژر روان شو ترڅو د دوکان دروازه خلاصه کړي زه لا کرار،کرار د ذوالفقار سره روان وم د لږ تګ وروسته ذوالفقار وویل: خپل په ټول

ketabton.com - The Digital Library

ژوند کې پرون تا یو ښه کار وکړو نظر نشی.
د تګ حال کې می وروکتل او ومې ویل: ما یادوی؟
ذوالفقار- هو.
- څه کار مې کړی چې ستا په نظر دومره ښه وو؟
ذوالفقار و دریډ د هغه په دریډو زه هم ودریډم.

ذوالفقار- دا چې تللې وی او خپل د پلار سره دی روغ جوړه کړی وه.
- تا ته چا خبر درکړو؟
ذوالفقار- یو چا راکړو څه یې کوی؟
- اهوم.
ذوالفقار- جنګ فایده نلری بلخصوص د کورنۍ او مور و پلار سره.
- ما جنګ نه و کړی.
ذوالفقار- جنګ یوازی دا نه دی چې یو بل سره ووهي ستا کار هم یو ډول جنګ په حساب راتلو دا دومره کلونه دی نه کوم پوښتنه پر هغوی وکړل او نه هم کور

ketabton.com - The Digital Library

ته ولاړې دا هم جنګ دی طاها.
- هغه زه د کور وشړلم.

ذوالفقار- دروغ مه وایه لالا هېڅکله ته له کور ونه شړلې، بلکي دا ته وی چې ضد دی کړی و او نه تلې کور ته.
- شاید مخامخ یې راته نه وه ویلې چې له کور ووځه، خو داسي کارونه او خبری کول چې همدا معنا یې درلود.
ذوالفقار- ته ډېر ضدی او ډېر هم بیعقل یې، پوهیږې کله چې ته ښار ته راغلې د درس ویلو په بهانه او د هغه وروسته دې خپل د کورنۍ سره تګ راتګ بند کړو لالا څومره ماته زنګونه ووهل او څومره یې زما څخه درخواست وکړو چې تا راضی کړم ترڅو بیرته کور ته لاړ شې؟ خو تا ضد نیولې و او ویل دی نځم.

که څه هم د بابا سره مې په ظاهر آشتي کړی وه خو بیا هم زړه مې کامل ورسره نه و صاف شوی ځکه به

ketabton.com - The Digital Library

پوسخند مې ذوالفقار ته وويل: ته چې وايې بابا دومره زنګونه تا ته وهل تر څو ما راضی کړی بيرته کور ته لاړ شم نو ولی د هغه دومره زنګو لځايه چې تاته وهل يو زنګ ما ته نه واهه؟ او ولې ماته مخامخ نه ويل چې راشه؟

ذوالفقار- غواړی ووايي زه دروغ وايم؟

- ما داسی نه دی ويلې خو که بابا د رښتيا هم غوښتل ما بيرته کور ته وغواړی نو کولای شول يو زنګ ما ته ووهی نه تا ته.

ذوالفقار- لياده مه باسه هغه ستا پلار دی نه ته د هغه پلار، او پلرونه چی هرڅومره هم مهربانه شې بيا هم خپل د زوی مخکې يو خاص غرور لری لکه څنګه چې تا ضد درلود.

نور څه مې ونه ويل نه مې غوښتل هسې د پخوا خبری راياد کړم او خپل طبعيت خراب کړم ذوالفقار هم لکه چې پوه شو ځکه نور خبره يې يو پر دوه نکړل او د خدای پامانی وروسته روان شو ترڅو خپل نوی

ketabton.com - The Digital Library

شرکت ته لاړ شی، زه هم روان شوم ترڅو پلاستیک کې راټول کړی غوښه او هډوکان پیشو ته واچوم، د دوکان څنګ کې دوه ډبری مې یو پر بل کیخودلې وه او یو په ظاهر امن ځای می پیشو او د هغه بچیانو ته جوړ کړی وو هلته په تلو پیشو مې ولیدل چې څملیدلې وه او ماشومانو یې شیدی خوړل زما په لیدو پیشو میاو،میاو کول پیل کړل په سر مې ورته لاس تیر کړو او بیا مې غوښه ورواچول او ژر د دوکان خواته روان شوم ترڅو د زبیر خبری بیا پیل نشی.

تر غرمه دوکان کې وم د غرمه وروسته د تلو اراده مې وکړه ترڅو ژر لاړ شم او اقرا د بابا له کور راوړم، زبیر ته چې د هینداری مخکې لګیا و او خپل ویښتیان یې جوړول ومې ویل: زه ځم لږ کار لرم ته تر ماذدیګر دوکان کې اوسیږه د هغه وروسته دوکان بند کړه.

زبیر د هینداری څخه نظر واخیست او ویې ویل: څه کار لری؟

ketabton.com - The Digital Library

- محمد دوي د بابا كور كېدى ځم چې هغوى راورم.
زبير- اهوممم سمده خو فكر د دى؟ دا څو وخته ډېر ټنبل او بيكار شوى يې هر ځل يو بهانه كوى او كار پريږدى ځى.
- غول مخوره ما كله هسې بهانه كړى او د كار څخه تښتيدلى يم؟
زبير- هغه ځل د ماما د مرګ په بهانه زر ولاړې او نن هم په دى بهانه روان يې چې محمد راورم، بيا وايي بهانى نه راورم.

- د نن تلو سره كيږى دوه ځل، او ته خپل ده ووايه چې هفته كې څو ځله دوكان ته راځې؟
زبير بغير له دى چې زما خبرو ته كوم توجه وكړى داسى حال كې چى شپيلى وهل او دوه سترګي هينداره كې ځانته نيولى وه او خپل ويښتيان يې جوړول ويې ويل: ستا په نظر كه څښي پريږدم ښه به راسره ښكاره شي؟
د هغه په خبره ما هم خپل ويښتيانو ته فكر شو او

ketabton.com - The Digital Library

ومې ویل: ستا د خو نه یم خبر خو ته وګوره زما ویښتیان ډېر شوی سم ښکاری او که کم یې کړم؟

زبیر زما خواته راوکتل اوو ویې ویل: ښه ښکاری مه یې کموه.

- خو مینځل یې دا څو وخته یو څه سخت شوی، پعذابول کوی.

زبیر- داسي وايي څوک وا تر ملا دی رارسیدلې؟ یو اینچ د غوړو څخه دی لاندی راښکته شوی او په تندی باندی دی راغلی څهره دی ورسره معصوم ښکاری او هم بدرنګ.

- ها! یو ځل وايي ښه ښکاری بیا وایې بدرنګ؟ اوس کم یې کړم او کنه؟

زبیر پخندا وویل: نه مه یې کموه داسې معصوم څهره باندی انجونۍ ختاوځی بیا راځی درڅخه خرید کوی.

- بلا،بلا ریشخندی انسان لاړم په دوکان فکر ساته.

زبیر- سمده ورځه، خدای پامان.

ketabton.com - The Digital Library

د دوکان څخه د راوتلو حال کې مې د هغه د خدای پاماني ځواب ورکړو او بیا مې ډېر ژر موټر سایکل روښانه کړو او د بابا د کور پخوا روان شوم.

د هغه بل پرون پشان یو څه چې د دوکان څخه لرې شوم نو راه بندی شول او زه بیا ترافیک کی بند پاتی شوم، په بی حوصله انداز می شاوخوا کتل شروع کړل چې یو نفر زما په اوږه لاس کیخود او ویې ویل: وبخښی.

مخ مې وروګرځو د هغه بل پرون سړی وو کوم چی ماته په ځیر،ځیر کتل د هغه په لیدو بیحد و وېرېدلم ما هغه بل ورځ فکر کاوه چې دا کوم پیری دی خو اوس راته انسان ښکاریدو، څه کم او زیات د څلویښت دوه څلویښت کالو سړی وو.
په وېرې می وویل: بله مهربانی؟
سړی خپل د جیب څخه یو کارت راوویست زما خواته یې ونیو او ویې ویل: زه خان ګل رسولی یم د ** د

ketabton.com - The Digital Library

حوزی پولیس.

او د دی خبری سره سم یې خپل کارت ژر ښکته کړو چې ما وویل: کولای شم یوځل بیا مو کارت وګورم؟ هغه بیا ځلی خپل کارت زما مخ ته ونیو او د رښتیا هم پولیس وو!

- مهربانی څه کار لری زما سره؟

پولیس- تاسو باید زما سره حوزی ته راشی.

- په څه خاطر؟

پولیس- هلته په راتلو به پوه شی.

- خو ووایست د څه لپاره؟

هغه زما د موټر سایکل کیلې وباسل او ویې ویل: هلته په راتلو به تاسو ته پوره د موضوع تفصیل درکړل شې اوس مهربانې وکړی راځی.

د دی څخه مخکې چی کوم ممانعت وکړم هغه پولیس زه د ځان سره کش کړم او د یو موټر خواته چی د سړک هغه بل خواته ولاړ و ویورلم موټر کی دوه نور

ketabton.com - The Digital Library

نفران هم وه چی زما سره راغلې پولیس زما د موټر سایکل کیلې یو د هغه دوه نفر ته ورکړل او ورته ویې چی زما موټر سایکل دی له دی ځای ویسی ما چی هرڅومره پوښتنه کول څه خبره ده؟ او څه شوی؟ هغوی هېڅ ځواب رانکړو.

موټر چی حرکت وکړو په غوسه می وویل: تاسو حق نلری دا ډول ما ویسې اخر خبره څه ده یو څه خو ووایست؟ ما څه کړی؟
پولیس- مه وېرېږه کوم خاص خبره نشته زموږ قومندان صیب ستاسو سره لږ کار لری ډېر ژر به مو بیرته خوشی کړی.
- ستاسو قومندان څوک دی؟ او څه کار لری زما سره؟
پولیس- کله چی حوزی ته ورسیدو نو معرفي به شي یو د بل سره.

د هغوی د چلند څخه پوه شوم چې نور هېڅ کوم خبره نکوی نو ځکه زه هم خاموش شوم، خو د ډېر وېرې

ketabton.com - The Digital Library

څخه خپل په ژوند کی د ټول کړو بد کارونو لیست می د سترګو وړاندی راغلو خو نه پوهیږم ولې ډیر فکر مې د یوی خبری خواته تلو! هغه هم د څو کالو مخکی د هغه جنرال د لور د مرګ او د هغه لیونی جنرال خوا ته، ما خپل ټول ژوند کی همغه یو پولیسی قضیه او پرونده درلود نور کوم خلاف کار می نه وو کړی چی و وېرېږم خو بیا هم داسي زما لاس نیولي وړل زما زړه کې وېره اچولې وه، لا حوزی ته رسیدلې نه و چی ما خپل څنګ ته ناست پولیس ته چې داسې چمتو ناست و ته وا لکه زه چی غوارم وتښتم ومې ویل: اجازه شته یو زنګ ووهم؟

پولیس- نه.
د هغه د کلک نه ویلو سره نور می خوله بند کړل، همدا چی حوزی ته ورسیدو زما موبایل او نور شیان یی راڅخه واخیستل او زه یی د یو پولیس سره د یو کوټی خواته روان کړم هغه پولیس زه کوټی ته ننباسلم او خپل ډیر ژر له کوټی ووت او دروازه یی بنده کړل.

ketabton.com - The Digital Library

شاوخوا کوټه کې په کتو شوم یو معمولې کوټه وه یو میز او دوه څوکۍ د کوټې منځ کې کیخودل شوی وه او یو کوچني برق چې لږ یې کوټه روښانه کړې وه البته زیاتر رڼا د بیرون څخه راتلل او دا هسې روښانه وو د ټولو څخه بد د کوټې رنګ وو! ټول کوټه فولادی رنګ شوی او دا رنګ ما ته استرس راکوو د څو شیبو وروسته دروزه خلاصه شوه او یو 50/55 کالو په عمر سړی راننوت د څهری څخه جنايي پولیس ښکاریدو خپل ږیری او بریت یې اخیستې وه او خیټه یې هم لږ راوتلې وه او تور رنګ دریشې کړی وه د پتلون په جیب کې هم مخابره وه خلاصه چې د څهری څخه یې ما هېڅ سم حس وانخیست بغیر د کوم سلام ویلو په څوکۍ کښیناست او ماته یې هم د کښیناستلو وویل.

کوښښ مې وکړو ځان عادی وښایم او و نه ډار شم، پوهیدم چې د پولیسو مخکې ډاریدل کار نور هم خراب کوی نو ځکه څو ژور ساه ګاني مې واخیستل ترڅو په ځان لږ کنټرول ولرم، زړه کې مې ویل کاش

ketabton.com - The Digital Library

شموئیل دلته وایي لکه هغه بل ځل پشان چې د پولیسانو څخه یې بچ کړم کنه هغوي په زوره د جنرال د لور قتل زما په غاړه اچو، په همدی فکرونو کې وم چې هغه راغلی کس خپل ستوني صاف کړو او په یو بډ غږ یې وویل: زما نوم عبدالرزاق حمیدي دی او د مواد مخدر او نشه ای توکو په وړاندی د مبارزی د ځانګي پولیس یم.

د هغه په دی خبره مې نور هم حیرت وکړو د مواد مخدر جنایي پولیس زما سره څه کار لری؟ همدا پوښتنه مې پر ژبه راوړل او ومې ویل: تاسو زما سره څه کار لری؟ د څه لپاره مو زه داسي بډول دلته راوړم؟ زما په خبره هغه خپل بډ چوکۍ ته ورکړل او ښه په ځیر، ځیر راوکتل او څه ناڅه په طعنه امیز توګه یې وویل: ستا په اړه مې ډېر څه اوریدلې وه غوښتل مې یو ځل له نږدی دې وګورم، باور مې نه کیږی ستا پشان (په توهین امیز توګه یې یو ځل بیا زما سر تر پښو

ketabton.com - The Digital Library

راوکتل او ویې ویل: کس دی زموږ یو تکړه جنرال وژلي وی؟!

د هغه په دی خبره مې غوسه راغلل او بغیر له دې چی پام وکړم چې حوزه کې یم او دا مخامخ کس یو پولیس عسکر دی ومې ویل: تاسو فکر نه کوي چې داسي یو حرم*نی ته د جنرال لقب کارول د جنرال د لفظ توهین دی؟

په تمه وم چې زما په دی خبره هغه غوسه شې او کوم بد غبرګون وښايي خو برعکس هغه په خندا چوکۍ ته تکیه ورکړل او ویې ویل: هوممم ستا د خبری سره هم نظره یم، داسي کس ته جنرال ویل لا ښه خبره نه ده خو زما د خبری مطلب دا وو چې هغه هرڅومره که غلط انسان وو خو بیا هم یو نظامي کس وو! هغه خپل ټول عمر په جنګ جګړو کې تېر کړی وو، نو ځکه د ذهني او فیزیکي لحاظ وړتیا او مهارت یې ستا څخه

ketabton.com - The Digital Library

زیات وه نو ځکه راته جالب وه چې پوه شم تا ځنګه
هغه مړ کړو؟

- فکر نه کوې د دی کیسی د بیان وخت تېر شوی؟ دا
څه د پرون یا بل پرون کیسه نه ده چې زه دی تاسو ته
ووایم دا د څو کالو مخکې خبره ده او ما دا څو وخته
بیحد کوښښ کړی چې هغه منحوس ورځ لیاده وباسم
نو زړه مې نغواړی د هغه ورځ په اړه کوم خبره وکړم
که د همدی خبری لپاره مو زه راغوښتلی یم نو بهتره به
دا وی چې نور لاړ شم.

حمیدی- ولې دومره تلوار لری؟ ما د هغه کیسې سره
هېڅ کوم خاص دلچسپې نشته هسې ستا په لیدو هغه
رایاد شول زموږ اصل خبره بل ده.
- څه خبره ده؟ خوشحالیږم که ژر ووایست ځکه چې
زه ډېر کار لرم او بیکار نه یم.

د هغه د څه ویلو مخکې یو ځل بیا د کوټې دروازه
خلاصه شوه او دا ځل جنرال راغلو! همغه د ذوالفقار د

ketabton.com - The Digital Library

کور ښنګ کې جنرال کوم چې لور يې مړه شوی وه د
هغه په ليدو نور هم و وېرېدلم فکر مې کاوه خپل د
لور د مرګ قصاد غواړی زما څخه واخلې؟ بل هېڅ کوم
فکر مې ذهن ته نه راتلو، د هغه په ليدو حميدی د
چوکۍ پاسيد او د هغه خواته ورغلو د سترې مشې
وروسته يې خپل چوکۍ هغه ته د کښيناستلو لپاره
ورکړل هغه هم بغير د څه ويلو ما ته مخامخ کښيناست
بيخې بدلون نه و کړې لا هم ځوان شوی وو

سترګې همغسې هيبت درلود د هغه په لېدو بې اختياره
مې د خولې لاړې تېر کړل، هغه بغير له دې چې زما
څخه کوم پوښتنه وکړی مخ يې د حميدی خواته چې د
کوټې کونج کې ولاړ و او زموږ خوا ته يې راکتل واړو
او ويې ويل: ښنګه دی زما انتخاب؟
د هغه په خبره حميدی کرار وخندل او داسی حال کې
چی زما خواته يې راکتل ويې ويل: د تل پشان بهترينه
ټاکنه مو درلود يو دم همغسې ده ښنګه چې دا څو
مياشتې موږ ورپسی وو خو يو کمې لری.

ketabton.com - The Digital Library

جنرال- څه کمې؟
حميدي- ډېر احساساتي او نرم زړه دی او دا کار يې هېڅ ښه نه دی.
د هغه په خبره جنرال کرار وخندل او ويې ويل: خو زه فکر کوم چې همدا احساسات يې د ټولو څخه زيات پکار راځې.

د هغوي د بحث منځ کې وغورځيدلم او ومې ويل: وبخښی خو که اجازه مو وی زه لاړ شم نور په ما ناوخته کيږی.

زما په غږ جنرال راوکتل او ويې ويل: ولې دومره تلوار؟ تازه غوارم معرفي وکړم.
- معرفي نغوارم راته مهم نه ده چې تاسو څوک ياست؟ زه يوازی غوارم له دی ځايه لاړ شم تاسو په څه حق زه راګير کړی يم؟
د جنرال لځايه حميدی وويل: اوممم فکر کوم لفظ د راګير به ښه نه وی، ځکه چې ته چا نه يې راګير کړی

ketabton.com - The Digital Library

او هر چیرته چې هر وخت وغواړی تللې شی، موږ یوازی د یو دوستانه ملاقات لپاره ته راغوښتی یې.

- زما داسی راوړل ستاسو په نظر دوستانه ملاقات وو؟ تاسو سم صحي زه لاس ترلې تر حوزی راوستم او زما ټول شیان مو راڅخه واخیستل.
جنرال- هغه زما امر وو! او د هغه لپاره زه بخښنه غواړم خو زه تا پیژنم او پوهیږم چې د وېرېدلو حالت کې عجیب غریب کارونه کوی او حتا شاید د پولیس د نوم په آوریدلو تښتیدلی وایي نو ځکه مې وویل چې داسي دې راوړی.

د جنرال خبره تر څه حده صحیح وه ما د پولیس د نوم په اوریدو د رښتیا هم د تښتیدلو اراده درلود البته زه تل هغه ځای کی چی فکر کوم خطر دی تښتم خو متاسفانه هېڅکله تښتیدل مې فایدمند نه دی ثابت شوی.

ketabton.com - The Digital Library

- کولای شم وپوښتم زما څخه څه غواړی چې داسي دوستانه ملاقات مو راسره وکړو؟

زما په خبره جنرال کرار وخندل او ویې ویل: غوښتل مې درڅخه مننه وکړم.
- د څه لپاره؟
جنرال- د دی لپاره چې زما د لور قاتل دی وواژه.
- ما له قصد هغه نه دی وژلي بس یو ناګهاني پیښه وه.
جنرال- هوممم پوهیږم ضرور یو ناګهاني پیښه او قسمت وو کنه امکان یې نه درلود ته دی هغه لیوني انسان ووژني، کله چې کاکا دی راغلو او ویې ویل چې ته ورک شوی یې نو ما خو سل سلنه باور درلود چې سبا به ستا د مړ شوی او ټوټه شوی جسد سره به مخ کیږو!

که څه هم بې رحمانه او سخت خبره وه خو یو ښول سپین حقیقت وو او ټول پوهیدل چې ته نشې کولای د هغه لیوني له لاسه ژوندی بچ شې خو کله چې هغه نفر

ketabton.com - The Digital Library

ستا د ځای آدرس راکړو او کله چې هلته درغلو نو(جنرال خپل سترګي ما ته ځیر کړل او ویې ویل: ستا د مړ جسد د لیدو په تمه وم خو لکه چې قسمت ستا سره ملګری وو او په بېحد ناباوری کې تا هغه لیوني وژلي وو!

- کوم نفر تاسو ته زما د ځای آدرس درکړو؟
جنرال- نه پوهیږم چې څوک و یوازی ستا آدرس یې راکړو او لاړو حتا و نه دریږد چې موږ پوښتنه وکړو نوم یې څه دی؟ او د کوم ځای دی؟ لومړۍ مو باور نه کاو چې خبره یې رښتیا اوسیږی خو ستا کاکا ویل که د دروغو خبر هم وی باید لاړشو او یوځل وګور موږ هم ورسره ومنل او کله چې راغلو ته مو پیدا کړی رښتیا پښه دی څنګه ده؟

د جنرال په خبره زه پوه شوم چې هغه یو نفر څوک وو، په شونډو مې نری مسکا راغلل شموئیل! لا خپل خیالاتو کې وم چې جنرال وویل: و دی نه ویل پښه

ketabton.com - The Digital Library

دی څنګه ده؟

- ښه ده، خو باور نشم کولای چې تاسو دی یوازی د یو منني کولو لپاره زه تر دی ځای راکش کړی اوسیږم؟

زما په خبره جنرال کرار وخندل او داسی حال کې چی حممیدی ته یې کتل ویې ویل: ګوره دومره ساده هم نه دی کله ناکله یې فکر ښه کار کوی. (بیایې زما خواته راوکتل او ویې ویل: سم فکر دی کړی موږ ستا سره لږ کار لرو، البته داسي باید ووایم چې موږ ستا همکاری ته اړتیا لرو.

ketabton.com - The Digital Library

- څنګه همکاري؟
جنرال- اصل کې يو ماموريت دی.
- څنګه ماموريت؟
د جنرال د څه ويلو مخکې حميدی وويل: لومړۍ دا ووايه چې آيا همکاري کوی او کنه؟ د هغه وروسته بيا موږ تاته د ماموريت په اړه معلومات درکو.
د څوکۍ پاسېدم او ومې ويل: خوشحال شوم ستاسو د ليدلو څخه نور نو ښه وخت.

غوښتل مې د کوټې څخه ووځم چې حميدی غږ کړل: مطلب نغواړې همکاري وکړې؟
مخ مې د هغه خواته وګرځو او په پوسخند مې وويل: تاسو څه فکر کوی؟ زه ستاسو په نظر ليوني يم چې وغواړې داسی جنجالونو کې ځان واچوم؟
جنرال- خو دا د ډېر کسانو د ژوند مثله ده، که ته زموږ سره مرسته وکړې ډېر بيګناه خلک به وژغوری.

ketabton.com - The Digital Library

- دا ستاسو کار دی، تاسو پولیسان،جنرالان او قومندان یاست د خلکو د امنیت ساتنه ستاسو دنده ده نه زما، تاسو د همدی دندی لپاره پیسي اخلې نو خپل وظیفه ښه ترسره کړی زه به تاسو ته دعا وکړم چې خدای مو ماموریت کامیاب کړی.

ما فکر کاوه د دی خبری وروسته به جنرال غوسه شي خو هغه په لوړ غږ وخندل او ویې ویل: کم لاس مې نیولې وی، ما فکر کاوه که پوه شې د بیګناه خلکو ژوند ژغورلی شی نو بغیر د کوم چون او چرا به زموږ سره همکاری وکړی خو لکه چې دا څو کلونو کې بیحد بې زړه او بې جرئت شوی یی؟

- خبره د جرئت نه ده کوم کار کې چې زما کار نه دی ولې ځان ورواچوم؟ زه کوم د فلم هیرو نه یم چې وغوارم ځان قرباني کړم ترڅو دنیا او بی ګناه خلک وژغورم هر یو خپل او خپل د کورنۍ د ساتلو مسئولیت لری البته دا ستاسو دنده هم ده.

ketabton.com - The Digital Library

غوښتل مې روان شم چې حمیدی وویل: ما د اول هم ویلی وه چې هېڅوک د خدای د رضا لپاره کوم کار نکوی خو جنرال صیب ویل نه دا هلک یې کوی، خو معلوم شو چې ته هم یوازی خپل په غم کی یې.

ورومې کتل شاید هغه غوښتل په دی خبرو ما ځانته خجالت زده کړی؟خو ما دا پولیسان ښه پیژندل دوی خپل مفت پیسي په جیب وهی او هېڅ کار د وطن د ګټي لپاره نه کوی خو کله چی د وطن دوستي خبره راشی بیا موږ ته داسی ګوته نیسي څوک وا وطن موږ خرخ کړی او موږ برباد کړی دې.

- فکر نکوی دا خبره مو ډېر بې معنا ده؟ ځکه زه نه کوم پولیس یم او نه هم کوم دولتي وظیفه لرم، تاسو یو وړاندیز وکړو او ما هم رد کړو ځکه دا زما د وس خبره نه ده او هو تاسو دومره ډېر پولیسان او دومره ډېر خلک لری هغوی واستوی ماموریت ته! هغوی هم تجربه لری په دی کارونو کی او هم زما څخه غوره دی.

ketabton.com - The Digital Library

جنرال- خو موږ نغواړو کوم مسلکې کس دی ماموریت ته واستو.

- ولی؟

جنرال غوښتل کوم څه ووایي خو حمیدی بیا خبره ورپری کړل او ویې ویل: دومره پوه شه چې نشو کولای خپل د نفرانو څخه کوم کس دی ماموریت ته واستو نو ځکه ستا څخه د همکاری درخواست لرو.

- او زما ځواب بیا هم "نه" دی.

حمیدی- سمده کوم مشکل نشته موږ هم په زوره دربندی کوم کار نکوو خو، ها!!! یو وړاندیز درته لرم.

- څنګه وړاندیز؟

حمیدی- که د وطن او د بیګناه خلکو لپاره همکاری نکوی نو د پیسو لپاره یې وکړه شل لک افغانۍ! څنګه دی؟

د هغه په دی خبره مې بیحد حیرت وکړو شل لک افغانۍ د یو ماموریت په سر ماته راکوی؟ که رښتیا ووایم کنجکاو شوم چې پوه شم اخر څنګه ماموریت

ketabton.com - The Digital Library

دی چې دوي خپل کسان نشې پکی کارولې او یو عادی نفر زما پشان ورته پکار دی؟ خو اتومات توګه مې مغز راته وویل چې دومره پیسي چی کله یادوی نو مطلب د مرګ خطر ورسره سل سلنه دی نو ځکه کې وویل: بیا هم زما ځواب"نه" دی.

د دروازی لاستي می ښکته کړو او د وتلو حال کې وم چې جنرال په کلک غږ وویل: سل لک افغانۍ څنګه دی؟

مخ مې وروګرځو د هغوی دا کارو ته مې بیحد تعجب راغلی وو او که رښتیاووایم بیحد هم وېرېدلې وم پوهیدم چې د دوي داسي ټینګار بی دلیل نه دی او دومره روپی ورکول خو بیخی عادی خبره نه ده پولیسان ولاکه یو روپی لا چا ته مفت ورکړی څه ورسیږی سل لک افغانیو ته! د کوټې څخه یو ګام ووتلم او کرار مې وویل: سل لک څه چې سل میلیون هم

ketabton.com - The Digital Library

راکړی بیا هم زما ځواب همغه "نه" بهتره به وی چې زما موبایل او موټر سایکل راکړی چې زه نور لاړ شم.

حمیدی غوښتل څه ووایي خو جنرال د هغه مخ ونیول او په لوړ غږ یې یو چاته ناری کړل څو شیبی وروسته زما څنګ ته همغه پولیس راښکاره شو کوم چې زه تر دی ځایه راوړی وم جنرال د هغه خواته وکتل او ویې ویل: د دی هلک شیان ورکړه او خوشي کړه چې لاړ شي او هو د تلو مخکې خپل د موبایل نمبر هم ورکړه شاید نظر یې بدل شی او وغواړی زموږ سره همکاری وکړی؟

بغیر له دی چې هغوی ته وګورم د حوزی ووتلم هغه پولیس زما موبایل راته راوړو او زما د موټر سایکل کلي راکړل او د حوزی د بیرون خواته یې اشاره وکړل او ویې ویل: هلته ستا موتر سایکل ولاړ دی.

ما هم سر وخوځاوه او غوښتل مې وران شم دا ماحول کي مې نفس لا نشو اخیستی بیخی درنه فضا یې

ketabton.com - The Digital Library

درلود خو لا دوه ګام نه وم تللی چې همغه پولیس غږ
کړل مخ مې چی وروګرځو نو یو کاټ یې زما خواته
ونیو او ویې ویل: دا زموږ د امر عبدالرزاق حمیدي
صیب نمبر دی.

بغیر د څه ویلو مې ورڅخه کاټ واخیست او ژر له
حوزی ووتلم خپل موټر سایکل مې د سړک هغه خوا
ولاړ ولید کله چې څنګ ته یې ورسیدم نو ژر مې
روښانه کړو خو د تګ مخکې خپل لاس کې کارټ ته
مې فکر شو بغیر له دی چې کوم اهمیت ورکړم لاندی
نلې(وله) کې می ختا کړو او روان شوم.

دوي فکر کړی و چې زه دومره بیعقل یم چې د څو
روپو لپاره به حاضر شم داسي جنجال ته غاړه ورکړم
چې نه پوهیږم اخر کې به ژوندی پکی پاتی شم او
کنه؟ په همغه ګډوډ فکرونو کې د بابا کور ته ورسیدم
عصاب مې دومره خراب وه چې هیڅ زړه مې نه
غوښت چې کور ته ننوځم زما د موټر سایکل په غږ

ketabton.com - The Digital Library

مروه راته دروازه خلاصه کړه او ما ژر ورته وویل: خپل وریندار ته غږ کړه چې راشی.
مروه- لالا یو ځل پورته نه راځی؟

کوښښ مې وکړو لږ مسکا په شونډو خپره کړم او کرار مې وویل: نن لږ ستړی یم بیا یو بل وخت به راشم اوس دی ورینداره ته غږ کړه چې راشی.

مروه خپل خوله څو ځله خلاصه او بنده کړل ترڅو یو څه ووایي خو زما ستړی څهره یې چې ولیدل نو څه یې ونه ویل او په تلوار د کور خواته لاړه ترڅو اقرا ته غږ کړي.

څو ثاني لا نه وه تیر شوی چې اقرا راغله د هغې په لیدو چې محمد ورسره نه وو ومې ویل: محمد چیرته دی؟
اقرا بغیر له دی چې زما ځواب راکړي په تشویش زما خواته وکتل او ویې پوښتل: په تا څه شوی؟ د چا سره دی جنګ کړی؟

ketabton.com - The Digital Library

- زه تاته لوفر معلومیږم چې د کور ووځم او د خلکو سره جنګونه وکړم؟

اقرا- نو بیا په دی مخ او پوزه دی څه شوی؟

- دا د اوس نه دی پرون ماښام دلته زینو کې وغورځیدم تا سهار ورته فکر نشو؟

اقرا- نه ما سهار فکر نشو.

پخندا مې وویل: ځکه چې ستا سترګي د خوب له غم نه خلاصیدی ځکه دی فکر نشو، محمد کوم دی؟

اقرا داسی حال کې چې زما د حال په لیدو او دا چې سهار یې زما خواته فکر نه و شوی خپل شوندې چیچل ویې ویل: یو ځل پورته راشه یو پیاله چاي وڅښه د هغه وروسته به لاړشو.

- ته زما دی حالت ته وګوره ستا زړه غواړی زه په دی حال باندی د ادی سره مخ شم؟ او بل دا چې زما سر بیحد درد کوی او نه هم حوصله لرم انشاءالله یو بل وخت به بیا راشو اوس راځه محمد هم راوړه.

ketabton.com - The Digital Library

اقرا په خواهشمند لهجه وویل: هغه ... ستا خور او اوخښې راغلې یو ځل هغوی وګوره بیا به لاړ شو.

د اقرا په خبره د کور خواته مې وکتل مطلب فرید راغلی؟ اوس خو بیخې امکان نلری چې لاړ شم همدا خبره مې اقرا ته هم وکړل او ومې ویل: ته پوهیږی چې ما د هغه ښځه څومره بد راځې کنه؟ نو بهتره به دا نه وی چې ژر لاړشو د دی ښځه مخکې چې کوم خوا بدی جوړه شی؟
اقرا- ته ولې دومره منفی فکرونه کوی؟ پوهیږم چې د هغه سره مشکل لری خو خپل د خور سره خو کوم مشکل نلری د هغې لپاره پنځه دقې یوازی راشه بیخې د هغه سره خبری مکوه یو کونج کې کرار کښېنه.

د اقرا په خبرو مې خندا راغله د هغې خبری د ذوالفقار په رقم وه څو کاله مخکې ذوالفقار هم د دی لپاره چې ما راضی کړی ترڅو د هغوی جمع" منځ" کې شرکت وکړم نو همدا به یې ویل" یو کونج کې کښینه او د

ketabton.com - The Digital Library

هیچا سره خبری مکوه" موټر سایکل مې خاموش کړو او ښکته شوم زما په دی کار اقرا په خوشحالۍ راوکتل کور ته د تگ حال کې مې ورته وویل: ستا لپاره راغلم خو پوهیږم چې ضرور هغه یو چینجې اچوی او خوا بدی جوړوی.

اقرا- نچ ته هسې بدگمان یې هېڅ نه کیږی راځه.

د اقرا سره د دهلیز خواته ورغلم اقرا ژر یو کوټې ته ننوتل خو ما په کلک غږ سلام واچو فرید د بابا څخه لږ لری په یو نالې ناست وو محمد هم د بابا څنگ کې وو او د هغه په تسبیح لگیا وو نه پوهیږم محمد ولې د بابا دا تسبیح دومره خوښیدل؟ زما د سلام ځواب بابا د سر په خوځولو راکړو خو فرید په طعنه لرونکي انداز وویل: اوو د کاکازو نظر نسې ته او دلته؟ فکر مې کاوه ستا د لیدو لپاره باید د کوم وزارت دروازه وټکو ترڅو ستا د لیدو جواز راکړې؟ او دا مخ باندی دی څه شوی؟ لکه چې جنگ دی کړی څنگه؟

ketabton.com - The Digital Library

اخری لفظ یې یو څه نور هم په طعنی وویل شاید هغه
گمان کاوه بابا زه وهلې اوسیږم! نه پوهیږم خو د هغه
نظر او اشاره همداسی ما ته ښکاره شوه زړه مې
غوښت لکه د هغه په دی نیشه کې تیشه ووهم او یو
سم زدنی ځواب ورکړم خو د محمد پکار چې زما پښې
کلک نیولې وه او په خوشحالۍ ناری وهل "زما بابا،زما
بابا" یو دم مې فرید لیاده ووت ښکته شوم او هغه مې
غیږ کې راوخیست څو ځله مې ښکل کړو او ومې ویل:
تا بیا دا زما بابا خبره د چا څخه زده کړې؟ ها بلا؟

هغه پخندا بغیر له دی چې کوم څه ووایي زه یې د
مغزی څخه کلک ونیولم او په همغه خندا یې خپل
خبره تکرار کړل زه دومره د هغه د خوږ ژبي په تاثیر
کې ورک وم چې بیخی مې خپل ځای او مکان لیاده
ویستي وو بیخې مې فکر نه وو چې د بابا کور کې یم
او فرید او بابا زما خواته راګوری یا حتا دا چې فرید
څو شیبې مخکې ماته څه وویل؟ خو د ادی او د طیبي
په غږ تازه مې د هغوی خوا ته فکر شو زما د مخ اړولو

ketabton.com - The Digital Library

سره سم د هغوی ورخطا غږ پورته شو او پوښتنی کول یې پیل کړل چې څه شوی؟

ما هم په لنډ ټکو کې ورته موضوع بیان کړل او د بابا او فرید څخه لری د دهلیز د دروازی خوا ته کښیناستم خپل تر وس مې کوښښ کاوه چې فرید ته کوم توجه ونکړم د طیبي څخه مې د هغې د حال پوښتنه وکړل او بیا د هغې زوی مې غیږ کې راوخیست که څه هم له یو نظر چندان ښه مې ورڅخه نه راتلل ځکه د فرید زوی وو خو خپل زړه ته مې دلداری ورکړل چې خپل د خور لپاره یې راوخله او د پخوا څخه یو متل دی وایې خوری ماما ته ځې، نو په همدی امید مې راوخیست چې شاید معجزه وشې او زموږ د کورنۍ پشان وی!

خو هر چا چی دا متل ویلې ډېر غلط متل یې ویلې ځکه هغه یو دم خپل د پلار او کاکا، فهیم اتوکاپی وو ما خپل ټول ژوند کې د بې ادب ماشومانو څخه بیحد بد او کرکه راځې د محمد غښ ترینه کنځل په یق

ketabton.com - The Digital Library

کيخ(مطلب خيرن) يا هم د تو تو بچی(مطلب د سپی بچي) کې خلاصيدل او ما په همدی خبرو لا واهه ترڅو نور دا الفاظ ونه وايي خو د فريد زوی همغه يو دقه کې په محمد وار وکړو او کله چې ما منع کړو خپل پروتګ يې و ويست او يو ډېر بی ادبانه کار يې ترسره کړو، د هغه په دی کار زما د غړونو څخه د ډېر قهر څخه اور ووت خو فريد داسي سرمستانه وخندل ته وا يو ډېر ښه کار يې کړی.

تر لس دقو په زور مې ځان هلته ټينګ کړو د لس دقو وروسته زړه کې مې د تلو اراده کړی وه چې بلاخره فريد طاقت خلاص شو او خپل زهر يې وشيندل.
فريد- دا پيسي څومره بد شئ دی کنه د کاکازو؟
زه اصلاً د هغه د خبری په مطلب پوه نشوم، نو ځکه بغير د څه ويلو مې وروکتل چې هغه په طعنه لرونکي او نيش وهونکي انداز وويل: لنډ مثال يې همدا ته، تر دا پرون دی يو نفر هم نه پيژندو خو نن چې د پيسو

ketabton.com - The Digital Library

خبره مینځ ته راغلل خپل په پښو راغلې روغې جوړوی تـ...

فرید لا خپل خبره نه وه پوره کړې چې بابا په غوسه ناک لهجه وربراندی غږ کړل ترڅو فرید خپل خبره بنده کړې، د بابا په خبره ما په حیرت د هغه خواته وکتل نه پوهیدم چې څه روان دی؟ او څه خبره ده؟ خو فرید په همغه خندا وویل: وبخښه کاکا د بي احترامي اراده مې نه درلود یوازی ستاسو هغه د دومره کلونو سپکاوی ته چې ګورم او اوس چې ګورم د دوه روپو لپاره دی(ماته یې اشاره وکړل) خپل پر پښو دلته راغلې یو څه زور راکوی.

ما هک حیران د دوي خواته کتل اصلاً نه پوهیدم چې د فرید د دی خبرو دلیل څه دی؟ او پیسي چیرته دی؟ او د ټولو څخه مهم د بابا سپکاوی ما کله کړی؟ هغه وخت چې بابا حتا زما واده ته لا رانغلو ما وریسی کوم خبره ونکړل یوازی د هغه سره د تګ راتګ په بند کولو

ketabton.com - The Digital Library

مې خپل غوسه سړه کړل، بابا لګیا وو کرار يې فريد ته يو څه ويل چې زما نور طاقت ونشو او ومې ويل: اول خو سم خبره وکړه فريد، ما د داسي په غوږ وهلو خبرو څخه هېڅ ښه نه راځي او دويم دا چې ما خپل پلار ته هېڅکله سپکاوی نه دی کړی او که خدای مکړه په غلطي او جاهليت کې مې داسي بيعقلي کړی هم وی نو زه به خپل د پلار لاس او پښي ښکل کړم ترڅو ما وبخښی!

او دريم دا چې ته څوک اوسيږی چې زموږ په کورنۍ موضوعاتو کې کار ولری؟ زموږ خبری پر تا هېڅ اړه نلری که ته نر يې نو خپل د پلار عزت وکړه او د يو جماعت مخکې د ګريوان څخه يې د دوه روپو لپاره مه رانيسه او خپل ګمان هم پر ما مکوه، زه الحمدالله ستا پشان جاهل نه يم چې د دوه روپو لپاره خپل پلار له ګريوان ونيسم او په سړکونو يې کش کړم.

ketabton.com - The Digital Library

دا خبره راته ذوالفقار کړی وه چې یو میاشت مخکې نه پوهیږم د کوم پیسو په سر فرید ذوالقرنین کاکا د ګریوان نیولې وو او تقریبا د بازار منځ کې یې یو لوی جګړه کړې وه چې په پایله کې خلکو یو د بل څخه جلا کړی وه او کله چې ذوالفقار خبر شوی وو نو فرید یې سم جوړ ډبولي وو، زما طعنه دومره په فرید باندی بده ولګیدل او اور یې وریاندی بل کړو چې غږ یې پورته کړو او لکه یو بې شرمي،بازاری ښځې پشان یې غوښتل جنګ شروع کړی خو بابا او ادی په خبرو لږ راکنټرول کړو خو هغه د خاموش کیدو نه و بیا یې خپل مرداره خوله خلاصه کړه او ویې ویل:

فرید- که تا د پیسو لپاره د سپي پشان نه غپل نو ته به هېڅکله دی کور ته نه وایې راغلې، فکر مکوه چې زه خبر نه یم ذوالفقار تاته ویلې چې انی(د ذوالفقار مور) خپل د پلار څخه پاتي جایداد او ځمکي په میراث کې تاته بخښلې خو شرط یې دا کیخودلې چې ستا پلار باید د میراث په ورقو امضاء وکړی کنه یو اتانیز لا تاته

ketabton.com - The Digital Library

نه درسیږی نو ځکه خو تا ځان ځخه نیک انسان جوړ
کړو او د دومره کلونو وروسته راورسیدی ترڅو اشتي
وکړی او هغه میراث خپل په جیب ووهي،کنه زه تا
پیژنم چې څومره نمک حرام او رزیل انسان یې.

***

په موټر سایکل ناست وم او د کور پخوا روان وم خو
ټول فکر مې د څو شیبو مخکي خبرو کې ګرځیدو د
فرید هغه چټیاټ خبرو کې چې اخر کې د بابا په
غوسه خاموش شو او له کوره ووت او زه هم ورپسې
بغیر د څه ویلو ووتلم اقرا هر څو شیبې وروسته
راڅخه زما د حال پوښتنه کول او بخښنه یې غوښتل
خو ما بغیر د څه ویلو یوازی مخامخ کتل باور مې نه
راتلو چې داسي دی زه ذلیل شوی اوسیږم هغه هم د
فرید په لاس!

ketabton.com - The Digital Library

که څه هم خدای زما په اراده ښه خبر وو چې ما نه کوم د میراث خبره اوریدلی وه او نه هم ورڅخه خبر وم خو داسې احساس مې کاوه چې بابا،ادی، طاهر،حسنا، مروه او حتا اقرا لا پر ما څه ناڅه د فرید د خبرو ګمان وکړو او فکر يې کاوه چې ما د میراث د نوم په اوریدلو راغلې یم آشتي کولو ته. اوس مې د بابا د لومړۍ ورځ تروش تندی درک کولای شو هغه هم لکه چې همدا فکر کړی وو په دی فکرونو مې موترسایکل له غوسې څخه تېز کړو چې اقرا زما په اړېه لاس کیخود او په اندیښنی وویل: کرار لاړ شه طاها محمد دی و وېروه.

د هغې په خبره مې تازه محمد ته فکر شو چې د وېرې څخه يې زه کلک نیولې وم ژوره ساه مې واخیسته او موټرسایکل مې کرار کړو نه پوهیږم څنګه تر کور ورسیدم اقرا او محمد مې د کور دروازې سره ښکته کړل او زه روان شوم د تلو وخت کې اقرا څو ځله راباندی ناری کړل خو ما بغیر د ځواب ورکولو موټر

ketabton.com - The Digital Library

سایکل ته نور هم سرعت ورکړو او ډېر ژر د ذوالفقار کور ته ورسیدم لومړی مې فکر وکړو چې شاید کور کې ونه اوسیږی او خپل نوی شرکت کی به وی نو ځکه خپل به بې فکری مې لعنت وویلو خو د مبادا لپاره بیا مې هم دروازه وټکول او په بیحد حیرت کې ذوالفقار دروازه خلاصه کړه زما په لیدو یې حیرت وکړو خپل یو وریځ یې پورته کړل او ویې ویل: خیرت خو دی؟ ته په دی وخت کې دلته څه کوی؟

په بې حوصلې توګه مې وویل: کار درسره لرم اوس اجازه راکوی او کنه؟
زما په لهجې ذوالفقار لا حیرت وکړو د دروازی څخه لری شو ما هم موټر سایکل ننویست او دننه ورغلم همغه حال کې ذوالفقار پوښتنه وکړل: ښه نه معلومیږی کوم خبره شوی؟
- هو.
ذوالفقار- څه خبره شوی؟ خیرت دی؟

ketabton.com - The Digital Library

غوښتل مې هملته د ذوالفقار سره حساب او کتاب شروع کړم خو د يو نرم ښځينه او په عين وخت کې اشنا غږ په اوريدو چې بيحد کرار يې وويل"سلام" د ذوالفقار څخه مې نظر واخيست او د هغه غږ خوا ته مې وکتل او په بيحد حيرت کې د دومره کلونو وروسته مې په ميشا باندی نظر ولګيد د څو شيبو لپاره بې اختياره ورته ځير شوم بيحد ډنګره شوی وه د پخوا پشان يې مخ کې ځلا او خوشحالۍ او البته شيطنت نه ښکاره کيدو، سترګو کې بيحد عجيب غم ښکاريدی د ذوالفقار د ښځې په غږ په تلوار مې خپل نظر د ميشا څخه واخيست خو هغې تر اوسه همغسې ماته راکتل.

د هغې سترګو کې يو نامعلوم احساس وو چې زه نه پوهيدم چې دقيقاً څه دی؟ د ذوالفقار د ښځې سره مې ستړې مشی وکړل او همغه حال کې د ذوالفقار په اشاره د هغه پسې روان شوم همغه کوټه کې ذوالفقار د کښيناستلو لپاره دعوت کړم کوم کې چې يو وخت زه

ketabton.com - The Digital Library

اوسیدلم که څه هم بیحد غوسه راغلې وه خو بغیر د څه ویلو کښیناستم ذوالفقار خپل ښځې ته د چای راوړلو وویل بیا ما ته مخامخ دیوال ته یې تکیه ورکړل او کښیناست.

ذوالفقار- ښه اورم څه خبره ده؟ ولې داسي غوسه یې؟
- ته خبر وی چې انیہ... مطلب ... یعنې ... ستا مور خپل د پلار لخوا رسیدلې میراث او جایداد زما په نوم کړی؟

زما په خبره ذوالفقار خپل دواړه وریځی په حیرت پورته واچول او ویې ویل: اوممم فکر نکوم داسي خبره دی لالا یا طاهر وغواړی تاته وکړی چا درته وویل؟
- نو مطلب صحیح خبره ده؟
ذوالفقار- هو، خو چا درته وویل؟
- د همدی لپاره هغه ورځ تا دومره ټینګار کاوه چې د ماما جنازی ته ما ویسي ترڅو هغوی ما ووینې او

ketabton.com - The Digital Library

مجبور شي د انۍ میراث د وصیت مطابق ماته راکړی کنه؟ او دا چې هغه میراث پیسي ماته تر هغه وخت نه رارسیږی ترڅو چی بابا رضایت نه یې ښودلې او هغه د میراث په کاغذونو امضا نه وی کړی؟

ذوالفقار- وایم چا درته دا خبری وکړل؟
په پوسخند مې وویل: پوهیږی چا راته وویل؟
ذوالفقار- چا؟
- فرید.
ذوالفقار په پوسخند وویل: گمان مې کاوه چې هغه به دا کار کړې وب! ځکه تاته د میراث په رسیدو یوازینی کس چې د بخیلي او حسادات څخه اور اخیست همدی خیرن وو.

په غوسه مې وویل: ولې دی ماته ونه ویل ذوالفقار؟
ولې دی ماته اول کې دا خبره ونکړل؟ ولې همغه وخت چی د ماما جنازی ته روان و کوم څه دې و نه ویل؟
ذوالفقار په بیغم انداز خپل اوږی پورته واچول او ویې

ketabton.com - The Digital Library

ویل: بیکار نه وم،تا خو ولید چې د شرکت د کارونو پسې شپه او ورځ ورک وم اراده مې درلود دا هفته کله چې بیکار شوم هم د دی خبری په اړه درته ووایم او هم دی ویسم ترڅو خپل د پلار سره آشتي وکړي، خو تا په تاریخ کې لومړۍ ځل یو مثبت او د عقلمندی ګام واخیست او خپل دی خبره جوړه کړل.

اوس هم یوازی پاته کیږی د ماما د زامنو څخه د ادی د ځمکو او جایداد د حوالې اخیستل، هغه هم د یو هفتې کار دی زه یې خپل درته اخلم او د هغه وروسته یې ستا په پلار امضا کوم او ته محمد طاها احمدزی څه کم او زیاد د لس لک افغانیو مالک کیږی.

د ذوالفقار خبری ته مې بغیر د څه ویلو کتل ما هلته دومره سپکاوی او کنځل وخوړل او دومره شرمنده شوم خو دی په دومره خوشحالۍ لګیا دی د هغه ځمکو بیه معلوموی؟! یو شیبه مې ذهن ته دا خبره راغلل چې شاید ذوالفقار د همدی لپاره خپل شرکت د شریکانو

ketabton.com - The Digital Library

ښخه بیل کړی وی ځکه چې هغه ته معلوم وه چې زما په نوم پیسي شوی دی او ژر تر ژره به پیسه داره شم او بلاخره به د هغه قرض ورته ادا کړم! که څه هم حق مې هغه ته ورکو چې وغواړی خپل پیسي زما ښخه وغواړی خو دا چې داسي زه یې د ټولو مخکې شرمنده کړی وم دا مې نشو هضم کولای.

- ذوالفقار.

ذوالفقار- هوم بیا څه دی؟ ولې دی تندی تروش نیولي؟ خوشحال اوسیږه خو مفت پیسی در روان دی.

خپل د جیب ښخه مې یوه کوچني کتابچه راوویسته، ما دی کتابچه کې د هر هغه چا ښخه د اخیستل شوی قرض پیسي ځان سره لیکل ترڅو لیاده مې ونه وځی او هغه کې د لومړۍ کس نوم ذوالفقار وو! کوم چې ما په تخمیني حساب باندی خپل ځان د هغه اولس لک قرضدار حساب کاوه البته دا زما حساب وو او دقیق حساب کې شاید د دی ښخه هم زیاد وه، کتابچه مې د

ketabton.com - The Digital Library

ذوالفقار خواته ونیول او ومې ویل: ګوره ما ستا قرض حساب کړی او غم مکوه لیاده مې نه دی ویستلې نو ضرورت نه وو داسی ما د ټولو مخکې رسوا کړی او ذلیل کړی.

زما په دی خبره ذوالفقار ناساپه خپل تکیه د دیوال څخه واخیسته او په داسي حال کې چې غاښونه یې یو پر بل چیچل او کوښښ یې کاوه خپل غوسه کنټرول کړی ویې ویل: دا څه غول خوری ته؟

ما هم د هغه پشان په غوسه وویل: زه څه غول خورم؟ پوهیږی زه نن څومره د ټولو مخکې د فرید لخوا ذلیل شوم؟ پوهیږی ماته یې ویل"د پیسو سپي چې د پیسو د نوم په اوریدو راغلم چې د بابا سره اشتی وکړم او هغه راضی کړم." پوهیږی زه څومره بابا، ادی،طاهر او حتا اقرا ته لا شرمنده شوم! ځکه ټولو فکر وکړو چې د رښتیا هم زه د میراث په موضوع خبر یم او د هغه پیسو لپاره د دومره کلونو وروسته د بابا

ketabton.com - The Digital Library

سره روغی جوړی ته تیار شوی یم، داسي حال کې چی زما روح لا د دی خبرو څخه نه وه خبره، ځکه تا ماته نه وه ویلی ولې دی له قصد زه د ټولو مخکي شرمنده کړم ذوالفقار ها؟

زما په دی خبره د ذوالفقار غوسه بیخې خپل اخری حد ته ورسیده په یو غټ ګام یې ځان تر ما راورسو او له ستونې کلک ونیولم داسی حال کې چی له ډېر غوسی څخه یې ستمی کاوه او د مغزی او سر رګونه یې راوتلې وه ویې ویل: خپل د خولي سره خیال ساته طاها! ما هېڅکله له قصد ستا سره داسی کار نه دی کړی ومې ویل بیکار نه وم چې درته دا خبری ووایم، او پاتی شوه د فرید خبره نو د هغه د خبرو ځواب زه پوهیږم څنګه هغه ته ورکړم.

که څه هم پوهیدم چې ذوالفقار د رښتیا هم دی موضوع کې ملامت نه دی خو دومره د فرید خبرو او د بابا نظر او حتا د اقرا د شک څخه ډک نظر چې د فرید

ketabton.com - The Digital Library

په خبرو یې څه ناځه باور کړی وو پعذاب کړی وم چې
غوښتل مې خپل د زړه کوفت او غوسه په ذوالفقار
وباسم،که څه هم مغز مې راته بار،بار د خطر علامه
راکول او ویل یې چې د دی خبرو پای وهل دې خو زما
زړه دومره درد کړی وو چې حتا هغه وهلو ته هم چمتو
وم نو ځکه ومې ویل:

- په ما د خر ګمان مکوه ذوالفقار! زه پوهیږم تا د هغه
پیسو په لیدو خپل شریکان لری کړل او نوی شرکت دی
جوړ کړو په دی امید چې شاید هغه پیسي تاته در
ورسیږی او زه تاته ملامت هم نه وایم په دی فکر خو د
هغه پیسو څخه لاس ومینځه زه هغه د میراث ... البته
باید ووایم چې هغه د ذلت پیسي سل کاله وروسته هم
نه اخلم خو غم مکوه ستا قرض هم درک...

لا خبره مې خلاصه شوی نه وه چې د مخ یو خوا مې
وسوځیده د ذوالفقار څپیړه شاید دومره کلک نه وه
خو ځکه چې زما پوزه خوږه وه نو همغه شیبه کې

ketabton.com - The Digital Library

وینه بهیدل ورڅخه شروع شول د وینو په لیدو ذوالفقار شاته لاړو او زه هم پاڅیدم.
زما د وینو لړلې پوزې په لیدو ذوالفقار له ورایه خپل پکار پښیمان ښکاریده خو بغیر د څه ویلو یې راکتل، ما چې هم هغه خاموش ولید نو نور هلته پاتې کیدل مې صحیح ونه ګڼل او غوښتل مې د کوټې څخه ووځم،خو د تلو مخکې ذوالفقار له لاس وینولم او کرار یې وویل: ما نه غوښتل په تا لاس پورته کړم، خو تا غوسه کړم زه نه پوهیږم دا ستا مغزو کې عقل په نوم شئ هم شته یا که ټول بوس دی؟

اخ ته څنګه داسی بیځایه فکر کولای شې؟ زه ستا په نظر دومره بیعقل یم چې تاته په درکړو پیسو ملا وتړم او خپل شرکت او کاروبار ستا د دوه روپو د راتلو په امید خراب کړم؟ ما هغه پیسی اصلاً حساب کې نه دی حساب کړې او ته خپل هم پوهیږې چې یو شرکت په لس،شل لک افغانیو هیڅکله مخکې نه ځی ما ته هغه پیسي اصلاً دومره عدد نه دی چې وغواړم ورباندی

ketabton.com - The Digital Library

سرمایه ګزاری وکړم یا کوم فکر ورته ولرم زه یوازی ستا لپاره خوشحاله وم! ما ویل شاید هغه پیسي تاته کوم فایده در ورسوی بس.

بغیر د څه ویلو مې وروکتل د څپیړی وروسته مې مغزو ښه کار کول پیل کړی وه او د ذوالفقار خبری راته یو دم منطقی ښکاریدل، ذوالفقار د ربښتیا هم هیڅکله هغه پیسي په قرض پر ما نه شمارل زیاتر همداسی راکول، د پوزی څخه مې وینه څڅېدل غوښتل مې په لستوني پاک کړم خو ذوالفقار منع کړم خپل یې تر تشناب ویورم او د پوزی مینځولو وروسته یې کرار وویل: اوس هم په کرار راځه کښینه وریندار دی چای راوړی یو پیاله وڅښه او داسی فکر وکړه چې هېڅ کوم خبره زموږ ترمنځ نه ده شوی، زه به ستا د خبرو څخه تېر شم او ته هم د دی(زما مخ کې خپل د څپیړی نشان ته یی اشاره وکړل او ویې ویل:

ketabton.com - The Digital Library

ذوالفقار- او ته هم د دی څخه تېر شه، البته که څه هم حق دی و دا ټک! ځکه بیځایه خبری دی زما په ارہ ویل خو خیر زه به مهرباني وکړم او ستا د هغه اپلاتو څخه به تېر شم او پاتي شوه د فرید خبره خدای دی هغه زما لاس ته نه برابر کوی کنه قسم پخدای داسی کار به ورسره وکړم چې عمر لری نور داسی غول ونخوری ما هغه ته د یو میاشت مخکې لا زرہ ډک دی.

خپل لاس مې د ذوالفقار له لاس جلا کړ او په غوسه مې وویل: مننه د مهرباني څخه دی، خو هغه مهرباني دی خپل جیب کې وساته او هوو زما دا یوه خبره بابا ته وکړه او ورته ووایه چې زه د پیسو لپاره نه وم ورغلی او هغه پیسي به هم هېڅکله وانخلم هېڅکله هم نه.

د دی خبری د ویلو سره سم له کوره ووتم، یعنې زه یې ووهلم زما پوزه یې په وینو کړل د هغه وروسته وایي مهربانی کوم او د دی خبرو څخه دی تېرېږم! د وهلو

ketabton.com - The Digital Library

وروسته زما د خبرو څخه تېرېږی؟ که څه هم پوهیدم ذوالفقار د غوسی وخت کې خپل ځان نشی کنټرول کولای خو دا چې داسی وهل مې ورڅخه وخوړل دا کار مې هم هېڅ نشو هضم کولای.

ذوالفقار زما شاته راروان و او کوښښ یې کاوه ما د تلو څخه منع کړي خو هر څومره چې ویې ویل مه ځه زه و نه درېدم، اخر کې د موټر سایکل روښانه کولو حال کې زما د لاس څخه د موټر سایکل کیلی واخیسته او ویې ویل: څومره ناز کوی طاها! ومې ویل کنه نه مې غوښتل و دي وهم خو تا هسې غول خوړل او زما عصاب دی راخراب کول او تخو پوهیږی زه بیځایه خبری نشم اوریدلی.

په پوسخند مې وویل: تا زما د دوه خبرو د اوریدو توان نه درلود نو اوس ته فکر وکړه ما به څومره اوریدلی وی؟ او کاش یوازی د یو نفر خبری وایې ته

ketabton.com - The Digital Library

زما لځایه نه وی چې وګوری بولو ښنګه ما ته کتل،
کیلي راکړه ذوالفقار حوصله نلرم غوارم لاړ شم کور ته.

زما به بی حوصله لهجې ذوالفقار نور څه ونه ویل او
په تروش تندی د موټر سایکل کیلي راکړل، زه هم ژر له
کور ووتلم ذوالفقار تر هغه وخت چې زه د هغوی د کور
له کوڅی وتلم خپل د کور د دروازی سره ولاړ و، لږ چې
د ذوالفقار د کور دروازی څخه لری شوم ناساپه فکر
می د میشا د کور خوا ته شو او په بیحد حیرت کې
مې میشا د بام په سر ولاړه ولیده د هغې په لیدو ژر
می نظر ورڅخه واخیست او روان شوم یو همدا پاتی
چې د فهیم سره د هغی د ښځی په سر لاس او ګریوان
شم هسی هم زه خو چندان شانس نلرم هر چیرته چی
مصیبت وی زه پکې ګیر یم.

که څه هم بیحد مې سر درد کاوه او زړه مې غوښت یو
خاموش ځای کې څملم او که نور نه وی د یو څو
ساعتو لپاره هم که کیږی ویده شم خو بیا هم د کور

ketabton.com - The Digital Library

خواته نه ولاړم همداسی ښار کې وګرځیدم او وګرځیدم تر دی چې ښه ستړی شوم او د ماښام د آذان وخت وو چې کور ته لاړم اقرا زما په لیدو په ورخطای زما خواته راغلل او پوښتنی کول یې پیل کړل خو ما د سر مې درد کوی پر ویلو هغه د نور پوښتنو کولو څخه منع کړه، اودس مې وکړو او د لمونځ کولو وروسته کوټه کې څملیدم ماښام مې هم ډوډۍ ونخوړل او هملته کوټه کې څملېدم.

نن ورځ زما د ژوند بترینه ورځ وه لومړۍ هغه پولیسان او بیا د فرید خبری او د هغه وروسته د ذوالفقار وهل البته که څه هم کلک یې ونه وهلم خو همدا چې لاس یې راباندی پورته کړو غوسه یې کړم، اقرا خپل ځای زما څنګ ته واچو او د ویده کیدلو مخکې یو ځل بیا بخښنه وغوښتل هغی فکر کاوه ملامت هغه ده چې زه یې مجبور کړم چې د فرید د لیدو لپاره پورته ورشم، خو ما ورته وویل ته ملامته نه یې د ربښتیا هم هغه ملامت نه وه هغه څه پوهیده چې زما اوخښی داسی

ketabton.com - The Digital Library

ډېر بیعقل شئ دی؟ زما د خبرو ورسته هغه لږ کرار شوه او ویده شوه. خو ما ته خوب نه راتلو تر ډېره ویښ وم او فکر مې د زر خبرو خواته لاړو او هغه زر خبرو کې یو فکر می دا وو چې هغه سل لک افغانۍ لږ پیسی نه وه ...

یعنی کله چې جنرال وویل سل لکه افغانۍ درکوم زړه مې غوښت ورځخه پوښتنه وکړم اخر څنګه ماموریت دی؟ او د ژوندی پاتی کیدو فیصدی څومره ده؟ یعنې د منلو لپاره یې د بهانو پسی ګرځیدم خو د دی څخه مخکې چې کوم څه ووایم محمد او اقرا مې خیال ته راغلل او بی اختیاره مې ورته "نه" وویل کنه دومره پیسی وه چی ما خپل ټول ژوند ورباندی په عیش کی تېرولې شو سل لک افغانی د ذوالفقار قرض مې ورکولای شو او ځانته مې یو مستقل کاروبار پیل کولای شو د ټولو څخه وسوسه کوونکي خبره دا چې فرید او د هغه پشان بخیل کسان مې ورباندی سوځولی شول

ketabton.com - The Digital Library

اخ لږ خبره خو نه وه سل لکه افغانۍ خبره وه، درسته شپه می خوب رانغلو تر دی حد چی څو څله می ځانته کنځل وکړل چی ولی می هغه کاټ لری ختا کړو؟ خو بیا به چې نظر مې په اقرا او محمد ولګید نو خپل زړه ته به می تسلې ورکول پولیسان د خدای د رضا لپاره چاته سل لک افغانی نه ورکوی کله چی یو داسی لوی عدت او بیه یادوی نو مطلب د مرګ خطر پکی سل سلنه شته کاش زه مجرد وایی او دا خبره د څو کالو مخکی وایی هغه وخت بغیر د کوم فکر می د دوی خبره منل خو اوس د اقرا خبره می رایاد شوه دا ژوند یوازی زما نه دی که پر ما کوم څه وشی اقرا او محمد به څه وکړی؟

هندی فلم هم نه دی چی زه ووایم پیسی زما کورنی ته ورکړی او زه ستاسو خبره منم، نه زما ژوند که څه هم سخت دی خو دومره هم نه دی چی زه دی وغواړم داسی یو کار ته دی غاړه کیږدم دری وخت بوږی خدای رارسوی بدن می جوړ دی یو ځای لرم چی پکی

ketabton.com - The Digital Library

اوسیږم نور حرص کول د شیطان کار دی بهتره به دا وی چی داسی فکر وکړم چی نن می هیڅ نه دی اوریدلی او نه می هم د کوم پولیس سره لیدنه کړی.

په همدی فکرونو می لږ خپل زړه ته دلداری ورکړل او د هغه سل لک افغانیو د فکر راوتلم د ویده کیدلو حال کی وم او سترګی می کرار،کرار ګرمیدل چی آشپزخانه کی د یو شئ د غورځیدو غږ می واورید لومړی می ګمان وکړو چی پیشو به وی خو کله چی دا کار دوه درې ځله تکرار شو لږ وېار شوم او د هغه بل پرون ماښام او هغه پیری مې رایاد شو چی د محمد په شکل یی ځان جوړ کړی وو، ځای کی کښېناستم نه پوهیدم څه وکړم د آیت الکرسی پر ویلو شوم او ځان سره مې ویل چې اوس به هر شی ارام شی او اوس به ارام شی خو نه همغسی کرار،کرار ټک،ټک وو د څو شیبو وروسته خپل زړه او جرئت مې ډېر کړو او پاسیدم ځان سره مې ویل هسې نه غل راغلی وی او زه د پیری په فکر ورته کرار ناست یم؟

ketabton.com - The Digital Library

د خولی لاړې می تېر کړل او د کوټې ووتلم غړونه نور
هم واضح راغلل د تلو مخکی می غوښتل خپل د دفاع
لپاره کوم څه راوخلم خو متاسفانه چی چاقوګان ټول
آشپزخانه کی وه او ما یوازی یو لرګی پیدا کړو هغه
می راوخیست او کرار مخکی ولاړم د آشپزخانی برق
روښانه وو او دا کار حیران کړم غل چی د غلا لپاره
راشی نو برق نه روښانه کوی کنه؟ همداسی که کوم
پیری زما د وېرولو لپاره راشی نو برق نه روښانه کوی
ځکه هغوی زیاتر په تیاره کی زما پعذابول خوښوی،خو
دا چی برق روښانه وو نو زړه می ویل کوم د جنګ
مثله نشته.

نو ځکه کرار،کرار د آشپزخانی خوا ته نږدی شوم
دروازه می په تلوار خلاصه کړه او د ناساپه حملی په
تمه وم خو په بیحد حیرت کی آشپزخانه خالی وه! فکر
می وکړو دا ټول مضریت د پیشو کار دی او غوښتل
مې د بیغمي خخه یو هوسا ساه واخلم چی یو چا د
شالخوا زما د لاس لرګی واخیست او د هغه سره سم

ketabton.com - The Digital Library

يې زما خوله کلک ونيول او په بيحد بډ،عجيب خو عين حال کې آشنا غږ باندی وويل: چغي مه واهه کوم کار نه درسره لرم يوازی غوارم يو دوه خبری درسره وکړم سمده؟

د ډېر وېرې له لاسه مې احساس کاوه زړه مې خولې ته راغلې او ساه نشم اخيستې، مغز مې يو دم فلج شوی وه هېڅ فکر مې نشو کولای نه پوهيدم شاته کس انس دی که جن دی؟ دوست دی که دښمن؟ د ښه او بد توپير مې نشو کولای يواځی غوښتل مې ژر تر ژره د دی حالت څخه خلاص شم نو ځکه سر مې وخوځاوه چې شايد پوه شی او خوشې مې کړی او همداسی هم وشول خو د خوشی کولو مخکی يو ځل بيا هغه کس په ډېر غږ وويل: خوشی کوم دی خو په دی اميد چې چغی بوغی شروع نکړی ځکه ستا خپل په ګټه ده، که چغې ووهی يوازی ميرمن يا هم زوی دی راويښ کيږی او کار تاته سخت کيږی، زه يوازی د خبرو کولو لپاره راغلی يم نو هوښيار اوسيږه او کوم بيعقل توب مکوه.

ketabton.com - The Digital Library

د هغه په خبرو زړه کې مې وېره راغله له دی چې دقیق خبر وو چې دی کور کې زما علاوه نور څوک نشته او هم ناساپه جرئت مې پیدا کړو، محمد او اقرا زما سره کرښه وه او ما هېڅا ته دا اجازه نه ورکول چی د هغوی دوارو په سر دی ما وګواښه وی په همدی فکرونو ناساپه وېره مې لمینځه لاړه هغه کس چې هم زما کرار کیدل ولیدل نو کرار یې زما له خولی لاس لری کړو او زما د لاس لرګی د اخیستلو وخت کې کرار وویل: فکر کوم دی لرګی ته به کوم اړتیا نه وی؟ځکه موږ دواړه غواړو یو دوستان ګپ ولګو.

د هغه د خوشی کولو سره سم په تلوار مې مخ وروګرځو ترڅو وګورم دا کس څوک دی چې په دی نیمه شپه په داسی حال کې زما کور ته راغلی؟ خو د مخامخ صحني په لیدو د حیرت مې خوله خلاصه پاتی شوه! همغه کس وو کوم چې یو هفته مخکې زما د کور د دروازی مخکې راغلی و او زما څخه یې د جومات آدرس غوښتی وو؟ یع همغه هیبت او قواره باندی د

ketabton.com - The Digital Library

همغه ورځ پشان عجیب غریب کالۍ اچولی وه نه پوهیږم ولی خو د خطر احساس مې نه ورځخه کاوه! او د هغه ځخه عجیب دا چې فکر مې کاوه انسان نه دی؟

– صحیح فکر دی کړی انسان نه یم.

د هغه په دی خبره لږ وډار شوم خو ژر مې ځان راکنټرول کړو یو څو ګام ورځخه شاته ولاړم او په کرار غږ چې کوښښ می کاوه ونه لړزیږی ومی ویل: ت .... ته څوک یې؟ او د څه لپاره زما کور ته را غلی یی؟ زما ځخه څ ... څه غواړی؟

هغه په کرار او بیغم انداز هملته د آشپزخانی منځ کې کښیناست او داسی حال کې چی ماته یی هم د کښیناستلو اشاره کول ویې ویل: منم چې انسان نه یم او د چایو خوړلو ست نشې راباندی کولای خو که لږ په احترام باندی راسره رفتار وکړی بد به نه وی کنه؟

ketabton.com - The Digital Library

که څه هم پوه شوی وم چې پیری دی خو بیا هم نه پوهیږم ولی ورځخه وېره مې نه درلود نو ځکه په پوسخند مې ورته وویل: فکر نکوی چې دا غوښتنه دی یوڅه ډېر غیر معقول ده؟ ته په نیمه شپه بی اجازی زما کور ته راغلی یی او زه دی لکه مجرمانو پشان نیولی وم او هغه وخت امید لری زه درسره محترمانه خبری وکړم؟ حق خو دا دی چې په لغتي باندی دی له کور وشړم.

زما په دی خبره هغه په لوړ غږ وخندل داسی لکه چی کوم ټوکه مې ورته ویلی وی د ښه شیبی خندا وروسته یې په ځیر زما خواته راوکتل او ویې ویل: ښه ده د شموئیل تګ راتګ یو فایده رسولی.

د هغه په خبره په حیرت مې وویل: ته شموئیل پیژنی؟
— اوممم که د هغه سره زما په شناخت خوشحاله کیږی نو باید و وایم چې هغه مې ورور دی.
- څه؟ ت... ته د شموئیل ورور یې؟

ketabton.com - The Digital Library

زما په بیحد حیرت هغه په شیطان خندا وویل: ولی داسی تعجب دی وکړو؟ فکر خو نه کوی چې موږ پیریان ورورنه،خویندی یا مور و پلار نلرو؟ موږ هم ستاسو پشان کورنۍ لرو ورور او خور څه چی موږ وراره، خوری او حتا لمسیان هم لرو او ځکه چې زموږ عمرونه ستاسو په پرتله اوږد وی نو موږ حتا خپل کړوسیان لا لیدلی شو.

د هغه په هر خبره مې حیرت لاپسی زیاتیدو نه پوهیدم چې د هغه د دی خبرو مطلب څه دی؟ خو دا چې د شموئیل ورور وو یوڅه فکر می نور هم راحت شو ځکه یو ناشناخته احساس راته ویل هر هغه کس چې د شموئیل سره تړاو لری ما ته کوم تاوان نشی رارسولی، اوس چې سم می ورته کتل نو پوهیدم چې ولی د ده غږ ما ته دومره شناخته وو؟ د ده غږ د شموئیل د غږ پشان وو حتا څهره یې لا لږ همغه شان وه خو د څه لپاره راغلی؟ په شموئیل خو کوم څه نه دی شوی؟ په دی فکر په ورخطای می د هغه خواته

ketabton.com - The Digital Library

وکتل چې هغه په کرار لهجه وویل: شموئیل ښه دی خو ..
- خو څه؟

هغه څو شیبی زما خواته په ځیر راوکتل او ما ورته په اندښنې وکتل، فکر می کاوه په شموئیل کوم څه شوی چی خپل ورور یې راستولی، د هغه خاموشی زما پر عصابو تلل غوښتل می یو ځل بیا ورځخه خپل پوښتنه تکرار کړم چې هغه کرار وویل: تا زما د نوم پوښتنه ونکړل.
د هغه په دی خبره په حیرت می وروکتل مورِ د بحث کوم ځای کی وو او دی په کوم فکر کی وو؟
- ته ماته لومړی دا ووایه چې شموئیل ښه دی؟ د هغه وروسته به یو بل سره پیژندګلوی وکړو سمده؟

زما په دی خبره هغه خپل یو وریځ پورته واچول او په هیجان یی وویل: هو ښه وړاندیز دی منم یې، شموئیل

ketabton.com - The Digital Library

ښه دی البته د اوس لپاره ښه دی که همداسی راون اوسیږی ډیر ژر به تور دود شی او هوا ته به لاړ شي.

- څـــــه؟

زما په لوړ غږ هغه خپل سترګي تنګی کړل او ويې ويل: چغي مه واهه، د لوړ غږ څخه مې بد راځي.

ژر مې ځان راټول کړو او ومې ويل: د خبرې په مطلب دی پوه نشوم، څه مطلب چې تور دود کیږی او هوا ته ځي؟

هغه څو شیبې بغیر د څه ويلو راوکتل د هغه وروسته يې وويل: عجيب ده! يعنې ته دومره هم نه يې خبر چې موږ پیریان چې کله مړه شو نو جسد مو نه پاتی کیږی چې وغوارو هديرى کې ښخ کړو، بلکي موږ چې کله مړه شو نو همغه شيبه کې د تور دود پشان هوا ته ځو.

د هغه په دی خبره مې خوله نور هم د حيرت خلاصه پاتي شوه او ومې ويل: نو ته غواړی ووايي چې

ketabton.com - The Digital Library

شموئیل به بېر ژر مړ شي؟ ولی؟ څه ورباندی شوی؟

زما په خبره ناساپه د هغه تندی تروش شو او په غوسه يې راوکتل خو څه يې ونه ويل نظر يې دومره دروند و چې ما احساس کاوه د آشپزخانی فضا کې اکسيجن مخ په کميدو دی او نفس اخيستل پکی سخته کيږی دومره دا حال دوام وکړو چې نور د رښتيا هم ما ساه نشو اخيستلي او خپل ګريوان ته مې لاس کړو چې شايد د يو څو تېی په خلاصولو لږ ساه واخيستل شم زما په دی کار د هغه فکر زما خواته شو او ژر د غوسی له حالت ووت د هغه د تندی د کرښو د خلاصيدو سره سم يوه شيبه کې ته وا د اکسيجن لاره چې خلاصه شوی وه څو ژور ساه ګانی مې واخيستی او په حيرت مې هغه ته وويل: د ... دا تا څنګه وکولای شو؟
س...ستا د غوسی کيدو سره يو دم د هوا اکسيجن لمينځه لاړو!

ketabton.com - The Digital Library

زما په خبره هغه د څو شیبو لپاره راوکتل خو بغیر له دی چې زما د پوښتنی ځواب راکړی ویې ویل: موږ یو د بل سره پیژندګلوی ونکړل، البته زه تا څه ناڅه پیژنم خو زړه می غواړی ته خپل ځان راته خپل معرفی کړی ته څوک یې؟

د هغه په دی کارونو مې هیڅ سر نه خلاصیدو یعنې یوازی د دی لپاره راغلی چې ما وپیژنی؟ که څه هم د هغه د دی بیغم رفتار څخه مې ښه احساس نه کاوه خو ومې ویل: زما نوم محمد طاها دی.

همدومره مې وویل او خاموش شوم نه پوهیدم چې نور څه ووایم؟ کوم د ملګرو یا خپلوانو پیژندلګوی نه وه چې زه ووایم زه څوک یم؟ د چا زوی یم؟ یا د کوم ولایت څخه یم؟ یا څه کار کوم؟ فکر مې کاوه داسې خبری کول هغه هم یو پیری ته مناسب نه ده نو ځکه خاموش شوم هغه چې هم زما خاموشې ولیدل نو ویې ویل: امهمم زما نوم هم عبدالرحمان دی.

ketabton.com - The Digital Library

خپل سر مې د پوهېدو په انداز وخوځاوه او په مشکوک انداز مې پوښتل: فکر نکوم چې یوازې زما د نوم د پوهېدو او خپل د نوم د ویلو لپاره راغلی اوسېږې؟ زما سره څه کار لرې؟
عبدالرحمان- اهوم، صحېح پوه شوې ستا د نوم د اورېدلو لپاره نه یم راغلې اقتصاد پوه محمد طاها احمدزی صیب، اها رښتیا دوکاندار صیب، اقتصاد خو دې هسې شوقي ویلی.

د هغه په دې خبرې مې حیرت وکړو هغه خپل په دې خبرو په نامحسوس توګه غوښتل ما پر غوږ ووهي او راته ووایي چې زه حتا ستا د ژوند او کاروبار په اړه لا معلومات لرم! څه مې ونه ویل او یوازې مې ورته وکتل ترڅو پوه شم د څه لپاره راغلې؟

عبدالرحمان- تر همدا اوس مې هسې بېځایه خبرې کول ترڅو ستا وېره لږ کمه کړم او اصل موضوع ته راشم، البته د دې څخه مخکې چې خپل د راتګ اصل

ketabton.com - The Digital Library

دلیل ووایم غوارم په یو څو خبرو دی پوه کړم.
- په کوم خبری؟
عبدالرحمان- په دې چی زه ستا دښمن نه یم او برعکس ستا مرسته کوونکي هم یم.
په مشکوک انداز مې وروکتل او ومې پوښتل: څنګه مرسته کوونکي؟ما خو هېڅکله ستا څخه مرسته نه ده غوښتی؟
عبدالرحمان- شاید تا مرسته نه وی غوښتي، خو ما مرسته کړې، البته متاسفانه زما مرستي ته ستا فکر نه دی شوی!

- څنګه مرسته دی کړې چې زما فکر لا نه دی شوی ورته؟
عبدالرحمان- دا یو هفته کیږی چې زه تا د هر بېول خطر څخه ژغورم. لکه د مثال په توګه لومړۍ لیدنه کې یو پېړی غوښتل ستا زوی، محمد! (د محمد د نوم په ویلو و درید ترڅو زما ریکشن وګوری او کله چې زما ورخطا نظر یې ولید نو په پوسخند یې وویل: یو پیری

ketabton.com - The Digital Library

غوښتل هغه پعذاب کړی خو ما هغه ورځخه لری کړو او بیا مې ته ولیدی او درته ومی ویل په ځان پام ساته یاد ته دی راغلو؟

د هغه په دی خبره هغه ورځ مې رایاد شول کوم ورځ چې محمد مې د حویلۍ د دروازی سره په ژړا لیدلی وو،بغیر له دی چې زموږ پام شی په یوه شیبه کې هلته تللی و او بیا درسته شپه یې بی دلیل وژړل البته اوس یې په دلیل پوه شوم او لاسونه مې موټ شول له دی چې یو پیری محمد پعذاب کړی وی زړه مې غوښت هغه پیری راونیسم او دومره یې ووهم تر څو بل ځل د محمد خواته د راتلو جرئت لا ونکړی.

عبدالرحمان- زه شکر چې یاد ته دی راغلو، د هغه وروسته دویم ځل کله چې خپل د ماما کور ته تللې د هغه د جنازي لپاره نو هلته ځینې پیریانو خپل د سات تېرولو لپاره ته هغه ځاه کې د یو غوسه ناک پیری خواته وغورځولې او نږدی و هغه غوسه ناک پیری چې

ketabton.com - The Digital Library

د مار په شکل کې وو تا مړ کړی، خو ما هغه درڅخه لرې کړو.
- نو تا هغه زما څخه لرې کړو؟
زما په دی خبره هغه په خوشحالي وخندل او ویې ویل: بس نو زه داسي نیک صالح پیری یم.

د هغه په دی خبره ما ته خندا راغلل، ما دا لفظ تل داسي اوریدلی وو"چی نیک صالح انسان یم!"خو نن خپل ژوند کې د لومړۍ ځل لپاره مې اوریدل چې ویل یې" نیک صالح پیری یم." نو ځکه راته بیحد جالب وه خو د هغه څخه لا ډیر جالب دا وه چې ده ولی زما سره مرسته کړی؟ یا د هغه څخه لا جالب دا چی ولی راته وایي چی هغه مرسته ده کړی؟
- تا وویل ځینو پیریانو خپل د سات تیرولو لپاره زه هغه څاه کې واچولم؟
زما په دی خبره هغه یو نظر شاوخوا وګرځو او بیا یې وویل: هو، ځینې پیریان پوهیږی چې ته د پیریانو د نړۍ سره یو ډول تړاو لرې نو ځکه د سات تیری څخه

ketabton.com - The Digital Library

غواړی تا و وېروې یا حتا وغواړی ستا سره خبری وکړی؟

- څنګه تړاو؟ زه پوه نشوم؟

عبدالرحمان- دا ډېر لوی بحث دی شاید د خبرو اخر کی خپل پوه شې خو د اوس لپاره دومره درته ووایم چې ځینې پیریان بیحد شوخ او شیطان دی او کله چې پوه شي ته زموږ د نرۍ سره لږ تړاو لری نو خپل د وخت تېرولو لپاره تا پعذابوی مطلب مې د پعذابولو څخه دا دې چی شاید نیمه شپه هسې د حویلۍ مینځ کی د قدمونو او تګ راتګ غږ واوری یا هم فکر وکړی د کوم چا د خندا یا ژړا غږ واوری خو څوک ونه اوسیږی، داسې کارونه کول عموماً د همدی شوخ پیریانو کار دی هغوی کوم خاص غرض ستا سره نلری بس یوازی خپل سات تیروی. یا حتا شاید ځینې درڅخه په یو موضوع کې مرسته وغواړی.

ketabton.com - The Digital Library

د هغه په هر خبره ما د حیرت څخه خوله خلاصه پاتي کیدل خو د ټولو څخه یې اخرۍ خبره ډېر جالب وه.
- ما یوځل د هغوي مرسته غوښتل لیدي البته ډېر عجیب مرسته وه!

هغه ورځ مې رایاد شول چې د طاهر د دسمال راوړلو پسي تللي و او کله چې شپه هلته پاتي شو نو د ډوډۍ خوړلو وخت کې هغه ځینو پیریانو زه په ډبرو ویشتلم ترڅو ورته لړ ډوډۍ ویسم! هې څومره ښه شپه وه هغه کله چې فرید بیځایه خبرۍ کول د پیریانو په اړه شروع کړل او پیریانو هم وواهه، اخ اخ عجب خوند یې وکړو زه خپل په خوږه خاطراتو کې وم چې عبدالرحمان وویل: ښه خاطرات دی په هر حال تر ټولو لوی مرسته مې دا وکړل چې هغه جادو مې ستا جیب کې واچو.

د هغه په دی خبره خپل د فکرونو څخه راووتلم او په حیرت مې تقریبا چغه کړل: څـــه؟ هغه جادو تا زما

ketabton.com - The Digital Library

جیب کې اچولی وو؟ د څه لپاره؟
زما په لور ږغږ د هغه تندی تروش شو او ویې ویل:
چغي مه واهه زه ستا د ذهن خبری لا اوریدلې شم نو ضرورت نشته ستوني دی څیری کړی، د دی لپاره مې هغه جادو ستا جیب کې واچو تر څو ته د قیصی په سر او بر پوه شي،خو بدبختانه چی ته او ستا هغه احمق ملګری ډېر ساده یاست او هغه مو یوازی د یو بې معنا جادو په نظر وکت بغیر له دی چی وګوری اصل خبره څه ده؟

د هغه هر خبری ته زما خوله له حیرت خلاصه پاتی کیدل همدا چی خوله مې خلاصه کړل تر څو کوم خبره وکړم هغه د لاس په را پورته کولو د خبرو کولو څخه منع کړم او ویې ویل: او یو بل مرسته مې پرون شپه درسره وکړل کله چې هغه پیری ستا د مرګ په نیت ته له ستوني نیولې وی ما ستا پلار راویښ کړو او تر زیرزمیني می راوړو تر څو هغه پیري تا خوشي کړی او نن خو بیخي پر تا می د احساناتو باران وکړو او د هغه

ketabton.com - The Digital Library

پیری نام او نښان می درته نیست او نابود کړو ترڅو نور هیڅکله تاته کوم زیان ونه رسوی.

د ډېر حیرت او دومره معلوماتو څخه چې ناساپه یو ځل مې ذهن ته راداخل شول ژبه مې فلج شول او نه پوهیدم چې څه ووایم؟ دا ټول موضوعات چې زما په نظر زما د بد شانس څخه ما ته راپیښ شوی وه اصل کې د دی ټولو شاته یو کیسه وه او د هغه څخه لا بتر دا چې د هغه ټولو شاته زما د مرستې کولو لپاره د دی پیری لاس وو چې حتا زه یې پیژنم لا نه! او یوازی دومره پوهیږم چې د شموئیل ورور دی او بس.

عبدالرحمان- دا خبری می درته وکړل ترڅو پوه شې چې زه ستا سره کوم دښمني نلرم، برعکس پر تا مې بیحد هم احسانات کړی او غواړم تا وژغورم، البته د پخوا څخه یو متل دی وايي پیشو د خدای لپاره موږک نه نیسې بلکي خپل د ځان لپاره یې نیسي، نو زه هم د خدای لپاره ستا سره کوم مرسته نکوم بلکې د دی لپاره

ketabton.com - The Digital Library

يې کوم ځکه چې ستا سره مرسته کول اصل کې د شموئيل سره مرسته کول دی.

- په شموئيل څه شوی چی ته غواړی ورسره مرسته وکړی؟ او دا څنګه مرسته ده؟ زه ستا د خبرو په مطلب نه پوهيږم لږ واضح راته ووايه زما ژغورل د څه لپاره کوی؟ يا د څه شئ څخه ما ژغوری؟ او ولی دی زما سره مرسته وکړل دا يوه هفته؟ او هغه جادو دی د څه مقصد لپاره زما جيب کې واچو؟

عبدالرحمان- پوهيږی زما دوه کارونه هيڅ نه خوښيږي لومړی دروغ ويل او دويم د انسانانو سره اړيکه ساتل، که هغه هر ډول اړيکه وی زما ورڅخه بد راځي زه ... البته يوازی زه نه بلکې زموږ د نړی زياتر پيريان په دې عقيده يو چې کله خدای زموږ او انسانانو په منځ کې يو پرده کيخودلې او موږ يې يو دبل څخه منع کړی يو نو بايد د هغه حکم ومنو او يو د بل څخه لرې اوسيږو، خو زموږ ځينې پيريان او البته ستاسو انسانانو څخه

ketabton.com - The Digital Library

هم ځينی انسانان د خدای دا حکم د پښو لاندی کوی او يو د بل نړۍ ته يا خو د سرکښۍ او بغاوت په پار نړدی کيږی يا هم د ميني،محبت يا په زر نور بهانو نړدی کېږي چې پايله يې دوارو خواو ته د بدمرغۍ او ستونزو علاوه نور هېڅ هم نه وی،خو ته يو له هغه کسانو څخه يې چې ناخواسته او په غلطي باندی زموږ د نړۍ خواته راغلی او ...

هغه چوپ شو چې ما په تلوار وپوښتل: او څه؟
عبدالرحمان په ځېر راوکتل او ويې ويل: ما درته وويل شموئيل زما ورور دی او زه غوارم د هغه ساتنه وکړم، حتا که هغه ساتنه د هغه په ناخوښي او نارضايتي هم وی بيا هم زه غوارم د هغه ساتنه وکړم او ته ... ته هغه کس يې چی هغه ته ضرر رسوی.
د حيرت څخه مې سترګي خلاصي پاتي شوی او ومې ويل: زه؟ زه شموئيل ته ضرر رسوم؟
عبدالرحمان- هو، ستا شتون شموئيل ته ضرر رسوی حتا شايد د هغه د مرګ سبب لا شي.

ketabton.com - The Digital Library

په نا باوره انداز مې وويل: نه ...نه ... امکان نلری ... دا هسې خبره ده.
عبدالرحمان- زما نه خوښېږي خبره ډېر کش راکش کړم نو په واضح توګه درته وایم کوم خبری چی شموئیل درته کړی تر همدا نن هغه ټول دروغ دی.

د هغه په دي خبره ما بې اختیاره وخندل او ومې ويل: ښه ټوکه وه ومې خندل.
زما په دی خبره ناساپه د هغه تندی تروش شو او په غوسه يې راوکتل او يو ځل بیا د هغه په غوسه ما احساس وکړو چې د آشپزخاني هوا درنه شوه او ساه اخیستل پکي سخته ده خو د نیکه مرغه هغه ډېر ژر زما حالت ته فکر شو او غوسه يې کم کړه خو تندی لا هم هغسې تروش نیولي و او په همغه حال کې وويل: ما تا ته کوم ټوکه نه ده کړی چې تا وخندل ما درته رښتیا وويل، شموئیل تر همدا نن تا ته دروغ ویلي.

ketabton.com - The Digital Library

ما دومره په شموئیل باور درلود چې بغیر د کوم شک او تردید څخه مې وویل: فکر نکوم چی هغه دی دروغ ویلی اوسیږی خو سل په سل ډاډمن یم چې ته راته دروغ وایي، اصلاً اوس چی ښه غور کوم نو فکر کوم ته شاید بیخې د شموئیل ورور ونه اوسیږی؟ یا که ورور یی هم اوسیږی چندان ښه ورور خدای خبر چې اوسیږی.

زما په دی خبره ناساپه هغه خپل لځایه پاسید داسې چی زه د ویرې څخه خو ګام شاته لاړم او هغه یو څو ګام رامخکې شو او په ډارونکي غږ یې وویل: ما درته لومړۍ کې وویل چې ما د انسانانو څخه هیڅ ښه نه راځې او یوازی غوارم خپل په نړۍ کی په بیغم فکر ژوند وکړم خو ستا له لاسه نه یوازی شموئیل بلکی زما ټول کورنۍ ته خطر متوجه دی او زه نغوارم ستا له لاسه خپل کورنۍ له لاسه ورکړم، زه دلته راغلی یم تر څو یو داسې وړاندیز تاته وکړم چی زموږ ټولو ګټه پکې اوسیږی، داسی چی هم ته نور د تل لپاره د

ketabton.com - The Digital Library

پیریانو د پعذابولو ځخه بیغم شې او هم شموئیل د مرګ ځخه وژغورل شی.

- ت ... ته څه فکر کوي چې زه به ستا خبره ومنم؟ اصلاً همدا ته چې تر همدا اوس په هره خبره کېدی د شموئیل سره د مرسته کولو خبره کول، څنګه ناساپه دی وویل چې هغه ما ته دروغ ویلې؟ هغه هم یو، دوه دروغ نه! بلکې تر همدا نن.

عبدالرحمان په همغه ډارونکي نظر راوکتل او ویې ویل: هغه تاته دروغ ویلي، خو بیا هم زماورور دی او زه غوارم د هغه سره مرسته وکړم نو زما وړاندیز ومنه ځکه هم ستا ګټه پکي ده هم زما د کورنۍ او د شموئیل.

دومره د هغه د غوسه ناک څهری او ډارونکی لهجي ځخه وېرېدلی وم چې بی اختیار مې وویل: ځ... څنګه وړاندیز؟

ketabton.com - The Digital Library

عبدالرحمان- زه نه پوهیږم ولې خو شموئیل تا ته تر همدا نن دروغ ویلی،شاید خپل په ګمان ستا د ژغورلو لپاره خو د هغه فکر نه یوازی ته ونه ژغورلې بلکی تا ته یی نور هم دښمنان پیدا کړل، او پاتي شوه د جادو خبره نو ما هغه ورځ ستا جیب کې هغه یوازی د دی لپاره کیخود ځکه ستا ملګری ډیر پولیسي،جنایي خبری خوښیږی نو ما ویل شاید وکولای شی په هغه یو کاغذ د موضوع تر یو حد ځانونه پوه کړی خو نچ تاسو دواړه بیحد تنبل یاست.

د هغه په دی خبره چې د زبیر په اړه یې وکړل نور هم حیران شوم، هغه د کوم خوا خبر وو چې زبیر د جنایي موضوعاتو څخه ښه راځي؟

عبدالرحمان- ما کم لاس مه نیسه طاها! زه ستا د ژوند د هغه خبرو څخه خبر یم چې ته لا ورڅخه نه یې خبر(کله چې زما ګنګس نظر یې ولید نو خپل خبرو ته یې دوام ورکړو او ویې ویل: زه نن شپه ځکه ستا لیدو

ketabton.com - The Digital Library

ته راغلم تر څو واضح درته ووایم چې څه خبره ستا شاوخوا روانه ده؟ او ته باید څه کار وکړې؟ ترڅو خپل ځان او خپل کورنۍ د هر ډول مصیبت او ستونزی څخه وژغورې، زه پوهیږم چې شموئیل په دی بهانه تاته نږدی شوی چې تا د پیریانو د قوم د یو سردار زوی وژلې او هغه د قوم مشر پیری دوولس نور قبیلي ستا په وړاندی راغونډ کړی ترڅو خپل د زوی قصد له تا واخلې!

خو دا هسې دروغ خبره ده، که لږ عقل ولری نو پوه به شی چې ته ... ته چې د یو پیری د کنټرول کولو نه یې او نږدی یو پیري دی ووژني څنګه د زرهاو پیریانو په مقابل کې تراوسه ژوندی پاتي یې؟ هغه هم داسي پیریان چې ستا په خبره ستا د وژولو لپاره یې یو د بل سره عهد کړی؟ ته خپل لږ فکر وکړه دا خبره بیحد ریشخند نه ده؟ د یو عادی انسان پسي د دوولس قبیلي پیریان ویی تر څو هغه ووژني خو د دومره کلونو وروسته وژلي نه شی، ایا د یو پیری لپاره سخت ده

ketabton.com - The Digital Library

ستا وژل؟ هغوی که وغواړی همدا اوس تا وژلی شی طاها، خو هغوي نغواړی تا ووژني.

که څه هم د عبدالرحمان په هر خبره تازه مې لږ،لږ ذهن خلاصیدی او د شموئیل د خبرو په اړه مې زړه کې شک او تردید پیدا کیدی خو بیا هم چمتو نه وم چې د ده خبره ومنم نو ځکه مې وویل: هغوي ځکه زه نشوم وژلي ځکه چې شموئیل زما ساتنه کول.

زما په خبره هغه پوسخند وواهه او ویې ویل: یعنې غواړی ووایي چې د شموئیل ځواک د دوولس قبیلي د مشرانو او د هغه د ملګرو څخه چې په زرهاو پیریان راځی ډېر دی؟ لږ د عقل څخه دی کار واخله شموئیل تا ته هسې دروغ ویلي اصلاً ته ماته دا ووایه تا د هغه قوم مشر پیری زوی کوم ځای کی مړ کړی چې دوی داسی درپسی دی؟ ها؟

د هغه په دی خبره چوپ شوم ځکه دا موضوع ما ته هم نه وه حل شوی زه خپل نه پوهیدم چې ما څنګه

ketabton.com - The Digital Library

هغه پیری وژلی؟ خو شموئیل راته ویل تا په غلطي کی داسی کار کړی خو هېڅکله يې راته واضح کیسه ونکړل چې چیرته او کوم ځای کې ما داسی کار کړی؟ عبدالرحمان په پوسخند وویل: ولی چوپ شوی؟ شموئیل خپل د دی دروغ د رسوا کیدلو له وېرې کوم بل د دروغو کیسه نه ده درته کړی؟

کله چې زما چوپ کیدل يې ولیدل نو په همغه پوسخند يې وویل: ته ډېر،ډېر بیعقل يې طاها، خو هغه خبره دی څه ناڅه درسره منم.

په منتظر نظر مې وروکتل نه پوهیدم کوم خبره یادوی؟

عبدالرحمان- هغه خبره چې و دی ویل شموئیل ستا ساتنه کوی زه دا خبره منم او دا هم منم چی شموئیل د ځینو پیریانو په پرتله ډېر ځواکمن دی خو دا معنا نلری چی هغه دی وکولای شي د زرهاو پیریان په مقابل کی یوازی ستا لپاره ودریږی چې څه دی؟ طاها زما د

ketabton.com - The Digital Library

هغه زوی په شکل دی کوم چی انسانانو وژلی دا لا بل دروغ ...

ځکه زما یو وراره هم انسانانو نه دي وژلی البته د یو جانب که فکر وکړم نو د هغه دا خبره د منلو وړ ده هغه تاته خپل د زوی په نظر ګوری خو دا خبره چی درته کړی دا دروغ ده.د شموئیل یو زوی هم ستا په شکل نشته او نه هم وو او که لږ نور هم عقل دی پکار واچوی نو باید د دی خبری په اړه هم فکر وکړی چی شموئیل ولی تاته ضیالحق معرفي کړو؟

په دی خبری نور مې طاقت خلاص شو نه امکان نلری چی استاذ دی هم په دی موضوعاتو کی شریک اوسیږی.

عبدالرحمان- ته بیر ساده یی طاها که یو څوک درته ووایی غوږ دی سپی ویوړ نو ته بغیر له دی چی خپل غوږ ته وګوری د سپی پسی منډی وهی، اوس هم ته بغیر له دی چی په دی دومره کلونو کی یو ځل د

ketabton.com - The Digital Library

شموئیل خبرو ته فکر وکړی او د رښتیا او دروغ په اړه یې معلومات او دلیل وغواړی په پټو سترګو دی د هغه هر خبره منلې.

د عبدالرحمان په هر خبره د شک او تردید هغه کندۍ ته غورځیدم چې فکر مې کاوه د هغه څخه بیا ځلی راوتل به امکان ونلری، خو د دې ټولو شکونو باوجود په لړزانه غږ مې وویل: ش... شموئیل م.... ما ... ته دروغ نه وایي.
عبدالرحمان- د کوم خوا دومره ډاډمن یې چی شموئیل درته دروغ نه وایی؟
- ه... هغه زه بار،بار ژغورلی یم.
عبدالرحمان- هو شاید خو کله چې مصیبت د هغه له لاسه پر تا راغلی اوسیږی نو ضرور به دی ژغوری.
- زه باور نشم کولای شموئیل ولی وغواړی ما ته دومره دروغ ووایی؟ په څه خاطر؟ د څه لپاره؟

ketabton.com - The Digital Library

عبدالرحمان- زه نور خبری درته نشم کولای یوازی همدومره مې درته لاره وښودل ترڅو ته دا ټول خبری یو پر بل باندی وترې او یو سم پایلي ته ورسیږی...
البته باید ووایم د هغه موضوع خواته لاړ شې ..
- د ... د کوم موضوع خوا ته؟
عبدالرحمان- زه د دی څخه نور زیات خبری تا ته نشم ویلی.
- ولی؟
عبدالرحمان- تر همدی اندازه معلومات درکولو باندی ما خپل د وژولو حکم د شموئیل په لاس امضا کړی نور زه نشم ویلی خو ...

- خو څه؟
عبدالرحمان- خو ته یی کولای شی.
- څه .. څه کولای شم؟
عبدالرحمان- ته کولای شی اصل کیسه د شموئیل څخه پوښتنه وکړی.
په پوسخند باندی مې وویل: عجیب ده! همدا اوس دی

ketabton.com - The Digital Library

ویل شموئیل تاته دروغ ویلې او اوس وایی لاړ شه د
هغه څخه د رښتیا پوښتنه وکړه؟
عبدالرحمان- ګوره ځنګه دی پوه کړم خو شموئیل یو
ډول خاص توجه او احساس ستا په وړاندی لري داسي
احساس چې ستا درد او پعذابیدل نشې زغملې او همدا
د هغه د کمزورتیا نقطه ده کوم چې ټولو ورڅخه مردار
ګټه اخیستي او ته هم کولای شې ورڅخه ګټه پورته
کړی.

- ز...زه نه پوهیږم ته څه غواړی ووایي؟
عبدالرحمان ځو شیبې په ځیر راوکتل او د هغه
وروسته یې په کلک وویل: ته غواړی په رښتیا پوه شي
کنه؟

په داسي دوه لارو کې عبدالرحمان راګیر کړی وم چې
نه پوهیدم څه وکړم؟ خو دومره پوهیدم چې باید
شموئیل ووینم او د هغه له خولي څخه واورم چې
عبدالرحمان دروغ ویلي او هیڅ داسي کوم پټ کیسه

ketabton.com - The Digital Library

او خبره نشته خو .. خو ذهن مې ویل که ... که د عبدالرحمان خبرې صحیح وې او شموئیل تر اوسه ما ته دروغ ویلي وي او چل راکړی وي بیا څه وکړم؟ خپل احساسات مې راکنترول کړل او ومې ویل: که څه هم پر تا او ستا پر خبرو هېڅ باور نلرم خو غواړم شموئیل څخه پوښتنه وکړم او هغه هم عادي پوښتنه نه! غواړم په کلک ورڅخه اعتراف واخلم ترڅو تا ته یې ثابت کړم چې ته په غلط یې او شموئیل ما ته دروغ نه دي ویلي.

زما په دې خبره عبدالرحمان څو ګام شاته شو او په پوسخند یې راوکتل د هغه وروسته یې کرار وویل: بخښنه غواړم چې نامید کوم دې خو باید ووایم چې د دې بیعقل توب څخه نور راووځه طاها! شموئیل هغسې نه دی کوم چې ته ورته فکر کوې او حتا ضیالحق هم هغسې نه دی کوم چې ستا ذهن کې جوړ شوی د دوی علاوه ستا د ژوند ډېر کسان هغسی نه دي کوم چې تا ورته خپل ذهن کی ځای ورکړی.

ketabton.com - The Digital Library

نه مې غوښتل نور د هغه خبرې واورم هغه زه د يو داسې احساس خواته کش کولم کوم کې چې زما ټول نږدې کسان او کورنۍ راته په شک کې اچول نو ځکه په غوسه مې وویل: يوازې راته ووايه څنګه د شموئيل ښځه د ريښتيا خبره را اوباسم؟ نور ضرورت نشته بيځايه خبرې وکړې.

عبدالرحمان- اهومم سمده زه د دې موضوع په اړه يوازې يو وړانديز کولای شم کوم چې فکر کوم شايد ګټور ثابت شي او د شموئيل ژبه د ريښتيا ويلو لپاره خلاصه کړي.

- څنګه وړانديز؟
عبدالرحمان- ما درته اول کې هم وويل چې شموئيل پر تا باندې بيحد حساسيت لري نو ته کولای شې د همدې لارې د هغه ښځه ريښتيا خبره روباسي، سبا يا هر کله چې طبعيت دې ښه وو يو خالي ځای ته لاړ شه او شموئيل راوغواړه.

ketabton.com - The Digital Library

- خ ...څنګه شموئيل راوغوارم؟

زما په دی خبره د عبدالرحمان سترګي له شیطنت وپرقیدل او ویې ویل: هغه ما ته پریږده زه په یو بهانه د هغه فکر ستا خواته کوم کله چی هغه ستا لیدو ته راغلو نو ته به د ځان پر وهلو یا څه پوهیږم په ژړا یا هم زاری کولو هغه مجبور کړی ترڅو درته ربتیا ووایي خو داسی کار وکړه چی هغه مجبور شی کنه هغه سل کاله وروسته هم درته ربتیا نه وایي.

غوښتل می پوښتنه وکړم څنګه یې مجبور کړم؟ یا څنګه ورته زاری وکړم؟ یا زر نور خبری می غوښتل ورڅخه پوښتنه وکړم خو هغه په تلوار زما خواته یو کاغذ ونیو او ویې ویل: دا کاغذ په اوبو کی واچوه د هغه وروسته په دی اوبو حمام وکړه ترڅو زما بوی درڅخه لری شی او هو سبا دوه بجو خواته یو خالی ځای ته لاړ شه زه شموئیل دراستوم نور د خبرو وخت نشته زه باید لاړ شم.

ketabton.com - The Digital Library

د هغه د تلو مخکې په تلوار می وویل: د.. دا کاغذ باندی ولی حمام وکړم؟
عبدالرحمان- کله چی د دی کاغذ پر اوبو حمام وکړی نو زما بوی په درڅخه لری شی تخو نغواړې چې شموئیل زما بوی ستا څخه استشمام کړی او ستا سره د خبرو کولو مخکی زما حساب کتاب وکړی؟ ته باید هغه ته داسی وښایې چی دی موضوعاتو ته دی خپل فکر شوی.

که څه هم شک لرم چې شموئیل به باور وکړی چی ستا خپل دی خبرو ته دی فکر شوی ځکه دا څو وخته هسی دا حسونه یی ډېر قوی شوی دی هغه ورځ لږ بد ګمان شوی وو پر ما پر هر حال یوه ورځ به ضرور پوه شی چې د دی خبرو شاته زما لاس وو خو نغواړم چی هغه ورځ دی سبا واسیږی.

عبدالرحمان دا خبره وکړل او بغیر له دی چی ما کوم خبری ته پریږدی غیب شو، د هغه په تلو هک حیران د

ketabton.com - The Digital Library

آشپزخاني منځ کی ودریدم خپل لاس کی کاغذ ته مې وکتل او بیا می د هغه یو،یو خبره ذهن ته راغلل هر خومره چی د هغه خبری مې خپل ذهن کې پورته ښکته کول هغومره د یو پایلي خوا ته رسیدم، شموئیل ماته دروغ ویلی او .. او د هغه څخه لابتر دا چی شاید په دی دروغ ویلو کی استاذ هم د هغه سره شریک وی دا خبرو دومره سر راته په درد کړو چی بی اختیاره د آشپزخانی منځ کی کښیناستم او خپل سر می په دواړو لاسونو کی ونیو

نه دا امکان نلری شموئیل او استاذ داسی کار نشی کولای خو ... خو ذهن می راته ویل که دوی دواړو په ګډه داسی کار نه وی کړی بیا ولی شموئیل ما ته همغه لومړۍ لیدنه کی استاذ معرفی کړو؟ مطلب هغه استاذ پیژنی؟ ذهن می دومره یو دم منفی فکرونو خواته لاړو چی د زبیر خبره می رایاد شول کله چی راته د واده په ورځ یی وویل: عجیب خسر لری نه دی کورنۍ سم پیژنی نه تا پیژني او بغیر د کوم شناخت او کوم

ketabton.com - The Digital Library

معلوماتو څخه تاته خپل لور درکوی اوس وخت هیڅوک داسی هلک ته لور نه ورکوی کوم چی کورنۍ لا ورسره جوړه نه وی. پر تا دی بده ونه لګیږی خو زه دی موضوع ته هیڅ ښه احساس نلرم طاها! فکر کوم دا خسر کیدی شاید کوم فساد وی کنه دی زمانه کی داسی نیک خلک کله شته؟ چی نه ولور واخلی نه کوم بل شرط کیږدی او ډاریک خپل لور تاته درکړی."

زړه می غوښت په زوره،زوره چغی کړم زړه می ویل کاش نن ماښام د عبدالرحمان لځایه همغه د پرون ماښام پیری راغلی وایی او لکه خر پشان یی وهلی وایی خو دا خبری می نه وایی اوریدلی، زه خپل ژوند کی د ډیر کم کسانو سره صمیمی کیږم او کله چې د هغه کسانو سره صمیمي شم نو هغه کسان دومره راته ګران کیږی چی ټول ژوند می پر هغوی ترل کیږی او شموئیل او استاذ همغه دوه کسان وه چی ما وربانډی خپل د ځان څخه لا ډیر باور درلود او نن زما نظر د هغوی په اړه بدل شوی وو اوس چی سم فکر کوم نو د

ketabton.com - The Digital Library

هغوی کارونه او خبری راته مشکوک ښکاریدل یعنی امکان لری هغوی دواړو په ګډه ماته چل راکړی وی؟ خو اخر د څه لپاره؟

ناساپه د پوزی څخه می د ویني په راتلو د هغه غمژن او ګډوډ ماحول څخه راووتم پاسیدم او که څه هم اوس هم دوه زړه وم خو د عبدالرحمان خبره می ومنل او د هغه راکړی کاغذ مې په اوبو کی واچو او وربانده حمام می وکړو، د سهار تر اذان ویښ وم سهار هم د لمونځ کولو وروسته بغیر له دی چی اقرا راویښه کړم د دوکان خواته روان شوم باید د غرمي مخکې یو خالي ځای ته می ځان رسولی وایي او د شموئیل سره می لیدنه کړی وایی، دوکان می د نورو وروځو په پرتله نن بیحد ژر خلاص کړو نه پوهیږم یو ساعت که دوه ساعت مخکي خو هملته خپل د ګډوډ فکرونو سره فکر کولو ته کښیناستم.

ketabton.com - The Digital Library

د څو ساعتو وروسته بلاخره زبیر دوکان ته راغلو.
زبیر- سلام ... وا، وا نظر نشې ته او دومره ژر راتګ؟ دا لمر نن د کوم خوا راختلی؟
په نیولي غږ مې یوازې د هغه د سلام ځواب ورکړو او نور څه مې ونه ویل چې زبیر په مشکوک توګه وپوښتل: ما ته وګوره طاها جنګ دی کړی؟

هېڅ د زبیر سره د خبرو کولو حوصله مې نه درلود نو ځکه یوازې د ښه یم پر ویلو مخ ورڅخه وګرځو او لګیا شوم هسې د دوکانو شیانو په سم کولو خو زبیر د دی لځایه چې زما د چوپ کیدلو سره خپل پوښتني کول بس کړی برعکس زما خواته راغلو او دومره راباندی شله شو او دومره ډېر وویل چې څه شوی؟ او څه شوی؟ چې مجبور د دروغو مې ورته د پرون ورځ د میراث په سر د فرید خبری او بیا د ذوالفقار سره د جنګ کیسه بیان وکړل، نه مې غوښتل د شموئیل او استاذ په اړه ورته کوم څه ووایم د دی څخه مخکې چې خپل لا نه یم ورڅخه ډاډمن شوی زما همدا نیم د

ketabton.com - The Digital Library

حقیقت بیان هم زبیر حیران کړو او تقریبا باور یې
وشو چې زما خراب حالت د څه شبب دی؟

زبیر- د انا د میراث څخه دی مطلب د ذوالفقار مور ده؟
- هو.
زبیر- عجب نو د هغې په میراث ولې ستا اوخښی ستا
سره جنګ وکړو؟ د هغې د مور میراث خو نه دی؟
- بس هسې خر شئ دی.
زبیر- د رښتیا چې خر دی هغه هم دوه پښو والا خر ...
ښه پلار دی څه وویل؟
- هېڅ ... یوازی کوښښ یې کاوه موضوع په صلح امیز
توګه پای ته ورسوی او د جنګ مخه ونیسي.

زبیر- عجب ... خو دی منځ کې پوه نشوم چې ذوالفقار
نو ته ولې ووهلې؟
غوښتل مې ځواب ورکړم چې زبیر اجازه رانکړل او
پخندا یې وویل: باور مې نه کیږی یعنې سهار یې

ketabton.com - The Digital Library

شیرنی درکړل او ماښام یې په بوکس لغت باندی هغه درځخه وویستل.

د زبیر په دی خبره بد،بد مې وروکتل چې هغه خپل خندا کنترول کړل او ویې ویل: داسي مه راګوره منم چې ذوالفقار غوسه ناک او بد اخلاق دی، تر دی حد چې ما لا ورڅخه بار،بار وهل خوړلې خو دا چی ته یی وهلي اوسیږی دا راته د منلو وړ نه ده!؟
- اوس خو یی وهلې یم ته یې منې او کنه هغه ستا کار دی.

زما په دی خبره زبیر بیا پخندا شو او ویې ویل: عجب کار یې کړی خو باور وکړه زړه مې وایی تا ضرور یو داسی خبره کړی چی د هغه حوصله دی بیخې صفر ته رسولې کنه ذوالفقار چی هرڅومره ستا څخه غوسه شی پر تا لاس نه پورته کوی.
- دا فکر دې یو دم غلط دې، ځکه ذوالفقار چی کله

ketabton.com - The Digital Library

غوسه شئ نو هیچا او هېڅ شئ ته نګوری او ښه سم یی برابر کوی.

زبیر- شاید خو ستا په اړه دا موضوع فرق لری زه بار،بار شاهد تېر شوی یم چی ذوالفقار ستا د خبرو په وړاندی چوپ شوي او ځان يې راکنټرول کړی تر څو پر تا لاس پورته نکړی، لنډ مثال يې همدا پرون ورځ! که ستا لځایه ما هغسې په کلک د هغه د خبرو څخه انکار کړی وایې نو ښه جوړ وهل مې خوړل خو هغه تا ته هېڅ ونه ویل یوازی لږ غوسه شو بس، ومنه ته خیرن پر هغه بیحد ګران یی او دا چی پرون ماذدیګر يې وهلې يې نو ضرور تا یو داسي خبره کړی چی د هغه احساساتو ته دی زیان رسولې.

دومره مې عصاب خراب وه چی د زبیر د خبرو اوریدو توان مې نه درلود نو ځکه مې په تند لهجه ورته وویل: هو د هغه مقدس احساساتو ته مې زیان ورسو صحیح شو؟ زړه دی یخ شو؟ اوس می یوازی پریږده عصاب

ketabton.com - The Digital Library

نلرم.

زبير- اوه اوه دا دومره غوسه؟ نچ نچ مه خفه کیږه زه خپل همدا اوس ذوالفقار ته زنګ وهم او مجبوره کوم یې چې دلته راشي او ستا سره روغ جوړ وکړي سمده؟

- نه.

زبیر پخندا وویل: ولی نه؟ مګر د هغه د وهلو پخاطر داسي شونډان دی بوک او خفه نه یې؟ خو ورته زنګ وهم چې راشي هم دی ستا څخه بخښنه وغواړي او هم دی ستا د راضي کولو لپاره موږ ویسی هوټل ته او د پرون پشان ډوډۍ دی راکړي ځکه خپل پر وهلو یې هغه ستا د بدن څخه ویستلي ..

- غول مخوره زبیر، زنګ ورته ونه وهې زه نغواړم د هغه غږ لا واورم.

زبیر- اوه، اوه خطرناک یعنی دومره ورڅخه خفه یې چې حتا غږ یې لا نغواړې واورې؟

ketabton.com - The Digital Library

د زبیر په خبرو نور مې حوصله بیخې صفر شول تر دی حد چې په کلک مې ورته وویل: زبیرا! زه درڅخه درخواست کوم د نن لپاره زما څخه لاس واخله او خپل پر حال مې پرېږده زه نه د ذوالفقار سره خبری کول غوارم او نه حتا ستا سره، نو پر ما احسان وکړه او خوله دی د یو څو ساعتو لپاره بنده ونیسه.

زما په داسي بې حوصلي او تقریبا تند لهجه د زبیر تندی تروش شو خو نور څه یې ونه ویل او لری شو او تر غرمه نور یوه خبره یې لا زما سره ونکړل ...

د تلو مخکې مې یو ځل بیا د هغه تروش تندی او نیولي څهری ته وکتل ما د هغه خفګان نه غوښت پوهیدم چې د هغه ټول خبری زما د حال د ښه کولو په پار وه خو ما خپل په بیعقلي هغه لځان څخه خفه کړي و او اوس چی داسي راڅخه مخ ګرځولی و نو بیحد خپل په کړی خبرو پښیمان وم خو له بلخوا دومره مې عصاب خراب او ذهن مې ګډوډ وو چې حتا خپل

ketabton.com - The Digital Library

حوصله لا مې نه درلود څه ورسیږی وغوارم د زبیر سره خبری وکړم او هغه پخلا کړم، د زړه له تله مې یو"اه" وکښ او و ومې ویل: زه تر یوزای کار لرم باید لاړ شم.

په تمه وم چې شاید کوم څه ووایي یا مخالفت وکړی خو هغه یوازی د سر په خوځولو ځواب راکړو او دا مطلب د زړه څخه خفه دی زبیر په مازی،مازی خبرو نه خفه کیدو خو که خدای نکرده یو ځل خفه شوی وایي بیا نو د چا پلار لا نشو پخلا کولای او نن لکه چې د زړه څخه خفه شوی وو، څو شیبې اخوا دیخوا شوم زړه مې غوښت لومړی زبیر سره اشتی وکړم بیا لاړ شم خو د هغه تروش تندی او مخ ګرځولو پوه کړم چې په دوه خبرو د هغه پخلا کول امکان نلری، نو ځکه ورڅخه روان شوم که څه هم د هغه په خفګان د زړه له تل خفه او پریشان وم.

ketabton.com - The Digital Library

موټر سایکل مې روښانه کړو دتنګ ځای مې دا څو
ساعتو کې معلوم کړی و غوښتل مې خپل هغه پخواني
کور ته لاړ شم کوم چې دا څو وخته بیخې خالی وو او
ما د خرڅ کولو اراده درلود خو چا نه اخیست او که
کوم چا د اخیستلو اراده هم درلود نو د کور په بیه یی
نه اخیست بلکی د قبر په بیه یی غوښت، البته حق یی
هم درلود د هغه شاوخوا ټول قبرونه وه په همدی ګډوډ
فکرونو کی د یو ساعت وروسته هلته ورسیدم موټر
سایکل مې ودرو او دروازه مې خلاصه کړه ښه وه چی
کیلې می پرون ماښام ورڅخه پیدا کړل.

موټر سایکل می دننه کور ته ننویست او دروازه مې
بنده کړل کور داسی خالې وو چی ما فکر کاوه کوم د
پیریانو کور ته راننوتې یم، البته پیریان خو یې درلود
شموئیل راته ډیر پخوا ویلی وه چی دلته پیران
اوسیږی خو زما سره کوم کار نلری،کوم خاص شئ د
کور دننه نه وه ټول څیزونه مې ورڅخه ډیر پخوا وړی
وه یوازی یو زوړ او پخواني فرش د دهلیز اخر سر کی

ketabton.com - The Digital Library

پروت وو چې هغه هم زما نه وو بلکی کله چی ما دا کور واخیست همدلته و،د دهلیز منځ کې هک حیران ولاړ وم نه پوهیدم څه وکړم؟

که ربښتیا ووایم اوس د دومره راتګ او دومره فکر کولو وروسته پښیمان وم خپل د راتګ څخه، که .. که شموئیل د عبدالرحمان خبری تایید کړل بیا څه وکړم؟ که کیسه همغسي وه کوم چی عبدالرحمان ویلي وه بیا څه وکړم؟ که شموئیل او استاذ یو لاس وه او ما ته یې تر اوسه چل راکړی و بیا .. بیا څه کار وکړم؟ دا فکرونو زړه راته دومره خراب کړو چې زړه مې ویل بیخی د حقیقت د اوریدلو څخه تېر شم او له دی ځایه لاړ شم ما دومره زړه او جرئت نه درلود چې خپل د ژوند د دوه مهم کسانو د راز څخه پرده پورته کړم ما د دی طاقت نه درلود چې د دومره وخت اعتماد او باور وروسته واورم چې تر همدا نن ورځ پوری اوریدلې ټول خبری دروغ وه، ما خپل ځان کې دومره جرئت نه احساس کاوه

ketabton.com - The Digital Library

او بلاخره دا بد احساس مې دومره ځواکمن شو چې ما بې اختیاره خو ګام د دهلیز د دروازې خواته واخیستل ترڅو لاړ شم او دا ټول اوریدلې خبرې خپل زړه کې ښخ کړم او داسې وښایم چې هېڅ مې نه دي اوریدلي او زه همغه طاها یم او هېڅ کوم شک او تردید نلرم خو ... لا یو ګام مې نه و اخیستې چې د شموئیل اندیښمن خو په عین حال کې مشکوک غږ مې خپل د شالخوا واورید.

شموئیل- ته دلته څه کوې طاها؟

د هغه په غږ په تلوار مې مخ وروګرځو... نه خدایه... نه ... ولې اوس؟.. ولې اوس چې ما دتګ اراده درلود.. اوس چې ماغوښتل دا خبرې د تل لپاره خپل د ذهن په کنده کې ښخ کړم ولی اوس راغلو؟ کله چې نظر مې پر هغه ولګید دوه نامعلوم احساس مې زړه کې پیدا شول لومړی غوسه او دویم نامیدی او ناهیلی ..

شموئیل- و دی نه ویل طاها! ته دلته څه کوی؟

ketabton.com - The Digital Library

د هغه راتګ زه دیته اړ کړم چې خپل جرئت راټول کړم او د کوم څه لپاره چی راغلی وم هغه ووایم، که څه هم زړه مې ویل شاید پایله یې زما په بد تمام شي خو بیا هم غوښتل مې پوه شم زموږ خلک یو تکیه کلام کوی وايي مرګ یو وار ژوند هم یو وار اوس هم دا موضوع باید په یو ځل او د تل لپاره ما ته ځواب شوی وايي نه دا چې هره ورځ او هره شیبه ورته فکر وکړم .. په دی فکرونو مې خپل ټول جرئت راټول کړم او ومې پوښتل: غوارم ... غوارم یو پوښتنه درڅخه وکړم ... وعده راکوی چې .. چې رښتیا راته به وايي؟

زما په دی خبره د شموئیل تندی تروش شو خو د څه ویلو مخکې ما وویل: یوازی ... یوازی راته قول راکړه چې رښتیا به وايي شموئیل قسم واخله.

شموئیل- دا خبری څه معنا لری طاها؟ ته دلته د څه لپاره راغلی یې؟څه پوښتنه لری؟

ketabton.com - The Digital Library

د خولې لاړې مې تېر کړل او ومې ویل: قسم واخله
چې رښتیا وایي ترڅو زه پوښتنه وکړم.

شموئیل بغیر د څه ویلو راکتل او نه پوهیږم ولی خو د
هغه دا خاموشی زه ډاډمن کولم چې هغه دروغ راته
ویلي په دی فکر په افسوس باندی می خپل سترګي
پټي کړل او ومې ویل: تا ... تا تر همدا اوس چې کوم
خبری ماته کړې هغه ټول دی دروغ ویلی؟

په تمه وم چې هغه یو کار وکړې یو ریکشن وښایي خو
هغه بغیر د څه ویلو کرار راکتل.

شموئیل- چا دی غوږونه ډک کړې طاها؟ چا داسي زما
په وړاندی راپورته کړې یې چې زما ټول خبری درته
دروغ ښکاری؟ هوم؟

او خپل د دی خبری سره سم په ناساپه حرکت ما ته
رانږدی شو او زما بوی کول یې شروع کړل د هغه په
دی کارو و ډار شوم شموئیل هېڅکله داسې کار نه

ketabton.com - The Digital Library

کول.
- و ... ولی داسی کوی؟

شموئیل په غوسه خپل سر راپورته کړو او داسی حال کې چی خپل غاښونه یې یو پر بل چیچل ویې ویل: زه د هیچا بوی ستا څخه نشم احساس کولای د هیچا ... خو دا امکان نلری پوهیږم یو چا ستا سره لیدنه کړی خو نه پوهیږم څوک؟

- ت... ته دا خبره څه کوی چی ... چا ما ته دا خبری کړی؟ ی... یا چا زما سره لیدنه کړی؟ ته ماته دا ووایه چې تا تر اوسه ما ته دروغ ویلی او کنه؟

شموئیل- ته څه فکر کوی؟
په غوسه مې تقریبا چغه کړه: زه هېڅ فکر نکوم زما لعنتي ذهن راته هېڅ نه وایي زه یوازی غواړم ستا له خولې واورم چې رښتیا څه دی؟ او همغه خبره خپل زړه او ذهن ته وکړم او د دی لعنتي حال څخه راووځم

ketabton.com - The Digital Library

.. غوښتنه درڅخه کوم شموئیل مهرباني وکړه او ما ته رښتیا ووایه.

نه پوهیږم هغه زما په څهره کې څه ولیدل چې څو کام شاته لاړو او په بیحد یو عجیب غږ چې زما ټول وجود یې ولړزو ویې ویل: ووایه، په کوم خبره غواړی پوه شی؟

د هغه دا خبری نه پوهیږم د جرئت راکولو لځایه ولی زما جرئت کم کړو؟!

- ایـ ... ایا دا رښتیا ده چې هغه پیریان د دی لپاره زما پسی نه دی چـ ... چې ما یې زوی وژلي؟.... بلک.... بلکې ... ستا ل ... له سبب زما پسی دی؟ هغوی هدف اصل کې ته یې نـ .... نه زه؟

په تمه وم شموئیل په کلک د دی خبرو څخه انکار وکړی، په تمه وم هغه ووایي دا ټول هسې خبری دی خو ... خو هغه یوازی یو خبره وکړل ...

ketabton.com - The Digital Library

شموئیل: هو ...

یوازی یو "هو" او بس ... خو دا یو "هو" بار، بار زما ذهن کې ګرځیدو"هو،هو،هو" دا هو ډېر معنا درلود دا هو زما د ژوند، باور او اعتماد د بربادي معنا درلود ... دا هو د عبدالرحمان د ټول خبرو د صحیحي توب معنا درلود ... دا هو زما د بیعقلتوب او سادګي معنا درلود ...دا هو ... نور مې څه وا نه وریدل په سر کې مې بنګهاری شو او د سترګو وړاندی مې هر څه تور شو د غورځیدو مخکې مې خپل لاس په دیوال کیخود او هلمته کښیناستم، نه پوهېږم څومره وخت به هغه حال کې وم چې د یو چا په غږ مې خپل سترګي خلاصي کړل په تمه وم د شموئیل سره مخ شم خو ... خپل د مخامخ صحني په لیدو بغیر له دی چې خپل د سر درد ته کوم توجه وکړم په یو جست خپل ځای کې کښیناستم ...

- ت ... ته څوک یې؟

ketabton.com - The Digital Library

په مسکا باندی زما خواته راوګرځیدل د دی باوجود
چې پوهیدم پیرې ده خو هېڅ ورځخه نه وېرېدم!
شاید یوازیني دلیل یې د هغې بې مثال ښایست وو؟!
ما خپل ټول عمر کې داسي ښایست او ښکلا په
انسانانو کې نه و لیدلي ... اوس پوه شوم کله چې
خلک وایي فلانکي داسي ښایسته ده لکه ښاپیری نو
مطلب یې څه دی؟ دا د رښتیا هم ښایسته وه داسي
تک سپینه وه لکه .. لکه شیدو پشان پر مخ یې هېڅ
کوم خال یا کوم داغ نه وو صاف او تک سپین مخ یې
درلود او د هغه څخه لا ډېر چې زه یې حیران کړم د
هغې عجیب سترګي وه ...تکې توری د تور آسمان
پشان ..

د سترګو شاوخوا یې طلایي رنګ حلقه تاو شوي وه او
دا طلایي حلقي د هغې د سترګو ښایست او ښکلا لا
زیاته کړې وه د ښایست باوجود بیحد هم عجیب وه،
داسي ښکاریدل لکه توره شپه کې چې د لمر وړانګي د
اسمان له کونجونو څخه ځلېږي د مخ نور غړې عادی

ketabton.com - The Digital Library

وه یوازي د مخ بیحد سپین والي او سترګي عجیب او ښکلی وه ویښتیان یې نه ښکاریدل چې څه رنګ دی؟

خپل ویښتیان یې په یو سور رنګ دسمال باندی تړلې وه او اوږده تور کالي اچولې وه بغیر د مخ او لاسونو څخه یې نور د بدن هېڅ غړی نه ښکاریده خو داسي ښایسته وه چې زه یې په کتو کې ورک وم چې ناساپه هغه پخندا شوه د هغې پخندا تازه په خود راغلم او نظر مې ورڅخه واخیست چې د هغې کرار او نرم آواز مې تر غوږ شو.

– تر نن ورځې هېچا تر دی حد زما د ښایست بیان نه و کړی مننه ...

د هغې په دی خبره په شرم باندی مې سر ښکته واچو او خپل شوندېه مې کلک وچیچل زه د هغې په ظاهری ښکلا کې د رښتیا هم د خو شیبو لپاره بیخې ورک شوم ... خو اوس د هغې په خبره تازه په خود راغلم

ketabton.com - The Digital Library

نو بغیر له دی چې د هغې ښکلا ته کوم پام وکړم ومې پوښتل: ته څوک يې؟

په همغه مسکا چې هېڅ بېول يې له شونډو څخه نه لیری کیدل ما ته يې د کښیناستلو اشاره وکړل او خپل هم زما مخامخ کښیناستل او بیا په همغه غږ چې یو بېول خاص آرامښت او سکون ما ورڅخه احساس کاوه ویې ویل: زما نوم حوا ده.

بی اختیاره مې څو ځله د هغې نوم د شونډې لاندی له ځان سره تکرار کړو حوا ... نوم يې هم د هغې پشان ښکلی وو، خو د هغې د خبری په دوام یو دم خپل د فکرونو څخه راووتلم.
حوا- زه د شموئیل میرمن یم.

د څو شېبو لپاره ذهن مې د هر کار او خبری څخه فلج شو خو ناساپه غوسه په بیحد تېزوالي زما په رګونو کې په منډه شول تر دی حد چې په کرکه او نفرت مې د هغې خواته وکتل او ومې ویل: لکه چې د میړه دروغ

ketabton.com - The Digital Library

ویل دی خلاص شول او ته یې راوستولي تر څو دا ځل ته تر یو څو کالو ما وغولوي.. خو ښه په خلاص غوږونو یې واوره زه نور هېڅکله ستاسو کم اصل کسانو باندی باور نکوم نو بهتره به دا وی چې همدا اوس له دی ځایه لاړه شې ...

زما د خبرو په وخت کې هغې یوازی چوپتیا اختیار کړی وه او په بیحد مهرباني راکتل تر دی حد نظر یې مهربانه وو چې بې اختیاره زما خوله بنده شوه، کله چې چوپ شوم نو هغې په همغه ارام او د سکون څخه ډک لهجې باندی وویل: زه تا درک کولای شم که زه هم ستا لځایه وایې او داسي دروغ چا راته ویلی وایي نو د عمر تر اخره مې په هغه کس نور باور نشو کولای خو زه درته دروغ نه وایم که ما غوښتل تا ته دروغ و وایم نو هېڅکله مې تاته نه ویل چې زه د شموئیل میرمن یم! ما درته دا خبره د لومړۍ څخه وکړل ترڅو ته وروسته په شک کې ونه لویږی ... زه پوهېږم تا ته عبدالرحمان دا خبری کړی ...

ketabton.com - The Digital Library

د هغې په دی خبره مې حیرت وکړو، ځکه شموئیل نه وو خبر چې ما ته چا دا خبری کړی نو دا څنګه خبره ده؟

حوا- ما ته عبدالرحمان وویل ...
- څــه؟! ت ... ته هغه پیژنی؟
حوا- هو، کله چې هغه ماته وویل چې تا ته یې داسي خبری کړې نو هغه په دی کار ورټو هغه نه باید تا ته دا ډول خبری کړې وایې،خو هغه د یو څو کسانو په خبرو کې راغلی وو نو ځکه تاته یې هغه خبری کړی وه، زه پوهېږم چې شموئیل تاته کوم څه نه دی ویلې خو زما سره ستا د ټول پوښتنو،اندیښنو او خبرو ځواب شته، نو ته یوازی باید آرام اوسیږی ترڅو زه درته یو پر یو ستا د ټولو پوښتنو ځواب درکړم سمده طاها؟

نه پوهېدم چې وربادندی باور وکړم او کنه؟ خو د هغې مسکا او د هغې آرام لهجې زه دې ته اړ کولم چې د هغې خبرو ته غوږ ونیسم نه پوهېږم ولې خو ما

ketabton.com - The Digital Library

ورڅخه بد احساس نه اخیست برعکس یو ډول د سکون احساس مې ورڅخه اخیست چې ډېر ناشنا وو دا احساس راته ...

حوا- ستا د ژوند ستونزې د نن او پرون نه دي بلکې د ډېر پخوا څخه دي، باید داسي ووایم ستا د پیدایښت څخه مخکې دا موضوع خراب شوی وه، نه پوهیږم خبره د کوم خوا څخه پیل کړم تر څو ته په ټولو خبرو صحیح پوه شئ ..
- د ... ه...ر ... هر خوا څخه چې پیل کوی پیل کړې یوازې راته ووایست چې څه روان دي؟ او ... او غوښتنه کوم یوازې رښتیا راته و وایست زه نور د دروغو اوریدلو توان نلرم ...

زما په دې خبره هغې یو ژوره ساه واخیسته او خپل خبرې داسي پیل کړل: زه د *** قبیلي د مشر لور یم زه نه کوم ورور لرم او نه هم کوم خور، زه خپل د پلار یوازینې اولاد یم نو د انسانانو پر خلاف چې ښځه او

ketabton.com - The Digital Library

نر ته ګوری موږ داسې توپیر نلرو نو په همدي سبب د پلار وروسته زموږ د قوم مشری ما ته رارسیدل خو د دی ډولو خبرو باوجود زه بیا هم یوه ښځه وم او زما واده کول زما پر قوم او زما په مشرتوبي کې ډېر مهم رول درلود نو زما پلار تل غوښتل ما یو داسي چا ته ورکړی چې د هغه وروسته زما او زما د قبیلي ساتنه هم هغه کس وکړی ...

ډېر کسان زما غوښتني ته راتلل خو زما پلار هېڅوک نه خوښیدو او هېڅوک يې زما لایق نه ګڼه تر دې چې یو نه هېردونکي پیښه واقعه شوه ... داسي پیښه چې د سلګونو کلونو وروسته زموږ دوولس قبایلو ترمنځ د بې اتفاقي تارونه وغځول .موږ د دی څخه مخکې هم یو د بل سره غبې او کوچني اختلافات او مشکلات درلود خو دا لومړی ځل و چې موږ یو د بل په مخ کې توری راوویستي او پریکړه مو د خبرو لځایه د جنګ په میدان وکړل ... هغه پیښه زموږ د تاریخ یو بترینه او نه هیردونکې پیښه وه داسي پیښه چې موږ يې تر

ketabton.com - The Digital Library

اوسه خپل اولادونو او بچیانو ته کوو تر څو ورڅخه عبرت واخلي او نور هېڅکله د هغه منحوس وختونو خواته لاړ نشي ...

ما بغیر د کوم څه ویلو ورته کولو کتل، نه پوهېدم چې اخیر د دی خبرو او کیسو تړاو زما د ژوند سره څه دی؟

حوا- موږ دوولس قبایل په یو منطقه کې ژوند کاوه موږ د ډېر پخوا څخه د عربستان څخه خراسان یا هم اوسني افغانستان ته راغلی وو زموږ دوولس قبایل او ټول پیریان تل په یو ټاکلي قانون ژوند تېرو او دا قانون تل د دوولس قومونو د مشرانو لخوا ټاکل کیده خو زموږ د دوولس قبایلو څخه یوه قبیلي د انسانانو سره بیحد تګ راتګ ډېر کړو او کرار،کرار دا تګ راتګ یو ډول په سرکښۍ او بغاوت بدل شو ...

کله چې د دوی تګ راتګ ډېر شو نو ډېر انسانانو ته ضرر ورسید او هغه انسانانو د ځان څخه د دفاع په پار د دغه قبیلي پیریان ووژل او دا شو چې دا قبیله د

ketabton.com - The Digital Library

انسانانو سره په یو ښکاره جنګ باندی واوښتل لومړۍ کې دا خبره د پردی تر شا او په پټه کیدل خو کرار،کرار د دوي کینه او بغض د انسانانو سره تر هغه حد ورسېد چې هغوي غوښتل یو علاقه"ځاي" بیخې خپل د ځان کړی او انسانان هلته پرینږدی خو دا کار زموږ د اصولو خلاف وو ...

موږ تل د انسانانو سره دوستانه خو عین حال کې د لیری څخه روابط پالل موږ تل د هغوی څخه په پټ ژوند کاوه خو دا قبیله په دی عقیده وه چې موږ باید د انسانانو سره جګړه وکړو او خپل د ژوند کولو لپاره یو ځای ونیسو او هلته انسانان پرینږدو،د دی قبیلي په دی بغاوت زموږ د قبایلو منځ کې یو لوی بې اتفاقي راپورته شوه ځیني قبایلو د دې قبیلي خبره ومنل او ځینو چې زموږ قبیله هم پکې شامل وه د دی کار سره سخت مخالفت څرګند کړو او دا مخالفت یو عادی مخالفت نه وو بلکې دا د یو لوی جګړی د پیل مخالفت وو ...

ketabton.com - The Digital Library

د قرنو وروسته زموږ مېنځ کې یو داسي شدید او سخت اختلاف پیدا شوی وو چې
فیصله یې په وینو او جګړې کیدل زموږ ټولو قبایلو نظر یوازی د یو قبیلي خوا ته وو، دا قبیله په یوازی ځان زموږ د یوولس قبایلو د مقابلي وه دا قبیله د عفریت د نسل څخه وه ... عفریت شاید ته ونه پیژني خوا دا د هغه نسل پیری دی کوم چې سلیمان"ع" د وخت څخه نیولې تر همدا اوس د ځواک په څوکۍ ناست ده دا پیریان نه یوازی کورنۍ او نسلۍ ځواک لری بلکی دوی یو خاص قدرت لځان سره لري یو داسی ځواک چې ډېر کم پیریان یې لرې ...

کله چې اختلافات خپل اخیری حد ته ورسېد نو د ټولو قبایلو نظر د دی قبیلی خوا ته واوښت او ځکه چې دا پیریان تل وینه بهونکې او ظالم پیریان دی نو زیاتر قبایلو جګړې ته زړه ښه کړو هغوی خیال کاوه د عفریت نسل به د هغوی سره ودرېږي او بلاخره د کلونو وروسته به دوی د انسانانو څخه یو ځمکه غضب کړی

ketabton.com - The Digital Library

خو هغوی لیاده ویستلي وه چې د عفریت قبیله اوس د اسلام په برکت مسلمانان شوی وه! دا یو خدای تقدیر وو چې دا قبیله مسلمانان شوی وه او له بلخوا د دی قبیلي مشری یو ځوان پیری کول کوم چې بیحد د ویني بهیدلو څخه بد راتلل او بیحد هم صوفي مزاج او د اسلام پایپند وو ...

نو په دی ډول د انسانانو سره د جګړې کولو مخکې مورډ یو د بل په وړاندی ودرېدو اوه قبیلي زمورډ پر خلاف وه او زمورډ سره یوازی څلور نور قبایل وه خو زمورډ امید د ګټې یوازی دا وو چې زمورډ ملاتړ قبیله د *** قبیله ده کوم چې ځواکمن د عفریت د نسل پیریان لری او مشری هم یو اصل پیری کوی کوم چې د پلار او مور د دواړ جانب اصل عفریت دی، موږ د هغه په اړه ډېر اوریدلی وه کوم پیریان چې د پلار او مور لخوا عفریت اوسیږی هغه بیحد ځواکمن نرې ته راځې خو کوم پیریان چې د نور نسل پیریانو سره واده وکړې بیا لږ کمزوری کیږی خو دا هغه پیری وو چې د دواړو

ketabton.com - The Digital Library

جانب د لوی کورنۍ سره تړاو درلود او له بلخوا یو ځوان پیری وو او څومره چې یو پیری ځوان اوسیږی هغومره د هغه ځواک ډېر وی ...

د خبرو منځ کې هغې زما خواته راوکتل او ویې ویل: پوهېږی هغه ځوان مشر څوک وو؟

په ګنګس انداز مې سر د "نه" پشان وخوځاوه چې د هغې سترګو کې یو خاص روښنایي ښکاره شوه داسي چې طلایی حلقي د سترګو یې بیحد وپړقیدل او په بیحد یو خاص لهجه یې وویل: د هغه نوم شموئیل وو ...

د شموئیل د نوم په اوریدو مې سترګي د حیرت څخه راووتلي، باور مې نه کیدو چې شموئیل دی د کوم قوم مشر اوسیږی هغه هم د کوم عادی قبیلی مشر نه ... بلکي د هغه قبیلي مشر اوسیږی کوم چې د حوا خبره په یوازی ځان د یوولس قبیلو مقابله یې کولای شول! ناساپه د پرون شپه د عبدالرحمان خبره مې ذهن ته

ketabton.com - The Digital Library

راغلل چې ویل یې "هو منم چې شموئیل د نورو پیریانو په پرتله ځواکمن دی! " نو دا خبره رښتیا وه ... خو ما باور نشو کولای نه پوهېږم ولې خو شموئیل راته عاجز ښکاریدو نه جنګي ... زه خپل فکرونو کې وم چې حوا وویل:

حوا- شموئیل همداسي چوپ او عاجز دی او دا د نن و پرون خبره نه ده هغه تل همداسي دی دا د هغه خاصیت دی هغه د کوم چا سره د دوه خبرو څخه ډېر خبری نکوی یوازیني کس چې شاید ورسره ډېر خبری کوی هغه ته اوسیږی ..
په حیرت مې ویل: زه ...!
حوا- هو، شاید باور ونکړی خو زه چې میرمن یې یم زما سره دومره نه غږیږی څومره چې ستا سره خبری کوی ... شاید ریشخند په نظر راشی خو کله ناکله مې ستا سره بخیلی کېږي ... په هر حال دا خبری به پریږدو را به شو خپل اصل موضوع ته ...

ketabton.com - The Digital Library

ما یوازی په چوپټیا کې ورته غوږ نیولې و نه پوهېږم ولې خو کله چې ویې ویل " ستا سره مې کله ناکله بخیلي کېږي" نو دا لفظ او جمله یې په بیحد مات زړه بیان کړل ...

حوا- زما پلار د دی لپاره چی موږ متحد وساتي زه یې شموئیل ته ورکړم او په دې ډول زموږ اتحاد یې لا پسي کلک کړو لومړی کې څه ناڅه په دی کار خفه او غوسه وم، ځکه احساس مې کاوه چې زما په سر یو ډول معامله شوی؟ خو دا احساس د شموئیل په لیدو یو دم لمینځه لاړو، ځکه د دوولس قبایلو ټولو انجونو غوښتل هغه یوازی ورته یو نظر وکړی خو هغه اوس بغیر د کوم زحمت څخه یوازی او یوازی زما وو! دا زما لپاره ډېر جالب او په زړه پوری وه، خلاصه چې زموږ اتحاد ګټه ورسول او موږ پنځه قبیلي په هغه اوه قبیلو باندی غالب شو ...

ketabton.com - The Digital Library

هغه اوه قبايلو کې شپږ قبيلې بيرته تسليم شول خو يوه قبيله کوم چی د لومړۍ ځل لپاره يی دا د بغاوت اور راپورته کړی وو هغه تسليم نشول او موږ هغه قبيله لمينځه ويوړل، البته کامل نه ... د هغه قبيلي ځينې انجوني او ماشومان او ځينې ځوان پيريان تسليم شول او ځينې وتښتيدل او نور ولايتونو او منطقو ته لاړل د دی جنګ او زموږ د اتحاد وروسته پاتي يوولس قبايلو پخپل منځ کې تړون وکړو او د لومړۍ ځل لپاره يو مشر مو ځانته وټاکلو، يو داسي مشر تر څو موږ د نور پيريانو د ضرر څخه وساتي او هم زموږ منځ کې د تل لپاره صلح قايم کړې ...

نه پوهيږم ولې خو د حوا د خبرو وخت کې زما ذهن ته يوازی يو نوم راتلو چې د دی ټول پيريانو مشری په غاړه اخيستی وی ...

حوا پخندا وويل: صحيح فکر دی کړې هغه مشر شموئيل وو ...

ketabton.com - The Digital Library

د هغې په خبره خوله مې له حیرت خلاصه پاتې شوه یعنې شموئیل دومره لوی مقام درلود خپل په نړۍ کې او زه ناخبره وم؟ هغه ولې یو ځل ماته ونه ویل چې څوک دی؟ او څه مقام لری؟ د حوا غږ د فکرونو له نړۍ راوویستلم.

حوا- شموئیل ته مشری ځکه ورسېدل چې هغه لومړۍ خو د یو ځواکمنۍ قبیلي مشر وو او دویم دا چې زموږ سره په اتحاد او بلخصوص زما سره په واده کولو د هغه نفوس او ځواک اوس پر ټولو قبایلو ډیر شوی وو، نو په همدی سبب هغه مشر شو او دا مشری تر کلونو دوام وکړل او زموږ خلکو د یو خونړۍ جګړی وروسته په یو صلحه آمیز او هوسا فضا کې ژوند تېر کاوه خو د قسمت خبری دی هر څومره چې زموږ د واده وخت رانږدی کیدو هغومره عجیب غریب خبری اخوا دیخوا کیدل زه چې په شوق په تمه وم چې د دی ټولو پیریانو د مشر سره واده وکړم او د یو ملکی پشان ژوند تېر کړم یو ماښام خبر راغلو چې زما خاوند ...

ketabton.com - The Digital Library

کوم چی زه يې په نوم وم او زما ټول قبيله د هغه د يو حکم لپاره مړ کولو او مړه کيدلو ته حاضر وه په يو جنۍ مين شوی ....

په راوتلو سترګو مې د حوا خوا ته وکتل باور مې نه راتلو چې شموئيل دی مئين شوی وی، هغه هم داسي وخت کې چې حوا يې په نوم وه! حوا يو نظر راوچو خو په درد باندی بيرته نظر راښخه واخيست او په بيحد يو نيولې غږ يې وويل: کاش هغه زموږ د نږۍ په يو کس مئين شوی وايې ...
په حيرت او بند،بند لهجه مې وويل: څ ... څه مطلب چ... چې ستاسو د نږۍ په يو کس مئين شوی وايې؟
حوا دا ځل بغير له دی چې ماته راوګوری خپل نظر يې زما شاته د دهليز ديوال خوا ته ونيو او ويې ويل:
شموئيل د انسانانو د نړۍ په يو جنۍ مئين شوی وو ...

نور نو د حيرت څخه ساه اخيستل مې لا لياده ووتل، شموئيل په يو جنۍ هغه هم د انسانانو د ډلۍ څخه

ketabton.com - The Digital Library

مئين شوی وو؟ ذهن مې بې اختياره يوازې يو خبره کول شموئيل هغه وخت مئين شوی وو چې حوا يې په نوم وه ... او سبا بل سبا يې واده کاوه ...

حوا په دردمند نظر راوکتل او ويې ويل: هو شموئيل په يو جنۍ د انسان له نسل څخه مئين شوی وو، هغه هم هغه وخت چې زه يې په نوم وم او مور لګيا وو د واده بندوبست مو کاوه ... شايد درته عجيب ښکاره شي خو زه دومره خپل د مات زړه په غم کې نه وم هغه ورځ څومره چې د شموئيل په غم کې وم، هغه زموږ سره کړښه، زموږ يو مهم قانون کوم چې هغه خپل د لومړۍ ځل لپاره ټاکلي وو د پښو لاندې کړی وو ....

دا خبره سم د بم پشان په ټول قبايلو کی خپور شو چې شموئيل! کوم چا چی د انسانانو سره تګ راتګ بند کړی وو ...کوم چا چی يوه قبيله ټول د دی لپاره وژلې وه چې د انسانانو نږۍ ته تلل اوس خپل په يو انسان مئين شوی دی ...

ketabton.com - The Digital Library

که څه هم ورځ تر بلې دا خبرو د ټولو قبایلو ذهنونه خراب کول خو دا چې کلک دلیل یې نه درلود او له بلخوا د شموئیل په وړاندی د بغاوت جرئت یې نه درلود نو دا خبره زیاتر په پټ کیدل او چا په ښکاره توګه دا موضوع نشول راپورته کولای... خو دی منځ کې زما د قبیلي د خلکو ژوند د ټولو څخه ډېر په خطر کې وو ځکه زما قبیله د شموئیل د قبیلي پشان ځواکمن نه وه او هغه شپږ قبایل کوم چې د لومړۍ ځل لپاره یې زموږ سره اختلاف کړی و یو ځل بیا په پټه خپل کارونه شروع کړی وه او ځکه چې د شموئیل قبیلي ته یې زیان نشو رسولي نو خپل د کینې او خشم اور یې زما د قبیلي د کسانو په وژلو سوړ کاوه ...

دا کار دومره دوام وکړو چې هره ورځ به یا زما د قبیلي کوم کس وژل شوی وو یا هم د هغه قبیلو یو کس وژل کیدو کوم چې زموږ سره په اتحاد کې ولاړ وه او د هغه اوه قبایلو مخ کې جګړه کړې وه، کله چې دا حال خپل اخیری حد ته ورسېد نو زه مجبوره شوم

ketabton.com - The Digital Library

خپل د غرور څخه تېره شم او خپل د قوم او هغه بې ګناه پیریانو د ژغورلو لپاره کوم چې زموږ په اتحاد کې وه یوه شپه د شموئیل خوا ته لاړه شم ترڅو ورسره خبرې وکړم ... دا یوازې زما د ژوند خبره نه وه چې زه دې په ژړا او ماتم کې کښېنم چې څه دې؟ زما خاوند په یو چا مئین شوی ... دا زما د قبیلې او زما د خلکو د ژوند خبره وه نو ما خپل احساسات یو اړخ ته کېخودل او خپل د مسئولیت د ادا کولو په پار د شموئیل خوا ته لاړم ...

هلته په تګ خبره شوم چې شموئیل نشته او چیرته تللې .. خو چیرته تللې؟ په دې باندې هېڅوک نه وه خبر، زه هملته په تمه شوم تر څو شموئیل راشې خو یو ساعت شو دوه، دوه شو درې خو د شموئیل د راتګ هېڅ څرک ونه لګیدو کله چې د هغه د راتلو څخه نامید شوم او د تلو اراده مې وکړل نو هلته د لومړۍ ځل لپاره مې عبدالرحمان ولید ...

ketabton.com - The Digital Library

د عبدالرحمان د نوم په اوریدو زما غوږونه ښه تېز شول تر څو واورم هغه د شموئیل سره اصل کې څنګه اړیکه لری؟ حوا هم لکه چې زما اندیښنه درک کړه چې په زیر یې راوکتل او ویې ویل: عبدالرحمان د شموئیل ورور دی خو یوازی د یو پلار څخه ...

- څه مطلب یوازی د یو پلار څخه؟

حوا- مطلب د عبدالرحمان او شموئیل پلار یو دی خو مور یې یوه نه ده، د شموئیل پلار د نور پیریانو پر خلاف چې یوازی یوه ښځه کوی هغه دوه ښځې کړې وه، د شموئیل مور د عفریت د نسل څخه یو ځواکمن پیرۍ وه خو د عبدالرحمان مور یو عادی او د بیحد لاندی قبیلي یو معمولي ښځه وه، که څه هم د پلار لخوا عبدالرحمان ته ډېر ځواک رسیدلې و خو دا چې مور یې دومره نسلي او کورنۍ ځواک نه درلود نو ځکه عبدالرحمان د شموئیل څخه تل ښکته په حساب راتلو ...

ketabton.com - The Digital Library

همدا چې راغلم فکر وکړم چې عبدالرحمان ما ته دروغ ویلې او د شموئیل سره د کینې او بغض له سبب یې ما ته هغه خبرې کړې، حوا زما خبره هملته ذهن کې راوچه کړل او ویې ویل: منم چې عبدالرحمان او شموئیل د یو مور ځخه نه دي خو هغوی د یو پلار ځخه دي او که وغواړم ستا تردید او شک لیرې کړم نو باید داسې ووایم چې عبدالرحمان بیخې د داسې کینې او حسادات خبرو کې نه دی که څه هم د شموئیل ماماخیلو غوښتل د شموئیل د پلار د مرګ وروسته خپل د خورې د مقام د ساتلو لپاره عبدالرحمان ووژني او د قوم مشرې یوازې شموئیل ته ورکړې، خو شموئیل داسې کار ونکړو .. شاید خپل هم پوهیږې چې موږ پیریان ستاسو انسانانو پر خلاف ډېر عمر کوو؟

سر مې د "هو" په بڼه و خوځاوه چې هغې وویل: نو د شموئیل او زما څهرې ته مه ګوره چې ځوان ښکارو موږ د ډېر عمرونو یو، بلخصوص شموئیل .. هغه زما او حتا د عبدالرحمان ځخه لا د ډېر عمر دی کله چې د

ketabton.com - The Digital Library

شموئيل پلار مړ شو نو د هغه د مرګ وروسته د
شموئيل ماماخيلو غوښتل عبدالرحمان چې هغه وخت
کې يو دوولس يا هم غالباً ديارلس کلن ماشوم وو د دی
لپاره ووژني چې راتلونکي کې د شموئيل مشری ته کوم
خطر پيښ نکړی، خو شموئيل عبدالرحمان خپل د
ماماخيلو د فتنې څخه بچ کړو او هغه يې وژغورو او د
عبدالرحمان ساتنه يې وکړل لکه څنګه چې يو پلار
خپل د کوچني ماشوم ساتنه کوی ... هو به هو همغسي
شموئيل د عبدالرحمان ساتنه وکړل نو ځکه شموئيل په
عبدالرحمان تر دی حد ګران دی ...

هغه شپه ما د لومړۍ ځل لپاره د عبدالرحمان سره
ليدنه وکړل هغه ډېر زموږ مينځ کې نه ګرځيدو زياتر د
يو سايي پشان وو، زموږ نړۍ کې عبدالرحمان ته د
شموئيل سايه ويل کيږی ... ځکه چيرته چې شموئيل
اوسيږی هلته د هغه شاته د سايي پشان تل
عبدالرحمان ولاړ دی او يو دليل چې نور پيريانو د
شموئيل مخالفت نشو کولای هغه عبدالرحمان وو ..

ketabton.com - The Digital Library

عبدالرحمان په هېڅ هغه چا رحم نه کاوه کوم چې د شموئیل پر خلاف یې خبره کړې وایې .. خو هغه شپه د لومړۍ ځل لپاره ما عبدالرحمان ولید چې په شموئیل باندې غوسه وو ...

دومره غوسه چې حد یې نه درلود البته د هغه غوسه یوازې د اندیښنې او وېرې غوسه وه، هغه وېرېده چې د شموئیل دا تازه مینه د هغه ژوند ته خطر پیښ کړې .. هغه شپه عبدالرحمان ما ته وویل چې هغه څومره کوښښ کړی چې شموئیل د هغه جنۍ ښځه منع کړې ترڅو زموږ قبایل او نور خلک د هغه پر خلاف نشې خو شموئیل د هغه یوه خبره هم نه وه منلې، د یو ساعت خبرو وروسته چې زیاتر د عبدالرحمان ګیله او شکایت وو د شموئیل ښځه او وېرېده هغه ته کوم زیان و نه رسیږي، بلاخره هغه ما ته د شموئیل د تلو ځای راوښود .. او زه هغه شپه پوه شوم چې هغه ټول خبرې رښتیا دي کوم چې د شموئیل په اړه کیږي چې هغه په یو

ketabton.com - The Digital Library

جنۍ مئين شوی دی هغه هم عادی مينه نه .. شموئيل د هغې په مينه کی جنون ته رسيدلی وو ...

تر دی حد چې ورته مهم نه وه چې څو قبايل د هغه پر خلاف شوی او نږدی ده يو بل بغاوت راپورته شی، لومړۍ مې اراده وکړل چې هغه جنۍ ووژنم ترڅو د دی ټولو مصيبتونه څخه خلاصه شم خو عبدالرحمان د دی کار څخه منع کړم، هغه که څه هم د شموئيل دی کارونو ته سخت غوسه وو خو په شرمنده لهجه يې ماته وويل: چې شموئيل په دی جنۍ مئين دی او که کوم څه ورباندی وشي هغه ليونۍ کيږی ... هغه زما څخه غوښتنه وکړل چې د خبرو له لارۍ شموئيل قانع کړم، سخت وه د شموئيل داسي ليدل خو ودرېدم او صبر مې وکړو کله چې د سهار اذانو غږ پورته شو شموئيل بيرته زموږ نږۍ ته راغلو او د راتلو سره سم لومړۍ کس زه وم چې مخه مې ورڅخه ونيول ...

ketabton.com - The Digital Library

دومره د هغه ښځه مې زړه مات شوی وو چې حد یې نه درلود، خو د دی باوجود ما منلې وه چې شموئیل مې له لاسه ورکړې او بهتره به دا وی چې خپل د قبیلې غم وکړم نو ځکه په بیحد کلک لهجه مې خپل وړاندیز ورته بیان کړو ...

حوا په زیر نظر زما خواته راوکتل او په داسی لهجه لکه چې مخ ته یې د رښتیا هم شموئیل ولاړ دی ویې ویل: ورته ومې ویل ته نور د مشری لیاقت نلری ستا د هوس ښځه ډکې مینې زموږ د قبایلو تر منځ یو ځل بیا د اختلاف اور راپورته کړی نو بهتره به دا وی چې ته خپل مینې ته ورسیږی او د قوم مشری عبدالرحمان ته ورکړی او نه یوازی د قوم مشری بلکې ما ته هم طلاق راکړه ترڅو زه د عبدالرحمان سره واده وکړم او خپل قوم د هلاکت له کندې ښخه وژغورم ...

فکر مې کاوه زما د خبرو وروسته به شموئیل په ډېر خوشحالي زما وړاندیز ومني، خو هغه یوازی په کامل چوپتیا کې راکتل د هغه داسي چوپ نظر زما د غوسي

ketabton.com - The Digital Library

اور نور هم تېز کړو او نه پوهيږم تر کوم حد به مې بيځايه خبرې ورته کړې وې خو کله چې زه چوپه شوم نو هغه يوازې څو لفظ وويل خو داسي الفاظ يې وويل چې زما خوله يې رابنده کړل ...

په کنجکاو نظر مې د هغې خواته کتل او بيحد ډېر تلوسه مې درلود چې پوه شم شموئيل ورته څه ويلې؟ خو حوا داسي په فکرونو کې غرقه وه لکه هغه ورځ ته چې تللې اوسيږې د څو شيبې چوپتيا وروسته يې کرار وويل: شموئيل په بيحد کرار لهجه وويل: لاړه شه او د واده تياری ونيسه راروان هفته واده کوو ...

په راوتلو سترګو مې د حوا خوا ته کتل، زما د حيران نظر په ليدو هغې هم راوکتل او ويې ويل: زه هغه وخت ستا څخه لا ډېر حيرانه شوم، خو شموئيل دا خبره وکړل او روان شو خو د تلو مخکې يو ځل بيا زما خواته را وکتل او ويې ويل: او هوو د عبدالرحمان د

ketabton.com - The Digital Library

مشرتوب خبره دی له ذهن وباسه زه نغوارم په هغه کوم څه وشي ...

هغه يوازی دوه خبری وکړل ... يوازی او يوازی دوه ... خو داسي خبری چې زه يې په ساعتونو فکر کولو ته اړ ويستلم .. شموئيل په دوه خبرو کې زه په دی پوه کړم چې د عبدالرحمان د مشرتوبي خبره هېڅ فايده نلری ځکه ټول قبايل شموئيل او د هغه د کورنۍ د نوم ښخه وېرېدل او د عبدالرحمان په مشرتوب هيڅوک نه راضي کيږی او که د هغه د مشرتوبي خبره پورته کړم نو يوازی به عبدالرحمان د مرګ خولې ته ټيله کړم او بس ...

او بل خبره چې بيحد زما فکر يې خراب کړو هغه وو د واده خبره! زما زړه هېڅ نه منل چې د هغه سره دی واده وکړم ... ځکه پوهيدم چې هغه پر يو بل چا مئين دی نو ځکه په همغه يوه هفته کی بار،بار د هغه ليدو ته ورغلم تر څو هغه منع کړم د دی خبری ښخه خو هغه

ketabton.com - The Digital Library

بغیر د کوم احساس څخه یوازی یوه خبره کول" هېڅ کوم مینه او عاشقي نشته او زه ستا سره واده کوم" دومره د هغه د دی خبرو څخه نامید شوم تر دی چی خپل د هغه جنۍ خواته ورغلم کوم چی شموئیل ورباندی مئین وو او هلته په تلو تازه د کیسی په سر او بر پوه شم .. هغه جنۍ یو بل انسان مطلب یو بل سړی ته ورکړی وه نو ځکه شموئیل ورڅخه لاس مینځلی وو..

د دی خبری په اوریدو نه پوهیږم ولې خو د شموئیل لپاره مې زړه وسوځید، شاید دلیل یې دا وو چې ما خپل د میني زور لیدلی وو ..!

حوا- د دی خبری د پوهیدو با وجود بیا هم زما زړه نه کیدو چې د شموئیل سره واده وکړم ...خو خپل د قوم لپاره یو ځل بیا مجبوره شوم دی واده ته غاړه کېږدم .. لومړۍ کلونو کې هر څه ښه وه شموئیل یو ځل بیا ټول قبایل متحد کړی وه او د هر بغاوت مخه نیول شوی وه

ketabton.com - The Digital Library

... تر دی چې خدای موږ ته یو لور راکړل د هغې په پیدا کیدو شموئیل په بیحد ډېر ټینګار زما څخه غوښتل چې نوم یې "فاطمه" کېږدم د هغه دا نوم بیحد خوښېده ...

"فاطمه" دا نوم مې بار،بار ذهن کې وګرځیدو او ناڅاپه ذهن کې مې هغه جادو راغلو ... هغه باندی لیکل شوی نوم هم "فاطمه" وه!

حوا- هغه وخت نه پوهیدم چې دا نوم ولې د شموئیل دومره خوښیږی؟ خو وروسته پوه شوم چې دا د هغه جنۍ نوم وو کوم چې شموئیلورباندی مئین وو ...

د حیرت څخه په راوتلو سترګو مې د حوا خوا ته وکتل، زما په نظر د شموئیل دا کار ډېر لوی ظلم وو! د حوا د څهرۍ رنګ د غوسي څخه سور شوی و ...

حوا- کله چې پوهه شوم شموئیل خپل د معشوقي نوم زما په لور کیخودلې یو ځل بیا مې زړه مات شو ... د

ketabton.com - The Digital Library

هغه په دی کار پوهه شوم چې شموئیل د دومره کلونو وروسته هم هغه لیاده نه ده ویستلي او تر اوسه د هغې په فکر کېدي ... او دا څو کلونه یې هسی د دروغو تظاهر کاوه چی هر څه لیاده ویستلې د دی خبرو د پوهېدو وروسته دومره غوسه راغله چې یو ډېر غلط پریکړه مې وکړل ... شاید ما هغه وخت هغه کار ته سل سلنه صحیح ویل خو وروسته پوهه شوم چې کار مې څومره غلط وو ...

ما هغه وخت یوازی غوښتل د هغه کس نوم د شموئیل د ژوند څخه پاک کړم کوم چې زما ژوند یی ماته زهر ګرځولې ن ... و ... نو ...

حوا په شرمنده نظر زما خوا ته راوکتل، کله چې ما هم ورته وکتل نو هغې خپل نظر لاندی ځمکې ته ښخ کړو او په همغه د شرم څخه ډکه لهجه باندی وویل: ما د هغه جنۍ کوم چې شموئیلورباندی مئین وو د هغې د اوسیدلو پته مې هغه پیریانو ته ورکړل کوم چې زموږ

ketabton.com - The Digital Library

او بلخصوص د شموئیل سر سخت مخالفین او دښمنان وه ... م ... ما غوښتل د هغوي په واسطه هغه جنۍ ووژنم ... او ... او همداسي هم وشول هغه جنۍ ډېر ژر مړه شول ...

په افسوس نظر مې د حوا خوا ته وکتل باور مې نه راتلو چې د شموئیل د غلطي له سبب دی حوا یو بې ګناه انسان وژلې اوسیږی ... دی منځ کې زما په نظر بې ګناه ترینه کس همغه جنۍ وه ځکه د ټولو خوا ناخبره وه ...

حوا په همغه شرمنده نظر زما خواته راوکتل او ویې ویل: م... ما تر کلونو فکر کاوه چې دا مرګ زما د خبر ورکولو له سبب شوی او ما یو بې ګناه جنۍ وژلې .. او دومره مې په دی خبرو ځانته عذاب ورکاوه چې حد یې نه درلود، خو وروسته خبره شوم چې هغه جنۍ د هغه پیریانو لخوا نه ده وژل شوی کوم چې ما هغوی ته خبر ورکړې و ... بلکی زما څخه مخکې د هغې د مړه

ketabton.com - The Digital Library

کولو لپاره د جادو په واسطه د یو بترینه قبیلې پیریان مکلف شوی وه ...

جادو ... پیریان ... د جنۍ نوم فاطمه ... زما ذهن کې دا خبری ګرځیدل او اوس تازه پوهیدم چې څه خبره ده؟ هغه جادو چې زما جیب کې عبدالرحمان کیخودلې وو هغه د همدې ښځې د مړه کیدلو لپاره شوی وو ... یعنې د شموئیل د معشوقي د مړه کیدلو لپاره خو ... خو دا خبری پر ما څه اړه لری؟

د حوا لړزیدونکې غږ د فکرونو له نړۍ راوویستلم: ز ...زه بخښنه غواړم ...
په ګنګس انداز مې د هغې خوا ته وکتل نه پوهیدم چې حوا په څه خاطر زما څخه بخښنه غواړي؟
غوښتل مې همدا خبره وکړم چې هغې د ژړا څخه په ډک سترګو وویل: ه ...هغه ښځه ستا مور وه طاها ...!
په ګنګس لهجه مې د شونډی لاندی وویل: څه؟
خو حوا بغیر له دی چې زما ګنګس حالت ته کوم پام

ketabton.com - The Digital Library

وکړې په همغه ژړا وویل: او ... او هغه کس چ.. چې پر هغ... هغې باندی د .. د مرګ جادو کړی و ه ..و هغه س ... ستا انا وه ...

بې اختیاره مې وخندل او ومې ویل: ت ... ته ضرور غلطه شوی یې، ځکه زما مور ژوندی ده! تا ضرور زه د کوم بل چا سره غلط نیولی یم؟

حوا رانږدې شوه خو زه تر اوسه د هغه د خبری په حیرت کې وم، هغې زما لاس ونیو د هغې په دی کار تازه په خود راغلم غوښتل مې یو ځل بیا انکار وکړم د هغې د خبری څخه خو هغې د خبرو اجازه رانکړل او داسي حال کې چې کوښښ یې کاوه خپل اوښکې تم کړې ویې ویل: زه پوهیږم چې د دې خبرو د اوریدلو توان نلرې خو باید یو ځل او د اخیر ځل لپاره دا خبری واوری او خپل پر ژوند پوه شې، ما کلونه مخکې غوښتل تا ته رښتیا ووایم خو شموئیل منع کړم، هغه غوښتل تا په بیخبری کې وساتي ترڅو په خوشحالۍ

ketabton.com - The Digital Library

کې خپل ژوند وکړی خو زما عقیده دا وه چې تاته باید رښتیا وویل شئ ځکه د دروغو په بنسټ جوړ شوی خوشحالۍ ډېر دوام نلری که مورې هغه وخت تاته رښتیا ویلی وایي شاید نن ته په دی حال کې نه وایې ...

- د ... د څه رښتیا؟ ز .. زه فکر کوم ت... تا زه د کوم چا سره غلط نیولې یم؟ ز...زما نوم ط...طاها دی ... محمد طاها ... او... او زما مور ژوندی ده ...

دا لفظ مې به بیحد عاجزی وویل او بیا مې خپل د درد څخه ډک نظر د حوا خوا ته ونیو په دی امید چې زما د زړه خبری او درد زما د سترګو څخه احساس کړې او انکار وکړې خپل د ویل شوی خبری څخه او ووایې چې "هو" ستا مور ژوندی ده او زه غلطه شوی یم، خو د هغې خاموشي او دردمند نظر زه د جنون تر حد رسولم دومره غوسه مې ناڅاپه په ټول بدن کې احساس کړه چې خپل لاسونه مې د هغې د لاسونو څخه جلا کړل او تقریبا په چغه باندی مې ورته وویل:

ketabton.com - The Digital Library

زه پوهېږم ته هم د شموئيل پشان ما ته دروغ وايې، بيا مو څه پلان جوړ کړې چې داسي خبرى ما ته کوى هــا؟

دا اخرى هــا مې بيحد په چغه وويل داسي چې خپل د ستونې سوځيدل مې احساس کړل او پوه شوم د ډېر چغي له لاسه مې ستونې زخمي شوى، زما د بد حال په ليدو حوا د ژبي لاندى د يو څه ويل شروع کړل نه پوهېدم چې څه وايې؟ خو کرار،کرار مې بدن زما د کنټرول څخه ووت او بى اختياره خپل په پخواني ځاې کې کرار کښيناستم، غوښتل مې څه ووايم خو فکر مې کاوه ژبه مې خوله کې نشم خوځولې او بيحد درنه شوى!

په حيران نظر مې د هغې خواته وکتل زما د نظر په ليدو هغې څو ژورى ساه ګاني واخيستل او بيا يې په کرار وويل: زه بخښنه غوارم چې داسي کار درسره کوم خو زه مجبور يم، زه بايد تاته ټول حقيقت خپل ووايم

ketabton.com - The Digital Library

د دی څخه وړاندي چې کوم بل پیری زموږ څخه د غچ اخیستلو په پار تا ته نږدی شې او بیځایه اپلاتي ووایې.

بیا یې زما د اوښکو او عاجزی څخه ډک نظر ته راوکتل او ویې ویل: اوس د شموئیل د منع کولو په دلیل پوهېږم هغه پوهېدی چې ته څومره احساساتي یې څکه د دروغ ویلو له لارې یې ته ختا ویستلې وی تر څو د تل پشان په ناخبری کې خپل ژوند وکړې خو زه د هغه پشان نه یم ...

مخامخ زما سترګو ته یې راوکتل نظر یې دومره د هیبت او وحشت څخه ډک وو چې زما زړه یې لا ولړزو غوښتل مې خپل سترګي پټې کړم خو نه مې شو کولای .. خپل د دی حال په لیدو مې ژړا راغله او یوازیني شئ چې هغې ونشو کړې د هغې مخه ونیسي همدا اوښکې وه کله چې یو څاڅکي اوښکې مې له سترګو له کونج په مخ وبهیدی حوا رانږدی شوه خپل

ketabton.com - The Digital Library

په لاس يې زما څاڅکي اوښکه د مخ څخه پاکه کړه او
ويې ويل: شايد باور ونکړي که درته ووايم ته پر ما
باندی د شموئيل څخه لا ډېر ګران يې .. هغه تا ته خپل
د معشوقي د زوی په نظر ګوری او وايې دا زما زوی دی
... خو .. خو ما تاته شيدی درکړې ...

په تلوار مې سر راپورته کړو او د هغې خوا ته مې
وکتل باور مې نه راتلو په هغه خبره چې هغې کړې
وی، زما د حيرت ناکه نظر په ليدو هغې پوسخند و
واهه او داسي حال کې چې زما ويښتيان يې د تندی
څخه پورته خواته اړول ويې ويل: ما درته لومړۍ کې
هم وويل چې دا خبری د ډېر پخوا څخه خراب شوی
او ستا راتګ يوازی هغه جنجالونه لا پسي پيچلې
کړل(ژوره ساه يې واخيسته او دا ځل بغير له دی چې
زما خواته وګوری ويې ويل: پوهېږم زما د خبرو د کولو
وروسته شايد زموږ د ټولو څخه دی کرکه راشئ خو
باور وکړه طاها ... ته تل زما او د شموئيل لپاره ګران
يې دا خبره هېڅکله له ذهن څخه مه باسه ...

ketabton.com - The Digital Library

بغیر د څه ویلو ورته زیر وم، نور د مخالفت او انکار توان مې په ځان کې نه لیدو یوازی غوښتل مې واورم چې زما د ژوند بربادی تر کوم حد ده؟ حوا چې هم زما خاموش نظر ولېد لږ لیری شوه او د هغې د لیری کیدلو سره سم احساس مې وکړو خپل لاسونه او بدن خوځولې شم او ژبه مې هم خوله کې خوځی خو بیا هم ما نه کوم حرکت وکړو او نه مې هم کوم څه وویل، زما داسی چوپتیا حوا ته جرئت ورکړو ترڅو خپل خبرو ته دوام ورکړي

حوا- شموئیل د ډېر پخوا څخه ضیالحق پیژندو نه پوهېږم په څه ډول او څه دلیل؟ خو یو بل یې پیژندل او په همدی تګ راتګ کې شموئیل ...

حوا زما سترګو ته راوکتل ترڅو زما حالت وګوری چې د ضیالحق د نوم په اوریدو زه څه ریکشن ښایم؟ خو ما یوازی دوه سترګي ورته نیولې وه بغیر د کوم څه ویلو، زه پرون شپه پوه شوی وم چې شموئیل او استاذ

ketabton.com - The Digital Library

یو بل د پخوا څخه پیژنی خو نه پوهیدم چې څنګه او
په څه بول؟

حوا- فـ... فاطمه د ضیالحق خور ده ...

ذهن کې مې بار،بار دا لفظ تکرار کېدو" فاطمه د
ضیالحق خور ده"فاطمه د ضیالحق خور ده"فاطمه د
ضیالحق خور ده" فاطمه ... کوم چا باندی چې
شموئیل مئین وو هغه اصل کې د ضیالحق خور وه ..!
مغز مې یو دم جام و درېد او نه مې شو کولای الفاظ
او خبری صحیح درک کړم خو د حوا په خبره تازه مې
ذهن کار پیل کړو.

حوا- شموئیل په فاطمي مئین وو خوا دا ناممکن مینه
وه ځکه فاطمه هېڅکله د هغه نشول کیدلې، خو
شموئیل بیا هم امید درلود تر دی چې س...ستا پلار په
فاطمي مئین شو او هغه یې د ځان لپاره وغوښتل، هغه
وخت چې ستا پلار د فاطمې سره واده وکړو هغه
وخت ستا پلار یو بل ښځه هم درلود او حتا د هغه

ketabton.com - The Digital Library

ښځې ځخه يې يو اولاد هم درلود .... ستا خور طيبه
هغه وخت پيدا شوی وه ...

فکر مې کاوه يو عجيب غريب خوب کې ګير پاتې يم، فکر مې کاوه دا ټول خبرې او کيسې هسې يو خوب دی او اوس به يو نفر مې وخوځوی او راته به ووايې پاسه خوب دی ليدو، خو د زړه درد مې او پر مخ مې را رواني اوښکې دا راته په ډاګه کول چې دا رښتيا دی نه کوم خوب، خو د دی باوجود بيا هم باور مې نشو کولای خو حوا همغسې لګيا وه بغير له دی چې زما حالت ته وګوری خبری کول او زه يې وار تر واره د تباهي او بدبختي کندۍ ته غورځولم.

حوا- د ضيالحق پلار هغه وخت ژوندی وو او فاطمه هغه ستا پلار ته ورکړل ضيالحق د دی کار پر خلاف وو، هغه نه غوښتل خپل خور پر بنه هغه هم هغه سړی ته ورکړی کوم چې يو ماشوم لری خو د قسمت خبره بايد ورته ووايو چې داسې يو کار وشو خو ستا د پلار

ketabton.com - The Digital Library

کورنۍ فاطمه او ستا د پلار دا دویم واده نه و خوښ، شاید د هغه غټ ترینه لامل دا وو چې ستا پلار د فاطمې په مینه کې دومره غرق شوی وو چې تقریبا خپل ټول خپل او خپلوان یې خوشې کړي وه او د ضیالحق او د هغه د کورنۍ سره اوسیدل یې شروع کړې وه.

دا کار ستا د پلار په ټول کورنۍ بد ولګیده خو د ټولو څخه زیات ستا پر انا ..! ځکه ستا د پلار لومړۍ ښځه کوم چې ته ورته مور وایې هغه ستا د انا خپل راتلل نو ځکه هغې نه غوښتل ستا پلار دی د هغې حق کې داسي بې وفای وکړي، همدا دلیل وو چې ستا انا لومړۍ تعویذات شروع کړل تر څو ستا د پلار زړه د فاطمې څخه تور کړې او د لومړۍ ښځې خوا ته یې راوړي خو کله چې تعویذاتو کوم ګټه ونه رسول نو خپل د ورور خواته لاړل د مرستي غوښتل په پار، د هغې ورور په ظاهر مولا وو خو اصل کې یو کوډګر وو ...

ketabton.com - The Digital Library

ستا انا د هغه ښځه وغوښتل چې داسي جادو دی پر فاطمي وکړې چې هغه مړه شې او ستا پلار بیرته کور ته راشي، ستا انا فکر کاوه د فاطمي ورور مطلب ضیالحق چې هغه وخت کې د مولي توب درسونه یې ویل ستا پر پلار تعویذونه کړې او خپل خور یې د تعویذونو په زور هغه ته ورکړې..! په هر حال د هغوي جادو کار وکړو او ستا د پیدایښت پر وخت هغه خبیث پیریان کوم چې د جادو له سبب د فاطمي پسي شوی وه فاطمه یې مړه کړل او لاړل خو ستا د مور مرګ دومره ستا د پلار په روحي باندی غلط تاثیر کړی وو چې هغه فکر کاوه ته د هغې د مرګ سبب یې هغه نه تر اویه نه دی خبر چې د فاطمي د مرګ اصلي سبب د هغه خپل مور ده او نه ته ...

د هغه دا غلط فکر د دی سبب شو چې تل یې ستا ښځه بد راتلل او حتا د فاطمي د مرګ وروسته یې ته د ضیالحق د کورنۍ سره پریخودلې او خپل د فاطمي د مرګ په ماتم کې کښیناست خو ضیالحق ډېر کوښښ

ketabton.com - The Digital Library

وکړو چې تا وساتي خو ته د دوه ورځو ماشوم وی او یو مور ته دی ارتیا درلود تر څو ستا ساتنه وکړی،خو هغه وخت ضیالحق تازه واده کړې وو د هغې ښځې ماشوم نه درلود چې وغواړی تا ته د هغه ماشوم سره یوځای شیدی درکړی نو ځکه یوه هفته یې ته په ډېر سختي د اوزی، غوا او نور حیواناتو په شیدو وساتلي خو هغه شیدی د یو تازه پیدا شوی ماشوم لپاره ښه نه وه او ورځ تر بلې ته مریض کیدلې شموئیل ستا دا حالت ونشو زغملې او ته یی ماته راوړلې او ما تر درې هفتو ته وساتلې او تاته مې شیدې درکړل بغیر له دی چی کوم څوک خبر شې ...

خو مور دا کار د تل لپاره نشو کولای نو یو ورځ نه پوهېږم شموئیل په څه طریقې خو ستا پلرنې نیکه چې ډېر یو ښه انسان وو د ضیالحق تر کوره راوستو ستا په لیدو د هغه زړه پر تا وسوځید او ته یې د ضیالحق له کور څخه خپل کور ته بوتلې ستا انا چی کله ته ولیدلې نو هلته تازه پوه شوه چې ستا حق کې

ketabton.com - The Digital Library

ځومره بد کړې،هغې ستا مور وژلي وه او د هغه بد کار عذب وجدان دومره ونیول چې خپل د ګناه د معاف کولو لپاره یې تا ته شیدی درکړل او ته یې خپل د زوی ذوالفقار سره یو ځای غټ کړې.

خو ستا پلار لا هم همغسی لیونۍ وو او که څه هم فاطمه مړه شوی وه خو بیا هم هغه ټول ورځ به د هغې د قبر سره وو او شپه به هم هغه کور ته تلو کوم چې د فاطمې لپاره یې اخیستي وو، ستا پلار د رښتیا پر فاطمې مئین وو یو لیونۍ عاشق .. د هغه حالت ورځ تر بلې مخ په خراب کیدو شو تر دې حد چې یو ځل بیا ستا انا خپل د ورور مرستې ته مجبوره شوه، خو دا د هغه اخری جادو وو! ځکه د هغه وروسته شموئیل دومره ستا د انا ورور و وواهه چې د جادو او تعویذ کولو څخه یې توبه وویستل.

البته شموئیل غوښتل د فاطمې د مرګ لپاره هغه مړ کړی خو مور په ډېر ستونزه هغه منع کړو خو شموئیل

ketabton.com - The Digital Library

زړه نه یخ کیدو او خپل د غچ اخیستلو لپاره د هغه پیریانو پسی لاړو کوم چې د جادو د عملې کولو لپاره یې فاطمه وژلی وه شموئیل هغه ټول پیریان ووژل بغیر له یو دانه څخه چې ورڅخه وتښتیدو، کوم چې زما په نظر هغه بل پرون د عبدالرحمان لخوا و وژل شوو!

په هر حال ستا د انا دا جادو هم ښه کار وکړو او ستا پلار یې یو ځل بیا خپل د کورنۍ او ماشومانو خوا ته راوړو که څه هم ستا پلار ته د فاطمې د مرګ لامل ګڼلي او ستا څخه یې بد راتلل خو بیا هم ته د هغه زوی وی او دا هغه نسبت وو چی تاسو یې یو د بل سره وصل کولای کله چې ستا نیکه او د هغه وروسته ستا انا مړه شول نو تا خپل د پلار سره ژوند پیل کړو او شاید ستا پلار هم غوښتل تا ته یو بل شانس درکړی چې د فاطمې نوم یې یو دم ستا او خپل د ژوند څخه بهر کړو او ته یې ټولو ته خپل د لومړۍ ښځې ماشوم معرفی کړی ...

ketabton.com - The Digital Library

البته ستا نږدی خپلوان لکه ماما خیل او کاکا خیل په دی راز خبر وه خو هغوی هم لکه چې نه غوښتل ستا د پلار ژوند یو ځل بیا خراب کړی نو ځکه هیڅکله هیچا تا ته ونه ویل چی ستا اصلي مور څوک ده؟په هر حال کله چې ما او شموئیل ستا ژوند لږ سر او سامان ولید او ستا لخوا مو خیال بیغم شو نو بیرته خپل عادی حالت ته راوګرځېدو خو بدبختانه چی زموږ او ستا د خوشحالۍ دور ډېر لږ وو او یو ځل بیا یو نوی او نه حل کیدونکې مصیبت زموږ په سر نازل شو.

ما بغیر د څه ویلو یا څه کولو غوږ نیولې وو، خپل وجود کې مې د هېڅ کار او خبری کولو انرژی نه احساس کول یوازی غوښتل مې ژر تر ژره حوا خپل خبری وکړی او لاړه شې ... غوښتل مې په یوازی ځان په ساعتونو،ساعتونو یو خاموش ځاي کې کښینم او فکر وکړم ... فکر وکړم او فکر وکړم ...

ketabton.com - The Digital Library

حوا په شرمنده نظر راوکتل او ویې ویل: شاید دا زموږ غلطي اوسیږی خو باور وکړه طاها نه زه او نه هم شموئیل خبر وو چې زموږ یو معمولي کار به ستا راتلونکي ته نه جبران کیدونکې زیان ورسوی، که خبر وای نو هېڅکله به مو دا کار نه وایې کړي، مـ ..ما ... درته وویل کنه چې ما تا ته د درې هفتو لپاره شیدې درکړل ځکه څوک نه وه او ته ورځ تر بلې مریض کیدلې نو شموئیل ته ما ته راوړی او... او ما د ښه زړه او د ښه نیت څخه تا ته شیدې درکړل خو ..خو خبره نه وم چې د انسانانو او پیریانو هر ډول تعامل او نږدی والې د یو لوی بربادی سبب کیدلې شي ...

حوا ژوره ساه واخیسته او بیا داسي حال کې چې زما بې توجه نظر ته یې راکتل ویې ویل: څو کال مخکې یو ورځ یو پیرې نه پوهیږم په څه ډول خو ستا څخه یې زما بوی احساس کړی وو ... موږ تر هغه وخت نه وو خبر چې یو انسان ته د شیدو په ورکول سره زموږ د بدن ځینې خاصیتونه او بلخصوص زموږ بوی هغه

ketabton.com - The Digital Library

انسان ته ځی ... موږ په ناپوهۍ کې دا غلطي وکړل او همدا کار هم ستا د ژوند د بربادی سبب شو او هم زموږ ...هغه پیری ستا د وجود ثخه زما بوی احساس کړي وو، او لومړۍ فکر چې ذهن ته یې راغلې وو هغه دا وو چې ته زما زوی یې ...

او دا د هغوي لپاره عجیب او عین حال کې د نه منلو خبره وه، تر دی حد چې هغوی دا موضوع د شکایت په توګه د شموئیل پر خلاف راپورته کړل، هغه ورځې زما د ژوند بدترینه ورځې وی زما خلکو ما ته په بد نظر راکتل د هغوی په نظر زه مجرمه وم او باید سزا مې لیدلې وایې خو شموئیل په کلک زما څخه دفاع وکړل او مجبور شو واقعیت بیان کړي البته واقعیت یې د راز په توګه یوازی د قبایلو مشرانو ته بیان کړو او د هغه ټولو څخه یې وعده واخیستل چې دا خبره به د تل لپاره همدلته پای ته رسوی که څه هم زموږ کار غلط وو خو چا د شموئیل په وړاندی د دریدلو توان نه درلود نو

ketabton.com - The Digital Library

ځکه د دی موضوع څخه تېر شول او تر یو څو وخته حالت ښه وو ...

تر دی چې زموږ مخالفینو ته دا خبر ورسید، دا خبر هغوي ته ډېر جالب وه د یو انسان څخه د یو پیری بوی ځې! هغه هم د کوم عادی پیری نه ... بلکې د هغه پیری چې د شموئیل میرمن په حساب راځې! دا خبره دومره هغوی ته جالب وه چې ستا خوا ته راتګ یې پیل کړو لومړۍ کې یوازی ستا د لیدو پخاطر او د دی لپاره چې پوه شي ایا دا خبره رښتیا ده او کنه؟ تل راتلل خو کرار،کرار دا تګ راتګ په مضریت او پعذابولو بدل شو او شموئیل مجبور شو یو کلک قانون وټاکي او د هغه قانون پر اساس تاته نږدی راتلل د ټول پیریانو لپاره منع کړی تر څو تا ته کوم زیان و نه رسیږی ...

شموئیل خپل د دی قانون د ټاکلو دلیل د قبایلو مشرانو ته دا راوړو چې ته یو انسان یې شاید د یو پیری بوی ولری خو د نسل څخه ته انسان یې او زموږ قانون کې

ketabton.com - The Digital Library

انسانانو ته نږدې ورتګ او هغوی پعذابول منع دی دا قانون تر یو حد د عام پیریانو د کنټرول کولو لپاره بسنه وکړل او تر یو حد یې ستا ساتنه هم وکړل خو دا قانون یو لوی مصیبت هم رامنځ ته کړو، شموئیل د دی قانون په ټاکلو په ښکاره توګه ستا څخه ساتنه وکړل او پیریانو ته یې وښودل چې ته د هغه لپاره ارزښتناکه یې چې داسي قانون ستا لپاره ټاکي او همدا دلیل زموږ د دښمنانو لپاره کافي و چې ستا خواته یې فکر شي او تاته تکلیف در ورسوی ...

هغوی په یو کال کې څو ځله ستا په سر شموئیل ته ګواښونه وکړل تر دی حد چې شموئیل و وېرېدې چی د رښتیا هغوی تاته کوم زیان ونه ورسوی نو مجبور شو ستا د ساتني لپاره په پټه د هغوی مقابله وکړي او دا هغه کار وو چې هغوی غوښت، هغوی تاته په ګواښ کولو شموئیل خپل د لوبي میدان ته را داخل کړو، د لومړۍ څخه هم د هغوی اراده ستا د وژلو نه وه هغوی یوازی غوښتل ستا په ګواښولو او پعذاب کولو

ketabton.com - The Digital Library

باندی شموئیل اصل میدان ته راکش کړی او شموئیل هم بغیر له دی چی خپل د کارونو پای ته فکر وکړی یوازی ستا څخه د ساتني لپاره د هغوی د لوبي میدان ته داخل شو ...

تر یو، یو نیم کال دا کشمکش او ډب و اخ یوازی ستاسو ترمنځ او د پردی تر شاه تر سره کیدو، خو هغوی په دی نه وه راضي هغوی غوښتل شموئیل د تل لپاره د میدان څخه وباسې او دا بهانه شموئیل خپل د هغوی لاس ته ورکړل ... کله چې شموئیل ستا لپاره مجبور شو جنرال ووژني ... د جنرال مرګ د شموئیل د ښمنانو لاس ته یو کلک بهانه ورکړل دومره کلک بهانه چې د لومړۍ ځل لپاره شموئیل د ټولو پیریانو مخکې محکمه شو هغه د یو انسان د ژغورنې لپاره بل انسان وژلې وو هغه زموږ د نړۍ قانون کوم چی ده خپل ټاکلې وو د پښو لاندی کړی وو..

ketabton.com - The Digital Library

زمونږ پر خلاف چې کوم پیریان وه هغوی غوښتل د دی حالت څخه پوره ګټه پورته کړې او شموئیل د قبایلو د مشری څخه لیری کړی،خو هغه ورځ یو ځل بیا د شموئیل قبیلي د هغه ملاتړ وکړو او هر سرکښ او بغای پیری ته یې د هغه حد ور وښود، او ټول یې رخصت کړل خو ...خو د قبایلي محکمې د خلاصیدو وروسته د شموئیل د کورنۍ مشرانو شموئیل دا ځل خپل محکمه کړو هغوی نه غوښتل شموئیل دی د یو انسان په سر دومره لوی جنجال ځانته جوړ کړی،نو ځکه هغوي د شموئیل څخه وعده واخیستل چې نور به هېڅکله ستا لیدو ته نه درځې ..

شموئیل دا خبره خو په ظاهره ومنل البته تر څو کالو څه ناڅه خپل په وعدی هم ولاړ وو او ستا خواته نه درتلو خو پر تا باندی فکر وو او نور پیریان یې ستا د ساتني لپاره ګمارلې وه، خو د څو کلونو وروسته شموئیل ګمان وکړو چې خبره تېره شوه او هېره شوه نو ځکه یو ځل بیا ستا لیدو ته درغلو خو دا د شموئیل

ketabton.com - The Digital Library

ډېر لویه غلطي وه، ځکه زموږ دښمن پیریان همدغه ورځ ته په انتظار ولاړ وه کله چې شموئیل ستا خوا ته درغلو هغوی پوهه شول چې ته د شموئیل لپاره ډېر مهم کس یې چې هغه د دومره خبرو، ګواښونو او ستونزو باوجود ستا لیدو ته درځي نو ځکه دا ځل د هغوی رحم نه پر تا وو او نه هم پر شموئیل ...

هغوی پوه شوی وه چې د بهانو پر راوړلو هېڅکله نشي کولای شموئیل د مشري څخه لیري کړي نو ځکه هغوی غوښتل دا ځل شموئیل ووژني او د شموئیل وژل د پیریانو نړۍ کی امکان نه درلود نو هغوی مجبوره وه شموئیل د انسانانو نړۍ ته راکش کړي، ځکه د انسانانو په نړۍ کې د شموئیل ملاتړ کوونکې هېڅ کوم پیری نه وو او که دلته یې شموئیل وژلې وایې نو هیچا به نه د شموئیل ملاتړ کړی وایې او نه به یې هم دویته څه ویلې وایې خو شموئیل د انسانانو نړۍ ته راغوښتل آسانه نه وه او یوازینې لاره چې دوی کولای شول د هغه په طریقه شموئیل راوغواړي هغه ستا پعذابول وه

ketabton.com - The Digital Library

... نو ځکه هغوی داسي په بد ډول ستا پسې شول تر څو ستا له لاري، شموئيل په لومه کې واچوي.

عبدالرحمان د دی ډول موضوع او پلان څخه خبر دی نو ځکه داسي د شموئيل لپاره اندیښمن دی او تا ته يې هغه خبری کړې، که څه هم کار يې صحيح نه وو خو بيا هم ملامت نه دی، ځکه شموئيل د هغه ډول هستې او نیستې ده هغه نغواړی کوم کس دی شموئيل ته زيان ورسوی عبدالرحمان يو ډېر ښه پلان لری داسي چې هم تا او هم شموئيل د دی مصیبت څخه ژغورلې شې او زه فکر کوم هغه پلان به د ډولو لپاره ښه وی او موږ بايد هغه پلې کړو خو ... خو شموئيل د هغه پلان سره نه دی موافق ...

حوا يو څه نور خبری هم وکړل خو ما وا نه وریدل، که رښتیا ووايم تر همدا اوس هم د حوا د نیم خبرو په مطلب مې اصلاً سر نشو خلاص، چې څه يې وويل او څه نه؟ سر مې راباندی دروند وو او د هغې خبری مې

ketabton.com - The Digital Library

یو تر میان اوریدل فکر مې کاوه یو څوک مې په سر کې میخونه ټکوی داسی نه زغمونکې درد مې احساس کاوه، خپل سر مې په دواړه لاسونو کې ونیو او په هغه هوار شوی خیرن فرش باندی څملیدم، زما په دی کار حوا لږ رانږدی شوه زما د سر ویښتیانو کی لاس وواهه او بیا یی زما تندی ښکل کړو او کرار یې وویل:

حوا- کرار ویده شه هېڅوک د دی وروسته تاته زیان نشی در رسولې ته نه یوازی شموئیل لپاره مهم یی بلکی زما زوی یې او زه هیچا ته دا اجازه نه ورکوم چی زما زوی ته دی کوم زیان ورسوی زه شاید د دی نړۍ د انسانانو مخکې ستا څخه دفاع ونشم کړی خو خپل د خلکو مخکی ستا څخه ملاتړ کولای شم زه هغوی ته اجازه نه ورکوم د دی څخه دی زیات تاته تاوان در ورسوی وخت یی راغلې خپل د کلونو د غلطی جبران وکړم ...

نور مې څه وا نه وریدل او سترګي مې پټي شوی ...

ketabton.com - The Digital Library

نه پوهېږم څومره به ويده وم البته بايد ووايم چې بې هوښ او بې خود وم چې د يو چا د پښو د تلو راتلو په غږ مې سترګي خلاصي کړه هوا تقريبا تياره وه د دهليز مينځ کې يو سايه پشان شئ مې ليد خو سم نه پوهيدم چې څوک دی؟ يا څه دی؟ دومره مې سر درد کاوه چې اصلاً خپل د موقعيت د درک کولو نه وم څو شيبې وروسته کله چې لږ مې عصاب ځای ته راغلل نو د حوا خبری مې ياد ته راغلل، نه پوهيدم ايا حوا ويل ورته صحيح دی يا ښاپيری ورته ووايم، يا د شموئيل ميرمن؟ يا ... يا زما دايه چا چې درې هفتې ماته شيدې راکړې ورته ووايم؟

د هغې يو،يو خبره مې ذهن ته راغلل او د هر خبری په ياد راوړلو مې ذهن دومره خراب کړو چې خپل سر مې په دوه لاسونو کې کلک ونيو او زړه مې غوښت د زړه له تل چغه کړم چې د شموئيل انديښمن اواز مې تر غوږ شو.

ketabton.com - The Digital Library

شموئيل- طاها ...! ښه يې؟

د هغه په غږ مې په تلوار سر پورته کړو او ور ومې کتل هېڅ احساس مې د هغه وړاندی نه درلود نه وربآندی غوسه وم او نه مې هم ورځخه بد راتلل، زما د بی حس نظر په ليدو هغه رانږدی شو زما ومخ ته په څمکه باندی کښيناست او په کرار لهجه يې وويل: هر څه سميږی زه درته وعده درکوم، د دی وروسته هېڅوک به تاته کوم زيان ونه رسوی ته يوازی ښه شه ...

په نيولې غږ چې د ستوني د درد او ډېر چغې وهلو له سبب وه ومې ويل: ته څه فکر کوی؟
شموئيل- د څه په اړه؟
- ز.. زما د حال په اړه؟ ای... ايا ته فکر کوی زه به د دی وروسته ښه شم؟

شموئيل بغير د څه ويلو راوکتل د هغه داسي چوپتيا زما غوسه راوړل د هغه چوپتيا داسې وه لکه چې زما په زخمونو مالګه شيندی، د هغه چوپتيا زما د غوسي

ketabton.com - The Digital Library

اور ته د تیلو شیندلو پشان وه دومره مې غوسه زیاته شوه چې بغیر له دی چې خپل د ستونې درد ته کوم توجه وکړم په چغو باندی مې ورته وویل: ته فکر کوی د دی وروسته زه بیغم ژوند کولای شم هـــا؟ د دی خبری د پوهیدلو وروسته چې پلار مې دا دومره کلونه د دی لپاره زما څخه بد راتلل او زه یې لځان څخه شړلم ځکه چې هغه فکر کاوه زه د هغې د ... د معشوقي قاتل یم ... ی... یا دا چې هغه ښځې ته چې ما ټول عمر مور ویل ادی ویل ه.. هغه اصل کې زما میره ده...!

یا ... یا دا چې هغه ښځې ته چې ما د میني او شفقت نمونه ویل انا ... مې ویل هغه اصل کې زما د مور قاتله ده ... هغې زما د مور د مړه کولو لپاره جادو کړی وو یا ... یا دا چې هغه کس چې زه یې جنازی ته تللې وم او ... او خفه وم چې ... چې م.. ماما مې مړ شوی ...ه ... هغه د خدای ناخبر زما د مور اصل قاتل وو ... یا ...یا ..

ketabton.com - The Digital Library

نفس مې بند شو او د پوزې څخه مې وینه په رابهیدو شوه شموئیل په ورخطای کوښښ وکړو چې ما د خبرو کولو څخه منع کړی خو ما خپل لاس راپورته کړو او هغه مې د ځان لرې کړو او په همغه غوسه مې وویل: ی... یا دا چې ه.. هغه کس چې ما ورته استاذ ویل ... ما ورته د یو پلار په نظر کتل .. ه ... هغه دا دومره کلونو کې ما ته چل راکړی ا.. او داسی حال کې چی زما ماما وو .. خو ماته یې داسي ښودل لکه چې ما بیخې له سر پیژنی هم نه ... یا ... یا دا چې ت ... ته ..

د خبرې دی ځای کې خپل سر مې په لاسونو کې ونیو او د لیونیانو پشان مې د ځان سره وویل: ی... یا دا چې کوم نفر ته .. ته چې ما خپل د ژغورنکې،ملګري او دوست په نظر کتل او د هغه په نوم باندی ما خپل د ... د زوی نوم کیخودلې وو ه .. هغه اصل کې ز...زما د مړې شوی مور عاشق دی .....!

ketabton.com - The Digital Library

په دی خبره مې چغې لاپسي ډېر شول او ومې ویل:
ځـــه سمیرې شموئیل هـــا؟ څه سمیرې؟ ته څه سم
کولای شې هـــا؟

د جنون او لیونتوب هغه حد ته رسېدلې وم چې نه
پوهیدلم څه کوم؟ یا څه وایم؟ دومره راباندی دا خبرو
بوچ کړې وو چې خپل د ځان وهل مې پیل کړل او
تقریبا په چغو او ژړا مې ویل: زه ولې د دی لعنتي
خوب څخه نه راویښ کیږم؟ یو څوک ما راویښ کړې
خیر دی .. زه مړ کیږم خیر دی یو څوک ما راویښ کړې
.... او ووایست چې دا هسی خوب دی ... خیر دې ...
ما راویښ کړې د دی لعنتې خوب څخه ...

دا خبرې مې کول او خپل ځان مې واهه چې شموئیل
ناڅاپه په غوسه باندی زما دواړه لاسونه کلک ونیول او
په بیحد لوړ غږ داسې چې زه یې هک حیران کړم ویې
ویل: بس یې کړه طاها ... بس یې کړه ... زه منم چې
ما غلطي کړې ... زه تا درک کولای شم او پوهېږم چې

ketabton.com - The Digital Library

ته اوس فکر کوی ښولو تاته چل درکړی او ستا ژوند یې خراب کړې خو لږ منطقي فکر وکړه، لږ خپل ځان زما پر ځای هم کېږده و بیا فیصله وکړه یو جانبه قضاوت مکوه ته خپل هم مئین شوی یې او پوهیږې چې مینه د هیچا لاس کې نه ده زه منم چې س... ستا په مور مئین وم.

خو ... خو دا د هغه وخت خبره وه چې ستا مور نه ده چا په نوم وه او نه هم واده شوی وه کله چې ستا پلار ته یې ورکړل نو ته درک کولای نشې کوم درد چې ما تېر کړو خو قسم درته اخلم چې ما هېڅکله هغې ته په بد نظر نه وه کتلې د هغې د ورکولو سره سم زه لاړم ... لاړم چې لیاده وباسم او ...او یو نوی ژوند پیل کړم خو .. خو ستا مور زه بیرته وغوښتلم ... هغې خپل شاوخوا بد پیښې احساس کړې وه نو ځکه د مرګ مخکې د لومړۍ ځل لپاره زما څخه یو غوښتنه وکړل او هغه وه ستا ساتنه ... او ما هم ستا د ساتني قسم واخیست خو ... خو بخښنه غوارم ..

ketabton.com - The Digital Library

ما ونشو کړی ستا څخه صحېح ساتنه وکړم، ما ونشو کړې خپل وعده پوره کړم خو قسم درته اخلم چې د نن څخه وروسته به هر څه سم کړم او ... او کله چې هر څه مې سم کړل د هغه وروسته به ستا د ژوند څخه داسی ورک شم چې زما نوم او نښان به نور هېڅکله خپل ژوند کې ونه وینې، یوازی ته ارام اوسیږه طاها ...خواهش درڅخه کوم آرام اوسیږه ...

د شموئیل په خبرو لږ آرام شوی وم یا باید داسې ووایم چې د هغه په خبرو ذهن کې مې یو نوی معما او پوښتنه را پیدا شوی وه، شموئیل وویل هغې زه راوغوښتلم؟ یعنې فاطمه ی...یعنې مطلب زما مور د شموئیل سره لیدنه کړی وه؟ یعنې هغې شموئیل لیدلې وو؟ خپل ځواب مې خپل ورکړو، هو نو ضرور به یې شموئیل لیدلی وو چې د مرګ مخکې د هغه څخه غوښتنه کړی وه.
شموئیل- هو ... هغې زه لیدلي وم ...

ketabton.com - The Digital Library

د شموئيل په دی خبره هک حيران مې د هغه خواته وکتل چې هغه خپل سر ښکته واچو او کرار يې وويل: م ... ما دوه ځل د هغې سره ليدنه کړې وه،لومړی ځل ه... هغه شپه باندې چې ستا پلار ورباندې مرکه وکړل ... ن ..نو ما ځان فاطمې ته ښکاره کړو او ورته ټول کيسه مې وکړل .. ش...شايد بيعقلتوب وو خو .. خو ما غوښتل د هغې ځواب واورم که څه هم پوهيدم چې دا يو ناممکن کار دی خو بيا هم غوښتل مې خپل زړه بيغم کړم او د اخيرې ځل لپاره هم که کيږی خپل د زړه خبره ومنم ...

په منتظر نظر مې ورته کتل په تمه وم چې واورم خو د شموئيل لپاره لکه چې د خبرو کول ډير سخت وه چې ژوره ساه يې واخيسته او نور يې هم خپل سر ښکته کړو او ويې ويل: خو هغې زه رد کړم ... په بيحد بد حال ... او په ژړا يې راته وويل چې د هغې څخه ليری لاړ شم ه ...هغه زما څخه ويريدلې وه ...لا... لاسونه يې لړزيدل او .. او ما ته يې قسمونه راکول

ketabton.com - The Digital Library

چې ورځخه لیری لاړ شم ... هغه شپه ما قسم واخیست چې نور به هیڅکله د هغې خواته نه ورځم ... خو ... خو لعنت دی وی زما په زړه چې بیا هم د لیری څخه د هغې ژوند ته مې کتل او د هغې دیدن ته ورتلم نه پوهیږم څنګه خو هغې زما شتون احساس کاوه ...

که څه هم ما ورځخه تل ځان پټ کاوه تر .. تر دی چې ستا د پیدا کیدلو په اخیری میاشت باندی یوه ورځ کله چې هېڅوک ک ... کور کې نه وه او زه په پټه ولاړ وم او هغې ته مې کتل هغه په خبرو راغله او ما ته یې وویل: زه پوهیږم چ ... چی ته دلته یې ن... نو مخکی راشه او مه پټ کیږه ... د هغې په دې خبره لومړۍ مې باور ونشو چې زه یې لېدلې اوسیږم او ما ته دې دا خبری کړې وی خو کله چې هغې وویل: تا ته وایم پیری!

ketabton.com - The Digital Library

نو پوه شوم چې د رښتیا هم ما یادوی، نو مخکې لاړم د لومړۍ ځل لپاره هغه زما څخه ونه ډار شول او په نرمۍ راسره خبرې وکړل، هغې زه د داسې پټ کتلو څخه منع کړم او د هغه وروسته یې د لومړۍ ځل لپاره زما څخه یو غوښتنه وکړل ...
شموئیل سر راپورته کړم او زما خوا ته یې راوکتل او بیا یې په کرار وویل: که څه هم عجیب غوښتنه وه خو ته زما حالت نشې درک کولای طاها ..! کله چې د کلونو وروسته هغه کس چې ته ورباندې د لیونیانو پشان مئین یې ستا څخه یو شئ غوارې څنګه احساس لرې!

ما هغه دقه لځان سره وویل که دا ټول دنیا که دا زما څخه وغوارې، نو زه به "نه" ورته ونه وایم خو ... خو هغې یوازې خپل د نس د ماشوم ... مطلب ستا د ساتنې قول راڅخه وغوښت ... که رښتیا ووایم هغه دقه زما هېڅ د هغې دا غوښتنه خوښه نشوه خو دا چې هغې د لومړۍ ځل لپاره یو شئ زما څخه غوښتې

ketabton.com - The Digital Library

و نو ما "نه" ونشو ویلې ... زه پوهیږم زما دا خبرې ستا ذهن نور هم زما په اړه خراب کوې خو قسم پر خدای ستا د پیدایښت او د ستا د لیدلو وروسته ما تاته خپل د زوی په نظر کتل او تل مې غوښتل ستا څخه ساتنه وکړم که څه هم په صحیح توګه مې ونشو کړی خو وعده درکوم چې ډېر ژر به هر شئ سم شئ.

هغه خبرې کول او کوښښ یې کاوه چې ما راضی کړی چې د هغه خبرې ومنم خو ما یوازې غوښتل تنها اوسیږم غوښتل مې دا ځل په ساعتونو،ساعتونو یوازې کښینم او د شموئیل د نن خبرې خپل ذهن کې وګرځوم راوګرځوم او پوه شم چې اخر څنګه داسی وشول؟ شموئیل هم لکه چې پوه شو چې زه څه غواړم ځکه ناڅاپه چوپ شو او زما د مخې څخه پاسید د څو شیبو چوپتیا وروسته یې وویل: یو ساعت نور هم وخت لرې کښینه او خپل فکرونه وکړه د هغه وروسته کور ته دې لاړ شه ...

ketabton.com - The Digital Library

بغیر د څه ویلو مې وروکتل او ځان سره مې فکر وکړو چې ایا زه کور هم لرم؟ نه ما کور نه درلود ما د هغه سړی د لور سره واده کړی وو چې ما ته یې دا ځو کال دروغ ویلې وه،شاید اقرا هم د دی موضوع څخه خبره وه او خپل د پلار پشان تر اوسه یې ماته چل راکوه! دا فکر د جنون تر حد ورسولم دا چې هغه ښځه چې زه ورباندی مئین یم ما ته دی دروغ ویلې اوسیږی دا نو سم جهنم وو ...

شموئیل- بیځایه فکرونه مکوه طاها ..! ستا ښځه د دی خبرو څخه نه ده خبره.
شاید د شموئیل اراده د دلداری راکولو وه خو ما ورته په طعنه وویل: څنګه د هغي سره دی هم لیدنه کړی چې خبر یی ورڅخه؟

شموئیل خپل غاښونه یو پر بل کیخودل او په تروش تندی وویل: خپل د بد حال څخه منندوي اوسیږه چې د هغه خاطر کوم او څه نه درته وایم کنه حق دی وو

ketabton.com - The Digital Library

په دی خبره دی سم جوړ ووهم ... زه ځم یو ساعت
وروسته راځم او امید لرم تر هغه وخت تللې اوسیږی.

په غوسه او لیونتوب مې وویل: مه راځه ..نور هیڅکله
خپل مخ ما ته مه ښکاره کوه ... نغواړم د دی وروسته
دی وګورم همدومره چې زما ژوند دی برباد کړو
همدومره بس دی ... لاړ شه او نور هېڅکله خپل مخ ما
ته مه ښکاره کوه شموئیل ... هېڅکله هم نه ... زه نور
نه ستا مرسته غواړم او نه هم کوم بل څه ... یوازی
زما د ژوند څخه ورک شه ...

زما په هر خبره د شموئیل نظر زما په وړاندی مات
کیدو تر دی حد چې یو دم سترګي تک تور شول او
سپین یې لمینځه لاړه څو شیبې په چوپتیا کې راوکتل
د هغه وروسته په بیحد یو نامید او کرار لهجه یې
وویل: که ته داسې غواړې نو ... نو سمده ... زه ...نور
هېڅکله ستا خواته نه درځم خو ها ... قول درکوم

ketabton.com - The Digital Library

خپل د نرۍ هېڅ پيری ته به هم اجازه ورنکړم چې د نن څخه وروسته تا ته دې کوم زيان دورسوی ...

د دی خبری د ويلو سره سم شموئيل زما د نظر څخه غيب شو ... د هغه د تلو سره سم زما اوښکي هم پر مخ راوبهيدل نه پوهيدم چې دا اوښکې د څه لپاره وه؟ زما د خراب شوی ژوند لپاره؟ يا دا چې شموئيل لاړو؟ خو هر څه چې وو فکر مې کاوه د سيني چپ طرف مې سوځيږی يو ساعت نور هم د مړ جسد پشان هملته څمليدم، بغير د کوم فکر کولو يوازی پروت وم همدی منځ کې څو ځله مې موبايل ته زنګونه راغلل خو ما خپل حوصله لا نه درلود څه ورسيږی د موبايل ځواب ورکولو ...

نو بغير د کوم ځواب ورکولو همغسې پورت وم حتا د فکر کولو حوصله مې لا نه درلود يوازی څمليدلې وم او د دهليز د کړکۍ څخه مې بی هدف د حويلی خواته کتل، هوا پوره توګه تياره شوی وه او د ماښام اذنونه

ketabton.com - The Digital Library

اوریدل کیدل خو زما بدن کې هېڅ حس نه وو، نه مې زړه غوښت د چا سره خبرې وکړم او نه مې هم زړه غوښت لځایه پاسیږم او کوم کار وکړم، یوازې ځملیدلې وم او مخامخ مې کتل شاید یو ساعت همدی حال کې وم چې موبایل مې یو ځل بیا لیوني شو او پرلپسې زنګونه راتلل ورته پیل شول، لومړۍ مې نه غوښت ځواب ورکړم خو کله چې بیحد زنګونه ډېر شو نو په نه زړه مې ځواب ورکړو ...

- الو ..!

اقرا- الو طاها ...! چیرته یې؟ ولې موبایل ته ځواب نه راکوی؟ زما خو دی زاره راوچول.

نه پوهیدم څه ورته ووایم؟ دا څو ساعتو کې فکر مې کاوه احساسات مې یو دم لمینځه تللي، نه راته څوک مهم وه او نه هم را ته د چا خبره مهم ښکاریدل فکر مې کاوه هېڅ شئ دې نړۍ کې ارزښتمند نشته هېڅ شئ ...

ketabton.com - The Digital Library

د اقرا داسي اندیښمن لهجي په وړاندی زما سره هیڅ
ځواب نه وو، البته زړه مې ځان کش راکش کاوه او
ویل یې ځواب ورکړه او د دی اندیښنې څخه یې
راوباسه خو ذهن مې ویل دا د ضیالحق لور ده ... دا
هم خپل د پلار پشان دروغجنه ده ... دا څو کلونو کې
دی هم تاته دروغ ویلې دا خبره وه چې ته یی د ماما
زوی یې خو تاته یې نه ویل ... دا هم خپل د پلار پشان
ده ... دا هم د شموئیل پشان دروغجن ده ... زما زړه او
منطق یو د بل سره په جنګ وه نه پوهېدم ځواب
ورکړم او کنه؟

او له هغه خوا د اقرا اندیښمن غږ وو چې بار،بار یې
زما نوم اخیست او زما پوښتنه یې کول خو زما
غوږونه د هغې د غږ د اوریدلو توان نه درلود خو کله
چې د هغې د ژړا غږ مې واورید نه پوهیږم څه وشو
خو بی اختیاره مې وویل: مه ژاړه ... زه نن شپه نه
درځم لږ کار لرم ته لاړه شه خپل د پلار کور ته ...

ketabton.com - The Digital Library

او بیا بغیر له دی چې د هغې څواب ته په تمه شم موبایل مې بند کړو، د شموئیل او د حوا د خبرو د اوریدلو وروسته ذهنیت مې د اقرا په اړه خراب شوی وو او فکر مې کاوه هغې هم ماته دا دومره کلونه دروغ ویلي، خو د دې ټولو خبرو باوجود نه پوهېږم ولې خو د هغې د ژړا د اوریدلو توان مې نه درلود، لا مې موبایل صحیح بند کړې نه وو چې بیا زنګ ورته راغلو او دا ځل د ذوالفقار نوم د موبایل په سکرین ښکاره شوه بغیر د کوم فکر مې موبایل بیخي خاموش کړو ترڅو نور د زنګ غږ رانشې او په همغه ګنګس حالت څملیدم او دا ځل مې دوه سترګې په هغه تیاره کې د کوټې د چت خو اته ونیول ...

یعنی ذوالفقار هم د دی خبرو څخه خبر وو؟ یعنې هغه خبر وو چې ادی زما اصلی مور نه ده؟ یعنې امکان یې شته چې ذوالفقار خبر اوسیږی چې د هغه مور خپل د ورور په مرسته داسې یو ظالمانه قتل ترسره کړی؟ که څه هم زړه مې دا خبره نه منل خو بیا هم یو بد او د

ketabton.com - The Digital Library

بې اعتمادي احساس مې ټول وجود نیولې وو داسې
چې فکر مې کاوه ټولو ماته چل راکړی، فکر مې کاوه
ټول د دی خبرو څخه خبر وه بغیر زما څخه ...

فکر مې کاوه دوی پر ما د قرباني د غوا ګمان کړې وو
او هر چا چې هر خوا زړه غوښت زه یې همغه خوا ته
لځان سره کش کولم او ما هم د بیعقلانو پشان سر
ښکته اچولي وو او د دوي په هر ساز رقصیدلم ...اوس
چې د څو کلونو مخکې خبرو او پیښو ته فکر کوم نو
هر موضوع راته حل شوی ښکاریدل،اوس د بابا د
تروش تندی او کرکجن نظر په معنا پوهېدم .. هغه زه
خپل د معشوقي د مرګ مسبب ګڼلم، اوس راته د ادی
اوښکو معنا درلود هغې زما په هر ځل لیدلو ژړل اوس
پوهیږم چې دهغې د ژړا سبب دا وو چې زه د هغې د
ژوند د تباهی دلیل وم، خود نو به نو زما په هر ځل
لیدلو ژاړی زه یې د بنی زوی وم ...

ketabton.com - The Digital Library

اوس راته د ذوالقرنين کاکا هغه مخالفت چې ويل يې: طاهر ته فرشته ورکوم خو طاها ته،"نه" يو دم راته حل شوی او منطقی موضوع ښکاريدل هغوی هيڅکله زه د بابا پر اولاد حساب کړی نه وم د هغوی په نظر زه ... زه اه مې وکښل او سترګې مې پټې کړل باور مې نه کيدو د څو ساعتو په موده کې زما ژوند د دې اړخ څخه په هغه اړخ اوړيدلې وی تر نن مې فکر کاوه که بابا راڅخه مرور دی يا خپل او خپلوان راته په ښه سترګه نګوری دليل يې زما کارونه دی خو اوس پوهېدلم چې اصل ستونزه په ما کی نه ... بلکې د حوا خبره زما د پيدايښت مخکې خبره خرابه وه ...

پخوا به مې ځان سره ويل که بابا او خپلوان راڅخه مرور دی کوم خبره نه ده زه خپل کورنۍ او خپل ملګری لرم خو اوس ...

اوس نه کورنۍ لرم او نه هم کوم ملګری يوازينې کس چی راته پاتې وو هغه زبير وو... وېرېدلم هسی نه يو

ketabton.com - The Digital Library

ورځ خبر شم چې هغه هم د یو دلیل لپاره ماته رانږدې شوی او هغه هم راته دروغ ویلې ... خو د دي ټول منفي فکرونو باوجود زړه مې غوښت ورته زنګ ووهم او ورته ووایم چې دلته راشه او طبعیت مې ښه نه دی خو د نن ورځ په خبرو چې هغه ته مې کړی وه جرئت مې نه کیدو چې زنګ ورته ووهم او ورته ووایم چې راشه ...

د ډېر نامیدی څخه مې ځان غیږ کې ونیو زه څومره بدبخت یم چې دی نړۍ کې هېڅوک نلرم ... نه مور، نه ورور،نه خور، حتا پلار مې لا زما څخه کرکه لری .. ما د یو ساعت په موده کې خپل ټول خپل،خپلوان او ملګری له لاسه ورکړل شیطان مې ذهن کې عجیب غریب فکرونه اچول نظر مې بې اختیاره د دهلیز کونج کې په خیرن او د دوړو ډک رسۍ باندې پریوت ... زما ژوندی اوسیدل کوم فایده هم لری؟ نه ... هېڅ فایده نلری، زه اخر یم څوک؟ بې اختیاره مې دا خبره د ځان سره تکرار کړل زه څوک یم؟ زه څوک یم؟ هېڅ ځواب

ketabton.com - The Digital Library

مې خپل خبرې ته نه درلود دا کار دومره عصاب راخراب کړل چې په لوړ غږ مې ځان مخاطب کړو او ومې ویل: ته لعنتې اخیر څوک یې؟ ته څوک یې؟ هـــا؟ ته څوک یې طاها؟

د مغز چپ خوا مې منفې ځوابونه راته پرلپسې قطار کړل، ته یو منحوس انسان یې طاها ... ستا مور ستا له لاسه مړه شوله ...ته دې نړۍ کې هېڅوک نلرې ... هېڅوک تا نغواړي ... ټول ستا له لاسه پعذاب دي ... پلار دې ورځ کې زر ځله ستا د مرګ غوښتنه کوي ... کوم چا ته چې ته ملګرې او کاکا وایې هغه ستا د مور د قاتل زوی دی ... ته فکر کوې هغه نه وو خبر؟ ته ډېر بیعقل یې ته فکر کوی هغه هسې د خدای لپاره ستا سره دومره محبت او همدردی کول؟ نه بیعقل هغه دا کارونه کول ترڅو خپل د مور د ګناه جبران وکړي هغه خبر دی چې مور یې ستا مور وژلې ...

ketabton.com - The Digital Library

نه ... نه ... دا فکرونو د جنون حد ته رسولم خپل دواړه لاسونه مې په سر کېخودل نه ... نه ... ذوالفقار داسې کار نشې کولای ... هغه ... هغه د دی خبرو څخه نه دی خبر ... هغه وخت کې ذوالفقار هم ماشوم وو نو د کوم خوا خبر شې؟ فکر مې کاوه په بدن کې مې دوه کسان شتون لری یو کوښښ کاوه ما د نامیدی او بیځایه فکرونو څخه راوباسی خو دویم په پوره توان کوښښ کوو ما د نامیدی او ناهیلۍ نړۍ خواته کش کړی دومره دا کشمکش مې ذهن کې روان وو تر دی چې بې اختیاره د سترګو څخه مې اوښکې په بهیدو شول

په ګنګس او خراب حالت لځایه پورته شوم هغه منفې فکرونو والا لکه چې زما د دی کار څخه سخت خوشحاله شو چې په دوه چند ځواک یې منفې خبری شروع کړل ... هو .... هو طاها همدا یې اخیری لاره ده ...ته دی نړۍ کې د ژوند کولو لپاره هېڅ دلیل نلری ټولو ستا څخه بد راځې ... ته یو منحوس انسان یې ...

ketabton.com - The Digital Library

دوه سترګي مې د دهليز کونج کې په غورځېدلې رسۍ باندې ښخ وه او منفي فکرونه مې هم اخيرې حد ته رسيدلې وه ...

هو ... هو طاها همدا اخيرې لاره ده لاړ شه .. لاړ شه رسۍ راوخله او د دې منحوس نړۍ څخه د تل لپاره ځان ورک کړه دا ژوند نور په ژوند کولو نه ارزي.
بې اختياره مې يو ځل نظر په هغه رسۍ او بيا د دهليز پورته لرګۍ باندي واچو، زړه کې مې دومره غوسه،کرکه،ناميدې او ناهيلۍ ډېره وه چې خپل د ذهن هغه برخي ته کوم چې کوښښ يې کاوه تر څو ما د دې کار څخه منع کړې هېڅ پام مې ونکړو او يو دوه ګام مې د رسۍ خواته واخيست ..

په دوړه او غبارو لړلې رسۍ مې د ځمکې څخه راوخيسته ځاې،ځاې سپين تارونه سپيخېدلي وه، رسۍ دومره اوږده نه وه کم او زيات يو،يونيم متر راتلل دا رسۍ مې اوس په ياد شوه! کله چې خپل د

ketabton.com - The Digital Library

کور شیان مې ښولول نو د فرش د ترېلو لپاره مې راوړې وه خو زبیر فرش په بل رسۍ وتړو او دا اضافه پاتې شو موږ هم د هغه وروسته پکار نشول او همدلته مو کیخودل، په شونډو مې ترخه مسکا راغلل لکه چې دا رسۍ د همغه ورځ څخه په همدی موخه پاتې وه ترڅو زه نن وربانډی ځان ووژنم او د دی دوه مخي نړۍ څخه د تل لپاره لاړشم، همدیته قسمت وايي کنه؟!
شاید همدای رسۍ باندی هم زما د مرګ قسمت لیکل شوی وو چې د دوه کالو وروسته دی په دی حالت او په دی وضعیت زما ومخ ته راشې؟

رسۍ مې په کلک وخنډل نرۍ دوړه ورڅخه پورته شوه چې زما د ټوخیدو سبب شو، هوا نور هم تیاره شوی وه او دهلیز کې شیان سم نه ښکاریدل مجبورً موبایل مې روښانه کړو ترڅو ګروپ یې بل کړم د موبایل روښانه کیدو سره سم د زنګونو او مسجونو سیلاب پیل شو زړه مې نغوښت د هیچا غږ او خبری واورم نو ځکه غوښتل مې موبایل په فلایټ موډ کې

ketabton.com - The Digital Library

کېږدم(د طیار موډ هم خلک ورته وایي هههه د دی تڼي پر وهلو موبایل ته نور زنګ نه راځي) خو لا مې ګوته د تڼي د وهلو لپاره نه وه نږدی کړې چې په یو ناشنا شمارې مې نظر ولګید چې زنګ یې راته واهه!

شماره داسي حال کې چې ناشنا وه او زما موبایل کې ثبت شوی نه وه خو بیا هم نه پوهیږم ولې نمبر یې راته آشنا ښکاریدو؟ خو دومره مې طبعیت خراب و او د ځان وژني فکر تر هغه حد لیونۍ کړې وم چې دا ناشنا شماره راته هېڅ ارزښت نه درلود نو ځکه بغیر د کوم ځواب ورکول موبایل مې سایلنټ کړو او شاوخوا په کتو شوم ترڅو رسۍ د دهلیز د یو لرګۍ سره وتړم،بلاخره د لږ کتو،راکتو وروسته نظر مې په یو لرګي ولګید، څو کاله مخکې ما د پکې د لګولو وخت کې یو څه دا لرګۍ تراشلې وو ترڅو وکولای شم په راحت باندی د پکي لین ورڅخه تېر کړم اوس لکه چې پکار راغلو؟

ketabton.com - The Digital Library

خو لرګۍ بیحد پورته وو او زما لاس نه رسېدو ترڅو رسۍ په لرګۍ باندی تاووکړم، شاوخوا مې وکتل ترڅو یو شئ پیدا کړم او ورباندی پورته شوم همغه حال کې مې نظر د دهلیز څنګ کی په آشپزخانه ولګید د آشپزخاني کونج کې یو د غوړو تش،خیرن بوشکه کیخودل شوی وه د هغه په لیدو مې په درد باندی سترګي پټې کړل... لکه چې خدای هم غواړی زه ځان ووژنم چې داسي هر شئ راته تیار کوی؟ په نامید ګامو لاړم او هغه بوشکه مې راوخیسته بوشکه مې لاندی پر ځمکه کیخودل او ورباندی پورته شوم ...

لاس مې صحیح تر لرګۍ نه رسیدو خو د لږ کوښښ کولو وروسته ومې کولای شو رسۍ د لرګۍ څخه تېره کړم د لرګۍ څخه مې چې تېره کړه نو یو کلک غوټه مې ورکړل نه پوهېدم اوس څه وکړم؟ یعنې دا په غاړه کې واچوم او بیا بوشکي ته لغته ورکړم ...؟ په فلمو او سریالونو کې مې دا شیان ډېر لیدلي وه خو رښتیا که ووایم اوس چې خپل ورسره مخامخ کیدلم نو وېرېدلم

ketabton.com - The Digital Library

... د محمد د شیطنت څخه ډک اواز مې غوږونو کې انګازی کول چې بابا ... بابا ناری وهل ... او بیا د هغه خوږ غږ چې ویل یې بابا کله(کیله) راوړه یا بابا ما ته کوکو واخله" ککو ته یې کوکو ویل د هغه د هر خبری په یاد راوړلو سترګي راته د اوښکو ډکول ...

د یو شیبې لپاره خپل پکار پښیمان شوم خو لا مې دا احساس دومره قوی شوی نه وو چې هغه منفې فکر والا کس حاضر شو او یو ځل بیا له سره یې خپل منفې خبری شروع کړل تر دی حد یې منفې خبری زما زړه او ذهن ته واچول چې بیرته پر بوشکه وختلم په همغه د اوښکو ډکو سترګي مې رسۍ غاړې ته واچول او ښه کلک غوټه مې ورکړل ... لعنت دی وی زما په دی ژوند چې نه مې ماشومتوب کې د خیر ورځ ولیده او نه هم ځوانې کې ... لعنت دې وې زما پر پلار چې د اولاد د ساتلو نه وو او زه یې دی منحوس نړۍ ته راوړلم ... ایا ما ورته ویلې وه چې ما دی نړۍ ته راوړه؟ یا ما له قصد د هغه معشوقه مړه کړل؟

ketabton.com - The Digital Library

اصلاً لعنت دی وی پر ښول هغه کسانو چې ماته یې دروغ وویل او چل یې راکړو او زه یې دی حالت ته مجبور کړم ... دومره مې زړه د ښول نړۍ او د هغه د خلکو څخه ډک وو چې ښولو باندی مې لعنت ویل شروع کړل ما نه غوښت ځان ووژنم خو ... خو نور مې د دی حالت د زغملو وس نه درلود نور مې دومره خپل ځان کې ځواک نه احساس کاوه چې د بابا یا استاذ مخ ته ورشم او داسي تظاهر وکړم لکه زه چې په هیڅ شئ هم نه یم خبر ... ما داسي کار نشو کولای څنګه د ادی و مخ ته وګورم؟

ادی ته په فکر کولو خپل په کار باندی لا ډاډمن شوم ما د هغې سره د مخامخ کیدلو توان نه درلود څنګه ورسره سترګو په سترګو شم او دا لیاده وباسم چې زما او زما د مور په راتلو د هغې ژوند برباد شوی وو او ... او خاوند یې هغه د یو ماشوم سره خوشې کړی و ...

ketabton.com - The Digital Library

لعنت وی په دی منحوس نرۍ خوله مې جوړه کړل چې یو بل لعنت هم واستوم چې ناڅاپه د یو بدې غږ په اوریدو نږدی وو د غوړو د بوشکې څخه مې پښه ښویه شوی او د رښتیا ځان پانسي کړم، په بیحد ستونزه مې ځان کنټرول کړو او لومړۍ کار چې مې وکړو هغه د رسۍ باسل خپل د غاړۍ څخه وه او بیا مې کرار خپل شاته وکتل چې د موبایل په کمه رڼا کې مې نظر په عبدالرحمان ولګید چې کرار د دهلیز کونج کې ولاړ و او دوه سترګي ماته نیولې وه ..

عبدالرحمان- فکر نکوی چې یو لعنت باید پر ځان هم ووایې؟

د هغه د دې خبری په مطلب لومړۍ کې پوه نشوم، خو کله چې پوه شوم نو د شرم څخه مې سر ښکته واچو.

عبدالرحمان- دا یو ساعت کیږی دلته ولاړ یم او ستا لعنت ویلو ته مې غوږ نیولی زما په نظر یو دوه لعنت باید پر ځان هم ووایې .. اها رښتیا پر تا لعنت به بیا

ketabton.com - The Digital Library

ستا زوی ووایې..! ستا د مرګ وروسته چې کله هغه لږ غټ شي نو یو ورځ به هغه هم ووایې لعنت دی پر دی پلار وی چې زه یې دی منحوس نړۍ ته راوړم او خپله یې ځان وژنه وکړه ... څنګه هغه ته دی فکر کړی چې ستا وروسته به د هغه پر سر څه راځې؟

په ورخطا او د شک څخه ډک نظر مې د هغه خوا ته وکتل نه ما د محمد په اړه هیڅ فکر نه و کړی چې زما وروسته به د هغه سره څه کیږی؟ ما یوازی غوښتل خپل ژوند ته د پای ټکي کیږدم او بس ...

عبدالرحمان- پوهیږی یو دلیل چې د انسان څخه مې بد راځی همدا دی، تاسو بیحد ډیر خود خواه او خود پسند یاست تل خپل په فکر کې یاست تل ځانونه درته مهم ښکاری بل چا ته نګوری او بل دلیل چی ستاسو څخه مې بد راځی دا دی چې بیحد احساساتي یاست او تا خو بیا بیخې د احساساتو نوم وربد کړی.

ketabton.com - The Digital Library

غوښتل مې خوله خلاصه کړم او ورته ووایم چې ته زما لځایه نه یی او تا زما پشان غمونه او ستونزی نه دی لیدلی نو حق نلری چې ما قضاوت کړی، خو زما د څه ویلو مخکې عبدالرحمان خپل لاس راپورته کړو او زه یې د خبرو کولو څخه منع کړم د هغه وروسته یې وویل: ما کولای شول دا خبری درته څو کال مخکې هم وکړم خو ځکه مې ونکړل ځکه چې ستا ژوند تل ته راته خپل د ژوند پشان ښکاریدو ...

په حیرت مې وروکتل نه پوهیدم چې د عبدالرحمان د دی خبری معنا څه ده؟ چې هغه په کرار خو داسی لهجه چې ما فکر کاوه د غم څخه ډک ده ویې ویل: ما چې هر ځل تا ته کتل نو فکر مې کاوه اصل کې خپل ژوند ته ګورم یوازی په لږ فرق باندی، ستا په پیدایښت ستا مور مړه شول خو زما په پیدایښت زما پلار مړ شو .. ستا څخه هیڅا ښه نه راتلل او زما څخه هم زما قوم او قبیلې ښه نه راتلل، البته ښه راتلل خو څه کوی چې بیخی غوښتل ما ووژني، زه هم دې ډول نړۍ کی

ketabton.com - The Digital Library

یوازی یو ورور لرم چې راته د هر چا څخه ګران دی او ته هم دی ټول نړۍ کې یوازی یو کاکا لری چې د هر چا څخه درباندی ګران دی.

خو ددی ټولو باوجود بیا هم ستا ژوند زما څخه څه ناڅه ښه دی، تا په مینه واده وکړو یو زوی لری یو کورنۍ لری چی دربانی ګرانه ده، خو ما تراوسه واده نه دی کړی ځکه په کوم چا باور نشم کولای تا د زبیر پشان ملګری درلود خو ما هیڅ ملګری نه درلود تا یو مور درلود که څه هم ته یی نړۍ ته نه وی راوړی خو ته وربانی خپل د اصلی اولاد څخه لا ډیر ګران وی، ته خویندی لری چی تاته ورور وایی او د یو رښتني ورور پشان مینه درکوی خو زه هېڅ کورنۍ نلرم اوس ته ووایه ایا ته ډیر د ځان وژني حقدار یی او که زه؟

په خلاصه خوله مې ورته وکتل باور مې نه راتلو چې عبدالرحمان خپل په هغه دومره هیبت او وحشت باندی ما ته یې خپل د ژوند د بدبختیانو په اړه وویل!

ketabton.com - The Digital Library

د هغه په خبرو لږ مې منطقی فکر وکړو او ډېر ژر دی پایلي ته ورسیدم چې زما ژوند د عبدالرحمان څخه زر چنده بهتره وو البته د دی خبرو د پوهیدو مخکې ...

عبدالرحمان په پوسخند راوکتل او ویې ویل: ستاسو انسانانو د دی ناشکری او احسان فراموشي څخه مې بیحد کرکه راځی، تاسو خدای اشرف المخلوقات پیدا کړی یاست په نړۍ کی د ټولو څخه غوره مخلوقات خو تاسو په دوه خبرو دیته حاضر کیږی چې هغه کار وکړی کوم چې خدای تاسو لپاره حرام کړی او حتا د دی سبب کیږی چې د اسلام څخه ووځي ...

خو تاسو تل خپل د احساسات څخه کار اخلې او د خدای د حکمونو نافرماني کوی، تاسو ډیر نمک نشناس یاست تاسو هغه کسان یاست چې د خدای 99 نعمت یو خوا ایږدی او د هغه په یو آزمایښت او امتحان باندی ناشکری کوی او تر دی حد ځان رسوی، که رښتیا درته ووایم هېڅ مې زړه نه غوښت چې راشم او بچ

ketabton.com - The Digital Library

دی کړم راته هیڅ ارزښت نلری ستا مرګ او ژوند، اصلاً ولی راته ارزښت ولری؟ ته راته ووایه کوم کس چې خپل مرګ ورته د ستونزو څخه د خلاصون لاره ښکاری او دومره کمزوری دی چې خپل د ځان ساتنه نشي کولای او خپل اولاد او کورنۍ دی حال کې پریږدی ایا ستا په نظر داسی کس د ژغورلو لیاقت لری؟ هوم؟

که دلته یم یوازی د شموئیل پخاطر یم، چې نغوارم ستا په مرګ باندی هغه فکر وکړی د هغه د خبرو او کارونو له لاسه تا داسی یو بد وکړل نو ژر راښکته شه او د انسان پشان لاړ شه خپل کور ته د دی څخه مخکې چی زه دی خپل په طریقه د دی ځای ویسم.

د عبدالرحمان په خبرو دومره غوسه راغله چې په بند،بند لهجه مې وویل: ت ... ته هېڅ حق نلری چې زما په داسی فکر وکړی یا وغواړی ما قضاوت کړی او هو زه نه ستا همدردی ته اړتیا لرم او نه هم را ته د شموئیل مرګ او ژوند مهم دی.

ketabton.com - The Digital Library

عبدالرحمان په پوسخند وویل: زه هم د همدردی درکولو لپاره نه یم راغلې، زما وس که وچلېږی یو سم رسۍ او چوکۍ هم درته راوړم چې په بیغم فکر او په کراره ځان خلاص کړی ... خو څه وکړم مجبور یم چې راشم او ستا پشان یو بیعقل سره خوله واچوم .. شابه راښکته شه لاړ شه خپل کور ته کورنۍ دی درته په تمه ده هله شابه ...

د عبدالرحمان هره خبره ډکه وه د طعنې او پر ما باندی د ریشخند وهلو څخه،خو نه پوهیږم د دی دومره خبرو باوجود ما زړه د دی لځایه چې کلک شې نرم شو او هغه کس ته چې ما ته یې توهین کاوه همغه ته په ژړا شوم او ومې ویل: ت ... ته څه پوهېږی زما په درد؟ ت ...ته چې وایې لاړ شه خپل کور او خپل کورنۍ ته ... ک ...کوم دی هغه کور او هغه کورنۍ؟ زه هېڅ کورنۍ نلرم هېڅ ...

ketabton.com - The Digital Library

زما د ژړا په لیدو عبدالرحمان د څو شېبو لپاره خاموش شو ما فکر کاوه شاید زما په بد حال یې زړه سوځېدلې اوسیږی او غواړی دلداری راکړی خو هغه کرار زما په ځای په فرش باندی کښیناست او داسي حال کې چې خپل سر یې کرار راسته او چپه خواته خوځاوه ویې ویل: ته د هغه حد ښځه چې ما فکر کاوه د هغه ښځه لا ډېر بیعقل وختې، اوس پوهېږم شموئیل ولې زه دومره منع کولم چې تاته کوم څه ونه وایم ... هغه پوهېدی چې ته څومره نادان او جاهل یې ...

د هغه په دی توهین امیز خبرو د ډیر غوسي ښځه مې اور واخیست په تلوار مې په لستوڼي باندې خپل د سترګو اوښکې پاکي کړل او د بوشکې ښځه راښکته شوم، داسي حال کې چې یو څو ګام د هغه خواته تلم په همغه غوسه مې وویل: خوله دی بند کړه او د دی ځای ښځه لاړ شه، اصلاً ته په څه حق باندی زما کور ته راغلې یې او ماته داسې خبری کوی؟ ها؟ زه چې هر

ketabton.com - The Digital Library

کار کوم ډېر هم ښه کوم په تا يې څه؟ ته دی لاره وهه
او له دی ځای ځه ..

عبدالرحمان بغير له دی چې زما خبرو ته د مچ د
بنګ،بنګ په اندازه لا ارزښت ورکړی ښه يې ځان کش
کړو او ديوال ته يې تکيه برابره کړه د هغه وروسته يې
يه همغه خندا او پوسخند وويل: کاش خاصيت دی د
ضيالحق لځايه يو څه خپل د کاکا خواته تللې وايې ...
شايد اوس په دی حال نه وايې، ته ماته دا ووايه ته د
څه لپاره غوارې داسي بد وکړې او ځان ووژني؟ دليل
دی څه دی؟

غوښتل مې خوله خلاصه کړم چې هغه اجازه رانکړل
او خپل يې وويل: ما خو درته خپل د ژوند کيسه
وکړل، نو اوس خو بايد پوهه شوی اوسيږی چې دی
نړۍ کې داسې ډېر کسان شته چې ستا څخه لا بدبخت
دی خو بيا هم ژوند کوی ... نو مطلب ژوند پر ژوند
کولو ارزی ...! خو د دی دومره خبرو وروسته بيا هم ته

ketabton.com - The Digital Library

خپل د بیعقلۍ په خر سپور يې او ورځخه نه راښکته کيږي، ته ولې خپل کارونه د منطق او فکر لځايه په احساساتو کوې؟

د دې خبرې سره سم په يو ټوپ لځايه پاسيد داسي چې زه بې اختياره د وېرې له لاسه څو ګام شاته لاړم، زما د دې کار په ليدو د هغه په شونډو پوسخند راغلو او ويې ويل: ګوره هغه ټول خبرې پخواني خبرې وې .. پلار دې څه وکړل ... مور دې څنګه شوه؟؟ ماما دې څه وکړل؟؟ خلاصه دا ټول خبرې چې نن ورباندې پوه شې دا ټول د پخوا خبرې دی او هغه خبرې دی کوم کې چې تا هيڅ واک ورباندې نه درلود .. خو د دې څخه وروسته واک ستا په لاس کېدي چې غواړې خپل ژوند څنګه وکړې او خپل کورنۍ څنګه وساتي؟

ايا غواړې سبا ورځ ستا زوی په دی(عبدالرحمان د پانسي رسۍ ته اشاره وکړل او ويې ويل: په دې ځای کې ودرېږي او تا باندې لعنت وايې چې ولې دی هغه

ketabton.com - The Digital Library

دی منحوس نړۍ ته راوړی؟ او داسی منحوس ژوند دی ورته جوړ کړی؟ ایا ته غواړی یو بل طاها خپل د زوی څخه جوړ کړی؟ که ځواب دی "هو" دی نو بسم الله کړه زه دی مخه نه نیسم هر کار چی کوی وکړه خو ...

د هغه په خبرو زما سترګي د اوښکو ډکي شوی په دی فکر چې یو ورځ دی محمد دی حالت ته ورسیږی او وغواړی داسی یو کار دی وکړی زما زاره یې راچول، سر مې پورته کړو او د عبدالرحمان خواته مې وکتل غوښتل مې پوه شم چې د هغه خو وروسته څه دی؟ ما ارتیا درلود په دی نامید او ناهیل وخت کې کله چې شاوخوا مې تیارو او بدبختي نیولې یو نفر زما لاس ونیسي او ماته ووایې چې ژوند کولو ته امید شته، زما د نظر په لیدو د عبدالرحمان په شونډو نرۍ مسکا راغله داسې لکه چې هغه هم پوه شوی اوسیږی چې خبرو یې پر ما اثر کړی یو ګام نور هم رانږدی شو او کرار یې وویل:

ketabton.com - The Digital Library

عبدالرحمان- خو که لږ هم عقل ولری او خپل کورنۍ او اولاد درته مهم اوسیږی نو د دی وروسته به خپل ژوند جوړ کړی، خپل د پلار او پلار خیلو څخه دی بد راځي، د ضیالحق څخه دی بد راځی، خلاصه د هر چا څخه چې دی بد راځي نو د ځان وژني لځایه نر شه او د هغوی سره تګ راتګ بند کړه لکه څنګه چې دا څو کاله دی بند کړی وو ... یا اصلاً بیخې بل ولایت ته لاړ شه داسی چې هېڅوک ستا د ځای څخه خبر و نه اوسیږی، لاړ شه خپل او خپل د کورنۍ لپاره یو نوی ژوند پیل کړه، خو بیا هم درته وایم ځان وژنه دی بې ګټې ده ځکه کوم مشکل نلری دا ټول د پخوا ستونزی دی نه د اوس ...

اوس وخت ته یوازی یوه ستونزه لرې او د هغه حل کول هم پر ما او پر شموئیل دی، موږ د دی وروسته یو پیری ته هم دا اجازه نه ورکو چی تا ته دی تکلیف در ورسوی نو منطقی فکر وکړه او د شیطان د خر څخه راښکته شه.

ketabton.com - The Digital Library

عبدالرحمان دا خبری وکړل او بغیر د نور څه ویلو روان شو د هغه په تلو هملته د دهلیز منځ کې کښیناستم نه پوهېدم څه وکړم؟ البته د عبدالرحمان خبرو تر یو حد سترګي راخلاص کړی وه او د نامیدی د هغه اور څخه چې زه یې د ځان وژنی خواته کش کولم لری کړی وم، نه پوهېږم تر څومره وخت به هلته ناست وم او خپل د فکرونو سره لاس په ګریوان وم، د عبدالرحمان د خبرو وروسته زما ټول فکرونو اخر کې د اقرا او محمد خواته تلل، هر څه چې وه هغوی زما کورنۍ وه که هر څوک پریږدم هغه دواړه خو نشم پریخودلې ...

ناڅاپه د محمد خوږه لهجه چې ماته یې بابا ...بابا ویل ذهن ته راغلل،دومره د هغه دا خوږ لهجه مې ذهن کې پورته ښکته شول چې فکر مې کاوه یو نامعلوم انرژی مې بدن کې په ځغاستو شوه بی اختیاره لځاي پاسېدم او د دهلیزد دروازی خواته په تلو شوم بېر ژر حویلۍ ته ووتلم او د موټر سایکل خواته لاړم غوښتل مې کور ته لاړ شم او بغیر د کوم څه ویلو په ساعتونو،ساعتونو

ketabton.com - The Digital Library

محمد غیرې کې ونیسم او دا منفی فکرونه او وسوسې خپل د ځان څخه لیرې کړم.

غوښتل مې خپل د ژوند د یوازینې امید خوا ته لاړ شم هغه کس چې زما د وینو څخه وو ...هغه کس چې هېڅکله یې ماته دروغ نه وه ویلې .. هغه کس چې هېڅکله یې ما ته چل نه وو راکړی ... نه پوهیږم په کوم سرعت د کور پخوا روان شوم یو ساعت وروسته کله چې موټر سایکل مې خپل د کور د دروازې مخکې ودروی نو تازه مې یاد ته راغلل چې اقرا ته مې ویلی وه خپل د پلار کور ته لاړه شه ...

خپل په دی بې فکری مې لعنت وویل هېڅ مې زړه نه غوښت د استاذ د کور دروازه لا وټکوم تلل خو لیرې خبره، په بیحد کرکه د هغه د کور د دروازې خواته مې وکتل او بغیر له دی چی هغه خوا ته لاړ شم خپل د کور دروازه مې خلاصه کړه او ننوتلم همغه حال کې می اقرا ته زنګ وواهه او همدا چې ځواب یې راکړو یوازې

ketabton.com - The Digital Library

یو خبره مې ورته وکړل" زه کور ته راغلم راشه" او بغیر له دی چې د هغې کوم خبری ته غوږ ونیسم موبایل مې بند کړو، موټر سایکل مې حویلۍ کې ودرو او کور ته ننوتلم دومره ستړی وم چې فکر مې کاوه زرګونه تنې وزن مې پر اوږو پورت دی

بغیر له دی چې برق روښانه کړم د دهلیز په نالۍ ځملیدم سترګي مې پټې کړل خو بیا هم ذهن مې هوښیار و او د اقرا او محمد د راتلو په تمه وم شاید پنځه دقې لا نه وه تېر شوی چې لومړۍ د کور د دروازی غږ پورته شو او ورپسي د دهلیز دروازه خلاصه شوه او ورسره سم برق هم روښانه شوو، د برق په ناڅاپه روښانه کیدو سترګي مې بند کړل ځو شیبې وروسته مې چې خلاص کړل نو اقرا مې ولیدل چې په خفه انداز د دهلیز دروازی سره ولاړه وه او محمد یې په غیږ کې وو.

ketabton.com - The Digital Library

محمد زما په لیدو په خوشحالي چغه کړل او ځان يې زما خواته راکش کړو زه هم پاڅېدم او غیږ کې مې واخیست که څه هم بیحد خفه وم خو د محمد لیدو لکه چې انرژی راکړې وی څو ځله مې پر لپسی ښکل کړو او غیږ کې مې ونیو، اقرا تر اوسه د دهلیز کونج کې بغیر د څه ویلو مروره ولاړه وه د سترګو له کونج مې نیم نظر ورواچو خو څه مې ورته ونه ویل که څه هم زړه مې ویل چې دا به د کوم خبری څخه خبره نه وی او ملامت نه ده خو شیطان مې زړه کې دومره شک او تردید اچولی وه چې په دی آساني مې زړه ورسره نشو صاف کولای زه باید ډاډمن شوی وایې چې دا د دی ټولو خبرو څخه ناخبره وه او ماته یې کوم دروغ نه دی ویلې.

اقرا څو شیبې ځان همغسې مروره نیولې وه خو کله چې وکتل زه ورته کوم توجه نکوم نو رامخکی شوه او پوښتنی کول یې پیل کړل" تر اوسه چیرته وی؟او ولې ناوخته راغلې؟ او ولی دی زما زنګو ځواب نه راکو؟" د

ketabton.com - The Digital Library

هغه د دی دومره پوښتنو په ځواب کې ما یوازی یو ځواب ورکړو او په همغه ځواب مې چوپه کړل ورته ومې ویل " بیکار نه وم" اقرا چې زما دا بی غوری او بې توجهې ولیدل نو سترګي د اوښکو ډکي شول د هغې په دی حال زړه مې په درد راغلو خو ذهن مې دومره د منفی فکرونو څخه ډک وو چې خبری می لا ورسره نشو کولای ناز اخیستل خو لیری خبره ...

مخ مې ورڅخه وګرځو او د محمد سره د لږ خبرو او ساتیری وروسته خپل ځای مې د معمول پر خلاف د اقرا څخه لیری واچو او ویده شوم په دی کار د هغې نظر له ورایه خفه شو خو ما بیا هم ورته کوم توجه ونکړل، زما ذهن د شکونو څخه ډک وو او امکان یې نه درلود دومره ژر دهغې سره عادی چلند وکړم، زما ذهن اوس راته یوازی یوه خبره کول ... دا او د دی پلار او د دی ټول کورنۍ دروغجنه ده دومره مې دا فکرونه وکړل ... او وکړل تر دی چی خوب راباندی غالب شو او ویده شوم.

ketabton.com - The Digital Library

***

دوه هفتي د هغه منحوس ورځي څخه تېرېدل د کوم ورځ څخه چې شموئيل او د هغه وروسته د هغې میرمن "حوا" راته زما د ژوند د بد ترينه پيښو څخه پرده پورته کړې وه او زه يې د يو داسې حقيقت سره مخ کړې وم چې زما ټول کورنۍ او خپلوان يې راته د اعتماد د داېرې څخه ويستلې وه، په دې دوه هفتو کې نه مې د ذوالفقار د موبايل ځواب ورکړې و نه مې د طاهر سره خبرې کړې وه او نه مې د بابا او ادې پرلپسې پيغامونو ته چې د طاهر لخوا يې راستول کوم ځواب ورکړې وو، استاذ سره خو بيخې قطع رابطه مې کړې وه نه ده هغه کور ته تلم نه مې د هغه مسجد ته سر ورښکاره کاوه..

حتا لاره مې لا ورڅخه بدله کړې وه او که کوڅه کې مې استاذ ليدلی وايی نو تر هغه نه تلم ترڅو هغه تللی نه وايی د عبدالرحمان د خبرو وروسته مې کلک اراده کړې وه چې دا کور او خپلوان به پرېږدم او يو بل ځای

ketabton.com - The Digital Library

به کور نیسم خو بدبختانه چی پیسې می نه درلود او مجبور وم چې د میاشتي تر اخر صبر وکړم

د عبدالرحمان خبره شاید دا ټول خبری د پخوا وه او ما پکې کوم واک نه درلود خو د دی خبرو د پوهیدو وروسته ما فکر کاوه ټول خلک دروغجن او جلباز دی تر دی حد چې د زبیر سره مې لا دا دوه هفتو کی یو خبره نه وکړې، هغه هم ځان مرور نیولی وو او ما هم کوم څه نه ویل دومره خپل په دی چوپتیا کی ورک شوی وم چې کله ناکله چی د مشتریانو سره مې خبری کول نو خپل د غږ په اوریدو به حیران شوم .. یعنی تر دی حد چوپتیا می غوره کړې وه چې خپل غږ مې لا نه اوریدو زما د دی حال په لیدو زبیر لږ لږ خپل د مرورتیا د داېری څخه راووت او خبری کول یی پیل کړل خو ما بیا هم همغسی لنډ،لنډ ځوابونه ورکول او هغه می لځان څخه لیری کاوه ما پر هیچا باور نه درلود حتا په زبیر باندی ...

ketabton.com - The Digital Library

د ماذدیگر خوا وه چې د دوکان د بند کولو اراده مې وکړل زبیر نن بیخی دوکان ته نه وو راغلی ما هم ورته زنګ ونه واهه چی چیرته یی؟ که د پخوا وخت وایی نو ضرور مې ورته زنګ واهه او پوښتنه مې کول چې چیرته دی؟ او ولې نه دی راغلې؟خو دا څو وخته خپل حوصله می لا نه درلود څه ورسیږی زبیر ته ... د ورځې به د خدای د وچ زوره له کور راوتلم او دوکان ته به راتلم که محمد او اقرا نه وایې نو زړه مې غوښت بیرته همغه کور ته لاړشم او دا ځل خپل ناتمام کار تمام کړم..

دومره مې روحي حالت خراب وو چې د ځان د لیدو حوصله مې لا نه درلود څه ورسېږي چې وغواړم د زبیر یا د کوم بل چا پوښتنه وکړم چی فلانکی چیرته دی؟ او څنګه دی؟ په همغه ګډوډ فکرونو کې مې دوکان بند کړو او په موټر سایکل کښیناستم لا روښانه کړی می نه وو چې یو چا مې پر اوږه لاس کیخود مخ مې چې وروګرځو نو زبیر مې ولید په خفه خو عین حال کې

ketabton.com - The Digital Library

غوسه ناک نظر باندی راوکتل او ویې ویل: ډېر نمک حرام انسان یې طاها ..!

بغیر د څه ویلو په کامل چوپتیا کې ورته زیر وم، په ځان کې مې دومره انرژی نه احساس کول چې وغواړم د زبیر سره دی خبره یو پر دوه کړم که رښتیا ووایم یو رقم بی احساس شوی وم د ټولو موضوعاتو په وړاندی نور راته د پخوا پشان مهم نه وه چې څوک څه حال کیدی؟ یا څوک زما په اړه څه فکر کوی؟ خپل پوهیدم چې دا حالت مې طبیعي نه دی او روحي،رواني مرض می پیدا کړی خو هېڅ کار می نشو کولای خپل ځان مې د دی حالت څخه نشو راویستلې، زبیر چی زما چوپتیا ولیدل نو په حیرانتیا یې وویل:

زبیر- باور می نه کیږی چې دا دی ته اوسیږی طاها ...! ته دومره بې احساس نه وی، فکر کوم په دا دوه هفتو کې یو چا بدل کړی یې ... اصل طاها یې وږی او د هغه لځایه ته ... ته لیونې طاها یې راوړی یې پر تا څه

ketabton.com - The Digital Library

شوی؟ ولی داسی کارونه کوی؟ پوهیږی دا دوه هفتي کیږی ما ستا غږ لا نه دې اوریدلې یوازی کله چی کوم مشتری راشی نو ستا یو دوه خبری اورم کنه د هغه بغیر ته په ټول ورځ کې زما سره یوه خبره نکوی په تا اخر څه شوی؟ ما ته ووایه زه مګر ستا ملګری نه یم؟ مګر موږ دواړو تل یو د بل سره خپل ستونزی نه شریک کول؟ ها؟

- حوصله نلرم زبیر.

زما په دی ځواب د زبیر حوصله هم لکه چې خلاصه شوه ځکه په غوسه یې زما ګریوان ونیو او ویې ویل: څـه مرګ پر تا شوی ها؟ دا دوه هفتو کې څه غول دی خوړلې چې حالت دی دا رقم شوی؟ ما ته ووایه څه دربانډی شوی؟ ولې د ټول کسانو څخه په تښته یې؟ پوهیږی دا درې ورځې کیږی ذوالفقار او ورور دی بار،بار ستا لیدو ته راځې خو تا په زر بهانو د خبرو کولو څخه انکار کړې ته فکر کوی زه خر یم او دا شیانو

ketabton.com - The Digital Library

ته مې فکر نه دی شوی؟ لکه انسان پشان راته ووایه څه مرګ درباندی شوی؟ ک... که معتاد شوی یې راته ووایه پخدا نه دی وهم، نه هم درته کنځل کوم یوازی ورېم دی ډاکتر ته تر څو علاج دی وکړی ..

د هفتو وروسته نرۍ مسکا مې پر شونډو راغله زبیر فکر کړی وو زه معتاد شوی یم؟!
زما د همغه لږ خندا په لیدو زبیر لږ هیله مند شو زما ګریوان خوشی کړو او دا ځل په کراره یې وویل: راځه د دوه ملګرو پشان کرار کښینو او خبری وکړو سمده؟ د پخوا پشان کله چې دی کوم ستونزه درلود نو ما ته دی ویل اوس هم راځه ما ته ووایه سمده طاها؟ وایې راته چې څه مشکل لری؟ او ولې داسي شوی یې؟ ها طاها؟

په چوپ نظر مې د هغه خوا ته وکتل نه پوهېدم ایا دا خبری کول به د زبیر لپاره صحیح وی او کنه؟ خو د هفتو وروسته زړه مې غوښت یو نفر ته خپل د زړه خبری وکړم او خپل درد د یو چا سره شریک کړم، زبیر

ketabton.com - The Digital Library

چې زما سترګو کې د راضیت نښې نښاني ولیدي نو په تلوار یې زما د موټرسایکل کیلي زما له لاسه واخیسته او په همغه تلوار یې د دوکان دروازه خلاصه کړه، د هغه وروسته یې زما لاس ونیو او دواړه دوکان ته ننوتلو دوکان ته د ننوتلو وروسته خپل د کار څخه پښیمان شوم.

فکر مې کاوه خپل د منحوس ژوند د بیان کولو وروسته شاید زبیر زما څخه بد راشي! او شاید ما یوازې پریږدی او زموږ ملګرتیا خلاصه کړی! نه پوهیږم ولې خو ټول بدن مې منفي فکرونو ونیو زما زړه کې ویره ننوتلې وه او ما نغوښتل خپل د ژوند یو بل ګران کس هم له لاسه ورکړم، خو زبیر په داسي مهارت خبری کول پیل کړل چې د هفتو وروسته زما د ژبي قفل مات شو او باور مې نه راتلو خو د نیم ساعت په موده کې خپل د ژوند د هغه بدترینه رازونو څخه مې پرده پورته کړل کوم چې دا دوه هفتې زما روح او احساسات لمینځه وړی وه.

ketabton.com - The Digital Library

په یو ساه کله په ژړا کله د لیونیانو پشان پخندا او کله ناکله د مړ جسد پشان په بې احساس توګه مې د الف څخه تر یا ټول کیسه هغه ته وکړل، زما د هر خبری په اوریدو د زبیر سترګي له حیرت څخه خلاصیدی، کله چې زما خبری خلاص شول نو خپل سر مې په دوه لاسونو کې ونیو او ژړا ته مې شروع ورکړل،طبعیت مې هیڅ ښه نه وو د دی دردونکي حقیقت د ویلو وروسته فکر مې کاوه زړه مې غواړی قي ووهم سر مې راباندی ګنګس وو زبیر په تلوار خپل لځایه پاسید او زما خواته راغلو ..

زبیر- آرام اوسیږه طاها، غواړی لاړشو ډاکټر ته؟
په همغه بد حال مې کرار سر د "نه"پشان وخوځاوه چې زبیر زما ویښتیان کوم چې اوس ډیر شوی وه او زما په مخ راغلی وه زما د مخ څخه لری کړل او په غمژن لهجه یې وویل: نو مه ژاړه... ستا ژړا زما عصاب خراب کوی ...

ketabton.com - The Digital Library

پوزه مې پورته کش کړل او کوښښ مې وکړو خپل ژړا راکنټرول کړم چې زبير کرار وويل: د کوم خوا دومره ډاډمن يې چې هغه پيريانو درته رښتيا ويلې؟
سر مې راپورته کړو او کرار مې وويل: هغوی دروغ نشي ويلې ډاډمن يم.
زبير په پريشاني خپل ويښتيانو کې لاس تير کړو او د دوکان منځ کې په ګرځيد راګرځيدو شو د څو شيبو تلو راتلو وروسته ناساپه خپل ځای کې ودريد او په غوسه يې وويل: دا خبری دی ولې اول ما ته ونکړل؟ ولې دی دا دوه هفتې د ګونګی توب روژه نيولې وه؟

په شرم باندی مې سر ښکته واچو او ځواب مې ورنکړو چې زبير رانږدی شو او ويې ويل: اوس څه اراده لری؟ غواړی همداسي دوام ورکړی او د ټولو څخه ليری شی؟ يا غواړی د ټولو څخه وپوښتي چې ولی تاته داسی دروغ ويلي؟ زه ډاډمن يم چې هغوی خپل د دی کار لپاره ضرور يو دليل لری.
په غوسه مې د هغه لاس خپل د اوږی څخه لری کړو او

ketabton.com - The Digital Library

ومې ویل: ورک دی شې هغوی او د هغوی دلیلونه زه نغواړې د هغوی یو نفر غرږلا واورم دلیل اوریدل خو لری.

زبیر- ذوالفقار ... تخو ذوالفقار د هغوی لیست کې نه حساب کوی کنه؟
چوپ شوم نه پوهیدم څه ځواب ورکړم ما دا دوه هفتو کې هغه هم لځان څخه لیری کړی و او په ناخوسته توګه ذهن مې هغه هم د بابا دوي په ډله کې ثبت کړې وو او هغه هم راته مجرم ښکاریدو که څه هم د زړه له تل پوهېدم چې ذوالفقار هم زما پشان ناخبره وو د دی خبرو څخه.

زبیر چې زما چوپ نظر ولید نو په ناباوره توګه پخندا شو او ویې ویل: دا بې انصافې ده طاها، زه سل سلن ډاډمن یم چې ذوالفقار هم ستا پشان ناخبره دی زما ومنه د دی لځایه چې ورڅخه وتښتی یو ځل کښېنه او منطقي خبری ورسره وکړه که څه هم د دی خبرو یو

ketabton.com - The Digital Library

سر او بنیادی اړخ د هغه د مور سره تړاو لری خو زه ډاډمن یم چې ذوالفقار به ستا طرف ونیسي که ته ویلې نشې نو زه به ورته ووایـ.

خبره مې ورپرې کړل او په تلوار مې وویل: نه... نه، هغه نه باید هېڅکله د دی خبرو څخه خبر شې هېڅکله ... هغه ته به هېڅ نه وایې زبیر پوه شئ؟ هېڅ ..
زبیر- ولې؟
- همدومره پوه شه چې پر ځینو دلایلو نغوارم هغه پوه شي.
زبیر په پوسخند وویل: عجیب ده! ته هم خپل د پلار او خپلوانو پشان کار کوی، هغوی هم په بعضي دلایلو تا ته رښتیا ونه ویل او ته هم پر بعضی دلایلو ذوالفقار ته نغواړې رښتیا ووایې، نو ستا او د هغوی فرق په څه کې دی؟ که یو ورځ ستا پشان ذوالفقار هم د یو چا له خولې په دی خبرو خبر شو بیا څه ځواب لری چې هغه ته یې ورکړې؟

ketabton.com - The Digital Library

- هغه هېڅکله په دی خبرو نه پوهېږي هېڅکله هم نه ..

زبیر- دومره په ډاډ څنګه دا خبره کولای شئ طاها؟

هــا؟ ذهن کېدی څه دی؟

- هېڅ نه دی زبیر، یوازی راته قول راکړه چې هېڅکله به دا خبری ذوالفقار ته نکوی.

زبیر- ولې؟ولې نغوارې هغه پوه شې؟

نور نو حوصله مې په خلاصیدو وه تقریبا په غوسه مې ورته وویل: ځکه نغوارم چې زما له لاسه یو ځل بیا د کوم چا ژوند خراب شې، زه او زما ژوند خو هسې هم منحوس دی نغوارم زما له لاسه د ذوالفقار ژوند هم خراب شې، ته پوهېږی په دی ډول نړۍ کې یوازینې کس چې ذوالفقار ته بیحد ارزښت درلود او حتا د مرګ څخه شل کاله وروسته هم ارزښت لری

او هر میاشت د هغې په یاد ذوالفقاز یو ځل ضرور د هغې هدیرې ته ورځې همدا مور یې ده، ته غوارې زه د هغه څخه د هغه دا اخیری امید هم واخلم؟ هغه زما

ketabton.com - The Digital Library

لپاره په کافی اندازه خپل ژوند قرباني کړی نور نغوارم
زما له لاسه پعذاب کې اوسیږی نو غوښتنه درڅخه
کوم دا خبره هیڅکله هغه ته مکوه.

زما د خبرو اوریدلو وروسته زبیر د څو شیبو لپاره
خاموش شو د هغه وروسته یې کرار وویل: سمده خو
په یو شرط؟
- د څه شرط؟
زبیر- که نغواړی ذوالفقار ته رښتیا خبره وکړی نو باید
ظلم هم ورسره ونکړی د هغه سره آشتي وکړه او خپل
د مجرمانو د لیست څخه یې وباسه ځکه خپل هم
پوهیږي چې ذوالفقار په دی خبرو نه دی خبر همدا زما
شرط دی.

-سمده خو د اوس لپاره نه.
زبیر- نو کله؟
- پریږده لږ وخت تېر شی په دی خبرو، ترڅو ذهن مې
دا خبری هضم کړی د هغه وروسته ورسره خبری کوم

ketabton.com - The Digital Library

هسې هم هغه اوس فکر کوی زه د هغه ځخه د هغه د وهلو په پار مرور یم.

تر یو ساعت نور هم هملته کښیناستو او خبری مو وکړل، زبیر څو ځله ماته د یو عصابو ډاکټر ته د تلو مشوره راکړل او ډېر یې هم ټینګار درلود چې زه یو ارواپوه ته اړتیا لرم ما هم ورته په ظاهر سر خوځاوه خو زړه کې مې یو داسې پلان جوړ کړی وو چې په پلې کولو کې خپل هم زړه نا زړه وم خو بله چاره نه وه، د یو ساعت خبرو وروسته هر یو خپل د کور پخوا روان شو لاره کې د سړک ځخه تېرېدم چې یو موټر مې څنګ ته ودرېد لومړۍ مې ورته کوم خاص توجه ونکړل تر دی چې یو نفر د موټر څخه راښکته شو او زما مخې ته یې یو کارت ونیو

د هغه په دی کار په حیرت مې وروکتل چې هغه کرار وویل: دا د امر صیب نمبر دی ویل یې موږ تر اوسه

ketabton.com - The Digital Library

خپل په خبره ولاړ يو که نظر دی بدل شو نو زنګ وواهه.

هغه سرې دا خبره وکړل او بيرته همغه کورلا ېول موټر ته پورته شو او په تلوار زما د څنګ تير شو، د څو شيبو لپاره په حيرت کې وم خو وروسته مې ذهن فعال شو او پوه شوم چې دا کسان څوک وه او د چا نمبر يې راکړی؟ کارت مې لاس کې راوخيست لومړۍ مې غوښتل د همغه څو هفتو مخکې پشان بغير د کوم کتلو يې لاندی ختا کړم خو اخير شيبه کې مې نيت بدل شو او کارت مې جيب ته واچو، بغير د کوم خاص فکر کولو څخه همداسی جيب ته مې واچو ذهن مې دومره ګډوډ چې بيخی مې دی موضوع ته فکر نشو کولای ...

د هغه ورځی وروسته چې زبير ته مې هغه خبری کړې وه د هغه ټول فکر زما خواته شوی وو، ما به چی هر کار کوی زبير به د نظر لاندی نيولی وم. داسی به يی د نظر لاندی نيولی وم لکه په استخبارتو کی يوچا ته کار

ketabton.com - The Digital Library

وسپارل شی چی دا سرې به د نظر لاندی نیسی چی چا سره ګوری؟ چاسره کینی؟ چاسره ډوډی خوری؟ چا سره خبری کوی؟

زبیر هم همدسی زه د نظر لاندی نیولی وم او د هغه څخه بتر دا چې هر خبری کې کوښښ کاوه ما د یو اعصابو ډاکټر ته ویسي او ما هم کله ناکله په صبر او کله ناکله هم په غوسه ځواب ورکو او خپل ځان مې ورڅخه خلاص کاوه یوه بل هفته هم په همدی کش مکش کې تېره شوه، د غرمي وخت وو لګیا وم د یو بوډې سپین سری ښځې سره مې د کالو په سر چنه وهل، د هغې زړه غوښت دا کالې بیخې زه ورته مفت ورکړم! ځکه کوم بیه چې هغې یادول په هغه قیمت باندی ما ته فایده پاتې کیدل خو لری چې سل افغاني ما خپل د جیب پکې تاوان هم کاوه

خو بیا هم هغه نه وه راضې او لا هم چنې وهل نور نو کرار،کرار عصاب مې په خرابیدو وه چې د دوکان

ketabton.com - The Digital Library

دروازه وټکیدل لومړۍ مې فکر وکړو چې زبیر شاید اوسیږی خو کله چې کوم غږ مې وا نه ورید نو سر مې راپورته کړو، د مخامخ کس په لیدو د څو شیبې لپاره مې نفس سینه کې بند پاتي شو ..

دلته څه کوی؟ د دوکان د دروازی سره ولاړ وو تندی د تل پشان تروش وو، دوه سترګي ما ته نیولې وه د هغه په لیدو د ځان سره مې وویل دا کس دلته څه کوی؟ د دی کس څخه خو زه دا یو میاشت تقریبا په تیښته وم او نه مې غوښتل نور د عمر تر اخیره یې وګورم نو نن ولې زما و مخ ته ولاړ دی؟ زما د دوکان آدرس یې د کوم ځای کړی؟ د هغه د سلام پر غږ پر خود راغلم تندی مې بې اختیاره تروش شو ژر،ژر مې د بوډۍ ښځې کار ورخلاص کړو هغه کالۍ مې ورته همغسې مفت ورکړل بغیر د کوم پیسو اخیستلو ...

خو بیا هم د تلو وخت کې د دعا کولو لځایه هغې کالۍ مخئ ته نیولې وه او لا هم ناراضه وه او ویل یې

ketabton.com - The Digital Library

خراب تیکه دی راکړی! که کوم بل وخت وایې ما د دی بوډۍ سره کار درلود خو بس افسوس چې غلط وخت کې راګیر شوی وم، د هغې د تلو وروسته مخ مې وګرځو او د دروغو لګیا شوم د دوکانو د شیانو په شمارلو، د هغه نږدی راتلل مې احساس کړل او د زړه درزا مې لا پسي زیاته شوه، نه مې غوښتل ورته وګورم اصلاً د څه لپاره راغلې؟

ځان سره مې ویل شاید د کوم څه د اخیستلو لپاره راغلی اوسیږی؟ شاید د غلطي څخه دیخوا راغلې اوسیږی؟ په دی فکرونو خپل زړه ته مې دلداری ورکړل او په بیحد کرار غږ مې وپوښتل: څه مو پکار دی؟ کوم مرسته کولای شم؟
د دی خبری وروسته د ځواب اوریدلو په تمه وم خو کله چې کوم ځواب مې وا نه ورید نو سر مې پورته کړو او د سترګو له کونج مې وروکتل زما د نظر په لیدو د تل پشان تندی تروش کړو او په غوسه یې وویل: زما سلام ځواب نه درلود؟

ketabton.com - The Digital Library

د هغه په دی خبره مې حیرت ونکړو د بابا عادت وو د ماشومتوب څخه یې بار،بار زه په دی وهلې وم چې مشرانو ته سلام اچوه او که چا درباندی سلام واچو که دښمن دی هم وو نو د سلام ځواب ورکوه، خو حیران دی خبری ته وم چې د دومره وخت وروسته د څه لپاره زما دوکان ته راغلې؟ هغه هم داسې حال کې چې دا یو میاشت نه مې د هغه او نه د طاهر او ذوالفقار د زنګ او خبرو ځواب ورکړی وو او په نامحسوس توګه د ټول خپل، خپلوانو او بلخصوص د ده څخه په تیښته وم ...

او که کوم ځای کې مې له غلطي څخه هم کوم خپل او خپلوان لیدلې وایې نو د هغه ځای د یو سلواتیا متری څخه لیری کیدلم، کوښښ مې وکړو ځان عادی وښایم یو ژوره ساه مې واخیسته، نه مې غوښتل کوم جنګ او جګړه ورسره وکړم نو ځکه کرار مې وویل: علیک سلام کوم امر خدمت؟ څه مرسته کولای شم ستاسو سره؟

ketabton.com - The Digital Library

زما په دی رقم رسمي د کار په لهجه باندی بابا په حیرت خپل یو وریځه پورته واچول او یو دوه ګام نور هم زما خواته رانږدی شو دومره چی زموږ فاصله او واټن یوازی یو میز وو.

بابا- اوممم امر خدمت؟
- هو مهرباني.

بابا ځو شیبې بغیر د څه ویلو په چوپتیا کې راوکتل، کله چې زما بې تفاوت نظر یې ولیدل نو خپل تسبیح راوخیستل او شاوخوا دوکان یې د نظر څخه تېر کړو او کرار یې وویل: د طاهر د موبایل ځواب نه ورکوی، ذوالفقار ته چې زنګ وهم او ستا پوښتنه ورڅخه کوم نو وایې کوم خبر ورڅخه نلرم خپل خو هم د خدای په فضل دومره انسانیت نلری چې یو زنګ ووهې.

زما خواته یې نیم نظر راواچو او په تروش تندی خپل خبرو ته دوام ورکړو: دا دوه هفتي کېږی چې مور دی ناروغه ده.

ketabton.com - The Digital Library

د ادی د ناروغتیا د خبرو په اوریدو بې اختیار خپل د هغه بې تفاوت حالت څخه راووتلم او په اندیښنی مې وپوښتل: څه شوی ورباندی؟ همدا څو هفتې مخکې لا ښه وه.

بابا په افسوس سر وخوځاوه او ویې ویل: تا څومره د هغې د حال پوښتنه وکړل چې دې نتیجې ته ورسېدی چې ښه وه؟؟

د شرم څخه مې سر ښکته واچو، په دی خبره کې حق د بابا سره وو ما هېڅکله دومره د ادی پوښتنه نه وه کړی چې پوه شم ښه ده او کنه؟ کال کې یو ځل لیدنې ته یئ ورتلم که طبعیت یې خراب هم وایې نو زما لپاره یې ځان ښه خودو او زه دومره جاهل وم چې باور مې کاوه چې ښه ده!

بابا- دا څو کاله کیږی طبعیت یې چندان ښه نه دی خو دا دوه هفتې بیخې حالت خراب شوی او دا څو ورځې هسې ستا د لیدو بهانې کوی او هر دقه یې ژړا شروع

ketabton.com - The Digital Library

ده(بابا نیم نظر زما خواته واچو او ویې ویل: که زما لپاره نه راځې حدقل خپل د مور د زړه لپاره راشه، په ژوند باندی باور نشته.

د بابا په دې خبره ورخطا شوم او ومې پوښتل: ډاکټر ته مو وړی؟
بابا- هو.
- څ.. څه یې ویل؟ ناروغی څه ده؟
بابا خپل تسبیح لاس کې واړول او کرار یې وویل: لومړۍ کې چندان سم ځواب نه راکو او ویل یې د ملا ستونزه لری، هڅوکې کمزوری شوی او زر نور بیځایه خبری وکړل خو هغه بل هفته چې د طاهر سره تللې وه یو بل ډاکټر ته نو هغه ورته ویلې وه چې روماتیزم لری.
په حیرت مې وویل: څـــه؟

بابا- د هډوکو روماتیزم لری ډاکترانو د اوبو څخه په کامل توګه منع کړی ویل یې که پام ونکړی ستونزه یې

ketabton.com - The Digital Library

زیاتیږی.

بد احساس مې درلود له دی چې د ادی د حال پوښتنه مې دا یو میاشت نه وه کړې، له دی چې مریضه وه او زه نه وم خبر، دا یو میاشت تر یو حد ځینې کسان مې خپل زړه کې بخښلې وه او یو د هغه کسانو څخه ادی وه! البته باید داسې ووایم چې دا یو میاشت کې ځان مې بخښلې وو نه ادی، ځکه ادی کوم ګناه نه وه کړې چې زه وغواړم ویې بخښم برعکس هغې پر ما دومره احسانات درلودل چې ما بیان نشو کولای

هغې د یو اصلې،ثکنې مور څخه ډېر زما خیال ساتلې وو، منم شاید هغې زه نه وم زیږولې خو د دی خبری څخه انکار نشم کولای چې زه یې خپل د رښتینې اولاد پشان غټ کړی وم او مینه یې راکړی وه، ما څنګه هغه لیاده وویستل؟ څنګه د هغې دا دومره محبتونه او شفقتونه مې لیاده وویستل؟

ketabton.com - The Digital Library

نه پوهېږم ولې خو یو احساس مې ویل چې ادی روماتیزم نلری! زه د روماتیزم مرض څخه څه ناڅه خبر وم پوهېدم چې څنګه درد لری خو ادی ما دا څو کلونو کې دومره بیحد پعذاب کې نه وه لیدلې، منم شاید زما څخه یې پټ کړی اوسیږی خپل حالت خو بیا هم که دا ستونزه یې درلود خبر کیدلم هغې یوازی کله ناکله خپل د ملا د درد ویل او د هغه په دلیل موږ ټول پوهیدلو ناساپه مې غوسه راغلل او مخامخ د بابا خواته مې وکتل خو هغه بغیر له دی چې زما غوسه ناک نظر ته پام وکړی لګیا وو د دوکان شاوخوا یې کتل د هغې د ملا درد د همدی سرې له سبب وو.

لیاده مې نه دې وتلې هغه کلونه چې په هسې خبره به یې زموږ مخکې ادی خپل د لغتو لاندې راونیول او دومره به یې ووهل چې موږ فکر کاوه نور لاړل نفس یې ووت، همغه کلونو کې بار،بار خپل د ملا د درد فریاد یې کړی وو بار،بار خپل د هډوکو د درد فریاد کړی وو خو ما هېڅکله جدی نه وو نیولې، ما هغه وختونه نه د

ketabton.com - The Digital Library

ادی خوا نیول او نه مې هم بابا منع کاوه، فکر مې کاوه چې د ښځې او خاوند تر منځ یو ساده جګړه ده او خپل به ښه شي او ښه کیدل بابا به چې کله ښه خپل زړه د ادی پر وهلو تش کړو نو د هغه وروسته به تر څو هفتو ښه وو ..

خو اوس چې فکر کوم د هغوی جنګ او وهل د ښځې او خاوند ترمنځ د یو ساده جنګ پشان نه وه، بابا ظالم وو چې د ځان د ارم کولو لپاره یې ادی وهل او زه څومره بیعقل وم چې هېڅکله د بابا مخه مې ونه نیول، البته غټ ترینه دلیل یې پخپل ادی وه، چې اجازه یې نه راکول او تل به یې ویل: دا زما او ستا د پلار ترمنځ موضوع ده تاسو پکې کار مه لری.

اه زما موری ته ولی دومره صبرناکه وی؟ څنګه تر دی حد ښه اوسیدلې شی؟ څنګه هغه سړی چې ته یې د یو بل ښځې د میني پخاطر یو ماشوم په غېږ کې پریخودلې وی بخښلې شې؟ او څنګه د همغه ښځې

ketabton.com - The Digital Library

ماشوم خپل د اولاد پشان غښ کولای شي؟ څنګه؟
څنګه دی وکولای شول بابا د دومره لوی دوکې او
خیانت وروسته و بخښي؟ څنګه دی وکولای شول دا
دومره کلونه د هغه سره اوسیږی او د هغه ظلمونه
وزغمي؟

حیران وم د ادی دومره زغم او صبر ته حیران وم، فکر
مې کاوه د هغې حد کې زما څخه لا ډېر ظلم شوی خو
هغې د مجبوریت څخه غږ نه دی پورته کړی، هو ...
مجبوریت ادی مجبوره وه، ضرور د مجبوریت څخه
یې څه نه دی ویلې کنه د داسی سړی سره اوسېدل
چې ستا امیدونه یې خاوری کړی وی لیونتوب دی،
خپل په فکرونو کې غرق وم اراده مې درلود د ادی
سره خبری وکړم او هغه راضی کړم ترڅو زما سره
راشي، شاید احمقانه کار په نظر راتلو خو ما اراده
درلود ادی لځان سره ویسم، نور مې نغوښتل چې ادی
دی د مجبوریت څخه د داسی سړی سره ژوند وکړی

ketabton.com - The Digital Library

چې یو وخت یې د هغې ټول امیدونه،ځوانۍ او هیلې خاورې کړې وه

شاید هغه وخت بې کسه وه، مجبوره وه کوم ځای د تلو لپاره نه درلود د خلکو د خبرو او پیغورنو څخه ډارېدل خو اوس ... اوس زه یم ما ورڅخه ساتنه کولای شول د هغې د ټول محبتونو او مهربانیانو په بدل کې مې کولای شول ورته ټول عمر نوکري وکړم او حق یې ادا کړم نور مې اجازه نه ورکول چې بابا دې وربانډې ظلم وکړي په دې فکر مخامخ د بابا خواته مې وکتل او په کلک لهجه مې وویل: راځم.

زما په غږ بابا د شاوخوا کتلو څخه نظر واخیست او ما ته یې راوکتل چې دا ځل په تنده لهجه مې وویل: راځم نن ماښام د ادې لیدلو ته راځم ...

چوپ شوم او ومې نه ویل چې راځم او هغه لځان سره ورم، غوښتل مې لومړۍ د ادې سره خبرې وکړم د هغه وروسته د بابا سره د یو لوی جنګ تیارې ونیسم

ketabton.com - The Digital Library

بابا که هرڅومره د ادی څخه بد راتلل او وهل یې خو داسې په آسان باندی خدای خبر د ادی د ورلو اجازه راکړی، زما په تنده لهجه بابا په حیرت راوکتل او د هغه وروسته یې کرار وویل: ښه خبره ده، نو شپې ته موږ درته په تمه یو.

د بابا د تلو وروسته لس دقې په ډېر زحمت باندی دوکان کې کښیناستم خو همدا چې زبیر راغلو نو بغیر د څه ویلو په تلوار د دوکان ووتلم، غوښتل مې کور ته لاړ شم غوښتل مې نن خپل د ژوند یو لوی فیصله وکړم که څه هم دا یو میاشت پکې زړه نا زړه وم خو اوس د ادی لپاره سل په سل خپل په پریکړه کې ډاډمن وم، کور ته چې ورسېدم نو زما په لیدو اقرا حیرت وکړو! ځکه زه هېڅکله د غرمې په وخت کور ته نه راتلم غوښتل یې زما د داسې ناساپه راتګ څخه وپوښتي خو د دی یو میاشت په یاد راورلو چې ما ورسره خبری نکول او نه مې هم د هغې د خبرو

ketabton.com - The Digital Library

صحیح ځواب ورکو نو د اوښکو څخه په ډک نظر یې یوازې راوکتل او چوپه پاتي شول.

د هغې د داسي حال په لیدو کې ووایم زړه مې په درد راغلو نو دروغ به مې نه وی ویلې، زما په نظر دا یو میاشت کې ډنګره شوی وه رنګ یې تل ژیړ وو او ډوډۍ هم سم نه خوړل د هغې د دی حال په لیدو له ستوني څخه مې بې اختیاره "اه" ووتل ځان سره مې وویل نو ستا او د بابا فرق په څه کې شو؟ هغه ستا مور پعذابول او تا هم خپل ښځه پعذاب کړل، ځان راته د بابا پشان ظالم ښکاریدو په کرار د اقرا خوا ته نږدی شوم او کوښښ مې وکړو لهجه مې نرم او محبت ناکه اوسیږی ما نن اراده کړې وه چې خپل ژوند ته یو نوی شانس ورکړم او د هغه شانس ورکولو لومړۍ ګام اقرار ته شانس ورکول وه ..

- سلام.

زما د سلام په غږ د اقرا سترګي لا د اوښکو څخه ډکي

ketabton.com - The Digital Library

شول او داسي حال کې چې لګیا وه کالۍ په تار اچول په نیولې غږ یې وویل: ع... علیک ...س.لام.

د هغې د داسې لړزانه او ژړیدونکې غږ په اوریدو په ځان مې لعنت وویلو ما خنګه یو میاشت وکولای شول د هغې سره داسې کار وکړم؟ څنګه مې دومره عذاب ورکړو خپل په کارونو؟

- څنګه یې؟

اقرا بیا بغیر له دی چې ما ته وګوری په همغه لړزانه لهجه یې وویل: ښ..ښه یم.

- محمد چیرته دی؟

اقرا- ویده دی.

- اهوم.

نه پوهیدم نور څه ووایم؟د هغې ځوابونه داسې وه لکه چې د خبرو کولو حوصله نلری یا شاید زما حوصله یې نه درلود؟

ketabton.com - The Digital Library

- څه دی پخ کړی غرمې ته؟

اقرا- هېڅ ..

- هېڅ؟

اقرا- ه .. هغه ما فکر نه کوو چې ته به راشې نو ځکه دیګ مې نه دی پوخ کړي.

- اوممم مطلب که زه ونه اوسیږم نو تاسو دیګ نه پخوي؟

اقرا- نه .. هغه پخوي خو ځکه چې دوه نفر یې نو سپک شئ پخو.

- لکه څنګه سپک شئ؟

اقرا- چپس یا هم هګۍ.

- اهوم اوس دی پخ کړی؟

اقرا- نه، په تمه وم چې محمد راویښ شئ د هغه وروسته یې پاخه کړم.

- هګۍ کور کې لرو؟

اقرا- هو، که وږی یې زه یې درته همدا اوس پخوم.

ketabton.com - The Digital Library

- نه ضرورت نشته ته دی خپل کارو وکړه زه یې پخپل پخوم.

اقرا په تلوار کالی پر تار واچول او ویې ویل: نه .. نه زه یې اوس پخوم ته لاړ شه لاس او مخ دی ومینځه زه بوډۍ تیاروم.
- نه ته خپل کار وکړه زه یې پخپل پخوم.

اقرا غوښتل بیا مخالفت وکړی خو ما اجازه ورنکړل کور ته ننوتلم او لګیا شوم ترڅو یو څو دانۍ هګۍ پخې کړم، هغې چې هم ولیدل ما نشې منع کولای نو نور څه یې ونه ویل او خپل پکار اخته شول، ما اصل کې غوښتل د دی کار په کولو لږ د هغې مرورتیا لمینځه ویسم او خبری ورسره وکړم او ښه وو پلان مې ښه کار وکړو کله چې هګۍ مې پخې کړل او د اقرا مخې ته مې کیخودل او یو دوه بیځایه خپل د آشپزی د هنرونو تعریف مې ورته وکړو نو د هغې پر شونډو مسکا راغله او خبری کول یې پیل کړل.

ketabton.com - The Digital Library

د اقرا راضي کول همدومره آسان وه، کوم کسان چې وايې ښځې فلان دی او بستان دی او هېڅکله يې سرې نشې درک کولای دا ټول دروغ دی، ښځې بيحد ژر رام کيدونکې مخلوق دی يوازی ورته مينه ورکړه او احترام يې وساته بس، همدا دوه کاره وکړه نور بيا ته وګوره چې هغوی ستا لپاره کوم، کوم کارونه کوی، د ډوډۍ خوړلو وخت کې يو دوه ګولې ډوډۍ مې د هغې خواته ونيول او زما په دی کار هغه د شرم تکه سره شوه د هغې په داسې شرميدو زما خندا راغله ..

د هګې روميان يو څه سوځېدلې وه خو دا چې همغه سوځيدلې هګۍ اقرا داسي په شوق خوړل او خندل يې نو ما فکر کاوه کوم آشپز طلايی يم او بايد د آشپزی کوم مسابقه کې ګډون وکړم، د اقرا خوشحاله حالت پر ما هم اغيزه وکړل او د يو مياشت وروسته بغير د کوم بيځايه فکر کولو څخه په کرار فضا کې مې ډوډۍ وخوړل؟ د ډوډۍ خوړولو وروسته اقرا چای دم کړو او ما تر هغه وخت مونځ وکړو، د لمانځه خلاصيدو

ketabton.com - The Digital Library

وروسته تازه مې غوښتل څانته یو پیاله چای واچوم
چې محمد راویښ شو.

زما په لیدو هغه هم حیران شو خو تعجب یې یوازې
یو دقه وخت ونیو د هغه وروسته یې د خوشحالۍ
چغي پورته شول او زما خواته په څغاستو شو خو ما
ته د راتلو مخکې اقرا په غیږ کې واخیست، چې په دی
کار دا څل د محمد د ناخوښۍ چغه پورته شول د هغه
د دی کارونو په لیدو ما پخندا اقرا ته وویل: پریږده ما
ته راشې ولې دی واخیست؟

اقرا- لاس او مخ یې غوارم ومینځم.
- اوبه خو څه تښتې نه یو څو دقي وروسته یې
ومینځه، اوس یې ما ته راکړه.
په تمه وم چې اقرا محمد راکړی خو هغې د دی لځایه
چې ماته محمد راکړی د کوټې د دروازی خواته روانه
شوه او همغه حال کې وویل: ته هم چیرته تښتې نه!
یو څو شیبی صبر وکړه.

ketabton.com - The Digital Library

د هغې په داسی ځواب سترګي مې له حیرت خلاص پاتي شوی خو وروسته مې خندا راغله، هغې په دی ځواب راکولو وښودل چې لا کامل اشتی نه ده کړی او خفه ده! که رښتیا ووایم ځواب یې پر ما ډېر خوږ ولګید که څه هم پکې طعنه وه. د څو دقو وروسته بیرته کوټی ته راغله او د هغه وروسته یې اجازه راکړل محمد غیږ کې واخلم خو بیرته ژر یې زما څخه واخیست او ویل یې ډوډۍ ورکوم.

هغې محمد ته ډوډۍ ورکول چې ما کرار وویل: دا رنګ دی ولې داسې ژیړ دی؟
اقرا بغیر له دی چې د محمد څخه نظر واخلې ویې ویل: درته مهم دی زما حال؟
- اومم کله چې پوښتنه کوم نو مطلب راته مهم دی مریضه یې؟
اقرا- نه.
- نه مې خوښېږی چې خپل حالت او خبری زما څخه پټ کړی.

ketabton.com - The Digital Library

اقرا د یو شیبې لپاره نظر د محمد څخه واخیست او زما خواته یې رواکتل بیا په همغه مروره لهجه یې وویل: شاید ته یې د اوریدلو حوصله نلرې نو ځکه نه درته وایم.

د هغې داسې مرورې لهجې ته مې مسکا پرشونډو راغلل او ومې ویل: زه تل ستا د خبرو د اوریدلو توان او حوصله لرم، ته دا راته ووایه چې ایا ته حوصله لرې چې زما خبرې واورې او کنه؟
اقرا محمد ته د ډوډۍ خوړلو څخه لاس واخیست او په حیرت یې وویل: زه؟
- هو، ته ... ایا ته حوصله لرې زما خبرې واورې؟
اقرا په ناراضه لهجه وویل: ته ما خپل د خبرو لایقه نه حسابوې، کنه زه خو تل ستا د خبرو حوصله لرم.

- یعنې اوس که درته خپل د دې یو میاشت د بد حالت دلیل ووایم نو ایا زما خبرې اورې؟ او زما غوښتنه منې؟

ketabton.com - The Digital Library

زما په داسې مشکوک لهجه باندی اقرا لږ ورخطا شوه او ویې ویل: ته ولې نن داسې خبری کوی طاها؟ څه شوی؟ دا یو میاشت څه پیښ شوی وه چې ستا طبعیت یې دومره خراب کړی وو؟

- ته ما ته لومړی دا ووایه چې ایا زما خبری اوری او کنه؟

اقرا- هو .. هو اورم خو داسی خبری مکوه، زه ستا په دا ډول خبرو کولو باندی ورخطا کیږم څه شوی؟

- مه ورخطا کیږه هغه ...

ځو شیبې چوپ شوم نه پوهېدم خبره د کوم خوا پیل کړم، زما په چوپ کیدو اقرا لا ورخطا شوه چې ما ژر وویل: ټول کیسه درته اوس نشم کولای خو یوازی دومره درته ویلې شم چې خپل د خپلوان او ستا د خپلوانو او بلخصوص ستا او خپل د پلار سره په یو خبره باندی مې لانجه راغلې هغه هم کوم کوچنې

ketabton.com - The Digital Library

لانجه نه ... سم کلک د زړه له تل لانجه راغلې، نو ځکه غواړم د دی ځای لاړ شم ...

خپل د خبرو دې ځای کې مې د اقرا سترګو ته وکتل غوښتل مې د هغې ریکشن خپل د خبرو په اړه معلوم کړم، کله چې ومې ویل ستا د پلار سره مې لانجه راغلې نو سترګي له حیرت خلاص پاتي شوی غوښتل څه ووایې خو ما اجازه ورنکړل او ومې ویل: غواړم د دوی ټولو څخه یو لیری ځای لاړ شم ... نور نغواړم هېڅوک وګورم ... ایا کولای شې زما لپاره خپل کورنۍ،مور، پلار او خویندی پریږدی؟ ایا زما سره راتګ ته چمتو یې؟

***

تېز باران ورېده زما نظر د موټر د هینداری څخه د اقرا خواته وو،د غرمې څخه چې
هغه خبری مې ورته وکړل او ورته ومې ویل چې
غواړم بل کور ونیسم او ادی خپل ځان سره راوړم، او

ketabton.com - The Digital Library

ته خپل مور او پلار پرېږده او زما سره راځه نو زما د ټولو خبرو وړاندې چوپ وه، هېڅ يې نه ويل نه يې د "هو" ځواب راکړو او نه هم د "نه" دا کار يې زما فکر ته زر خبرې راوړل، د اقرا دا چوپتيا زه ډارولم فکر مې کاوه زما لځايه به خپل کورنۍ ته ارزښت ورکړی او ما به پرېږدی او هغوی ته به لاړه شي، شايد احمقانه فکر ښکاريدو خو ما همداسې فکر کاوه او دا فکر مې زړه په درد راوړلو، د زړه له تل مې "اه" وکښل او نظر مې ورڅخه واخيست .

مخامخ ته په کتو شوم د باران ورېدو له سبب موټر سايکل مې کور کې پريخودلې و او موټر مې د بابا تر کوره کرايه کړی وو، نه پوهېدم هلته په تلو به څه شئ به مې په تمه وی؟ او د ادی ځواب به راته څه وی؟ خو دومره پوهېدم چې زه بايد خپل ټول کوښښ وکړم او ادی د هغه کور څخه راوباسم بس همدا زما يوازيني مقصد وو، همدا چې ادی لځان سره د هغه کور راوړم نو له دی ځای داسي چې هېڅوک خبر نشي تلم،داسې

ketabton.com - The Digital Library

ځای ته تلم چې هېچا ته یې آدرس معلوم نه وی،کور
مې څو ورځې مخکې کرایه کړې وو یوازی شیان وړل
یې پاتي وه د هغه کور آدرس حتا د زبیر سره لا نه وو.

په دی فکرونو مې زړه په درد راغلو هغه کور ته د تلو
وروسته ما د زبیر سره هم خپل تګ راتګ بند
کاوه،شاید ظالمانه پریکړه وه خو پوهېدم که زبیر ته
خبر ورکړم هغه ذوالفقار ته وایې او ذوالفقار هم بابا ته
او خلاصه چې ټول خلک خبریږی چې زه چیرته یم؟ نو
ځکه هیچا ته مې نه وه ویلې او په پټه لګیا وم ترڅو
خپل کډه بار کړم، ما یوازی د اقرا تایید غوښت او
پوهېدم چې هغه دومره په آسانۍ نه راضي کیږی خپل
پوهېدم چې د هغې حق کې ظلم کوم، که هرڅومره
ځان سره ووایم چې د هغې پلار او مور ملامت دی او
ما ته یې دروغ ویلې خو بیا هم د اقرا حق دا نه دی
چې په دی ډول یې له کورنۍ څخه جلا کړم ..

ketabton.com - The Digital Library

البته ما هم داسي کوم اراده نه درلود ما یوازې غوښتل د یو څو میاشتو لپاره د ټولو څخه بیخبر اوسیږم د هغه وروسته مې اقرا ته اجازه ورکول چې خپل د پلار کور ته لاړ شي خو خپل د خپلوان، بلخصوص د بابا سره مې نور هېڅکله هم آشتي نکول هېڅکه ... په همدې فکرونو کې د بابا کور ته ورسیدو لومړۍ څیز مې چې په نظر راغلو هغه د ذوالفقار موټر وو چې په کوڅه کې ولاړ وو، د هغه د موټر په لیدو هم خوشحاله شوم او هم خفه، خوشحاله په دې شوم چې د تلو مخکې د اخر ځل لپاره دا شانس مې درلود چې د ذوالفقار سره لیدنه وکړم او خفه پر دې شوم چې څنګه د یو میاشت وروسته د هغه سره مخامخ شم؟ او د هغه څخه بتر دا چې څنګه هغه داسې بیخبر پریږدم او لاړ شم؟

که داسې ناساپه لاړشم نو هغه به څه وکړي؟ څه فکر به زما په اړه وکړي؟ تازه خپل د فکرونو بد خای ته رسېدم چې د موټروان په غږ په خود راغلم، د موټروان

ketabton.com - The Digital Library

پیسي مې ورکړل او د موټر ښکته شوم د اقرا د غیږې
څخه مې محمد راوخیست، باران تیز وو نو مجبور
شوم محمد خپل د پټو لاندې ونیسم او د بابا د کور
خواته قدمونه چابک کړم بغیر د دروازې ټکولو کور ته
ننوتلم اقرا هم په تلوار زما پسې راروانه وه کور ته په
ننوتلو محمد په چغو شو ترڅو پټو یې له مخې لرې
کړم ما لا پټو د هغه له مخه نه و لیرې کړې چې د هغه
په چغو مروه زموږ خواته راغلل او زموږ په لیدو یې
مخ د خوشحالۍ څخه وپرقیده.

د هغې په لیدو د لومړۍ ځل لپاره غمږن شوم، ما حسنا
او مروه یو دم لیاده ویستلې وه د دوی په موجودیت
کې خدای خبر ادی زما سره د راتلو لپاره زړه ښه کړې
وایې، که ما غوښتل ادی ویسم نو مجبور دا دواړه مې
هم وړې وایې د دوی دواړو وړل او ساتل زما لپاره کوم
ستونزمنه خبره نه وه برعکس خوشحالیدم، خو بابا
خدای خبر داسې اجازه راکړې وایې دومره مې فکر دی
موضوع ته خراب شو چې د مروه د سلام ځواب مې لا

ketabton.com - The Digital Library

ورنکړی شو، دهلیز ته په ننوتلو نظر مې لومړۍ په ذوالقرنین کاکا ولګید چې د بابا څنګ ته ناست وو او د هغه وروسته په ذوالفقار او طاهر چې یو څه واټن کې یو دبل سره ناست وه.

په کرار غږ مې سلام واچو او اقرا ته چې زما شاته ولاړه وه لاره مې پریخودل ترڅو د مروه سره د ښځو د کوټې خواته لاړه شي، زما د سلام ځواب ټولو زما پشان کرار راکړو بغیر د ذوالفقار څخه چې یوازې په تروش تندی راوکتل طاهر په خوشحالۍ لځایه پاسیدو او ما ته یې د ذوالفقار څنګ ته د کښیناستلو وویل خو ما انکار وکړو او د ادی پوښتنه مې وکړل غوښتل مې لومړۍ هغه ووینم طاهر چې هم زما خبره واوریدل نو بغیر د کوم څه ویلو یې لاس د هغه کوټې خواته ونیو کوم کې چې ښځې ناستي وه.

یو نظر مې هغه خواته واچو او بیا مې د طاهر خوا ته وکتل او تازه مې سر خلاص شو او "اه" مې له سینې

ketabton.com - The Digital Library

ووت ما هلته د دومره کسانو مخکې څنګه د ادی سره خبری کړی وایې او هغه مې راضی کړی وایې چې زما سره راشي؟ لعنت دی وی زما په دی مردار او منحوس شانس لکه چې نن شپه د ادی سره د خبرو کولو مناسب وخت نه دی؟

په نه زړه د هغه کوټې خواته روان شوم خو کوټې ته د ننوتلو مخکې مې ستونې تازه کړو او د هغه وروسته کوټې ته ننوتلم،ذوالفقار خپل ښځه هم راوړی وه لومړې مې د هغې سره ستړی مشې وکړل د هغه وروسته د طاهر د ښځې سره او د هغه وروسته د ادی خواته لاړم چې په نالې ناسته وه او د اوښکو څخه په ډک نظر یې زما خواته راکتل، د سر د یو برخې ویښتیان یې کوم چې لږ د ټکری څخه راوتلې وه تک سپین شوی وه په سپین مخ باندی د کمزورتیا نښې نښاني له ورایه ښکاریدل، ایا ادی د دی څخه مخکې هم داسی وه یا نن زما په نظر دومره کمزوری او بوډۍ ښکاری؟

ketabton.com - The Digital Library

د لومړۍ ځل لپاره د هغې د څه ویلو مخکې زه ورنږدی شوم دواړه لاسونه مې ورځخه ښکل کړل او غیږ کې مې ونیول څو ځل د هغې د سر هغه برخه سپین ویښتیان کوم چې د ټیکری ځخه یې راوتلې وه ښکل مې کړل، زه د دی ښځې پوره وړی وم، دی پر ما دومره احسان درلود چې ما لفظ نه درلود د هغه د بیان لپاره، ادی زما په نظر د خدای یوه فرښته وه چې خدای د انسان په شکل باندی ما ته راستولې وه، ما خبری کول نه وه زده بلخصوص داسې احساساتي شیبو کې خو نن مې د لومړۍ ځل لپاره غوښتل د ادی سره خبری وکړم غوښتل مې هغې ته ووایم چې څومره راته ګرانه ده او څومره د هغې شتون ما ته د ژوندی اوسېدلو لپاره امید راکوی، غوښتل مې ورته ووایم چې زه احسان فراموش نه یم او د هغې کړی احسانات نه هیروم.

خو دا خبری مې د دومره کسانو مخکې نشو کولای، لکه چې هغوی هم زما حالت درک کړو چې د طاهر ښځه

ketabton.com - The Digital Library

پاسېدل او د دی خبری پر ویلو چې غواړی دیګ وګوری له کوټې ووتل او د هغه وروسته د ذوالفقار ښځه او بیا اقرا چې ویل یې د هغوی سره مرسته کوم د کوټې څخه ووتل. او زه څومره د هغوی د داسی شعور او درک لپاره مننده وی وم، کله چې ټول له کوټې ووتل او زه او ادی یوازی پاتې شو نو ادی زما خواته په اندیښنی راوکتل هغې لکه چې زما خراب حالت درک کړی وو چې داسی ورخطا وه او زه څومره د هغې د داسې اندیښمن نظر شرمندوی وم.

ادی- څه شوی بچي؟ ته ولې نن داسې بیقراره یې؟

- بیقرار نشم؟یعنې ستاسو د دی حال په لیدو لیونۍ نشم؟
ادی په مهرباني باندی زما ویښتیانو کې لاس تېر کړو او ویې ویل: کوم څه نه دی شوی بچي زه ښه یم.

د ادی دی کار ته مې غوسه راغله له دی چې اوس یې هم د بابا خوا نیول او نه یې غوښتل د هغه بد ووایې،

ketabton.com - The Digital Library

له دی چې تراوسه یې کوښښ کاوه خپل ځان موړ ته ښه وښايي داسې حال کې چې هېڅ ښه نه وه.

- څه نه دی شوی ادی؟ تاسو خپل ځان ته وګوری د پاسېدلو نه یاست .. ما مه خطا باسې پوهېږم چې د بابا له لاسه داسې شوی یاست خو زه نور اجازه نه ورکوم چې داسې وکړی، زه خپل د هغه سره ستاسو د دی حال حسا ...(ادی زما پر خوله لاس کیخود او زما خبره یې بنده کړل.

ادی- نه بچې ستا پلار هېڅ نه دی کړی داسې مه وایه.

په غوسه مې د ادی لاس خپل له خولې څخه لری کړو او ومې ویل: نور د هغه خوا مه نیسه ادی بس دی، نور ضرورت نشته د هغه څخه و وېرېږې زه دلته یم ... زه دلته یم ترڅو تا لځان سره ویسم ته یوازی امر وکړه ته یوازی "هو" ووایه بیا وګوره چې څنګه دی له دی ځایه ورم.
ادی- داسی خبری مکوه.

ketabton.com - The Digital Library

- ولې ونکړم دا خبرې؟ ها؟ ادې؟ ولی ونکړم؟ کلونه مخکې بیعقل وم،ساده وم،جاهل وم، نه مې شو کولای ستاسو ساتنه وکړم نو ځکه پریخودلې می واست چې بابا تاسو ووهې، تاسو ته عذاب درکړې خو د نن وروسته دا اجازه نه ورکوم د نن وروسته تاسو باندی د لاس پورته کولو مخکې باید بابا زما د مړ جسد څخه تېر شې نور بس دی.

ادی- داسې مه وایه طاها! خدای دی نکوی، منم شاید پخوا وختونو کې بابا دی پر ما لاس پورته کړې اوسیږی خو اوس دا څو کلونو کې هېڅکله یې داسی کوم کار نه دی کړې، زما مرضتیا د هغه له سبب نه ده بچې ته غلط پوه شوی یې زه روماتیـ..

د ادی خبره مې ورپرې کړل او ومې ویل: تاسو داسی کوم مرضتیا نلرې، دا هسې دروغ دی ستاسو د بدن او هډوکو درد ټول د بابا د هغه ظالمانه وهلو له سبب دی ضرورت نشته ما ته دروغ ووایست او د بابا خوا ونیسی(د هغې لړزانه، کمزوري لاسونه مې خپل لاسونو

ketabton.com - The Digital Library

کې ونیول ښکل مې کړل چې د هغې سترګي له اوښکو ډکې شول او ما وویل: ادی بس نه دی نور؟ دا دومره ظلم زغمل او معصوم اوسیدل بس نه دی؟ تاسو خپل ځوانۍ د دی سړی او د دی سړی د ماشومانو لپاره خاوری کړل ایا غواړی خپل هډوکوی هم د هغوی لپاره خاوری کړی؟

د ادی اوښکې له سترګو راوبهیدل چې ما په لاس ونیول او خپل خبرو ته مې دوام ورکړو: ادی دا نړۍ کې د نیکی بدله په نیکی نه ورکول کیږی، بلکې د نیکې بدله په بدی ورکول کیږی ... که تاسو فکر کوی چې پر بابا که احسانات وکړی او د هغه هر خبره ومنې نو هغه به ستاسو سره مینه وکړی! نه هېڅکله هم نه هغه تاسو ته یوازی خپل د کور د ساتونکۍ او خپل د غوسې د سړولو د یو وسیلي په نظر ګوری نور بس ...

زما په خبرو د ادی ژړا لا پسې زیاته شوه، ما د هغې دا حال نه غوښت، ما نه غوښتل داسې خبری ورته وکړم

ketabton.com - The Digital Library

خو مجبور وم، ما باید هغه راضی کړی وایې تر څو زما سره راشې او بل لاره نه وه راسره بغیر له دی چې رښتیا ورته ووایم او د هغه دروغ خوب څخه په کوم کې چې ادی کلونه ویده وه راویښه یې کړم، ړد څو شیبو وروسته په تمه وم چې ادی شاید یو مثبت خبره وکړی خو هغې په کراره وویل: که ستا د پلار لپاره زما د ساتلو دلیل همدا دی کوم چې تا وویل نو زه په همدی باندی هم راضی یم.

د ادی په دی خبره زما سترګی د حیرت خلاص پاتې شوی، باور می نه راتلو چې ادی دی داسې ځواب راکړی اوسیړی، خو ادی په همغه کراره لهجه وویل: زه د پخوا زماني د ښځو څخه یم طاها ... زما د واده په ورځ زما مور او پلار زما غوږ کې یوازی یوه خبره کړی وه چې تر اوسه زما غږونو کې ګرځي، هغوی راته ویلې وه دی سړی سره چې ته واده کوی دا یوازی ستا خاوند نه دی ... بلکې دا ستا دین دی ... دا ستا ایمان دی ...

ketabton.com - The Digital Library

که دغه سرې غوښتل تا مرېه کړې نو ته به د انکار لځایه
په کراره دا اجازه ورکوی چې تا مرېه کړې ..

ادی خپل د خبرو دی ځای کې زما د حیران نظر خوا ته
راوکتل او خپل اخیری ټک یې ښه په کلک وکړو او
ویې ویل: زموږ لپاره په سپین کالو کې د خاوند کور ته
ننوتل او په سپین کفن کې د هغه څخه راوتل د ایمان
یوه برخه ښکاری، زه حاضر یم همدلته مرېه شم خو
خپل زامنو او لورګانو ته دا پیغور پرینږدم، چې سبا
ورځ خلک ورته ووایې چې ته د هغه ښځې زوی یې
چې خپل د میرېه له کور څخه تللی وه ...

***

په ظاهره مجلس کې ناست وم او د ذوالقرنین کاکا
خبرو ته چې د تجارت په اړه یې کول غوږ مې نیولې
وو خو ټول فکر او ذکر مې د نیم ساعت مخکې د ادی
د خبرو پسی وو، باور مې نه راتلو ادی دی داسې عقاید
ولری او د هغه څخه بتر دا چې دومره خپل په هغه

ketabton.com - The Digital Library

خبرو کلکه اوسېږی چې حاضره وه دلته د بابا له لاسه مره شي خو زما سره رانشي،تراوسه د ادی د خبرو په حیرت کې وم چې د ذوالفقار په غږ په خود راغلم.

ذوالفقار- موبایل دی ځان مړ کړو یا ځواب ورکړه یا بند یې کړه زما عصاب یې راخراب کړل.

د ذوالفقار په دی خبره ژر مې خپل موبایل ته لاس کړو او د وبخښې پر ویلو لځایه پاسېدم څو قدم چې د هغوې څخه لیری شوم نو ځواب مې ورکړو خو د هغه خوا څخه مې هېڅ ځواب وا نه ورید، یو دوه ځل مې الو،الو کړل خو کله چې ځواب رانغلو موبایل مې راښکته کړو د موبایل نمبر ته مې وکتل ناشنا وو بیا مې غوږ ته کړو او الو مې وویل خو بیا هم کوم ځواب رانغلو، غوښتل مې بند یې کړم چې اخیری وخت کې مې احساس کړو د کوم ښځې د ژړا غږ راغې؟

بیرته په تلوار مې موبایل غوږ ته نږدی کړو خو د څه ویلو مخکې دا ځل موبایل بند شو په حیرت مې

ketabton.com - The Digital Library

موبایل راښکته کړو، یو ځل بیا مې نمبر ته وکتو او دا ځل نمبر یې راته لږ آشنا ښکاره شو ..! ډېر ژر دا نمبر مې دماغو د ځان سره پورته،ښکته کړو او معلومات یې راکړل دا همغه نمبر و چې یو میاشت مخکې کله چې ما د ځان وژني اراده درلود ما ته یې زنګ وهلې وو! په دی خبره کنجکاو شوم ترڅو وګورم اخر دا څوک دی یا ده؟ نو ځکه زنګ مې ورته وواهه خو نمبر یې بند وو.

د څو ځله ناکام هڅو وروسته موبایل مې جیب کې کیخود او بیرته خپل ځای ته کوم چې طاهر په زوره کښینولې وم راغلم یعنې د ذوالفقار څنګ ته، زما په راتلو ذوالفقار د سترګو له کونج راوکتل خو څه یې ونه ویل ذوالقرنین کاکا تر اوسه لګیا و خبری کول ما غوښتل ځانته پیاله چای واچوم چې بیا مې د موبایل د زنګ غږ پورته شو ...

د دی پر لیسي زنګونو څخه مې عصاب خراب شول لومړۍ مې غوښتل پاسېږم او ځواب ورکړم خو کله

ketabton.com - The Digital Library

چې ټول مجلس چوپ شو او ماته په کتو شو نو پوه شوم چې هغوی غواړي زه همدلته ځواب ورکړم، نو زه هم پا نه څېدلم ترڅو څوک بد ګمان ونکړي او موبایل مې همدلته ځواب ورکړو البته بغیر له دی چې نمبر ته وګورم چې څوک دی؟ په ټُنده لهجه مې الو کړل چې د هغه خوا د زبیر حیران آواز مې تر غوږ شو.

زبیر- ولې دومره غوسه یې؟
د زبیر د غږ په اوریدو ژوره ساه مې واخیسه او ومې ویل: نه غوسه نه یم، هغه ستا څخه مخکې یو نفر بیځایه زنګونه وهل او مزاحمت یې کاوه نو ما فکر وکړو بیا همغه کس دی نو ځکه داسې ځواب مې درکړو، څه شوی خیرت خو دی؟
زبیر- هو خیرو خیرت دی چا درته مزاحمت کاوه؟ ته نمبر یې ماته راوستوه.
- دومره مهم نه دی، د څه لپاره دی زنګ وهلې؟
زبیر- ذبیح الله پیژني؟

ketabton.com - The Digital Library

بالښت ته مې تکیه ورکړل او شاوخوا مې وکتل ټولو زما خبرو ته غوږ نیولې وو د داسی حالت څخه مې بد راتلل زړه مې غوښتل لاړ شم خو افسوس چې داسی ناساپه تلل ښه صورت حال نه درلود نو ځکه مجبوری هملته کښیناستم او په زوره مې زبیر ته ځواب ورکړو:
څوک؟

زبیر- ذبیح الله همغه چې په چوک کې د کالو دوکان لری؟

- هو، هو و مې پیژندو څه شوی؟

زبیر- څه نه دی شوی، نن ستا د تلو وروسته هغه راغلو او ستا پوښتنه یې وکړل چې چیرته یې؟ ما هم ورته وویل چې یو څو دقې مخکې کور ته ولاړی نو هغه راته ویل طاها زما پنځه زر افغانۍ قرضداره دی او ما اوس هغه پیسي پکار دی.

اه مې له خولې ووتل او ومې ویل: ولې دی هغه وخت ما ته زنګ ونه واهه؟

زبیر- زنګ مې وواهه خو ستا موبایل هغه وخت بند وو

ketabton.com - The Digital Library

اوس تازه زنګ درغې.
- پیسې دی ورکړل؟
زبیر- نه.
- ولې؟

زبیر- نو زه څه خبر وم چې ته یې د رښتیا قرضداره یې او کنه؟ او بیا دا چې څومره قرضدار یې په هغه هم نه وم خبر نو څنګه پیسې مې ورکړې وایې؟

خپل جیبونو کې خپل د کتابچې پسې په ګرځیدو شوم، همغه کتابچه چې ما خپل قرضونه پکې لیکل او همغه حال کې می زبیر ته وویل: هو زه یې قرضدار یم هغه میاشت چې دوکان ته مو مال راوړو زما پیسې کم شول نو ذبیح الله ما ته قرض راکړو ما بیخې دا یو میاشت لیاده وتلې وه چې بیرته ورکړم کاش تا ورکړې وایې نن.
زبیر- زه نو څه خبر وم چې تا قرض کړی، زه خیر سبا به یې ورکړم.

ketabton.com - The Digital Library

کتابچه مې یو جیب کې هم نه وه او دا کار زما عصاب دومره خراب کړل چې بغیر د خدای پاماني مې موبایل په زبیر بند کړو ترڅو خپل کتابچه پیدا کړم زه خپل د ځان سره په کش مکش وم چې ذوالفقار وویل: د دی پسی ګرځې؟

د ذوالفقاز په غږ مې د هغه خواته وکتل او په بیحد حیرت کې می د هغه په لاس کې خپل کتابچه ولیدل، څو شیبې مې په حیرت وروکتل زما د قرضونو کتابچه د هغه سره څه کوی؟ زما د ګنګس حال په لیدو ذوالفقار په تروش تندی کتابچه زما غیږ کې راوچول او داسی حال کې چې خپل پیاله چای راخیستل په تروش تندی وویل: هغه ورځ چې زما کور ته راغلې وی نو کتابچه دی زما کور کې لیاده وتلې.

د هغه په دی خبره تازه مې هغه ورځ یاد ته راغلل کوم ورځ چې فرید د میراث خبره راته وکړه او بیاه زه په غوسه د ذوالفقار کور ته ولاړم او هغه ووهلم، بغیر د

ketabton.com - The Digital Library

څه ویلو کتابچه مې راواخیسته او خلاصه مې کړه لومړۍ صفحې باندی مې چی نظر ولګید نو حیرت مې لا زیاد شو، لومړۍ ټول صفحه کوم کې چې ما د ذوالفقار قرض لیکلې وو هغه ټول صفحه په قلم باندی خط شوی وه،هغه هم یو خط نه ..! بلکې سم خط خطې شوی وه او هېڅ نه معلومیدل چې څو عدد هلته ما لیکلې؟

د سترګو له کونج مې د ذوالفقار خواته وکتل زما د راتلو څخه تر همدا اوسه یې نه کوم خبره راسره کړې وه او نه هم کوم څه یې ویلې وه یوازی په تروش تندی ناست وو او د ذوالقرنین کاکا خبرو ته یې غوږ نیولې و، البته د هغه خبرو ته یې هم چندان غوږ نه و نیولې ځکه د پوښتنو ځواب یې نه ورکو داسې ناست وو لکه په زوره چې چا راوړې وی او د مجبوری څخه یې مجلس کې کښینلې وی! خو د دی ټولو خبرو باوجود دا چې نن شپه مې ولید خوشحاله وم، څو

ketabton.com - The Digital Library

شیبې بغیر د څه ویلو د سترګو له کونج ورته زیر شوم خدای خبر بیا به مې کله لیدلې وایې؟

بدبمن وم د تلو وروسته د ټولو څخه ډېر چې زړه به مې تنګ شې هغه به د ذوالفقار پسې وی، زه هیڅکله د هغه څخه داسې نه وم لیری شوی حتا کله چې ذوالفقار هندوستان ته تللې هغه وخت یې لا ما ته موبایل واخیست تر څو د هغه د تلو وروسته زه وکولای شم هره ورځ د هغه سره خبری وکړی شم، ذوالفقار زما لپاره یوازی کاکا نه وو هغه زما ژوند کې د یو مشر ورور،ملګری او حتا د یو پلار صفت درلود که څه هم عمر یې زما څخه دومره ډېر نه وو خو تل یې داسې پر ما خیال ساتو لکه زه چې د هغه ماشوم یم.

تر اوسه مې هغه ورځ په یاد ده کوم ورځ چې ذوالفقار تازه لومړي تنخوا اخیستې وه او خپل تنخوا یې ټول ما ته راکړل، ما هغه ورځ د هغه په دی کار څومره وخندل خو ذوالفقار په غوسه باندی راته یوه خبره

ketabton.com - The Digital Library

وکرړل داسې خبره چې تر اوسه مې ذهن کیده، هغه راته وویل ته زما د کورنۍ یوازیني کس یې او زه غوارم زما تنخوا ته وساتي ترڅو کرار، کرار په دی پیسو دواړه په کډه یو کور واخلو او د دی ځایه لاړ شو.

هغه وختو کې بابا بیحد پر ما سختي کول او د هغه حال په لیدو ذوالفقار تل ما ته دلداری راکول او ویل یې کور اخلم او تا لځان سره وړم او همداسی هم وکړل کله چې ښار ته راغلو او کور یې ونیو زه هم ورپسې راغلم، د دی ټول خبرو په یاد راوړلو نرۍ مسکا مې پر شونډو راغلل خو لا دا خوشحالۍ مې ډېره شوی نه وه چې د ذوالقرنین کاکا خبری د خولې خوند راخراب کړو.

ذوالقرنین کاکا په طعنه امیز لهجه وویل: طاها جان لکه چې د ټول خلکو څخه دی قرضونه اخیستې او سترګي دی د ادی میراث ته ښخې کړی؟

ketabton.com - The Digital Library

زمونږ خلک یو عقیده لری د ماشومانو د شیدو خوړلو په اړه او وايې: شیدی د ماشوم په اخلاقو او تربیت باندی اثر اچوی او زه فکر کوم البته اوس دا فکر کوم چې د هغوی دا خبره رښتیا ده .. ځکه ما د حوا د شیدلو خوړلو له سبب د هغې ځینې خاصیتونه اخیستې وه که څه هم نه پوهېدم څنګه خاصیتونه دی خو په هر حال ځینې خاصیتونه یې راغلې وه نو د دی څخه ښکارې چې د رښتیا هم شیدی داسی یو ځواک لری او د ذوالقرنین کاکا او د هغه د اولادی په لیدو دا عقیده مې لا ځواکمن کیږی.

دا خبره په دی خاطر نکوم چې ووایم د ذوالفقار د مور شیدی خراب وه یا داسی کوم بل خبره، که څه هم د انې(ځینې خلک خپل د پلار مور ته انې یا هم انا وايې) څخه د هغه خبرو د پوهیدو وروسته چندان ښه زړه مې نه درلود خو مطلب مې هغې ته نه دی بلکې بابا کله ناکله مورږ ته یوه کیسه کول او ویل یې کله چې ذوالقرنین کاکا پیدا شوو نو انې دېږه مریضه وه او

ketabton.com - The Digital Library

شيدی نه درلود چې ذوالقرنين کاکا ته يې ورکړی نو
هغه هم د ډېر لوړې څخه ژړل تر دی چې يوه ورځ يو
جوګي کوم چې يو ماشوم يې هم په غيږ کې وو د
خيرات غوښتلو لپاره د دوی د کور دروازه ټکوی او انې
چې کله ديته ږوبږی راوړی نو د دی جوګي نظر په
ذوالقرنين کاکا لږيږی او د هغه د ژړا پوښتنه کوی چې
دا ماشوم ولی ژاړی؟

نو انې هم ورته وايې زه شيدی نلرم او دا وږی دی نو
ځکه ژاړی، جوګي ښځه چې کله دا خبره اوری نو انې
ته وايې زه ستا ماشوم ته شيدی ورکوم البته په دی
شرط چې ته ماته يو څو روپی د معاش په توګه راکړی
انې هم د مجبوريت دا خبره مني او بلاخره هغه جوګي
ښځه ذوالقرنين کاکا ته شيدی ورکوی،هغه هم يو ورځ
نه بلکې تر دوه،درې مياشتو ترڅو چې انې لږ ښه کيږی
او خپل شيدی کوی.

ketabton.com - The Digital Library

نو بابا کله ناکله چې ذوالقرنین کاکا به کوم غلط کار وکړو یا کوم غلط خبره به یې وکړل نو په غوسه به یې ورته ویل ته ملامت نه یې د جوګي شیدی دی رودلې (خوړلې) نو ځکه داسې کارونه کوی البته دا خبره یې ورته ډېر پخوا کول دا څو کلونو کې چې دواړه څه ناڅه بوډا شوی ما دا خبره د بابا له خولې نور نه ده اوریدلې، البته زما په نظر ډېر ښه خبره وه او باید اوس هم وشې ځکه د ذوالقرنین کاکا ځینې خاصیتونه د رښتیا هم د جوګیانو رقم دی.

مثال د خبری بیحد بې معنا خبری کول یې، بیځایه لافې ویشتل یې، خبرو وخت کې ستونې شکول او چغی وهل یې او بل یې همدا بخیلې او طعنه وهل او هو زړه کې بغض ساتل دا ټول خاصیتونه فکر کوم د همغه شیدو له سبب ذوالقرنین کاکا او د هغه زامنو ته راغلې البته زه خپل د دی خبری د اثبات لپاره یو اسلامی دلیل هم لرم او هغه دا چې پیغمبر "ص"

ketabton.com - The Digital Library

فرمايلي کله چې تاسو ښځه کوی نو هغه د دی د څلور شيانو له لحاظ وټاکي.

لومړی نمبر کې د ښځې دينداری او دويم نمبر کې د هغې کورنی مطلب د يو داسې کورنی څخه ښځه وکړه چې اصل او نسب ولرې تر څو راتلونکې کی ستا اولادونه هم د يو اصل نسب دار کورنی د ښځې څخه اوسيږی او بيرته خبره همغه شيدو ته ولاړل نو فکر کوم ملامت ذوالقرنين کاکا نه دی بلکی دا د همغه د شيدو اثر دی چې نه يوازی په ده کې پاتي بلکې د ده په اولاده کې هم پاتی.

خو له يو خوا دی خبری ته حيران وم او نه پوهېدم چې اخر دا پنځه يا هم لس لک افغانی چې مثال د خبری د انې څخه ما ته په ميراث کې پاتی شوی يعنې د دوی په نظر دومره ارزښت لری؟ اوس وخت اته، نه لک افغانی د يو ښځې ولور دی نو د يو ښځې ولور ايا دومره جنګ،طعنه، بغظ و کينه لری؟ زما د چوپ نظر

ketabton.com - The Digital Library

په لیدو طاهر او بابا کوښښ وکړو د مجلس خبره بدل کړی او د هغه بل ورخ پشان چې فرید جنګ جوړ کړو بیا جنګ جوړ نشې خو ذوالقرنین کاکا دا خبره نیولې وه او نه یې پریخودل دومره چې زما حوصله یې تنګه کړل او غوښتل مې خوله خلاصه کړم او ورته ووایم چې زه ستا د مور هغه مردار پیسي نغوارم خو لا خبره مې کړی نه وه چې زما د ځنګ ځخه د ذوالفقار قهرجن غږ پورته شو.

ذوالفقار- فکر کوم هغه کس چې د میراث پیسو ته سترګي په لاره وو او امید یې درلود چې هغه و دوی ته ورسیږی هغه ته او ستا زامن وی نه طاها! ځکه د کوم وخت ځخه چې خبر شوی یاست ادی خپل برخه میراث طاها ته پریخودلې داسي ښکاری چې پر تاسو اور بل دی؟

د ذوالفقار په دی خبره ذوالقرنین کاکا د غوسي ځخه تور او شین شو او د ذوالفقار ځخه لا په ځو چند

ketabton.com - The Digital Library

قهرجن او تنده لهجه يې وويل: مورې د چا د ميراث پيسو ته سترګي نه دي نيولې خو دومره حق لرم چې وپوښتم زما مور د څه لپاره خپل مال طاها ته بخښلې؟

ذوالفقار په بيحد کرار او بيغم لهجه وويل: حق نلرى وپوښتي، ځکه دا ستا د پلار مال نه وو چې ستا يا ستا د زامنو حق پکې راشې دا د ادى مال وو او د مور په مال کې د کوم وخت څخه ميراث تقسيم شوى؟ د هغې زړه غوښت خپل ميراث ورکړى طاها ته نو ور يې کړو وسلام زه نور بحث نه وينم په دى موضوع کې.

خو زه فکر کوم ته په دى غوسه يې چې ادى ولې خپل ميراث تا يا ستا زامنو ته نه دى بخښلې؟ ته فکر وکړه که دا ميراث د طاها لځايه تاته يا ستا زامنو ته درکول شوى وايې او مورې داسي خبرى کړې وايې کوم چې ته او ستا هغه بيعقل زوى کوى نو تا به څه مورې ته ويلې وايې؟ زه خو بغير د کوم شک ويلې شم تا به هغه

ketabton.com - The Digital Library

وخت پر موږ ټول باندی د کفر ټاپه لګولې وایې، لکه خنګه چې اوس یې لګوی.

د ذوالفقاز او ذوالقزنین کاکا لفظي جګړه کرار،کرار د بوکس او لغت جګړې ته نږدی شوی وه چې د بابا غږ پورته شو او دواړه یې چوپ کړل.
بابا- بس دی، ماشومان خو نه یاست چې داسی یو د بل سره مو جنګ راخیستې وشرمیږی دواړه غټ سړیان یاست(بیایې د ذوالفقار خواته وکتل او لا په غوسه یې وویل: او ته ذوالفقار ته مشر او کشر نه پیژني؟

د بابا په تنُده لهجه ټول چوپ شول خو دا چې بابا ذوالفقار ته داسې خبرې وکړل پر ما ډېر بد ولګیدل ما د اول هم هغه منحوس میراث نه غوښت او اوس چې د هغه په سر ذوالفقار ته داسې خبره وشول نو بیخې مې نغوښت زما په نظر همدا یې وخت وو چې ځان د

ketabton.com - The Digital Library

هغه ظاهر میراث خو په باطن کې د هغه پیغور ښخه بچ کړم نو ځکه ومې ویل: زه هغه پیسی نغواړم.

زما په غړ بولو زما خواته راوکتل په قسم سره ویلی شم چې د ذوالقرنین کاکا سترګي د خوشحالۍ ښخه وځلیدل خو ذوالفقار په غوسه ناک لهجه زما نوم واخیست خو زه بغیر له دی چې د هغه ګواښونکي غږ ته کوم پام وکړم لځایه پاڅیدم او خپل خبره مې بیا ځل تکرار کړل: زه هغه میراث نغواړم.

او بیا مې د ذوالقرنین کاکا خوشحاله څهری ته وکتل او په پوسخند مې وویل: خو فکر کوم ذوالقرنین کاکا او د هغه زامن ډېر د دی میراث مستحق دی، ځکه شکر الحمدالله خدای ماته لاس او پښې راکړی تر څو وکولای شم خپل کورنۍ ته یو ګوله حلال رزق وګټم خو فکر کوم ستاسو او ستاسو د زامنو اخری امید همدغه میراث ته دی نو زه مال مرده هغه هم په داسې

ketabton.com - The Digital Library

ېول نخورم هغه دی تاسو او ستاسو هغه مستحق زامنو ته مبارک شی.

د دی خبری سره سم بغیر له دی چې د هغوی د حیرت څخه راوتلو سترګو ته وګورم د د هلیز څخه ووتلم خو د وتلو مخکې طاهر په تلوار زما اوږه ونیول او ویې پوښتل: چیرته روان یی؟
بغیر له دی چې چاته وګورم ومې ویل: لږ د باندی قدم وهم څو دقي وروسته بیرته راځم.
طاهر- سمده خو قول چې هغسې لاړ نشې ضرور به بیرته راځې، ادی ستا لپاره ستا د خوښی خواړه پخه کړی.

د سر په خوځولو خپل اوږه مې د هغه له لاسه جلا کړل او د باندی ووتلم، د بابا کور کوم حویلۍ نه درلود، یوازی څو قدم ځای وو هلته مې زړه نه خلاصیدو نو مجبور له کور ووتلم بارن اوس هم وریدو خو دومره تیز نه وو نو ځکه همغه باران کې کرار،کرار کوڅه کې

ketabton.com - The Digital Library

روان شوم، د ذوالقرنين کاکا د نن شپې خبرو خپل په پريکړې لا ډاډمن کړم دا خلک نه په خپلوی ارزی او نه هم په رشته داری، د دوی سره همغه قطع رابطه کول او يو لری ځای تلل او نور هېڅکله نه ليدل بهترينه انتخاب دی.

نه پوهېږم تر کله به د باران لاندی ګرځيدلې اوسيږم چې د موبايل په غږ پر خود راغلم طاهر و ويل يې ډوډۍ تياره ده راشه تا ته په تمه يو، د سمده پر ويلو مې موبايل بند کړو او د بابا کور خوا ته په تلو شوم نن ماښام د ادی د راضي کولو لپاره دلته راغلې وم خو پوه شوم چې د ادی راضي کول او ځان سره وړل د کوه کاف د غر کيندلو څخه ډېر سخته کار دی، د ادی د نن ماښام خبرو زه يو دم د هغه د راضی کيدلو څخه نامید کړم او پوه يې کړم چې ادی به هېڅکله زما سره رانشي هېڅکله ..

ketabton.com - The Digital Library

په همدی فکرونو کورته ورسیدم خو لا مې دروازه خلاصه کړې نه وه چې د شاته کور دروازه کوم چې د ذوالقرنین کاکا کور وو خلاصه شوه، او ما په همغه شپه کې د فرید منحوس څهره چې سر یې په سپین ټوټه تړل شوی وو ولید، د هغه د مات سر په لیدو بیحد خوشحال شوم طاهر راته ویلې وه چې د هغه ورځ د جنګ وروته په سبا یې ذوالفقار راغلې و او فرید یې ښه جوړ ډبولې خو باور مه نه راتلو چې داسط وهلې اوسیږی چې د یو میاشت وروسته یې لا سر تړلی وی!

څومره چې د هغه د مات سر په لیدو خوشحال شوم هغومره د هغه د منحوس نظر په لیدو مې عصاب خراب شول، غوښتل مې په تلوار د بابا کور ته ننوځم تر څو د هغه کوم بیځایه بکواس مې تر غوږ نشې خو په بیحد حیرت کې زما د تلو مخکې هغه په حیرت راوکتل او بیا په تلوار بغیر له دی چې خپل د کور دروازه بنده کړی کور ته ننوت او ما یې غږ واورید چې

ketabton.com - The Digital Library

په لورِ غږ يې وويل: هغه دلته راغلې، د کاکا کور کيدی ...

پوه نشوم چې هغه د خبری مطلب څه وو؟ خو همدا چې منحوس قواره يې زما د سترګو د وړاندي څخه لری شول خوشحال شوم، غوښتل مې ژر کور ته ننوځم د دی څخه مخکې چې هغه بيا راشې هسې شانس خو نلرم! همدا چې کور ته ننوتلم نو ذوالفقار مې حويلې کې وليد چې په غوسه باندی د حويلي يو خوا او بلخوا يې قدم واهه زما په ليدو د قدم وهلو څخه ودريد او په غوسه يې راوکتل.

پوهېدم چې د هغه دا غوسه په څه سبب ده، څومره چې ذوالقرنين کاکا او د هغه زامنو غوښتل ما د ميراث څخه محروم کړی هغومره ذوالفقار غوښتل خپل د مور وصيت پر ځای کړی او هغه ميراث ماته راکړی خو خبر نه و چې زه که مړ هم شم نو بيا هم هغه ميراث نه اخلم هغه ميراث نه وو بلکې د يو انسان د مرګ فديه وه! هغه هم د هر انسان نه ... بلکی زما د مور د وينو

ketabton.com - The Digital Library

فدیه وه ...

دروازه مې بنده کړل او بغیر له دی چې د ذوالفقار غوسه ناک نظر ته کوم پام وکړم غوښتل مې د کور خواته روان شم چې زما شاته دروازه په کلک باندی په ټکیدو شوه! داسې په کلک چې ما فکر کاوه اوس به دروازه له بیخ راووځې، د دروازی په داسې وحشیانه ټک،ټک زړه کې مې بد احساس پیدا شو د پخوا د خلکو خبره زړه کې می ناولې لاس تېر شو، یو احساس مې ویل شاته لاړ شه او پرېږده چې ذوالفقار دروازه خلاصه کړی خو غیرت مې دا اجازه نه راکول چې د وېرې څخه دی شاته لاړشم.

او له بلخوا ذوالفقار هم په حیرت ولاړ وو او دوه سترکي د دورازی خواته نیولې وه، کله چې ومې لیدل بل چاره نشته نو دروازه مې خلاصه کړه البته پوره مې خلاصه کړی نه وه چې یو کلک ټک مې پر مخ ولګید او

ketabton.com - The Digital Library

ځای پر ځای پر ځمکه را وغورځولم، دومره کلک ټک وو چې د څو شیبو لپاره مې هېڅ احساس نکړل خو بېر ژر یا باید داسې ووایم چې د سترګو په رپ کې فهیم مې ولید چې زما په سینه ناست دی او بوکسونه یې زما مخ، خوله او پوزی ته نیولې دی.

دومره د هغه لومړۍ ټک او بیا د دی پرلپسي ټکونو څخه ګنګس وم چې هېڅ په ځان پوه نشوم چې څنه چل دی؟ او څه شوی؟ یوازی د فهیم بوکسونه وه چې زما پر خوله او پوزه لګیدل او کنځلی او بد و رد ویل یې وه چې د لاړو سره یې زما پر مخ بادلو خو دا ټول حالت د څو شیبو څخه زیات دوام ونکړو ځکه د ذوالفقار غوسه ناک غږ او د هغه سره سم د هغه لغت وه چې پر فهیم ولګیدل او هغه یې زما د سینې څخه لری پر ځمکه خطا کړو ...

د فهیم د لری خطا کولو سره سم یې ژر زه له اوږی ونیولم او له ځمکې راپورته کړم،دومره درد مې درلود

ketabton.com - The Digital Library

چې بې اختیاره مې خپل لاسونه په پوزه ونیول او اخ او اوخ ویل مې شروع کړل زما د دی حال په لیدو ذوالفقار د غوسي او قهر څخه اور واخیست سترګي تکې سری شوه او د فرید خوا ته چې کوښښ یې کاوه فهیم له ځمکې راپورته کړی حمله واچول فرید یې څنګ ته کړو او فهیم یې راونیو لومړی بوکس یې چې پر پوزه ورکړو زه چې د هغوې څخه مثلاً یو څه لری ولاړ وم ما لا د فهیم د پوزي د مات کیدلو غږ واورید او زړه مې ورباندی یخ شو.

فکر مې کاوه ذوالفقار په همغه دوه،درې بوکس خپل غوسه سړه کوی او فهیم خوشې کوی، خو کله چې هغه فرید د دویم ځل لپاره څنګ ته کړو او فهیم یې راونیو نو پوه شوم چې د ذوالفقار غوسه د حد اوښتې، ذوالفقار فهیم لکه د فوټبال توپ پشان د ځمکې پورته کړو او مخامخ د حویلې په دروازه یې وواهه .. دومره کلک یې وواهه چې زه بې اختیاره یو دوه ګام ورنږدی شوم، د ذوالفقار حالت هیڅ طبیعي نه ښکاریدی فهیم

ketabton.com - The Digital Library

ته يې داسې بکوس او لغت بند کړی وه لکه غواړی چې
مړ يې کړی ... غوښتل مې ورنږدې شم او که څه هم د
فهيم د رنګ ځخه مې لا ښه نه راتلل خو بيا هم د
ذوالفقار مخه ونيسم تر څو د هغه د مردار ويني تهمت
د ذوالفقار پر غاړه نشې.

خو زما د کوم څه کولو مخکې طاهر په يو خيز ځان تر
ذوالفقار ورسو او هغه يې د شالخوا ونيو،
بابا،ذوالقرنين کاکا او د هغه وروسته د کور ټول ښځې
هم دی رسوايی ميدان ته حاضر شول يو بد حال وو
حويله کې سم دم د محشر ميدان جوړ شوی وو، د ټولو
يو نظر د ذوالفقار او فهيم خواته وو او بل يې زما خوا
ته، دومره مې عصاب خراب وه چې زړه مې غوښتل
ځمکه وچوی او زه پکې ننوځم تر اوسه نه پوهېدم چې
د فهيم دا ليونتوب له څه سبب وو؟

فکر مې کاوه شايد د ميراث په سر اوسيږی؟ يا هم
شايد دا چې ذوالفقار فريد زما په سر وهلې وو د هغه

ketabton.com - The Digital Library

د زړه کوفت يې غوښته زما وباسې او مثال د خبرې خپل د ورور غچ واخلې خو د بدبخت خبر نه وو چې ذوالفقار هم دلته دی کنه زر کاله وروسته يې هم داسې بد نکول، طاهر او بابا په زر زحمت باندې ذوالفقار د فهيم څخه جلا کړو فهيم که څه هم پر وينو لړلې وو خو بيا هم کوښښ يې کاوه د ذوالفقار خوا ته ورشې لکه چې د ده نن مرګ پوره وو چې د ذوالفقار خوا ته يې ځان کش راکش کوه؟

خو فريد او ذوالقرنين کاکا دومره کلک نيولې وو چې ښور يې نشو خوړلې کله چې خپل د خلاصون څخه نامید شو نو خوله يې زما خواته ونيول او بد رد ويل يې پيل کړل او همغه کنځل،کنځلو کې هغه خبره وکړل چې ما ځان سره ويل چې ای کاش خبره همغه د ميراث وایې ... ای کاش خبره همغه د ورور د غچ اخيستلو وایې .. ای کاش ... او ای کاش ...

ketabton.com - The Digital Library

يو ځل بيا په هسې ميدان بغير له دې چې کوم ګناه وکړم مجرم پيژندل شوی وم، يو ځل بيا زما نوم بدنام شوی وو. زه نه پوهېږم اخر ولې تل بايد زه تر مرګ ورسيږم هغه هم د داسې خبرو پر سر چې زه پکې هېڅ ګناه نلرم، اخر ولې تل بايد زه د ښځې، ناموس او زر نور بکواس خبرو پر سر راګير شم؟ داسي حال کې چی عمر کې مې يوی ښځې ته لا په بد نظر نه دی کتلې؟ اخر ولې؟ لومړی هغه ليوني جنرال چې فکر يې کاوه زه يې د ښځې سره يارانه لرم او غوښتل يې ما ټوټه،توټه کړی او بوجۍ کې مې واچوي او اوس هم فهيم؟

اصل کيسه داسې وه چې سبا ورځ ذوالقرنين کاکا غوښتل لاړشې خپل د خيښانو کور ته ترخو د فهيم د واده نيټه وټاکي، فهيم هم دا خبره آوری او په خوشحالۍ ميشا ته زنګ وهي او دا خبره ورته کوی خو ميشا ورته وايې چې زه نغوارم ستا سره واده وکړم او زه ستا د کاکا د زوی .. مطلب اينجانب بدبخت،

ketabton.com - The Digital Library

منحوس، خدای او قران وهلې او شرمولي سره مینه لرم او دا مینه د اوس هم نه ده بلکی د ډېر پخوا څخه مورې یو بل سره پیژنو او مینه کوو ...

فهیم چې کله خپل په هغه مردار غږ د یو شلیتي او بی شرمې ښځې پشان دا خبری وکړل نو په حویله کې د موجود ټول کسانو سترګي د حیرت او شک څخه زما خواته راواوښتل بغیر د ذوالفقار څخه چې په غوسه یې طاهر لڅان څخه لرې کړو او د بابا د لاس لیری کولو حال کې په غوسه وویل: ته ما خوشې کړه لالا ... ته ما خوشې کړه تر څو د دغه سپي خوله وربنده کړم تر څو نور هسې بیځایه ونه غپېږي.

د فهیم د خبرو اوریدو وروسته پوه شوم چې یو ساعت مخکې زنګ د چا وو؟ او ولې خبری نکول؟ خو حیران وم اخر میشا ولې اوس داسې خبری وکړل؟ که فهیم یې نه و خوښ نو کولای شو همغه لومړۍ کلونه د کوژدی کې ورته وواېې نه دا چې درې،څلور کال یې په

ketabton.com - The Digital Library

نوم کښیني او اوس دقیقه نود کې چې دوي د واده تیاری نیول دا د هندی فلمو پشان ځان څخه لیونۍ جوړه کړی او "نه" ووایې ..

او نه یوازی "نه" ووایې بلکې عشق و عاشقي هم په یاد راشې او ما هم د ځان سره بدبخت کړې، البته یوازینې دلیل چې زړه مې وربانډی لړ ډاډه وو هغه دا و چې شکر ما خو کوم بیځایه وعده او ګپ هغې ته نه دی ورکړی کنه اوس به د رښتیا په دی موضوع کې راګیر وایي، البته اوس هم څه ناڅه راګیر وم خو خیال مې یو څه راحت وو ځکه ملامت نه وم، او د پښتنو خبره چې ملامت نه یې نو د پادشاه څخه مې وېرېږه.

د فهیم پر غړ پر خود راغلم، د ذوالفقار په خبره لکه چې هغه د ډېر غوسي څخه اور اخیستي وو چې کوښښ یې کاوه ځان د فرید د لاس څخه خوشی کړی خو کله چې بریالي نشو نو د همغه ځای په چغو وهلو خپل ستوني وشلو او ذوالفقار ته یې وویل: ته رزیل

ketabton.com - The Digital Library

خبرې مکوه چې ستا پدرلعنت له لاسه دا داسې بې شرف جوړ شوي، دا ټول د حرامیتوب لارې چارې خو همدا تا ورته خودلې، لومړۍ دی هغه کور کې د جنرال د لور سره جوړ کړو او کله چې خبره تر ناموس ورسیدل نو دواړه د هغه ځایه وتښتیدلې .. او دا ځل مو بیا زما د ښځې سره لاره چاره جوړه کړه تاسو دواړه حرموني یاست ...

د فهیم په دې خبره ذوالفقار د ډېر غوسې څخه اور واخیست داسې چې په یو خیز یې ځان د طاهر او بابا له لاسونو څخه وویست او فهیم یې راونیو خو لا یو بکوس یې لا سم د زړه د خلاصه نه وو ورکړی چې بابا،طاهر او ذوالقرنین کاکا راونیو خو د دی دومره کسانو باوجود ذوالفقار ځان د فهیم خواته کش کوو او قسمونه یې ورته اخیستل چې ژوندی دی نه پرېږدم د هغه حال په لیدو ذوالقرنین کاکا د فرید پر سر چغه کړل ترڅو فهیم د هغه ځای ویسې خو فیهم نه د چوپ کیدو نوم اخیست او نه هم د تلو .. ولاړ وو او

ketabton.com - The Digital Library

هر تهمت او مردار خبره چې په خوله ورتلل ما او ذوالقفار ته یې کول.

بغیر له دی چې د فهیم اپلاتو ته کوم توجه وکړم نظر مې د دومره کسانو منځ کې د دهلیز د دروازی څنګ کې ولاړ په اقرا باندی وو، چې د اوښکو او شک څخه په ډک نظر یې زما خواته راکتل د هغې د نظر په لیدو د لومړۍ ځل لپاره مې زړه راته وویل که نن چوپ پاتې شوی طاها..! نو نه یوازی ناحق تهمت به درباندی ولګول شي او نوم به دی رسوا شي بلکی هغه اعتماد او باور چی اقرا پر تا لری هغه به هم لمینځه لاړ شي.

زما چوپ اوسېدل د ذوالفقار څخه بغیر نور ټول کسانو ته دا باور ورکړی وو چې د رښتیا هم زه ګنهکار یم او د فهیم خبری صحیح دی، په دی فکر خپل د پوزی وینه مې پر لستوڼی پاک کړل او د فهیم خواته یو دوه ګام نږدی شوم هغه تر اوسه ما ته فکر نه وو او لګیا وو کنځلې کول چې ما ورباندی غږ کړل او ومې ویل: شرم

ketabton.com - The Digital Library

درته پکار دی چې خپل د ښځې پرده او عزت لا پر تا نه کېږی او د دومره کسانو مخکې په افتخار او ستونې شکولو سره وایی چې ښځه دی یارانه لری، ته هم ځانته نر وایې؟

زما پر غږ او خبرو ټولو دا ځل زما خواته راوکتل، د ټولو نظر حیران او متعجب وو بغیر د ذوالفقار څخه چې خوشحاله معلومیدی، زما په خبرو هغه نور ځان د بابا دوی له لاسونو څخه نه کش کاوه ترڅو لاړ شې او فهیم ووهې، بلکې کرار شوی وو او داسی ښکاریدل لکه چې میدان یی ما ته پریخودلې ترڅو زه خپل د ځان څخه پخپل دفاع وکړم، زما په خبره فهیم د ډېر غوسی څخه تور اوشین واوښت او غوښتل یې پر ما حمله وکړی خو فرید ونیو، خو همغه حال کې پر کنځلو وویل: زه د داسی یو فاح**شی پرده نکوم کوم چې ستا پشان حرموني سره جوړه شوی وی، تاسو دواړه زه خپل پر لاسونو وژنم ترڅو پوه شې نر څوک دی؟

ketabton.com - The Digital Library

- د خبرو سره دی پام کوه زه ستا د ښځې سره هیڅ ډول اړیکه نلرم عمر کې مې لیدلی نه ده نو د میني کیسه له کوم خوا شول؟ او پاتي شول خبره د پخوا د پیژندګلوي نو مونږ دواړه یو پوهنتون کې درس ویلې ... او هلته زر انجونی نور هم وه یوازی ستا ښځه نه وه، نو ته فکر کوی زه د ټولو سره جوړ وم؟ یا هغوی ټول زما سره جوړې وې؟ لږ د عقل څخه دی کار واخله.

فهیم بغیر له دې چې د انسان د بچي پشان زما خبرو ته فکر وکړی لکه شلیتې ښځې پشان یې په غوسه وویل: غول مخوره رزیل ته فکر کوی زه خر یم او په دی خبرو نه پوهیږم؟ ژوندی دی نه پریږدم دواړه مړه کوم، ټوټه،ټوټه کوم مو او پوهیږی د هغه وروسته څه کوم؟

که څه هم د هغه خبری راته هیڅ ارزښت نه درلود خو بیا هم غوږ شوم چې واورم څه غول غواړی وخوری؟ خو کله چی د هغه خبره او د هغه نظر مې د اقرا خوا

ketabton.com - The Digital Library

ته ولید، نو نه پوهېږم څه وشول؟ فکر مې کاوه بدن کې مې زر کیلو واټ انرژی راغلې او سترګي مې نور هېڅ نه ویني بغیر د فهیم څخه او مغز مې بل حکم نه راکوی بغیر د هغه د وژلو څخه دومره ځواک او جنون مې ناساپه پیدا کړو چې فهیم مې د فرید د لاسونو د منځ راوویست او بوکسونه مې خولۍ ته ورته بند کړل او همغه حال کې د ډېر غوسي څخه بې اختیاره مې ورته کنځل له خولې وتل ..

فکر می کاوه بدن کی می اور بل دی د هغه په خبرو د جنون تر حد رسیدلی وم نه پوهیدم چی څه کوم او څه نه؟ یوازی غوښتل می د هغه ژبه ورپری کړم چې د اقرا نوم یی ورباندی اخیستې او د هغه دوه سترګی راوباسم چی داسې په مردار نظر یې د هغې خوا ته کتلی وه، لومړۍ کی یوازی ذوالقرنین او فرید کوښښ کاوه ما د فیهم څخه لری کړی خو کله چی د دوی زور راباندی ونه رسید نو طاهر هم مرستي ته راغلو خو عجیب وه یو نفر هم زه نشوم لری کولې د هغوی کش

ketabton.com - The Digital Library

کول ما ته داسې ښکاریدل لکه زما سره چې ساتیری کوی؟

د دی حال په لیدو د لومړۍ ځل لپاره ذوالفقار رامخکي شو زه يې له شالخوا ونیولم او کوښښ یې وکړو ما د فهیم څخه لری کړی خو عجیب وه د هغه زور هم پر ما نه رسیدو ...! فهیم می دومره وهلی وو چې نور يې خبری هم نشو کولای خو تراوسه مې زړه نه و وربانډی یخ شوی او زړه مې غوښت نور یې هم ووهم، د هیچا زور نه راباندی رسیدو ذوالفقار چې ځانته ځان ویل هغه لا زه زره اندازه د فهیم څخه نشوم لری کولای.

خپل زور ته خپل هم حیران وم خو د حیران څخه ډېر یو ډول عجیب احساس مې درلود! له دی چې د فهیم وینه زما پر هر بوکس اخو دیخوا پرېدل زما زړه وربانډی خوښ کیدو او بهتره احساس مې کاوه یو ډول عجیب د خوند او لذت احساس .. داسي احساس چې هېڅکله مې تر نن ورځې خپل په ځان کې نه وو

ketabton.com - The Digital Library

احساس کړی، فکر مې کاوه زړه مې وينه غواړی زړه مې غواړی نور هم وينه وبهوم! فکر مې کاوه يو نفر مې د غوږ ځنګ کې لګيا دی او وايې: نور هم وينه تويه کړه ... او نور هم وينه تويه کړه ...

دومره دا وسوسه ځواکمن وه چې د هغه د هر ځل ويلو سره زما د وهلو ځواک لا پياوړی کيدی خپله مې د وينو جريان خپل په ټول بدن او بلخصوص خپل په سترګو کې احساس کاوه بغير له دی چې څوک راته ووايه پوهېدم چې سترګي مې د وينو پشان سری شوی، د ذوالفقار غږ مې اوريده چې ويل يې" طاها بس دی،مړ دی کړو بس دی ..طاها " غږ مې اوريدو خو د خبری د تحليل کولو ځواک مې نه درلود فکر مې کاوه بدن مې زما کنټرول کې نه دی ... فکر مې کاوه زه خپل د بدن يو کونج کې ناست يم او زما لځايه يو بل نفر لګيا دی او داسی کارونه کوی او زه يوازی تماشاچی يم د دی کارونو ..!

ketabton.com - The Digital Library

فرید د فهیم د ژغورولو لپاره زه څو بوکس ووهلم خو ما نه کوم درد احساس کړو او نه مې هم فهیم خوشې کړو،خو ذوالفقار همغه حال کې چې یو لاس باندی زه نیولې وم فرید باندی ګوزار وکړو او څو کنځله یې ورواچول، دی کش مکش کې حتا بابا لا راغلو او څو ځله یې په غوسه ما ته وویل چې بس کړم او فهیم خوشې کړم خو زه همغسی د فهیم پر وهلو لګیا وم خو بلاخره کله چې د کاکا ښځې ځان پر فهیم واچو او په ژړا باندی زما څخه غوښتنه وکړه چې هغه خوشې کړم د دی سبب شو چې شاته لاړ شم همدا چې شاته لاړم تازه لکه چې مغزو ته مې اکسیجن ورسېد او پر خود راغلم ...!

ما څه وکړل؟ په حیرت مې خپل ځان ته وکتل چې لاسونه او کالي مې پر وینو لړلې وه او پنځه نفرو نیولې وم! نظر مې د فهیم د بې هوښ جسد خوا ته لاړو چې د کاکا ښځې په غیږ کې نیولې و ژړل یې او ماته یې ښیراوی کول، ګنګس وم نه پوهېدم چې څه

ketabton.com - The Digital Library

چل روان دی؟ خپل د اوږي په درد مې کرار "اخ" له خولې ووت چې ذوالفقار خپل د لاس فشار زما د اوږي څخه لرې کړو او د لاس څخه يې د کور خواته کش کړم خو زما نظر لا تر اوسه پر فهيم وو چې د کاکا ښځې په غيږ کې نيولې وو او فرشته يې سر ته ناست وه او چغې وهل ..

بابا په غوسه طاهر ته لګيا وو چې موټر چالان کړه ترڅو فهيم شفخاني ته ويسي، ذوالقرنين کاکا فريد د اوږی نيولې وو او نصيحت يې ورته کاوه خو فريد د غضب او انتقام څخه په ډک نظر زما خواته راکتل او په سترګو،سترګو کې ګواښولم چې ژوندی دی نه پريږدم! خپل د اوږی پر کش کيدلو د ذوالفقار خوا ته مې وکتل هغه په غوسه باندی زه د ادی له څنګ تېر کړم او د يو کوټي خواته يې ننويستلم، همدا چې د کوټي دروازه په کلک بنده شول زما اوږی له وېرې وپرېدل او تازه عقل مې سر ته راغلو ما څه کار وکړو؟

ketabton.com - The Digital Library

د څو شیبو مخکې کارونه مې صحیح ذهن ته نه راتلل داسې احساس مې کاوه لکه هغه کارونه چې ما نه وی کړی؟ د ذوالفقار پر غږ په ګنګس انداز مې د هغه خواته وکتل چې مخامخ ما ته ولاړ و او دوه سترګي ما ته نیولې وه.

ذوالفقار- ښه یې؟

بغیر له دی چې د هغه خبره درک کړم سر مې د "هو" په بڼه وخوځاوه چې هغه څو ګام رامخکې شو او په مشکوک لهجه یې وپوښتل: طاها! تخو زما څخه کوم خبره نه پټوی کنه؟

د ذوالفقار د خبری په مطلب پوه نشوم نو ځکه په ګنګس انداز مې وپوښتل: څنګه خبره؟

ذوالفقار ژوره ساه واخیسته بیا په اندیښني خپل ویښتیانو کې ګوتې تېری کړی او ویې ویل: ستا حالت څو شیبې مخکې هېڅ عادی نه وو ... څنګه ووایم بیخې بل ډول ویې داسې لکه چې بدن دی د بل چا لخوا کنټرول کیږی ...؟

ketabton.com - The Digital Library

زه خپل هم پوهېدم چې حالت مې څو شیبې مخکې زما د کنټرول لاندی نه وو خو نه مې غوښتل ذوالفقار ته دا خبره وکړم نو ځکه ومې ویل: تا د هغه حرمو**ني خبری وا نه وریدل چې څه غول یې وخوړل؟ زړه دی غوښتل د هغه خبرو وروسته لکه دوس پشان ودریږم او پریږدم هغه زما ښځې ته هر اپلاتي چې په خوله ورځې ووایي؟

ذوالفقار په تروش تندی وویل: زما مطلب هغه نه دی، ته خپله هم پوهېږی چې زه څه وایم نو کوښښ مکوه چې ما ته دروغ ووایې او چل راکړی، شاید نور کسان نه وی پوه شوی خو زه چې تا خپل د لاس د ورغوی پشان پیژنم پوهیږم د څو شیبو مخکې کار امکان نلری ستا اوسیږی.

که څه هم احساس مې کاوه بدن مې د اوس لپاره زما د کنټرول لاندی دی خو بیا هم هغه احساسات کامل لمنیځه نه وه تللې نو ځکه په پوسخند مې ذوالفقار ته وویل: که زما نه وو نو د چا وو؟ لکه چې په ویښه

ketabton.com - The Digital Library

باندی خوب ګوری ذوالفقار؟ سترګي دی صحیح خلاصې کړه او وګوره ستا و مخ ته زه ولاړ یم نه کوم بل څوک.

ذوالفقار په همغه تروش تندی او مشکوک لهجه وویل: شاید په ظاهر ته اوسیږی خو فکر نکوم هغه کارونه او دا خبری دی ستا اوسیږی طاها ..؟

په همغه پوسخند چې هیڅ بول مې د شونډو څخه نه جلا کیدی ومي ویل: ولې فکر کوی دا کارونه زه نشم کولای؟

ذوالفقار- څکه چې زه تا پیژنم او پوهیږم چې ته دومره زور نلری چې پنځه نفر خپل ټول ځواک یوزای کړی خو تا ونشې نیولې! دا امکان نلری او دویم دا چې ته دومره ظالم نه یې ...که هرڅومره فهیم غول خوړلې وی ته دومره ظالم نه یې چې تر مرګ یې ووهې، هغه دقه ته بل بول وی طاها سترګي دی د نفرت، کرکي او وحشیتوب څخه ډکي وه، ما عمر کې ته داسې نه وی لیدلی هیڅکله هم نه ...!

ketabton.com - The Digital Library

- لیدلی دی نه وم ځکه هېڅکله خبره زما ناموس ته نه وه رسیدلې ذوالفقار ..

ذوالفقار بغیر د څه ویلو په همغه تروش تندی او مشکوک نظر راوکتل د ذوالفقار په نظر کې ډېر شیان وه لکه اندیښنه،حیرت،شک، خو د ټولو څخه چې ماته جالب وه هغه د ذوالفقار په نظر کې وېره وه! نه پوهیدم چې ایا ذوالفقار زما لپاره وېردلې یا زما څخه وېرېدلې؟؟؟

***

شامپو مې لږ په اوبو کې ګډه کړل کله چی ښه زګ یې وکړل نو د هغه وروسته مې ټوټه لنده کړل او میز پاکول مې پیل کړل، دوه میاشتي کیدل چې دې هوټل کې مې د ګارسون په توګه کار کول پیل کړی وه، دوه میاشتي کیدل چې د هېڅ شناخته کس سره می لیدنه نه وه وکړی نه ذوالفقار،نه زبیر، نه طاهر، نه بابا او نه هېڅ کوم بل خپل او خپلوان هېڅوک مې دا دوه

ketabton.com - The Digital Library

میاشتو کې نه وه لیدلې ټولو څخه لرې دلته مې ژوند پیل کړی وو، د هغه شپې وروسته چې د فهیم سره مې جنګ وکړو او بیا ذوالفقار کوټې ته ننویستلم او جنایي پوښتني پیل کړل او بیا ترڅو چې په هغه بد حال خپل کور ته لاړو

اقرا وژړل یوه شیبه هم غلې نشول کله چې ښه یې وژړل او زړه یې سپک کړو د هغه وروسته نه پوهېږم څه وباندی وشول خو عجیب خبره یې وکړل؟! ماته یې وویل راځه یو لیری ځای لاړشو ...! د دی ټول کسانو څخه لرې یو داسي ځای چې نه هېڅوک وپیژنو او نه هم هېڅوک موږ وپیژني! یو داسې لیری ځای لاړشو او دا ټول خبری او کسان هملته پرېږدو ...

که څه هم د هغې وړاندیز یو ناساپه وو او حیران یې کړم خو دا حیرت همغه لومړی څو شېبی وو د هغه وروسته دومره خوشحاله شوم چې د همغه ورځ په سبا بغیر له دی چې کوم کس خبر شي خپل شیان مو

ketabton.com - The Digital Library

ټول کرل او د هغه ځای راغلو دلته، لومړۍ مې غوښتل د پکتیا څخه بیخې یو بل ولایت ته لاړشم خو کله چې فکر می وکړو بل ولایت ماحول به څنګه وی؟ خلک به یې څنګه وی؟ نو جرئت مې ونکړو بل ولایت ته لاړ شم خو د پکتیا هغه ولسوالي ته لاړم چې د ذوالفقار او د بابا دوي څخه تقریبا په ساعتونو،ساعتونو مزل یې درلود ..

دا ځای مې د فسبوک په یو پوسټ کې لیدلې وو چې یو کس نشر کړې وو، ما په لومړۍ نظر کې خوښ شو ځکه کوچني خو عین حال کې منظم او ښه کور وو د یو کوچني فامیل لپاره مناسب وو دوه کوټې، مناسب دهلیز، اشپزخانه او کوچنې حویلې درلودل همدا چې ومې لیدو نو مسج مې ورپسی وکړو هغه هم وویل چې په کرایه یې نه ورکوم او که ګرو کوی نو قیمت به ووایم، ما هم بغیر د وخت ضایع کولو څخه ورسره ومنل او بیا مې د دوکان څخه هغومره پیسي راوخیستل څومره چې د کور ګرو کولو لپاره پکار وه.

ketabton.com - The Digital Library

البته د راتلو مخکې مې زبير ته يو مسج کيخودو او هغه کې مې خپل د هغه پخوانې کور قواله کوم چې د هديرې خوا کې وو او تقريبا دوه،دونيم لک بيه باندې اخيستونکې درلود واستول او هغه ته مې پوره واک ورکړو ترڅو هغه کور خرڅ کړې او د هغه پيسې د دوکان په هغه پيسو کې کيږد کوم چې ما بې اجازې او بيخبر د دوکان څخه اخيستی وې، اميد مې درلود په دې کار مې زبير غوسه نشې البته پوهيدم چې زبير په بې اجازه پيسو اخيستو دومره غوسه نشې څومره چې زما په داسې ناساپه تلو به غوسه شې ...

يعنې زما د تلو وروسته به هغوی زما په اړه څه فکر کړې وی؟ ايا زما پسې به ګرځيدلې وی؟ ذوالفقار به څنګه وی؟ زبير خو به زما خبرې ذوالفقار ته نه وی کړې؟ نه ما هغه ته قسم ورکړې وو خدای خبرې چې څه يې ويلې اوسيږې، که څه هم زړه نا زړه وم خو ځانته مې دلدارې ورکول چې زبير به کوم څه ذوالفقار ته نه وی ويلی يوازينې کس چې ورته انديښمن وم

ketabton.com - The Digital Library

هغه ذوالفقار وو پوهیدم زبیر به په یو ډول ځان آرام کړی خو زما داسی ناساپه تګ به ذوالفقار هیڅکله درک نشي کړی که څه هم هغه ته مې د سیمکارټ مات کولو مخکې مسج استولې وو او ورته ویلی می وه چې زما پسی مه ګرځه او بهتره ده خپل ژوند ته دوام ورکړې، زما شتون یوازی ستاسو ژوند برباد کوی نو غوره همدا ده چې ما هیر کړه ...

که ذوالفقار دا مسج زبیر ته ښودلې وی نو بی له شک ویلي شم زبیر د مسج لیدلو ورسته په تروش تندی او غوسه ویلې" ته اوس د ده دلشکسته د هندی ډرامو ډیالوګ ته وګوره" په دی فکر مې بې اختیاره مسکا پر شونډو راغله زبیر تل د احساساتي خبرو او کارونو مخکې داسی ریشکن ښودو او ریشخند یې واهه خو عجیب دا وه چې زموږ ټولو څخه ډېر احساساتی همدی خپله وو، باور مې نه راتلو چې د زبیر او ذوالقفار پسي به مې زړه دومره تنګ شي چې کښینم او د هغوی

ketabton.com - The Digital Library

خبرى او کارونه په ياد راورم او په دى ډول خپل زړه تنګون يو څه کم کړم ...

په همدى فکرونو کې وم چې اغاګل راباندى غږ کړل.
اغاګل- اووو کاريګر صيب هغه څلورم نمبر ميز ته لاړ شه او وګوره څه غواړى؟
- سمده.

زما د "سمده" پر ويلو هغه هم نور څه ونه ويل او روان شو، د هغه د تلو وروسته ژر مې خپل کار خلاص کړو او د هغه ميز خواته لاړم ترڅو د هغوى فرمايش واخلم، هغه ميز باندى يو بوډا سړى او دوه کوچنۍ ماشومان چې ښکاريدل د همدى سړى زامن دى ناست وه، بوډا سړى يو خوراک قابلي او يو خوراک کباب وغوښت، ماشومانو هم يو پيپسي وغوښتل خو بوډا سړى ورباندى غوسه شو او هغوى هم نور څه ونه ويل ما هم د ماشومانو فرمايش ونه ليکو چې هسې نه پلار

ketabton.com - The Digital Library

يې ووايي ما خو نه وه راغوښتلي نو ولې دی پیپسی راوړل؟

دا دوه میاشتو کې پوه شوی وم چې باید د هغه چا فرمایش ولیکم کوم څوک چې غواړی پیسی راکړی! کنه بیا جنګ جوړیږی، د هغوی د غوښتل شوی شیانو د لیکلو وروسته د هوټل آشپزخاني خوا ته لاړم آغاګل لګیا وو د اشپز سره یې ټوکې کول آشپز هم داسې حال کې چې کار یې کاوه او خندا یې پر شونډو وه خو بیا هم ویل یې بس یې کړه، خو آغا ګل همغسي لګیا و او خبری کول.

آغاګل اصل کې زما د نوي کور همسایه وو، ښه هلک وو کله چې لومړۍ میاشت دلته راغلم او کار پسې در په در ګرځیدم او هیڅ کار نه راته پیدا کیدو ده راته دا کار پیدا کړو، دی خپل په همدی هوټل کې ګارسون وو یوه ورځ چې د کار نه پیدا کیدلو له سبب په غم باندی د کور خواته روان وم کوخه کې می دې ولید او نه

ketabton.com - The Digital Library

پوهېږم څنګه خو د لومړۍ ځل لپاره مې یو ناشناخته کس ته خپل د زړه درد وویل او د بیکارۍ څخه مې ګیله ورته وکړل، خبر نه وم چې زما دا ګیله کول به دومره ګټوره اوسیږي!

د هغه ورځ په سبا آغاګل دلته راته کار پیدا کړو، البته چندان ښه کار خو نه دی خو بیا هم ګوزاره کوي، میاشت کې شپږ زره افغانۍ راکوي او کوم خوراکي شئ چې پاتي شي هغه هم مور ته راکوي ترڅو کور ته یې یوسو مطلب بوږۍ مو مفت ده، هغه شپږ زره افغانۍ معاش هم د کور کرایه د برق بیل او د کور نور میده خرید پکې کېږي خلاصه په یو لفظ کې که خپل د دی دوه میاشتو حالت بیان کړم نو باید ووایم شکر الحمدالله حالت مې ښه دی. د آغاګل پر غږ د هغه خواته مې وکتل.

آغاګل- اوو مجنون صیب په کوم فکرونو کې غرق یې؟

- هیڅ ...

ketabton.com - The Digital Library

آغاګل- هېڅ فکر نکوی او داسی په فکرونو کې غرق یی؟ که کوم خبره وی مورې ته ووایه نه دا چې چوپ و درېږی.

- کوم خاص خبره نشته هغه تاسو دوارو خبری کول نو ځکه زه چوپ وم.

آغاګل خوله خلاصه کړل چې یو څه ووایې خو د هغه د څه ویلو مخکې اشپز چې محمود نومیده او د عمر څخه د څلویښت،پنځه څلویښت کالو سړی وو او تقریبا دا دوه میاشتو کې می څه ناڅه پیژندلي وو داسی حال کې چی خام غوښه یې په سر شوی غورو کې اچول آغاګل ته یې ویل: ټول خو ستا پشان غراو نه دی(ډېر خبری کوونکي کس ته ځینې کسان غراو وایې) چوپ اوسېدل هم هنر دی، چې بدبختانه ته یې نلری.

د محمود په خبره آغاګل زما څخه نظر واخیست او د هغه سر په جنګ شو،آغاګل اصل کې د غزنی څخه وو

ketabton.com - The Digital Library

او محمود که څه هم اصل کې د پکتیا څخه وو خو دا چی کلونه یې په مختلف ځایونو کې کار کړی وو نو خبرو وخت کې مختلف لهجې او تکیه کلامونه یې استعمال کول کله ناکله یې داسی خبری کول چې د جنګ مېنځ کې به آغاګل د هغه په لهجه باندی به پخندا شو او جنګ به یې لیاده لاړو، د هغوی دواړو خبرو ته مې په خندا سر وخوځاوه او خپل پکار لګیا شوم ترڅو د څلورم نمبر میز فرمایش تیار کړم.

آغاګل او محمود دا دواړه هغه کسان وه چې دی دوه میاشتو کې ما ته د ذوالفقار او زبیر خالي ځای ډک کړی وو، که دوی دواړه نه وایې زه همغه لومړۍ میاشت کی د ډېر یوازیتوب او زړه تنګون څخه لیونۍ کیدلم که څه هم دواړو دومره تعلیم نه درلود او ټول عمر یې ایران، ترکیه یا د افغانستان نور ولایتونو کې تېر کړی وه خو بیا هم بیحد ښه کسان وه د څلورم نمبر میز فرمایش مې تر هغوی ورسو او بیرته آشپزخاني ته راغلم، تر ماښام هوټل کې لګیا وم کله مې د راغلو

ketabton.com - The Digital Library

کسانو غوښتل شوی شیان وړل او کله به مې هم د محمود او آغاګل خبرو ته غوږ نیولې وو.

د ماښام د اذان وروسته کرار،کرار مې خپل شیان راټول کړل او د کور پخوا راون شوم، آغاګل او محمود هوټل کې پاتي شول هغوی دواړو د شپې تر لس او کله ناکله تر یوولس بجو کار کاوه چې په دی اضافه کار باندی به د هوټل مالک ورته اضافه پیسي ورکول،خو زه به د شپي د آذان سره سم د کور پخوا روان کیدلم که څه هم پیسو ته مې اړتیا درلود خو زیات نشوم پاتی کیدلې، ځکه اقرا او محمد کور کی یوازی وه که څه هم د آغاګل مور او خویندی زیاتر وخت زموږ کور ته راتلل ترڅو اقرا یوازی ونه اوسیږی.

خو د ماذدیګر د اذان وروسته هغوی به خپل کور ته تلل او زما تر تلو به اقرا کور کې یوازی اوسېدل او وېرېدل به نو ځکه څو ځله یې زما څخه غوښتنه کړی وه چې دشپی لخوا یو څه وخت کور ته لاړشم نو ځکه

ketabton.com - The Digital Library

زه داسې وختي کور ته تلم، د آغاګل او محمود دوارو سره مې خدای پامانی وکړل او روان شوم د کور څخه تر هوټل دومره لاره نه وه پیاده تګ باندی تقریبا لس،پنځلس دقیقي لاره وه نو ما هم کوم ټکسی ونه نیول او همغسې پیاده روان شوم، که څه هم درسته ورځ هوټل کې د یو خوا څخه تر بلخوا په ځغاستو وم او یو دقه لا په ارام نه وم کښیناستلې خو بیا هم زړه مې د دی پیاده مزل لپاره خوښ وو.

کله چې د کور مخکي کوڅي ته ورسېدلم نو هلته د موجود دوکان څخه مې یو څه میوه واخیسته او بیا د کور خواته راون شوم، د کور دروازی ته مې یو ټک شاید ورکړی و او کنه؟ چې دروازه خلاصه شوه .. د اقرا په لیدو چې محمد یې په غیږ کې نیولې وو پخندا مې وویل: لکه چې د دروازی مخ کیدی ځای اچولې و څنګه؟ لا یو ټک مې ورکړی نه وو چې خلاصه دی کړه!

ketabton.com - The Digital Library

اقرا داسې حال کې چې د دروازي له مخي لرى کيدل او ما ته يې د ننوتلو لاره راکول کرار يې وويل: دا کور او ماحول راته ناشنا دى هېڅ د امنيت احساس نکوم، همدا چې يوازى شم نو زر فکر مې ذهن ته راځې نو ځکه حويلي کې ګرځيدلم ترڅو ته راشې.

داسې حال کې چې کور ته ننوتلم محمد چې د اقرا غيږ کې ويده وو د هغې له غيږى څخه مې واخيسته بيا مې دروازه د ځان پسې بنده کړه او هغې ته مې د کور ته ننوتلو اشاره وکړل، اقرا په تلوار زما د لاس څخه شيان واخيستل او د کور پخوا روانه شوه د هغې تګ ته مې د شالخوا کتل او دى خبرى ته مې فکر کاوه چې څه وکړم؟ څنګه د اقرا دا وېره کمه کړم؟ داسې خو نه کيږى چې ټول عمر دى دا په وېره تېره کړى او حويلۍ کې دى زما د راتګ انتظار وکړى.

اوس لا هوا يخه وه څه ورسېږى يو مياشت وروسته ته چې واوره ورېږى او ټول ځاى يخ نيسې هغه وخت

ketabton.com - The Digital Library

به هم ایا داسې په حویله کی زما د راتلو په تمه اوسیږی؟ په دی فکر مې تندی تروش شو که څه هم د هغې دا اندیښنه تر یو حده د منلو وړ وه خو بیا هم ما نه غوښتل هغه د ځان او محمد سره داسی کار وکړی، اقرا خپل ټول عمر په یو منطقه او ماحول کې تېر کړی وو نو اوس داسی ناساپه د هغه ماحول څخه لیری کېدل ورته نا امنه ښکاریدل او له بلخوا د ریښتیا هم د دی کور موقعیت چندانې ښه نه وو.

دلته چې تازه راغلو نو اغاګل راته یو ورځ وویل چې د کوڅې مخکې چی څو کوره یو د بل سره څنګ په څنګ دی هغوی ټول غله دی نو د ځان سره پام کوه او د هغه کور د کسانو خوا ته مه نږدی کیږه، هغه څو کوره د ریښتیا هم بد خلک وه څو دانۍ ځوانان وه چی درسته ورځ او شپه به په کوڅه کی ناست وه او سګریت به یی واهه او کله ناکله خو به یې د یو ځای څخه موټر هم راوړو او په هغه کې به یې سندره اچول او غږ به یې ورڅخه دومره پورته کاوه چې ټول

ketabton.com - The Digital Library

همسایه ګان به یې پعذابول، هر سهار به چی زه تلم د کار خواته یا دشپې به چی راتلم نو دوي به دوه سترکی زما خواته نیولی وه.

کله ناکله د هغوي د داسې کارونو او کتلو څخه مې بیحد عصاب خراب کیدل خو هېڅ مې نشو کولای مورږ د څنګ یو همسایه اغاګل دوي وه او بل همسایه مو یو فارسیبان کور وو چی زمورږ پښتنو د رنګ یی لا بد راتلل شاید دلیل یی همغه د کوڅې سر کی څو لنډغر وه،هغوی ته په کتلو به دوی فکر کاوه چی مورږ ټول پښتانه همداسی غل او خراب خلک یو ...

د ډوډۍ خوړلو وخت کې اقرا د یو ګوله ډوډۍ خوړلو وروسته لاس ونیو او په ځغاستو د تشناب خواته لاړه او همغه یو ګوله خوړلی ډوډۍ هم قې کړل، زه هم وریسې ورغلم او کله چی د هغې د داسی بد حال او پربدلې رنګ په اړه مې پوښتنه وکړل نو هغې یوازی وویل معده مې دا څو وخته لړ خرابه ده او بس! خو ما

ketabton.com - The Digital Library

ته د هغې مشکل لږ نه ښکاریدو دا دوه میاشتو کی اقرا بیحد وزن کم کړی وو او رنګ یې تل تک ژیړ وو هر ځل به چی ما پوښتنه کول ښه یې؟ ډاکتر ته ځې؟ نو هغې به یوازی ویل ښه یم او لږ معده می درد کوی یا ملا مې درد کوی او کله ناکله به یی کالۍ مینځل او ستړیا بهانه کړل او ډاکټر ته د تلو څخه به یې انکار کاوه.

ځو ځله مې غوښتل په زوره یې ویسم ډاکتر ته خو هغې نه منل او ویل یی ښه یم. د هغی د حال په خراب کیدو لوښې او سرخان ما خپل ټول کړو د هغې ځای لا ما پخپل واچو که څه هم هغې ډیر وویل مکوه خو ما یی خبره ونه منل او ځای مې ورته سم کړو د ویده کیدلو مخکې د ستړیا او معدی درد په بهانه یې یو بروفین ګولې خولی ته واچول او ویده شول خو ما درسته شپه خوب ونکړو، د اقرا خراب حالت ته مې طبعیت خراب و، فکر می کاوه شاید د هغې د خراب حالت اصلی دلیل د هغه کورنۍ اوسیږی چې دا دوه میاشتي ورځخه لری وه!

ketabton.com - The Digital Library

شاید د هغوی پسي زړه تنګ شوی وی خو ما ته څه
ویلې نشې او د ډېر فکر کولو او زړه تنګون له سبب
داسې عصبی مرض یې پیدا کړی وی؟ له یو اړخ په بل
اړخ شوم او زر رقم فکرونه مې وکړل خو هیڅ د حل
لاره می پیدا نکړل دا دوه میاشتي پر ما باندی د اقرا
په پرتله ډېر ښه تیر شوی وه البته منم کله ناکله به مې
د ذوالفقار او زبیر په اړه فکر کاوه خو دومره زیاد نه
چې طبعیت مې خراب شې ما دا دوه میاشتي کوم
ذهني ستونزه نه درلود یوازی زړه تنګون وو چی هغه
به هم د اقرا او محمد په لیدو به مې لیاده وت، خو
اقرا د دی نوی ماحول سره تر اوسه نه وه اموخته
شوی.

دا خبرو مې ذهن خراب کاوه ټول شپه مې فکر وکړو
او اخر دی پایلې ته ورسېدم چې سبا یو څه پیسي د
هوټل د مالک څخه وغواړم او کله چې هغه پیسي
راکړل نو لږ وخت کور ته راشم او اقرا ویسم یو ښه
ډاکټر ته ترڅو وګوری څه ستونزه لری؟ کله چې

ketabton.com - The Digital Library

جسمي حالت يې لږ ښه شو نو د هغه وروسته به
کوښښ وکړم چې يو سرګرمی او مشغولتيا ورته پيدا
کړم ترڅو خپل د کورنۍ په اړه دومره فکر ونکړی، په
همدی فکرونو کې خوب وړی وم، سهار وختې له خوب
پاڅيدم او بغير له دی چې اقرا راويښه کړم د هغې
څنګ ته مې يو څو روپی کيخودل او له کوره ووتلم ...

نن د نور ورځو په پرتله کار ته مې هېڅ زړه نه کيدو او
ټول فکر مې د اقرا خواته وو، تازه دا دوه مياشتې د
ژوند کولو په مطلب پوهيدلې وم چې هغه هم اقرا
داسې شول نه پوهېدم څه وکړم ترڅو ښه شئ؟
يوازيني کار چې پوهيږم چې بايد يې وکړم هغه دا و
چې اقرا يو ښه ډاکټر ته ويسم، ترڅو جسمي حالت يې
ښه شې، د هغه وروسته د روحي حالت لپاره يې هم
بايد يو غم وخورم خو څه وکړم؟ ناساپه ذهن ته مې د
آغاګل خويندی راغلې اقرا يو ځل خپل خبرو کې راته
ويلې وه چې هغوي مدرسي ته ځې ...!

ketabton.com - The Digital Library

اقرا هم د دیني درسونو سره ډېر شوق درلود که ورته ووایم د هغوی سره مدرسي ته لاړه شه نو شاید فکر یې پر بله شي؟ خپل په دی فکر بیحد خوشحال شوم او ځانته مې افرین وویلو اوس یوازینې کار چې باید وکړم د هوټل د مالک څخه یو څو روپي اخیستل او یو څه ژر کور ته تلل دی ترڅو اقرا ډاکټر ته یوسم، په دی فکر د کار کولو څخه مې لاس واخیست او آغاګل ته چې لګیا وو لوښې مینځل ومې ویل: د هوټل مالک نه دی راغلې؟

زما په غږ هغه راوکتل او په مشکوک انداز یې وپوښتل: لس دقیقي مخکې راغلو څه کار ورسره لری؟ د آغاګل په دی خبره بیحد خوشحال شوم خپل کالو باندی مې لاس تېر کړو چې لږ اتو کړې معلوم شي،بیا داسي حال کې چې د اشپزخاني څخه وتلم ومې ویل: لږ کار ورسره لرم.

ketabton.com - The Digital Library

او بیا بغیر له دی چې د هغه ځواب ته په تمه شم د هوټل د مالک د کوټې خواته روان شوم، د هوټل د مالک کوټه د هوټل په اخیری کونج کې موقعیت درلود دومره یې د اشپزخاني څخه واټن نه درلود دا هوټل بیحد کوچني وو او همچنان بیحد هم بې ډیزاین او پخواني، دومره پخواني چې زیاتر دیوالونو یې درزونه کړی وه او ما فکر کاوه د یو معمولې زلزلي په کیدو به دیوالونه یې له بیخ ووځې، په هر حال همدغه بې ډیزاین او پخواني هوټل د لسګونو کورنۍ د ژوند تېرولو زریه وه ...

د کوټې دروازی مخکې ودریدم که څه هم دې هوټل کې کوم خاص تشریفات نه وه او کارکونکي د هوټل د مالک سره بیحد راحت او فری وه خو بیا هم زما په نظر مناسب نه وو چې بغیر د دروازي ټکولو کوټې ته ننوځم نو ځکه دروازه مې وټکول او کله چې د هغه خوا څخه د مالک غږ مې واورید چې ویل یې: څوک یې؟ راځه.

ketabton.com - The Digital Library

نو دروازه مې خلاصه کړه او دننه ورغلم د هوټل مالک چې د 50/55 کالو د عمر سړی و او وزن یې هم ماشاءالله بیحد ډېر وو زما په لیدو ځان یې خپل د میز له شا څخه لږ وښورو او په خندا یې وویل: پوهېدم چې ضرور به ته اوسیږی!

د هغه په دی خبره مې حیرت وکړو او همغه حال کې مې کرار سلام ورباندی واچو چې هغه د سلام د ځواب راکولو سره پخندا وویل: دلته چې څومره کسان کار کوی هغوی عادت نه لری چې د راتګ وخت کې دروازه وټکوی او اجازه وغواړی، نو ځکه همدا چې د دروازی د ټکیدو غږ مې واورید پوه شم چې شاید ته اوسیږی، ځکه د هغه نورو په نسبت لږ تعلیم یافته معلومیږي.

د هوټل د مالک په خبرو مې یوازی سر وخوځاوه او غوښتل مې ژر خپل کار ووایم او لاړ شم خو هغه لکه چې تازه یو کس د خبرو کولو لپاره پیدا کړی وو چې

ketabton.com - The Digital Library

زه یې خبرو ته پرېنخودلم او ویې ویل: نوم دی څه دی؟ زما لیاده ووت او رښتیا څومره تعلیم دی کړی؟

د هغه په داسې پرلپسې پوښتنو کولو پوه شم چې دومره ژر تګ د دی کوټې څخه امکان نلری نو ځکه دروازه مې د ځان پسی بند کړل او یو څو ګام د هغه د میز خواته نږدی شوم او ومې ویل: نوم مې طاها دی او د اقتصاد په برخه کې لیسانس لرم.

زما په دی خبره هغه په حیرت راوکتل او بیا کامل توګه خپل په څوکۍ کې کښیناست او داسې حال کې چې په لاس باندی ماته په کوټه کې موجود هغه یو خیرنې څوکۍ باندی د کښیناستلو اشاره کول ویې ویل: دا ته څه وایې؟ ایا د رښتیا پوهنتون دی ویلي؟

داسې حال کې چې د هغه مخامخ په هغه تور چرم داره څوکۍ باندي چې د ډېر وخت تېریدلو له سبب پوست یې اوښتی وو او نور د جرم لځایه یې پخته معلومیدل کښیناستم کرار مې سر د "هو" به بڼه

ketabton.com - The Digital Library

وخوځاوه چې د هغه حیرت نور هم ډېر شو او ویې ویل: نو دلته څه کوی؟ مطلب تخو ماشاءالله تعلیم یافته هلک یې کولای شې یو سم دفتر کې په یو سم معاش باندی کار شروع کړی نه دا چې زما دی خراب هوټل کې د ګارسون په توګه کار وکړې؟!

د هغه خبرو کې یو ډول خاص مهربانې او صمیمت وه، بلخصوص کله چې خپل هوټل یې خراب معرفې کړو او زما لیاقت یې په یو سم دفتر کې د کار کولو ولید، د دی سبب شو چې بې اختیاره لهجه مې د رسمي حالت څخه په یو دوستانه حالت بدل شې او ومې ویل: ډېر وګرځیدم د کار پسې خو چا کار رانکړو اوس وخت د پوهنتون سند تر څو چې واسطه ونلری په هېڅ درد نخوری.

زما په دی خبره هغه په افسوس سر وخوځاوه خو ناساپه په خوشحالۍ وویل: شاید نور ځایونو کې واسطه لومړۍ خبره وکړي خو زما هوټل کې زه لیاقت

ketabton.com - The Digital Library

او استعداد ته ګورم نه واسطي ته، شابه پاسېږه زما سره راځه ...

د دې خبرې سره سم د هوټل مالک بغیر له دی چې زما ځواب ته په تمه اوسيږی خپل د میز له شا څخه پورته شو او زه یې د ځان پسې د کوټې وویستلم،هرڅومره چې کوښښ مې وکړو ترڅو ورته ووایم چې ماته یوازی یو دوه زر روپۍ د میاشتي د پوره کیدلو مخکې راکړه او نور زه کوم څه نغوارم خو هغه بغیر له دی چې ما ته د کوم خبری کولو اجازه راکړی زه یې د ځان پسي د هوټل د پیسو ساتلو صندوق دار خواته ویوړلم، چیرته چې د هوټل د ورځنې عاید او کارکونکو ته د معاش ورکولو حسابي کیدل.

زموږ په تلو د هغه ځای مسئول چې یو ځوان هلک وو او زموږ تر تلو مخکې لګیا و خپل موبایل کې ګوټۍ وهل زموږ په تلو په تلوار خپل د څوکۍ څخه پورته شو او د هوټل د مالک سره یې ستړی مشې وکړل د

ketabton.com - The Digital Library

هوټل مالک زه هغه ته معرفي کړم که څه هم موږ دا دوه میاشتو کې یو بل یو څه پیژندل خو د هوټل مالک زه ورته سم صحیح معرفي کړم او د هغه وروسته یې هغه هلک ته په امرانه لهجه وویل: د نن وروسته د هوټل ټول د پیسو او د کاریګرانو د معاش حساب،کتاب د طاها په غاړه دی. او ته هم د هغه همکاری وکړه، (خپل سر یې د هغه هلک خواته لږ نږدی کړو ترڅو خبره یې تاثیر ولرې او لا په کلک لهجه یې ورته وویل: یوازی همکاری، مطلب د هغه خبره منه او د هغه شاګردی کوه، د نن وروسته هغه ستا مشر دی.

د هوټل د مالک په دی خبره هلک څه چې زما سترګې لا د حیرت څخه راووتل، خو لا مې خوله نه وه خلاصه کړې چې دا ځل د هوټل مالک په ورین تندی زما خواته را وکتل او خپل لاس یې زما په اوږه کیخود او همغه مسکا پر شونډو یې وویل: د دی وروسته ته دلته کار کوی او معاش دی هم نهه زر افغانۍ د میاشت دی، نور ضرورت نشته د آشپزخاني خواته لاړ شې ته یوازی

ketabton.com - The Digital Library

دلته باید د میز شاته په څوکۍ کښېنې او د هوټل د پیسو حساب کتاب وکړې همغه کار چې درس دې ورته ویلې.

خو ځکه چې لږ بې تجربه ماته ښکاری نو د یو میاشت لپاره نوخان (هغه ځوان هلک ته یې اشاره وکړل) درته د کارونه په اړه معلومات درکوی خو د هغه وروسته ستا لیاقت او استعداد ښايي چې څنګه په دی نوې ماحول کې ځان عادت کوی او خپل کار مخ ته وړې؟

د هوټل مالک په دومره تلوار زه په نوی دندی وګمارلم او ارتقا مقام او معاش یې راته ډېر کړو چې ما خپل ټول خبری لیاده وویستل او یوازی مې په ګنګس انداز وپوښتل:ایا د اوس څخه دا کار شروع کړم؟
او هغه هم پخندا سر د"هو" په بڼه وخوځو او زه یې د نوخان نومې هلک سره یوازی پریخودلم او لاړ، د هغه د تلو څو شیبې وروسته هم زه همغسې ګنګس ولاړ وم او د هغه د تلو لاری ته مې کتل نه پوهیدم چې څه

ketabton.com - The Digital Library

وکړم؟ تر دی چې نوخان راباندی غږ کړو او په تروش تندی وویل: ته د هوټل د مالک څه کیږی؟ د کوم خوا یې پیژني؟

د هغه په دی خبره مې حیرت وکړو او ومې ویل: زه هغه نه پیژنم، مطلب څه مې نه کیږی.
نوخان په غوسه بغیر له دی چی ماته وګوری د میز له سر یو څو ورقي راپورته کړل او همغه حال کې په پوسخند وویل: نه یې پیژنی او همدا چې راغلی درته یې دومره غټ دنده درکړل او معاش یې دومره درته پورته کړو؟! ستا په نظر زه خر یم؟

د هغه په دی خبره د هغه د خبری او مطلب تر پای ورسیدلم هغه له دی چې ما د هغه ځای نیولې وو غوسه و او فکر یې کاوه ما واسطه لګولې یا دا چې د هوټل مالک زما کوم شناخته دی چې داسې ما ته معاش ډېر کړو.
- زه د رښتیا هم هغه نه پیژنم، ما یوازی هغه ته وویل

ketabton.com - The Digital Library

چې د اقتصاد پوهنځې څخه لیسانس لرم ... نور څه مې ورته ونه ویل هغه خپل دا کار راکړو، باور وکړه ما ستا کار نه غوښت.

زما په دی خبره نوخان د ورقو ټولو څخه لاس واخیست او په حیرت یې وپوښتل: تا پوهنتون ویلی؟
- هو.
نوخان- نو دلته څه کوی؟ ته که د پوهنتون سند لری نو ولې دې دلته ګارسوني کول؟
- د پوهنتون په سند باندی چا کار نه راکو نو مجبور شوم دې کار ته.

زما په دی خبره هغه نور څه ونه ویل او که څه هم تندی تروش وو خو د څو شیبو مخکې پشان ټُنده لهجه یې نه درلود خپل څوکۍ ماته پریخودل او په نه زړه لګیا شو د هوټل د حساب کتاب په اړه یې معلومات راکړل، دومره د نوخان په خبرو کې غرق شوی وم چې خپل د یو ساعت مخکې خبری،فکرونه،اندیښنې او حتا

ketabton.com - The Digital Library

ساعت مې لا له هېره وتي وو، يو وخت خپل د موبايل په غږ په ښود راغلم اقرا وه!

د نوخان ځخه مې بخښنه وغوښتل او په تلوار مې موبايل ته ځواب ورکړو.
- الو سلام عليكم.
د هغه خوا د اقرا نيولى آواز مې ترغوږ شو: عليک سلام ښه يې؟
- شكر، خپله ځنګه يې؟ښه يې؟ محمد ځنګه دى؟
اقرا- شكر د خداى فضل دى موږ دواړه هم ښه يو، هغ.. هغه نن دى ناوخته كړل نو ځكه ورخطا شوم او زنګ مې درته وواهه خيرت خو دى؟ چيرته يې؟ولې دى نن دومره ناوخته كړل؟

د اقرا په خبره تازه مې ساعت ته فكر شو د شپى اوه بجې وه او زه تراوسه هوټل كې وم؟ په تلوار مې ورته وويل: بس دغه دى درغلم.
اقرا- سمده ژر راشه موږ درته په تمه يو.

ketabton.com - The Digital Library

- پنځه دقیقو کې لخیره کور کې یم کوم شئ خو نغوارې؟

اقرا- نه کوم شئ ته ضرورت نشته، یوازی ته پخیر راشه.

- سمده بس درغلم خدای پامان.

اقرا- خدای پامان.

د اقرا سره د خدای پاماني وروسته د نوخان خواته مې مخ کړو چې خپل موبایل کې لګیا وو.

- زه باید نور لاړ شم سبا به د نور شیانو په اړه خبری وکړو سمده؟

نوخان بغیر له دی چې سر د موبایل څخه پورته کړی وویل: سمده، خو یوازی نن وختي تللې شې سر له سبا باید د شپې تر اته بجو هوټل کې پاتې شې.

په حیرت مې وویل: د شپی تر اته بجو؟

نوخان په پوسخند وویل: هو نو، کله چې د څوکۍ شاته وظیفه او مفت پیسي غوارې باید تر ناوخته کار هم وکړی.

ketabton.com - The Digital Library

د هغه په دی خبره پوه شوم چې تراوسه يې د زړه کوفت نه دی وتلې او له دی چی په يو ورځ کې خپل وظيفه له لاسه ورکړی او د عرش څخه فرش ته راغلې پر ما غوسه دې نو ځکه څه مې ونه ويل او روان شوم، غوښتل د هوټل د مالک سره خبری وکړم او ورته ووايم چې زه دا دنده نغواړم او همغه ګارسوني زما لپاره بهتره ده خو د هوټل مالک کوټې ته د تلو مخکي آغاګل مې وليد چې له اشپزخاني راووت زما په ليدو هغه په حيرت وويل: ته تراوسه دلته يې؟ ما فکر وکړو چې غرمه له هوټل لاړی؟

بغير له دی چې د هغه د پوښني ځواب ورکړم ومې پوښتل: د هوټل مالک خپل کوټه کيدی؟
زما په دی خبره آغاګل په حيرت خپل وريځه پورته واچول او ويې ويل: يو ساعت مخکې هغه لاړو خيرت خو دی؟ نن زموږ غريبانو د خبرو ځواب نه راکوی او د رئيسانو سره ګرځي؟

ketabton.com - The Digital Library

د هغه په دی خبره چې ویې ویل د هوټل مالک تللې "اه" مې له خولې ووتل او بیا مې ټوله کیسه ورته وکړل کله چې خبر شو زه د اقتصاد د پوهنځی سند لرم او د هوټل مالک د دی پر پوهیدو ماته نوی کار او معاش ټاکلې نو سخت خوشحاله شو خو کله چې ما ورته وویل زه دا وظیفه نغواړم نو آغا ګل په حیرت وویل: ته لیونی شوی یې؟ البته زما په نظر لیونی ویې؟ کنه کوم هوښیار انسان د پوهنتون د سند لرو باوجود راځی یو داسې هوټل کې په شپږ زره افغانۍ د ګارسونې دنده کوی؟ او د دی باوجود اوس چې یو نفر درته دومره ښه کار درکړی نو ته یې ولې نه منې؟ او هو تا ولې ماته تر اوسه نه وه ویلې چې تا پوهنتون ویلې؟

په ګنګس انداز مې وویل: لومړۍ خو دا چې تا هېڅکله راځخه پوښتنه نه وه کړې او دویم دا چې ته خپل هم پوهېږی زه دشپې تر ناوخته کار نشم کولای او د هوټل

ketabton.com - The Digital Library

مدیریت مطلب دشپی تر اته بجو هوټل کې اوسېدل نو ځکه مې انکار وکړو.

آغاګل په زیر راوکتل او ویې ویل: یو خبره کوم په دی امید چې خفه نشې.
بغیر د څه ویلو مې وروکتل چې اغاګل کرار وویل: ته ولې یوازی یې؟ مطلب ولې کور کیدی نه مور شته، نه پلار، نه کوم خور او ورور؟ حتا د ښځې کورنۍ هم نلری یوازی ته میرمن او یو ماشوم د دی؟ بده ونه منې خو کله ناکله فکر کوم چې جنۍ دی راتښتولې او واده دی ورسره کړی؟

د آغاګل په دی خبره مې خندا راغله او ومې ویل: ستا په نظر زما د قواری او شکل سره دا ښایي چې کوم جنۍ وتښتوم؟
زما په خبره آغاګل هم پخندا شو او ویې ویل: زما مور تل وایې د تېزو اوبو مه وېرېږه بلکې د مړاو اوبو و وېرېږه! مطلب د هغه کسانو څخه مه وېرېږه چې تېز

ketabton.com - The Digital Library

او چالاک دی بلکې د عاجز کسانو ښځه و وېرېږه ځکه اصل فساد په همدی عاجز خلکو کې وی او ته هم بیحد عاجز يې؟!

د هغه په خبره مې وخندل خو ښه مې ونه ویل نه مې غوښتل خپل د ژوند په اړه چاته کوم څه ووایم ما هغه ټول شیان د همدی لپاره شاته پريخودلې وه ترڅو يو نوی ژوند پيل کړم نه مې غوښتل زما تېر وخت زما په راتلونکې باندی سایه واچوی نو ځکه خبره مې بدل کړل او ومې ویل: زه باید نور لاړ شم ناوخته ده.
آغاګل ښو شيبې په مشکوک انداز راوکتل د هغه وروسته يې کرار وویل: لږ صبر وکړه زه خپل شيان راټول کړم زه هم غوارم لاړشم، نو دواړه به يوزای په موټر سایکل لاړشو داسې به ته هم ژر ورسیږی؟

د آغاګل خبره مې خوښه شوه نو ځکه سر مې ورته د "سمده" په توګه وخوځاوه او په تمه شوم ترڅو راشې هغه هم ډېر ژر خپل کارونه خلاص کړل او دوه دقيقو

ketabton.com - The Digital Library

کې بیرته راغلو، د هغه سره یو ځای د هوټل څخه
ووتلم هغه موټرسایکل درلود البته دومره زوړ او خراب
وو چې د موټرسایکل نوم ورته اخیستل مناسب نه وه
باید ویلې مې وایې کباړ! خو همدا زوړ،خراب
موټرسایکل په آغاګل دومره ګران وو چې د ورځې یو
لس ځله خو د هوټل د باندی راوتلو تر څو وګوری چې
چا خو یې موټر سایکل نه دی وړی؟ البته ما ورته
پخندا ویل که دا چا ته مفت هم ورکړی بیا هم څوک
یې نه وړی.

ډېر ژر دواړه د کور پخوا روان شو لاره کې آغاګل نور
کوم داسې خبره او بحث ونکړو چې زما حوصله خرابه
کړی زیاتر خبری د هوټل د مالک د وړاندیز د منلو په اړه
وه او زما څخه یې غوښتنه کول ترڅو هغه دنده ومنم،
که رښتیا ووایم د ګارسوني څخه هغه دنده زما ډېره
خوښه شوی وه خو وخت یې خراب وو ما نشو کولای
اقرا تر نیم شپه یوازی کور کې پرېږدم هغه هم داسې

ketabton.com - The Digital Library

ماحول کې د لومړۍ ځل لپاره مې د استاذ د کورنۍ پسی آرمان وشو!

د هغوی شتون زما لپاره یو طلاي شانس وو ځکه د اقرا او محمد لخوا مې فکر بیغم و پوهېدم چې خپل د پلار کور کیده او طبعیت یې ښه دی او که خدای مکرړه کوم ستونزه راپیښ شي یو څوک شته چې مرسته ورسره وکړی په همدی بیغم فکر به زه تر هر وخت چې زړه مي غوښته بیرون ګرځیدلم،خو اوس یو دقه مې نشو ناوخته کولای په دی فکرونو مې "اه" له خولې ووتل چې آغاګل داسی حال کې چی موټر سایکل یې د کور د کوځي خواته ګرځو ویې ویل: څه آهونه باسې خیرت خو دی؟ څه شوی؟

- هیڅ هسې زړه مې تنګ وو.

آغاګل- اوممم خو زما په نظر هیڅ زړه تنګون بې دلیل نه وی؟

ketabton.com - The Digital Library

غوښتل مې ځواب ورکړم او ووایم چې داسې کوم څه نشته خو زما د څه ویلو مخکې په هغه تور شپه کې یو شئ ناساپه زموږ د موټرسایکل مخې ته راغلو دومره په ناساپه توګه هغه کس یا شئ زموږ مخ ته راغلو چې اغاګل د موټر سایکل کنټرول له لاسه ورکړو او موټرسایکل د کوڅې منځ کې چپه شو، زما پښه او اوږه د موټر سایکل لاندې پاتې شول او د خورځیدو وخت کې بدن مې پر ځمکه کش شوو او د هغه سره سم موټر سایکل تقریبا زما د پاسه راوغورځید، د غورځیدلو سره سم بې اختیاره مې د درد او حیرت څخه "اخ" له خولی ووت.

دومره خوږ شوی نه وم مطلب کوم هډوکې مې مات شوی نه وو، خو فکر مې کاوه اوږه او پښه مې د ځمکی سره د لګیدو له سبب پوست یې اوښتې نو ځکه سوخت او درد یې کاوه، د دی څخه مخکې چې پر خود راشم او موټر سایکل لځان څخه لری کړم او خپل شاوخوا ماحول د نظر څخه تېر کړم ترڅو وګورم دا

ketabton.com - The Digital Library

څه شي؟یا څوک وو چې زموږ مخي ته راغي؟ چې یو چا د ځمکي څخه راکش کړم او مخامخ په دیوال یې ولګولم مخ یې نه راته ښکاریدو له یو خوا تیاره وه او له بلخوا هغه کس خپل مخ په پټو باندی پټ کړی وو، د چاقو تیز خوا یې زما د مری لاندی کیخودل او په داسې غږ چې کوښښ یې کاوه ونه پیژندل شي ویې ویل: هر شئ چې لری راوباسه ...

د هغه کس په داسې امرانه او وحشیانه لهجه بې اختیاره مې لاس خپل د جیبونو خواته لاړو او همغه حال کې د سترګو له کونج مې د آغاګل پسې وکتل ترڅو وګورم څه حال کیدی؟ دوه نفرانو چې هغوي هم خپل مخونه په پټو باندی پیچلې وه آغاګل یې زما پشان رانیولې وو، نه پوهېږم داسې یو بد حالت کې ولې ذهن ته مې دا خبره راغلل چې آغاګل یې ولې په دوه نفرو نیولې دی خو زه دا یو نفر رانیولې یم؟ خپل ځواب مې خپل ځانته ورکړو" ځکه چې اغاګل یو څه قد او قواره لری او که وغواړی نو جنګ کولای شي خو

ketabton.com - The Digital Library

ته نه چندان کوم قواره د جنګ لری او نه هم چندان جنګي نفر يې نو ځکه يوازی يو نفر رانيولې يې!"

د چاقو يخه او تېزه څوکه چې په مری کې مې لږ ننوتل او د هغه کس غږ چې دا ځل په غوسه باندی راځخه وغوښتل چې خپل ټول شيان ورکړم د هغه بيځايه فکرونو څخه راوباسلم نظر مې د اغاګل څخه واخيست او خپل جيب کی موجود ټول شيان چې عبارت وه له يو زوړ موبايل، دوه درې سوه افغانۍ،يو تسبيح او حتا د برق بيل ورقه مې لا ورکړل، نور کوم خاص شئ زما سره نه وه.

خو د اغاګل د جيب څخه يې څو زر افغانۍ او يو بهترينه ماډل موبايل واخيست ما فکر کاوه خبره همدلته خلاصه شوه او هغوی به موږ پريږدی، البته همداسي هم ښکاريدل ځکه هغوی موږ خوشی کړو او شاته،شاته په تلو شول او همغه حال کې د احتياط لپاره خپل چاقوګان زموږ خواته نيولې وه ترڅو

ketabton.com - The Digital Library

ناساپي كوم بريد ونكړو، البته ما خو كوم د حملې كولو اراده نه درلود .. ما يوازې غوښتل ږر تر ژره كور ته لاړشم بس نور مې هېڅ نه غوښتل، آغاګل هم چوپ معلوميدی او ښكاريدل چې هغه هم يوازې غواړې دوی لاړ شي ...

خو ناساپه هغه كس چې زه يې نيولې وم بيرته زما خواته راغلو چاقو يې زما خواته ونيو او ويې ويل: د موټر سايكل كيلې كومه ده؟
ما په حيرت د هغه خواته وكتل او ومې ويل: هملته د موټرسايكل سره ده.
زما په خبره يو د هغه درې كسانو څخه د موټرسايكل خواته لاړو خو كيلې هلته نه وه! كله چې كيلې پيدا نكړل هغه كس چې چاقو يې په لاس كې وو په غوسه زما خواته رانږدې شو او چاقو يې په ګواښ كوونكي انداز وخوځاوه او يو ځل بيا د موټرسايكل كيلې وغوښتل د هغه حركات دومره د ليونيانو پشان وه چې زه وډار شوم چې هسې نه مفت ميدان كې مې په

ketabton.com - The Digital Library

چاقو ووهې او مړ مې کړی هم هغه هم د یو زوړ موټرسایکل په سر، نو ځکه په تلوار مې وویل:

- د موټرسایکل کیلي زما سره نشته باور وکړه، شاید د غورځیدلو وخت کې کوم ځای ولیدلي وی؟ شاوخوا وګوره.

زما په خبره هغه دوه نفرو خپل د موبایل ګروپونه روښانه کړل او شاوخوا په کتو شول خو هغه دریمې کس تر اوسه په ګواښ کوونکي انداز چاقو زما خواته نیولې وو د خو شیبو ګرځیدو وروسته یو د هغه دوه کسانو څخه چې د موټرسایکل د کیلي پسی ګرځیدو سر یې راپورته کړو او داسی حال کې چې د آغاګل خواته یې قدم اخیستو ویې ویل: دلته کیلي نشته داسی ښکاری چې یو چا اخیستی؟
بیایی د آغاګل خواته چاقو ونیو او ویې ویل: کیلي راوباسه هله ژر کوه.

ketabton.com - The Digital Library

د هغه په خبره ما په اندیښنی د آغاګل خواته وکتل باور مې نه راتلو چې آغاګل دی په هغه بد حالت کې د موټرسایکل کیلې اخیستی وی! خو د آغاګل د خاموش او تقریبا بد نظر په لیدو یو څه و وېرېدلم او ځان سره مې ویل چې هسې نه آغاګل کوم غلط کار وکړی او دواړه مرګ ته ورکړی، زما په نظر د یو زوړ موټرسایکل په سر مړه کیدل بیخې د شرم خبره وه! غوښتل مې آغاګل ته ووایم که د موټر سایکل کیلې د رښتیا هم ستا سره ده نو خپل لخیره بغیر د کوم جنګ او جنجال یې ورکړه.

خو زما د څه ویلو مخکې همغه کس چې د آغاګل خواته روان وو په ناساپه توګه یې آغاګل په خوله باندی په بوکس وواهه او په غوسه یې ورته وویل: د انسان پشان کیلی راکړه کنه همدلته دی وژنم رزیل ...

د هغه نفر په دی کار ورخطا شوم وېرېدلم چې هسې نه آغاګل په غوسه شې او کوم جنګ وکړی، زما وېره د

ketabton.com - The Digital Library

هغوی لاسونو کې د چاقوګانو څخه وه، البته چاقو نه باید ووایم برچو څخه! که له غلطي څخه يې هم يو دانه وهلې وایی ژوندی پاتي کیدل ورڅخه سخته وه، د ادی خبره مې ذهن ته راغلل چې تل يې ما او طاهر ته ویل که کوم ورځ خدای مکړه غل ونیولې نو بغیر له دی چې جنګ وکړی خپل ټول شیان ورکړی او یوازی ځان وژغوری، ځکه مال او دولت به خدای بیا درکړی، خو خدای مکړه که پر تاسو کوم شې وشې نو څه فایده د هغه پیسو؟

او یو متل يې هم خپل د خبرو اخر کې ویلو زما صحیح یاد ته نه راځې خو څه ناڅه داسې و چې"سر زنده باشه کلاه بسیار است!" مطلب که ستا سر روغ اوسیږی نو خولۍ به ډېر پیدا شې؟! البته دا متل اوس وخت زموږ زیاتر خلکو د ښځو په اړه کاروه او ویل يې: که نر ژوندی وی نو ښځی به ډېر ورته پیدا شې ... د دی فکرونو څخه راووتلم او غوښتل مې په اغاګل غږ کړم او ورته ووایم چې ارام اوسیږه او هر څه چې لری

ketabton.com - The Digital Library

ورکړه او پرېښوده دا رزیل کسان لاړ شي خو آغاګل مقاومت کاوه او داسې ښکاریدل چې د موټرسایکل کیلي د رښتیا هم د ده سره ده؟ او دی نغواړی هغه ورکړی؟

په همدی کش مکش کې اغاګل ناساپه د هغه کس د مخ څخه پټو کش کړو کوم کس چې اغاګل یې په بوکس وهلې وو، د پټو کش کولو سره سم موږ دواړو د هغه کس څهره ولیدل! ما خو یوازی په حیرت د هغه خوا ته کتل، باور مې نه راتلو چې دوی دی زموږ مخه نیولې وی ... دا غله اصل کې همغه زموږ د کوڅي مخامخ کور همسایه ګان وه؟! همغه کسان کوم چې آغاګل ویلی وه دا ټول غله دی .. زه خو یو دم د ډېر حیرت څخه ګوونګي شوم خو د اغاګل غږ مې واورید چې په کنځلو یې هغه کس ته وویل: ای حرمو**ي زه د اول پوهېدلم چې همدا تاسو د فاحش** زام**ن یاست ...

ketabton.com - The Digital Library

د دی خبری سره سم اغاګل هغه کس ته کوم چې پټو یې د مخ څخه لری کړی وو یو زدنې او کلک بوکس ورکړو او دا بل یې له ګریوان راونیو، زه هک حیران ولاړ وم او هغوی ته مې کتل کوم کس چې زما خواته چاقو نیولې وو په غوسه باندی خپل په هغه دوه ملګرو چغه کړل او ویې ویل: رزیلانو تاسو دوه نفر یاست هغه یو دی ژوندی یې مه پرېږدی موږ یې وپیژندلو ویې وژني ...

د هغه په دې خبره تازه مې مغزو فعالیت پیل کړو دوي غوښتل اغاګل ووژني ځکه هغه دوی پیژندلی وه؟ البته خبره یوازی د اغاګل نه وه هغوي غوښتل ما هم ووژني ځکه ما هم دوي پیژندلې وه ... په دی فکر نه پوهېږم ناساپه څه وشو خو د هغه کس کوم چې زما خوا ته یې چاقو نیولې وو خو ټول فکر یې خپل د دوه ملګر او اغاګل خواته وو په نابېره برید کې مې د هغه لاس ورتاو کړو زما په داسې ناساپه حرکت باندی د هغه د

ketabton.com - The Digital Library

خولی څخه د درد ډکه چغه پورته شوه او چاقو یې له لاس وغورځید.

ما هم موقع ورنکړل او یو کلک زدنې لغت مې په خیټه ورکړل او پر ځمکه مې راچپه کړو د هغه د غورځیدلو سره سم ښکته شوم او د هغه چاقو مې له ځمکې راوخیست او د اغاګل خواته مې وکتل یو نفر اغاګل نیولې وو او دویم یې په تلوار چاقو په لاس د هغه خواته روان وو ترڅو هغه په چاقو ووهې، هغوی زما څخه یو څو ګام لرې وه، دومره چې ترڅو ما ځان خوځو او د آغاګل مرستي ته ورتلم هغه کس خپل ګوزار کړی وو ... نه پوهېږم ناساپه څه وشول خو کوم چاقو چې می په لاس کې وو هغه مې په بیحد تلوار د هغه کس خواته ختا کړو ...

چاقو څو ځله په هوا کې وڅرخید او بیا مخامخ د هغه کس په لاس کې ننوت ... په همغه لاس کې کوم چې چاقو یې نیولی وو او غوښتل یې اغاګل ووهی!

ketabton.com - The Digital Library

زما د چاقو د ګوزار سره سم د هغه کس له لاس چاقو وغورځید او په چغو،بوغو باندی خپل لاس ونیو همدی چغ ما چغ کې د کوڅي د یو کور دروازه خلاصه شوه او یو نفر غږ کړو چی څه خبره ده؟ د هغه کس په غږ زما او د آغاګل په بدن کې د خوشحالۍ وینه جریان پیدا کړل، دومره چې آغاګل هغه نفر کوم چې دې نیولی په لغتې باندی لڅان څخه لری کړو، څومره چې د هغه کس غږ ته موږ خوشحاله شو هغومره هغه درې کسان و ډارل شول، داسې وېره ته وا چې د عزرائیل غږ یې آوریدلې ..!

هغه کس چې ما پر ځمکه راغوځولې وو په تلوار راپاسید او غوښتل یې وتښتي خو ما د شالخوا راونیو نه مې غوښتل د چا په ګیر یې ورکړم ځکه زما په نظر داسې کسان د پولیسانو په ګیر ورکول هېڅ فایده نه درلود، داسې کسان ډېر ژر بیرته له زندان څخه راوځي او بیا نو هغه وخت د غل لځایه ستا د وینو دښمنان جوړېږی، نو ځکه بغیر د کوم چغ ماچغ څخه مې د هغه

ketabton.com - The Digital Library

د غوږ څنګ ته کرار وویل: زما موبایل او نور شیان راکړه د هغه وروسته هر چیرته چې ځې لاړشه زه ستا سره کوم کار نلرم ...

زما په دی خبره هغه په تلوار خپل جیب ته لاس کړو او زموږ اخیستل شوی ټول شیان یې راکړل د اغاګل موبایل هم د ده سره وو،هغه یی هم راکړو کله چې شیان مې ورڅخه واخیستل نو خوشې می کړو آغاګل هم لکه چې په دی خبره پوهیدی چې د دوی نیول کوم فایده نلری نو ځکه څنګ ته شو او هغوی ته یې لاره ورکړل ترڅو لاړ شي، همدا چې لاره خوشې شول هغوی درې واړه داسی حال کی چی خپل د هغه دریم نفر کوم چې لاس یې ما په جاقو وهلی وو اوږه نیول او مرسته یې ورسره کول له هغه ځایه وتښتیدل د هغوی د تلو وروسته د اغاګل خوا ته ورغلم.

- ښه یې؟
آغاګل داسی حال کې چی خپل موټرسایکل یې له

ketabton.com - The Digital Library

ځمکې راپورته کاوه ویې ویل: خبرې مکوه یوازې راځه
چې د دې لعنتي ځای لاړشو.
- سمده.

بغیر د نور اضافه خبرې کولو مرسته مې وکړل ترڅو
هغه خپل موټرسایکل راپوته کړی او ډیر ژر خپل
کوټې خواته وګرځیدو هغه کس چې خپل د کور
دروازه یې خلاصه کړې وه او غږ یې کړی وو په حیرت
زموږ خواته راکتل خو موږ بغیر د کوم څه ویلو د هغه
له مخ تېر شو او خپل د کور خواته روان شو دواړه د
راپیښ شوی بیښې ښخه تراوسه ګنګس وو، همدا چې
کور ته ورسیدو آغاګل په تلوار خپل د کور دروازه
وټکول دومره کلک یې ټکول چې حد یې نه درلود، د
هغه په داسې وحشیانه دروازه ټکولو څو ثانیو کې د
هغه کوچنې ورور دروازه خلاصه کړه

د دروازې خلاصیدو سره سم آغاګل بغیر د کوم څه
ویلو په تلوار کور ته ننوت، هغه بیحد ورخطا

ketabton.com - The Digital Library

معلومیدی رنګ یی هم پریدلی وو! د هغه د دی حال په لیدو لړ ورخطا شوم، نو ځکه ما هم په تلوار د کور دروازه وټکول او د عادت مطابق د دروازی د دویم ټک سره اقرا دروازه خلاصه کړه بغیر له دی چی هغې ته د خبرو اجازه ورکړم ومې ویل: زه د اغاګل کور ته ځم ژر بیرته راځم.

اقرا - خیرت خو دی؟
- هو خیرو خیرت دی هغـ ...

لا مې خبره پوره شوی نه وه چې د آغاګل دوی د کور څخه د ښځو د چغو غړونه پورته شول، د چغو په غږ په تلوار د هغوی د کور خواته مې منډه کړل اقرا هم ورخطا زما پسي راغلل، زه دومره اندیښمن وم چی بغیر له دی چې اقرا ته کوم څه ووایم یا د آغاګل دوي د کور دروازه وټکوم یا کوم اجازه واخلم د هغوی کور ته ننوتلم، آغاګل مې ولید چې د کور منځ کې ناست دی او مور و خویندي څنګ ته ولاړی دی او ژاړی؟ لومړۍ

ketabton.com - The Digital Library

مې ګمان وکړو چې شاید هغه کش مکش کې اغاګل په چاقو لګیدلې او خوږ شوی خو زما فکر نه دی شوي، نوځکه د هغه د زخم په لیدو دوی داسي ورباندی راټول شوی او ژاړی؟

په دی فکر بیحد وډار شوم خو کله چې د اغاګل غږ مې واورید چې ویل یې ښه یم او څه نه دی شوی، لږ مې فکر راحت شو همدی حال کې د آغاګل او د هغه د کورنۍ فکر زموږ خواته شو آغاګل زما په لیدو په تلوار خپل کورنۍ ته وویل: ها ..! د طاها څخه پوښتنه وکړی هغه هم زما سره وو کله چې غلو زما مخ ونیولو، باور وکړي پر موږ هیڅ نه دي شوی ..

د آغاګل په دی خبره چې ویې ویل"طاها هم زما سره وو کله چې غلو زما مخ ونیوو" خپل شاته مې د اقرا ورخطا غږ واورید د هغې د غږ په اوریدو په تلوار مې د هغې خواته مخ وګرځو، رنګ یې د دیوال د ګچ پشان تک سپین شوی وو شونډي ځو ځله وخوځول خو هیڅ

ketabton.com - The Digital Library

غږ ورڅخه را ونه ووت د هغې د داسې حال په ليدو وډار شوم په تلوار مې له اوږی ونیول او ومې ويل: هې ماته وګوره،هیڅ خبره نشته وګوره زه يو دم ښه يم ..

اقرا بغير د څه ويلو د ليونيانو پشان زما خوا ته راکتل داسې لکه چې غواړی ما ته په کتلو ډاډمنه شې چې د رښتيا هم ښه يم؟ خو بدبختانه چې نظر يې زما پر اوږه ولګيد کوم چې د موټرسايکل څخه د غورځيدلو وخت کې کميس يې لږ شليدلی وو او لږ وينه ورڅخه راغلې و د هغه زخم په ليدو يې اوښکو د سترګو څخه په رابهيدو شول او ژړا يې شروع کړل، د هغې د ژړا په ليدو په زړه کې مې اغاګل ته ښه کنځل وکړل اوس تازه پوه شوم چې د اغاګل کور کې ولی داسی حال وو؟

هغوي هم لکه چې د اغاګل شليدلې کالۍ او پريدلې رنګ ته کتلې وه چې داسې حال يې جوړ کړی

ketabton.com - The Digital Library

وو،کوښښ مې وکړو اقرا کراره کړم خو هغه بغیر له دی چې زما یو خبری ته غوږ ونیسي ژړا ته یې ملا تړلی وه دومره چې مجبور شوم لاس یې ونیسم او د اغاګل دوي له کوره ووځم او خپل کور ته لاړشو ترڅو اقرا کراره کړم او ډاډ ورکړم چې زه ښه یم، خو زموږ د تلو مخکي د اغاګل مور رامخکې شوه زه یې د اقرا څخه لری کړم او هغه یې غیږ کې ونیول او دا ځل دواړو ژړا ته شروع ورکړل ...

د هغوی په دی کار زه هک حیران ودرېدم، دواړو داسې ژړل ته وا زما او د اغاګل جنازی دویته راوړی؟

د آغاګل د پلار په غږ بلاخره دا احساساتي د ژړا شیبې پای ته ورسیدل هغه په غوسه ټولو ته وویل چې کور ته ننوځې د هغه په غږ د آغاګل مور هم د اقرا څخه جلا شوه خو خپل کور ته د ننوتلو حال کې د اقرا لاس هم ځان پسې کش کړو او ما ته یې هم وویل چې د هغوي سره کور ته لاړشم،خو ما غوښتل خپل کور ته

ketabton.com - The Digital Library

لاړشم نو ځکه محمد مې بهانه کړو او د تلو څخه مې انکار وکړو خو بهانه می چندان ځواب ورنکړو ځکه د اغاګل پلار وویل: لاړشه خپل زوی هم دلته راوړه.

د هغه په دی خبره خوله می خلاصه کړه چې یو بله بهانه جوړه کړم خو کله چې نظر مې په اقرا ولګید چې د اغاګل د مور غیږ کې لږ آرامه شوی وه او د اغاګل خویندی شاوخوا یې ولاړې وه او هغې ته یې دلداری ورکول بې اختیاره مې سر د "سمده" په توګه وخوځاوه او د محمد د راوړلو پسې لاړم کله چی کور ته ننوتلم نو محمد کوټه کې ویده وو، د کوټی ګروپ اقرا روښانه پریخودلې وو البته باید ووایم د کور ټول ګروپونه اقرا روښانه پریخودلې وه!

شاید په دی ډول یې خپل وېره کمول؟ محمد مې همغه خوب حالت کې راوخیست د محمد د راخیستلو سره سم احساس مې وکړو د کوټې فضا لږ سړه شوه؟ داسې لکه چې یو کس له کوټې ووت؟ شاوخوا مې

ketabton.com - The Digital Library

وکتل خو هېڅوک مې ترسترګو نشو، فکر مې وکړو چې هسې خیالاتی شوی یم نو ځکه بغیر له دی چې دی موضوع ته ډېر فکر وکړم د محمد خواته مې وکتل چې د ځای بدلیدلو له سبب خوب کې تندی تروش کړی و او په ناراضه توګه یی همغه خوب حالت کې د ځان سره بنګ،بنګ کاوه.

د هغه دی کار ته مې خندا راغلل دومره خوږ حالت باندی تندی تروش کړی وو چی بې اختیاره مې سر ښکته کړو او تندی مې ورځخه ښکل کړو، هوا دومره یخه نه وه خو د احتیاط لپاره مې د هغه خپل کمپل کی مې وپیچو او د اغاګل دوي د کور خواته روان شوم ...

هلته په تلو محمد مې د اغاګل د کوچني ورور غیږ کې ورکړو ترڅو اقرا ته یې ویسي کوم چې بله کوټه کې د ښځو سره ناسته وه او خپل هم هغه کوټې خوا ته روان شوم کوم کې چې اغاګل، پلار او یو کوچنې ورور

ketabton.com - The Digital Library

یی ناست وه، د اغاګل کورنۍ د څلور خویندو او درې ورنو څخه مشتمل وه چې هغه کې اغاګل د ټولو څخه مشر او ورپسې څلور خویندی او اخر کی دوه ورونه، یو بوډا مور او پلار وه، د سلام پر ویلو کوټې ته ننوتلم اغاګل لګیا وو د راپیښ شوی حالت کیسه یې کول او همغه حال کې خپل د پښي زخم ته یې کتل.

د هغه په دی کار ما هم خپل اوږی او پښي ته فکر شو تازه می لږ درد احساس کاوه خو دومره نه وو چی پعذاب شم د اغاګل پلار په تلوار خپل کوچني زوی ته وویل چې لاړ شې او یو پاک ټوټه موږ ته راوړی هغه هم د سمده پر ویلو له کوټې ووت د هغه د وتلو سره سم زه هم د آغاګل څنګ ته کښیناستلم او د هغه دی کار ته چی په اخ او اوخ باندی لګیا و خپل پښې ته یې کتل پخندا شوم او ومی ویل: څومره ته نازولي یی؟!

زما په خبره آغاګل خپل د پښې څخه نظر واخیست او ماته په کتلو یې په تروش تندی وویل: زه نازولی یم؟

ketabton.com - The Digital Library

پوهېږی د موټر سایکل څخه په هغه دومره سرعت غورځیدل او بیا د څو ناشنا کسانو لخوا نیول کیدل څه معنا لری؟ پوهېږي نږدی وو په چاقوګانو می سوری،سوری کړی او ته وایي نازولي یې؟

پخندا مې خپل اوږی او پښي ته اشاره وکړل او ومې ویل: که لیاده دې نه وې وتلې نو هغه موټرسایکل باندی ته یوازی نه وی سپور؟ او هو چاقو یوازی ستا خواته نه وو نیولی شوی؟!
آغاګل- نه .. نه اصلاً هم داسي خبره نه ده ته راته ځان پهلوان،پهلوان مکوه ته یو نفر نیولې وی خو زه دوه نفرو نیولې وم، نو زما او ستا ډېر فرق کیږی او هو لومړۍ ګوزار ما وکړو او هغوی زما د مرګ فتوا صادر کړل نو اصل مصیبت پر ما وو نه پر تا!؟

د هغه په داسی دلیل راوړلو او دا چې غوښتل یې ځان قهرمان وښایي هم مې خندا راغلې وه او هم غوسه؟!
نو ځکه د هغه د پلار خوا ته چې ما ورته حاجی صیب

ketabton.com - The Digital Library

ویل مخ کړو او ومې ویل: په تاسو دې زما خبره بد ونه لګیږی حاجی صیب! خو دا زوی مو بیحد بیعقل دی.

زما په دی خبره د اغاګل او د حاجی صیب دواړو وریځې د حیرت څخه پورته شوی د دی څخه مخکې چې دواړه کوم څه ووایې دا ځل مې مخ د اغاګل خواته واړو او ومې ویل: ته د غل سره څنګه لاس او ګریوان کیږی؟ هغه هم داسې حال کی چی هغوی بډېر دی او چاقوګان هم لری؟ او د هغه څخه بتر دا چې نه خدای منې او نه هم رسول؟ نه ورته د خلکو ژوند مهم دی او نه هم کوم بل څه، داسې کسان په هېڅ دین او مذهب نه دی،داسی کسان د هیچا په غم کې نه دی ...

که نن شپه خدای مکړه هغه چاقو پر تا لګیدلې وایی بیا تا څه کول؟ آیا تا د یو شیبې لپاره خپل او خپل کورنۍ ته فکر وکړو؟ اصلاً ما ته دی فکر وکړو؟ فکر دې و چې هغه کش مکش کی زه هم شتون لرم او

ketabton.com - The Digital Library

امکان لری ستا د یو زوړ،خراب او ډېزلې موټرسایکل له لاسه دواړه ووژلو شو؟

دا چې د هغه موټر سایکل ته مې خراب او ډېزلې وویل آغاګل غوسه شو او ویې ویل: اوس خو نه یو مړه شوی نو دا بیځایه خبری څه معنا؟

نه مې غوښتل د هغه د کورنۍ مخ کې هغه ته کوم څه ووایم خو دا چې تر اوسه ورته خپل هغه احمقانه کار صحیح ښکاریدو عصاب یې راخراب کول،نو ځکه داسې حال کې چې کوښښ مې کاوه غږ مې پورته ونه اوسیږی ومې ویل: منم چې اوس ژوندی یو او هېڅ نه دی شوی خو لږ عقل څخه کار اخیستل هم بد نه دی، ته کوم د فلم هېرو نه وی چې د هغه دومره غلو سره لاس په ګریوان شوی هغه هم د څه لپاره؟ د یو خراب موټرسایکل په سر چې قیمت یې په زور باندی پنځه زرافغانۍ ته لا نه رسېږی! یعنې ممکن وو نن ماښام د

ketabton.com - The Digital Library

څو زرو افغانیو په سر هم ځان مرګ ته ورکړي او هم ما ...! آیا اوس هم دا خبره تا ته ریشخند ښکاري؟

اغاګل ناساپه غوسه شو او ویې ویل: فکر مې نه کاوه چې دومره ډارن اوسیږې؟
د هغه په دې خبره ما ته هم غوسه راغلل او د هغه پشان په تُنده لهجه مې وویل: هو زه ډارن یم، صحیح پوه شوې،زه ستا پشان د فلم هیرو نه یم چې د یو خراب، ډېزلې موټرسایکل په سر ځان مرګ ته ورکړم ... ته ولې د نن شپې پیښې ته صحیح فکر نه کوې؟ ولې خپل کار درته صحیح ښکاري؟ پوهیږې که یوه ثانیه!

یوازې او یوازې یوه ثانیه ما ناوخته کړې وایې یا زما وار غلط تللې وایي په تا څه کیدل؟(اغاګل بغیر د څه ویلو راوکتل چې ما په پوسخند وویل: نو اوس د دې لځایه چې دلته کښینې او ماته د شجاعت او بیځایه غرور څخه سینه وټکوې مور او خویندې به دې د جنازې سر ته ناستې وایي ... ته ولې خپل د کورنۍ په

ketabton.com - The Digital Library

اړه فکر نه کوی؟ که پر تا نن شپه خدای مکړه کوم څه شوې وایې نو د دوی به څه حال وایي؟

زما په دی خبره یو دم کوټه کې چوپتیا خپره شوه او زه تازه پرخود راغلم ... ما نه غوښتل داسی خبری اغاګل ته وکړم هغه هم داسې حال کې چې پلار او ورونه یې موجود وه ..خو د هغه بیځایه خبرو زما عصاب راخراب کړل، نن شپه نږدی وو د هغه د خرتوبي له لاسه مفتی،مفتی زه هم مړ شم ..! خپل شونډه مې وچیچل تر څو خپل بیځایه فکرونه لری کړم او د څو شیبو چوپتیا وروسته کرار مې وویل: وبخښي ما نه غوښتل داسی خبری وکړم ... نه پوهیږیم ولې ناساپه خپل کنټرول مې له لاسه ورکړو ...؟!

دا دومره وخت کې چې ما او آغاګل یو دبل سره خبری کول، البته بهتره به وی که ووایم موږ دواړو لفظې شخړه کول حاجی صیب چوپ ناست وو او یوازی زموږ خبرو ته غوږ نیولې وو کله چې ما ورڅخه

ketabton.com - The Digital Library

بخښنه وغوښتل نو تازه هغه وخت يې خبرى وكړل او
ويې ويل: ستا ټول خبرې صحيح وه بچي! اوس وخت
كې د خلكو دين او ايمان تللې چا ته د انسان ژوند مهم
نه دى، اوس وخت خلک په هسې خبره يو بل وژنې، بيا
غله خو بيخې دين او ايمان نلرى دوي خو د خوشحالۍ
څخه هم وژل كوى.

بيايي د آغاګل خواته وکتل او خپل خبرو ته يې دوام
ورکړو: د اغاګل کار غلط وو، هغه نه بايد د څو زرو
افغانيو په سر د داسي خلكو سره ځان اچولى وايى،
اوس هم دا خبرى خوشي كړى هر څه چې وو تېر شو،
خداى مو راتلونكي كې د داسي پيښو څخه وساته ...

بيا يې خپل كوچني زوى ته كوم چې بيچاره تللې و تر
څو يو پاک ټوټه راوړى اشاره وكړل او هغه ماشوم چې
تراوسه زمونږ خبرو كولو له سبب يو كونج كې ولاړ وو
په تلوار رامخكې شو او پاک ټوكر يې زما خواته ونيو
ما هم بغير د څه ويلو ورڅخه واخيست، اوبه مې

ketabton.com - The Digital Library

دومره نه وه خوږ شوی خو پښه مې لږ خوږ شوی وه او په خاورو هم وه همداسې مې نشو تړلې نو ځکه سر مې پورته کړو خو د څه ویلو مخکې نظر مې په آغاګل ولګید چې په تروش تندی لګیا وو خپل پښه یې تړل داسې حال کې چې د هغه د پښي زخم هم زما د پښي پشان په خاورو لړلې وو، د هغه په دی کار په تلوار مې ویل: داسی مه تړه.

زما په غږ هغه راوکتل چې ما د حاجی صیب خواته کوم چې دوه سترګي زما خواته نیولی وه وکتل او وویل: الکول شته؟
هغه په ګنګس انداز راوکتل چې ما خپل خبرو ته دوام ورکړو: زخم یې په خاورو دی، داسې تړل یې ښه نه دی امکان لری چرک او میکروب وکړی، که الکول وی نو لومړی دی په هغه ومینځې د هغه وروسته دی وتړی او که الکول نه وی نو په پاکو اوبو دی ومینځې خو داسې خیرن تړل یې د فایدی لځایه تاوان کوی.

ketabton.com - The Digital Library

زما په خبره حاجی صیب د پوهیدو په انداز سر وخوځاوه او بیا همغه کوچني هلک یې د الکولو پسي واستوه خو د هغه هلک د تلو مخکې ما ورته وویل: که پاک پخته وی نو لږ هغه هم راوړه.

کوچني ماشوم د سر په خوځولو ما ته د "سمده" ځواب راکړو او له کوټې ووت، څو شیبې وروسته د الکولو قوطي او پخته په لاس کوټې ته راننوت، قوطي او پخته یې زما خواته ونیول چې ما هم د مننې پر ویلو ورڅخه واخیستل بیا مې د اغاګل خوا ته چې دوه سترګي ماته نیولې وه وکتل او ومې ویل: لږ صبر زه لومړۍ خپل پښه وتړم بیا راځم ستا مرستي ته.

هغه هم بغیر د څه ویلو سر وخوځاوه چې ما په تلوار پخته پر الکولو لنده کړل او خپل د زخم پاکول مې شروع کړل همدا چې پخته مې د پښې سره ولګیدل دومره سوخت یې وکړ او وسوځیدل چې نږدی وو د اغاګل پشان زما اخ او اوخ هم پورته شي خو په مشکل

ketabton.com - The Digital Library

مې ځان کنټرول کړو، ډېر ژر مې خپل پښه وتړل او د هغه وروسته د آغاګل خواته نږدې شوم د هغه پښه د حق تېر نشم د ربښتیا هم یو څه ډېر خوږ شوی وه، زما پښه یوازې پوست یې اوړېدلې وو خو د هغه ده زخمې شوی وه او وینه یې کول داسې ښکاریدل لکه چې کوم شئ پکې ننوتلی وی؟!

لږ پاک پخته مې راوخیستل او داسې حال کې چې په الکولو باندې مې لندول پخندا مې وویل: یو څه درد لری خو فکر نه کوم ستا هیرو لپاره دومره شئ اوسیږی؟

زما په دی خبره حاجی صیب په کراره وخندل خو آغاګل په همغه تروش تندی وویل: ژبه دی خلاصه شوی! تر همدا نن ماښام دی خبره له ستوني نه وتل خو اوس دې خوله نه بندیږیـ ...

آغاګل لا خپل خبره پوره کړی نه وه چې ما الکول د هغه په زخم ووهل، چې د درد څخه د هغه "اخ"پورته

ketabton.com - The Digital Library

شو ما هم بغیر د رحم کولو څخه خپل د زړه ټول براس او غوسه وربآندی وباسل او ښه مې د زخم د پاکولو په بهانه د الکولو په واسطه پعذاب کړو، کله چې الکولو باندی مې پښه ورڅخه ښه ومېنځل نو بیا مې په پاک ټوکر وتړل او خپل ځای ته لاړم البته لاسونو مې د الکولو بوی کاوه، غوښتل مې پاسیږم او د لاس مینځلو لپاره بیرون لاړشم چې همدی وخت کې د اغاګل کوچني ورور چلمچې په لاس کوټې ته راننوت.

لومړۍ مې ګمان وکړو چې پوه شوی چې زما لاس په الکولو شوی نو د هغه لپاره یې د لاس مینځلو اوبه راوړی؟ خو کله چې د آغاګل دویم ورور مې سرخان په لاس ولید نو پوه شوم چې ډوډۍ راوړی، غوښتل مې ووایم چې زه وږی نه یم او ډوډۍ نخورم خو زما د څه ویلو مخکې اغاګل وویل: لومړۍ خو بیځایه ستونه مې نه خوښیږی او دویم دا چې پوهیږم تا د سهار څخه تراوسه کوم څه نه دې خوړلې، نو غوره به دا وې چې

ketabton.com - The Digital Library

بغیر د کوم اضافه خبرو څخه رامخکې شه او بوډۍ وخوری.

د هغه په دی خبره ما هم نور بیځاه کوم بهانه ونکړل او سرخان خوا ته نږدی شوم، خو د څه خوړلو مخکې مې اقرا یاد ته راغلل نه پوهېدم چې هغې بوډۍ خوړلې او کنه؟ د حاجي صیب په غږ د هغه خوا ته مې وکتل.
حاجی صیب- په بیغم فکر خپل بوډۍ وخوره د آغاګل مور ستا ښځې او زوی ته بوډۍ ورکړل.

د حاجی صیب په دی خبره فکر مې راحت شو اقرا دا څو وخته بیحد کمزوری شوی وه، نه مې غوښتل اوس چې داسې طبعیت یې خراب شوی وو دلته په پاتي کیدلو وږی اوسیږی، د منني په پار مې سر وخوځاوه او خپل بوډۍ خوړل مې پیل کړل د بوډۍ خوړلو وروسته چای راغلل او لومړۍ پیاله ما ځانته ډک کړل،بیحد ډېر می چای ته اړتیا درلود نو ځکه بغیر د

ketabton.com - The Digital Library

کوم ست کولو پیاله چای مې راوخیستل خو لا غړپ مې کړی نه وو چې د کوټې دروازه خلاصه شوه او محمد په خوشحالۍ او چغو راننوت، د هغه په لیدو پخندا مې خپل پیاله چای په ځمکه کیخودل او غیږه مې ورته خلاصه کړل، هغه هم په ځغاستو زما غیږی ته راغلو.

دا څو وختو کې محمد هم خپل د مور پشان ډنګر شوی وو شوخي کمه شوی وه، د پخوا پشان یې نه خندل عاجز شوی وو،اقرا ویل دلته کوم ملګری نه لری،ویل یې د راحیل پسې زړه اچولې، که څه هم د هغې دا خبره لږ بل ډول معلومیدل خو کله چې خپل ځان او هغې ته مې کتل نو دا خبره یئ راته منطقي او د منلو وړ ښکاریدل، که څه هم د محمد عمر لږ وو خو حافظه یې قوی وه، څوک یې نه هیردو دلته په راتلو بار،بار یې خپل په هغه ماشومانه انداز د اقرا او زما څخه د استاذ، خپل خاله ګانو،انا او حتا د ذوالفقار پوښتنه کړی

ketabton.com - The Digital Library

وه، او مورې په زر رقم خبرو د هغه د دی پوښتني د ځواب ورکولو څخه ځان ژغورلې وو.

داسي حال کې چی ویښتیان مې ورڅخه ښکل کول ومې ویل: نن خو دی شوخې نه ده کړی هوم؟ خپل ماما(مور) خو دی نه ده پعذاب کړی؟
زما په خبره محمد خپل سر راپورته کړو او داسې حال کې چی خپل سر یې د "نه"پشان خوځاوه خپل په هغه ماشومانه لهجه یې وویل: نې ..نې ماما وال ... وال ...تاتری .. نې ... با ... بابا اجې ... با .. با ..اوت بتي

د هغه په خبره په کوټه کې موجود هېڅوک پوه نشو خو زه سم په ترجمه او تفسیر پوه شوم، محمد غوښتل ووایي: ماما ویل ساتېری مکوه بیا بابا راځي او د اوښ بچي درته ښایي! زما موبایل کې د اوښ د بچي یو ویډیو وه، محمد به هره شپه هغه کتل او دومره یې هغه خوښېدل چې حد یې نه درلود اوس هم هغه یې یادول، د هغه په داسې خوږ خبرو بې اختیاره مې غیږ

ketabton.com - The Digital Library

کې کلک ونیو او داسی حال کې چی ښکل کوی مې ومې ویل: افرین همداسي هوښیار هلک اوسیږه او خپل ماما مه پعذابوه.

زما په داسې خوشحاله لهجه هغه هم خوشحاله شو او په بیحد خوږ انداز او شوق باندی وویل: اوت بتي؟ د دې څخه مخکې چې زه کوم ځواب ورکړم اغاګل پخندا وویل: ایا امکان لری دا ناشنا ژبه موږ ته هم معنا کړی؟ چې دا اوس څه معامله روانه ده؟ او د څه په اړه خبری کیږی؟

د هغه په خبره سر مې پورته کړو او تازه مې هغوی ته فکر شو، حاجی صیب او آغاګل پخندا زموږ خواته راکتل له دی چې یوه شیبه مې هغوی لیاده ویستلې وه او داسی د محمد سره په خبرو کې ګرم راغلې وم شرمنده شوم خو کرار مې وویل: زما موبایل کې یو ویډیو ده هغه کې د اوښ بچي دی هغه ویډیو د محمد

ketabton.com - The Digital Library

بیحد خوښیږی اوس هم وایې ما درسته ورځ کوم شوخي نه ده کړې او ما ته د اوښ بچي وښایه.

زما په خبره آغاګل په حیرت خپل وریځه پورته واچول او ویې ویل: دا چې اوس یی اوت بتی، اوت بتي ویل مطلب یې همدا د اوښ بچي وو؟
پخندا مې سر د "هو" په بڼه وخوځاوه چې آغاګل پخندا وویل: الله اکبر پخوا وخت کې خلکو ویل د ګونګ په ژبه مور پوهېږي! خو اوس لکه چې پلار هم پوهېږي؟ د ده خبری اف بې ای(د امریکا استخباراتو شبکه) پولیس لا نشې معنا کولای خو ته وباندی پوه شوی، ولای صد آفرین دی وی پر تا ما خو یوه شیبه فکر وکړو کوم چنایي ژبه وایي ...؟

د هغه په خبرو مې وخندل خو د ځه ویلو مخکې محمد خپل لاس زما په مخ کیخود ترڅو د هغه خواته وګورم او بیا یی په همغه خوږه لهجه خپل غوښتنه یو ځل بیا تکرار کړل ترڅو ورته د اوښ بچي وښایم همدا

ketabton.com - The Digital Library

چې لاس مې خپل جیب خوا ته ویوړو ترڅو موبایل راوباسم اغاګل محمد ته وویل: هې، هې کاکا دی قربان شې د اوت بتی دی لاړو غلو ویوړو ..

د هغه په خبره محمد په حیرت زما خواته راوکتل چې ما پخندا خپل موبایل د هغه خواته ونیو او ومې ویل: نچ، نچ هغه غل به زه دبا،دبا(محمد وهلو ته دبا دبا ویل) کرم کوم غل چې وغواړی ستا اوت بتی(اوښ بچی) واخلې ...

محمد په خوشحالۍ موبایل زما د لاس کش کړو او لګیا شو ترڅو روښانه یې کړی ما هم پخندا د هغه خواته کتل چې آغاګل په حیران لهجه وویل: تا خپل موبایل ورنکړو؟
داسی حال کې چی تراوسه مې نظر د محمد خواته وو ومې ویل: چا ته؟
آغاګل په همغه حیران لهجه وویل: غلو ته؟ مګر ستا موبایل هغوی ونه تښتو؟

ketabton.com - The Digital Library

د هغه په دی خبره نظر مې د محمد څخه واخیست او دا ځل ما په حیران لهجه وویل: هو، خو بیرته مې ورڅخه راواخیست ..

اغاګل دا ځل داسی حال کی چې سترګی له حیرت راوتلې وه وویل: را وادې خیست؟ تا خپل موبایل د غلو څخه واخیست؟ کله؟
- همغه وخت چې هغوی غوښتل وتښتي! مګر تا ونه لیدل کله چې ما ورڅخه شیان راوخیستل؟

اغاګل په همغه حیران نظر سر د "نه" په انداز وخوځاوه چې دا ځل ما حیرت وکړو خو ډیر ژر می حیرت پخندا بدل شول او ومې ویل: هغه نفر چې ما راګیر کړو هغه داسی ښکاریدو لکه چې د دی ټول مشر اوسیږی؟ ځکه هغه دوارو کسانو زموږ ټول شیان هغه ته ورکړی وه نو ځکه کله چې راګیر می کړو ورته ومی ویل زما شیان راکړه د هغه وروسته دی خوشې کوم، هغه هم زموږ څخه اخیستل شوی ټول شیان راکړل.

ketabton.com - The Digital Library

زما په دی خبره اغاګل په تلوار وویل: زمور اخیستل شوی ټول شیان؟

- اهوم.

آغاګل- مطلب زما موبایل دی هم راواخیست؟

داسی حال کې چی خپل جیب ته مې لاس کاوه ترڅو د هغه موبایل ورکړم کوم چې دا څو ساعتو کې بیخې مې لیاده وتلې و ومې ویل: هو ستا موبایل می هم راوخیست.

د دی سره سم د هغه موبایل مې خپل د جیب څخه راوویست او د هغه خواته مې ختا کړو چې اغاګل په هوا کې خپل موبایل ونیو او په حیرت باندی ورته په کتو شو،ما هم خپل د جیب څخه هغه ټول شیان کوم چې د هغه غل څخه مې اخیستی وه راوباسل، لومړۍ مې خپل درې سوه افغانۍ کوم چی درې دانې زاړه سلګونان وه یوی خوا ته کړل بیا مې خپل تسبیح او د برق بیل راوخیست او د هغه وروسته نور ټول پیسي او شیان مې د اغاګل خواته ونیول..

ketabton.com - The Digital Library

چی زما په دی کار هغه بیا په حیرت راوکتل، چې ما پخندا وویل: واخله دا ستا پیسي دی ما د هغه غل څخه راوخیستل.
زما په دی خبره حاجی صیب پخندا شو او ویې ویل: تا څنګه وخت پیدا کړو چی د هغه د جیبونو څخه خپل شیان راوخلې؟

د هغه په خبره ماته هم خندا راغلل او ومې ویل: ولای زما دومره مهم شیان نه وه چې وغوارم ځان مرګ ته وربانډی ورکړم، خو کله چې آغاګل هغسې ځان میدان ته واچو او غله یې وډبول نو ما ځان سره ویل چې تنور خو هسې هم داغ دی راځه ډوډۍ ولګوله!

زما په دی خبره ټول پخندا شول چې اغاګل څو زر افغانۍ زما خواته ونیول او ویې ویل: واخله خپل پیسي دی هم ماته راکړې.
د هغه په دی خبره په حیرت مې وویل: نه،زما سره درې سوه افغانۍ وه چې وامې خیستل ما نور پیسي

ketabton.com - The Digital Library

نه درلود.

زما په خبره هغه هم حیرت وکړو او ویې ویل: زما سره هم څلور زره افغانۍ وه خو اوس دا شپږ زره دی؟ دا دوه زر نور زما نه دی ..

- زما هم نه دی ...!

ناساپه دواړه چوپ شو خو څو شیبې وروسته د ټولو د خندا غږ پورته شوه حاجی صیب پخندا وویل: تاسو باوړمن یاست چې غلو ستاسو لاره نیولې وه؟ زه خو داسې فکر کوم چې تاسو د هغوی بیچاره ګانو لاره نیولې وه ...

هغه شپه تر ناوخته د آغاګل کور کې پاتی شو او د راپیښ شوی پیښې په اړه مو خبری وکړل او ومو خندل د نیمي شپی وروسته خپل کور ته لاړو او هلته بیا تر څو ساعتو اقرا لګیا وه زما خوږ شوی اوږی او پښي ته یې کتل تر یو ساعت لګیا وم هغې ته مې باوړ ورکو چې ښه یم او کوم څه نه دی راباندی شوی،

ketabton.com - The Digital Library

خلاصه چې سهار چې کله کار ته روان کیدلم نو سترګي می د خوب له غم نه خلاصیدل، دومره مې خوب راتلو چې حد یې نه درلود.

خو له مجبوریت پاځېدلم کالې مې بدل کړل او د کار پخوا روان شوم آغاګل هم زما سره سم له کوره راووت د هغه سترګي هم له خوب نه خلاصیدل، زما په لیدو د خوب څخه په ډک غږ یې وویل: راځه زه به دی ورسوم.
د هغه ځواب مې پخندا ورکړو او ومې ویل: نه خیر ویسي، زه نور هېڅکه ستا په هغه بې برکت موټرسایکل نه کښینم، نغوارم بیا کوم پیښه رامخکې شي.

زما په خبره هغه هم پخندا شو او ویې ویل: زه ورک شه خیرن،خپله به بې برکت یې کنه کلونه کیږی زه په دی موټرسایکل ځم راځم هېڅکله داسې کار نه دی شوی، هغه شپه چې ته راغلې داسي کار وشو، نو هسې

ketabton.com - The Digital Library

زما د موټرسايکل نوم مه بد کوه ټول فساد په تا کې
دی.

خپل اوږی مې پورته واچول او داسې حال کې چې د
يخ له لاسه مې خپل لاسونه د کورتي په جيب کې
ننويستل ومې ويل: په هر حال زه نغوارم ستا سره
لاړشم،غوارم لږ پياده روی وکړم ترڅو خوب مې
وپرېږی.
اغاګل داسي حال کې چې موټرسايکل روښانه کاوه سر
د "سمده" په توګه وخوځاوه او ويې ويل: نو ژر ځان
راورسوه زه لاړم خدای پامان.
-خدای پامان.

د هغه د تلو وروسته کرار،کرار روان شوم کله چې د
کوڅي سر ته کوم ځای کې چې د پرون شپي د غلو
کورونه وه ورسېدم نو لږ تم شوم او ټول پام مې د
هغوی د کور خواته کړو تر څو چې وګورم ايا کوم
مشکوک شئ شته او کنه؟ خو هېڅ کوم عجيب حرکت

ketabton.com - The Digital Library

مې ورڅخه ونه ليد نو مجبور روان شوم،کار ته په رسيدو د دی لځايه چې خپل د پرون د هوټل د مالک راکړل شوی کار خوا ته لاړشم د آشپزخاني خواته مې حرکت وکړو اغاګل چې زما څخه لږ وختي رسيدلی وو لګيا و په مالګه،مرچکي باندي يې محمود ته د پرون ماښام کيسه کول.

زما په ليدو محمود په حيرت راوکتل او ويې ويل: دا ليونی رښتيا وايي؟ پرون ماښام ستاسو مخه غلو نيولې وه؟

ketabton.com - The Digital Library

زما د څه ویلو مخکې اغاګل په هیجان وویل: اوه ... اوه نه وی محمود چې وګوری د هندی فلمو هېرو پشان یې ټول درته قیمه،قیمه کړل باور به ونکړې که ووایم د یو غل له لاسه یې چاقو واخیست بیا یې دا بل غل کوم چې غوښتل یې ما په چاقو ووهې زخمي کړو او اخر کې هم زموږ تول شیان د غلو څخه واخیستل او هغوی په ک*نه په لغت ووهل او ویې تښتول.

د اغاګل داسې کیسي تعریف کولو ته مې خندا راغلل، هغه داسې په هیجان د پرون شپې پیښه تعریف کول چې زه هم غوږ شوم ترڅو وآورم چې آیا د رښتیا د کارونه ما کړي؟ البته پرون شپه زما هغه کار هیڅ زما په کنټرول کی نه وو، پرون شپه چې کوم چاقو ما خطا کړو د هغه کنټرول هیڅ زما لاس کې نه وو، او دا خبری زه لږ ډارولم پرون شپه زه د څو شیبو لپاره د دوه میاشتو مخکې پشان شوی وم، د هغه ورځ پشان چې فهیم مې ووهه ...

ketabton.com - The Digital Library

زه پرون ماښام د آغاګل د هغه حال په لیدو ورخطا شوم او غوښتل مې مرسته وکړم خو هغه کارونه ما ونکړل! البته د هغه لومړۍ نفر لاس تاو کول او لغته ورکول زما خپل کار وو .. خو هغه چاقو په هغه توره شپه کی داسې په هدف او نښه ویشتل زما کار نه وو ...

نه پوهېدم چې څه روان دی؟ او څوک راسره مرسته کوی؟ خو دومره پوهېدم چې هرڅوک چې دی یا د شموئیل لخوا راستول شوی یا د شموئیل په واسطه ما پیژنې! په دی خبره یو دم یقینې وم او پوهېدم چې شموئیل ضرور د دی کیسي په یوځای کې شتون لری ...زه پخپل عجیب غریب فکرونو کی غرق وم چې محمود اغاګل ته په اشاره کولو سره ما ته وویل: دا رښتیا وایې؟
زه چې تراوسه خپل په فکرونو کې غرق وم د محمود په خبره پوه نشوم نو ځکه په ګنګس انداز مې وپوښتل: ها؟ څه وایې؟

ketabton.com - The Digital Library

آغاګل په مشکوک انداز وویل: ګوره د ده په دې کارونو کې ماته یو چل ښکاري، تر پرون پورې ځان بې سواد نیولې وو خو ناساپه خبر شو چې د پوهنتون سند لري، بیا تر ماښام ځان عاجز او ډارن کس نیولې وو خو ناساپه د غلو په راتلو ورځخه د فلم هیرو جوړ شو او نښه ویشتل یې شروع کړل، باور وکړه زه فکر کوم دا عادي کس نه دی.

د هغه په خبره ما او محمود دواړو په یو ځل وویل: بنده کړه خوله دی.

زموږ په خبره هغه نور هم خپل خبرو ته مالګه،مرچکي ورکړو او خلاصه چې په نیم ساعت کې ماته زر رقم لقبونه راکړل لومړی ویل دا کوم پټ ساتونکي دی؟ بیا یې ویل کوم پټ د پولیسانو مامور دی، بل ځل یې ویل ضرور د یو پیسه دار سړي زوی دی چې خپل د پلار سره یې جنګ کړی او داسې ځای راغلې؟! د هغه دی خبری ته می یو څه حیرت وکړو ځکه څه ناڅه هغه

ketabton.com - The Digital Library

جنګ او پلار موضوع یی صحیح ګمان کړی و بغیر د پیسه دار ښخه ...

خلاصه چی دومره خبری وکړل چې اخر کې محمود خپل د لاس چاقو کوم چې غوښه یې ورباندي ټوټه کول د هغه و مخ ته ونیول او ویې ګواښه و چې که نور چوپ نشې نو په همدی وهې او بلاخره د محمود ګواښ کار وکړو او آغاګل خپل خوله بنده کړل خو بیا هم ما ته یې په سترګو،سترګو اشاره کول چې د هغه دی کار ته زما بیحد خندا راغلل خو د دی ښځه مخکې چې کوم څه ورته ووایم د هوټل مالک می ولید چې خپل کوټې ته ننوت د هغه په لیدو بغیر له دی چې د آغاګل اشارو ته کوم توجه وکړم، د لږ کار لرم په ویلو له آشپزخاني ووتلم ..

د هوټل د مالک د کوټې دروازه مې وټکول او ډیر ژر له هغه خوا د ننوتلو اجازه صادر شول کله چې کوټې ته ننوتلم نو د هوټل مالک مې ولید چې خپل د میز څنګ

ketabton.com - The Digital Library

ته ولاړ وو او خپل کورتي باسل زما په ليدو په مسکا
يې ويل: ته کله راغلی؟
- دوه ساعت کيږي تقريباً.
زما په دې خبره د هوټل مالک په حيرت خپل کورتي په
څوکۍ واچول او داسې حال کې چې کښيناست زما
خواته يې راوکتل او ويې ويل: نو ولې ما ونه ليدلی؟
کله چې هوټل ته راغلم نو لومړۍ د دې لپاره چې
وګورم ته په څه حالت کې يې؟ او آيا خپل د نوي کار
سره دې عادت دې کړی او کنه؟ د هوټل د مديريت
بخش ته ورغلم خو ته هلته نه وې؟ نو خان ويل تر
اوسه نه يې راغلې؟!

- زه وخت راغلې وم، خو ... هغ... هغه اصل کې زه
اشپزخانه کې وم.

زما په دې خبره د هغه وريځې د حيرت پورته شول او
ويې ويل: هلته دې څه کول؟مګر پرون ما تاته نوي
دنده نه وه درکړې؟

ketabton.com - The Digital Library

- هو ...خو ... اوممم .... هغه ... زه نغواړم هغه کار وکړم.
زما په داسې ناساپه ځواب هغه د کښیناستلو حال کې لړ تم شو، خو د څو شیبو وروسته په تروش تندی خپل په څوکۍ کښیناست او ویې ویل: ولې؟ تر کوم حد چې فکر کوم د ګارسونې او ځغاستو،راځغاستو د کار څخه خو ډېر ښه دنده ده، منم شاید ستا د سند په اندازه نه وی خو بیا هم ..
خبری ته مې پرینخود او ژر مې وویل: نه، خبره زما د سند یا کوم بل څه نه ده، هغه ... اصل کې زه د ګارسونې په دنده راضي یم، نو ځکه نغواړم د مدیریت کار وکړم.

د هوټل مالک څو شیبې په زیر راوکتل د هغه وروسته په حیرت یې وویل: ستا دا انکار خو د نوخان له لاسه نه دی؟ هغه خو کوم څه نه دي درته ویلې؟
- نه .. نه اصلاً، هغه هېڅ نه دی ویلي برعکس هغه پرون خپل تر وس زما سره مرسته هم وکړل،اصل

ketabton.com - The Digital Library

ستونزه زما ده، هغه .. زه تر ناوخته هوټل کې نشم پاتي کیدلې.

او بیا ورته شروع شوم او خپل حالت مې بیان کړو حتا د پرون ماښام د غلو کیسه مې لا ورته وکړل زما د خبرو خلاصیدو وروسته هغه په خلاصه خوله د حیرت راوکتل او د څو شیبو چوپتیا وروسته یې وویل: باور مې نه راځي تا واده کړی؟ د ښهرې او عمر څخه دی نه ښکاری ...ما فکر کاوه مجرد یې؟

نه پوهېدم د هغه دی پوښتنی ته څه ځواب ورکړم؟ چې هغه پخندا شو او ویې ویل: یوازی راته جالب وه نو ځکه مې وویل، په هر حال زه د دی خبری پوهیدلو وروسته چې تا پوهنتون ویلې نشم کولای تا په ګارسوني کې ونیسم.
د هغه په دی خبره ورخطا شوم فکر مې کاوه شاید غواړې ما له کاره وباسي؟ په دی فکر خوله مې جوړه کړل ترڅو ورڅخه درخواست وکړم چې داسې کار

ketabton.com - The Digital Library

ونکړی، ما دی کار ته اړتیا درلود ما نشو کولای یو ځل
بیا بیکاری وزغمم،خو زما د څه ویلو

مخکې هغه وویل: زما په نظر دا به بیعقلی اوسیږی
چې زما هوټل کې یو تعلیم یافته کس شتون ولري او
زه خپل د هوټل مدیریت یو داسې هلک ته په لاس
ورکړم چې خپل نوم لا صحیح نشی لیکلې، نوخان
دومره تعلیم نلری څومره چې ته لری خو هغه وخت
لری ...

څو شیبې چوپ شو د هغه وروسته یې وویل: ته تر
څومره وخت هوټل کې پاتي کیدلې شی؟
- ماذدیګر، ماښام پوری!
هوټل مالک- مطلب تر پنځه،پنځه نیم بجو پوری؟
- هو همدومره راځي.
زما په دی خبره هغه په خوشحالۍ وویل: نو ستونزه
حل شوه.

ketabton.com - The Digital Library

په تعجب مې وروکتل غوښتل مې پوښتنه وکړم ستونزه څنګه حل شوه؟ آیا غواړې ما له کاره وباسي؟ خو یو ځل بیا زما د څه ویلو مخکې هغه په خوشحالۍ وویل: ما تاته په ګارسوني کې شپږ زره افغانۍمعاش درکو او ته په هغه باندی خوشحال وی! خو اوس چې معاش مې درته نهه زر کړو خو دوه، درې ساعت اضافه کار راغلو نو ته یې نشې کولای، زه غواړم ستا د هغه ګارسوني کار ورکړم نوخان ته سره ده ستا د څو ساعته مدیریت! مطلب ته خپل په همغه پخواني وخت پنځه بجو لاړشه کور ته ستا پاتي دوه، دری ساعت د مدیریت کار هم نوخان کوی.

- څنګه زه پوه نشوم؟ یعنی نوخان هم زما د ګارسوني دنده کوی او هم د مدیریت؟ نو زه څه وکړم؟
زما په خبره د هوټل مالک پخندا شو او ویې ویل: ته څومره ساده یې، زما مطلب دا دی چې ته تر پنځو بجو که غواړې کار وکړې نو تاته همغه پخواني یعنې د ګارسوني شپږ زر افغانۍ معاش درکوم،ستا د معاش

ketabton.com - The Digital Library

درې زره افغانۍ ورکوم نوخان ته،ځکه هغه ستا لځایه درې ساعت اضافه ستا پکار پاتی کیږی.

تازه مې د هغه په خبرو سر خلاص شو او خوشحال شوم که څه هم پیسې مې درې زر افغانۍ کم کیدل او همغه د ګارسوني معاش مې اخیست،خو په هر حال دنده مې ښه وه نور مجبور نه وم هره شیبه د یو میز څخه بل میز خواته وځغلم او د خلکو فرمایشونه راوخلم، اوس د میز شاته کښیناستلم او همغه معاش مې اخیست. زما په چوپ کیدو د هوټل مالک سر وخوځاوه او ویې ویل: څنګه؟ و دی نه ویل منې او کنه؟

د هغه په غږ په خود راغلم او ژر مې وویل: هو، مطلب منم یې.
هوټل مالک په خوشحالۍ خپل څوکۍ ته تکیه ورکړل او ویې ویل: ډېر ښه، نو ورځه خپل کار ته ورسیږه او هو د تلو مخکې نوخان ته هم ووایه چې دلته راشي

ketabton.com - The Digital Library

ترخو د هغه سر هم خلاص کړم.

- سمده.

سمده مې وویل خو د کوټې څخه ونه وتلم، غوښتل مې د هغه څخه اجازه واخلم ترخو هم کور ته لږ وخت لاړشم او هم مې غوښتل لږ پیسي واخلم، که څه هم پرون ماښام هغه دوه زره افغانۍ کوم چې د غل له جیب څخه زموږ په نصیب شوی وه ما او آغاګل یو د بل سره نیم کړی وه او زر ما او زر آغاګل اخیستې وه، خو بیا هم زر افغانۍ هیڅ نه کیدل ما غوښتل یو دوه،درې زر افغانۍ نور هم د هوټل د مالک څخه قرض کړم ترخو نن اقرا ویسم ډاکټر ته نن سهار چې راتلم طبعیت یې ماته د نور ورځو په پرتله ډېر خراب معلومیدی.

هوټل مالک- خیرت خو دی؟ څه شوی؟

د هغه په غږ خپل د فکرونو څخه بهر شوم او په بیحد شرم مې وویل: هغه ... اوممم .. ما غوښتل که امکان

ketabton.com - The Digital Library

يې وی زما د معاش څخه يو څو زر روپۍ همدا اوس ماته راکړی ځکه زما پکار دی، بيا د مياشتي اخر کې هغه روپۍ زما د معاش څخه وګرځوي او همچنان که اجازه راکړی زه نن لږ وخت لاړشم ...!

د هوټل مالک څو شيبې په زير،زير راوکتل داسې چې خپل د کړی خبری څخه پښيمانه شوم، اه چې څومره مې دا حالت کې خپل په پخواني کار پسی آرمان وشو، څو مياشتي مخکې خپل د رضا او خوښي مالک وم هر کله چې غوښتل مې کور ته تللې شوم او هر څومره چې غوښتل مې پيسي مې راخيستلې شول بغير له دې چې چا ته داسې سوال وکړم. د هوټل د مالک په غږ مې د هغه خواته وکتل هغه داسې حال کې چې خپل د ميز د روق څخه پيسي راخيستل ويې ويل: سمده خو يو نن درته دا اجازه درکوم ځکه دا دوه،دونيم مياشتو کې تا هېڅکله داسې کوم درخواست نه وکړی خو د دی وروسته پام نيسه په وخت به راځې او منظم به کار کوی ما د بې نظم او تنبل کسانو څخه بد راځې.

ketabton.com - The Digital Library

د دی خبری سره سم یې درې زر افغانۍ زما خواته ونیول، د هغه په دی کار بیحد خوشحاله شوم لاس مې اوږد کړو ترڅو پیسې راواخلم او همغه حال کې خوله مې د مننې د الفاظو لپاره جوړه کړل چې ناساپه د کوټې دروازه په کلک خلاصه شوه او آغاګل داسې حال کې چې د ورخطای څخه یې رنګ پریدلې وو کوټې ته رانوت او زما خواته په کتو شو.

د هغه د نظر څخه مې هېڅ ښه احساس وانخیست، د هغه کتلو کې وېره وه .. او دا وېرې زه ډارولم بد احساس مې درلود فکر مې کاوه کوم بده پیښه واقع شوی؟ او دا حس مې هغه وخت صحیح ثابت شو کله چې آغاګل په اندیښنی وویل: طاها ... هغه ... راځه لاړشو کور ته ..
په لړزانه غږ مې وویل: څ ... څه شوی؟
آغاګل ژوره ساه واخیسته او ویې ویل: کوم خاص خبره نه ده هغه ... لکه چې د وریندارې فشار لږ ښکته

ketabton.com - The Digital Library

شوی وو، بابا او ادی ورېی ډاکټر ته ما ویل ښه به وی
چې ته هم لاړ شې ...؟

د آغاګل په خبرو کې زما سر یوازی په یو لفظ خلاص
شو او هغه دا چې اقرا په شفخانه کېده ...او بس نور
پوه نشوم چې څه یې وویل او څه نه، په ځغاستو د
کوټې د دروازي خواته روان شوم بغیر له دی چې د چا
خبری ته غوږ شم یا حتا د اغاګل څخه د هغه شفخاني
ادرس لا پوښتنه وکړم، یوازی غوښتل مې اقرا ووینم،
غوښتل مې خپل په سترګو ووینم چې ښه ده ...
ورخطا وم .. خپل په ژوند کې د لومړۍ ځل لپاره
داسې ورخطا شوی وم، داسې چې نه پوهېدم څه
وکړم؟

لا د هوټل څخه نه وم وتلې چې آغاګل زما پسې
راورسید زه خپل په کارونو نه پوهیدلم هسې د
لیونیانو پشان خپل په ځان څرخیدم،په ژوند کې د
لومړۍ ځل لپاره داسې لاس او پښه شوی وم مغزو مې

ketabton.com - The Digital Library

هېڅ کار نه کوو د اغاګل په غږ د هغه خواته متوجه شوم هغه په تروش تندی چې اندیښنه ورڅخه له ورایه ښکاریدل زه یې د لاس څخه کش کړم او همغه حال کې چې خپل موټر سایکل خواته یې وړلم کرار یې وویل: آرام اوسیږه طاها، کوم څه نه دی شوی ومې ویل کنه فشار یې لږ ښکته شوی ادی او بابا ورسره دی زوی دی هم زموږ کور کیدی خیرو خیرت دی راځه زه دی هغه شفخاني ته ورم، د دی ځای څخه دومره لری نه ده.

د هوټل څخه تر هغه شفخاني کوم کې چې اقرا وه شاید شل دقیقي لاره وه، خو پر ما دومره تېر شول لکه شل قرن، تر څو چې رسیدلو ذهن کې مې زر رقم فکرونه راغلل د اقرا د نن سهار خراب حالت مې رایاد شو او پر ځان مې لعنت وویل چې ولې مې هغه داسې حال کې یوازی پریخودلې وه، همدا چې شفخاني ته ورسیدو بغیر له دی چې د آغاګل په تمه شم د شفخاني

ketabton.com - The Digital Library

خواته په منډه شوم نه پوهېدم چې اقرا په کوم بخش یا کوم منزل کیده؟

یوازې د لیونیانو پشان ټول شفخانه مې تر پښو لاندی کړل اخر کې په حاجی صیب مې نظر ولګید چې د یو کوټې مخکې د اغاګل د مور سره په څوکۍ ناست وه، د هغوې په لیدو ګامونه مې هغه خواته چټک کړل او همدا چې ورسېدم بغیر د سلام کلام څخه یوازې یو پوښتنه مې وکړل"اقرا چیرته ده؟" زما په غږ هغوی دواړو زما خواته راوکتل، حاجي صیب د څوکۍ څخه پاسېد او داسې حال کې چې لاس یې زما پر اوږی کیخوده مخامخ کوټې ته چې دروازه یې بنده وه او عاجل بخش ورباندی لیکل شوی وو اشاره وکړل او ویې ویل: دننه ده ډاکټران ورسره دی.

غوښتل مې د کوټې خواته لاړشم خو حاجی صیب پرینخودلم او ویې ویل: د تلو اجازه نشته، ډاکتر ویل

ketabton.com - The Digital Library

همدلته په تمه اوسیږو، هلته یوازې یو مریض نه دی نور مریضان هم دی.

په دې خبره شاته راغلم خو زړه مې بې واره درزیدو، د آغاګل د مور خواته چې کرار یې ژړل مخ وګرځو او ومې ویل: تاسو څنګه خبر شوی؟
زما په غږ هغې راوکتل او خپل د اوښکو پاکولو حال کې ویل: جمیله د هغې سره وه چې ناساپه په ورخطاې راغلل او ویې ویل چې اقرأ لورکې بې هوښه شوی، د هغې په خبره موږ هم په تلوار هلته لاړو او کله چې هغه مو بې هوښه ولیدل نو دلته ډاکتر ته مو راوستل.

په ګنګس حالت مې سر وخوځاوه او د کوټې د دروازې سره په دوه پښو کښیناستلم، اقرا ... زما ښځه ... زما ناموس ... په بد حال کې په کور کې بې هوښه شوی وه ... او ...او د دې لځایه چې زه ... خاوند یې ... د هغې څنګ کې اوسیږم او د هغې مرسته وکړم ...

ketabton.com - The Digital Library

بیګانه خلکو هغه تر ډاکتر راوړی وه ... دا خبره د هضمولو وړ نه وه ... هغه منفي احساسات چې دا دوه میاشتو کې ما تر یو حد کنټرول کړی وه ناساپه د یو شدید طوفان پشان زما په ذهن چپه واچول ... داسې یو مضبوط چپه چې تر څو د کوټی دروازه خلاصیدل او ډاکتر ورڅخه راوت زه په همغه حالت کې ګیر پاتې وم ...

د دروازی په خلاصیدو په تلوار لځایه پاسېدم لومړی د عمر پوخ یو ډاکټر او ورپسي یو ډاکټره له کوټې راووتل او د هغوي پسي یو ځوانه نرسه چې د یو کتابچي پشان شئ هم لاس کې وو د هغوی څنګ ته روانه وه، د هغوې فکر زما خوا ته نشو او مخامخ د حاجی صیب خوا ته ورغلل، د عمر پوخ ډاکټر داسي حال کې چې خپل دستکشي له لاسونو څخه ویستل ویې ویل: تاسو د دی مریض پایوز یاست؟

ketabton.com - The Digital Library

د ډاکټر په خبره حاجی صیب په تلوار سر د "هو" په بېه وخوځاوه او ويې ويل: هو، خیرت خو دی؟ زموږ مریض څه مشکل لری؟
ډاکټر بغیر د څه ویلو تندي تروش کړو او د تلو وخت کې وويل: زما کوټې ته راشې تر څو خبری وکړو.

ډاکټر لا دوه ګام نه وه اخیستی چې ما وریسي غږ کړل، ما د هغه د داسي تشریفاتو وخت نه درلود ما غوښتل همدغه شیبه پوه شم چې په اقرا څه شوی؟ ما غوښتل هغه ووینم، د هغې غږ واورم، ترڅو چې د هغې غږ مې خپل په غوږنو اوریدلې نه وی زړه مې نه صبریدی، زما په غږ ډاکټر د سترګو له کونج راوکتل چې زه یو څو ورنږدی شوم او ومې ویل: څه ستونزه لری؟ څه وربادی شوی؟ اوس ښه ده؟ کولای شم ويې وینم؟

زما په مسلسل او پرلپسي پوښتنو ډاکټر کامل زما خواته راوګرځید او داسې حال کې چی د سر څخه

ketabton.com - The Digital Library

ترپښو يې زه د نظر څخه تېرولم ويې ويل: ته د مريض څه کيږې؟

زما د څه ويلو مخکې د اغاګل مور وويل: خاوند يې دی.

د هغې په خبره ډاکټر دا ځل ښه په زير زما خواته راوکتل خو د څو شيبو وروسته يې د څهرې حالت نور هم ونيول شو او دا ځل تقريبا په غوسه يې وويل: که حالت يې دومره درته مهم وو نو ولې دې وختي ډاکټر ته نه راوړل هوم؟
لا مې خوله ځواب ته نه وه خلاصه کړې چې ډاکتر روان شو او همغه حال کې وويل: زما کوټي ته راشې تر څو کامل توګه خبرې وکړو.

که څه هم زړه مې د اقرا خواته وو او غوښتل مې لومړۍ هغه ووينم خو د ډاکټر خبرو زړه کې وېره راوچول دومره چې مجبور شوم ورپسې شم، زما سره حاجی صيب هم د ډاکټر کوټې ته رانوت او د هغه

ketabton.com - The Digital Library

سره د اغاګل مور هم راغله ډاکټر په همغه تروش تندی خپل د څوکۍ شاته کښیناست او مورې ته یې هم د کښیناستلو وویل کوټه کې دوه څوکۍ د ډاکټر د میز مخامخ وه او یو کوچ د کوټې کونج کې وو د اغاګل مور د کوچ خواته لاړل او زه د ډاکټر مخامخ په څوکۍ کښیناستلم.

زمورې د کښیناستلو سره سم هغه نرسه او ډاکتره هم کوټې ته راننوتل ډاکټر خپل د مخ څخه یو ورقه او قلم راوخیست او د یو څه د لیکلو وروسته یې هغه زما خواته ونیو او ویې ویل: دا دوا راوړه د هغه وروسته به خبری وکړو.
په تلوار مې نسخه د هغه له لاسه واخیستل او له کوټې ووتلم همدا چې دروازه مې خلاصه کړه نو اغاګل مې د کوټې مخ کې ولید زما په لیدو په تلوار یې پوښتنه وکړل چې څه شوی؟

ketabton.com - The Digital Library

نسخه مې مخ ته ونیول او پوه مې کړو چې غوارم
لیکل شوی دوا راوړم اغاګل زما د لاس نسخه
واخیستل او ویې ویل: ته همدلته اوسیږه زه یې
راوړم.
غوښتل مې مخالفت وکړم خو هغه په زوره نسخه زما
له لاسه واخیستل او د تګ حال کې وویل: دواخانه د
سړک هغه بل غاړې ته ده، ته په دی حالت باندی د
سړک څخه نشی اوړیدلی.

د دی خبره سره سم په تلوار زما له مخي لری شو، د
هغه په تلو په سست او بیحال ګامونو د دهلیز د
څوکۍ خواته لاړم او کښیناستم "اه" که نن آغاګل نه
وایې یا د هغه مور او حاجی صیب نه وایې نو زما او د
اقرا په سر به څه بلا راغلې وایې؟ محمد به څنګه
شوی وایې؟ دی خبرو ته فکر کول لا زه لیوني کولم، که
نن د آغاګل مور اقرا په هغه خراب حالت کې نه وایې
لیدلې او ډاکټر ته یې نه وایې راوړی یعنې تر ماښام تر

ketabton.com - The Digital Library

کوم وخت چې زه کور ته تلم تر هغه وخت به ایا اقرا هغسې پاتې شوې وایي؟

ناساپه یو صحنه مې ذهن ته راغلل ... اقرا پر ځمکه غورځیدلې وه، محمد یې سر ته ناست وو ژړل یې او همغه حال کې په ژړا باندی اقرا له اوړی کش کول ترڅو پاسیږی خو هغه بې هوښه پرته وه، دومره هغه صحنه مې د سترګو وړاندی د حقیقت پشان وه چې لاس مې اوږد کړو ترڅو اقرا راپورته کړم خو ناساپه د آغاګل په غږ سترګي می خلاصی کړل ...

په ګنګس انداز مې وروکتل چې آغاګل د دوا پلاستیک زما لاس ته راکړو، د هغه په دی کار تازه په خود راغلم په تلوار مې دوا ورڅخه واخیسته او د ډاکټر د کوټې خواته روان شوم، دوا مې په همغه خراب حالت باندی د ډاکټر مخې ته کیخودل او په څوکۍ کښیناستلم، ډاکټر دوا واخیستل د کتلو وروسته یې نرسي ته ورکړل او همغه حال کې ورته یو څه نور فرمایشات هم

ketabton.com - The Digital Library

ورکړل او بلاخره د هغوی د تګ وروسته ډاکټر زما خواته چې د ډېر ورخطای او اندیښنې ځخه په پښو بند نه وم مخ کړو او ويې ويل: خبره ډېره نه کش کوم ستا د ښځې يوه ګرده د فعاليت ځخه وليدلې، مطلب خرابه شوی ده، شايد يوه هفته کيږی چې ګرده يې خراب شوی او همدا د ګردی خراب کيدل د دی سبب شوی چې دا دومره درد ولری او داسی کمزوری شې او وزن له لاسه ورکړی ..

د همدی ساعت ځخه وروسته هرڅومره وخت چې تاسو پرېږدي چې خرابه ګورده يې په بدن کې پاتې شې هغومره د دی ژوند ته خطر دی،ځکه د هغې خراب شوی ګرده د هغې د بدن نور غړی کرار،کرار د ځان سره خراب کوی نو غوره دا ده چې ژر تر ژره يې ګرده راوويستل شې د دی ځخه مخکې چې دا بل ګرده يې هم خرابه شې، البته دا بل ګرده يې هم سل سلنه جوړه نه ده خو ... خو د هغه ځخه لا بد خبر دا چې ښځه دی

ketabton.com - The Digital Library

کم او زیاد د یو نیم میاشتي ماشوم لری البته باید وواېم درلود!؟

خو د درد،میکروب او زر نور دواګانو د خوړلو له سبب ماشوم مړ شوی خو غورځیدلې نه دی، اوس دا ستونزه د ګردی د ستونزی سره یوځای شوی او نږدی ده ټول بدن ونیسي ته یوازی یوه لاره لری او هغه دا چې ژر تر ژره خپل ښځه اپریشن(عملیات) ته تیاره کړی، او ځکه چې ستاسو اقتصادی حالت راته چندان ښه نه ښکاری نو زه دومره فیس او پیسي نه اخلم اصل کې د ګردی عملیات زه د شل زر افغانۍ خخه په کمه نه کوم خو ستاسو مراعات به وکړم او دا عملیات به په پنځلس زر افغانۍ وکړم دا یوازی د ګردی عملیات دی،د ماشوم لری کولو لپاره اغلب وخت موږ د صفای څخه کار اخلو خو ځکه چې ستا د ښځې یو ګرده ستونزه لری او بل له فعالیت غورځېدلې نو موږ د پاکي لځایه یو بل جراحي عملیات کو او ماشوم لری ختا کوو چی دا عملیات هم ځانته جلا قیمت لری او ...

ketabton.com - The Digital Library

ډاکټر خبری کول، قیمتونه یې ټاکل د لری ختا کولو او غورځولو داستان یې تعریف کاوه خو زما ذهن کې یوازی یوه جمله ګرځیدل" ستا د ښځې ګرده د فعالیت څخه ولیدې او باید ژر تر ژره عملیات کړو د هغه څخه بتر دا چې ښځې دی ماشوم هم درلود چې هغه هم خراب شوی او باید سقط شې" دومره مې دا خبری ذهن کې وګرځیدل چې اخر کې د حاجی صیب د بسم الله او بیا د هغه لاسونه چې زه یې ونیولم ترڅو له څوکۍ ونه غورځیږم د هغه جهنم څخه راوویستلم او د بیخبری نړۍ ته لاړم ...

***

بوټونه مې د دهلیز د دروازی سره وویستل خو کور ته د ننوتلو مخکې و دریدم، ستوني مې تازه کړو ترڅو پوه شې زه راغلې یم او همداسې هم وشول څو شیبې لا نه وه تیر شوی چې د آغاګل مور راووتل زما په لیدو

ketabton.com - The Digital Library

په تلوار زما خواته راغلل او په خلاص تندی وویل:
راځه زویه خپل کور د دی ولې اجازې ته ولاړ یې؟

د سلام پر ویلو سر مې وخوځاوه او ورپسې شوم هغه د دی لځایه چې زما سره راشی زما له لاسه یې د اقرا دوا شیان واخیستل او د اشپزخانې خواته لاړل، د هغې په دی کار خوشحال شوم غوښتل مې یو څو شیبې د اقرا سره یوازی اوسیږم، په همدی فکر کرار د اقرا د کوټې خواته روان شوم دروازه مې خلاصه کړه اقرا د کوټې کونج کې په چپرکټ باندی ویده وه، البته د خوب څخه ډېر حالت یې د بی هوښ انسان پشان ښکاریدو، رنګ یې تک ژیړ شوی وو،سترګې ننوتلې او تور حلقې کړی وه، دومره وزن یې دا یوه هفته کې له لاسه ورکړی وو چې هډوکې راوتې وه.

کرار یې څنګ ته نږدی شوم په لاسونو باندې شنه او تور داغونه وه کوم چې زیاتر یې د ستن او کنول لګولو له لاسه وه یا هم د وینو اخیستلو او زر نور چکاپ کولو

ketabton.com - The Digital Library

له سبب، د لاس رګونه يې د ډېر ډنګر والي له لاسه شنه،شنه راوتي وه، د هغې د دی حال د ليدو طاقت مې نه درلود دا چې داسې بيحال پرته وی او خپل د شاوخوا څخه په هېڅ نه وی خبر، خو کله چې هغه ورځ ته مې فکر کاوه نو په همدی حال مې هم شکر باسو او لځان سره مې ويل ناشکری مکوه شايد مريضه وی خو همدا چې ژوندی ده يو نړۍ ارزی ...

هرڅومره چې مريضه ده په بد حال ده ژوند خو ده! نفس خو اخلې؟ او همدا خبرو زما زړه کرار کاوه، هغه ورځ د ډاکټر په هغه ناساپه خبرو چې د ماتي راديو پشان په يو ساه يې د اقرا په اره وکړل زه پخان پوه نشوم او بې هوښ شوی وم، خو کله چې په هوښ راغلم نو تازه مې سر خلاص شو چې څه مصيبت مې په سر رانازل شوی؟ هغه ورځ زه په ډېر خبرو پوه شوم لومړۍ دا چې زما د پوزی وينو کولو اصلی سبب دا دې چې زه عصبي فشار لرم او کله چې ډېر غوسه،خفه، يا استرس ولرم نو دا عصبي فشار مې

ketabton.com - The Digital Library

پورته کیږی او د دی پورته کیدلو له سبب کله ناکله مې پوزه په وینو کیږی یا کله ناکله بې هوښ کیږم ډاکتر ویل که کنټرول یې نکړم نو امکان لری سکته مغزی وکړم!

په هر حال په هغه ورځ د ډاکټر دا خبری ما هېڅ وا نه وریدل ځکه ټول فکر مې د اقرا خواته وو، او دا چې د هغې چپه ګرده په کامل توګه خراب شوی او باید عملیات شي او د هغه څخه بتر دا چې اقرا څومره د درد ګولې او زر رقم دواګاني چې زما په پټه خوړلې وه د دی سبب شوی وو چې د یو نیم میاشت ماشوم یې په کامل توګه د ډیر دوا خوړلو له سبب خراب شي.

او دا مصیبت د ګوردی د خراب کیدل څخه ډیر لوي مصیبت وو، ډاکټر د دوه عملیاتو هغه هم په یو وخت کې د کولو وړاندیز وکړو خو قیمت یې ډیر وو تقریبا پنځوس زر افغانۍ راتلل؟! هغه هم هغه وخت کې چې زما جیب کې د غربت له لاسه موږکانو کرکټ کاوه،

ketabton.com - The Digital Library

حاجي صيب او اغاګل مشوره راکړل چې اقرا په همغه ورځ يو بل ډاکتر ته ويسو، ځکه هغوي فکر کاوه چې شايد دا ډاکټر خپل د جيب لپاره داسي خبرى کوى او امکان لرى دروغ وايي او ستونزه دومره جدى نه وى؟

خو کله چى دوه نور ډاکټرانو ته مو هم ويوړل او هغوى هم همدا خبره وکړل نو مجبور د کور د مالک خواته لاړم کوم چا ته چې ما دونيم لک افغانۍ ورکړى وه او کور مې ورڅخه ګرو کړى وو،د هغه څخه مې يو لک افغانۍ واخيستل او کور مى د ګرو لځايه مياشت کې په څلور زر افغانې کرايه کړو البته اول کې نه منل خو زما او د اغاګل په ډېر زارۍ کولو راضې شو د هغه وروسته همغه ډاکتر ته لاړم او د عمليات کولو خبره مې وکړل ....

او ډاکتران نه وو سم دم قصاب وو! د يو ساعت په موده کې اقرا عمليات کړل خراب ګورده يې او ضايع شوى ماشوم دواړه يې لرى ختا کړل او خبره خلاصه

ketabton.com - The Digital Library

... البته د اقرا د عملیات کوکونه چې ما کله ولیدل نو په حساب باندی ځلور ګوتي نور که یې ملا ورته څیرې کړی وایې نو بغیر د کوم شک څخه چې دوه نیم کیدل .. یعنی دوه ولیشت یې نس او ملا ورڅخه څیری کړی وه تقریبا شل،دویشت کوک یې ورکړی وه داسې کوکونه چې زیاتر د کالو ګنډولو پشان وه نه د بدن ...

اه څومره بد ورځې وه هغه لومړۍ هفته یو پښه مې شفخانه کې وه د اقرا لپاره او بل د اغاګل دوي کور کې د محمد لپاره ... خدای دی د حاجی صیب کورنۍ ته جزای خیر ورکړی که دوي نه وایی خدای خبر که ما کوم کار سر ته رسولې وایې، د اغاګل مور د یو رښتینې مور پشان د عملیات د لومړی ساعت څخه تر همدا اوس د اقرا سره وه او یوه شیبه یې لا هغه یوازی نه پریخودل ...

اقرا خوب کې لږ وخوځیده چې د درد له لاسه یې "اخ" له خولې ووت، د هغې په دی دردمند غږ په تلوار

ketabton.com - The Digital Library

ورنږدی شوم ترڅو وګورم څه ستونزه لری؟ چې نظر مې د هغې څنګ ته د چپرکټ څخه په راښکته شوی د وینو پشان پلاستیک ولګید چې سر یې د دوه ګوتو په انداز پنډ پیپ په واسطه د اقرا په چپ اړخ ګورده کی وو، دا پیپ او پلاستیک یو هفته مخکې کله چې د هغې ګورده یې وویستل نو ډاکترانو ورته تېر کړو، ویل یې د یو هفتې لپاره دی د هغې ګورده کې وی، ځکه چی ګورده یی تازه ویستلی او هغه بله ګورده یی هم لږ کمزوری ده او سم فعالیت نشې کولای نو د یو څو وختو لپاره دا پیپ د مرسته کوونکي ګوردی پشان کار کوی ...

او د دی لځایه چی اوبه ګورده صاف کړی او بیا تشناب ته لاړه شې اوبه به د تصیف وروسته مستقیم د دی پیپ په واسطه دی پلاستیک ته راځې، مطلب تشې متیازی به په همدی پلاستیک کې کوی دا پلاستیک دا یوه هفته ما خالې کاوه او خومره اقرا په دی کار شرمیدل او ژړل یې، د هغې په دی ژړا او شرمیدلو ما د

ketabton.com - The Digital Library

عملیات په دویم ورځ د هغې سره جنګ وکړو ... زه د هغې خاوند وم او د هغې ښه، بد ، روغ ، ناجوړ ټول پر ما مربوط وه نو څه مطلب چې دا دی د یو داسي بې معنا کار لپاره وژاړی؟ او وشرمیږی؟

البته د زړه اصل کوفت مې د هغې د پخواني کارونو له لاسه وو، کوم وخت چې ما به ورته ویل راځه ډاکټر ته لاړشو خو هغې به انکار کاوه او په دروغو به یې ویل ښه یم ... که همغه وخت ډاکټر ته تللې وایې شاید ګورده یی نه وایې خرابه شوی،شاید هغه ماشوم د ډیر دوا خوړلو له لاسه نه وایې ضایع شوی او زر نور شاید ... شاید .. چې د اقرا د مریض څهری په لیدو به مې زړه کې ساتو،څه چې کیدونکې وه هغه شوی وه نو د هغه په یاد راوړل زما په نظر کوم فایده نه درلود بلخصوص اوس وخت چې اقرا مریضه وه او طبعیت یی بیحد نازک شوی وو او په نه خبره به هم خفه کیدل.

ketabton.com - The Digital Library

په هر حال زما هغه تُنده لهجه او څه ناڅه جنګ کار وکړو او اقرا نور د پلاستیک تش کولو حال کی نه ژړل خو هېڅکله هغه وخت کې زما خواته هم نه راکتل او خپل سترګي پټې کول ..

نږدی شوم پلاستیک مې د ځمکي څخه راپورته کړو بیحد د چپرکټ څخه لاندی غورځیدلې وو د همدی سبب اقرا یې پعذاب کړی وه، د بالښت په سر مې کیخود ترڅو چپرکټ ته لږ نږدی اوسیږی او اقرا پعذابه نکړی د کار خلاصیدو وروسته چې سر مې پورته کړو نو د اقرا سترګي مې خلاصی ولیدل د هغې په ویښ لیدو کوښښ مې وکړو خپل ځان خوشحال وښایم ځان خفه یا پریشانه نیول د هغې روحیه خراب کول، ډاکټر ویلې وه کوښښ وکړه خوشحاله یی وساتي او که څه هم زه ذاتً شوخ او ټوکي انسان نه وم خو دا څو وخته د اقرا لپاره مې کوښښ کاوه شوخ اوسیږم ترڅو هغه خپل حالت ته ډېر فکر ونکړی.

ketabton.com - The Digital Library

ښکته شوم تندی مې ورځخه ښکل کړو او پخندا مې
وویل: د خوب وخت اغلې؟
اقرا په نیولې غږ وویل: کله راغلې؟
- تازه راغلم یو څو دقیقي کیږي،څنګه یې؟
اقرا په همغه نیولې غږ وویل: ښه یم، محمد دې راوړو؟

- نه.
اقرا- ولې؟
- لیاده دې وتلې؟ نن اتمه ورځ ده، ډاکټر ویل په اتمه
ورځ کلینک ته لاړشو ترڅو پیپ وباسي ... نو ځکه
محمد مې د حاجي صیب له کوره را نه ویست.
زما په دی خبره اقرا دومره خوشحاله شوه چې د څو
ثانیو لپاره یی خپل حالت هېر شو او غوښتل یې په
تلوار لځایه پاسیږی چی ما له اوږي ونیول او په حیرت
مې وویل: دا څه کوی؟ په کراره دا څه ډول پاسېدل
دی؟

ketabton.com - The Digital Library

اقرا چې تازه خپل د ناساپه حرکت له لاسه درد احساس کړی وو په درد باندی خپل په چپ اړخ باندی لاس کیخود او ویې ویل: اخ هېڅ مې فکر نشو.

د هغې په داسې بې فکری مې تندی تروش کړو خو څه مې ونه ویل،د اغاګل مور چې کوټې ته راننوتل نو ما ورته د ډاکټر ته د تلو خبره وکړل هغې هم زمونږ سر د راتګ وویل ما هم ومنل زما په نظر یو ښځه ښه وه ترڅو د اقرا سره د پیپ لری کولو وخت کې وایي، ډېر ژر مې ټاکسي ونیول او د کور تر دروازې مې راوړل څو دقیقو کې د ډاکټر شخصي کلینک ته ورسیدو، ډاکټر مونږ په بل شفخانه کې لیدلې وو خو د عملیات وخت کې مونږ دلته راغوښتلو خپل شخصي کلینیک ته کوم کې چې د عملیات کولو وروسته اقرا درې ورځی بستری کړل.

په هغه درې ورځو کې تقریبا زما څخه لس زر افغانۍ یوازی د اطاق کرایه او دوه، درې قلم دواګانو اخیستلو

ketabton.com - The Digital Library

باندی ولاړل، بغیر د ډاکټر د عملیات کولو فیس او زر نور بیځایه فرمایشات چې خبره تر پنځوس زر افغانیو ورسېدل،که څه هم ما ته لومړي اولویت او مهم د اقرا حالت وو او اوس هم دي .. خو بیا هم کله چې کتل مې ډاکټر داسې پیسي زما څخه شکول او نه یې کتل چې زه غریب یم که خان؟ نو دا کار یې زور راکو، یعنې دوي یو قوطي ګولې پر ما باندي په درې سوه افغانۍ خرخ کړل داسې حال کې چی همغه ګولې ما پخپل د ذوالفقار په دفتر کې په سل افغانۍ د ورځي خرڅول ...

زه نه وایم چې دوي دې ګټه نکوی، برعکس زه وایم ګټه وکړی دا د هغوي حق دی خو انصاف او حلال ګټه دی وکړی نه دا چې د سل افغانیو په سر دی دوي دوه سوه افغانۍ وګټي بغیر د هغه نور چهارصد بیست بازیانو څخه چې په هر بهانه به زما جیب ته ولاړ وه ترخو پیسي را څخه وباسي، دې یو هفته کې په دی خبره مې پوره سر خلاص شوی و چې دویته اصلا مهم

ketabton.com - The Digital Library

نه ده چې ته پیسې ځنګه او په څه ډول پیدا کوې؟
هغوي ته یوازې مهم دا ده چې ستا څخه یو دوه روپې
اضافه وشکوې وسلام.

اوس هم د مجبوریت څخه مې اقرا دلته راوړی وه،
هغه خبیث ډاکټر هر څومره چې ډېر پیسې اخیستل او
رحم په نوم کوم څه یې نه پیژندل خو په همغه اندازه
هم انکار نشم کولای لیاقت یې درلود، انسانان یې
داسې عملیات کول ته وا د قرباني څاروي! منظم یې
هر غړی ورڅخه راویست او ګنډلو بغیر د کوم استرس
یا اندیښني څخه ...

کلینک ته چې ننوتلو نو څو نور کسان مو هم د انتظار
سالون کې ولیدل، دا کلینک که څه هم د دی ډاکټر
شخصي کلینک په حساب راتلو خو یوازې د ګوردي
بخش نه وو، بلکې دوه،درې نور ډاکترانو هم دلته کار
کوو موږ د ګوردي د بخش خواته لاړو هلته یوازې دوه
ښځې او یو بوډا سړې ناست وه،لکه چې تازه راغلې وه

ketabton.com - The Digital Library

او غوښتل يي عمليات وکړي؟ اقرا مې د ښځو تر ځوکۍ ويوړل او بيا د هغه بوډا سړی خواته چې د کوټي په دی بل اړخ کې ناست وو او تسبيح اړول راغلم، زما په راتلو سړی سر راپورته کړو خو بغير د څه ويلو بيا يي خپل تسبيح اړول پيل کړل ما هم څه ونه ويل او څنګ ته يې کښيناستلم ...

د خبرو په غږ مې نظر د کوټي هغه بلخوا ته شو، چې يو د هغه دوه ښځو څخه د اغاګل د مور سره په خبرو لګيا وه او پوښتني ورڅخه کول او د آغاګل مور هم ماشاءالله لکه بي بي سې راډيو پشان د ښځې د هر پوښتني ځواب په ترجمه او تفسير ورکو يعنې د اقرا د ناروغتوب څخه نيولې د هغې د عمليات، دواګانو، خرچه او حتا دا چې اوس د څه لپاره راغلې يو او په کوم ټکسي کې راغلې يو؟ دا يې لا ورته وويل ..؟!

ما ورته په خلاص سترګو له حيرت کتل! او د هغه ښځه لا ډېر حيرانونکي او عجيب دا وه چې هغه ښځې

ketabton.com - The Digital Library

هم ورته همداسي په ترجمه او تفسیر خپل د راتګ کیسه بیان کړل، خپل د ځنګ جنۍ کوم چې په تور حجاب کې دومره پیچل شوی وه چې نوک یې لا نه ښکاریدو او په ځوکۍ باندی تقریبا څملیدلې وه اشاره وکړل او ویې ویل: دا مې لور ده یو نیم کال مخکې مې ورکړل خپل د لیور زوی ته همدا چې د هغه په نوم شوه ته وا وباندی تور جادوی چې شوی وی ...

ورځ تر بلې خراب کیدل، ډوډۍ نخوړل، وزن یې له لاسه ورکوی،د کور د کار نه وه، یو جوړه کالۍ که وینځلې وایې نو د بل د وینځلو نه وه، دومره خرابه شوه چې پوست او هډوکې شوه څو میاشتي مخکې خاوند د ایران څخه راغلو او واده یې وکړو د هغه د راتلو سره دا نور هم خرابه شوه لومړۍ مو فکر وکړو چې کوم د خدای ناخبر به تعویذونه وباندی کړی وی،خراب وخت دی زموږ د کلې خلک زموږ د خوشحالۍ د لیدو سترګي نلری په همدی فکر مې په زر

ketabton.com - The Digital Library

رقم مولیانو او زیارتونو وګرځول زر رقم تعویذونه مې ورته وکړل خو هېڅ ګټه یې ونه رسول ...

یو هفته مخکې میرې د تلو مخکې وویل چې یو ډاکټر ته یې ویسو مورې هم خپل د کور څنګ ته کلینک ته ویوړل هلته یې راته وویل چې ګورده یې ډېره لړی او د دی ځای ادرس یې راکړو ترڅو راشو، نه پوهېږم چې څه به وکړی خوری؟ دعا کوه چې عملیات یې نکړی د پردی خلکو ښځه ده اوس که خبره عملیات ته ورسېدل خلک به څه وایې؟ اوس یې لا خسرګنې د ورځې زر ځله پیغورنه او طعنې راکوی وایي خپل مریضه لور یې پر مورې خرڅه کړل،چا نکول پر مورې یې تېره کړل، اوس لا ورځ کې زر ځله زمورې تر غورې تېره وی چې دا خو ښځه نه ده او مورې خپل زوی ته بله ښځه کوو که سبا ورځ عملیات یې وکړو نو بیخي بهانه لاس ته ورځې ...

هغه ښځې خبری کول فریادونه یې کول خو زما نظر د څو شیبو لپاره د هغې څنګ ته په هغه جنۍ ولګید چې

ketabton.com - The Digital Library

خپل د مور د هر خبري سره ځان غونج کاوه، اه څومره جاهل خلک لرو افسوس دی زموږ د ټولني په دی بول فکر کولو وی ...یو نیم نظر مې د هغه بوډا سړی خواته واچو او کرکه مې ورځخه راغلل چې خپل د اولاد د صحت او سلامتیا لځایه ورته ولور او د خلکو خبری مهم دی، نظر مې په بیزاری د هغه ځخه واخیست او د اقرا خواته می وکتل اقرا صحیح په څوکۍ نشو کښیناستلې او پعذاب معلومیدل له څوکۍ پاسېدلم او د هغی خواته ورغلم.

- ښه یې؟
زما په غږ اقرا په بیحال نظر راوکتل چې زه یو دوه ګام نور هم ورنږدی شوم.
- درد لری؟
اقرا داسی حال کی چې سر یی لاندې نیولې وو په بیحد نیولې غږ یی وویل: نشم کښیناستلې.

ketabton.com - The Digital Library

د هغې په دې خبره لږ ورخطا شوم د اوږې څخه مې ونیول ترڅو مرسته وکړم باسېږي، چې تازه د اغاګل مور زموږ خواته فکر شو.

اغاګل مور- څه شوي زویه؟

داسې حال کې چې کوښښ مې کاوه بغیر د کوم پعذاب کولو اقرا له څوکۍ راپاڅوم ومې ویل: نشې کښیناستلې درد لرې(اقرا ته مې خپل اوږه تکیه کړل او ومې ویل: پر ما تکیه وکړه او کرار راپاڅېږه ترڅو چې زموږ نمبر راځې همدلته به کرار، کرار قدم ووهو سمده؟

اقرا د سر په خوځولو زما خبره ومنل او په بیحد خوارۍ ودرېدل کله چې پر ما یې تکیه وکړل نو باور مې نه راتلو، دومره ډنګره شوی وه چې تکیه کول یې هیڅ نه ښکاریدل، بغیر له دې چې دهلیز کې موجود کسانو ته کوم توجه وکړم کرار،کرار مې اقرا د ځان سره وګرځولو زموږ نمبر دویم و، همدا چي د ډاکتر له کوټې نفران راووتل نو موږ ننوتلو، ډاکټر زموږ سره ښه

ketabton.com - The Digital Library

ګرم ستړ مشې وکول، اخر موږ يې خاص مشتريان وو! مريض ورته نشم ويلې ځکه هغه زموږ سره د دوکاندار او اخيستونکې معامله کړی وه نه د ډاکتر او مريض ...

د سترې مشي وروسته ډاکټر د کوټي کونج کې ايخودل شوی کټ ته اشاره وکړل او له اقرا څخه يې وغوښتل ترڅو هلته لاړه شې او خپل زخم لوڅ کړي، زما په نظر د نړۍ بدترين شکنجه همدا ده، که څه هم اقرا يوازی خپل چپ اړخ زخم ښکاره کړو خو خدای په سر شاهيد دي چې زړه مې غوښتل د ډاکټر هغه دواړه لاسونه مات کړم کوم چې د اقرا په تشي کيخودلې وه خو مجبوری ډېره بده ده ډېره ...

د ګوردي بخش کوم ښځينه ډاکټره نه درلوده چې د اقرا زخم وګوری نو بايد دا حال مې زغملې وايي، البته ډاکټر هم کامل مراعات کاوه او له کار څخه يې ښکاريدل چې فکر يې يوازی د زخم خواته دی او نور

ketabton.com - The Digital Library

کوم مردار نظر نلری د څو شیبو زخم کتلو وروسته یې زما خواته وکتل او ویې ویل:

– زخم یې دومره نه دی ښه شوی فکر کوم که یو څو ورځې نور هم پیپ پاتي کړو بهتره به وي...
ډاکتر لا خبره نه وه خلاصه کړې چې اقرا په تلوار وویل: نه ..
د هغې په غږ ډاکټر وروکتل چې اقرا په همغه تلوار وویل: نور نغوارم ضرورت نشته لری کړی.

زه پوهېدم چې د هغې دا تلوار او تاکید په څه خاطر دی نو ځکه په تروش تندی مې وویل: که ډاکتر وایې یو څو ورځې نور دی هم وی مطلب یو څو ورځې دی وی، هغه بهتره پوهیږی.
ډاکټر زما او د اقرا خواته وکتل د هغه وروسته خپل د میز خواته ولاړ او داسي حال کې چې یو څه یې لیکل ویې ویل: که مریض نغواړی پیپ پاتي شې نو کوم ستونزه نشته لری به یې کړم واخله دا شیان راوړه.

ketabton.com - The Digital Library

غوښتل مې مخالفت وکړم خو کله چې د اقرا مظلوم نظر مې ولید نو څه مې ونه ویل او یوازې په بد،بد کتلو مې پوه کړل چې د دی کار سره مخالف یم،د ډاکټر له لاسه مې پارچه واخیسته او په تلور له کوټې ووتلم ډېر ژر د ډاکټر غوښتل شوی شیان مې راوړل دومره خاص شئ نه وه دوه،درې دانې بانداژه وه او یو د جراحي کوچني چاقو چی د اقرا د پیپ شاوخوا کوکونه یې وربانديې وشکول او پیپ یی د چپ اړخ ګوردی څخه راکش کړو، کله چی پیپ یې راکش کاوه نو اقرا د ډېر درد له لاسه د مار پشان په ځان څرخیدل، د کټ روجاي کلک په منګولو کې نیولې وه او کوښښ یې کاوه د درد له لاسه چغي ونه وهې ...

د هغې د داسې حال په لیدو زړه مې غوښت مخکې لاړشم او ډاکټر منع کړم، خو پوهیدلم چې داسې کار نشم کولاې نو ځکه د اغاګل مور مې د اقرا سره پریخودل او خپل له کوټي ووتلم، همدا چې ما د کوټي دروازه بند کړل د اقرا د درد څخه ډک چغه مې تر غوږ

ketabton.com - The Digital Library

شوه بې اختیاره مې سترګې وتړل، حاضر وم مړ شم خو اقرا په داسې حال کې ونه وینم، تقریبا پنځه دقې د کوټې د دروازې شاته ولاړ وم چې بلاخره د آغاګل مور راغږ کړل او ویې ویل چې پیپ یې وباسو راشه، کله چې کوټې ته ننوتلم نو اقرا مې د ګچ پشان په پریدلې رنګ باندي په څوکۍ ناسته ولیدل چې خپل یو لاس یې د حجاب له پاسه خپل په چپ اړخ ګورده کیخودلې وو.

ډاکتر زما په لیدو داسې حال کې چې یو څه لیکل پخندا وویل: دومره کم زړه مه اوسیږه ځوانه! ته باید کلک زړه ولرې ترڅو و کولای شې د دی وروسته خپل د ښځې مرسته وکړې، که ته داسې د یو څاڅکي وینو په لیدو وتښتې نو دا بیچارګی چا ته پناه ویسي؟

د هغه د داسې بیځایه فلسفي خبرو حوصله مې نه درلود، هغه زما لځایه نه وو ترڅو پوه شې د اقرا د درد شخه ډک په هر چغه باندی پر ما څه تېرېدل او ځان

ketabton.com - The Digital Library

راته څومره کمزوري ښکاريدو، دا چې خپل د ناموس، خپل د ښځې،خپل د مينې مرسته نشم کولای د مرګ څخه بتر وو، زما ځواب چې ډاکتر وا نه وريد نو سر يې راپورته کړو څو شيبې زما خواته راوکتل د هغه وروسته د اقرا خواته يې مخ کړو او ويې ويل: د دی وورسته به بيحد ځانته خيال ساتي، دروند کار به نکوی،ځان به ډېر نه ستړی کوی،ورځ کې به خامخا اته يا حتا که امکان لری د هغه څخه لا ډير اوبه څښې، لوبيا،نخود، دال او حتا ډېره غوښه بلخصوص د غوای غوښه چې بيحد درنه ده نخوری ..

اصلا ډوډۍ به ډيره نخوری .. مطلب مې د ډوډۍ خوړلو څخه دا نه دی چې بيخي ډوډۍ مخوره مطلب مې دا دی چې په يو ځل ځان مه مړه وه، هره پنځه دقيقي وروسته يو ګوله ډوډۍ خوره، کوښښ وکړه ورځ کې د درې وخت ډوډۍ خوړلو لځايه پنځه، شپږ ځله ډوډۍ وخوری خو لږ،لږ او د دوه کيلو څخه ډېر وزن به نه پورته کوی،که کوټه دې جارو کول نو نيم

ketabton.com - The Digital Library

کوټه یو ځل جارو کړه نیم یې ځو دقیقي وروسته پوه شوی زما په خبرو؟ په هیڅ ډول به پر ځان فشار نه راوړې، یوه ګورده دې نشته او دا بل ګورده دی هم 30% تقریبا خرابه ده نو بیحد به پر ځان فکر ساتي ..

بیا یې زما خواته راوکتل او ویې ویل: زه خو وایم د همدا اوس ځخه د یو بل ګوردی په لټه کې اوسیږی زه فکر نکوم چې په دې یو ګورده دی ستا ښځه د یو دوه کالو ځخه ډېر دوام راوړې.

د دې ډاکتر یو کار چې زما هم بد راتلو او هم مې خوښیدو همدا مخامخ خبره کول وه، له دی چې مخامخ یې د اقرا حال ماته وویلو زه خوشحال شوم ځکه کولای مې شو د همدا اوس ځخه د راروان ستونزو لپاره ځان چمتو کړم او یو غم ورته وخورم خو دا چې د اقرا په وړاندی دا خبره وکړل نو تندی مې تروش شو، نیم نظر مې د اقرا خواته واچو چې سر یې ښکته اچولې وو او کوم څه یې نه ویل بیرته مې د

ketabton.com - The Digital Library

ډاکټر خواته وکتل ترڅو پوښتنه وکړم بله ګورده له کوم ځای بیدا کولای شم؟

اړ قیمت به یې څومره وی؟او که پیدا شول نو ایا تاسو خپل بیا عملیات کوی؟ او زر نور پوښتني مې ذهن کې وه چې غوښتل مې د ډاکټر څخه یې وپوښتم خو زما د څه ویلو مخکې د آغاګل مور یو داسې خبره وکړل چې زه د ډېر شرم څخه پر ځمکه ننوتلم.

آغاګل مور- ډاکټر صیب تاسو اقرا لورکۍ د دومره شیانو څخه منع کړل ایا په هغه کې ماشوم راوړل هم شامل دی؟ یعنې نور نه باید ماشوم راوړی؟

د آغاګل د مور په خبره ما د ډېر شرم له لاسه یوازی ځمکې ته کتل خو د اقرا له څهری کوم خاص احساس ما ته نه ښکاریدو! یو ډول بې حسه وه؟ داسې لکه چې پوهیږې د ډاکټر ځواب څه دی؟ او څه څیز د دی په تمه دی؟ یو ډول عجیب نامیدې د سترګو په نینکو کې

ketabton.com - The Digital Library

لیدل کېدل داسې نامیدی چې زه یې ډارولم، د ډاکټر په غږ د هغې څخه مې نظر واخیست.

ډاکټر- عجیب ده د اوس زماني زیاتر خوابښیاني د کار په غم کیدی نه ماشوم!؟ ما فکر کاوه شاید تاسو په دې غوسه اوسیږی چې ما ستاسو اینګور د کار کولو څخه منع کړی؟ خو تاسو د کار لځایه د ماشوم په فکر کې یاست؟(د ډاکټر لهجه ناساپه بدله شوه او په غوسه یې وویل: تاسو د رحم او شفقت په نوم کوم څه پیژني کنه؟ زه کوم څه نه وایم همدا تاسو راته ووایست آیا داسې ښځه اوس وخت د ماشوم راوړلو ده؟ دې خپل یوه ګورده یوه هفته مخکې لری ختا کړی، د هغه سره یې خپل یو نیم میاشتني ماشوم ضایع کړی او د هغه څخه بتر دا چې دا بله ګورده یې هم دیرش فیصد خرابه ده او امکان لری دا هم د فعالیت ولوېږي ...

ته یې بدن ته وګوره په ټول بدن کې نور د کوک وهلو یو اینچ ځای نه دې پاتي شل،دویشت کوک مو ورکړې

ketabton.com - The Digital Library

لکه کالو پشان مو سر ترپایه ګنډلې او هغه وخت تاسو د دی لځایه چې خپل د اینګور په غم کې اوسیږی د هغې څخه ماشوم غواړی؟

د آغاګل مور ډېره ساده ښځه وه، په زړه کې کوم بده اراده د دی پوښتنو کولو څخه نه درلود، د پخوا ښځو پشان چې هر کار کې یو پوښتنه کوی دې هم داسې یو بیځایه پوښتنه کړی وه خو د هغې پوښتني ډاکټر بیحد عصبې کړی وو، دومره چې په خبرو،خبرو کې لومړی هغه بیا وریسي زه سم صحیح سپک کړم! ډاکټر ګمان کړې وو چې زه د اقرا په غم کې نه یم او ورڅخه ماشوم غواړم، چې داسې یو پوښتنه مثلاً زما مور کړی؟ خلاصه چې دومره خبری وکړل چې زموږ غوږونه یې راوخوړل اخیر کې اقرا د اغاګل د مور خوا ونیول او ډاکټر یی پوه کړو چې دا ښځه نه زما مور ده او نه هم د هغې خواښي ده او زموږ همسایه ده او دا پوښتنه یې هم هسې کړی ...

ketabton.com - The Digital Library

د اقرا د خبرو اوریدلو باوجود بیا هم د ډاکټر تندي خلاص نشو او مور یې تقریبا خپل د کوټې څخه وشړلو، د هغه په خبرو باندی زما سر په دوه خبرو سم صحیح خلاص شو لومړی دا چې نور ماشوم بی ماشوم، هغه سم واضح وویل چې اقرا نور ماشوم نشي راوړلي البته که څه هم وروسته یې وویل تر یو څو کالو خو زما په نظر دا د څو کالو خبره یې هسې د اقرا د زړه د خوشحاله کولو لپاره وکړل، خو په هر حال دا ماته دومره مهم موضوع نه وه ما دومره د ماشوم شوق نه درلود یو زوی مې درلود همغه راته بس وو، خو اقرا په دی موضوع سم له ورایه خفه ښکاریدل، خو زما خفګان د ډاکټر په هغه خبره باندی وو کوم چې ویې ویل د اقرا دا بله ګورده هم 30% سلنه خرابه ده ...

***

د دی ځای د کسانو څخه مې بد راتلل دا هغه کسان وه چې یو عمر یې ماته چل راکړی وو، خو نن یو ځل بیا

ketabton.com - The Digital Library

زه دوي ته مجبور شوی وم، په دی فکر"اه" مې له سیني ووت څو ورځي مخکې اقرا مې یو ځل بیا ډاکتر ته ویوړل او هغه دا ځل په جدی توګه زما څخه غوښتنه وکړه چې اقرا ته یو بله ګورده پیدا کړم، ډاکټر په واضح توګه راته وویل" که غوارې ښځه دی ژوندی پاتي شې نو ګورده ورته پیدا کړه" د اقرا دویمې ګوردې هم یو کوچني ډبره پیدا کړې وه چې دا د ډاکتر په نظر بیحد خطرناک موضوع وه ..

د ډاکټر په هغه لومړۍ ګواښ کوم چې د پیپ ویستلو وروسته ما ته ویلې وه زه د ګوردې پسي په ګرځیدو شوی وم خو د یو میاشت در بدری او خواری وروسته بیا هم ونه توانیدلم کوم ګورده پیدا کړم هر چیرته چې تلم نامید راتلم، آغاګل ویل تر یو، یونیم لک روپو ګورده پیدا کیږی،خو زه تر لس لکو لا تیار وم چې ګورده واخلم خو زما له قسمت لکه چې په ټول نړۍ کې د ګوردی خرخلاو او تبادله بنده شوی وه، هر چا

ketabton.com - The Digital Library

راته یو د دروغو مشوره راکول یو ویل فلانکي ولایت ته لاړشه ګورده شته، بل ویل فلانکي ولسوالي ...

ته ځینو خو ویل هندوستان یا پاکستان ته لاړ شه خو یو نفر هم ډاډه ځواب نه راکو ما حتا د هغه منحوس میراث د اخیستلو فکر لا کړی وو، حاضر وم د اقرا لپاره دا ذلت په ځان واخلم او د هغې د صحت لپاره هغه برخه میراث واخلم ترڅو دیته پکي یو ګورده واخیستلې شم، خو هره ورځ چې تېرېدل زما نامیدی زیاتیدل تر دې چې خپل غوسه،کرکه،ضد او نفرت مې یو اړخ ته پریخود او نن مې اقرا د استاذ کور ته راوړل ...

البته یوازی محمد او اقرا مې د استاذ د کور مخکې ښکته کړل او خپل راغلم ترڅو د کور شیان ویسم همغه د استاذ د څنګ کور مې یو ځل بیا کرایه کړو خو دا ځل یو څه په ډېر قیمت، د کور شیان مې تر همغه ځایه خپل ویوړل خو د دی څخه مخکې چې څوک مې وویني له هغه ځای لاړم او نور کار مې د کاریګرانو په

ketabton.com - The Digital Library

غاړه واچو ترڅو د کور سامان کور ته ننباسي، ما نه غوښتل خپل د استاذ،ذوالفقار یا کوم بل خپل خپلوانو سره مخ شم زما اراده د راتګ نه وه ما یوازی اقرا راوستلې وه ځکه نور مې یوازی ځان نشو ساتلې ...

هو د شرم خبره وه خو ما خپل ښځه او ماشوم نور نشو ساتلې او د څلور میاشتو پیشو،موږک پشان د تښتیدلو،راتښتیدلو وروسته بیرته همغه استاذ ته مجبور شوی وم، کله چې اقرا مې د استاذ د کور مخکې ښکته کړل نو هغې راڅخه ډېر غوښتنه وکړل چې ورسره یوځاي لاړشم خو ما ونه منل ...

د کوڅي سر کې ولاړ وم او د لری څخه مې خپل د کور خواته کتل چې کاریګران لګیا وه او د موټر څخه یې کور ته شیان ننویستل، دا دوه کاریګر مې په بیحد قیمت راضی کړل ترڅو د کور شیان د موټر څخه د کور دننه ننباسي، اقرا چې د استاذ کور ته ننوتلم زه په تلوار د هغه ځایه لری شوم خو لا کامل له کوڅي نه وم

ketabton.com - The Digital Library

وتلې چې استاذ په ورخطاي خپل له کوره راووت او زمونږ د کور خواته په منډه شو هغه شايد ګمان کړی وو چې زه د کاريګرانو سره يم او د کور شيان ځای پرځای کوم؟

خو خبر نه وو چی زه د کوځي سر کې د غل پشان پټ ولاړ يم او هغه ته ګورم .. ما خپل مخ په پټو کلک پيچلې وو او يو غټه کورتي مې هم اچولې وه داسې چې هيڅ مخ مې نه ښکاريدو استاذ څو دقيقي د کاريګرانو سره خبری وکړل او اخوا ديخوا شو خو کله چې زما د ليدلو څخه ناميد شو نو بيرته کور ته ننوت، عجيب وه خو زړه مې ورپسي تنګ شوی وو! حتا د دی کوځي پسې مې لا زړه تنګ شوی و، فکر مې کاوه دا څو مياشتي ورک وم او اوس تازه خپل کور ته راغلی يم ..

نه پوهېږم تر کله به هلته ولاړ وم خو ناساپه د شور ماشور په غږ نظر مې خپل د کور څخه واخيست او د

ketabton.com - The Digital Library

کوځي سر ته مې وکتل چې د مخامخ کس په لیدو فکر مې کاوه روح مې له بدن ووتل بې اختیاره مې نوم ورځخه واخیست ذوالفقار ...؟!

خپل ځای کې جام پاتي وم هېڅ حرکت مې نشو کولای یوازی دوه سترګي مې د ذوالفقار خواته نیولې وه چې د لیونیانو پشان زما خواته راروان وو، بغیر له دی چې خپل شاته هغه کسانو ته وګوری کوم چې د هغه پسي چغي وهل او غوښتل یې ترڅو ذوالفقار خپل موټر د کوځي له مخې لری کړې،خو ذوالفقار بغیر له دی چې د هغوی غږ ته کوم پام وکړی دیخوا راروان وو، د هغه د هر ګام نږدی راتلو سره ما خپل فاتحه ویل، ځان مې سم یو زدني وهلو ته چمتو کړی وو، چې ناساپه ذولفقار په همغه تیز رفتار بغیر له دې چې زما خواته وګوری زما له څنګ تېر شو او د استاذ په کور ننوت ...

د هغه په تلو تازه په خود راغلم او رایاد مې شول چې ما خپل ځان داسي پیچلي وو چې هغه اصلا ما ته فکر

ketabton.com - The Digital Library

نشو، په نامیدۍ مې د هغه تللې لارۍ ته وکتل څومره مې زړه ورپسي تنګ شوی وو،کاش یو څو شیبې ډېر پاتی شوی وایې، په افسوس مې سر وخوځاوه او د دوکان خواته لاړم نه پوهیدم څه واخلم،یوازی د دی لپاره چې د کوڅي منځ کې هسې د لنډغرانو پشان ونه دریږم د دوکان خواته لاړم ترڅو کوم څوک راباندی شک ونکړی، بغیر د کوم هدف مې د دوکان شاوخوا کتل چې د سترګو له کونج مې د استاذ د کور خوا ته پام شو چې دروازه یې په تېزی خلاصه شوه او ذوالفقار په غوسه ورڅخه راووت ..

د هغه سره سم استاذ هم راووت ذوالفقار په تلوار ځان د هغه کاریګرانو خواته ورسو کوم چې لګیا وه زما د کور شیان یې ځای پر ځای کول او همدا چې د هغوي څنګ ته ورسید نو یو د هغه دوه کاریګرانو څخه یې د ګریوان راونیو، دوکان له هغه ځایه لری وو نه پوهیدم چې ذوالفقار هغه ته څه وایې؟ خو د هغه د غوسي او د استاذ د کوښښ څخه چی غوښتل یی ذوالفقار د هغه

ketabton.com - The Digital Library

بدبخت کاريګر څخه جلا کړی پوه شم چې موضوع زما په سر ده؟ لکه چې ذوالفقار زما پوښتنه د هغوی څخه کول البته خپل په طریقه ...

څو دقیقي دا کش،مکش روان وو لکه چې ذوالفقار زما پوښتنه د هغوي څخه کول چې زه چیرته یم؟ خو کله چې هغه بدبختانو ویل نه یو خبر، نو ذوالفقار جنګ شروع کړو استاذ کوښښ کاوه هغه راکش کړی خو ذوالفقار د هغه سړی ګریوان نه خوشي کاوه، ذوالفقار مې په دی بد حال نه وو پیرزو د هغه په داسې لیدلو مې زړه درد کاوه خو لعنت دی وی پر دی ژوند چې هیڅکله زما د خوښي مطابق نه وو، د دوکاندار په غږ د هغه خواته مې وکتل.

– کوم څه غواړی؟

- هو .. هغه ...

نه پوهیدم چې څه واخلم؟ زه اصلاً د کوم څه د اخیستلو لپاره نه وم راغلې چی اوس فرمایش ورکړم

ketabton.com - The Digital Library

خو کله چی د دوکاندار مشکوک نظر مې ولید نو یو انرژي مې وغوښتل هغه هم د سر په خوځولو یخچال خواته لاړو ترڅو ما ته انرژی راوخلې، د هغه په تلو نظر مې د کوڅې سر کې په زبیر ولګید چې په منډه راروان وو او دوه سترګې د ذوالفقار خواته نیولې وه، زما د څنګ په بیحد تلوار تېر شو او ډېر ژر یې ځان تر ذوالفقار ورسو او د استاذ په مرسته یې ذوالفقار د هغه بدبخت ګاریکر څخه جلا کړو.

خو ذوالفقار لا هم لګیا وو ګاریکر ته یې یو څه ویل او ګوته یې د ګواښ په انداز ورته خوځول، تر دې چې استاذ زبیر ته یو څه وویل او زبیر بلاخره د څو دقیقو کش مکش وروسته ذوالفقار ځان پسې راکش کړو د هغوی په دیخوا راتګ باندی ما په تلوار د دوکاندار خواته مخ کړو، هېڅ مې نه غوښتل په دی ډول باندی د ذوالفقار او زبیر سره ملاقات وکړم که خدای مکړه ذوالفقار په داسې حال لیدلې وایې نو بې له کوم شک چې مړ کولم یې، ذوالفقار او زبیر زما له څنګ تېر شول

ketabton.com - The Digital Library

او ما يې غږ واورېد چې د تلو حال کې زبير ورته وويل:

زبير- څه خبره ده ذوالفقار؟ تا هغه بدبخت ولی رانيولی وو؟ طاها ... طاها چيرته دی؟

ذوالفقار د کوټې منځ کې خپل اوږه د زبير د لاس کش کړل او په غوسه باندی ورته وويل: که تا پريخودلې وای نو ما به ورڅخه پوښتنه کړی وای چې چيرته دی؟
زبير- د چا څخه دی پوښتنه کړی وای؟ هغه بدبخت د کوم خوا خبر دی چې طاها چيرته دی؟ مګر نه دی اوريدل چې قسمونه يی اخيستل او ويل يې نه يم خبر؟!
ذوالفقار په غوسه باندی خپل ويښتيانو کی لاس تير کړو او ويې ويل: غول يې خوړل،سم صحيح خبر وو يوازی موږ ته يې دروغ ويل ..

ketabton.com - The Digital Library

زبير په ګنګس انداز د ذوالفقار اوږه ونيول او ويې ويل: ته څه لګيا يې ذوالفقار؟ مګر تا ونه ويل چې طاها خپل ښځه او زوی راوړی د مولا صيب کور ته؟ ها؟

ذوالفقار يو څه وويل خو د دوکاندار په غږ چې ماته يې انرژي نيولې وه ما د هغه غږ وانه ريد، په تلوار مې انرژی ورځخه راوخيسته او پيسي مې ورکړل همدی وخت کې زبير او ذوالفقار هم زما د څنګ لری شوی وه او د کوڅې سر ته روان وه ما يې نور غږ نه اوريدو او نه پوهېدم چې څه وايې؟

که څه هم احمقانه او تر ډېره غلط کار وو خو ما غوښتل د هغوی خبری واورم، غوښتل مې پوه شم ذوالفقار او زبير زما د تګ وروسته زما په اړه څه ګمان کوی؟ که څه هم بيحد خطرناک کار وو خو د هغوي په تګ زه هم د دوکان څخه راووتلم او کرار، کرار ورپسي شوم د کوڅي سر ته په رسېدو زبير وويل: راځه اول دا موټر د دی ځايه ويسو بيا به نور خبری وکړو.

ketabton.com - The Digital Library

د زبیر په دی خبره بیحد خفه شوم که موټر کې تللې وایې نو ما یې نور خبری نشو اوریدلې او نه پوهېدم چې څه وایې؟
ذوالفقار- د موټر حوصله نلرم ته یې له دی ځایه د سرک خواته ویسه زه هم درپسي کرار،کرار درځم.

د ذوالفقار په دی خبره چې زبیر ته یې وکړل او بیا یې خپل د موټر کیلې ورکړل بیحد خوشحاله شوم،زبیر د ذوالفقار موټر د کوټي د سر د سرک خوا ته وباسو او ذوالفقار هم پیاده،پیاده په فکرونو کې غرق د هغه پسي روان وو او زه هم د هغه څخه یو شل قدم لری د غل پشان ورپسې وم، ذوالفقار د تګ حال کې د پخوا پشان نه تلو، پخوا به چې روان وو نو داسې تلو لکه پهلونانو، اوږي استواره نیول سینه یې مخ ته ویستل او کلک ګامونه یې اخیستل د هغه په داسې تګ به زبیر تل پخندا ما ته ویل: ذوالفقار داسې روان دی چې د سلواتیا متری څخه هم سړی پوهیږی چې ورزشکار دی.

ketabton.com - The Digital Library

خو اوس اوري ښکته نیولې وه کرار،ګامونه یې اخیستل او بیحد خفه ښکاریدو، د هغه د داسې حال په لیدو مې پر ځان لعنت وویل، د سړک غاړه کې زبیر موټر درولې و او ځنګ ته یې ولاړ وو، ذوالفقار هم د هغه خواته لاړو، د دوی څخه په یو څه واټن کی یو غرف وه چی سګریت پکې خرڅیدل که څه هم د سګریټ وهلو عادت مې نه درلود خو د دی لپاره چې د هغوی خبری واورم مجبور شوم د هغه غرفي خواته لاړشم، غرفه کی د ۱۴/۱۵ کالو په عمر یو هلک ناست وو، چې زما په لیدو لګیا شو په پوښتنو کولو چې څه غواړم؟ او څه ماډل سګریټ مې پکار دی؟

ما هم د دروغو د سګریټ قوطیان اخوا، دیخوا کړل او هلک مې پوه کړو چې خپل یې انتخابوم،خو همغه حال کې ټول فکر مې خپل د ځان څخه یو لس،پنځلس ګام لری د زبیر او ذوالفقار خبرو خواته وو.

ketabton.com - The Digital Library

زبیر- اوس اصل کیسه وکړه څه شوی؟ طاها چیرته دی؟ تا ولې هغه بدبخت کاریګر رانیولی وو؟

ذوالفقار په نیولې غږ وویل: طاها نه وو.

زبیر- څنګه نه وو؟ همدا تا مګر څو دقیقې مخکی ونه ویل چې خپل ښخه او زوی راوړی د مولا صیب کور ته؟ او خپل پخواني کور یی هم کرایه کړی؟ نو چیرته دی؟

ذوالفقار په همغه نامید غږ وویل: هغوي راوړی خو خپل نه وو.

زبیر- شاید ... شاید چیرته به کار لری را به شې تر ماښام؟

ذوالفقار ژوره ساه واخیسته او ویې ویل: فکر نکوم ...

زبیر- د .. د وریندارۍ څخه دی پوښتنه وکړل؟ هغې ونه ویل دا څو میاشتي چیرته وه؟ او طاها اوس چیرته دی؟

ذوالفقار- نه ..

زبیر په غوسه وویل: ولې دی پوښتنه ونکړل؟ مګر تا

ketabton.com - The Digital Library

خوله نه درلود؟ خو سم به دې ځان پوه کړې وایې چې دا څو میاشتې چیرته وه؟ او هغه خر اوس چیرته دی؟

د زبیر په داسې غوسه ناک لهجه د ذوالفقار غوسه ناک غږ هم پورته شو.
ذوالفقار- د څه پوښتنه مې کړې وایې؟ ها؟ اصلاً د چا څخه می کړې وایې؟ د اقرا څخه چې د ګور د مړې پشان وه یا د هغه ژړندوک ماشوم څخه چی یوازی خوله یې خلاصه نیولې وه او ژړل یې؟ ها؟ د چا څخه مې پوښتنه کړې وایې؟ هغه کاریګر څخه پوښتنو کولو تخو تا پرینخودلم نو د چا څخه مې پوښتنه کړې وایې چې هغه ... هغه ...

ذوالفقار نور څه ونه ویل او په غوسه باندی خپل ږیره کې لاس تېر کړو، زبیر هم د څو شیبو لپاره چوپ شو او یوازی د ذوالفقار خواته کتل، د هغوي د دی حال په لیدو پوه شوم چې دا څو میاشتې ما نه یوازی خپل پر

ketabton.com - The Digital Library

ځان او اقرا ظلم وکړو بلکې په داسې ناخبر تګ مې پر دوي هم ظلم کړی وو.

یو پاکټ سیګریټ مې واخیسته او غوښتل مې لاړشم نور مې نه غوښتل د هغوي خبری واورم، خو لا یو ګام مې لا نه وو اخیستي چې د ذوالفقار نیولې آواز مې تر غوږ شو چې زبیر ته یې په داسې یو مظلومانه غږ خبری وکړل چې ما عمر کې د ذوالفقار داسې درمانده او عاجزانه غږ نه وو اوریدلی.

ذوالفقار- زبیر .. که تاته یې ځای معلوم دی ته وخدای راته ووایه .. په قران نه غوسه کېږم .. نه جنګ کوم... نه کنځل کوم ... په قران که ورته بده خبره لا وکړم یوازی غوارم ویې وینم ... خیر دی راته ووایه چیرته دی طاها؟

د ذوالفقار په داسې عاجزانه غږ ځان مې کنټرول نشو کړی او بې اختیاره مې مخ د هغه خواته وګرځو، زبیر په حیرت ځان ته لاس ونیو او ویې ویل: ته فکر کوی

ketabton.com - The Digital Library

چې زه د طاها لځایه خبر یم او تاته نه وایم؟ ها؟ ذوالفقار- هو، فکر نکوم بلکې باور لرم، طاها دومره زړه او جرئت نلری چې په یوه شپه بغیر له دی چې چا ته خبر ورکړی داسې ټول پریږدی او لاړ شي، هغه تاته ضرور ویلې چې چیرته ځې؟ خو ته ماته نه وایې .. زبیر په پوسخند وویل: ته لیوني شوی یې ذوالفقار، که زه د طاها لځایه خبر وایې نو لیونې وم چې دا څو میاشتي ستا سره در په در د هغه پسې وګرځم؟

ذوالفقار ناساپه خپل کنټرول له لاسه ورکړو، زبیر یې د ګریوان راونیو او په غوسه یې وویل: ما ته د چل راکولو لپاره داسې دی کول کنه ته خبر یې چی هغه چیرته دی، ګوره زبیر زه ستا سره هېڅ کار نلرم ماته یوازی د طاها پته راکړه، هغه چیرته دی؟

زبیر خپل ګریوان په زوره د ذوالفقار له لاسه وباسو او په غوسه یې وویل: اخوا شه ذوالفقار تا خپل عقل له لاسه ورکړی، دا څو میاشتو کې په کراتو،کراتو مې درته

ketabton.com - The Digital Library

وويل"چې زه نـــه يـــم خبـــر چـــې طـــاهـــا چيـــرتـــه دی؟" په قران قسم زه نه يم خبر، هغه ما ته هېڅ نه دی ويلې يوازی د تلو مخکې يو مسج کړی وو چې تاته مې وښود بس نور څه يې نه دی راته ويلې باور وکړه ...

ذوالفقار لکه چې د زبير په دی خبره ناميد شو چې شاته لاړو،په موټر يې تکيه ووهل او په ناميد غږ يې وويل: نو د چا څخه پوښتنه وکړم؟ چا ته د هغه ځای معلوم دی؟

زبير- د وريندارى څخه، د هغې څخه پوښتنه وکړه چې دا څو مياشتي چيرته وه؟ او طاها اوس چيرته دی؟ هغې ته ضرور معلومات شته، اصلاً زه خو وايم موږ بايد لږ صبر وکړو، ځکه که طاها خپل ښځه او زوي راوړی نو مطلب خپل هم راځي، لږ وخت شايد ونيسي خو حتماً راځي ..

ketabton.com - The Digital Library

ذوالفقار هېڅ ونه ویل چې زبیر وپوښتل: ته ولې دومره ناآرمه یې؟ تخو باید اوس خوشحال اوسیږې طاها خپل ښځه او زوی راوړی د استاذ کور ته او زه سل سلنه ډاډمن یم چې هغه خپل هم راځې نو ته ولې داسې اندیښمن یې؟

ذوالفقار په همغه دروند نظر د زبیر خواته وکتل او وېې ویل: راځې ... زه هم پوهېږم چې راځې خو ... فکر نکوم چې د خیر راتګ دی اوسیږې ...

زبیر په ګنګس انداز وپوښتل: څه مطلب د خیر راتګ؟

ذوالفقار څو شیبې چوپ پاتي شو د هغه وروسته یې په کرار خو په غمژن لهجه وویل: زه په ظاهر دوه ورونه لرم،خو هېڅکله مې هغوي ته د ورونو په نظر نه دی کتلې ځکه چې د هغوی عمرونه زما څخه دومره پورته وه چې ما ته یې تل د کاکاګانو او مشرانو حیثیت درلود نه ورونو، زه د هغوی د زامنو او ماشومانو په عمر وم ما به چې کله د هغوې د کوچنیانو سره لوبه کول نو هغوی به خپل ماشومانو ته ویل چې

ketabton.com - The Digital Library

دا ستاسو کاکا دی او داسې او هغسې خبری مه ورسره کوی، شاید ذوالقرنین او لالا غوښتل په دی بډول ما ته د هغوي منځ کې احترام راکړي خو خبر نه وه چې په دی بډول یوازی ما د هغوې څخه لری کوی، د دوي په بډېر ویلو ماشومانو زه خپل د بډلې څخه باسلې وم زما سره به یې لوبه نکول تل به زما څخه په تیښته وه ...

د هغوی دا کارونه پر ما بیحد بد لګیدل زه هم ماشوم وم ما هم غوښتل د نور ماشومانو پشان لوبه وکړم،شوخي وکړم خو زه د لالا او ذوالقرنین د بیځایه خبرو له لاسه تل په کورنۍ کی یوازی وم، ټولو ماشومانو ماته په کاکا غږ کاوه شاید ستا په نظر ریشخند راشې خو هغه وختونو کې غټ ترینه آرمان مې دا وو چې یو نفر ما ته زما په نوم غږ وکړی نه په "کاکا" ما د هغوی دا بیځایه احترام نه غوښت ما یو داسي څوک غوښت چې زما سره ملګری اوسیږی، زما سره لوبي وکړي نه دا چې ما لځان وشړی او خدای زما دعا قبول کړه او طاها یې زما ژوند ته راوستو ...

ketabton.com - The Digital Library

ذوالفقار ژوره ساه واخیسته او ویې ویل: طاها د هغوي پشان نه وو، کله چې دادا راوړ د ادی غیږ کې ورکړو او ویې ویل چې دا به نور زموږ سره اوسیږی ماته ډېر جالب وو،زموږ کور کی هېڅ ماشوم نه پاتي کیدو که هغه د ذوالقرنین ماشومان وه یا هم د لالا ټول به د شپې د راتلو سره تلل خو طاها پاتي شو لومړۍ کې د ماشومتوب او جاهلیت وخت وو د هغه په پاتي کیدو خفه شوم (ذوالفقار وخندل یو ترخه مسکا لکه چې هغه وختونه یې د سترګو وړاندی راغلې اوسیږی او ویې ویل:

– اول کې مې بد ورځخه راتلل ځان سره مې ویل ماشومان خو ما هسې هم ځان سره لوبو کولو ته نه پریږدي یو مور او پلار مې درلود چې هغه هم د ده په راتلو راڅخه لاړل، په دادا او ادی طاها بیحد ګران وو د طاها نوم زما پلار کیخود لالا هغه وخت د طاها څخه بیحد بد راتلل، هغه وخت نه پوهېدلم چی ولې داسی کوی؟ حتا تر همدا څو میاشتو مخکې لا نه پوهېدم خو

ketabton.com - The Digital Library

اوس .. (د ذوالفقار په چوپتیا او غمژن نظر اه مې له سینی وخوت نو زبیر اخر خپل کار کړی وو او ذوالفقار ته یې کیسه کړې، مثلاً ما ورځخه قول اخیستی وو او قسم مې ورکړی وو چې ذوالفقار ته به کوم څه نه وایې؟!)

ذوالفقار د زبیر خواته وکتل او ویې ویل: خو طاها ما ته همغه ورور شو کوم چې ما یې آرمان درلود، هغه د نور ماشومانو پشان نه وو، ما به درسته ورځ په تنګ کاوه، ساتیری به مې ورسره کاوه او حتا وهلو به مې، خو هغه به زما څخه نه تلو هر څومره به مې چې لځان لری کاوو ماښام به بیرته د سرخان په سر زما څنګ ته کښیناست، ما به چې هرڅومره کوښښ کاوه د نور ماشومانو پشان د ده سره چلند وکړم او پوه یې کړم چې زه د هغه کاکا یم او نه باید زما سره داسې رفتار وکړی خو هغه هیڅکله ماته "کاکا" ونه ویل هیڅکله ...

ketabton.com - The Digital Library

هغه زما سره یو کور کې غټ شو د دادا د وفات وروسته لالا موږ خپل کور ته ویوړلو او هلته نه پوهېږم د څلور کالو وروسته څه شوی وه خو لالا کرار،کرار غوښتل طاها پوه کړي چې پلار یې څوک دی؟او اصل کورنۍ څوک ده؟ طاها تر هغه وخت زما پلار ته بابا ویل او زما مور ته یې مور ویل، خو د څلور کالو وروسته پوه شو چې زما پلار د هغه پلار نه! بلکې نیکه دی، لومړۍ د لالا په دی کار وېرېدلم فکر مې کاوه هغه غواړي طاها زما څخه لرې کړي د نورو ماشومانو پشان خو طاها د لالا په یوه خبره لا عمل ونکړو رفتار یې زما سره هېڅ بدلون ونکړو.

هیڅکله هغه کوټه کې نه ویده کیدو کوم کې چې لالا یا طاهر دوي ویده کیدل، تل زما او د ادی کوټې ته راتلو زموږ سره ویده کیدو د ادی د وفات وروسته که څه هم د اوه کالو وو او په ډېر خبرو پوهیدو خو بیا هم تل زما سره وو، هغه وخت زما ځای نه وو معلوم؟ یوه ورځ به د ذوالقرنین په کور کې ویده کیدلم یو

ketabton.com - The Digital Library

ورځ د لالا .. کوم شپه به چې د ذوالقرنین کور کی وم هغه شپه به طاها ضرور ځان هلته رارسو که څه هم د فرید څخه یې بیحد بد راتلل.

د ذوالفقار په دی خبره زبیر پخندا وویل: عجیب ده د طاها دښمني همغه ماشومتوب کې د فرید سره وه؟
د زبیر په خبره ما ته هم خندا راغلل د رښتیا هم ما د همغه ماشومتوب څخه د فرید څخه بد راتلل منافق،
ذوالفقار هم کرار وخندل او ویې ویل: هغه ډېر منافق،جاسوس وو، دواړو په یو ښونځې کې درس ویلو فرید به د دروغو خبرونه لالا ته راوړل او طاها به یې ورباندی واهه نو ځکه طاها تل ورڅخه بد راتلل،
شاید خنده دار درته ښکاره شې خو د ادی او دادا د مرګ وروسته ما فکر کاوه، زه یوازی نه یم یتیم شوی؟
فکر مې کاوه طاها هم زما سره یتیم شوی؟

او ځکه چې زه غټ وم نو طاها ته مې خپل د مسؤلیت په نظر کتل،تل مې فکر کاوه زه باید د هغه خیال

ketabton.com - The Digital Library

وساتم او د هغه ساتنه وکړم، د هغه ماشومانو پشان شوی وم چې خپل د مور او پلار په نه موجودیت کې خپل د ماشوم ورور خیال ساتي، که څه هم طاها خپل کور، پلار،مور، خویندی او ورور درلود خو ما فکر کاوه طاها د هغوي نه بلکې زما ورور دی او زه باید د هغه ساتنه وکړم، خو د ساتني چل نه راتلو ما د هغه څخه ساتنه په وهلو کې لیدل هر څوک چې د هغه خواته راتلو یا غوښتل یې هغه ته کوم څه ووایې نو ما واهه، شاید د فرید د دی دومره کینې یو سبب همدا وی چې ما تل د طاها په سر هغه وهلې؟!

د ذوالفقار په خبره زبیر پخندا وویل: اوه.. اوه د دی وهلو په کارنامه دی زه سم خبر یم، یعنې د طاها سره زما د ملګرتیا یوه میاشت لا نه وه تیره شوی چې زما مخ دی ونیوو او زه دی وګواښولم، چې زما وراره ته که کوم ستونزه جوړه کړی نو ژوندی دی نه پریږدم ...

ketabton.com - The Digital Library

د زبیر په دې خبر زما سترګې له حیرت راووتل، باور می نه راتلو چې ذوالفقار دی زما په خاطر هغه ګواښولې وی؟! خو د ذوالفقار خندا پوه کړم چې د رشتیا یې داسی کار کړی.

ذوالفقار- هغه ډېر ساده دی او څومره چې هغه ساده وو ته هغومری ۴۲۰ وی نو ځکه مې وګواښوالې ترڅو هغه کوم غلط لاری ته ونباسي ..
زبیر په حیرت وویل: یعنې زه ستا په نظر خراب هلک راتلم؟؟
ذوالفقار په پوسخند د هغه خواته وکتل او ویې ویل: تا خپل د هغه وخت سر او شکلک لکه چې لیاده وتلی؟ د سر هر ویښته دی په زر رقم رنګونو رنګ کړی وه، ګوتو کیدې د ملنګانو پشان زر دانۍ ګوتمې او غاړه کیدی د لنډغرانو پشان لاقتونه اچولې وه، ډېره دی خو بیخی ونه داسې ښکاریدلې لکه ایجړا!؟

ketabton.com - The Digital Library

نو ځکه ما ګمان کاوه د دی دور زماني د هغه خراب هلکانو له ډلې يې،نه مې غوښتل طاها ستا سره ملګری اوسيږی خو نه پوهيږی تا کې هغه څه ليدلې وه چې د دومره عجيب،غريب کارونو باوجود هغه د کلونو وروسته بار،بار ته ماته ښودلې او ويل يې دا زما صميمی ملګری دی، کله چې پوه شوم هغه نشم درڅخه منع کولای نو دويم لاره مې خپل کړه..

زبير- او زه بدبخت دی وګواښولم؟!

ذوالفقار پخندا وويل: هومم خوند يې درکړو؟

د ذوالفقار پخندا زبير په غوسه وويل: ای مرض،مرض پوهېږی ستا په هغه خبرو تر څو ورځو مې جرئت نشو کولای د طاها خواته وګورم خبری کول خو لری.

د دوي په خبرو د مياشتو وروسته می خندا راغله، ما دا دوه ليونيان څنګه داسې پريخودلی وه؟! د لږ لفظي کش،مکش وروسته ذوالفقار په غمژن لهجه وويل: کله ناکله ځان راته ګنهکار ښکاری؟! کله ناکله فکر کوم چې

ketabton.com - The Digital Library

شاید زما له لاسه طاها خپل د کورنۍ څخه بد راځي!؟ ځکه ما تل کوښښ کاوه هغه زما سره اوسیږی او نه مې پریخود چې خپل د کورنۍ خواته لاړشي،که ما پریخودلې وایې شاید هغه خپل د پلار او نور کورنۍ سره جوړ شوی وایی؟!

د ذوالفقار په دی خبره چې په یو خاص درد یې وکړل زړه مې غوښت ورمخکې شم او وایم ته ملامت نه وی او حق نلری داسې بیځایه فکرونه وکړی،زه د اول څخه د هغوی په کورنۍ کی په حساب نه راتلم هغوی زه نه غوښتلم نه دا چې ما هغوی نغوښتل.

زبیر- داسې خبری مکوه، اوس د دومره خبرو د پوهیدو باوجود خو بیخې داسې خیال لا مکوه، ته ملامت نه وی ټول ستونزه د طاها د پلار په طرز فکر کې وه چې طاها یې ملامت ګڼلو ..

که څه هم زبیر حقیقت وویل خو زړه مې په درد راغلو یو دوه ګام د هغوي څخه لری شوم او د یو سوپر

ketabton.com - The Digital Library

مارکټ په زینو کښیناستلم د دروغو مې موبایل راوباسو او داسی مې وښودل لکه زه چې موبایل کې مصروف یم.

ذوالفقار- شاید .. خو ... دا زما حق نه دی زبیر ... زه نه پوهیږم هغه خبره تر کوم حده رښتیا ده؟ اصلا ما ته مهم نه ده چې څه شوی؟ هغه کارونه چې شوی ټول زموږ ماضې وه او ټول کارونه زما په بیخبرې کې شوی ما په هغه کارونو کې هیڅ ګډون نه درلود حتا روح مې لا د هغه کارونو څخه نه وه خبره، حتا که زما مور لا په هغه موضوع کې ملامت اوسیږی بیا هم دا زما حق نه دی ...

طاها نشې کولای د بل چا ګناه زما په حساب کی ولیکې، ما شاید د هغه حق کې ډېر تیروتني کړی وی خو باور وکړه هغه په دی نړۍ کې زما ټول هستې ده ... (ذوالفقار د هغه کسانو له ډلې څخه وو چې هیڅکله یې خپل احساسات په ښکاره توګه نشو بیان

ketabton.com - The Digital Library

کولای او نن چی داسی خبری وکړل مطلب زړه یې بیحد درد کړی وو، نیم نظر مې د هغه خواته واچو چې په خفګان باندی خپل ویښتیانو کې لاس واهه، زبیر یې په اوږه لاس کیخود او دلداری ورکړل.

زبیر- هسې بیځایه فکرونه مکوه، او هوو طاها ته ملامت نه یې حساب کړی درته ومې ویل کنه چې هغه تر اخر ویل تا ته باید دا خبری ونکړم ترڅو ته خفه نشی، نو که ستا خفګان هغه ته مهم دی؟ مطلب ته یې د ګنهکارانو ډله کې نه یی شمارلې؟!

ذوالفقار- کله چې دی خبری ته فکر کوم چې هغه په دومره لوی واقعیت باندی داسې ناساپه خبر شوی زړه می درد کوی، زه طاها پیژنم د هغه په قد او قواری مه ختا وځه شاید جسماً لوی شوی وی خو د هغه احساسات او زړه د یو پنځه کلن ماشوم څخه لا پاک دی، کاش ما ته یې ویلې وایې، کاش خپل درد یې له ما سره شریک کړی وایي، کله چې د هغه داسی ناساپه تګ

ketabton.com - The Digital Library

ته فکر کوم نو زړه می درد کوې یعنی تر کوم حد هغه
په تنګ راغلی وو چې داسی ناساپه لاړو ...؟!

زبیر- اه ... اه ... ذوالفقار دومر فکرونه مکوه،اوس خو
هغه دی بیرته راغلې کله چې دی ولید نو غیږ کې
ونیسه او هې هې ورسره وژاړه نور نو ما ته دومره
ایموشنل(احساساتي) خبری مکوه.

ذوالفقار په پریشاني خپل ویښتیانو کې لاس تېر کړو
او ویې ویل: د څه راتګ زبیر؟ د څه راتګ؟ هغه خپل
په زړه نه دی راغلې هغه مجبور شوی چې راشې.. په
دی خبری دی سر خلاصیږی کنه؟
زبیر- څه مطلب مجبور شوی؟ خو خپل ښځه یې
راوړی؟ هاا ... مطلب خو دی دا نه دی چې ښځې یې
مجبور کړی؟ وا وا؟!
ذوالفقار- هو اقرا مجبور کړی .. خو هغه مجبوریت نه
دی کوم چې ته فکر کوی، اقرا ناروغه ده، هغه هم کوم

ketabton.com - The Digital Library

معمولې ناروغه ما ته نه ښکارې ..
زبیر- څه مطلب معمولې ناروغه نه ښکاری؟

ذوالفقار - زبیر زه بد احساس لرم ... فکر کوم طاها په یو لوی مصیبت کې ولېدلې.
د ذوالفقار په دی خبره زبیر هم ورخطا شو او ویې پوښتل: دا ته څه وایې؟ څنګه مصیبت؟ څه شوی ذوالفقار؟ ورینداره څنګه مریضه ده؟
ذوالفقار- دقیق نه پوهیږم خو دومره ډاډمن یم چې طاها د اقرا د مریضي له سبب مجبور شوی راشې او دا چې خپله نشته او ورک دی دا کار یې ما ډاروی، طاها چې هر کله یو کار کی بند شې یا وډار شې نو داسې کار کوی چې د ستونزې د حل لځایه ځان ته بل ستونزه پیدا کوی، د لومړۍ مشکل څخه لا غټ مشکل ...

د ذوالفقار په دی خبره مې خندا راغلل، ذوالفقار زه ښه پیژندلې وم او پوهیدی چې زه اوس په دی شرایطو کې څه ډول پریکړه کوم؟ نور هلته کښیناستل مې

ketabton.com - The Digital Library

جایز ونه ګڼل او روان شوم، دا زما ژوند وو او پریکړه یې هم ما کول بس وو نور وېرېدل او خپل ژوند د بل چا په غاړه اچول ما باید دا ځل د تل لپاره یو فیصله کړې وایې داسي فیصله چی یا په یو ښه ژوند پای ته رسیدل یا هم مرګ ...

***

شاوخوا دیوالونو ته مې کتل فولادی رنګ زما په نظر بیحد دروند او یو ډول منفي او رسمی رنګ دی، دا رنګ ما زیاتر وخت په دولتي ځایونو لکه دولتي شفاخانه،مکتبونه،حوزی او زندان! داسې ځایونو کې لیدلې وو کوم بل ځای مې دومره د دی رنګ استعمال نه وو لیدلې. هوا مخ په تیاره کیدو وه، د کوټې ګروپ روښانه وو خو رڼا یې دومره نه وه یوازی همغه څوکۍ چې زه ورباندی ناست وم او د هغه شاوخوا میز یې روښانه کړې وو نور د کوټی شاوخوا تیاره وه ..

ketabton.com - The Digital Library

سم د اظهاراتو د اخیستلو اطاق ښکاره کیدو، د میز په سر یو جک او یو پلاستکي ګیلاس کیخودل شوي وو د ډېر بې حوصلګي څخه مې جک راوخیست خو کله چې تش مې ولید نو خندا راغله، تش جک یې د پیالي سره کیخودلی وو عجب ګرم میلمه پالنه؟!

همدي فکرونو کې وم چې د کوټې دروازه خلاصه شوه او یو آشنا څهره مې د څو دقو وروسته ولیدل، زما په لیدو هغه لکه چې بیحد حیرت کړی وو چې د څو شیبو لپاره په زیر،زیر یې راوکتل د څو دقو وروسته تازه لکه چې باور یې وشو دا د رښتیا زه یم!

حمیدی- باور مې نه کیږی فکر مې کاوه ستا د همکاری څخه باید لاس ومینځو؟!
د هغه په خبره مې پوسخند وواهه او بغیر له دی چې خبره کش کړم همغه اول کې می خپل د راتګ دلیل واضح کړو.
- اوممم زما هم د راتګ زړه نه وو خو څه وکړم پیسي

ketabton.com - The Digital Library

شیرینه وی!

زما په دی خبره هغه لومړی حیرت وکړو خو د هغه وروسته په کټ،کت پخندا شو او ویې ویل: عجیب ده د څلور،پنځه میاشتو وروسته اوس پوه شوی چې پیسه شیرنه ده؟

غوښتل مې ځواب ورکړم چې دروازه خلاصه شوه او دا ځل جنرال راننوت، زما پع لیدو هغه کوم خاص ریکشن ونه ښود داسې لکه چې پوهیدی زه راځم؟

د هغه په راتګ حمیدی ورته سلام واچو او سترې مشی وکړل، جنرال یه کرار انداز د هغه ځواب ورکړو او زما مخامخ څوکښ راکش کړل او کښیناست، بغیر د کوم څه ویلو څخه ماته زیر شو د هغه د داسې نظر څخه لږ وډار شوم حمیدی چې فضا درنه ولیدل نو کوښښ یې وکړو خپل یو خبره وکړی او هغه فضا او ماحول سم کړی خو د هغه د څه ویلو مخکې ما وویل: تر اوسه خپل په وراندیز ولاړ یاست؟

ketabton.com - The Digital Library

د حمیدی د خولې خلاصولو مخکې جنرال په کلک ووېل: زه خپل د خبری څخه هیڅکله نه پر شا کیږم، بلخصوص د دی موضوع څخه خو هیڅکله هم نه ...

د هغه په داسې کلک ځواب خوله مې بنده شوه،د راتلو مخکې مې ډیر خبری او پلانونه ځان سره ذهن کې جوړ کړی وه خو اوس چې وخت یې راغلو نو صحیح مې خبری نشو کولای، یو خوا بلخوا مې کتل او ذهن کې مې خپل خبری سنجول چې جنرال ووېل:

– زه پوهېږم ته په څه خاطر راغلې یې.
بغیر د څه ویلو مې وروکتل چې هغه خپل لاسونه د میز په سر یو د بل سره وتړل او ویې ویل: ستا ښځه ګوردي ته اړتیا لری کنه؟
د هغه په دی خبره سترګي مې له حیرت خلاصي پاتي شوی او یو ثانیه کې مې مغز ته زر رقم منفي فکرونه راغلل او د ټولو څخه شدید منفي فکر دا چې اقرا ته د ګوردی نه پیدا کیدلو دلیل خو جنرال نه دی؟ ایا هغه

ketabton.com - The Digital Library

خو داسي کوم کار نه وی کړې چې ما مجبور کړې ترڅو دلته راشم او د هغوی سره همکاری وکړم؟ لکه چې جنرال پوه شو چې د هغه په خبری څومره منفي فکرونه مې ذهن ته راغلي چې لږ زما خواته را ټيټ شو او ويې ويل: بيځايه فکرونه مکوه ما ستا د ښځې د مرضتيا او ګوردي نه پيدا کيدلو سره هېڅ تړاو نشته، که کوم کار مې کړی وايې نو هيڅکله مې درته دا موضوع نه بيان کول.

د هغه په خبره لږ مې زړه ارام شو ربنتيا وايې که هغه کوم غلط کار کړې وايې نو بايد چوپ پاتي شوی وايې ترڅو زه ورڅخه د ګوردی غوښتنه وکړم نه دا چې خپل راته ووايې دومره بيعقل خو نه دی چې خپل ځان خپل راوښايي؟

جنرال- ما دا خبره ځکه درته وکړل ترڅو پوه شئ ما درباندی نظر وو،يوازی نظر ... نور کوم خاص کار مې نه دی کړی، اوس هم ځکه مې دا موضوع راکش کړل

ketabton.com - The Digital Library

ترڅو ژر تر ژره دا خبره حل او فصل کړم، ته خپل د ښځې لپاره ګورده غواړې خو ګورده د اوس لپاره د پکتیا په یو ولسوالۍ او شفخانه کې هم ته نشې پیدا کولې،ځکه مرکز یې تغیر کړی خو ..

د هغه خبرو ته ما په پوره هوش او حواس غوږ نیولې وو.

جنرال- خو زه کولای شم یوه ګورده درته پیدا کړم.
- د څه په بدل کې؟ مفت خو د خدای لپاره مرسته نکوی؟
جنرال کرار وخندل او ویې ویل: ښه خبره دې وکړل مفته مرسته کول زما قانون کې نشته، کله چې مرسته کوم مطلب یو شئ درڅخه په بدل کې غواړم؟ لکه څنګه چې ته زموږ سره د همکاری کولو په بدل کې یوشې غواړې، که منې او کنه خو دنیا همدا ده ترڅو چې یو بل ته مجبور ونه اوسیږو تر هغه وخت یو د بل لپاره کوم کار نکو، تا تر همدا پرون زما سره د همکاری

ketabton.com - The Digital Library

کولو په اړه فکر لا نه وو کړې خو نن چې ماته مجبور شوی نو زما د ویلو مخکې راغلې ...

نن ته ما ته مجبور یې نه زه تاته؟! خو بیا هم زه درسره همکاری کوم ستا د ښځې د ګوردې چاره زه پخپل کوم د هغه سل لک افغانیو بغیر ...

په حیرت مې وروکتل باور مې نه راتلو چې هغه دی داسې یو لوی کار همداسې د خدای د رضا لپاره زما حق کې وکړی؟

جنرال- پوهېږم شاید هضم کول یې درته سخت وی خو زه دا کار کوم ترڅو د پښتنو خبره نمک ګیر دې کړم؟! کله چې د احسان لاندی شوی هغه وخت ماموریت ته یوازی د یو کار او جبر په نظر نګوری بلکې هغه ته خپل د احسان د جبران کولو په نظر ګوری .. او زه ستا څخه همدا غوارم چې د زړه د خلاص زموږ سره همکاری وکړی نه د جبر او مجبوریت څخه ...

ketabton.com - The Digital Library

ګنکس وم نه پوهېدم یعنی هغه یوازی د دی لپاره چې پر ما احسان واچوی غوښتل اقرا ته ګورده ورکړی؟ اخر دا ماموریت څه دی چې دومره دویته مهم دی؟ چې حاضر دی د هغه د سر ته رسولو لپاره تر دی حد لاړ شې؟

- زه یو څو شرطونه لرم.

حمیدی- د څه شرط؟

د هغه په غږ چې تراوسه خاموش وو ما او جنرال دواړو وروکتل چې جنرال هغه ته ویل: که امکان لری نو موږ یوازی پریږده، هر کله چې موږ یو معقول توافق ته ورسیدو او طاها ومنل چې زموږ سره همکاری وکړی نو بیا زه تاته غږ کوم ترڅو راشې او د ماموریت په اړه معلومات ورکړی.

د جنرال په خبره ما بیحد حیرت وکړو هغه په ډېر محترمانه لهجه حمیدی له کوټې وشړو او حمیدي هم په دی خبرو لکه چې پوه شو چې تندی تروش کړو خو

ketabton.com - The Digital Library

بغیر د څه ویلو له کوټې ووت د هغه د وتلو وروسته جنرال زما خواته راوکتل او ویې ویل: د لومړۍ ورځ څخه مې چندان ورڅخه ښه نه راتلل خو څه وکړم چې مجبور یم د دوي د بخش سره په شریک دا ماموریت سر ته ورسوم، په هر حال ته خپل شرطونه ووایه ...

د هغه په خبره مې وریځې له حیرت پورته شوی، څه مطلب مجبور وم؟ حمیدی ویلې وه چې د مواد مخدر د بخش امر دی؟ نو مطلب دا ماموریت چې هرڅه دی یو اړخ یې د مواد مخدر په څانګه تړاو لری او بل اړخ یې د جنرال په بخش؟ جنرال د کوم بخش امر دی؟ یا جنرال دی؟ ډېر مې زړه غوښتل ورڅخه پوښتنه وکړم خو ځان مې راکنټرول کړو او خپل شرطونه کوم چې ذهن کې مې ساتلي وه هغه مې ورته وویل: لومړۍ شرط مې هغه وو کوم چې تاسو راته حل کړو.
جنرال- ګورده؟

ketabton.com - The Digital Library

- هو، خو ایا ویلې شې تر کوم وخت به دا ګورده تر ما راورسیږی؟ مطلب زه غوارم د ماموریت څخه مخکې دا کار وشي ترڅو زړه مې لږ ډاډمن وی.
جنرال- زه هم غوارم ماموریت ته دتلو مخکې دا کار ترسره شې ترڅو هم ته زموږ په حسن نیت باندی ډاډمن شې او هم زړه دی خپل د کورنۍ لخوا بیغم شې.

د هغه په داسي منطقي خبری لږ مې زړه جمع شو خو کله چې هغه ماموریت ته مې فکر کاوه نو لږ وېرېدلم او د ځان سره مې ویل اخر دا څنګه ماموریت دی چې دوی داسي ورته تلوار دی؟
د جنرال په غږ له فکرونو راووتلم: ښه بل شرط دې څه دی؟
- بل شرط مې دا دې، که څه هم ستاسو نیت تراوسه خو ماته خیر ښکاری خو بیا هم انسان دی او زر فکر انسان ته پیدا کیږی، نو ځکه زه غوارم کوم پیسي چې

ketabton.com - The Digital Library

تاسو د دی ماموریت په سر ما تهمنلې هغه تاسو د ماموریت ته دتلو مخکې ماته راکړې.

زما په دی خبره هغه خپل وریځي پورته واچول چې ما ژر وویل: پوهېږم شاید فکر کوی زه به هغه پیسي واخلم او تښتم یا داسی کوم بل فکر خو نه .. زما اصلاً داسي کوم ارداه نشته بلخصوص اوس چې پوهیږم هغه څو میاشتي ستاسو د نظر لاندی وم اوس خو بیخی د تښتي فکر نکوم هغه پیسي د دی لپاره غوارم ځکه ګمان کوم ماموریت بیحد سخت دی او د مرګ امکان هم پکي شته .. نو ځکه غوارم هغه پیسي زما سره اوسیږی که مړ هم شوم خیال مې راحت وی چې ..

جنرال- چې پیسي خو دی اخیستی؟!
- هو څه ناخه همداسي.
جنرال- اومم سمده خو..
- خو څه؟

ketabton.com - The Digital Library

جنرال- ستا خبرې او دلایل تر یو حد صحیح دي، خو زموږ فکر هم وکړه هرڅومره چې زموږ د نظر لاندې اوسیږې څه ضمانت لرې د ګوردی او ټول پیسو اخیستلو وروسته ته زموږ سره همکاری وکړې؟ شاید ځان په لیونتوب ووهې او زموږ سره کار ونکړې؟ هغه وخت موږ څه وکړو؟ په زوره خو موږ پر چا کار نشو کولای، نو داسې به وکړو د هغه پیسو څخه 25 لک به زه تاته په لاس نقد درکړم او 75 لک نور به یې ته یو اکانټ جوړ کړې او زه به پیسې هغه اکانټ ته واستوم خو د بانک د رئیس څخه به داسې یو ضمانت خط راوخلو ترڅو چې د دولت لخوا رسمي خط نه وی ورغلی تر هغه وخت تاته نور پیسې درنکړې ..

- ستاسو په نظر دا لږ مشکوک معامله نشول؟ ځکه تاسو خپل د دولت خلک یاست؟ شاید د ماموریت د خلاصیدو وروسته ما ته کوم خط رانکړې او هغه پیسې ځانته وګرځوی؟

زما په خبره جنرال پخندا شو او ویې ویل: دومره بې

ketabton.com - The Digital Library

اعتمادی د دولت په اړه ښه نه ده، او هو ته فکر کوی زه د دی پیسو په غم کې یم؟ زه همدا اوس هم ټول پیسي تاته درکولې شم خو دا چې نه درکوم په دی سبب دی چې ته مور ته چل رانکړی او پر شا نشې، که بیا هم زما خبره نه منې نو سمده زه ټول پیسي تاته درکوم خو یو شرط لرم؟!

- د څه شرط؟

جنرال- ته،ستا ټول کورنۍ او خپلوان د نظر لاندی نیسم ترڅو ډاډمن اوسیږم چې ته نه تښتي نه پښیمانه کیږی او نه هم مور ته چل راکوی داسي صحیح ده؟

که څه هم تر اوسه د جنرال ټول خبری منطقي وه خو بیا هم ما د هغه په یو خبره باور نه راتلو دومره کلونو کې په یو خبره مې صحیح ذهن خلاص شوی وو او هغه دا چې په پولیسانو باندی په هیڅ ډول باور نه کیږی، هغوي د رارون حالت د ټول پیښو شریکان دی که هغه غلا ده،که قتل دی،که جنایت دی، هرشئ چې

ketabton.com - The Digital Library

دی هغه کې خپل د دولت خلک هم شته او دا مې په ثبوت سره بار،بار لیدلې وه نو ځکه مې وویل: که څه هم ستاسو خبری سند دی، خو بیا هم زه غوارم د تګ مخکې هغه پیسې واخلم نو خوشحاله کېږم که پیسې ماته راکړې، او هو زه د کوم تښتیدلو یا د ماموریت نه منلو اراده نلرم نو هرڅوک چې د نظر لاندی نیسې ویې نیسې زه کوم ستونزه نلرم ..

جنرال- اوممم سمده شرطونه دی خلاص شول؟
- نه، دوه شرط نور هم لرم.
جنرال- عجب! نور څه؟
- دا شرط مې د ټولو څخه مهم دی ..(جنرال په زیر نظر راوکتل چې دا ځل زه لږ د هغه خواته ورټیټ شوم ترڅو خپل د خبری اثر د هغه په څهری کې ووینم او و مې ویل: زه نغوارم دې ماموریت کې زما کورنۍ شامل اوسیږی ..
جنرال- د شامل څخه مطلب؟

ketabton.com - The Digital Library

- مطلب زه نغوارم زما کورنۍ دې موضوع کې راداخل شي په هیڅ ډول.

جنرال- اومم ښه و چې خپل دې ووېل ځکه موږ هم څه ناڅه همداسې یو پلان درلود، د هرڅه د ویلو مخکې غوارم درته ووایم چې څنګه چې خپل دې هم خبرو کې ووېل د مرګ امکان شته، ځکه دا ډېر لوی ماموریت دی او زموږ لومړی ګام هم ستا د منلو وروسته همدا وو چې تاته یو جعلي نوم او کورنۍ درکړو، مطلب ترڅو چې ماموریت پای ته رسیږي تر هغه وخت ته خپل د کورنۍ سره ملاقات نشې کولای..

نن سه شنبه ده که ته زموږ سره د همکار کولو خبره ومنې نو د پنجشنبې په ورځ یو بهترینه ډاکتر ستا د ښځې د ګوردې عملیات کوی او د شنبې په ورځ موږ ستا د راتګ په تمه یو مطلب څلور ورځې فرصت لرې ترڅو خپل کارونه خلاص کړې ..

- او ماموریت څومره وخت دوام کوی؟

جنرال په بیغم فکر څوکۍ ته تکیه ورکړل او ویې ویل:

ketabton.com - The Digital Library

دقیق نیټه نشم ویلې، ځکه هر څومره چې ستا هوش او لیاقت ډېر وی هغومره ژر ماموریت خلاصیږی.
- تخمیني عدد هم نشې ویلي؟ مطلب یو میاشت؟ دوه میاشتي؟
زما په خبره جنرال پخندا شو او ویې ویل: دا خو دی بیخي لږ وخت دی یاد کړو، تخمیني توګه که ووایم نو شاید شپږ،اوه یا هم شاید تر یو کال وخت ونیسي؟!

د هغه په دی خبره ناساپه دوه زړه شوم یو کال ډېر وخت وو، زه یو کال څنګه اقرا او محمد یوازی پریږدم؟ په څه بهانه؟
جنرال- پوهېږم ډېر وخت دی خو موږ خپل ټو کاله د دی ماموریت لپاره مصرف کړی، موږ ریسک نشو کولای ځکه زموږ مقابل کسان ډېر هوښیار کسان دی،موږ نشو کلوای په تلوار باندی هغوی ونیسو،که خپل د کورنۍ په اړه اندیښمن یی نو زه کولای شم درته د عربستان یو کلن د دروغو ویزه درواستوم، ترڅو کورنۍ دی فکر وکړی ته تللې خارج ته؟! البته خپل د کورنۍ څخه

ketabton.com - The Digital Library

کامل توګه بیخبر نه یی موږ درته د هغوی خبر درکوو ..

ذهن کې مې زر رقم فکرونه وه خو یو احساس هڅولم ترڅو دا معامله قبول کړم، زه که تر اخر عمر ځان هم مړ کړم نو نشم کولای یو لک افغانۍ لا ټولې کړم سل لک خو لرې او له بلخوا د اقرا ګورده هم مفت آپریشن کوی دا یو طلایي شانس دی که څه هم پر خطر دی خو د زحمت بغیر راحت نشته کنه؟ په دی فکر مې سر پورته کړو او ومې ویل: سمده تر یو کال زه ستاسو سره یم خو که د یو کال څخه ماموریت ډېر شو بیا نو پر ما کوم حساب مکوی.

جنرال- سمده بیغم اوسیږه شاید د کال مخکې لخیره سره راټول یې کړو..

جنرال د دی خبری د کولو سره په میز لاس کیخود او د ولاړیدو اراده یې وکړل چې ما ژر وویل: زه یو بل شرط هم لرم.

ketabton.com - The Digital Library

زما په دی خبره هغه د پاسېدو حال کې ودرېد او څو شیبي په دروند نظر راوکتل لکه چې زما دا ډېر شرطونو عصبې کړی وو؟ ځکه تندی تروش شو خو کښیناست او ویې ویل: بل څه شرط لری؟

- تاسو ویل دې ماموریت کې د مرګ امکان هم شته؟

زما په دی خبره د جنرال تندی تروش شو او ویې ویل: باید دومره عقل ولری او خپل پوه شې چې سل لک افغانۍ ما د خدای د رضا لپاره تاته نه دی درکړی، دا یو ډېر مهم ماموریت دی او د مرګ شانس خو ضرور ورسره ترلې دی.

- زه هم پوهېږم چې شته، تخمیني توګه ویلی شې څومره؟ مطلب څو سلنه شانس لری زه دی ماموریت کې مړ شم؟

جنرال- اه هلک ته څومره خلق تنګ انسان یې؟ هر خبره کې تخمیني او درصدی دی شروع کړی، مرګ او ژوند د خدای په لاس کیدی ته بسم الله کړه راشه خدای به هر څه اسانه کړی.

ketabton.com - The Digital Library

- بې له شک چې مرگ او ژوند د الله"ج" لاس کېدي خو دا زما د ژوند موضوع ده دومره خو حق لرم چې پوه شم څو سلنه شانس یې شته د هغه ماموریت ژوند رانشم؟ زه کورنۍ لرم .. باید د هغوی په اړه هم فکر وکړم.

زما په دی خبرو جنرال څو شیبې په خاموش نظر راوکتل د هغه وروسته یې وویل: ستا د ژوند مثله پر تا مربوط ده که هوښیار اوسیږی نو د مرگ شانس دی شاید صفر سلنه اوسېږي خو که بیعقلي وکړی شاید اتیا سلنه امکان ولری مړ شې،تخمینی توگه معامله 50%50 ده هر څه پر تا تړاو لری.

د هغه په خبرو مې سر وخوځاوه، موضوع نیم پر نیم وه یعني د شانس خبره وه د بخت او طالع؟! چې بدبختانه ما بیخې نه درلود، نو یعنې د همدا اوس څخه ځان یاید مړ حساب کړم؟ په دی فکر پوسخند مې وواهه چې جنرال وویل: شرط دی څه دی؟

ketabton.com - The Digital Library

- اوممم ... هغه ... که ... مطلب که په دی ماموریت کې ووژل شوم نو نغوارم زما کورنۍ ته کوم څه ووایست؟ مطلب ورته مه وایست چې ما داسې د پیسو په بدل کې ماموریت قبول کړی وو.

دا خبری مې به بیحد مشکل وکړل او چوپ شوم، ما نغوښتل که مړ شوم سبا ورځ خلک ذوالفقار،اقرا یا حتا محمد ته دا پیغور ورکړی چې پلار یې خپل ژوند په سل لک افغانیو خرڅ کړو! د څو شیبې درنې چوپتیا وروسته جنرال په کرار غږ وویل: که یاد دی وی ته د یو کال لپاره عربستان ته د کار لپاره تللې یې؟ نو که کوم څه وشول ټول کسان به فکر وکړی ته هلته د کار کولو په دوران مړ شوی یې نه دلته؟!

د هغه په دی خبره مې وروکتل او سر مې د منني په پار وخوځو، چې جنرال له خوکۍ پورته شو د هغه په پاسیدلو زه هم پورته شوم چې هغه راته د کښیناستلو وویل او خپل له کوټې ووت، خو ډېر ژر داسې حال کې

ketabton.com - The Digital Library

چې یو لاس کې یې یو تور د کمپیوټر کیخودلو پشان بکس ورسره وو او بل لاس کې څو سپین ورقي وه کوټې ته راننوت، ماته مخامخ کښیناست او کوم شیانو باندی چې موږ توافق کړی وو هغه او زما شرطونه او پیسي ټول یې هغه ورقه کې ولیکل د هغه وروسته یې لومړی خپل امضا کړل د هغه وروسته یې زما خواته قلم او ورقه کیخودل او ویې ویل: دا امضاء کړه ترڅو یو ډول رسمي قرارداد ولرو.

د هغه په خبره ما هم بغیر د څه ویلو امضاء ولګول امضاء مې بیحد ژر وکړل ترڅو منفي فکرونه مې منع نکړی همدا چې امضاء مې خلاصه شوه نو جنرال هغه تور بکس زما خواته راټیله کړو او ویې ویل: دا هم زموږ د قول او قرار مطابق ستا سل لک افغانی، د نن څخه تر شنبې ورځې پورې وخت لرې چې خپل ټول کارونه پای ته ورسوی، د هغه وروسته تر یو کال شاید زموږ میلمه اوسېږې ...

ketabton.com - The Digital Library

***

د څو دقیقو وروسته یو مسج مې د موبایل په سکرین
ښکاره شو چې پکې د یو ځاې آدرس لیکل شو وو، د
هغه مسج په لیدو مې ځان ته وویل: دوه زړه توب او
هر رقم وېره،شک او تردید نور بس دی، دا هغه لاره ده
کوم چې تا پخپل ټاکلې نو مجبور یې د دی لاري تر
اخیر لاړ شې، په ژوند کیدی د یوځل لپار هم که کیږی
نو خپل په پریکړی ودرېږم طاها ...دا ستا د ژوند یو
نوی پړاو دی چې ستا پر مخ خلاصېږي، داسې پړاو
چې په خدای باندي د توکل بغیر بله چاره نه لرې او بې
له شک چې خدای بهترینه مددګار او ساتونکي دی،
راحت او ښه ژوند په مفت باندی د چا نه نصیب کیږی،
هر پرمختګ یو قرباني غواړی، هر نوی کار ته لاس
اچول ریسک او خطر لری

ketabton.com - The Digital Library

البته دا ریسک تر اوسه خو زما پر ګټې روان وو، دوه ورځې مخکې اقرا د ګوردي عملیات کړی وو او نوی ګورده یی ترلاسه کړی وه،که څه هم زه ورسره نه وم خو د لری څخه مې د هغې د عملیات کارونه څارل البته د جنرال په مرسته... تر ډېر حد د هغې د حالت څخه خبر وم، بدن یې ګورده منلې وه او حالت یې ښه وو، هغه سل لک افغانیو باندی لومړۍ کار مې چې وکړو هغه د یو کور اخیستل وه، همغه د استاذ د کور څنګ ته کور مې واخیست او قواله مې هم د اقرا په نوم کړل ..

البته زړه خو مې نه غوښت هغه خراب کور په دومره قیمت واخلم خو مجبوره وم زه شاید تر یو کال یا شاید بیخې نه وایې ... نو نه مې غوښتل زما د تګ وروسته اقرا د شپې تېرولو لپاره یو چت لا په سر ونه لرې نو ځکه هغه کور مې په شل لک افغانۍ واخیست او د اقرا په نوم مې کړو د هغه وروسته د اقرا په نوم مې یو بانکي حساب جوړ کړو او پاتي ټول پیسي مې هلته واچول بغیر د شل زر افغانیو څخه چې هغه او د

ketabton.com - The Digital Library

بانک کارت مې اقرا ته واستو او ورته ومې ویل چې هر وخت پیسو ته اړتیا ولری نو د همدی اکانټ څخه دی راواخلې ...

دا ټول کارونه ما د موبایل لخوا وکړل او خپل حضوري توګه د هغې خواته نه ولاړم، که څه هم اقرا ډېر راته وویل چې د هغې د لیدلو لپاره ورشم خو ما انکار وکړو ما یو مسئولیت په غاړه اخیستې وو او تر څو چې پای ته مې نه وایی رسولې نو نشوم تللې، اقرا ته مې همغه دروغ وویل کوم چې جنرال راته ویلې وه "د یو کال لپاره عربستان ته د کار لپاره ځم "او دا بهانه مې تر ډېر هم کار وکړل، څکه زما د شرایطو سره جوړ راتلل..

البته ذوالفقار او زبیر ډېر زما پسي وګرځیدل تر دې حد چې عربستان ته د تلونکو ټولو مسافرو څخه یې زما پوښتنه وکړل او کله چې هلته زما معلومات ورته ونشو نو تر هوایي میدان پوری ولاړل خو زه یی پیدا نکړم، د هغوی داسې بی تابې او غمژن حالت زه خفه کولم خو

ketabton.com - The Digital Library

ما بل چاره نه درلود، د شنبي په سهار اته بجو د قول مطابق د جنرال خواته ورغلم ترڅو هغه منحوس ماموريت په رسمي توګه شروع کړم، رښتيا که ووايم نو په تمه وم د دی فلمونو پشان جنرال ماته يو پرونده راکړی او هغه کې د دی ماموريت ټول معلومات ليکل شوی وی؟!

خو جنرال يوازی ماته يو تذکره، يو نوی موبايل،سيمکارت او يو نفر راته معرفي کړو سره د يو کور آدرس او بس؟! هغه ماته يوازی دومره وويل چې د دی وروسته زما نوم طاها نه، بلکې برهان دی؟! او هغه سړی چې راته معرفي کړو کوم چې تقريبا د 60/63 کالو وو ويل دا دي پلار دی .. او يو کور چې موږ په هغه کې اوسيږو؟ خلاصه زما نوم برهان دی زه يو بوډا پلار لرم نور کوم کورنۍ نلرم او زه خپل د دی بوډا پلار سره په يو کوچني کور کې چې د مياشتي دري زر افغانۍ کرايه ده اوسېږم ..

ketabton.com - The Digital Library

بس نور هیڅ معلومات یې رانکړل، اخر کې هم ویې
ویل چې د دی وروسته تر هغه وخت چې ماموریت
پای ته رسیږی نور نه باید د حوزی یا کوم دولتي ځای
خواته لاړشم؟! او د دې خبری سره سم یې د حوزي
څخه وویستلم او ویې ویل: د دی ځای څخه لری لاړ
شه او ډېر ژر به موبایل ته دې یو مسج راشي او یو
آدرس به درته در واستول شي همدا چې آدرس
درواستول شو نو همغه آدرس ته لاړ شه ...

او همداسی هم وشول څو دقې مخکې یو آدرس ماته د
یو ناشنا شماری لخوا راغلو، البته شماره ماته ناشنا وه،
ما ته دا موبایل هم ناشنا وو هغوی ماته یو ساده
ګلکسي موبایل راکړی وو د یو نوی سیمکارت سره او
په دی موبایل کې دا شماره کوم چې ماته ناشنا
ښکاریدل د "احمدزی صیب" په نوم ثبت شوی وه؟! نه
پوهېدم دا احمدزی څوک دی؟ او دې ماموریت کې زما
سره څه تړاو لری؟

ketabton.com - The Digital Library

هغوی اصلا زه د ماموریت څخه خبر نکړم؟ د هغوی په دی کار سخت غوسه راغلې وه، دا نو څه ریشخند وو، هغوی ما ته هېڅ معلومات رانکړو او د قرباني د غوا پشان یې ډاریک د قتل ګاه میدان ته واچولم ... او امید لری چی دا ماموریت زه ورته حل کړم؟ اصلا زه دوی ته باید د څه اطلاعت ورکړم؟ یا د چا اطلاعت ورکړم؟ د دی څخه مخکې چې عصاب مې خراب شې پیاده،پیاده د هغه آدرس خواته روان شوم دومره لری نه وو شل دقو کې هغه آدرس ته ورسیدم، یو غټ ښکلی د ماشین خرخولو شرکت وو ...

دومره لوی شرکت وو چې د څو شیبو لپاره هک حیران و دربېدلم، دا ځای ولې تر اوسه ما نه و ولیدلې؟ خو بېر ژر مې د زبیر یوه خبره ذهن ته راغلل چې هغه به تل په ریشخند ما ته ویل: طاها ته دی نړي کې خدای هسې د فرې هیټ بال پشان راستولې یې" مطلب د غلطي څخه راغلې یې او هغه دا خبره زیاتر وخت په دی خاطر کول ځکه زه بېر نه ګرځیدم همیشه خپل په

ketabton.com - The Digital Library

لاره تلم مطلب دوکان ته او د دوکان ښخه کور ته .. نور کوم ځای نه تلم نو تعجب نشته چې داسې ښکلې ځای مې تر اوسه نه وی لیدلې ...

د شرکت مخکې یو غرفه وه چې ماته د شرکت د ساتونکي ځاې ښکاریدو، حق یې هم درلود داسې ښکلې شرکت که ساتونکي نه درلود نو چا درلود؟ لاره بنده وه شرکت ته د ننوتلو مخکې باید د غرفي خواته تللې وایې نه پوهیدم هلته په تگ څه ووایم؟ یا اصلا زه دلته څه کوم؟ د ډېر استرس ښخه خپل د گوتي نوکان خوړل مې شروع کړل دا مرض مې تازه پیدا کړی وو، کله به چې ورخطا یا وېرېدلم نو دا کار می کاوه، دا کار یو ډول عصبي عادت دی چې زیاتر وخت هغه کسان یی کوی کوم چې بیحد استرس لری لکه ښنگه چی اوس ما درلود ...

لا یوه دقه نه وه تېره شوی چې موبایل مې په جیب کی ولړزیده په تلوار مې راوخیست یو بل مسج راغلی

ketabton.com - The Digital Library

وو د همغه "احمدزی" نومې کس لخوا پکي لیکل شوه وه" څلورم منزل د الحاج غضنفر احمدزی دفتر" بس یوازی همدا یو خط لیکل شوی وو، مطلب باید د دی ښکلی شرکت څلورم منزل ته لاړ شم؟ څو ژورې ساه ګاني مې واخیسته او د هغه غرفي خواته نږدی شوم، کله چې نږدی ورغلم نو تازه هلته موجود په دوه نفرو مې نظر ولګید دوه دانې ساتونکی وه ...

چې دواړه بیحد ماشاءالله تکړه وه، یعنې زه د هغوی په مقابل کې لکه میږی معلومیدم .. هغوی دومره چاق او لوړ قدی وه، په بیحد محترمانه لهجه مې هغوی مخاطب کړل او ومې ویل: سلام سهار بخیر.
زما په غږ دواړو راوکتل خو ځواب هغه نفر راکړو کوم چې په څوکۍ ناست وو او کلاشینکوف یې خپل په څوکۍ تکیه کړی وو.

– علیک سلام،ستا سهار هم پخیر مهرباني؟
خپل شونډي مې یو بل پر بل ووهل ترڅو لږ لندی

ketabton.com - The Digital Library

کرم،د خولي لاړی مې هم تېر کړل او د څو شیبو چوپتیا وروسته مې کرار وویل: هغه ... ما ... د ... د ښاغلې غ... غضنفر احمدزی صیب سره کار درلود.

زما په خبره هغه سر وخوځاوه او خپل و مخ ته په میز باندی د کیخودل شوی ورقو څخه یو کتابچه یې راوخیسته او همغه حال کې چی نظر یی په کتابچی وو ویې ویل: نوم دی؟
- طا....
ژر مې خپل خبره غوڅه کړل او ومې ویل: برهان ...

زما په دی رقم مشکوک حرکت دواړو راوکتل او دا ځل هغه بل ساتونکي چې ناست وو او موبایل کې ګوتي وهل ویې ویل: د پلار نوم؟
د یو شیبې لپاره جام پاتي شوم، د پلار نوم؟ زما د پلار نوم خو نغواړی مطلب د برهان د پلار نوم غواړی؟
خاوری دی زما په سر شې ولې مې هغه تذکره یو ځل صحیح ونه کتل؟ هغوي دوه سترګي زما خواته نیولې

ketabton.com - The Digital Library

وه او زه لګیا وم مثلا خپل د پلار نوم مې په یاد کاوه د خو شیبو وروسته هغه لومړۍ ساتونکي چې زما نوم یې پوښتنه کړې وه پخندا باندی خپل ملګری په اوږه وواهه او ویې ویل: مه یې بعذابوه ..

بیا یې زما خواته راوکتل او ویې ویل: د پلار نوم ته ضرورت نشته دا زما ملګری لږ شوخ مزاج دی ...

د هغه په خبره یو راحت ساه مې له سینې وختل او پریدلې رنګ مې لږ ځای ته راغلو او د درغو یو ریشخندی مسکا مې وکړل نږدی وو د کار په همدی اول کې دوه لاس خپل ځان مفته،مفته په ګیر ورکړم، ساتونکی یو کوچنی ورقه زما لاس ته راکړل او ویې ویل: څلورم منزل چپ اړخ ته د ښاغلي غضنفر صیب دفتر دی ښه وخت ولری.

د هغه له لاسه مې هغه کوچني ورقه واخیسته او د ژبي لاندی مې کرار تاسو هم ښه وخت ولری وویل او روان شوم. په لړزانه قدمونو شرکت ته ننوتلم لکه

ketabton.com - The Digital Library

لیونیانو پشان مې شاوخوا کتل د څو شیبو لپاره مې هرڅه لیاده ووتل نه پوهېدم څه وکړم؟ خپل په دی بې فکر مې پر ځان لعنت وویل او خپل لاسونه مې کلک سره موټ کړل ترڅو خپل تمرکز بیرته لاس ته راوړم او ښه وو د څو شیبو وروسته مې عقل سر ته راغلو د لیفټ خواته روان شوم ترڅو څلورم منزل ته لاړشم ..

خو نیم لاره کې پښیمانه شوم او د ځان سره مې وویل د لیفټ لځایه که په زینو لاړشم نو بهتره به وی؟ په دی توګه یو څه اضافه وخت لاس ته راوړم ترڅو وکولای شم یو څه خپل ذهن ارام کړم او همچنان خپل هغه منحوس تذکره هم وګورم چې هغه کې زما مطلب د برهان د پلار نوم څه دی؟ او د څو کالو دی؟ په دی فکر د زینو خواته مې قدمونه چټک کړل ...

همدا چې لومړۍ منزل ته ورسېدم نو خپل جیب ته مې لاس کړو او تذکزه مې راوویسته،نوم برهان د پلار نوم حبیب الله عمر 26، شغل آزاد،دین،اسلام،قوم

ketabton.com - The Digital Library

پشتون، تخلص یې هم لیکلی وو برهان خاکسار ..عجب تخلص یی راکړی وو خاکسار ... تر څو چې څلورم منزل ته رسیدلم دا اطلاعات مې د ځان سره دومره مرور کړل ترڅو حفظ مې شول کله چې څلورم منزل ته ورسیدم نو د دهلیز اخر اړخ کې په یو میز مې نظر ولګید چې یو ځوان هلک یې شاته ناست وو، او یو کمپیوټر یې ومخ ته کیخودل شوی وه ..

د هغه هلک څنګ ته یو ښکلې دروازه وه چې د دروازی په سر په ښکلی خط لیکل شوی وه"د الحاج غضنفر احمدزی دفتر" مطلب دا هلک د دی احمدزی نومي کس د دفتر منشی دی؟ په کرار ګامونو د هغه خواته نږدی شوم، همدا چې د میز څنګ ته یې ودریدم نو د هغه فکر زما خواته شو او خپل د موبایل څخه یې سر راپورته کړو او ویې ویل: مهربانی کوم امر خدمت؟ هغه کوچنی ورقه کوم چې د شرکت ساتونکی راکړی وه، د دی ځوان هلک خواته مې ونیول او ومې ویل: د ښاغلې غضنفر احمدزی صیب سره مې کار درلود.

ketabton.com - The Digital Library

زما په خبره هغه په زیر نظر راوکتل او بغیر د څه ویلو یې زما له لاسه ورقه واخیسته، د میز له شا څخه پاسېد او خپل څنګ ته کوم دروازه چې وربandی د "الحاج غضنفر احمدزی" نوم لیکلې وو، وټکول او ننوت ما ډېر کوښښ وکړو ترڅو د کوټې دننه لړ وګورم خو خبیث دروازه دومره خلاصه کړه چې خپل ننوتلې شو او دومره ژر یې هم د ځان پسي بند کړل چې ماته د کتلو فرصت لا ونشو، خیرن څوک وا نعوذبالله د کعبي دروازه وه چې داسې ژر،ژر یې د ځان پسي بنده کړل ...

اصلاً ښه مې ورڅخه رانغلل نه د ده څخه او نه هم د هغه احمدزی نومي کس څخه ... همدا چې خپل د نوم مخکي لکه نادیده کسانو پشان الحــــاج لیکلې وو معلومیدی چې څومره مغرور او خودپسند انسان دی داسي پیسه دار خلک زیاتر وخت خپل د پیسو ښودلو لپاره خپل د نوم سره الحاج لیکي، نه د خدای د رضا لپاره که ده مثلاً د خدای لپاره حج کړی وایې نو

ketabton.com - The Digital Library

ضرورت نه وو خپل د دفتر په دروازی په دومره غټ الفاظو وليکي الحاج ... دا ټول هسې د ځان ښودلو ډرامه وه ...

په همدی فکرونو کې وم او ښه مې خپل په ذهن کې هغه ته کنځل کول چې بلاخره دروازه بيا هغومره لږه خلاصه شوه او هلک راووت بغير له دی چې ما ته وګوری د ننوتلو يې ووېل ما هم بسم الله کړل او کوټې ته ننوتلم همدا چې کوټې ته ننوتلم نو لومړۍ نظر مې چې ولګيد هغه د کوټې په مخامخ فضا باندی وو ..

يعنې د کوټې نيم برخه په شيشو پوښل شوه وه او ټول ښار د همدی ځای څخه ښکاريدو بيحد ښکلی منظره وه داسې چې د څو شيبو لپاره په کتلو کې غرق شوم او بلاخره د يو چا د ستونی تازه کولو په غږ په خود راغلم د کوټې راسته خواته يو ښکلی ميز او څو څوکۍ کيخودل شوی وه چې د ميز شاته د 50/55 کالو په عمر يو سړی ناست وو، يعنې د هغه د حال په

ketabton.com - The Digital Library

توصيف کې دومره ويلې شم چې څومره چې دا شرکت او دا کوټه ښکلې وه هغومره دا کس بدرنګ وو ...

يو تک تور، خريلې ږېره،ګنجې سر، يو غت خېټه او د هغه ټولو څخه بد دا چې خپل په دی قواری او شکلک باندی د کالو لځايه دريشي اچولې وه چې بيخي نو نور الا نور يې ځان شرمولې وو، لومړۍ مې فکر وکړو شايد دا هغه احمدزی نومي کس نه وی؟! خو کله چې د ميز په سر مې د ده بدرنګ انسان و مخ ته هغه نوم په يو ښکلې چار چوکاټ کې ليکلې وليد نو باوری شوم چې همدا خپله دی ...

بغير له دی چی خپل د ميزی څخه پاڅيږی د سترګو په اشاره يې ما ته د کښيناستلو وويل او همغه حال کې د ژبي لاندي ځان سره بنګ،بنګ وکړو چې زه پوه نشوم چې څه يې وويل؟ خو ژر د څوکۍ خواته لاړم او ورباندی کښيناستلم ترڅو فکر ونکړي د ده دا شرکت او پيسو پر ما کوم تاثير کړي د کښيناستلو سره سم هغه

ketabton.com - The Digital Library

په خاموش نظر راوکتل او ما هم وروکتل نه پوهیدم څه ووایم؟ اصلاً نه پوهیدم دا کس دوست دی که دښمن؟ مطلب د پولیسانو او جنرال د کسانو لخوا دې؟ یا د هغه لعنتي ماموریت د کسانو څخه دی؟

د څو شیبو چوپتیا وروسته هغه په تروش تندی وویل: نوم دی برهان دې کنه؟

په ګنګس انداز می سر وخوځاوه چی د هغه تندی لا تروش شو، زما خواته راکتلو حال کې خپل د میز له سر همغه کوچني ورقه راوخیستل په کوم کې چې ساتونکی زما نوم لیکلی وو هغه یې په یو مردار،خوا ګرځونکي انداز باندی امضا کړل چې زما د لومړۍ ټولګي د ملګرو د چټل نویس خط لا ورڅخه ښکلې وو یعني دومره خراب خط ... همغه امضاء حال کې په دروند نظر زما خواته راکتل کله چې خپل چټل نویس امضاء یې پای ته ورسول نو ورقه یې زما خواته ونیول او ویې ویل:

ketabton.com - The Digital Library

– اول خو زما لخوا په جنرال صیب سلام ووایه او بیا ورته ووایه چې ستاسو سر هر امر او حکم زموږ په سر سترګو قبول دی خو، لږ ورته وایه زموږ خیال هم ساته زه نشم کولاي هر هفته یو نفر هغه شرکت ته واستوم شاید راباندی شک وکړی او که خبر شول زه ستاسو سره همکاری کوم په قران که مې ژوندي پریږدی ...

د هغه د خبرو په مطلب پوه نشوم، خو دومره پوه شوم چې دا کس هم جنرال ته کار کوی! د هغه له لاسه مې ورقه واخیسته چې په تروش تندی وویل: سر له سبا راشه ترخو هغه شرکت ته دې معرفی کړم نور تللې شې ..

خپل د خبری د خلاصیدو سره سم په تروش تندی خپل د جیب څخه پاکت سیګرت یې راوباسل او داسې حال کې چې د ژبې لاندي یو چا ته کنځل کول سګریټ وهل یې پیل کړل، غوښتل مې د هغه شرکت او جنرال په اړه پوښتنه ورڅخه وکړم چې دی څنګه جنرال پیژنی؟

ketabton.com - The Digital Library

او ایا دی ماموریت کې زموږ همکار دی؟ خو هغه د هیڅ کار اجازه رانکړل او په بد اخلاقۍ د دروازی خوا ته اشاره وکړل او ویې ویل: ځه نو څه ماته ګوری؟ اوس لپاره ورک کیږه زما له مخي، سبا سهار په همدی وخت راشه ...

حتا زه یې پرینخودلم چې د هغه په داسې بې ادبانه لهجي حیرت وکړم او تقریبا خپل د دفتر څخه یی وشړلم؟! د هغه دی کار ته هک حیران شوم نه پوهیدم اخر ولې زما سره داسي چلند وکړو؟ ده مګر جنرال نه پیژندو؟ نو بیا ولې زما سره بد چلند وکړو؟ موږ دواړه مثلاً همکار راتلو کنه؟ که همکاراً مې داسې بیشخصیت وی نو خدای دی د هغه ماموریت والا د کسانو خیر راپیش کړی هغوی به نو څه نمونه کسان وی؟ څو شیبی لکه لیونیانو پشان د شرکت شاوخوا وګرځیدم خو کله چی کوم څه مې لاس ته رانغلل نو هغه آدرس ته کوم چې جنرال راکړی وو او ویلې وه تر یو کال دا ستا کور دی؟!

ketabton.com - The Digital Library

د هغه آدرس پخوا راون شوم یو ساعت وروسته کله چې هلته ورسیدم نو خپل په شانس مې لعنت وویل دا منطقه ما څه ناڅه پیژندل یعنې د ټول پکتیا غریب ترینه، معتاد ترینه، خراب ترینه، او خلاصه بدبخت ترینه منطقه همدا وه!؟ یعنې زه باید د یو کال لپاره دلته ژوند وکړم؟ دوه سترګي مې په هغه خراب کور ګنډلې وه کوم چې مثلا اوس زما کور وو ... دومره قدیمي دروازه یې درلود چې د ډیر زوړوالي څخه یې رنګ اوختی وو، یعنی نور کسان چی ماموریت ته ځې لنکروزر ورکوی، د رئیسانو پشان دریشې او موټر ورکوی خو ما بدبخته ته یې یو خراب بایسکل لا رانکړو ...

بایسکل دی پر بلا شې حدقل یو سم کور خو به یې راکړی وایې؟ دا نو اوس کور شو؟ په قران یو لغته ورکړم دیوالونه یې راچپه کیږی، بیا ته بل ریشخند ته وګوره ما د همدی هدیری کیلۍ لا نه درلود؟! تقریبا یو لس دقي د ماتم زده خلکو پشان ولاړ وم او نه پوهیدم

ketabton.com - The Digital Library

چې څه وکړم؟ چی ناساپه د کور دروازه په بیحد یو خراب غژ،غژ غړ باندی خلاصه شوه او د نن سهار لیدلې هغه بوډا سړی کوم چی جنرال ویلی وه دا ستا پلار دې راووت، په تروش تندی زما خواته وکتل او ویې ویل: څه استخاره کوی دا نیم ساعت چې دلته ولاړ یې؟ رانوځه دروازه هم ځان پسی بند کړه.

هغه دا خبره وکړل او ننوت څو شیبې په حیرت خپل ځای کې ودریدم خو بلاخره کور ته ننوتلم د کور دننه د دباندی څخه لا زیات خراب وه، دوه خرابي کوټی، یو کوچني اشپزخانه او یو تشناب چې د کور اخری برخه کې وه، یعنې داسې نقشه فکر نکوم کوم انجنیر اچولی وی؟! د کور څخه لا ریشخند په هغه کې موجود شیان وه فکر کوم دا د کوم سوالگر کور وو چی اوس زموږ په نصیب شوی وو؟ یعنی دومره خراب ... یو خیرن نالۍ په کوټه کې هواره وه او دوه بالښتونه چې د ډیر زوړوالي څخه یې پخته راوتلې وه ...

ketabton.com - The Digital Library

بوډا بغیر د څه ویلو لاړ او په کوټه کې موجود په همغه یو نالې کښیناست او یو زوړ کمپل یې هم پر ځان راکش کړو خو زه لا هم همغسې هک حیران ولاړ وم چې هغه راوکتل او ویې ویل: راځه کښینه داسې شاوخوا ګوري ته وا زړه دې غوښتل په کوم پنج ستاره هوټل کې درته کوټه درکړې؟

د هغه په دې خبره بغیر د څه ویلو کوټي ته ننوتلم بل نالې کوټه کې نه وه مجبور په هغه زوړ خیرن فرش چې د ډیر زوړوالي څخه یې تارونه څپرېدلې وه کښیناستم زما د کښیناستلو سره سم هغه وویل: پاڅه یو څه پخه کړه د وږې له لاس مړ شوم.

د هغه په داسې امرانه لهجه مې تندی تروش شو خو بیا هم بغیر د څه ویلو پاسېدم پوهېدم چې دا کس کوم عام کس نه دی! یو حس مې ویل که جنرال دا معرفي کړې او داسې ماموریت کې برخه ورکړې مطلب دا کس ضرور کوم نظامي کس دی؟ بلخصوص کله چې

ketabton.com - The Digital Library

امرونه یې کول نو مطلب د رښتیا هم یو مرګ و درد رتبه لرې چې داسې مغرور دی، هغه کوچنۍ خراب آشپزخاني ته ننوتلم یو کړایۍ او دوه هګۍ مې پیدا کړل د آشپزخاني کونج کې په دیوال باندي یو پلاستیک ځوړند وو هغه مې چې راوخیست نو پکي رومیان او پیاز وه ...

خندا مې راغله یا الله دا نو څه حال دی؟ دا نو څنګه ماموریت دی؟ داسې حال کې چې لګیا وم کړایي کې مې غوړی اچول د هغه بوډا غږ مې واورید چې ویل یې ما ته تازه شني چای دم کړه!

زړه مې ویل دا کړایي راوخله او په دې سر یې وواهه چې باره دا فرمایشونه یې بند شې، خو په زوره مې ځان کنټرول کړو او د یو استغفرالله پر ویلو د هغه خیرن بوشکي څخه مې یخ شوی غوړی راوباسل، دومره کلک موښتې وه چې سم په جنګ مې ورڅخه یو قاشق رابیل کړل داسې حال کې چې غوړی ګرمیدل

ketabton.com - The Digital Library

لګیا شوم پیاز او رمیان مې میده کړل دوه پیاز، دوه رومیان د هګۍ پخولو حال کې یو خیزن چایجوشه مې واخیسته او د حویلي د بمبي څخه مې د اوبو ډکه کړل خلاصه چې نیم ساعت کې مې هګۍ او چای دم کړل خو اخری دقیقه کې مې فکر شو چې ډوډۍ نشته؟ په دی فکر اه مې له سیني ووت چې د کوټي څخه بیا د هغه بوډا غږ پورته شو.

– دا اوس د غواښي غوښه پخوي که څنګه؟ خو ژر کاوه د لوږی له لاس مړ شوم.

خدای دی د رښتیا مړ که، دا خبره مې د ژبي لاندی وکړل او بیا مې غږ پورته کړو او ومې ویل: هګۍ مې پخي کړی خو ډوډۍ نشته؟

د دی څخه مخکې چې ورته ووایم غوارم لاړشم او د ننوایي څخه ډوډۍ راوړم د هغه غږ مې واورید: راځه ما وخت وچ ډوډۍ اخیستي وه تاته ولاړ وم.

ketabton.com - The Digital Library

د هغه په دې خبره لږ حیران شوم د قواري ځخه داسې نه ښکاریدل چې دومره مهربان اوسيږی او ماته انتظار وکړی ترڅو یوځاي ډوډۍ وخورو؟ خو څه مې ونه ویل هګۍ،ترموز او دوه پیالي مې راوخیسته او کوټې ته ننوتلم هغه خپل کمپل لږ د ځان څخه لرې کړو او ما تازه د کوټې په کونج کې په یو کوچني بخاری نظر ولګید، بوډا د هغه د څنګ یو کوچني سرخان راوخیست او خپل ومخ ته یې هوار کړو درې ګرمۍ د ننوایې ډوډۍ په سرخان کې پیچل شوی وه.

د ډوډۍ خوړلو حال کې بوډا هګۍ ته بیخی لاس لا ونه واهه؟ او یوازی د ترخو چای سره یې ګرم ډوډۍ خوړل د هغه په دی کار لږ حیران شوم فکر مې کاوه شاید زما د پخ شوی هګۍ څخه یې بد راغلې؟ خو هغه د چاي څښلو حال کې کرار وویل: زه شکر لرم غوړ شیان نشم خوړلې.

ketabton.com - The Digital Library

د هغه په دې خبره مې لومړۍ حیرت وکړو خو څو شیبې وروسته مې زړه ورباندې وسوځید غوښتل مې ورته ووایم که غواړې نو کوم بل شې به ورته راوړم؟ خو د هغه د خندا په غږ خوله مې بنده شوه: داسې په افسوس مه راته ګوره د رښتیا شکر نلرم هسې په دی ماموریت کې ستا د پلار په صفت شکر لرم؟!

هغه خپل په خبره ښه وخندل خو ما ورته په تروش تندی وویل: یعنې د رښتیا دا ماموریت دومره اړین دی چې تاسو حاضر یاست د هغه لپاره تر دی حد لاړ شې؟ او هو اوس خو څوک نشته نو کولای شې بوډۍ وخوری؟

زما په خبرو بوډا څو شیبي په زیر راوکتل د هغه وروسته خپل پیاله چاي په هغه زوړ شلېدلي،شلېدلې فرش کیخودل او ویې ویل: که مهم نه وایې نو موږ به دومره احتیاط نه وایې کړی؟ او هوو هیڅکله داسې فکر مکوه چې دلته څوک نشته او ته تنها یې نو د

ketabton.com - The Digital Library

ماموریت خلاف کار کولای شې؟ نه هېڅکله د غلطي
څخه لا داسې کار ونکړې حتا خوب حالت کې لا ځان د
ماموریت په حال کې اماده باش ونیسي مور دا
ماموریت په بیحد ستونزو تر دی ځای رسولې د یو
هګۍ خوړلو په سر یې نشو خراب کولای، ته دی هم
بووې ژر وخوره چې ډېر خبره درته لرم.

د هغه په دی خبره پوه شوم چې بلاخره یو نفر شته
چې زما د پوښتنو ځواب راکړی په دی فکر په تلوار می
دوه ګولي بووې وخوړل او سرخان مې ټول کړو زما په
داسې تلوار هغه په دروند نظر راوکتل خو څه یې ونه
ویل، ښکته شو او په کوم نالې چې ناست وو د هغه د
لاندی څخه یې یو څو کاغذونه راوویستل تقریبا څه نا
څه د یو پروندی پشان وه زما د کنجکاو نظر خواته یې
راوکتل او خبرو کولو ته یې شروع ورکړل.

— مور نن ته اصل مرکز د ماموریت ته نه وی استولې
.. نن چې ته کوم ځای ته تللې وی هغه څه ناخه زمور

ketabton.com - The Digital Library

همکاران په حساب راځي ..
د هغه په دی خبره بی اختیاره مې د هغه احمدزی بد اخلاقي ذهن ته راغلل او ومې ویل: ټول همکاران مو داسی دی؟
زما په خبره هغه سر خلاص نشو او په ګنګس انداز یې وپوښتل: څنګه دی؟
- داسي بد اخلاق؟ هغه نن زما سره ډېر بد چلند وکړو ..

ورته لګیا شوم او د احمدزی یوه،یوه خبره مې سم په تفسیر ورته بیان کړل زما د خبرو خلاصیدو وروسته د هغه تندی تروش شو او ویې ویل: رښتیا یې ویلې چې هر شئ به سم شي خو خراب ذات هیڅکله نه سم کیږی، ډېر د هغه خبرو ته فکر مکوه هغه شاید په نوم زموږ همکار اوسیږی خو اصل کې مجبور دی ...
- څنګه مجبور دی؟

بوډا څو شیبی راوکتل د هغه وروسته یې وویل: که څه هم هر خبره پر تا اره نلرې خو ځکه چی اوس دی

ketabton.com - The Digital Library

ماموریت ته راغلې یې نو درته وایم، هغه یو حرام خور انسان دی موږ زرها وار په غیر قانوني کارونو کی ګیر کړی خو ځکه چې متاسفانه پیسي لری نو په زر رقم بهانو ځان د زندان څخه راباسې، اخیری ځل مو چی په داسی یو غلط کار راګیر کړو نو د دی لځایه چی زنداني یې کړو یو معامله مو ورسره وکړل، د احمدزی شرکت د هغه کسانو سره چې موږ په تعقیب کې یوو، یو بډول ورشه، درشه او همکاری لری ..

- مطلب احمدزی هم د هغه ماموریت برخه ده؟ خو تاسو خو ویل دا زموږ همکار دی؟ هغه جنرال پیژندو، حتا سلام یې لا ورته راوستو؟!

— نه دا خبیث دومره نه دی چې د ماموریت برخه اوسیږی، احمدزی د هغه کسانو سره تجاراتي ورشه،درشه لرې نور کوم خلاف کار کې همکاری نلرې، نو ځکه موږ وسوسه ورکړل او ورته ومو ویل که زموږ سره همکاری وکړی نو یو خو به د ده ټول پخواني جرمونه پاک کړو او له بلخوا هغه نفران چې موږ

ketabton.com - The Digital Library

ورپسې یو، یو بل د ده تجارتی رقیبان په حساب راځې که موږ هغوی ونیسو نو بیل تجارت یوازې احمدزی ته پاتې کیږی، نو ځکه اوس خپل د حرص او طمعې څخه زموږ سره همکاری کوی ..

د هغه په خبرو فکر ته لاړم خو ناساپه می وویل: یعنې که زموږ ماموریت ښه پای ته ورسیږی تاسو د رښتیا احمدزی خوشې کوی؟ او بیل تجارت هغه ته ورکوی؟ خو تاسو ویل چې احمدزی هم څه ناڅه مجرم دی؟ نو څنګه داسې مرسته ورسره کوی؟ یوازې د یو همکاری په خاطر؟
زما په خبره هغه په شیطنت وخندل او ویې ویل: هیڅکله دا ګمان مکوه چې موږ د مجرمانو سره دوستی کوو .. اوس هم دا خبری خوشې کړه او ماته غوږ شه ..

د هغه په خبرو که څه هم ذهن مې لږ ګډوډ شو خو کوښښ می وکړو بیل فکر د هغه په لاس کې هغه

ketabton.com - The Digital Library

ورقو او عکسونو خواته ورکړم،هغه د پروندی لومړۍ ورقه چې په غټ ټکو وربانډی یو نوم لیکل شوی وو زما خواته ونیو او ویې ویل: دا نوم چې ګوری زموږ ټول کار د همدی ځلې سره دی.

د هغه په خبره په زیر نظر مې د هغه نوم خواته وکتل چې په سور خط په ډیر لوی ټکو لیکل شوی وو " الفا" د هغه په غږ نظر مې د هغه عجیب نوم څخه واخیست.

— شاید دا نوم درته عجیب او تر ډېر حد بی معنا ښکاره شئ، خو زموږ ماموریت همدا ډله ده "الفا" لومړۍ به درته خپل همدا د"الفا" نوم تشریح کړم، ساینس وایي چې لیوان خپل د ځان او نسل ساتلو لپاره یو رهبر یا هم مشر ټاکي چې دی مشر ته "الفا" ویل کیږی دا مشر په ټول لیوانو کی چالاک،زیرک،باهوش، او بیحد ځواکمن دی یعنې داسی مشر تاکي چې د هر اړخ د هغوي د ډلې ساتنه وکړی

ketabton.com - The Digital Library

الفبا تل یوازی ځان ستونزی لری کوی او لاره خپل ډلې یا ګروه ته خلاصوي او دا الفا هم څه ناڅه همداسی دی؟!

په خلاصه خوله مې ورته کتل که ووایم د یو خبری په معنا یې هم سر مې خلاص نشو نو دروغ به نه وی،اخر زموږ ماموریت د لیوانو سره څه کار درلود؟ زما د ګنګس نظر په لیدو بوډا یو بې حوصله ساه واخیسته او ویې ویل: لکه چې پوه نشوی؟ راځه یو بل ډول درته تشریح درکړم، ګوره زموږ ولایت مطلب پکتیا کې کلونه کېدل چې مختلف ډلې شتون درلود چې غیر قانوني کارونه لکه د مواد مخدر قاچاق، قتل، انسان تښتونه، غلا او زر نور ډول مردار کارونه یې کول خو تقریبا شپږ کال مخکې یو عجیب کار وشو ...

البته لومړی کې موږ ته کوم خاص موضوع ښکاره نشول خو کرار،کرار خبره غټه شول،شپږ کال مخکې یو بل نوی ډله او ګروه جوړه شوه موږ لومړی دا ګروه هم

ketabton.com - The Digital Library

د هغه نور ېلو پشان وګڼل خو ږېر ژر مو نظر بدل شو دا ېله د نور ېلو پشان نه وه ... مطلب کار يې د موادو ليږد، راليږد، قتل يا غلا نه وه دا ډلي د پکتيا ټول غير قانوني ډلې او کسان لمينځه وړل؟!

د هغه په خبره په حيرت مى وروکتل څه مطلب غير قانوني ډلې او کسان يې لمينځه وړل؟ مطلب ښه کسان وه او بد کسان يې لمينځه وړل؟ که داسې وى نو دوى ولې غواړى هغوى لمينځه ويسي؟ دا ډله خو د دوي په ګټه کار کوى او يو ډول د پوليسانو مرسته کوى؟ لکه چې زما له سترګو زما په پوښتني پوه شو چې ويې ويل: د ښه کار لپاره يې لمينځه نه وړل، نه هم زموږ سره يې کوم مرسته کول، هغه ډلې غوښتل د پکتيا ټول غير قانوني ډلې او کسان پخپل لاس کې ونيسي ..هغه يو مافيايي کړۍ غوښتل جوړه کړي ..

بى اختياره مى له خولې ووتل: مافيا ..؟!

ketabton.com - The Digital Library

– هو، مافیا کله چې ټول بلې هغه خپل پر نوم او خپل تر رهبری لاندی کړل نو هدف یې اول کلونو کې یوازی د مواد مخدر برخه وه، موږ فکر کاوه شاید په همدی قناعت وکړی نو ځکه ډېر کار مو نه ورسره درلود، خو کله چې هغه شپږ کلونو کې د پکتیا ټول مهم بلی، د ځان سره ملګری کړل او خپل ځانته یې یو خاص او نا اشنا نوم د "الفا" ورکړو نو موږ لږ جدی ونیول خو دومره نه، خو کله چې و مو لیدل د هغه د حکم بغیر په ټول پکتیا کی د چا پلار یوه خاشه مواد نشې ورلی، راوړلې او ټول مواد د هغه د لاس لاندی دی نو لږ اوضاع جدی شول خو بیا هم موږ خوشحاله وو، ځکه هغه یوازی د موادو برخه نیولی وه ...

مطلب قتل او نور جنایتونه یې نکول کار یی د تاریاک،هیرون،شیشه او دې شیانو سره وه موږ ورپسې وو خو دومره جدی توګه نه، ځکه دوی مواد مخدر په افغانستان کې دننه نه ویشل، بلکي په قاچاقی توګه یې ایران، پاکستان او نور مملکتونو ته اړول او له هغه

ketabton.com - The Digital Library

خوا یې نغد پیسي راوړل او مزي کول، خو کله چې یو،یونیم کال مخکې پاکستان ته د اړولو شوی موادو د خرڅولو وروسته هغوی د دې لځایه چې د تل پشان نغدی پیسي د ځان سره راوړي دا ځل ډک موټر وسلي راوړل ... نو هغه وخت خبره خرابه شوه...

سترګي مې د حیرت راووتل او هغه خپل خبرو ته دوام ورکړو: موږ ډېر وګرځیدلو ترڅو پیدا کړو هغه دا وسلي د چا؟ یا د څه لپاره راغوښتلې دی؟ خو هیڅ شئ مو لاس ته رانغلل، تر دی چې د ده د وسلو راوړلو په دویم هفته په *** منطقه کې یو ډیر وحشایانه چاودنه او برید وشو، چې وروسته د داعش ډلی هغه برید په غاړه واخیست او جالب خبره دا وه چې هغه برید کې استعمال شوی وسلې او تجهیزات همغه وه کوم چې د "الفا" ډلی راوړی وه ...

- یعنې هغه وسلي داعشو ته ورکړی وه؟
— ورکړی نه، باید ووایې خرڅ کړې وه، هغه نوی

ketabton.com - The Digital Library

تجارت شروع کړی وو د وسلو خرڅولو.. او فرق یې نه ورته درلود چی دا وسلي داعش اخلې؟ القاعده اخلې؟ غل یې اخلي یا قاتل یې اخلې؟ هغه ته مهم پیسه وه داسې ښکاریدل لکه چې د موادو لځایه په دې کار کې ګټه ډېره وه ځکه په یو کال کې دوه موټر وسلې د مختلفو هیوادونو څخه په قاچاق توګه افغانستان ته راوړل.

- نو تاسو ولې د هغوی مخه نه نیول؟

– فکر کوی موږ بیغم ناست وو؟ یا دا دومره معلومات مو د ځان جوړ کړی؟ همدا چې موږ ته خبر راورسید چې داسې کار هغه کړې او وسلې هیواد ته داخل کړی نو موږ خپل ماهر،کاربلد جاسوسان او نظامي خلک په مختلفو نومونو او طریقو د هغه په ډله کې ننویستل حتا یو ځل خو مو ځان ورته د وسلو اخیستونکي مشتری معرفی کړو چې په هغه عملیات کې مو د ده د ډلې درې مهم غړي او څو نور کسان ونیول، خو زموږ

ketabton.com - The Digital Library

کار هېڅ ګټه ونه رسول برعکس لکه چې زموږ کار هغه نور هم و هڅو تر څو خپل کار ته لا په ښه جوش او خروش دوام ورکړی ...

څو عکسونه یې زما خواته ونیول او ویې ویل: دا عکسونه چې ګوری دا هغه درې کسان دي چې موږ په هغه عملیات کې نیولې وه.

- اوس هم ستاسو سره دی؟

— نه، متاسفانه ...

په حیرت مې وویل: مطلب آزاد شول ..؟

— نه ..

د هغه په "نه" نور مې هم حیرت ډېر شو او ومې ویل: وتښتیدل ..؟

— نه، نه ازاد شول او نه هم وتښتیدل ...

د هغه په ځوابونو ګنګس شوم، څه مطلب نه ازاد شول او نه وتښتیدل؟

- نو ... نو څه شول؟

ketabton.com - The Digital Library

– ووژل شول ...
دا ځل نو رسماً مې سترګي د کاسي راووتل او تقريباً په بند،بند لهجه مې وويل: ت... تاسو ووژل؟
هغه په يو دروند نظر راوکتل او ويې ويل: ستا په نظر مورږ ليونيان يوو؟ دا کسان زمورږ لپاره طلايي شانس وو ترڅو "الفا" راګير کړو خو بدبختانه چې هغوي په زندان کې د نامعلوم کسانو لخوا په دويم ورځ د بندي کيدلو ووژل شول ...

د هغه په دی خبره نری لرزه مې پر بدن خپره شول،يعنې هغوی دومره توان درلود چې د دولت د نظر لاندی، د سلګونو پوليسانو په شتون کې هغه کسان ووژني؟ د هغوي په وژل کيدو مې دومره حيرت ونکړو، فلمونو کې مې ليدلې وه چې ځينې مافياي ډلې خپل کسان خپله وژني ترڅو د دوي په اړه کوم معلومات پوليسانو ته ورنکړي، البته يوازی په فلمونو کې مې ليدلې وه او که رښتيا ووايم نو لکه د سپي پشان پښيمانه وم له دې چې دا ماموريت مې منلې وو،

ketabton.com - The Digital Library

هغوي کوم عادی ډله نه وه، هغوی یو مافیـــا وه هغه هم کوم عادی مافیا نــــه ... د بوډا په غږ خپل د فکرونو څخه راووتلم ...

– احمدزي چې سبا تا کوم شرکت ته استوې هغه شرکت اصل کې د سلطان عزیزی شرکت دی ... ما ته سم غوږ شه هلک! دا سلطان عزیزی اصل کې د "الفا" د پیسو او موادو لیږد رالیږد خزانه ده، یعنې مواد څنګه باید واستول شي؟ او پیسي څنګه واخیستل شي؟ ټول کار همدا کس کوی، دا کس په ظاهره د موټر خرڅ کولو شرکت لری چې ټول د مواد لیږد رالیږد یې هم د همدي موټرنو له لارې کیږی،هغه د موټرانو دننه په بیحد مهارت باندی موادځاې پر ځای کوی، موږ ستا څخه مخکې تقریباً لس نفر خپل تکړه ترینه ماموراً هلته استولې خو متاسفانه هغوی تر اوسه نه دی توانیدلې چې د سلطان عزیزی نظر جلب کړی او د هغه ډلې ته ننوځې ...

ketabton.com - The Digital Library

دا کس بیحد شکاک،تژز او زیرک دی، هر کس،ناکس خپل ډلې ته نه داخلوی دوي ځانته خاص اصول لرې چې د هغه پر بنسټ کسان انتخابوي او خپل د مافیا کړۍ ته یې داخلوی دا چې تر اوسه موږ نه یو توانیدلې چې دا ډله لمینځه ویسو یو دلیل یې همدا دې، نور ډلې دومره د کسانو په اړه تحقیق نکوی خو دوی د دی ځخه مخکې چې یو نفر خپل ډله کې اضافه کړی د هغه کس ټول شجرنامه ګوری ..

اوس پوه شوم چې جنرال ولې زما نوم بدل کړو او ولې زه دلته راوستلوم؟! خو که د دوي لسګونو تکړه جاسوسانو د هغه کس نظر نه دی جلب کړی نو زه یی څنګه جلب کړم؟ همدا پوښتنه مې د هغه بوډا ځخه وکړل البته فکر کوم د بوډا نوم ورته توهین دی ځکه دا د رښتیا نظامي کس ښکاریده.

– ولای که رښتیا ووایم نو زه هم تاته چندان امید نلرم،بده دی نه درباندی لړیږی خو زه فکر کوم ته یو

ketabton.com - The Digital Library

څه ډېر ډارن،بې زړه او ساده یې .... خو جنرال صیب ستا په اړه بیحد جدی دی او هغه وایې چې ته ضرور د هغه کس نظر جلب کولای شې؟ نه پوهېږم هغه په تا کې څه لیدلې چې موږ یې نشو لیدلې؟؟ په هر حال سبا معلومیږی چې د جنرال صیب نظر تر کوم حد صحیح دی؟

چوپ شوم نه پوهیدلم چې څه ووایم؟ کله چې دی ماموریت ته مې "هو" کړل نو یو سلنه مې لا ذهن ته دا خبره نه وه راغلې چې د مافیا او داسې کسانو سره دی مخ شم، که ربښتیا ووایم نو بیخې مې فکر نکو چې افغانستان دی مافیا ولری؟! ما فکر کاوه مافیا یوازی په خارجي سریالونو او فلمونو کې شتون لری نه په افغانستان کې؟! تر اوسه مې دا خبره د "الفا مافیا" نه وه هضم کړی او باور می نه راتلو چې دلته افغانستان کې بیا بلخصوص پکتیا کېدی داسی کوم ډله شتون ولری؟!

ketabton.com - The Digital Library

– څه ته داسې فکرمند شوی؟

- ها؟ هغه(نه پوهیدم چې خپل د ذهن خبرې ویل هغه ته سم کار دی او کنه؟ خو دومره مې ذهن ګډوډ وو چې مجبور وم یو چا ته ووایم ترڅو زړه مې لږ سپک شي نو ځکه ومې ویل: د خبرو کولو مخکې بخښنه غوارم، خو زما تر اوسه باور نه راځي چې افغانستان او بلخصوص پکتیا کېدی داسې مافیا ډله شتون ولري؟ اصلاً زما په نظر دا کار امکان نلری ...

– ځنګه پوه نشوم؟ ولې امکان نلری؟

- یعنی .. اومم څنګه ووایم؟ یعنې .. مافیا خو مفت خبره نه ده؟! او بل ما د مافیا نوم څه دروغ ووایم یوازی په فلمونو او سریالونو کې اوریدلې او فکر نکوم چې افغانستان کیدي داسې خطرناک مافیا شتون ولری؟

هغه څو شیبې چوپ شو، داسې ناساپه خاموش شو چې ما فکر وکړو چې شاید زما خبری ورباندی بد لګیدلې وی؟ نو ځکه خوله مې جوړه کړل ترڅو بخښنه

ketabton.com - The Digital Library

ورځخه وغواړم خو د هغه په خبره خوله مې بنده شول.

– زه نه پوهېږم اخر جنرال صيب په څه امید ته دی ماموریت ته راوړی یې؟ او په کوم دلیل دومره تاته امید لری؟ او پر تا ډاډمن دی؟ واقعاً غواړم پوه شم اخر په څه دلیل ته باید داسې یو مهم ماموریت لپاره انتخاب شې؟! ته چې تر اوسه د مافیا د نوم په مطلب نه پوهیږې؟ ته چې تر اوسه فکر کوی مافیا یوازی فلمونو او ډرامو کې شتون لری؟ ته څنګه اخر کولای شې زموږ سره مرسته وکړې هومم؟

د هغه د خبرو په ځواب کې زه یوازی چوپ پاتی شوم فکر مې کاوه ډېر غلطه خبره مې کړې چې هغه داسې عصبی شوی؟ زما په چوپ کیدو هغه نور هم عصبی شو او د یو غوسه ناک معلم پشان چې خپل د تنبل شاګرد څخه درس پوښتنه کوی ویې پوښتل: اصلاً ته ماتع د مافیا لفظ معنا کړه، مافیا څه معنا لری؟ ها؟

ketabton.com - The Digital Library

د هغه په داسی غوسه ناک لهجه زه نور هم خپل په کړی خبری شرمنده شوم چې بلاخره د څو شیبو وروسته هغه ژوره ساه واخیسته او ځان یی کنټرول کړو، لکه چې تازه پوه شو چې زه هم کوم گناه نلرم، او زه بدبخت هم یو عادی کس یم چې په ناچاری مې پښه داسې یو خطرناک ماموریت ته خلاصه شوی، بوډا ستونې تازه کړو او داسې حال کې چی خپل ځانته یې پیاله چاي ډکول کرار په خبرو راغلو او ویې ویل:

– مافیا ...! په اصل کې داسې یو غټې سازمان یافته ډلې ته ویل کېږي چې د موادو قاچاق، د انسانانو د اعضاو قاچاق،زورواکي، رشوت،فساد،قتل او غلا کې ښکېله وي او د قانون څخه بهر خپل واک او نفوذ ساتي.دا ډله خپل فعالیتونه پټ ساتې او له زور، ډار او اړیکو کار اخلي چې له حکومت او پولیسو څخه ځان خلاص کړی، مافیا په څو بوله ده لکه د مخدره توکو مافیا ..

ketabton.com - The Digital Library

اول- قاچاقبران، تولیدوونکي، او نړیوالې شبکې چې
پکې د بزګر نه تر صادراتو پورې يو تنظيم شوی
سیستم لري، دیته د مخدره توکو مافیا ویل کیږی.

دویم- ځمکني یا ملکیت مافیا، دا مافیا د غاصبین،
جعل کوونکي، او زورواکي کسان دی چې دولتي
ملکیتونه یا شخصي ځمکې غصبوي،جعلي سندونه
جوړوي، رشوت ورکوي، او خلک ګواښي ..

دریم- سوداګریز مافیا،دا مافیا وارداتي/صادراتي
انحصار کوونکي دی چې مارکېټونه او بازارونه
کنټرولوي، د کنټرول څخه مطلب د نرخونو لوړېدل یا
کمېدل تنظیموي لکه ناساپه د غوړي،تیل اوره، درمل یا
حتا طلا بیه ناساپه پورته کیدل یا ناساپه ښکته کیدل،
دا ټول د همدی مافیا کار دی.

څلورم- فاسدې شبکې په حکومت یا ادارو کې لکه
مثال په توګه د کانونو، ګمرکونو، تدارکاتو یا امنیتي
تړونونو پر سر غیرقانوني معاملې، لکه ساده دی پوه

ketabton.com - The Digital Library

کړم یو کان راووځې د دی لځایه چې په قانوني توګه هغه یو شرکت ته وسپارل شې ځینی مافیایې کړی هغه خپل په خوښه په یو مشخص او ټاکلې کس خرڅوی او موږ دی ټول یاد شوی کسانو ته مافیا وایو، اوس پوه شې چې افغانستان کې مافیا شته او کنه؟

د هغه خبری داسې وه لکه یو معلم چې شاګرد ته درس زده کوی؟ او ما هم زده کړو، واقعاً باید دا خبره ومنم چې لومړی خو د هغه تشریح ډېره واضحه وه او دویم دا چې تراوسه مې دی خبرو ته په دی زاوی نه وکتلې ..کنه زه هم دومره بی خبره نه وم او پوهیدم چې داسې کارونه جریان لری خو ما دی کارونو ته د واسطه بازی نوم ورکو نه د مافیا؟! زما د چوپ نظر په لیدو هغه خپل د چای د پیالي څخه یو دوه غړپ وکړل او بیا داسې حال کې چې نری مسکا یې پر شونډو وه خپل د څنګ څخه یې یو بالښت زما خواته راختا کړو او ویې ویل: په دی بالښت تکیه وواهه او که زړه دی

ketabton.com - The Digital Library

غواړې او بیکاره یې نو زه به درته یو څه نور معلومات هم درکړم؟ څنګه خوښه دې ده؟

که رښتیا ووایم دومره خو زړه مې نه غوښت، خو ځکه چې اوس دې ماموریت ته راغلی وم او هغه که په زور وه، که په رضا وه یا هر لقب چې ورکړم خو اوس زه د دې ماموریت یوه برخه وم نو باید خپل معلومات مې ډېر کړې وایې نو ځکه بالښت مې ورڅخه واخیست او سر مې د "هو" په انداز وخوځاوه چې هغه په خوند باندې په خبرو کولو لګیا شو لکه چې بیحد خوشحاله وو له دې چې یو نفر یې پیدا کړې تر څو خپل معلومات ورسره شریک کړې؟ او خبرې وکړې؟ د رښتیا چې هم بوډاګان د خبرو ذخیره وې، البته د هغه خبرې ما ته ډېر ګټورې وه ځکه زیاتر یې اطلاعات او معلومات وه نه بیځایه کیسې، نو ځکه په پوره توجه ورته غوږ شوم.

ketabton.com - The Digital Library

– ما تاته د پکتیا د مافیا په اړه وویل خو ستا باور ونشو، خو که درته د یو داسې کس په اړه ووایم چې د هغه ثبوت ته همدا اوس په یوه شیبه کې په گوگل کې د هغه د نوم په لیکلو سره پیدا کولای شې نو ایا هغه وخت باور کوی چې افغانستان کې مافیا شتون لری؟

په گنگس انداز مې وپوښتل: څوک؟
– رئیس خدای داد ...!
په همغه گنگس انداز مې وپوښتل: دا نو څوک دی؟
زما په خبره هغه په کټ،کټ پخندا شو او ویې ویل: وای .. باور مې نه کېږی یعنې ته د رښتیا رئیس خدای داد نه پیژنې؟

کله چې زما چوپ نظر یې ولید نو ډاډمن شو چې د رښتیا هم زه په دی نوم کوم څوک نه پیژنم؟ نو په هیجان باندی خپل پر ځای نیغ کښیناست او ویې ویل: رئیس خدای داد چې مشهوره د مافیا په پلار وو، د کابل ټول ښار د هغه د کنټرول لاندی وو، یعنې څنگه

ketabton.com - The Digital Library

چې "الفا" دا څو کالو کې د پکتیا ټول غیر قانوني ډلې خپل د لاس لاندی نیولې همغسې رئیس خدای داد ټول کابل خپل تر ولکۍ لاندی کړې وو، انسان تښتونه، د ځمکو غیر قانوني غضب، زورواکی، د موادو قاچاق دا ټول کارونه یې کول ..

خخو د ټولو څخه جالب د هغه زوروکې وه؟! هغه په عام خلکو دومره زوروکې نه کول،هغه د دولت په خلکو زوروکې کول، که څه هم ښه نه ده چې ووایم خو د هغه ځېنې کارونه زما خوښیدل، مطلب څه ناڅه با انصاف کارونه یې کول د عام خلکو لځایه زیاتر کش،مکش یې په دولت کې د مفسد کسانو سره وو د هغه کسانو سره چې د دولت په نوم یې فساد کاوه، په هر حال بیحد بیرحم انسان وو په 2012 کال کې د یو خاص عملیات په جریان کې ونیول شو او زندان ته واچول شو...

ketabton.com - The Digital Library

د هغه په بندی کیدو ټولو فکر کاوه خبره خلاصه شوه او رئیس خدای داد بندی شو او نور څوک نشته چې فساد وکړي، خو خبره هغه وخت خطرناک او جالب شوه چې رئیس خدای داد زندان کې ناست په ټول کابل باندی حکومت کاوه، هسې خو ورته د مافیا پلار نه ویلو ... هغه زندان کې داسې وخت تیر کاوه ته وا لکه چې زندان ته د میلمستیا لپاره راغلې وی؟! هغه په زندان کې کرار ناست وو او خپل کارونه یې مخ ته وړل، کله چې دولت پوه شو چې هغه په بندی کولو نشي کنټرول کولاې نو د هغه د مرګ پلان یې جوړ کړو.

او بلاخره اشرف غني د هغه د مرګ حکم صادر کړو او د درې کال زندان وروسته په یو داسی ورځ چې هېڅوک نه وه خبره چې څه روان دی؟ د رئیس خدای داد ژوند ته د پای ټکې کیخودل شو او اعدام شو ...

ما د هغه خبرو ته په خلاصه خوله کتل، فکر مې کاوه د کوم جنایي فلم کیسه اورم؟! باور مې نه راتلو چې

ketabton.com - The Digital Library

داسې کس دی د ربښتیا په افغانستان کې تېر شوی وی؟ زما د څهرې په لیدو هغه پخندا شو او ویې ویل: ته چې څومره عمر لرې هلک د هغه دوه چند زه په دې جنايي بخش کې تجربه لرم،یعنې کم او زیات 50 کال تجربه کاری لرم،دا مثال د رئیس خدای داد چې ما تاته درکړو دا ډېر ناچیز مثال وو، ما په زرګونه داسې جرمونه پخپل سترګو لیدلې او شاهد پکې تېر شوی یم چې شاید تا په فلمونو کې لا نه وی لیدلې؟

پوهیږې یو جمله ده نه پوهیږم کوم فلسیوف ویلې یا کوم روانشناس؟ خو هر چا چې ویلې ما ورباندی ایمان راوړې، وايي: د انسان ذهن ته چې هر ډول خیال او فکر راشي هغه په اصل نړۍ کی شته؟! ځکه زموږ ذهن هغه شئ نشي خلق کولای او تصور کولای کوم شئ چې بیخی موجود نه وی ... دا جمله څومره چې فلسیوفانه ده هغومره ډارونکې ده ... فکر وکړه زموږ ذهن څومره شیان تصور کولای شې؟ او موږ فکر کو دا هسې خیال او دروغ دی ... خو اصل کې هغه ټول

ketabton.com - The Digital Library

شیان امکان لری او موجود دی ... ته د مافیا په خبره کې تراوسه ګنګس یې او باور دې نه کیږی چې افغانستان کې مافیا شته؟

که زه درته یو بل خبره وکړم شاید بیخې ماته لیوني ووایې؟ خو ومې ویل کنه هر خبره چې د انسانانو فکر ته راشی هغه خبره د رښتیا ژوند کې پیښه شوی ده،ځکه زموږ مغز هغه دروغ نشې ویلې کوم چې بیخې شتون نلری ...

– سریالي وژنو لفظ دی کله اوریدلې؟ پوهیږی دا څه معنا لری؟
سر مې د "نه" په انداز وخوځاوه چې هغه خپل خبرو ته دوام ورکړو: دی ډول وژنو کې ځینې کسان چې عصبي، رواني مرض لری بغیر د کوم خاص دلیل څخه د جامعي یو خاص قشر په نظر کې نیسې او وژني، دا ډول قتلونه که رښتیا ووایم تر څو وخته مخکې ما هم فکر کاوه چې یوازی په خارج کې کیږی او هغوی داسې

ketabton.com - The Digital Library

لیونیان دی؟ خو کله چی خپل د داسې یو دوسي سره مخ شوم نو باور مې نه کیدو، د دیرش کالو په عمر یو سړی بغیر د هېڅ کوم خاص خصومت څخه د 8/9 کالو کوچني هلکان رانیول او وژل یې ..

ځکه چې دا قتلونه په یو ولایت کې نه کیدل او هر میاشت د متفاوت ولایتونو څخه داسې جسدونه موږ پیدا کول نو ګمان مو وکړو چی دا هسې تصادف دی او شاید مختلف کسات داسې وژني کوی؟ خو کله چی څلور جنازی مو د یو،یو میاشت په موده کې په یو ډول وژني پیدا کړل نو پوهه شو چې ضرور یو شئ دی مینځ کې غلط دی؟ هغه هره یوه میاشت کې یو ماشوم هلک یا جنۍ راګیر کول او په حساب باندی څلور ورځي د ځان سره ساتل، په دی څلور ورځو کې هغه هر ډول کار د دی ماشومانو سره ککاوه که هغه جنسې تیری وی،بدني شکنجه وب خلاصه هر ډول کار چې دی ذهن ته راشې هغه کارونه یې ورسره کول او

ketabton.com - The Digital Library

اخر کې هغه ماشومان وژل، هغه هم کوم عادی وژنه نه ...

هغه دا ماشومان د میخونو په واسطه مړه کول یعنی غټ،غټ فولادی میخونه یی د دی ماشومانو په سرونو کې ټکول او په دی ډول یې دا ماشومان وژل، کله چې راګیر مو کړو نو تازه پوه شو چې دا سړی پدوفیلیا لری؟! شاید دا نوم لا ته نه وې اوریدلې کنه؟ دا یو ډول رواني جنسې مریضي ده، چې هغه کې مقابل کس د 12 کالو څخه کم عمر ماشومانو سره علاقه پیدا کیږی او داسې مردار کارونه کوی دا راوني هم همداسې مرض درلود او ماشومان یې ځکه وژل ځکه چې د ده په زړه باندی کارونه نکول ...

زه چی تاته ګورم نو فکر کوم بیخی په ژمنی خوب ویده یې؟! کنه هر هوښیار انسان چې اوس وخت انترنت او فسبوک لری خبر دی چې نړۍ کې څه روان دی؟ همدا څو وخته مخکې د لوګر یو ښونځي راګیر کړو کوم کې چې 136 ماشومانو باندی جنسي تېر

ketabton.com - The Digital Library

شوی وو. هغه هم د ښونکو له طرف، پوهیړی په یو سروې کې چې په 2017 کال کې وشول دا ثابت شول چې په افغانستان کې 91% سلنه ماشومان خپل په ژوند کې یو ځل ضرور د داسې حالت سره پیښ شوی، یعنې ضرور کوم خبیث یو ځل دا ټول ماشومانو ته په بد نظر کتلی او لاس یې وهلی شاید ځینو یی تر تیری تللی وی خو ځینو یی شانس راوړی وی او ژغورل شوی وی

خو د افسوس خبره ده چې 91% سلنه زموږ ماشومان په دی جامعه کې په امن کې نه دی او د شرم خبره پوهیږی چیرته ده؟ شرم خبره دا ده چې ټول سینه ټکوی او ځانته مسلمانان وایی یعنې په یو اسلامي هیواد کې دا کارونه تر دی حد مخ ته تللې، تر دی حد چې ته خپل کوچني ماشوم یوازی دوکان ته نشې استولې چې هسې نه دوکاندار کوم رزیل کس ونه اوسیږی او ماشوم ته زیان ونه رسوی د دوکاندار څخه البته ګیله نشته کله چې زموږ ښوونکي داسې وکړی

ketabton.com - The Digital Library

کوم چې مثال د خبری زموږ معنوی پلار په حساب راځې ...

بوډا "اه" کړل او ویې ویل: نور زما خوله مه خلاصوه چې مجبور کیږم داسې پیښې درته بیان کړم چې په خوب کې به دی للا نه وی لیدلې داسې پیښي چې په میاشتو،میاشتو کولای چې خوب دی د سترګو څخه وتښتوی،دا نړۍ ډېر خرابه شوی دومره چې چغالان د انسانانو په شکل کې ژوند کوی او په تمه دی چې کوم کس یوازی راګیر کړی او ویې ډاړی، بهتره ده چې لاړ شې او ویده شې سبا سهار ډیر مهم کارونه لرو دا خبري مې ځکه درته وکړل ترڅو لومړۍ خو ته پوهه شې چې مافیا او د هغه څخه لابتر ډلې په دی پاکه خاوره کی ساه اخلې، او بل د دی لپاره دا خبری مې وکړل ترڅو ته درک کړې چې ستا کار څومره مهم دی او که دا ډله لمینځه لاړ شې نو څومره بې ګناه خلک به وژغورل شی..

ketabton.com - The Digital Library

ما ته مهم نه ده چې ته څنګه دی ماموریت ته راغلې يې؟ خو د نن څخه وروسته دا ماموریت ته د يو جهاد په نظر وګوره؟ او شک مکوه چې ستا کار د جهاد څخه په کمه نه دی،جهاد کې مخامخ دښمن وژني خو دلته هغه دښمن وژني چې ستا سره په يو سرخان کښيني،ستا ډوډۍ خوری، او تا په خنجر وهې او تاته خيانت کوی دا منافق دی او اسلام کې بهترينه جهاد د منافقينو سره جهاد دی تر دی حد چې خدای ويلې که دا منافقان زما کور ته يعنې کعبي ته لا که دننه شول نو راوباسې او ويې وژني ...

نور نه هغه کوم څه وويل او نه هم ما نور د خبرو حوصله درلود، د دی دومره معلوماتو څخه چې په يو ځل مې مغز ته ننوتلې وه سر مې ګنګس شوی وو، غوښتل مې يو څو ساعت ويده شم ترڅو لږ فکر مې ارام شي پاسېدلم ترڅو هغه بل کوټې ته لاړشم او د پاسېدلو سره سم نظر مې په بوډا ولګيد چې د بخاری خواته نږدی شو او کوم دوسيه يې چې ماته خودلې وه

ketabton.com - The Digital Library

هغه ډېر ورقي دانه،دانه پرې کړل او بخارۍ ته يې
واچول د هغه په دې کار سم صحيح باورمن شوم چې
دا ماموريت کوم ساده ماموريت نه دی ...

***

سبا سهار د قول مطابق په اته بجو د احمدزي شرکت
ته حاضر شوم هغه هم په تروش تندي يو دوه ځايه
زنګ ووهه او د هغه وروسته داسې حال کې چې لګيا
وو کنځل يې کول زه يې د يو نفر سره په يو موټر کې
د يو بل شرکت خواته واستولم، خو زه نن د پرون
ورځې په پرتله خبر وم چې چيرته ځم؟ او غوارم
څوک وګورم؟ سلطان عزيزي، زه نن د دې کس شرکت
ته د کار لپاره تلم او د ډېرو امید دا وو چې زه د همدې
کس نظر جلب کړم ترڅو وکولای شم د "الفا" باند يا
.. ډلې ته ننوځم خو دا دومره اسانه خبره نه وه

ځکه زما څخه مخکې په لسګونو زيرک او هوښيار
جاسوسانو د دې ډلې څخه هلته د ننوتلو کوښښ کړی

ketabton.com - The Digital Library

وو خو تر اوسه په دی دوه کلونو کې یو نفر هم نه وه توانیدلې چې هلته ورسیږی نه پوهېدم چې ایا زه به کامیاب شم او کنه؟ له دی چې جنرال داسی یو خطرناک ماموریت لپاره زه ټاکلې وم حیران وم، ما خو ځان کې داسی کوم خاص شئ نه لیدو چې پر هغه دی وغوارم داسژ یو ماموریت سر ته ورسوم خو جنرال پر ما ډېر امیدونه ترلې وه، د یو ساعت مزل وروسته هغه شرکت ته ورسیدو.

د شرکت د لوی والې او عظمت په لیدو ما یو ځل بیا د ځان سره اقرار وکړو چې د زبیر خبره یو دم حق ده او زه په دې نړۍ کې ژوند نکوم، کنه څنګه امکان لری زه دی همدلته ژوند وکړم خو ما دی تر همدا اوس داسې ځایونه نه وې لیدلی؟ کوم نفر چې احمدزی زما سره راستولې وو هغه مخکې او زه ورپسې شوم او شرکت ته ننوتلو عجیب وه د دی ښاغلي عزیزی دفتر هم په ځلورم منزل کی وو؟ نه پوهېږم دا ځلورم منزل حساب

ketabton.com - The Digital Library

څه دی؟ چې زیاتر رئیسان غواړی دفتر یې همدی منزل کې اوسیږی؟ الله اعلم؟

د عزیزی د دفتر مخکې هم یو منشئ ناست وو البته په دی تفاوت چې بیحد مشکوک وو؟ یعنې داسې زموږ دواړو خواته راکتل ته وا راغلې یو غلا وکړو؟ البته ما خو غلا نکول جاسوسي مې کول؟! د دفتر منشئ او هغه هلک کوم چې احمدزي زما سره راستولې وو د عزیزی دفتر ته ننوتل او زه دهلیز کې په تمه پاتي شوم، شاوخوا مې وکتل د شرکت شاوخوا زیاتر په کمرو پوښل شوی وه یعنې هر کونج کې یوه کمره لګیدلی وه او دا کار سخت کاوه تر دی حد چې راحت مې شاوخوا لا نشو کتلې ..

د څو دقیقو وروسته دواړه راووتل منشي خپل د میز شاته بیرته لاړو او کوم کس چې احمدزی زما سره راستولې وو هغه زما خواته راغلو او ویې ویل: ښاغلې عزیزی د اوس لپاره یو مهم غونډه لرې یو نیم ساعت

ketabton.com - The Digital Library

صبر وکړه بیا دې خپل دفتر ته غواړی او د کار په اړه درته وایې.

د هغه په خبره مې سر د پوهیدو په انداز وخوځاوه او هغه روان شو ما هم شاوخوا وکتل د دهلیز راسته خواته یو دوه څوکۍ کیخودل شوی وه لاړم او هملته په انتظار کښیناستم، د عزیزی په اړه ډیر معلومات مې نه درلود پرون ماښام یو عکس او د ده د شرکت په اړه یو څه معلومات نظامي بوډا راکړی وه نور په څه نه وم خبر د هغه څخه بتر دا چې د راتلو وخت کې احمدزی ویلې وه چې عزیزی که درته هر کار یادو کړو نو ته به بغیر د کوم فکر کولو څخه وایې چې "هو"ما زده او "نه" به ورته نه وایې ... دا خبری یو څه وېرولم هسې نه داسی کار راڅخه وغواړی چې ما نه وی زده؟

په همدی فکرونو کې په استرس باندی می خپل پښه خوځولو چې د عزیزی د دفتر دروازه خلاصه شوه او درې،څلور نفر ورڅخه راووتل،د هغوی د وتلو سره سم

ketabton.com - The Digital Library

منشي هم له څوکي پاڅيد او کوټي ته ننوت، څو شيبې وروسته له کوټې راووت او پر ما يې غږ کړل ترڅو دننه لاړشم. کوښښ مې وکړو خپل اعتماد بنفس لاس ته راوړم او هلته د پرون پشان چې د احمدزی شرکت کې ګنګس وم ګنګس و نه اوسيږم، خو همدا چې دننه لاړم ټول کړې خبرې مې لياده ووتل ...

د کوټې چپ اړخ ته د يو عظيم ميز شاته يو د عمر پوخ سړی ناست وو، د عمر له لحاظ شايد د احمدزی په عمر وو! خو چيرته احمدزی او چيرته دا ... عکسونو کې دومره وحشي نه معلوميدې .. خو اوس چې د نږدی مې ليدو نو بايد ووايم دا کس حق لری چې د داسې يو لوی مافيا راسته لاس اوسيږی، داسې راکتل چئ ما فکر کاوه زما د سترکو له لاری زما روح ويني او پوهيږی چې زه د څه لپاره راغلې يم؟ په سر يې ويښتيان نه وه او اخری ماشين يې وهلې وه شايد په زوره باندی د کوتي نيم بند اندازه راتلل خو دومره وه چې سر يې ورڅخه تور ښکاره کوو.

ketabton.com - The Digital Library

که څه هم په څوکۍ ناست وو خو ښکاریدل چې قد
یې د دوه مترو څخه ډیر دی، تور رنګ یخن داره کالي
اچولي وه که څه هم عمر یې ډیر وو خو غښتلي او
چهارشانه ښکاریدی او د ټولو څخه ډیر چې زه یی په
وحشت کې اچولم پر مخ باندی د چپ وریځې څخه
نیولې تر زنې پوری یو ژور داغ وو او ماته د چاقو نښه
ښکاریدل؟ دا نښه په هغه عکس کې نه وه کوم چې
پرون ماښام ما لیدلې وو، د مغزی یوه خوا ته یې د یو
کبرا مار ټیټو وهل شوی وه چې د مار نور بدن د هغه د
یخن لاندی پټ وو یوازی د مار دوه پړقیدونکې
سترګي او ژبه چې د چیچلو په انداز یې راویستلې وه
معلومیدل، خلاصه په یو جمله کې د رښتیا هم د مافیا
غړی ښکاریدی ...!

یعنې که کوم چا معلومات هم نه وایې راکړی بیا هم ما
کولای شول په لومړۍ نظر لیدلو باندی ووایم چې دا
کس مجرم دی، قواره یی د مجرمانو پشان وه! لکه
څنګه چې په یو فلم کې بغیر د چا د ویلو ته پوهیږی

ketabton.com - The Digital Library

هیرو څوک دی او غدار سوک؟ دا کس هم بغیر د ویلو معلومیدی ... د هغه د ستونی تازه کولو پر غږ په خود راغلم او عجیب وه څنګه چې ما هغه ته سر ترپایه کتل او د هغه قواره مې خپل ذهن کې ثبت کول هغه هم همداسې ماته راکتل!؟ البته چیرته زما نظر او چیرته د هغه نظر؟ د هغه نظر دومره دروند وو چې فکر مې کاوه پر ستون فقرات مې نرم خوله د وېرې له لاسه راغله ..

– کتل دی خلاص شول؟

د هغه په بیحد بډ او وحشیانه غږ لاس او ښه شوم خو په تلوار مې ځان راټول کړو او ومې ویل: وبخښي .. هو مهرباني ..
– زه ښه ده چې کتل دی خلاص شول، ځکه زه بیحد کار لرم او ستا د کتلو حوصله نلرم ..

د هغه په دی خبره خپل د خولې لاړې مې تېر کړل او غوښتل مې خوله خلاصه کړم او بیا بخښه وغواړم،

ketabton.com - The Digital Library

خو د هغه په ناساپه پاخيدلو خوله مې وګنډل شول، خنګه چې ګمان مې کړی وو همغسې وو، تقريبا دوه متر قد يې درلود داسی حال کې چې خپل د ميز د شا څخه راوت او په کوټه کې موجود په تور چرمي کوچ کښيناست خپل مخامخ بل کوچ ته يې اشاره وکړل او ويې ويل: راځه کښينه، ترڅو ژر تر ژره کار دی درته ووايم.

په تلوار د هغه کوچ خواته لاړم او د کښيناستلو سره سم مې په رسمی لهجه وويل: مهربانۍ امر کوی ..
زما په خبره د هغه پر شونډو نرۍ خندا راغله،البته زياتر د پوسخند پشان وه نه د خندا پشان!؟ او ويې ويل: اوس مطلب د خدای په اميد ګنګس نه يې؟ او زما خبرې آوری؟

د هغه د داسي طعنه اميز لهجې څخه مې هېڅ ښه رانغلل ما خپل ټول عمر کې د طعنه ورکونکو او مغرور کسانو څخه بد راتلل او دا کس لکه چې هم طعنه

ketabton.com - The Digital Library

ورکول یې خوښیدل او هم بدبختانه بیحد مغرور ښکاریدو، نه پوهیږن ناساپه څه وشول خو ومې ویل: کله چې دلته ستاسو مخ ته ناست یم مطلب یو دم تیار یم ښاغلې، اوس هم ژر خپل خبری وکړی ترڅو نه ستاسو وخت بیځایه ضایع شي او نه هم زما ...

د خبری کولو وروسته پوه شوم چې ما د چا په مقابل کې داسې تنده او صریح لهجه کارولې؟ د مافیا د غټ ترینه کس په مقابل کې ... هغه څوک چې زما وژل ورته بې له شک د کوم میږی د وژولو څخه لا آسانه کار دی، په بیحد سختي مې سر پورته کړو او د هغه خواته مې وکتل فکر مې کاوه همدا چې سر پورته کړم نو یو تومانچه به یې زما خواته نیولې وی او درب مړ به مې کړی، د هغه بوډا نظامي د خبرو څخه زه تر دی حد وېرېدلې وم د هغه "الفا" د ډلې څخه، خو کله چې نظر مې پورته کړو او د هغه خندانه څهره مې ولیدل نو لومړی خو د بیغمې څخه یوه ژوره ساه مې له سیني ووتل خو وروسته حیران شوم، دا ولې خاندی؟

ketabton.com - The Digital Library

عزیزی- څومره قهرجن؟ د عمر څخه خو کوچني
ښکاری؟ ستا د عمر هلکان باید ډېر حوصله ولری
بلخصوص د مشرانو مخکې ...!
د هغه په خبره د خولې لاړی مې تېر کړل او کرار مې
وویل: تاسو پر حق یاست زه بخښنه غوارم.
عزیزی- اومم په هر حال څکه چې تازه راغلې یې نو
کوم څه نه درته وایم، خو بل ځل تکرار نشې.
- په سترګو.
عزیزی- اهوم،څه کار کولای شې چې احمدزی زما
خواته راستولې یې؟

د احمدزی د نوم په اوریدو مې ژر مغزه فعال شول او
ومې ویل: هر کار .. هر کار چې تاسو ووایست هغه
کولای شم.
زما په خبره د هغه تندی لږ تروش شو البته غوسي
څخه نه! بلکې د فکر کولو پر انداز بیا یې څو ځله زما
خبره د شونډې لاندی د ځان سره تکرار کړل د هغه
وروسته کرار یې وویل: غوږ شه څه درته وایم هلک،

ketabton.com - The Digital Library

زما د خبرو کولو وخت کې خپل خوله به بنده نیسي
زما څهری ته مه ګوره چې مهربان ښکارم زه بیحد بې
عصاب انسان یم او هېڅ مې نه خوښیږی د خبرو حال
کې زما په خبره کې څوک ځان واچوی.

د هغه په خبره ژر،ژر مې سر د سمده په توګه
وخوځاوه او زړه کې مې ځان سره وویل ستا د قواری
کوم ځای د مهربان کسانو پشان دی؟ چې ته وایې زما
څهری ته مګوره اصل کې زه ډېر بې عصاب انسان یم؟
ته د څهری بد انسان ښکاری هسې ځانته دلداری مه
ورکوه، لګیا وم زړه کې مې ځان سره خبری کول چې
هغه وویل.

عزیزی- ستا سره که حساب کړم نو دا یوولسم نفر دی
چې احمدزي زما خواته د کار لپاره راستوي؟ او ټول هم
یو تر بل بتر کسان راستوې، یو هم د کار کس نه
راستوی ټول مفت خوران دی، نو ځکه نن مې اراده وه
چې لومړۍ خو تا په کار ونه نیسم او دویم هغه ته

ketabton.com - The Digital Library

زنګ وواهم او ورته ووایم چې صحیح ده چې مثال د خبری همکاران یو؟ خو دا په دی معنا نه ده چې ته ورځ کې شل نفر زما خواته راوستوی د کار لپاره، زه خپل ځانته پخپل کاریګران پیدا کولای شم هغه ته هیڅ ضرورت نلرم، خو ستا خبری خوند راکړو ..

لږ زما خواته راتیټ شو او پخندا یې وویل: دا چې و دې ویل هر کار چې درته ووایم کوې، ګوره زه بیحد مصروف کس یم او ډېر کارونه لرم نو نشم کولای خپل ټول کارونو ته ورسیږم زه د دی شرکت بغیر هم نور کارونه لرم خو دا شرکت بیحد راته مهم دی، څو وخته کیږی د شرکت په لیږد،رالیږد شعبه کې ما ته ګډوډی ښکاری ...
لومړۍ مې دومره توجه ورته ونکړل خو هغه ورځ تر بلې بی شرم کېږي ..

خپل لځایه پاسید د هغه په داسې ناساپه پورته کیدو زه لږ په وېره باندی شاته لاړم چې هغه د سترګو له

ketabton.com - The Digital Library

کونج راوکتل او پوسخند یې وواهه خو بغیر د څه ویلو خپل د میز خواته لاړ او یو دوسیه ورځخه راوخیسته او زما خواته یې ونیول لاس مې اوږد کړو ترڅو دوسیه راوخلم چې هغه په غوسه وویل: یو نفر زما څخه غلا کوی .. البته ما ته د هغه غلا پیسي هیڅ مهم نه دی خو دا چې فکر کوی ما ته چل راکولای شي دا د زغملو وړ نه ده، مور نه دي زیږولي داسې څوک چې د عزیزی پیسي وخوری او هغه له شالخوا په خنجر ووهې ... اوس ستا کار دی منځ کې پوهیږي څه دی؟

دوسیه کې زیاتر حساب او کتاب وو او زه پوه شوم چې دا د همغه شعبي حساب،کتاب دی د عزیزی خبری دومره پر جذبي وه چې بې اختیاره موضوع ته مې فکر کول شروع کړل، یعنې دا کوم خر دی چې راغلی د د ده څخه غلا کوی؟ یعنې خبر نه دی چې عزیزی څوک دي؟ او څه کارونه کولای شې؟ ضرور نا خبره دی کنه عمر کې داسې بد نکول، د هغه خبری مې خپل ذهن کې

ketabton.com - The Digital Library

پورته ښکته کړل او حيرت مې وکړو هغه دا خبرى د
څه لپاره ما ته وکړل؟ هسې نه چې ...؟
په حيرت مې وروکتل او ومې ويل: تاسو غواړى زه
هغه غل راګير کړم؟

زما په خبره د هغه سترګي وپړقيدل او داسې حال کې
چې بيرته خپل پر ځاى کښيناسته ويې ويل: افرين
خوښ مې شوى، فکر مې نکوى دومره هوښيار
اوسيږى، هو زه غواړم ته ماته هغه حرم*وني پيدا کړى
البته ما ته د غل پيدا کول دومره ستونزمن خبره نه ده،
زه هغه د يو ساعت څخه لا په کمه موده کې پيدا
کولاى شم خو زه غواړم ته هغه په حوصلې راګير کړې،
د نن څخه وروسته ته د ليږد،راليږد د شعبې اجرايى
مدير يې البته تر يو مياشت .... تر څو وګورم ايا کولاى
شې هغه غل راګير کړى او کنه؟ که تر يو مياشت دى
پيدا کړو نو همدلته شرکت کې يو بهترينه کار درکوم
کنه نه يوازى تا .. بلکې د احمدزي هغه لس نور راستول
شوى کسان هم د شرکت څخه باسم ..

ketabton.com - The Digital Library

نو سم فکر دی راڼول کړه د شرکت څخه موټران او نور شیان څومره وځي؟ او پیسي څومره راځي؟ وخت ناوخت هغه شعبې ته لاړشه او خپل تحقیق وکړه په ټاکلي وخت مه ورځه ناخبره ورځه ترڅو هغه کسان چې ما ته د چل راکولو فکر لری ستا په هر ځل لیدو زاره وچوي، غوارم له دې چې زما څخه غلا کوی د سپي پشان وډار شي او وېرېږی، غوارم ستا په هر ځل لیدو هغوی یو کوچني ملاقات د عزرائیل سره وکړی ..

زما خواته لږ راټیټ شو او په هیجان زده لهجه یې وویل: داسې د نظر لاندی ونیسه لکه یو ښکاری چې خپل ښکار تر نظر لاندی نیسي،هغوی باید تر همدی حد وېره احساس کړي داسې چې ستا پر هر غږ نفسونه یې سینه کې قید شي او خپل د مرګ په انتظار کښيني، هرڅومره چې هغوی و وېروی او تر مرګ یې ورسوی هغومره ستا د کار څخه زه راضي کیږم ...

ketabton.com - The Digital Library

د هغه په خبرو ما خپل د خولې لاړې تېر کړل د هغه خبرې د کوم عادی انسان خبرې نه وه، دا خبرې یوازې یو رواني کس کولای شول، اوس پوه شوم چې د خبرو اول کې د صبر څخه مطلب څه وو؟ ده نه غوښتل غل په یو ټک کې ګیر یا مړ کړي؟ ده غوښتل هغه د نظر لاندې ونیسي او هره ورځ یې د وېرې له لاسه مړ کړي ...

عزیزي- هر خبره چې وشول یا هر شې چې دی پیدا کړل نو بغیر د وخت تیرولو مخامخ زما دفتر ته راشه او ما خبر کړه(بیا په فکرمند انداز باندې بیرته په کوچ باندې تکیه ووهل او ویې ویل: زما په نظر خبره یوازې د غلا او پیسو نه ده ... فکر کوم دې منځ کې هغوي نور کارونه هم کوي؟!

د هغه په دی خبره دا ځل خبره د وېرې څخه اوښتي وه احساس مې کاوه ساه نشم اخیستي، یعنې امکان لري شک یې کړې وي چې شرکت ته جاسوسان راغلي؟ د خبرې اړولو لپاره مې ژر وویل: سمده، پوه شوم چې

ketabton.com - The Digital Library

باید څه کار وکړم.

عزیزی- موټر لری؟

- نه ښاغلې موټر نلرم.

عزیزی- کور دی چیرته دی؟

همغه کور چې جنرال راکړی وو د هغه ادرس می ورکړو د هغه منطقي د نوم په اوریدلو یې وریځې د حیرت پورته واچول لکه چې پوهیدی هغه منطقه څنګه ځای دی؟ البته تعجب یی نه درلود ټول کسان پوهیدل چې هغه منطقه څنګه نامی ده.

د عزیزی په ناساپه پوښتنه پر خود راغلم.

عزیزی- واده دی کړی؟

- ها .. نه .. هغه ... زه خپل د ... د پلار سره یوازی ژوند کوم ..

زما په دی خبره هغه خو شیبې نور هم په زیر نظر راوکتل او ویې ویل: اوممم نو داسې خو نه کیږی، هغه منطقه د شرکت څخه ډېر لری ده ترڅو چې ته ته ځې،

ketabton.com - The Digital Library

راځې دوي خپل کار کړی، سر له سبا د شرکت موټروان کور ته درپسې درځی او تا لځان سره شرکت ته راوړې ... البته يوازی راوړی دی، د ديخوا تګ به پخپل ځې، او هو د غرمي وخت کې شرکت کاريګرانو ته ډوډۍ ورکوی نو د ډوډۍ غم مکوه، يوازی پاتې کيږی خبره د معاش چې هغه پر تا سپارم، ځکه ته اوس د يو مياشت لپاره په کار ګمارل شوی يې نو نه پوهيږم څومره معاش درکړم؟ کنه زما د نور کاريګرانو معاش معلوم دی، څومره معاش غواړی د دی يو مياشت لپاره؟

د هغه د خبرو لهجه يو ډول وه؟ که ووايم مهربانه او شوخ وه نو شايد عجيب ښکاره شې؟! خو ماته همداسي ښکاريدل.
- نه پوهيږم هر څومره معاش چې تاسو راکړی زما قبول دی زه کوم ستونزه نلرم.

هغه څو شيبې په زير راوکتل د هغه وروسته يې وويل: ځکه چې کار دی څه ناڅه سخت دی نو دا

ketabton.com - The Digital Library

میاشت دوولس زر افغانۍ درکوم، خو کله چې هغه غل دی پیدا کړو او رسمي دنده دې زما سره شروع کړل نو نهه،لس زر شاید درکړم سمده؟

- هو، مننه.

— د مننې وړ نه ده حق د دی، ښه نو راځه ستا د کار ځای درته وښایم.

سر مې وخوځاوه او د هغه سره یوزای د دفتر څخه ووتلو، عزیزی مخکې او زه ورپسې وم د څلورم منزل څخه په لیفټ کې دویم منزل ته ولاړو او لکه چې زما د کار ځای د یو میاشت لپاره همدا وو؟ لومړۍ لس،پنځلس دقیقې په معرفي کولو کې تېر شول تقریبا شل کسانو هلته کار کاوه او ما باید همدا شل کسان د نظر لاندې نیولې وایي ترڅو پکې غل یا هم غله مې پیدا کړې وایې، د معرفي وروسته ما فکر کاوه عزیزی به نور خپل دفتر ته لاړ شي او زه به خپل کار شروع کړم ...

ketabton.com - The Digital Library

خو په بیحد حیرت کې هغه ورانديز وکړو چې ټول شرکت ما ته وښايي؟! که څه هم ورانديز يې يو څه بل ډول وو خو و مې منلو او ورسره يوځای د ټول شرکت ديدن مې وکړو، عزيزی بيحد خوش اخلاق انسان وو که څه هم د څهرې څخه وحشي معلوميدی او له بلخوا هغه بوډا زه دومره ورڅخه وېرولې وم چې فکر مې کاوه يو زنځېری ليوني دی؟! خو نه هغه ډېر خوش اخلاق انسان وو، يعنې تقريباً يو ساعت زما سره په پوره حوصله تېر کړل او ماته يې د شرکت هر اړخ راوښود؟!

لومړی منزل چې د راتګ وخت کې ما صحيح نه وو ليدلې هلته يې ويورلم او د ولاړ موټرانو هر يو نوم او قيمت يې راته وويل، بيحد قيمتي موټرونه وه، ما دا موټرونه څه دروغ ووايم يوازی فلمونو کې ليدلې وه؟! د يو موټر د وراندی تېرېدلم چې نظر مې د موټر په ښيښه کې پر ځان ولګيد او د خو شيبو لپاره حيران شوم خپل د څهرې په ليدو ... اه لعنت دی وی په دی

ketabton.com - The Digital Library

ماموریت، نه پوهیږم جنرال څه مرض درلود چې بوډا ته ویلې وه زه باید عزیزی دفتر ته د تلو مخکې خپل ږیره واخلم؟ لومړۍ خو ما د دې خبری څخه سخت مخالفت وکړو او نه مې منل خو کله چې ډېر یې وویل نو مجبور شوم خپل ږیره واخلم او اوس د یو 26/27 کلن سړی لځایه 16/17 کلن هلک ښکاریدم!

د رښتیا چی د خدای او د هغه د رسول "ص" په هر حکم کې لوی برکت او حکمت نغښتلې دی لومړۍ همدا ږیره ... ما په یوه ږیره اخیستلو خپل ټول هغه ابهت له لاسه ورکړو، بې ږیری زه څومره معصوم ښکاریدم؟ نه پوهیږم تر څومره وخت به هلته ولاړ وم او خپل بې ږیری مخ ته مې کتل چې د عزیزی پر غږ چې زما څنګ ته ولاړ وو پر خود راغلم.

عزیزی- اوممم ښه موټر دی، خو د کاری خلکو لپاره نه دی، زیاتر د هغه پیسه دار سړیانو د اولادونو لپاره دی چې غواړی خپل د پلار پیسې نور خلکو ته وښایی.

ketabton.com - The Digital Library

د هغه په خبره مې مخ وروګرځو او بیا مې د موټر خواته وکتل، او شکر مې وباسو چې هغه فکر کړې وو زه د موټر په تماشا یم؟! ژر مې ځان راټول کړی او ومې ویل: هو، حق ستاسو سره دی، ما یوازی ورته کتل د اخیستلو کوم نیت مې نه وو، البته که د اخیستلو نیت هم وکړم بیا هم داسې موټر نشم اخیستې.

زما په خبره هغه بیا په زیر نظر راوکتل، د هغه داسې کتل زه وېرولم بل بڼول یې کتل نه پوهیږم خنګه یی بیان کړم خو د کتلو انداز یی بل بڼول وو؟!
عزیزی- خو زه دا خبره نه منم.
په حیرت مې وویل: کوم خبر؟
عزیزی- دا چې و دی ویل که وغواړی بیا هم نشې اخیستې؟! زما په نظر انسان چې هر شې وغواړی هغه تر لاسه کولای شي یوازی باید کلکه اراده د هغه شئ د ترلاسه کولو لپاره ولری.

ketabton.com - The Digital Library

د هغه دا خبره یو ډول فلسیوفانه او تر ډېر برید د روانشناسو پشان وه هغوی تل داسی بیځایه خبری کوی او یو مشهور تکیه کلام هم خپل د دی خبری لپاره جوړ کړی" خواستن توانستن است" په هر حال ما دا خبره نه منل ځکه موږ ژوند کی د ډېر شیانو د ترلاسه کولو امید لرو او بیحد هم شاید د هغه شئ لپاره کار وکړو او زحمت وباسو خو هغه شي نشو ترلاسه کولای، ځکه اوس وخت هر شئ په پیسو دی که پیسي ولری نو هر شئ تر لاسه کولای شي هر شئ ...

زما په چوپ کیدو هغه وویل: دا یو ساعت وګرځیدو دومره مو خبری وکړل خو تا ماته خپل نوم ونه ویلو؟!

د هغه په دی خبره ما هم تازه دی خبری ته فکر شو نو ځکه په تلوار مي ځان راټول کړو او ومي ویل:
وبخښی،غلطي زما وه ما باید ځان معرفي کړی وایې زما نوم برهان دی.

ketabton.com - The Digital Library

ما فکر کاوه چې شاید معرفي یوازی زما لخوا وی؟ خو ناساپه عزیزی خپل لاس رامخکې کړو داسې چې مجبور شوم لاس یې ونیسم او هغه په یو خاص لهجه وویل: ښکلې نوم لری .. زما نوم هم سلطان دی سلطان عزیزی .....

د هغه په دی کار ما یوازی د لیونیانو رقم سر وخوځاوه او غوښتل مې خپل لاس ورځخه لری کړم خو هغه بغیر له دی چې زما لاس خوشې کړی زما سترګو ته زیر وو، دا حالت شاید د څو ثانیو څخه ډېر دوام ونکړو خو همغه څو ثاني هم زما ساه یې سینه کې بنده کړه نظر یې بیحد دروند وو ...

د غرمي ډوډۍ مې همهلته شرکت کې وخوړل او د ماذدیګر، ماښام وخت وو چې د شرکت څخه د کور پخوا روان شوم، د کور پوری پیاده لاره بیحده ډېره وه نو مجبور شوم بس کې لاړشم البته بدبختانه بس زما تر کوره نه تلو خو بیا هم ښه وو د یو ساعت پیاده

ketabton.com - The Digital Library

مزل څخه يې بچ کړم، ډېر ژر کور ته ورسيدم، دروازه خلاصه وه،
نو ما هم ونه ټکول او همداسې کور ته ننوتلم خو لا دروازه مې خپل شاته د ځان پسي نه وه بنده کړې چې بوډا له کوره راووت،زما په ليدو په لاس باندې د نږدې و رتګ اشاره راته وکړل د هغه په دی کار لږ حيران شوم خو مخکې ولاړم تر څو وګورم څه خبره غواړې وکړې؟ خو همدا چې د هغه څنګه ته ورسېدلم هغه بغير د څه ويلو خپل لاسونه پر ما راچاپير کړل او کلک يې غيږ کې ونيولم ...؟!

د هغه دا کار دومره حيران کړم چې څو شيبې بې حرکت خپل ځای کې ودريدم،خو څو شيبی وروسته تازه پر خود راغلم او فکر مې شو چې بوډا زما کالیۀ او بدن تلاشی کوی؟! په دی کار يې نور هم حيران شوم او په تلوار ورڅخه لری شوم.
- څه شوی؟ دا څه کوی؟
زما په داسی ورخطا غږ هغه پخندا راوکتل او بيا

ketabton.com - The Digital Library

داسې حال کې چې کور ته ننوتلو ویې ویل: هیڅ، هسې د سهار څخه چې د کور وتلې وی نو تر اوسه مې نه وی لیدې زړه مې درپسي تنګ شوی وو.

د هغه د خبرو لهجه یو ډول طنز آمیزه وه! داسې چې زه یې غوسه کړم، په تلوار وړپسې کور ته ننوتلم او ومې ویل: دا نو څه ریشخندی ده ها؟

زما په غوسه ناک لهجه هغه د کوټې د دروازې سره ودرېد، د سترګو له کونج نیم نظر یې زما خواته را واچو او ویې ویل: په کراره، هسې شوخي مې درسره کول دومره هم راته ګران نه یې چې د دوه ساعت نه لیدلو له سبب زړه مې درپسي تنګ شي او غیر کې دی ونیسم، اصل کې ما ته چک کولې ترڅو عزیزی یا دهغه سپیانو خو کوم کمره یا د خبرو اوریدلو وسیله ستا په کالو،مالو کې نه وی ځاې پر ځای کړی؟ ته ساده انسان یې په دی خبرو دی سر نه خلاصیږی ...

ketabton.com - The Digital Library

د هغه په دی خبره تازه د هغه د کار په دلیل پوه شوم او څه ناڅه مې غوسه کم شوه او خپل په داسې غوسه کیدو لږ شرمنده شوم چې هغه په تلوار وویل: ښه نو څنګه وه ورځ دی؟ عزیزی دی ولید؟ کار کې ونیولې؟ کوم بخش کې ونیولې؟ څه کار یې درکړو؟ ایا لږ معلومات دی راټول کړی شول؟ زموږ کسان دی ولیدل؟ هغوي څه کوی؟

هغه داسی په یو ساه پوښتنیکول شروع کړل چې مجبور ما هم په یو ساه ځواب ورکول پیل کړل،زما د هر خبری سره د هغه سترګي د حیرت څخه خلاصیدل کله چې خبری مې خلاصي شوی هغه په غوسه وویل: ما ته چل راکوی؟ واقعا فکر کوی دا خبری دی ښه شوخي ده؟ درته ویلې مې وه ماموریت په ټوکو مه نیسه ...

د هغه غوسي ته حیران شو او ومې ویل: ما هم په ټوکو نه دی نیولی، څه چی وو هغه مې درته وویل.

ketabton.com - The Digital Library

– دا یعنې څه؟ ته غواړې ووایې چې عزیزی ستا سره دوه،درې ساعت وخت تېز کړو او تاته یې شخصاً خپل شرکت وخود؟

- هو.

خلاصه چې تر یو ساعت ما چې هرڅومره ورته قرآنونه او قسمونه اخیستل هغه زما په خبری باور نه راتلو تر دی حد چې اخر لاړو او جنرال ته یې زنګ وواهه البته خپل په خاص مخابره نه تیلفون! جنرال لکه چې خپل د هغه نور کسانو له لاری څه ناڅه په موضوع خبر شوی وو چې زما بدبخت خبری تایید کړل او د بوډا ښځه یې وغوښتل ترڅو زما ټول خبری هغه ته ووایې، خو بوډا چې تازه زما په خبرو باور راغلې وو په جنرال باندی مخابره بنده کړل او زما خواته یې په یو حیرت ناک نظر راکتل شروع کړل، ته وا کوم فضای موجود یې مخکې ولاړ دی؟

ketabton.com - The Digital Library

بوډا د څو شیبو عجیب غریب کتلو وروسته یو ځل بیا یې زه خپل د پوښتنو تر ضربې لاندې ونیولم او دا ځل یې زما څخه غوښتل چې د نن ورځې پیښې دانه،په دانه او لفظ پر لفظ بیان کړم ما هم ورته بیا له سر ټول خبرې وکړل او هغه هم زما د هر خبرې سره یوازې یوه خبره کول "دا څنګه امکان لرې؟" خلاصه کله چې خبرې مې خلاص شول هغه په فکرمند انداز وویل: دا څنګه امکان لرې؟ موږ خپل لس دانې کاربلده او ماهر کسان هلته واستول خو عزیزې د هغوی د یو نفر سره لا دومره وخت نه وو تېر کړې او دومره خبرې نه وه کړې څومره چې نن ستا سره وکړل؟ دا څنګه امکان لرې؟

د هغه دې لفظ ته مې نور غوسه راغلې وه چې هر دقه یې ویل "دا نو څنګه امکان لرې؟"
- زه هم نه پوهیږم خو اوس خو وشو که اجازه مو وې نو زه ځم تشناب ته؟

ketabton.com - The Digital Library

په دی خبره بغیر د څه ویلو له کوټې ووتم اه بوړا عصاب یی راوخوړل خپل په خبرو، د تشناب څخه چی راووتلم نو د تشناب د دروازی خوله کې می بوړا ولاړ ولید، د هغه په داسې ناساپه لیدو په ورخطای شاته ولاړم چې هغه په خوشحالۍ وویل: موږ باید خبری وکړو باید د عزیزی د دی کار دلیل پیدا کړو ...

خلاصه چې بوړا ټوله شپه زما عصاب راوخوړل او دومره عزیزی،عزیزی وویل چې نور د دی نوم په اوریدو مې لا خوا ګرځیدل دشپې لس بجۍ وه چې بلاخره زما بدبخت څخه یې لاس واخیست او خپل خبری په دی بډول پای ته ورسول ...

– سر له سبا نه یوازی ته بلکې موږ ټول کسان ګرځو ترڅو هغه غل پیدا کړو، د غل پیدا کول نه یوازی ستا او زموږ د نور کسانو دنده هلته قوی کوی،بلکې د عزیزی اعتماد هم پر تا بډروی او د هغه د اعتماد بډرول مطلب ستا لاره خلاصیدل د هغه د بلې خواته، نو خپل

ketabton.com - The Digital Library

ټول هوش او فکر ولګوه مونږ باید دا بیعقل کس یا کسان پیدا کړو چې جرئت یې کړی د عزیزی ښځه غلا وکړی، او هو دا خبره هم لیاده ونباسې سبا چې کله شرکت ته ولاړی نو لومړی خو د عزیزی سره لیدنه وکړه، خو که هغه درسره لیدنه ونشول نو د هغه منشې ته ووایه چې ستا لپاره د عزیزی ښځه یو څه بیسی واخلې ..

په حیرت مې وویل: پیسي؟ د څه لپاره؟

– زما لپاره.

- ستاسو لپاره؟ ولې؟

– اه ته څومره ساده یې نه پوهیږم په دی سر او شکلک دې عزیزی څنګه تا ته دومره مهم کار در کړی؟ ګوره ته به لاړشې او عزیزی ته به ځان داسی مظلوم او عاجز ونیسي سم خپل د دی ښهری پشان او ورته به ووایې چې زما پلار د شکر مرضتیا لری او دا څو وخته کیږی چې د هغه دوا خلاصه شوی خو زه بیسي نلرم

ketabton.com - The Digital Library

چې دوا ورته واخلم نو که زما د معاش څخه یو څو روپۍ همدا اوس راکړې نو ډېر به مو مهرباني وي.

په ګنګس انداز مې د هغه خواته کتل نه پوهیدم د هغه د دې خبرو مطلب اخر څه دی؟ هغه داسې ځان نیولې وو ته وا د رښتیا شکر لری او دوا ته ضرورت لری؟ زما ګنګس نظر چې هغه ولید نو په کراره یې وویل: ګوره کله چې ته ځان هغه ته غریب او ناچار معرفي کړې نو د هغه نظر نور هم ستا پخوا کیږي او اوس وخت ټولنه خو ته پیژنې؟ د بیچاره کسانو څخه هر ډول چې غواړې نو ګټه اخلې کله چې ته هغه ته ناچار په نظر راشې نو شاید ستا د دې مجبوریت څخه په ګټه اخیستلو هغه تا خپل غیر قانوني کار خواته دعوت کړي؟ یو تکیه کلام دې وایې: د وړې کس سترګې یوازې ډوډۍ ګوري!؟

تازه مې د هغه په خبرو سر خلاص شو او بې له شک باید ومنم چې دا بوډا یو ماهر، نظامي او مسکلي کس

ketabton.com - The Digital Library

دی، داسې پلان ولاکه د شیطان فکر ته لا راغلې وایی! رښتیا وایی اوس وخت هر کس غواړی د مقابل کس د مجبوریت څخه خپل په ګټه فایده پورته کړی لنډ مثال یې همدا جنرال چې زما د مجبوریت څخه خپل په ګټه یې فایده پورته کړه او زه یې دی منحوس ماموریت ته راوستولم، په دی فکر یوه خبره مې ذهن ته راغلل او بوډا ته مې وویل: امکان لری خپل د کورنۍ سره خبری وکړم؟ یوازی غواړم د هغوی د حال پوښتنه وکړم ډیر خبری نکوم.

زما په خواهشمنده لهجه بوډا څو شیبې په زیر نظر راوکتل د هغه وروسته یې وویل: جنرال ویلې وه چې ته ښځه او یو ماشوم لری، نو هو اجازه شته، خو هفته کې یوه ورځ هغه هم د یو ساعت لپاره او نن ځکه چې خپل د ماموریت په لومړۍ ورځ کېدی بیحد ښه پرمختګ درلود نو دا اجازه درکوم، خو د دی وروسته هفته کې یوځل پوه شوی؟

ketabton.com - The Digital Library

د هغه په دی خبره بیحد خوشحال شوم او ژر مې سر د "سمده" په توګه وخوځاوه که څه هم هفته کې یو ځل یوازی د یو ساعت لپاره خبری کول لږ وه خو داسې یو خطرناک ماموریت کی دومره اجازه ورکول هم لوی نعمت وو،بوډا ولاړ شو هغه بل کوټې خواته ولاړ او څو شیبې وروسته راووت کله چې راغې نو یو ساده ګلکسې موبایل یې زما خواته ونیو او ویې ویل: دا موبایل خاص ستا لپاره دی ترڅو خپل د کورنۍ سره خبری وکړی، خو دومره ووایم چې سیمکارت دی د زموږ د نظر لاندی دی.

- مطلب تاسو آوری چې زه څه وایم؟ دا خو ..

غوښتل مې ووایم چې دا خو غیر قانوني کار دی او زما نه خوښیږی ما نه غوښتل د اقرا سره د خبرو کولو وخت کې زر نفر د هغی غږ واوری، بوډا لکه چې زما د خبری په مطلب پوه شو چې ژر یې وویل: نه مطلب می د نظر لاندی څخه دا نه دی چې موږ ستا او ستا د

ketabton.com - The Digital Library

کورنۍ خبرې اورو نه، مطلب مې دا وو چې موږ ستا د سیمکارت موقعیت او نمبر بدل کوو او په عربستان یې کیږدو ترڅو ستا کورنۍ شک ونکړي چې ته افغانستان کې یې.

د هغه په دې خبره تر یو حد مې زړه بیغم شو خو نه پوهیږم بیا هم ولې فکر مې کاوه چې امکان لري زموږ خبرو ته غوږ ونیسي؟ دا ماموریت دویته بیحد مهم وو او ډیر امکان یې درلود چې د احتیاط لپاره هم که کیږي نو داسې یو کار وکړي او زموږ خبرو ته غوږ شي تر څو ډاډمن شي چې زه خو د ماموریت په اړه کوم چا ته څه نه وایم؟ په دې فکر په شکمن زړه مې د اقرا نمبر ته یو مسج ورکړو او ومې لیکل چې زه یم او وټساپ ته راشه ...

موبایل باندې مې خبرې نشو کولای مجبور وم وټساپ ته یې راوغواړم خو اقرا لکه چې مسج ونه لید؟ پنځه دقیقې په تمه شوم خو د پنځه دقیقې وروسته طاقت

ketabton.com - The Digital Library

مې ونشو او دا ځل مې یوازی دومره زنګ وواهه ترڅو د موبایل غږ واوری او مسج وګوری او همداسی هم وشول د څو دقیقو وروسته اقرا وټساپ کې انلاین شوه، تراوسه هیڅکله مو وټساپ کې یو د بل سره خبری نه وکړې، زموږ د کوژدی دوران د نور نامزدانو پشان نه وو چې 24 ساعت یو دبل سره خبری وکړو او مسجونه وکړو.

استاذ د داسې کارونو څخه بد راتلل نو ځکه ما هم تر واده پوری چې دوه میاشت وخت وو یو مسج لا اقرا ته ونکړو،خو اوس د څو کاله وروسته ما ورته مسج کاوه او عجیب وه فکر می کاوه کوم بد کار کوم؟ او له بلخوا یو عجیب احساس مې درلود ما هیڅکله اقرا ته مسج نه وو کړی زیاتر خبری مو په زنګ وه چټ مو نه کاوه.
همدا چې انلاینه شوه سلام مې واستو د هغه خوا یوازې یو لفظ راغلو طاها؟!

ketabton.com - The Digital Library

داسې د "طاها" لفظ په سواليه انداز ليکلې وو لکه چې ډاډمنه نه وه چې د رښتيا هم زه يم؟ د هغې دی کار ته مې خندا راغله او ومې ليکل: زما نمبر ته نګورې د خارج نمبر دی؟ او هو ستا په شاوخوا کې زما څخه بغير په دا څو ورځو کې ايا کوم بل څوک هم خارج ته تللې؟

خپل په دروغو بيحد شرمنده وم خو مجبور وم اوس چی دا د دروغ ويلو سلسله مې شروع کړې وه مجبور وم چې تر پای ورسره لاړ شم.

اقرا ته مې د بل مسج کولو اجازه ورنکړل او ډاريک مې زنګ ورپسی وواهه ما دومره وخت نه درلود چې دری ساعت چټ وکړم که څه هم د اقرا سره چټ کول خاص خوند درلود خو ما بايد د هغې غږ اوريدلې وايی او د هغې له خولې مې اوريدلې وايی چی ښه ده؟

- سلام

ketabton.com - The Digital Library

زما د سلام په ځواب کې د هغه خوا یوازې د اقرا د
پوزې کش کولو غږ راغې، چې مطلب ژړل یې؟ دهغې
په ژړا ناساپه ورخطا شوم او ومې ویل: څه شوي؟
ولې ژاړې؟ درد لرې؟ کوم چا څه درته ویلې؟ ها اقرا؟
ځواب راکړه ولې څه نه وایي؟
ما د دې خوا څخه په یو نفس پوښتنې کول بغیر له دې
چې صبر وکړم چې هغه ځواب راکړې کله چې چوپ
شوم نو هغې یوازې یوه خبره وکړل.

اقرا- ولی داسې بیخبر لاړې؟

پوه شوم چې خفه ده او دا ژړا یې هم د خفګان له
سبب ده نه د کوم بل ستونزې څخه، په دې فکر لږ مې
هوسا ساه واخیست او ومې ویل: ما خو درته ویلې وه
کنه چې مجبور یم دې سفر ته، تخو پوهېږې چې په
افغانستان کې ما زر کاله وروسته هم نشواي کولاي چې
تاته یوه ګورده پیدا کړم ...
اقرا په غوسه وویل: تاته چا ویلې وه چې زه ګورده

ketabton.com - The Digital Library

غوارم؟ ها؟ تا زما څخه يو ځل پوښتنه وکړل چې داسې کار دی وکړو؟

- د چا ويلو ته ضرورت نه وو، ته زما ښځه يې او دا زما مسئوليت دی چې ستا د صحت او روغتيا غم وخورم.

اقرا چوپه شوه چې ما بيا وويل: ته حق لرې چې غوسه اوسيږې، خو دا ټول د څو مياشتو خبره ده لخيره څو مياشتي وروسته راځم ته به هم تر هغه وخته ښه شوی اوسيږې لخيره، ما به هم خپل قرضونه ادا کړی وی او هيڅ ستونزه به نه وي انشاءالله ..

اقرا ته مې ويلی وه د هغې د ګوردی پيسې مې د يو چا څخه قرض کړی او د هغه قرض د ادا کولو لپاره مجبور يم چې عربستان ته لاړشم د کار لپاره، هو نو دروغ خو په پيسو نه دی.

اقرا- ته حتا د عمليات په ورځ لا رانغلې؟

ketabton.com - The Digital Library

د اقرا په دی خبرې مې نرۍ مسکا پر شونډو راغله هغې غوښتل زه یې ناز واخلم، د هغې دا لهجه د جنګ نه وه دا زیاتر د مرورتیا او ناز کولو لهجه وه، او زه په صحیح توګه پوهیدم چې اقرا د مرضتیا په وخت کې څومره حساسه کېږي او هر خبره څومره په زړه نیسې، نو ځکه مجبور شوم یو ساعت د کوم وخت څخه چی بوډا راکړی وو هغه یوازی د اقرا د مرورتیا د ختمولو لپاره ولګوم دومره مې ورته وعدی د یو ښه راتلونکې او ښه ژوند ورکړو چې بلاخره خوشحاله شوه او د محمد خبری شروع کړل، اقرا چې تل خوشحاله وایې نو د محمد د ورځنې حالت خبری کول ..

لومړی کې یو څه د محمد د خفګان او له دی چې ما یادوی او راپسې ژاړی وویل او د هغه وروسته د هغه د شوخي او شیطنت څخه لګیا شوه دومره د هغې په خبرو کی غرق وم چې هیڅ مې د بوډا شتون ته فکر نشو چې د دروازی مخکې ولاړ وو او ماته یې راکتل، کله چې فکر مې شو ورته نو هغه خپل لاسي ساعت

ketabton.com - The Digital Library

څو ځله په ګوتو وواهه او په دې ډول يې زه پوه کړم چې د خبرو وخت خلاص دی، سم د هغه زندانيانو پشان چې مياشت او کال کې يو ځل خپل د کورنۍ سره د خبرو کولو شانس لري همغسې احساس مې درلود ..

په دې فکر "اه" مې له سيني ووتل او که وواېم زړه مې نه کيدو موبايل بند کړم نو دروغ به نه يې، د اقرا غږ داسې راباندې لګيدی لکه خوږ زخم ته د ملحم پشان، هيڅ مې زړه نه غوښت موبايل بند کړم خو د مجبورې څخه د هغې د خبرې منځ کې ووليدم او ومې ويل: زه بايد نور لاړشم سبا وختي کار ته ځم او هو سبا خبرې نشم کولای نو ورخطا نشې.

اقرا په ورخطای وويل: ولې؟ ولې سبا خبرې نشې کولای؟
بوډا ته مې بد،بد وکتل او يو بل دروغ مې اقرا ته وويل: دا نمبر زما خپل نه دی، پوهيږی دلته عربستان

ketabton.com - The Digital Library

کې هر چاته دولت سیمکارت نه ورکوی دا د یو بل ملګری موبایل دی چې زما سره کوټه کې یوځای اوسیږی په دی موبایل تازه راغلې ټول کسان خپل د کورنۍ سره خبری کوی، نن ما ورڅخه په بیحد زارۍ واخیست ترڅو تاته خبر درکړم چې په خیر رسیدلی یم، د نن څخه وروسته هفته کې یو ځل درسره خبری کولای شم هغه هم زه پخپل درته زنګ وهم.

اقرا- هفته کی یو ځل؟

- هو، ومې ویل کنه ډیر خبری نشم کولای، اوس هم هغه کس ولاړ دی خپل موبایل غواړی نو تر بیا لومړی خپل پر ځان او بیا پر محمد خیال ساته خدای پامان.
د اقرا کرار د خدای پاماني غږ می واورید او زنګ مې بند کړو غوښتل مې پر بوډا یو دوه پټکي وکړم چې ولی دومره ژر راغلو؟ خو کله چې وټساپ کې مې د خبرو وخت ولید چې دوه ساعت او شل دقیقي وو، نو خپل خوله مې بنده کړل او په همغه چوپ خوله مې

ketabton.com - The Digital Library

موبایل د هغه لاس ته ورکړو، هغه هم بغیر د څه ویلو موبایل واخیست او په تروش تندی وویل: پاڅه بوږی دی وخوره او ژر ویده شه سبا ډېر کار لرو.

سهار وختي د عزیزی د کړی خبری مطابق د کور دروازه وټکیدل او موټروان زما پسې راغلو ترڅو شرکت ته مې ورسوی، د تلو وخت کې بوډا بیا زما د غوږ لاندی یو ځل بیا خپل د پرون ماښام خبری تکرار کړل او کله چې ښه ډاډمن شو چې زما عصاب یې په کافي انداز خوړلې نو د تلو اجازه یې راکړل زه هم د دی لپاره چې ژر د هغه د خبرو له لاسه بیغم شم د کور ووتلم خو کله چې د کور مخکې په ولاړ موټر مې نظر ولګید سترګی می له حیرت خلاصي پاتی شویچ ...

دا همغه د پرون ورځي موټر وو کوم چې زه یې مخکې ولاړ وم او ځانته می کتل او عزیزی فکر کړی وو زما خوښ شوی؟ ایا امکان لری هغه زما د خوښیدلو له سبب دا موټر راستولې وی؟ خپل په دی فکر مې خندا

ketabton.com - The Digital Library

راغله .. عجب احمقانه فکر .. معلومداره ده چې داسې کوم خبره نشته عزيزی ولی باید داسی کار وکړی؟ ضرور دا موټر د اول هم د همدی موټروان سره وو؟ په همدی فکرونو باندی موټر ته پورته شوم،څه دروغ ووایم تر شرکت چې رسیدلو نو زړه کې مې جنرال ته کنځل کول ..

يعنې ما جنرال ته کار کاوه خو هغه ما ته یو خراب بایسکل لا رانکړو خو دا بدبخت عزیزی کوم چې زه راغلې وم تر څو تباه یې کړم ماته داسي قیمتی موټر راستوی؟! هې خدایه شانس هم نلرو کاش دا د جنرال لځایه وایې او جنرال د ده لځایه هغه وخت زه پوهیدم څه کار ورسره وکړم،په دی عجیب غریب فکرونو می خپل سر وخوځاوه. د نیم ساعت وروسته شرکت ته ورسیدو او همدا چې شرکت ته ننوتلم نو د بوډا د خبری مطابق لومړی لاړم خلورم منزل ته تر څو عزیزی وګورم او ورځخه یو څو روپۍ وغواړم خپل د مثلا پلار د شکر مرضتیا لپاره؟!

ketabton.com - The Digital Library

خو عجیب وه عزیزی تر اوسه نه وو راغلې؟! مجبور منشئ ته مې د پیسو خبره وکړل او خپل د کار پخوا روان شوم بغیر د سلام کلام خپل د کار ځای ته ننوتلم تر څو په ناساپه تګ باندی هغه غل و وېروم همغسې چې عزیزی ویلې وه، اوس چې ماته یې داسی موټر زما د کور مخکې راستولې وو باید د زړه د خلاصه مې ورته کار کړې وایې که څه هم د یو لنډ مودی لپاره،خو بیا هم باید احسان مې ورته جبران کړی وایې کنه ګناه یې درلود داسې نمک حرامي،په دی فکر می خندا راغله او همغه خندا پر شونډو د کاریګرانو منځ کې په ګرځیدو شوم ...

زما په نظر خو هرڅه عادی او نرمال ښکاریدل یوازی ستونزه په هغه دوسیه کې وه کوم چې عزیزی راته لومړۍ ورځ ښودلې وه، هغه کې د شرکت څخه وتلې شیان ډېر خو پیسي کم وه؟! او عجیب لا دا وه چې هلته نه وه لیکل شوی چې هغه شیان چا د شرکت ویستلې؟ لومړۍ مې فکر وکړو چې غل شاید خپل د

ketabton.com - The Digital Library

همدي شعبې مدير وی؟ څکه ټول حساب کتاب د همده په لاس کېدي او هېڅ شئ د مدير د اجازی بغير د شرکت نه وتلې او نه راننوتلې شي، خو کله چې د هغه څخه مې پوښتنه وکړل نو پوه شوم چې هغه تازه راغلې او مخکينې مدير څو مياشتي مخکې استعفا ورکړی او د شرکت څخه تللې.

او عجيب دا وه چې دا غلا د دی نوی مدير په راتلو نه وه شروع شوی بلکې د هغه پخواني مدير وخت کې شروع شوی وه نو مطلب دا مدير بې ګناه دی، که دا بې ګناه وی نو اخر غل به څوک وی؟ بوډا ويل موږ هم ستا سره مرسته کوو خو هغه تر اوسه ما ته هغه کسان لا نه وه رامعرفې کړی کوم چې مثال د خبری زما همکاران په حساب راتلل،عجيب وه ما هغه جاسوسان چې جنرال دی شرکت ته داخل کړی وه نه پيژندل؟ او نه پوهيدم چې ولې ماته نه وايې چی هغوی څوک دی؟ ايا دوي پر ما اعتماد نلری؟ که اعتماد يې نه درلود نو ولې زه دی ماموريت ته راوړلم؟

ketabton.com - The Digital Library

نیم ساعت لګیا وم اخوا دیخوا ګرځیدم خو هیڅ نښه مې پیدا نکړل او دا کار واقعاً نامید او غوسه کړم ما باید ژر تر ژره دا ماموریت پای ته رسولې وایې ما نه غوښتل دلته و اوسیږم، پرون ماښام د اقرا د غږ اوریدلو وروسته د دی لځایه چې زړه مې ارام شې بې کرار شوم، زړه مې غوښتل کاش د هغوي سره وایې او د محمد هغه شیطنت مې خپل په سترګو لیدلې وایې، نه دا چې دلته اوسیږم او د غلو پسې وګرځم ترڅو د مافیا مشر د غلو په پیدا کولو خوشحاله کړم او د هغه د رضایت له لاری د هغه مرادر ګروپ ته ننوځم ما خپل کورنۍ غوښتل نه دا عصاب خراب کوونکي ماموریت، په دی فکرونو سوږ اسویلې مې له سیني ووت چې یو نفر راباندی غږ کړل او ویې ویل چې عزیزی خپل دفتر ته غوښتلې یم ...

د هغه په دی خبره لومړۍ لږ و وېرېدلم خو وروسته مې یاد ته راغلل چې ما سهار وختي د هغه ځخه د پیسو غوښتنه کړې وه شاید په همغه خاطر یې

ketabton.com - The Digital Library

غوښتلئ یم؟ په دې فکر لږ مې زړه آرام شو او د هغه د دفتر خوا ته روان شوم، منشئ د تل پشان خبل د میز شاته ناست وو خو زما په لیدو یې هېڅ و نه ویل شاید خبر وو چې زه راځم؟ د عزیزی د کوټې دروازه مې وټکول او کله چې له هغه خوا د عزیزی د راننوځه آواز مې تر غوږ شو نو دننه ننوتلم، د پرون پشان خپل د میز شاته ناست وو او مخامخ د کمپیوټر صفحې ته یې دوه سترګې نیولې وه ...

څو شیبې پښه نیولې د دروازی چوکاټ کې پاتې شوم خو کله چې ومی کتل هغه نه راګوی نو د سلام پر ویلو د هغه د میز خواته روان شوم، چې تازه هغه زما خواته فکر شو او د کمبیوټر څخه یې نظر واخیست، څو شیبې بغیر د څه ویلو سر ترپایه راوکتل د هغه وروسته په سترګو باندی د کښیناستلو اشاره وکړل او ویې ویل: علیک سلام، پخیر راغلې؟

ketabton.com - The Digital Library

ژر د هغه د میز مخامخ په څوکۍ کښیناستم او ومې ویل: خیر ویسي ... هغه د ټولو خبرو څخه مخکې ما ... غوښتل .. له تاسو څخه .... هغه ... مطلب مننه وکړم ... له دی چې زما پسې مو موټر راوستوو نړۍ مننه.

عزیزی خپل د میز له شا څخه راپورته شو او داسې حال کې چې زما مخامخ په بل څوکۍ کښیناسته ویی ویل: مننې ته ارتیا نشته، ته ماته کار کوی او زه ستا د کار په بدل کې مئسول یم چې ستا د تګ راتګ چاره وکړم، تا اصغر ته یو څه ویلې وه لکه چې سهار؟
سر مې پورته کړو او په ګنګس انداز مې وویل: اصغر؟!
نه دا کس زه نه پیژنم او کوم څه مې هم نه دی ورته ویلې.
عزیزی- اصغر ته نه پیژنې؟ همدا چې زما د کوټې مخکې ناست دی؟
په حیرت مې وویل: ستاسو منشې؟ د ده نوم اصغر دی؟

ketabton.com - The Digital Library

زما په خبره عزيزی پخندا شو ځو شيبې ښه وخندل د هغه وروسته يې وويل: هو، زما منشئ د ده نوم اصغر دی، تا ورته سهار مګر د پيسو په اړه نه وه ويلې؟

د هغه په دی خبره تازه پوه شوم چې عجب بد مې وکړل د شرم څخه مې شونډه وچيچل او کرار مې وويل: وبخښې ما د هغه نوم نه وو زده هو، هغه... ما .. هغه ته ويلې وه چې .. که تاسو مناسب ګڼي يو څو روپۍ ما ته د مياشتي مخکې راکړی هغه .. هغه زما پکار دی.

عزيزی- څه يې کوی؟

- ها؟

عزيزی- وايم پيسي څه کوی؟ د څه لپاره دی پکار دی؟ کومه ستونزه لری؟

د هغه په دی خبره زړه کې مې له خدای خپل د دروغو لپاره معافي وغوښتل او خوله مې پرانيستل ... خلاصه د بوډا د پرون شپي دانه،دانه ويل شوی خبری مې په

ketabton.com - The Digital Library

بیحد معصومیت او مظلومیت باندی بدبخت عزیزی ته وکړل، داسې چې خپل د دروغو جوړ شوی کیسی باندې خپل مې لا باور وشو او زړه مې پر ځان وسوځید اه زه څومره بدبخت یم .. کله چې کیسه مې خلاصه شوه نو سر مې پورته کړو او د عزیزی خواته مې وکتل ترڅو د هغه په څهری کې خپل د ویل شوی دروغجني کیسی اثرات وګورم، هغه په زیر نظر راکتل،د هغه نظر یو ډول وو؟! د نظر څخه یې کوم څه نه معلومیدل، یعنې نه پوهیدم چې ایا زما خبری منلې؟ او کنه؟ خو تندی تروش وو او دا تروش تندی زه څه ناڅه وېرولم.

عزیزی- اوممم خدای دی کورنۍ وبخښه او پلار ته دی روغ صحت درکړی،هر څومره پیسي چې دی پکار دی اصغر ته ووایه هغه یې درکوی او که غواړی نو نن وختي تللې شی.

ketabton.com - The Digital Library

د هغه دومره سخاوت ته مې حيرت راغلو، ورځ تر بلې عزيزی زه خپل په دا ښه اخلاقو او کارونو حيران کولم، يعنې د رښتيا عزيزی د مافايا غړی دی؟ اخر ولې نه معلوميږی؟ منم شايد څهره يې څه ناڅه وحشتناکه ده خو اخلاق يې بيحد ښه دی بيحد پاک زړه لری البته د پاک زړه د ويلو لپاره شايد لږ وختې وی خو بيا هم فکر نکوم چې دا دی کوم بد انسان اوسيږی؟!

کوښښ مې وکړو چې ځان خوشحاله وښايم، له دی چې مثلاً زما سره يې مرسته کړی ترڅو خپل مريض پلار ډاکټر ته ويسم د هغه احسان مند اوسيږم نو ځکه ومې ويل: مننه ... نړی مننه ښاغليه ... نه .. نه زه نن رخصتي ته ضرورت نلرم نن خپل کار کوم همدا چې پيسي مو راکړل ډير مو راباندی احسان وکړو د عمر تر اخيره به مې ستاسو دا احسان هير نشې ...

عزيزی خپل غټ بدن په څوکۍ باندی تکيه کړو او داسې حال کې چې يو لاس يې خپل په ميز واهه په

ketabton.com - The Digital Library

تروش تندی وویل: د دی سره کیږی لسم ځل چې درته وایم زه نه پر تا کوم احسان کوم او نه هم هسې کار درته کوم، کوم څه چی درکوم هغه ستا خپل حق دی؟! دا پیسي به د میاشت په اخر کې ستا د معاش څخه کم شې نو د احسان په نظر مه ورته ګوره دا ستا خپل د کار پیسي دی ...

- خو بیا هم مننه، که کوم کار زما سره نلری نور زه لاړشم ...
عزیزی- اهومم تللې شې البته د تګ مخکې دا راته ووایه چې ایا نن دی کوم مشکوک شې تر نظر شو کنه؟
- له دی چې نامید کوم مو بیحد شرمنده یم او بخښنه غوارم خو نه ښاغلیه ما نن کوم عجیب یا مشکوک شئ ونه لید.
عزیز په فکر کې ډوب شو او کرار یې وویل: سمده تللې شي ...

***

ketabton.com - The Digital Library

نن شلمه ورځ وه چې د عزیزی په شرکت کې مې کار کاوه، خو ما تر اوسه غل نه وو پیدا کړی بوډا،جنرال او د هغه ټول ټیم د لیونیانو پشان د غل پسې وه خو غل پدرلعنت د ګیر کیدلو نوم نه اخیست، داسې په ماهرانه توګه هر سند او نښه یې خراب کول چې ما فکر کاوه شاید دا زموږ هسې خیال اوسیږی او غلا به بیخې نه کیږی؟

هر ساعت چې تېر کیدو زما اندیښنه ډېرېدل، که غل مو نه وایی پیدا کړی نو بیا به څه شوی وایی؟ کله ناکله مې لځان سره ویل که غل پیدا نشو نو عزیزی به موږ ټول خپل د شرکت څخه وباسي او که هغه وباسلو نو بله لاره خو نشته نو امکان لری جنرال نور د دی خیرن "الفا" ډلې شا پریږدی او ماموریت پای ته ورسوی؟! خو د بوډا په خبرو چې ویل یې که عزیزی مو له لاسه ووت مجبور پر یو بل لاری۔ د الفا ډلې ته ننوځو زما هیلې لمینځه وړل او په دی خبره یې پوهولم چې دوي ترڅو چې د "الفا" ډلې ته ننوځې نه

ketabton.com - The Digital Library

او ما مرګ ته ورنکړی تر هغه وخت د دی کار څخه لاس نه اخلې، بوډا ویل د عزیزی لخوا هغه ډلۍ ته تګ بهترینه لاره ده نور لاری بیحد خطرناک دی ...

په همدی ګنګس فکرونو کې په شرکت کې ګرځیدم چې فکر مې د یو ګاریکر پخوا شو دا څو وخته مې څه ناڅه پیژنده نوم یی خالد وو ښه هلک وو تل یې سر خپل په کار کې وو خو نن ما ته ډیر ورخطا او پریشانه ښکارید؟ لومړۍ مې دومره ورته پام ونکړو خو کله چې څو ځله پرلپسي د یو بل کاریګر سره چې نعمان نومیده د غوږ لاندی بنګ،بنګ وکړو او په ورخطای اخوا دیخوا وکتل نو ډیر په زړه کې مې شک وولید، ولی داسي وکړل؟ دلته کاریګران دومره یو د بل سره خبری نکوی دا د عزیزی یو قانون دی په شرکت کی د کار وخت کې خبری کول منع دی؟!

شاید عجیب وی خو هغه همداسې یو قانون ټاکلې وو، او ټولو کاریګرانو تر همدی شلمه ورځې چې زه راتلم

ketabton.com - The Digital Library

شرکت ته دا قانون يې په کامل توګه راعايت کاوه بغير د نن څخه چې دا دوه نفرو يو د بل سره خبرې کول؟! لومړۍ مې فکر وکړو چې شايد کوم ستونزه لرى چې داسې ورخطا دى؟ نو ځکه غوښتل مې خواته يې نږدې شم او پوښتنه وکړم چې څه مشکل لرى؟ خو زما د ورتګ مخکې خالد د نعمان غوږ کې يو څه وويل او داسې حال کې چې خپل موبايل يې راخيست د شعبې ووت ...

نه پوهيږم ناساپه يو بد احساس مې د هغه په دى کار پيدا کړو او عجيب وه زما احساسات زياتر وخت صحيح ثابت کيدل؟! په همدى فکر په کراره د هغه پسې شوم هغه د شرکت په انګړ کې لګيا وو موبايل کې خبرى کول د څو دقو خبرو کولو وروسته يې موبايل بند کړو او په ورخطاى باندى يو خوا او بلخوا ته په کتو شو ما ځان د يو موټر څنګ کې پټ کړو د څو شيبو اخوا ديخوا کتلو وروسته بلاخره د شرکت څخه کامل ووت زه هم کرار،کرار وريسې شوم د

ketabton.com - The Digital Library

شرکت ښخه د وتلو وروسته د سړک هغه بل غاړې ته لاړ او هلته په ولاړ سپین کورولا موټر کې کښیناست او ولاړ؟!

دا چې داسی بې اجازې او په داسې مشکوک توګه له شرکت ووت، زه یې بدګمان کړم خو د ځان سره مې وویل چی شاید کوم ستونزه لری؟ شاید د کورنۍ کوم کس یی مریض وی؟ یا کوم بله پیښه به شوی وی چې داسې ورخطا له شرکت ووت؟ انسان دی یو وخت کی زر کار امکان لری ورته پیښ شې نو ځکه شاید داسې ورخطا وو او زه هسی مشکوک شوی یم؟

په همدی فکرونو هملته ولاړ وم او د هغه د تګ لاری ته مې کتل چې یو چا مې پر اوږی لاس کیخود ځکه چې فکر مې نه وو د هغه په داسی ناساپه حرکت د وېرې ښخه درې متر لری وپربدم او خوله مې خلاصه کړه چې یو دوه کنځل دا کس ته واچوم چې داسی زه یې وډارولم خو د عزیزی په لیدو چې په حیرت یې زما

ketabton.com - The Digital Library

خواته راکتل خوله مې بنده شوه، او په تلوار مې وویل: وبخښي .. هغ ... هغه ... سلام.

عزیزی په همغه حیرت یو دوه ګام زما څخه شاته لاړ، خپل یو لاس یې د هغه غټ تور کوټ په جیب کې چې اچولې وو ننویست او داسې حال کې چې په زیر نظر یې زما خواته راکتل ویې ویل: علیک سلام، خیرت خو دی؟ ته دلته څه کوی؟

نه مې غوښتل تر څو چی ډاډمن شوی نه یم یو بې ګناه نفر د داسې یو خطرناک کس په ګیر ورکړم نو ځکه ژر مې وویل: هغه .. ما هغه (د سرې هغه بلخوا دوکانو خواته مې اشاره وکړل او بیا مې په بند،بند لهجه وویل: هغه ... ما غوښتل .. سګریټ واخلم .. خو هغه .. فکر مې کاوه چې .. چې شاید تاسو بده منې چې .. شرکت کې څوک سګریت ووهی .. نو ... نو ځکه دلته ولاړ وم او فکر مې کاوه چی لاړشم او کنه؟

ketabton.com - The Digital Library

عزيزی په حيرت باندی خپل وريځي پورته واچول او ويې ويل: مطلب ته دلته ولاړ وې او فکر دی کاوه چې لاړشې سګريټ واخلی او کنه؟

- هو.

خپل پر ځان مې لعنت وويل چې يو سم بهانه جوړل مې لا نه وه زده، عزيزی په تروش تندی راوکتل او ناساپه خپل اغوستل شوی کوټ يې لږ اخوا کړو د هغه په دی کار زړه مې درب وهل ... يعنې پوه شو چې ما ورته دروغ ويلې؟ غواړی تمانچه راوخلې او ما مړ کړی؟ په دی فکر سترګي مې د وحشت څخه خلاصي شوی او په وېره مې د خولې لاړی تېری کړل چی هغه خپل د کوټ لاندی د کالو د جيب څخه يو قوطي سګريټ راوويست او داسې حال کې چې زما پريدلې رنګ ته يې کتل يو سګريټ يې زما خواته ونيو ...

د هغه په دی کار خپل د څو شيبې مخکې احمقانه فکر ته مې خندا راغله، عجب ډارن شوی يم، دا دويم ځل

ketabton.com - The Digital Library

دې چې د عزيزی په اړه داسې فکر کوم، د دی ټول بيځايه فکرونو اصلي دليل هغه بوډا دی هغه زه داسی وېرولې يم چې فکر کوم عزيزی يو حيوان دی او يوازينې کار يې د خلکو وژل دی! د عزيزی پر غږ په خود راغلم.

عزيزی- واخله مګر درې ساعت دلته د سګرېټ اخيستلو پسې دی فکرونه نه کول؟ واخله دا هم سګرېټ.
په تلوار مې سګريت د هغه له لاسه واخيست او ومې ويل: هو .. هغه مننه .. ډېر مننه .. زه به نور لاړشم شرکت ته ... بيا هم وبخښي.

غوښتل مې ژر د هغه ځايه پښې سپکي کړم،خو لا دوه ګام مې نه وه اخيستی چې هغه راپسی غږ کړل.

عزيزی- ضرورت نشته نن شرکت ته لاړشې.
د هغه په خبره په وېره مې وروکتل او ومې ويل:
ولې؟
عزيزی خپل دواړه لاسونه دا ځل د کوټ په جيبونو کې

ketabton.com - The Digital Library

ننويستل او ويې ويل: ځکه چې زما سره راځې ..
- چيرته؟
عزيزی- اوممم کله چې لاړشې نو پوه به شې ...

هغه په لاس باندی د يو ښکلې موټر خواته اشاره وکړل او خپل لومړې هغه خواته روان شو زه هم ورپسي شوم خو بد احساس مې درلود هيڅ مې زړه نه غوښتل چې موټر ته پورته شم، نه پوهيدم چې عزيزی غواړې ما چيرته ويسي؟ د څه لپاره مې وړی؟ او څه اراده لری؟ پر ځان مې لعنت وويل له دې چې د خالد پسي له شرکت راووتلم بيا داسې لکه ليونيانو پشان درې ساعت د شرکت مينځ کې ولاړ وم،که ژر شرکت ته ننوتلې وايې شايد عزيزی نه وايې ليدلې او دا کارونه به هم نه وايې شوی.

د موټر خواته نږدی شوم عزيزی موټر ته چلوی يو موټروان يې درلود چې ما چندان ښه نه ورڅخه راتلل، البته کوم خاص کار يې نه وو کړی بس همداسې مې نه

ketabton.com - The Digital Library

خوښېدې، غوښتل مې د موټروان څنګ ته کښېنم، ځکه ذهن مې ویل څومره چې د عزیزی څخه لرې اوسېږی هغومره په امن کې یې، خو لا دروازه مې نه وه خلاصه کړې چې عزیزی خپل څنګ ته په شاته سیټ کې د کښېناستلو اشاره وکړل د هغه په دی کار د خولې لاړې مې تېر کړل او د هغه خواته روان شوم همدا چې موټر ته پورته شوم موټر حرکت وکړو ...

ما خپل پوره کوښښ کاوه چې د عزیزی څخه هر څومره چې کیږی په هغومره واټن کې اوسیږم، دا کار مې د دې لپاره کاوه که مبادا عزیزی راباندی شکمن شو او زما د وژلو اراده یې وکړل نو ځان د موټر د دروازی څخه لاندی واچوم او وتښتم، پوهېږم چندان ښه او عقلمند کار خو نه ښکاری خو د سل فیصده مرګ څخه دا لاره یو څو سلنه د ژوند شانس لری او زه یو سلنه د ژوندی پاتې کیدلو شانس لا د لاس نه ورکوم ما اقرا ته قول ورکړی وو چې بیرته به ورځم نو باید خپل کوښښ مې کړی وایې او ژوندي پاتي شوی وایې ...

ketabton.com - The Digital Library

موټر د شرکت څخه مخ پر لیری کیدو وو او زما د زړه ضربان هم مخ پر پورته کیدو وه احساس مې کاوه د ډېر وېرې څخه امکان لری زړه مې له سیني راووځې، په جنرال بوډا او هر هغه کس چې زه یې دې ماموریت ته راستولې وم لعنت مې ویل اخر ما یې پر دی خلکو څه؟ کاش بوډا یو مرګ راکړی وایې چې د ضرورت په وخت کې مې خبر ورکړی وایې؟ خو هغه ماته هیڅ داسی کوم شئ نه وو راکړی هغه ویل عزیزی ډیر هوښیار دی او موږ که په هر ډول تاته کوم کمره یا لوډسیپکر درکړو هغه پوهیږی په دی ماموریت کې یو جاسوس هم د خبر ورکول کوم جاسوسي سامان نه درلود بلکې هر چا چی هر څه اوریدل او لیدو د شرکت څخه د تلو وروسته ګزارش کاوه ...

ما هم همداسې کول د ټول ورځ اوریدلې او لیدلې شیان مې کله چې کور ته تلم بوډا ته مې ویل او بوډا بیا جنرال او نور کسانو ته خبر ورکو، په همدی فکرونو کې وم او ځکه چې ډېر استرس مې درلود نو په

ketabton.com - The Digital Library

ناخودآګاه توګه لګیا وم د عزیزی راکړل شوی سګریټ
می لاس کې قات کاوه، چې د هغه غږ مې واورید.

عزیزی- نه یې وهې؟
- ها؟؟

د هغه په ناساپه پوښتنه هیڅ پوه نشوم، چې هغه زما
لاس کې خراب او مات شوی شګریټ ته اشاره وکړل او
ویې ویل: سګریت نه وهې چې داسې دې مات کړو؟
خپل لاس او بیا مې د هغه خواته وکتل او تازه پوه
شوم چې د هغه د خبری مطلب څه دی؟ نو ځکه په
تلوار مې وویل: و ... وهم یې هغه .. هغه ... د روښانه
کولو ل ...لپاره یې لیټر نه وو راسره ... نو ځکه مات
مې کړو.

عزیزی- عجیب ده سګریټ وهې خو جیب کې لیټر
نلری؟
- ه.. هغه درلود مې خ .. خو رانه ورک شو ..

ketabton.com - The Digital Library

زما په خبره عزیزی د پوهیدلو په انداز سر وخوځاوه، بیایې جیب ته لاس کړو یو نوي سګریټ او یو ښکلې لیټر یې زما خواته ونیو، لکه چې نن عزیزی قسم اخیستي چې پر ما دا سګریټ ووهي؟ کنه زړه یې نه بیغم کیده؟ په نه زړه مې سګریټ او لیټر ورځخه واخیست او مننه مې وکړل، ما سګریت وهل نه وه زده، البته خوښیدل مې هم نه چې سګریت ووهم نو ځکه هسې مې لاس کې نیولې وو چې د څو شیبو وروسته عزیزی بیا وویل: نو ولې نه روښان کوی؟ اوس خو لیټر مې هم درکړو؟

نه پوهیدم اخر ولې نن دې دومر زما د سګریټ وهلو او نه وهلو په غم کیدی؟
- ه.. هغه موټر کې دننه زما په نظر ښه نه دی؟
عزیزی- نه کوم ستونزه نشته خپل د خوا ښیښه راښکته کړه او په بیغم خیال سګریټ دې وواهه.

ketabton.com - The Digital Library

نه پوهېدم چې نور څه بهانه وکړم؟ البته نور بهانه هم نه وه پاتي مجبوره وم د عزیزی د درون نظر څخه د خلاصیدلو لپاره دا منحوس سګریټ ووهم، ښیښه مې ښکته کړه سګریټ مې د لیټر مخکې ونیو او د دوه، درې ځل لیټر وهلو وروسته کله چې روښانه شو نو خپل شونډو ته مې نږدې کړو په دې ټول موده کې د عزیزی درون نظر مې پر ځان احساس کاوه کوښښ مې وکړو ځان نرمال وښایم داسی لکه زه خو یو ماهر سګریټي یم؟ خو متاسفانه همدا چې یو کش دود مې سیني ته کش کړو په ټوخ شوم داسې ټوخ چې د بند کیدو نوم یې نه اخیست دومره مې وټوخل چې اوښکې می له سترګو راوبهیدل ...

اه لعنت دې وې دا نو څه مردار شئ دی؟ مړ یې کړم، تازه مې ټوخ لږ کرار شوی وو چې عزیزی په غوسه زما د ګوتو د مینځ سګریټ واخیست د هغه په دی کار په تلوار مې وروکتل چې هغه خپل د خوا ښیښه راښکته کړل او داسی حال کې چې زما روښانه کړی سګریټ

ketabton.com - The Digital Library

یې خپل پر شونډو کیخودو او په ماهرانه توګه یې
واهه ویې ویل: ښه نو وایه هلته دې څه کول؟

خپل د اوښکو ډکي سترګي مې په لستوڼې پاک کړل او
په داسې غږ چې د ډېر ټوخیدو له لاسه خراب شوی وو
ومې ویل: چیرته مې څه کول؟
عزیزی مخ راوګرځو په دروند نظر یې زما خواته وکتل
او بیا داسې حال کې چې د سګریت دود یې زما پر مخ
خوشې کاوه ویې ویل: د شرکت مخ کېدی څه کول؟
چا ته ولاړ وی؟

د هغه په دی کار چې د سګریټ دود یې زما خواته
راخوشې کړو یو ځل بیا په ټوخ شوم او همغه حال کې
مې خوله بیرته خپل پخواني ویل شوی دروغو ته
جوړه کړل چې هغه په بیحد بد نظر راوکتل او ویې
ویل: که ووایې چې د سګریټ اخیستلو لپاره هلته ولاړ
وی نو دا خوله دې درمات کوم پوه شوی؟

ketabton.com - The Digital Library

د هغه په پورته غږ په وېره مې وروکتل چې عزيزی په پوسخند وویل: ته د سګريت وهلو يې؟ ستا په نظر سګرېټي کسان داسی سګرېټ وهی؟ درې ساعت دی سګرېټ نشو روښانه کولای د هغه وروسته د لومړۍ کش سره په ټوخ شوی مطلب تا تراوسه سګرېټ نه دی وهلې؟! نو اوس راته رښتيا ووايه تا هلته څه کول؟

غوښتل مې لږ ورڅخه شاته لاړشم او خپل هغه لومړۍ پلان کوم چې د موټر څخه د جمپ اچولو او تښتېدلو وو ذهن کې يو ځل بيا تکرار کړم، چې ناساپه عزيزی د لاس ونيولم او خپل خواته يې کش کړم د هغه په دی کار د ډېرې وېری څخه مې سترګې راووتل، عزيزی په غوسه ناک نظر داسې چې کتلو يې زما نفس قيد کاوه وويل: د لومړۍ ورځ څخه مې درته ويلې وه چې په هر څه باندې پوه شې نو بغير د کوم فکر کولو به ماته خبر راکوی ويلې مې وه کنه؟

ketabton.com - The Digital Library

دومره کلک یې زما لاس نیولې وو چې بې اختیاره مې د هغه د خبري د تایید لپاره سر وخوځاوه ..
عزیزی- نو بیا ولې زما څخه خبره پټوی؟ رښتیا ووایه تخو د هغه غلو سره نه یې شریک شوی؟ چې داسې خبره اخوا دیخوا کوی؟

دومره وېرېدلې وم چې مغز مې یوازی یو حکم راکو؟ حقیقت ووایه او ځان بیغم کړه نو ځکه بې اختیاره مې وویل: نه ... نه .. زه د هیچا سره نه یم یوزای شوی ...ه ... هغه ن .. نن مې پ ...پر یو چا ش..شک وشو ن... نو ځکه هلته ولاړ وم ..او ورته کتل مې ..

عزیزی بغیر له دې چې ما خوشې کړی نور یې هم خپل خواته نږدی کړم دوه سترګي زما سترګو ته داسې نیولې وه ته وا لکه چې غوښتل یې زما د سترګو له لارې زما مغز ووینې؟!
عزیزی- پر چا؟ پر چا دی شک راغلو؟ د شرکت بیرون تا څه کول؟

ketabton.com - The Digital Library

- پ..په خالد ...په هغه مې شک راغلو نو ځکه ورپسې شوم .. هغه بغیر د اجازی اخیستلو له شرکت ووت او ... او ..

عزیزی- او څه؟

- او په یو ...یو کورلا موټر کې چې د شرکت مخکې ولاړ وه کښیناست او لاړ ..

عزیزی- هغه یوازی وو؟

- نه .. نعمان ... نعمان سره یې د تلو مخکې خبری وکړل او .. او دواړه لږ مشکوک ښکاریدل.

د خبری د خلاصیدو سره سم عزیزی خوشې کړم چې ژر ورڅخه لری شوم، د لری کیدلو سره سم د پوزی څخه مې وینه راغلل، لعنت دي وی پر دی ژوند، خپل لاس مې پوزی ته وینو پوهیدم چې د ډېر استرس او ویرې له لاسه داسې شوی یم ډاکټر راته ویلې وه چې ډېر پر ځان فشار مه راوړه، نه پوهیدم د وینو راتلو مخه څنګه ونیسم چې عزیزی یو دوه کاغذی د سمالونه زما خواته ونیول که څه هم تر مرګ د هغه

ketabton.com - The Digital Library

څخه وېرېدلې وم خو ژر مې د سمالونه د هغه له لاسه واخيستل هغه هم يو بل سګريت روښانه کړو او داسې حال کې چې سګريت يې واهه ويې ويل: ولې دی همغه اول کې دا خبری ونکړل؟ ولې دې لومړې ماته دروغ وويل؟

خپل پوزه مې کلک په دسمال ونيول او همغه حال کې کرار مې وويل: هغه .. زه ډاډمن نه وم اوس هم ډاډمن نه يم ما د هغوی څخه بغير د نن ورځې نور هېڅ مشکوک حرکت نه وليدلې نو ځکه غوښتل مې لومړی خپل ډاډمن شم او د هغه وروسته تاسو ته ووايم خو تاسو ...

خوله مې بنده کړل اوس وخت د غوسي نه وه بلخصوص د داسې کس مخکی چې د نن په کار يې سل په سل ډاډمن شوم چې د بوډا ټول خبري د ده په اړه صحيح دی او دا يو کله خراب، ليوني او قاتل انسان دی، څنګه چی نن هغه زه و وېرولم يو پيري يا

ketabton.com - The Digital Library

حتا هغه لیوني جنرال چې زما د مرګ پسې راغلې و لا نه وم ډارولې ...

عزیزی په پوسخند راوکتل او ویې ویل: ما درته په لومړۍ ورځ وویل چې زما په څهرې مه ختا وځه زه بیحد عصبي انسان یم، درته ویلې مې وه چې هر مشکوک شئ چې دې تر نظر شو نو فوراً ماته ووایه خو تا خبره اخوا دیخوا کړل نو حق دی وو چې داسې کار درسره وکړم البته(کامل زما خواته راوګرځید او ویې ویل: ما خو ونه وهلې؟ نو بیا ولې دی پوزه په وینو شوه؟!

هېڅ مې ونه ویل چې دا ځل د هغه غږ مې خپل څنګ ته واورید په تلوار مې سر پورته کړو زما څنګ ته راغلې وو؟ د هغه په دی کار و وېرېدم خو کوم خاص ریشکن مې ونه ښود که ځان مې وېرېدلې ښکاره کړې وایې نو امکان یې درلود چې فکر وکړې زه د ربښتیا د غلو سره شریک یم چې داسې ډارېږم؟!

ketabton.com - The Digital Library

عزيزی- کوم خاص مشکل يا مريضي لری؟

زړه مې غوښتل ورته ووايم پر تا يې څه پدرلعنت؟ خو په دا څو دقيقو کې عزيزی داسې خپل د ځان څخه وېرولې وم چې په کراره مې ورته وويل: نه پوهېږم خو يو وخت يو ډاکټر راته ويلې وه چې عصبي فشار لری.
عزيزی- هوممم عصبي فشار؟!

څو شيبې زما خواته زير وو داسې چې نور مې حوصله د رښتيا تنګ شوه غوښتل مې وپوښتم ايا زما پر مخ باندی کوم څه دی چې ته داسې راته ګوری؟ خو جرئت مې ونکړو او يوازی ورڅخه لری شوم، زما په دی کار هغه ژوره ساه واخيسته او خپل ځای ته بيرته لاړ.

عزيزی- ارسلان! شرکت ته لاړ شه کار مو خلاص شو.

د هغه په خبره په غوسه مې خپل غاښونه سره وچيچل يعنې کوم کار يې نه درلود يوازی زما د خولې

ketabton.com - The Digital Library

څخه د خبرو ایستلو لپاره یې ځان سره راوړم؟! عجب حرم*ني انسان دې، زړه کې مې عزیزی ته کنځل کول چې ارسلان چې د دېرش یا هم درې دیرش کالو په عمر سړی وو او د عزیزی خاص موټروان وو او ټول هغه وخت کې چې عزیزی زما څخه اظهارات اخیستل لکه کوڼ او ړوند انسان پشان یوازی موټرواني کول ویې ویل: ښاغلي هلکانو هغه دوه نفر راوړی کوم چې ..

ارسلان د موټر د هینداری څخه زما خوا ته راوکتل او خپل خبره یې بنده کړل، لکه چې د دوي د هغه غیر قانوني کارونو په اړه خبره وه؟ او نه یې غوښتل زه خبر شم.

عزیزی- پوه شول چې چا راستولې؟

د عزیزی پر غږ ارسلان زما څخه نظر واخیست او ویې ویل: نه ښاغلیه، هغوی څه نه وایې، څو دقیقي مخکې هلکانو راته مسج وکړو ویل چې هغوي میلمانه کړې که

ketabton.com - The Digital Library

وخت لری یو ځل هغه خواته لاړشو همدلته زموږ مخکې راځې؟

عزیزی- نه ارسلان، د نن لپاره زه نور حوصله نلرم ما تر شرکت ورسوه او خپل لاړشه وګوره چې څه خبره ده؟

ارسلان نور څه ونه ویل او د سر په خوځولو یې د عزیزی خبره تایید کړل، خو څو دقیقې لا نه وه تېر شوی چې د عزیزی موبایل ته زنګ راغلو، کله چې موبایل یې پورته کړو نو کوم څه یې ونه ویل؟! یعنې یوازی غوږ نیولې وو، د څو شیبو وروسته یې هم یوازی یوه خبره وکړل؟ زه درځم ... او موبایلګ یې بند کړو ...

نه پوهیدم چې څه روان دی؟ هغه کسان څوک دی چې ارسلان یې په اړه خبری کول؟ او عزیزی ته چا زنګ وهلې؟ او څه یې ورته وویل چې داسې ناساپه تندی تروش شو؟ او چیرته روان دی؟ او چا، چا ته میلمستیا

ketabton.com - The Digital Library

کړی؟ او څوک دی میلمانه؟ په همدی فکرونو کې وم چې عزیزی وویل: ارسلان، د میلمنو خوا ته لاړ شه.

د عزیزی په خبره ارسلان په تلوار زما خواته راوکتل او بیا یې د عزیزی خواته وکتل او ویې ویل: دا هم لځان سره ویسو؟

عزیزی نیم نظر زما خواته چې لکه جاسوسانو پشان د دوي دواړو خبرو ته مې غوږ نیولې وو واچو او کرار یې وویل: کوم ستونزه نه جوړی حرکت وکړه، سر مې درد کوی غواړم ژر دا کار خلاص کړم او یو څو دقیقي ویده شم.

که څه هم طلایی شانس وو ترڅو پوه شم دوي چیرته روان دی؟ او د چا سره لیدنه کوی؟ او میلمانه یې څوک دی؟ که دا معلومات مې راټول کړې وایې امکان یې درلود د جنرال دوی ماموریت کې مې ډیر لوي مرسته کړی وایې، خو ما نن تر کافي اندازه د عزیزی څخه زاره چودلې وه نه مې غوښتل نور د ده سره کوم

ketabton.com - The Digital Library

ځای ته لاړ شم، نو ځکه په تلوار مې وویل: هغه ... ما .. ما همدلته ښکته کړې زه خپل ځم شرکت ته، تاسو خپل کار ته ورسیږی.

عزیزی د سترګو له کونج راوکتل او پر شونډو یې پوسخند راغلو خو ارسلان زما خبره تایید کړل او ویې ویل: فکر کوم همدا کار به بهتره وی تا به همدلـ .... ارسلان لا خپل خبره نه وه پوره کړې چې عزیزی همغه پوسخند پر شونډو وویل: موږ دی پخپل تر شرکت رسو، یوازی لاره کې یو څو دقیقي تم کیږو، ایا ته کوم عاجل کار لری چې داسې تلوار د دی شرکت ته د تللو؟ د عزیزی په دی خبره پوه شوم چې هغه پر ما شکمن دی؟! نو ځکه ژر مې وویل: زه؟ نه ... نه زه هېڅ کوم کار نلرم یوازی ستاسو لپاره مې وویل.
عزیزی- اهوم ښه ده نو زموږ سره راځې ...

نه پوهېدم چې دوي چیرته روان دی او څه کار لری؟ خو دومره پوهېدم چې کوم سم کار نه دی او دا د دوی

ketabton.com - The Digital Library

دوارو د څهرو څخه ښکاریدل بلخصوص د ارسلان د څهرې څخه چې په مشکوک نظر یې زما خواته کتل؟! پدرلعنت داسی کتل ته وا ما یې حق خوړلې؟ کاش جنرال دا ارسلان لومړۍ زندان ته واچوي هېڅ مې نه خوښېده، کوښښ مې وکړو ځان ناګاراه واچوم خو هر څومره چې د شرکت د لارې څخه د هغه ځای خوا ته نږدی کیدلو زما د زړه درزا پورته کیدل، د نیم ساعت وروسته تقریبا د ښار د ماحول څخه ووتلو دا لاره مې پیژندل! د دی ځای څخه تقریبا په یو ساعت مزل کې زموږ کلې وو؟

نه پوهېدم د دوی کار چیرته دی؟ او چیرته روان دی؟ خو کله چې ارسلان موټر د پوخ سړک څخه د لارې په سر یو کور خواته تاوو کړو نو پوه شوم چې د دوی مقصد همدا کور دی؟ که ووایم وېرېدلی وم نو ایا بده خبره ده؟ که بده خبره هم ویې زه وېرېدلې وم واقعاً ...ویرېدلی وم .. د یو داسې کس سره چې په قتل، وژنو او غیر قانوني کارونو کې د مافیا د مشر راسته

ketabton.com - The Digital Library

لاس په حساب راځي ايا د داسې کس سره يوازې کوم ځای ته تګ منطقي کار دی؟

معلومداره ده چې د بيعقلانو کار دی،هېڅ هوښيار کس د داسې کسانو سره يکې،يوازې يو ګام لا نه اخلې څه ورسيږې چې داسی دشت بيابان ته ورسره راشې. موټر د يو خام کور مخکې ودرېد د کور دروازه لږ خلاصه وه ارسلان غوښتل هارنګ ووهي ترڅو يو کس دروازه پوره خلاصه کړې او دې موټر کور ته ننباسي، خو عزيزی ورته وويل چې ضروت نشته موټر کور ته ننباېې او ژر راځو.

د عزيزی د دی خبری سره سم لومړی ارسلان او د هغه وروسته عزيزی د موټره ښکته شول زه نه پوهيدلم چې څه وکړم؟ د ښکته شم او ښکته نشم په منځ کې بند وم چې عزيزی د موټر څخه د ښکته کيدلو وروسته زما خواته راغلو د ښکته شوی ښيښې څخه يې سر لږ موټر ته رانويست او ويې ويل: موږ دننه ځو لږ کار

ketabton.com - The Digital Library

لرو، خو ډېر ژر بیرته راځو تر هغه وخت ته موټر کې پاتي شه سمده برهان؟

د هغه په خبره مې ژر سر د سمده په توګه وخوځاوه چې هغه پخندا زما د سر ویښتیانو کې لاس وواهه او روان شو، د هغه په دی کار هک حیران شوم، څه وشو؟ هغه زما د سر ویښتیانو کې ولې لاس وواهه؟ د هغه دا حرکت دومره حیران کړم چې د څو شیبو لپاره مې یو دم لیاده ووتل چې زه داسې لیری ځای د یو داسې رواني خلافکار سره راغلې یم، یوازی فکر مې د هغه په دې ناساپه حرکت کې وو، هر څومره چې فکر مې وکړو هېڅ کوم منطقي دلیل مې د هغه دی کار ته پیدا نکړو؟ هغه زما په ویښتیانو کې داسی لاس تېر کړو لکه کوم وخت چې موږ یو خوږ ماشوم ګورو نو د میني څخه د هغه د سر ویښتیان اخوا دیخوا کوو! خو زه خو ماشوم نه وم؟ چې هغه دی داسې کار وکړی؟!

ketabton.com - The Digital Library

همدی عجیب،غریب فکرونو کې وم او نظر مې پر هغه دروازی وو په کوم چې عزیزی او ارسلان ننوتلې وه،دروازه تراوسه خلاصه وه او دننه حویلې لږ ښکارېدل حویلې کې یو موټر ولاړ وو، البته ما ته یوازی یو موټر هغه هم نیم ښکاریدو امکان یې درلود نور موټران هم وی؟ یعنې دا یې د هغه میلمنو موټر دی کوم چې ارسلان یادول؟ نور کوم خاص شئ نه ښکارېدي، نظر مې د هغه خوا واخیست او شاوخوا مې وکتل د دی کور څخه په ډېر فاصله کې یو بل کور وو دې منطقه کورونه زیاتر یو دبل څخه په لری واټن کې جوړ شوی وه

او یو بل ته نږدی کور دومر نه وه زما شاته تقریبا شل پنځه ویشت متر لری پوخ سړک وو، چې یو، دوه موټر به په تلوار ورباندی تېرېدل د سړک هغه بل غاړې ته هم همدا حال وو دانه،مانه کور په ډېر واټن کې یو د بل سره جوړ شوی وه، نظر مې د سړک څخه واخیست

ketabton.com - The Digital Library

او دننه موټر ته په کتو شوم زه اوس د عزیزی په موټر کې یوازی یم؟ او کولا شم د هغه موټر تلاشي کړم؟!

البته امکان لری موټر کی کمره وی؟ په دی فکر په زیر نظر مې د موټر شاوخوا وکتل ماته خو کوم کمره یا مشکوک شئ نه ښکارې، البته فکر نکوم چې عزیزی دی دومره بیعقل اوسیږی چې کوم مهم سند یا بل شئ دی موټر کې وساتي، په دې فکر نظر مې بیرته د هغه کور دروازی خواته کړو، یو حس هڅولم چې کور ته ننوځم او وګورم چې عزیزی هلته څه کوی؟ خو وېرېدم چې ګیر مې نکړې، هسې چندان شانس خو نلرم که دا ځل لړ راباندی بد ګمان شوی وایې بې له کوم شک همدلته یې مړ کولم، خو ما د همدی کار لپاره پیسي اخیستي؟ زه راغلې یم تر څو د عزیزی د کارونو په اړه جنرال ته خبر ورکړم، امکان لرې دلته دی کور کې یو مهم معامله روانه وی؟

ketabton.com - The Digital Library

زه باید خپل مسئولیت په ښه توګه ترسره کړم که زه نن معلوم کړم چې دلته څه روان دی؟ نو امکان لری ماموریت ژر پای ته ورسیږی او زه هم ژر خپل کور ته لاړشم؟! دا فکرونو دومره وسوسه کړم چې د موټر دروازه مې خلاصه کړل او ورځخه ښکته شوم، یو دوه ګام مې د هغه کور خواته واخیستل خو بیرته پښیمان شوم، که ګیر مې کړی بیا څه ورته ووایم؟ زما په نظر بهتره به دا وی چې د داسي ليوني خلکو سره ځان وا نه چوم او کرار موټر کې کښینم، اصلاً ما یې پر اطلاعاتو او معلوماتو څه؟

زما کار دا دي چې تر یوکال د عزیزی څنګ کې ځان ژوندی وساتم؟ بس تمام ... که تر یو کال دلته وخت تیر کړم د هغه وروسته بغیر د کوم ټک او ټوک څخه خپل عادی ژوند ته تللې شوم زموږ قرارداد د یو کال وو، هو طاها همدغه کار بهترینه دی ورځه کرار موټر کې کښینه، تا یې پر دی جنجالې کارونو څه؟ په دی فکر بیرته د موټر خواته مې مخ وګرځو خو زړه مې

ketabton.com - The Digital Library

راته وویل: که د جنرال لپاره هم نه وی عزیزی خلاف کار دی د یو مسلمان په توګه د یو افغان په توګه ته څنګه دا اجازه ورکوی چې هغه دی ستا په خاوره کې داسې مردار کارونه وکړی او ستا وطنوال دی ووژني؟ د بوډا خبری مې ذهن ته راغلل چې ویل یې ستا دا کار جهاد دی،دومره مې دا خبری ذهن کې اخوا دیخوا شول چې بلاخره د وطن پالني احساس مې راباندی قوی شو او د کور خواته روان شوم ..

دروازي ته چې نږدې شوم نو کرار مې شاوخوا وکتل حویلې کې څوک نه ښکاریدل او دی کار ما ته لږ زړه او جرئت راکړو ترڅو د کور دننه قدم کېږدم،ټول توجه مې شاوخوا وه ترڅو په ناساپي توګه کوم کس راباندی رانشي، حویلې کې یوازی همغه یو موټر ولاړ وو بل کوم موټر نه وو کور بیحد خراب وو تر دی حد چې ما خپل په هغه کور کوم چې جنرال راکړی وو شکر وویست دا خو بیخي هدیره ده نه کور! عجیب وه حویلې کې هېڅوک نه وه؟!

ketabton.com - The Digital Library

دوه کوټې ځنګ په ځنګ د حویلۍ اخری کونج کې جوړ شوی وه نور هېڅ کوم شئ شاوخوا نه وه د حویلۍ راسته طرف دیوال هم یو څه نړېدلۍ وو دا دومره خراب کور او ځای ته عزیزی څنګه خپل میلمانه راوړی؟ معامله بیحد مشکوک راته ښکاریدل یو څه چې د هغه کوټو خواته نږدې شوم نو د یو کوټې څخه مې د څو کسانو اواز واورید کرار،کرار همغه خوا ته نږدی شوم ښه قسمت ورته ووایم که شانس؟ خو هرڅه چې وو دا کوټې یو کړکۍ درلودل چې ټول کوټه ورڅخه ښکاریدل ..

د کړکۍ خواته نږدې شوم د کتلو مخکې مې لومړۍ غوږ ونیو د څلور کسانو څخه د ډېر خلکو غږونه راتلل چې ټول ناشنا وه! که په اټکلې توګه هغه پنځه کسان وشمارم او دوه نفر نور یو یې عزیزی او بل ارسلان وی نو مجموع کیږی اوه نفر؟! که مبادا ونیول شوم ایا د اوه نفرو څخه تښتیدلې شم؟ دا لومړۍ فکر وو چې ذهن ته مې راغې خو ډېر ژر مې دا فکر د ذهن څخه

ketabton.com - The Digital Library

لرى كړو،ځکه که خبره يوازې عزيزي ته لا پاتي شوې واې نو هغه ما ته بس وو په هغه ديب مانند قواره يې ولاکه کې ورځخه ښور لا خوړلې وايې ...

غږونه واضح راتلل د څو شيبو وروسته عجيب غږ مې واوريد؟! غږ داسې وو لکه يو نفر چې وهل کوي؟ په دې فکر کرار د کړکۍ له کونج مې کوټې خواته وکتل خو کاش نه مې وايې کتلې؟! د مخامخ صحني په ليدو نفس مې سينه کې قيد شو .. دوه نفر د کوټې د چت څخه چپ راځوړند وه؟! هغه هم لوڅ؟! يو چاق لنډې سړې تور کيبل په لاس د هغوی څنګ ته ولاړ وه او په نمبر باندې دواړه وهل؟! د هغوی خولې تړلې وه څکه ما د چيغو غږ نه اوريد ..

د هغه صحني په ليدو سر مې ګنګس شو په زور مې ځان کنټرول کړو ترڅو لاندې پر ځمکه ونه غورځيږم، عزيزي خپل هغه غټ تور کوټ ويستلې وو او لګيا وو

ketabton.com - The Digital Library

خپل ساعت يې هم د لاس لرى كاوه ويې ويل: ما غوښتل ويده شم ...

يو كس چې ما بيخى نه و ليدلې او تازه اوس مې ليده د عزيزى د خبرى په ځواب كې وويل: مورې پخپل دا موضوع حل كول نه پوهيږم ولې تاسو راغلى؟

عزيزى بغير له دى چې د هغه خبرى ته كوم ارزښت وركړى خپل د جيب څخه يې سګريټ راوويست ليټر يى ورته وواهه او د روښانه كېدلو وروسته يې يو غټ كش ورڅخه واخيست كله چې دود يى د خولې څخه بيرون ويست نو ليټر يې خپل ومخ ته ونيو څو ځله يى اخوا ديخوا كړو او داسې حال كې چې خندل يې ويې ويل: څو ورځې كيږى خپل د كور حيوان ته مې بووږى نه ده وركړى پوهيږى كه تر ډېر وخت يو حيوان وږى وساتي نو څه كوى؟

ما د هغه دوه كسانو څهرې نشو ليدلې كوم چې د چت څخه راځوړند وه د هغوى مخونه د عزيزى خواته وو

ketabton.com - The Digital Library

او ماته یې شا وه خو د هغوی د درد او وېرې څخه بېک ستمی مې اوریدلې شو.

عزیزی- نه پوهیږې؟صبر زه درته ووایم کله چې بېر یې وږی وساتي نو حتا خپل مالک لا خوری، اوس هم زما حیوان وږی دی که تاسو دوارو کې هر چا ژر خبری وکړل هغه خوشې کوم او کوم چې ونکړل هغه ورم خپل د حیوان د خوراک لپاره څنګه مو خوښه ده؟

د دی خبری وروسته یې د ارسلان خواته اشاره وکړل او ویې ویل: د دوارو خولې خلاصی کړه ګورم څوک لومړی خبری کوی؟
د هغه په اشاره ارسلان په تلوار د دوارو کسانو خولې خلاصی کړل، یو د هغه کسانو په تلوار وویل: زه ... زه وایم .. زه خبری کوم .. خیر دی ما خوشې کړی ..
د هغه څنګ ته راځورند کس خپل په ملګری غوسه شو او ویې ویل: بنده کړه خوله دی... بنده کړه ... موږ څه نشو ویلې لیاده دی وتلې که کوم څه ووایو نو نه

ketabton.com - The Digital Library

يوازې موږ بلکې زموږ ټول کورنۍ وژني؟!
هغه کس چې لومړۍ په خبرو راغلې وو په ژړا يې
وويل: و دې وژني ... ټول دې و وژني مهم دا دی چې
ما خوشــ ...

ملګرې خبره ورپرې کړل او پر کنځلو يې ورته پيل
وکړو خو غږ يې يوه شيبه کې بند شو ... وينه په
چټکې سره د هغه د پرې شوې ستوني څخه په
راوتېدلو شول د خر خر غږ يې ما اوريدی په سترګو
مې توره شپه راغله، يو ګام د کړکۍ د څنګ بې اختيار
لرې شوم ويې واژه؟ عزيزې هغه کس وواژه؟! د هغه
لاس کې چاقو وو .. عزيزې زما په مخ کې يو کس
وواژه، څه نه وه پاتې چې د بېر وېرې څخه هملته بې
هوښ شم په يوه شيبه کې د هغه کس وينې ټول
ځمکه سره کړل او هغه داسې خپل بدن خوځاوه لکه
يو حيوان چې د نفس ورکولو حال کې وي؟!

ketabton.com - The Digital Library

عزیزی داسي حال کې چې خپل چاقو یې په دسمال پاک کاوه کرار سګریټ واهه، بغیر له دی چې هغه کس ته چې اخری ساه ګاني اخیستل وګوری د هغه لومړی کس خواته لاړو همدا چې ورته نږدی شو هغه کس خپل پرتوګ کې میتازی وکړل ...

عزیزی- اه رزیل ډارن ...

یو قدم د هغه کس څخه شاته لاړ او ویې ویل: هر څومره ژر چې په خبرو راشې هغومره به دی درد کم وی، که ښه معلومات راکړی خوشې کوم دی نه تنها ته!؟ بلکی کورنی دی هم ژغورم ..

سرې په ژړا خپل سر وخوځاوه او ویې ویل: ق... قسم اخلی؟ و .. وعده راکوی؟
عزیزی په پوسخند خپل ږیره کې لاس کش کړو او ویې ویل: هو وعده درکوم، اوس ژر کوه خبری وکړه یو بی ادب پیشو دی کور کېده چې باید ادب یې کړم

ketabton.com - The Digital Library

تر څو پوه شې کله چې ورته وایم موټر کې پاتی شه باید پاتي شې ...

د دی خبری وروسته بغیر له دی چې ښور وخوری سترګي زما خواته راواړول زړه مې د څو شیبو لپاره حرکت ونکړو لیدلې وم؟ د عزیزی د سترګو په تعقیب ارسلان هم په حیرت د کړکۍ خواته راوکتل او د لومړۍ ځل لپاره ما د هغه په سترګو کې د شک سره حیرت هم ولید، خو ډیر ژر یې ځان راټول کړو او ویې ویل: هر څه یې ولیدل؟

ما حرکت نشو کولای فکر مې کاوه پښې مې کار نکوی جام ولاړ وم او هغوی ته مې کتل ..

عزیزی- کرار یې راونیسه نغواړم خوږ یې کړی.

د عزیزی په دی خبره ارسلان زما خواته رامنډه کړل او تازه هغه وخت زما عقل سر ته راغلو او د کور د دروازی خواته مې مخ کړو او په منډه شوم، عزیزی زه

ketabton.com - The Digital Library

ژوندی نه پرېخودلم د دی کار د لیدلو وروسته يې خو
بیخې ژوند نه پرېخودلم د ډېر وېرې څخه مې لاس او
پښې لړزیدل او سم نشوم ځغاستلې ...

د کور تر دروازی مې واټن زیاد وو د پښو د نږدی راتلو
غږ مې اوریدو په یوه شیبه کې د دی څخه مخکې چې
د دروازی څخه ووځم یو ځواکمن لاس مې پر اوږو
راچاپیر شو او شاته يې کش کړم ...

– ښه به دا وی چې بیځایه لغتې ونه وهې او په کراره
زما سره راشې،مشر غوسه دی.
د وېرې څخه لړزیدم مخ مې وګرځو او غوښتل مې
ويې وهم او ورڅخه وتښتم خو بریالي نشوم باور مې
نه راتلو ارسلان دومره ځواکمن وو؟! لکه چې عزیزی
خپل هر کس په بیحد غور انتخاب کړی وو؟ د څهرې
څخه دومره هم قوی ماته نه ښکاریدو خو اوس چې
لاس په ګریوان شو باید ومنم چې زور يې زما څخه
ډېر وو.

ketabton.com - The Digital Library

- پرېږده چې لاړشم ... خیر دې ... ما ... ما څه نه دې لېدلې .. خیر دی خوشې مې کړه ... چا ته څه نه وایم .. قسم دی ...

ارسلان- راځه دننه لاړشو مشر به پریکړه وکړې چې ژوندی دی پرېږدی کنه؟

د هغه په دی خبره مې د خولې لاړې تېر کړل، عزیزی پریکړه وکړی چې ما ژوندی پرېږدی کنه؟ په دی خبری کې خو شک نشته چې هغه ما وژني ... په دی فکر یوځل بیا ورسره په کش مکش شوم ترڅو ځان ورڅخه خوشې کړم خو هغه دومره کلک نیولې وم چې ښور مې نشو خوړلې، په زوره یې ځان پسې د کوټې خواته کش کړم البته د دویم کوټې خواته کوم کې چې څوک نه وه، کله چې هلته ورسېدو نو په تلوار یې د کوټې دننه ټیله کړم او دروازه یې راپسې بنده کړل ..

د دروازی د بند کیدلو غږ مې چې واورید لا وډار شوم ځان مې د دروازی خواته ورسو او څو ځله مې لاستې

ketabton.com - The Digital Library

ورخخه پورته او ښکته کړو دا منحوس دا یو دقه کې قفل د کوم خوا کړو؟ لکه چې جیب کی ساتلې وو؟

- ارسلان خیر دی دروازه خلاصه کړه ... پخدای چا ته څه نه وایم، اصلاً فکر وکړی زه هلته نه وم، پریږدی چې لاړشم پخدای چا ته څه نه وایم ..

هر څومره مې چې چغې کړل د هغه خوا مې کوم ځواب تر لاسه نکړو لکه چې تللې وو؟ په دی فکر وېره مې په غوسې بدل شوه دروازی ته مې په زوره لغت ورکړل.

- خلاصه کړه دا دروازه حرمو*ی ته حق نلری ما دلته بندی کړی، رزیل، خبیث تاسو یو نفر ووژولو که پولیسان خبر شې بټول زندان ته اچوی اعدام کوی مو، پریږدی زه لاړشم قسم اخلم چې چاته څه نه وایم،خو که خوشې مې نکړی پخدای پولیسانو ته بټول خبری کوم ..

ketabton.com - The Digital Library

د قفل د خلاصیدو غږ مې واورید په خوشحالۍ څو ګام شاته شوم لکه چې ګواښونو مې کار وکړو؟ خو کله چې کوټې ته راننوتلې کس باندی مې نظر ولګید د خولې لاړی مې په وېره تېر کړل عزیزی؟! څو ګام شاته شوم هغه کامل کوټې ته راننوت او دروازی د ځان پسې بند کړل، بغیر له دې چې ما ته وګوری لګیا وو خپل د لاس ساعت یې ترو او سر یې ښکته وو.

عزیزی- ولې د موټر څخه راښکته شوی؟
- ه ... هغه ... ما... ما هېڅ نه دی لیدلی ... زه .. زه هیچا ته هېڅ نه ... وایم خیر دی ما خوشی کړه ...
عزیزی سر راپورته کړو او بیا یې خپل پوښتنه تکرار کړل: ولې د موټر څخه راښکته شوی؟ دلیل؟ یوازی یو دلیل راوړه ترڅو و دی نه وژنم، البته باید دلیل دی قوی وی ..

د هغه په دی خبره ذهن کې مې د یو ښه دروغو پسې په ګرځیدو شوم او ډیر ژر یو مناسب دروغ مې پیدا

ketabton.com - The Digital Library

کرېل نو ځکه په تلوار مې وویل: ه ... هغه زه .. زه راغلم تر څو ... تاسو ته ووایم چ ... چې زما .. پلار زنګ وهلې ... او .. او ډېر مریض دی ... غوښتل مې ووایم چې یو څه ژ ... ژر لاړشو د دی ځای څخه ... چې ... چې ناساپه ...هغه ... هغه ...

عزیزی خپل سر وخوځاوه او کرار یې وویل: اوممم دلیل دی ډېر قانع کوونکي وو نو مه وېرېږه نه دی وژنم.

د هغه په دی خبره نه پوهېږم ولې خو زړه مې بیغم شو او وېرېدل مې هم ډېر کم شول، شاید عجیب په نظر راشي خو ما د یو خلافکار چې څو شیبې مخکې زما په مخکې یو قتل کړې وو خبری باندی اعتماد درلود؟! او فکر مې کاوه چې دروغ نه وایي؟ البته هغه دروغ ویلو ته مجبور هم نه وو که غوښتل یې ما ووژني نو چا یې مخ نیول؟ نه ... نو ولې وغواړی دروغ ووایي؟

زما په کرار کیدو عزیزی خپل یوه وریځ په حیرت پورته واچول او داسی حال کې چې خندل یې ویې

ketabton.com - The Digital Library

ویل: عجیب ده تا زما په خبري باور وکړو؟
- ه ... هو نو ... خو تا ویل نه دی وژنم؟!

زما په دی خبره د هغه خندا لا پسي زیاته شوه، کله چې ښه یې وخندل نو ویې ویل: یعنې ته زما په خبری باور لری؟

- فکر کوم ته دروغ ویلو ته مجبور نه یې؟ که وغواړی ما ووژني نو ... نو د هغه کس پشان مې وژلي شې بغیر له دی چې کوم څوک خبر لا شې نو ولې باید اوس راته د دروغو د ژوندی پاتي کیدلو وعده راکړی؟
عزیزی په ځلانده نظر راوکتل او ویې ویل: اوممم ته ډېر هوښیار هلک یې افرین خوښ مې شوی، زه د رښتیا هم نغواړم تا ووژنم ما د اول ورځې څخه ستا داسې خبره منل او اطاعت کول خوښېدل ...

- یعنې اوس پریږدی چې زه لاړشم؟
عزیزی پوسخند وواهه او ویې ویل: ته بندی نه یې، ویلې مې وه کنه خپل دی رسوم؟ اوس هم خپله دی

ketabton.com - The Digital Library

ورم خو یو کوچني شرط لرم ... بلاخره تا یو قتل خپل په سترګو لیدلې او امکان لری راتلونکی کې ما ته خطر جوړ کړی؟!
په تلوار مې وویل: نه ... نه زه هیچا ته هېڅ نه وایم قسم اخلم باور وکړی .. زه چاته څه نه وایم.

عزیزی- زه هم غوارم باور وکړم خو د باور کولو لپاره ومې ویل کنه یو شرط لرم؟
- خ ... څه شرط؟
عزیزی- ګوره زه څوک کوم کار ته نه مجبور کوم که تا زما په خبری عمل کړی وایې او موټر کې پاتي شوی وایې نو آرام،آرامي به وایې خو تا ځان پخپل دی موضوع ته راکش کړو نو اوس مجبوره یې چې زما سره اوسیږی.

- خ ..څنګه؟ زه پوه نشوم؟
عزیزی- اوس چې هر څه دی لیدلې نو یا به زما سره

ketabton.com - The Digital Library

پاتي کیږي یا دی هم مړ کوم، نشم کولای د دی موضوع وروسته دی ازاد پریږدم.

د هغه دا خبره مې څو ځله ذهن کې پورته ښکته کړل یعنې عزیزی غواړي زه د هغه د ډلې سره یوځای شم؟ یعنې غواړي زه د "الفا" ګروپ ته لاړشم؟ عجب موږ په آسمان کی د دی شانس پسې ګرځیدلو او ده پر ځمکه راکړو؟ که بوډا او جنرال خبر شي چې عزیزی زه خپل ګروپ کې داخل کړی یم د خوشحالې څخه به مړه شي ... کوښښ مې وکړو خپل احساسات راکنټرول کړم چې هسې نه د ډیر خوشحالۍ څخه لکه د لیونیانو پشان وخاندم او ځان رسوا کړم، باید داسې وښایم لکه زه خو د هر شي څخه ناخبره یم؟!

- څن ..څنګه ستاسو سره باید اوسیږم؟ ز .. زه خو او .. اوس هم تاسو ته کار کوم!؟

زما په خبره د عزیزی پر شونډو عجیب مسکا راغلل او ویې ویل: د دی وروسته یو څه نور کار هم باید وکړی

ketabton.com - The Digital Library

البته وېرېږه مه پر تا دومره سخت نه نیسم ...
- غ ... غواړې پر ما باندې هم انسان ووژني؟
عزیزي پخندا شو او ویې ویل: ستا سره خبرې کول مې خوښیږي خو ناوخته ده، تا وویل چې پلار دې لږ مریض دی او زنګ یې وهلې وو؟
ژر مې سر د "هو" په بڼه وخوځاوه چې هغه وویل: نو راځه چې لاړشو نور خبرې به په موټر کې وکړو ..

د دې خبرې سره سم هغه له کوټې ووت زه هم ورپسې شوم، کله چې له کوټې ووتلم او د کور د دروازې خواته مې غوښتل لاړشم نو بې اختیاره مې نظر د هغه کړکۍ خواته شو، زه د اول هم پوهېدم چې دې ماموریت کې به وژنه او جنګ ګورم خو دا ډول مرګ کیدل مې نشو هضم کولای زه کوم نظامي کس نه وم چې ټول عمر مې داسې کارونو او پیښو کې تېر کړې وي چې اوس دا پیښه راته عادي ښکاره شي، زه یو عادي کس وم چې دا ډول شیان مې یوازې په فلمونو او سریالونو کې لیدلې وه

ketabton.com - The Digital Library

خو اوس چې د نږدې څخه خپل په سترګو د دې پېښو شاهد وم نو د لیدلو طاقت مې نه درلود، د کوټې فرش پر وینو تک سور وو خو کوم کس نه ښکاریدو نه هغه جسد او نه هم کوم بل کس د عزیزی پر غږ پر خود راغلم.

عزیزی- کوم څه هلته نشته، راځه ..

د هغه په دې خبره مې د خولې لاړې تېر کړل او بغیر د نور څه ویلو له کور ووتلم ارسلان موټر کې ناست وو، بغیر د څه ویلو یې په مشکوک نظر راکتل د هغه د داسې کتلو څخه دومره بد مې راتلل چې حد یې نه درلود، بل موټر شاوخوا نه ښکاره کیدو لکه چې همغه د حویلې موټر کې ټول تللې وه او مړی هم لځان سره وړې وو؟ یا شاید مړی کوم چیرته پټ کړې وی او دوی له دې ځایه تللې؟!

هر څه چې وو خو اوس بغیر زموږ درې کسانو څخه مرغه هم دلته پر نه واهه،که څه هم د عزیزی څخه مې

ketabton.com - The Digital Library

اوس وېره او وحشت بیحد ډېر شوی وو خو د مجبوری څخه خپل پخوانی ځای کې کښیناستم زما په نظر د عزیزی څنګ کې اوسیدل د ارسلان څخه غوره دی؟ زما په نظر ارسلان د عزیزی څخه ډېر بتر دی، البته موضوع لږ راته مشکوک ښکاریدل؟! عزیزی باید د دی دومره خبرو د پوهیدلو وروسته زه وژلي وایې؟ نه دا چې ما خپل په ډله کې شامل کړی؟!

اخر ولی هغه زه و نه وژلم او شرط یې کیخود ترڅو د هغه سره کار وکړم؟ زما د کښیناستلو سره سم موټر حرکت وکړو عزیزی خپل د جیب څخه یو سګریت راوویست او داسي حال کې چې روښانه کاوه یې ویې ویل: ته زما په خبرو سم پوه شوی؟
- هو ... خو .. خو زه کوم څوک نشم وژلي ..
زما په خبره د عزیزی تندی تروش شو څو شیبې په دروند نظر راوکتل د هغه وروسته یې وویل: زه هم نغوارم پر تا کوم څوک ووژنم، دومره دا خبره مکوه عصاب مې خرابیږی.

ketabton.com - The Digital Library

- س..سمده.

عزيزى خپل د سګريټ څخه غټ کش واخيست او بيايې ټول دود زما پر مخ را خوشى کړو د هغه په دى کار پر ټوخ شوم چې هغه په شيطان خندا وويل: حتا دا خاصيت دى لا د هغه پشان دى؟! څنګه امکان لرى يو کس دومره د بل کس پشان اوسيږى؟ نوم دى،خوى دى، اخلاق دى،کارونه دى، څهره دى ... حتا وېرېدل دى ... څنګه امکان لرى؟ کله ناکله فکر کوم چې وخت شاته تللې ...

په ګنګس انداز مې وروکتل نه پوهېدم چې څه وايې؟ او څوک يې مطلب دى؟ خو د هغه په لهجه کې عجيب غوندى درد او افسوس په نظر راتللې؟ د څو شيبو زير کتلو وروسته چې زما عصاب يې راخراب کړل بلاخره هغه خپل نظر واخيست او مخ يې وګرځو او بيرون ته په کتو شو، نه پوهېدم چې عزيزى زما څخه څه کار غواړى؟ خو همدومره چې ويې ويل کوم

ketabton.com - The Digital Library

کس راباندی نه وژني باید شکر مې ویستلی وایی که د موادو ورل،راوړل یا قاچاق وی د هغه سره مې کوم ستونزه نه درلودل ځکه زه خو دوه جانب جاسوس په حساب راځم؟!

نو بوډا او جنرال به راسره مرسته وکړی په دی فکر ما هم د بیرون خواته کتل شروع کړل او د لومړۍ ځل لپاره مې احساس کاوه چې یو ګتور کار می ترسره کړی او که بوډا په دی خبره پوه شې نو سخت به خوشحال شې، دقیقي او ثاني مې شمارل ترڅو بوډا ووینم او دا خبر ورته ورکړم البته دی منځ کې د هغه کس د مړه کیدلو صحنه مې هم ذهن کې ګرځیدل او څه ناڅه طبعیت یې راخراب کاوه،ما یې مخونه صحیح و نه لیدل نه پوهیدم چې څوک وه؟ او ولې عزیزی داسی رانیولې وه؟ خو دومره پوهېدم چې ضرور یو ډیر بد کار یې د عزیزی په حق کې کړی چې هغه داسې ورته غوسه وو؟

ketabton.com - The Digital Library

عزيزی زه د شرکت لځایه کور ته ورسولم کله چې
غوښتل مې د موټر څخه ښکته شم نو هغه مې اوږه
ونیول د هغه په دی کار مې وروکتل چې هغه کرار
وویل: امید لرم چې خپل د وعدی څخه پر شا نشې،
ځکه زه دومره مهربان کس نه یم بلخصوص د هغه چا
حق کې چې خپل وعده ماتوی؟!
- پخدای چا ته څه نه وایم.
عزیزی- زه هم پوهیږم چې څه نه وایې، زما مطلب
هغه شرط ته وو؟ کوم چې تا ومنل او ودې ویل چې
زما سره پاتي کیږی ...

نه پوهېدم هغه ولې دا خبره دومره تکرارول؟ ما خو
منلې وه چې د هغه بلې کې کار وکړم نو بیا ولې داسې
کوی؟ د دی لپاره چې باوری کړم چې هغه ته کار کوم
ومې ویل: سمده، تاسو چې هر کار راته ووایست زه
هغه کوم بغیر ده ...
عزیزی په تلوار وویل: بغیر د څه؟
- بغیر د کوم کس د وژلو .. زه کوم څوک نشم وژلي

ketabton.com - The Digital Library

خیر دی دا کار ما ته مه راکوی نور هر کار ووایست زه یی کوم.

زما په خبره عزیزی څو شیبې راوکتل خو ناساپه د لیونیانو پشان پخندا شو، بنه یې چې وخندل د هغه وروسته یې وویل: ته ډېر ساده یې برهان ... ډیر ساده ... ته اصلاً په بل باغ کې چکری وهې ..

زما اوږه یې خوشی کړل او داسې حال کې چې په سترګو باندی د تګ اشاره راته کول په همغه خندا یې وویل: اوس ورځه کور ته دې، سبا شرکت کې د دې موضوع په اړه صحیح خبری کوو.

د هغه په دی خبره ما هم څه ونه ویل او په خوشحالي د موټر څخه ښکته شوم، البته په ظاهره هغه ته مې ځان فکرمند او خفه وښود خو کله چې د هغه موټر د کوڅي څخه ووت نو په تلوار د کور د دروازی خواته مې حمله واچول او ننوتلم زما د ننوتلو سره سم بوډا

ketabton.com - The Digital Library

هم د کور راووت او په حیرت یې وویل: مه وایه چې هغه موټر د عزیزی وو؟ او هغه ته راوړی؟

د هغه په دی خبر حیران شوم، دې له کوم خوا خبر شو؟
- ته څنګه پوه شوی؟
بوډا- د دروازی مخکې کمره ده.
په حیرت مې وویل: رښتیا؟
بوډا- هو.
- نو ما ولې نه ده لیدلې؟
بوډا- دا خبری پریږده دا ووایه چې عزیزی څه ویل؟ او ولې ته خپل راوړی؟

د هغه په دی خبر د نن ورځې ټول کارونه مې د سترګو مخکې تېر شول او کله چې هغه صحنه کوم کې چې عزیزی هغه سړی لکه یو حیوان پشان حلال کړو ذهن ته مې راغلل نو بدن مې له وېرې څخه ولړزید، بوډا لکه چې زما خراب حالت ته فکر شو چې د کور ته د ننوتلو

ketabton.com - The Digital Library

يې وویل زه هم بغیر د څه ویلو کور ته ننوتلم، د کوم څه د ویلو مخکې بوډا راته یو پیاله اوبه راوړل او کله چې ډاډمن شو چې طبعیت مې لږ ښه دی نو د نن ورځې په اړه یې یو ځل بیا وپوښتل او دا ځل زه ورته شروع شوم.

که څه هم منځ کی چندان جالب کیسه نه وه او زیاتر زما د وېرې او چغو موضوع وه، خو اخر کې کله چې ورته ومې ویل عزیزی غواړی زه د هغه سره اوسیږم نو د بوډا سترګي د حیرت خلاصي پاتي شوی په تمه وم چې د خوشحالي څخه کوم ریکشن وښایي؟! خو هغه یوازی زما خواته په حیرت راکتل! داسی چې مجبور شوم ورباندی غږ کړم.

- ښه یاست؟ پوه شوی چې څه مې وویل؟

زما په غږ بوډا لکه چې تازه پر خود راغې؟ په تلوار خپل لځایه پاسید د هغه په دی کار مې خندا راغلل فکر مې کاوه شاید د ډیر خوشحالۍ څخه نه پوهیږی چې

ketabton.com - The Digital Library

څه کوی؟ او یا هم شاید غواړی خپل دا خوشحالي د جنرال سره شریکه کړی؟ خو کله چې په همغه تلوار زما خواته بیرته راوګرځید او د هغه دوه کسانو د نومونو پوښتنه یې وکړل کوم چې ما په شرکت کې ورباندی شک کړې وو او د عزیزی په ګیر مې ورکړی وه، نو لږ وړار شوم بوړا هیڅ نرمال نه ښکاریدی؟!

بوړا- نومونه یې څه وه؟
- هغه .. د یو نوم خالد وو بل نعمان ..

بوړا زما خبره په مخابره کې یو چا ته وویل نه پوهیدم چې ولی داسې کوی؟ دې باید اوس خوشحاله وایې ما د "الفا" ډلې ته لاره پیدا کړی وه او زه اوس د هغه ډلې غړی په حساب راتلم؟! نه پوهیږم د مخابري شاته کس څه وویل چې بوړا نفس په سینه کې بند شو، زما خواته نظر را واچو او څو ځله یې خوله خلاصه او بنده کړل خو هیڅ یې ونه ویل د هغه حالت ورخطا کړم په تلوار څنګ ته یې ورغلم او مرسته مې ورسره

ketabton.com - The Digital Library

وکړل ترڅو کښیني، کوم اوبه چې هغه ماته راوړی وه همغه مې بیرته هغه ته ورکړل نه پوهیدم چې څه یی اوریدلې چې داسی ورخطا شوی؟

خو دومره پوهیدم چې چندان ښه خبر نه دی او د هغه څخه لا بتر دا چې پوهیدم دا خبر په ما باندی ارتباط لری؟! د څو شیبو وروسته چې بوډا لږ ښه شو نو مخابره یې پر نالي ګوزار کړل او ما ته چې ورخطا یې سر ته ولاړ وم د کښیناستلو وویل، زه هم په تلوار کښیناستم ترڅو واورم څه شوی؟ او څه خبره ده؟

بوډا- طاها پوهیږي تا چې کوم دوه کسان د عزیزی په ګېر ورکړل هغه څوک وه؟
د هغه په دی ډول پوښتني کولو لږ و ویریږدم او هیڅ ښه احساس مې ورځخه وانخیست نو ځکه یوازی سر مې د "نه" په ډول وخوځاوه چې بوډا په یو ناباوره او عجیب خندا وویل: هغه زموږ کسان وه ... مطلب تا

ketabton.com - The Digital Library

زموږ خپل کسان د عزیزی په لاس ورکړل ...
په حیرت مې وویل: څـــه؟؟

بوډا- څه چې دې واوریدل، البته ته په دی کار کې ملامت نه یې، ملامت موږ یو چې تاته مو خپل کسان معرفي نکړل(ناساپه غوسه شو او ویې ویل: دا ټول د هغه حمیدي له لاسه هغه نه غوښتل تاته د ماموریت ټول کسان در معرفي کړو، که هغه موږ پریخودلې وایې ترڅو د عزیزی په شرکت کې زموږ موجود کسان درته معرفي کړو نو اوس به داسې نه وایې شوې، دا ستا ګناه نه ده، هغه خپل په بیعقلي خپل نفران مرګ ته ورکړل، تشویش مکوه ما چا ته نه دی ویلې چې تا هغوي د عزیزی په ګیر ورکړی؟ نو ته هم ځان ناګاره واچوه پرېږده ټول فکر وکړې چې عزیزی پخپل هغوی ګیر کړی او ورباندی شکمن شوی ...

د بوډا په هر خبره مې خوله د حیرت خلاصه پاتي کیدل ما څه کار کړی وو؟ ما .. ما خپل کسان ... خپل

ketabton.com - The Digital Library

همکاران ... د .. د عزیزی په ګیر ورکړی وه؟! هسې نه هغه دوه .. هغه ... دوه نفر کوم چې عزیزی شکنجه کول همدوي وه؟ په دی فکر زړه مې له حرکت وولید ..

- ما ... ما وویل چې ... چې عزیزی نن دوه نفر نیولې وه او .. او یو یې ورځخه وواژه ما ... ما د هغوی مخونه و نه لیدل ایا ... ایا هغه دواړه خو .. خو نعمان او خالد نه وو؟

بوډا- آرام اوسیږه طاها .. نه، هغه دوه کسان نعمان او خالد نه وو ..
د بوډا په دی خبره تازه مې نفس خلاص شو او د خدای شکر مې ادا کړو چې زما د بیعقلې له لاسه دوه بې ګناه کسان نه دي وژل شوی، خو د بوډا په خبره دا خوشحالۍ مې ژر پای ته ورسېدل.

بوډا- خو ... د غرمي څخه هغه دواړه نادرک دی؟ نه ورڅخه حمیدي خبر لری چې چیرته تللې؟ او نه هم جنرال او یا کوم بل څوک، زه فکر کوم ستا د شک په

ketabton.com - The Digital Library

سبب عزيزی هغوی دوارہ نيولې(د هغه په خبره مې رنګ د وېرې څخه وپرېد چې بوډا په تلوار وويل: خو مه وېرېږه د تشويش کوم ځای نشته، هغوي غلا نه ده کړی او عزيزی دوي يوازی ستا د شک پر بنسټ نيولې کله چې ثابت شې چې دوي غلا نه ده کړې نو خوشې کوی ...

- تاسو ډاډمن ياست چې عزيزی به هغوي خوشې کړی؟

بوډا- زه ستا حالت درک کولای شم طاها او پوهيږم چې عزيزی خپل په نن کارونو ته تر مرګ وېرولې يې خو هغه دومره هم بيعقل نه دی چې خپل دوه کارمندان کوم چې څه ګناه يې هم نه ده کړی هسې مړه کړی، هغه ډېر هوښيار سړی دې، عزيزی هغوي وړی ترڅو اظهارات ورڅخه واخلې کله چې ډاډمن شو چې بيګناه دی نو خوشې کوی، زه سل په سل ډاډمن يم، البته زما په نظر عزيزی چی هرڅومره هغوی ووهي نو حق يې دې، هغوی څنګه داسې غلطې کولای شې چې

ketabton.com - The Digital Library

ته ... یو ساده او عام کس پر هغوی مشکوک شې؟
هغوی کلونه په دی برخه کې روزنه لیدلې، هغوي باید بیحد چالاک اوسیږي ...

- که عزیزی هغوي شکنجه کړل امکان لری په شرکت کې موجود نور جاسوسان د هغه په کیر ورکړی؟
بوړا- لکه چې طبعیت دی ښه نه دی طاها؟ عزیزی هغوی د جاسوسي په جرم نه دی نیولې، هغه دوی دواړه ستا د شک پر بنسټ نیولې،کله چې شک یې لری شي نو هغوي ضرور خوشې کوی ...

د بوړا په خبره لږ ارام شوم ځکه هغه بیحد په ډاډ خبری کول، څو شیبې چوپ ناست وم چې د بوړا دروند نظر مې پر ځان احساس کړو کله چې ورومې کتل نو هغه وویل: ما فکر کوو ته به د دی موضوع سره مشکل ولری او سخت مخالفت به وکړی ...؟
په ګنګس انداز مې وپوښتل: د کوم موضوع سره؟
بوړا- همدا د عزیزی د وړاندیز سره.

ketabton.com - The Digital Library

د هغه په خبره لا ګنګس شوم او ومې ویل: نو ولې مشکل ولرم؟او مخالفت وکړم؟ مګر تاسو ټولو نه ویل چې باید په یو ډول د "الفا" ډلې ته ننوځو؟ نو عزیزی هم زه هغه ډلې ته ننویستلم نو ولی باید خفه اوسیږم؟ او مخالفت وکړم؟

بوډا په حیرت وویل: الفا؟

- هو، نو! تاسو زما خبری کامل واوریدل؟ ما وویل چې عزیزی غواړی زه د هغه سره ډله کې اوسیږم؟!

بوډا څو شیبې په حیرت،افسوس، او نامیدی راوکتل د هغه وروسته یې خپل سر په دواړه لاسونو کې ونیو د هغه دی کار ته مې حیرت راغلو دا ولې نن داسې کوی؟ د دی لځایه چې خوشحال شی داسې پر افسوس او نامیدی ما ته ګوری؟

د څو شیبو وروسته یې سر راپورته کړو او ویې ویل: تاته چا وویل چې هغه تا د "الفا" په ډله کې نیسی؟

ketabton.com - The Digital Library

دا ځل ما حیرت وکړو او ومې ویل: لکه چې ستاسو حالت ښه نه دی؟ خو دا درې ساعت کیږې چې وایم عزیزی ویل ته باید زما سره ډله کې اوسیږی کنه مړ کوم دی. ما هم د هغه وړاندیز ومنو ځکه زموږ ماموریت هم همدا وو چې دی ډلې ته ننوځو کنه؟
بوډا- هغه تاته خپل په خوله وویل چې ته باید د "الفا" ډلې ته راشې؟ ایا هغه د "الفا" نوم واخیست؟

لږ مې فکر وکړو او ومې ویل: نه نوم خو یې وانخیست خو موږ پوهیږو چې هغه د "الفا" ډلې کې کار کوی او د هغه مافیا راسته لاس دی نو کله چې ویې ویل زما سره به اوسیږی او کار به کوی نو زه پخپل پوه شوم چې مطلب یې همغه د "الفا" ډله ده ..
بوډا- خو ته غلط پوه شوی یې ..
- هغه نو څنګه؟
بوډا- ته ډېر ساده یې طاها ... د هغه مطلب د "الفا" یا کوم بل ډلې ته نه وه ...
په ګنګس انداز مې وپوښتل: نو څه ته وه؟

ketabton.com - The Digital Library

بوډا یو ځل بیا په هغه نامید او افسوس ناک نظر راوکتل او ویې ویل: درته وایم خو قول راکړه چې غوسه کېږې به نه سمده؟

- نه ولې باید غوسه شم؟
بوډا- که څه هم پوهېږم چې سل په سل غوسه کیږی خو مجبور درته ټول کیسه وکړم ترڅو یو وخت په ناساپه حرکت کې راګیر نشې ..

د بوډا په هر لفظ ویلو مې بد احساس کاوه، نه پوهېدم چې څه خبره ده چې بوډا وېرېږی چې زه غوسه نشم؟

بوډا- ما تا ته لومړۍ ورځ ویلې وه چې موږ د"الفا" د ډلې پر خلاف څو کاله مخکې یو عملیات تر سره کړی وو چې هغه عملیات کې مو د "الفا" د ډلې درې مهم کسان ونیول چې ..
خبره مې ورپرې کړل او ومې ویل: پوهیږم بیا هغه درې کسان "الفا" پخپل زندان کې ووژل ترڅو تاسو ته معلومات درنکړی.

ketabton.com - The Digital Library

بوډا- هو، افرین نو هغه نیول شوی کسانو کې د یو نفر نوم برهـــان وو ..!
کرار مې دا نوم د ځان سره زمزمه کړو برهـــان ..!
- دا خو زما نوم دی کنه؟ همدا چې تاسو ماموریت کې ماته راکړی؟
بوډا شاوخوا وکتل داسې لکه چې ما ته د کتلو جرئت نلری؟ او ویې ویل: هو، همغه نوم دی ګوره طاها زه په دی خبره نه وم خبر یعنې موږ یو نفر هم په دی موضوع نه وو خبر بغیر د جنرال څخه ...

- په کوم موضوع؟

بوډا- هغه ... هغه ...څنګه ووایم ګوره دا عزیزی یو څه عجیب غریب خاصیتونه لرې، یو د هغه خاصیتونو څخه یې دا دې چې .. چې ..هغه ... هغه ... (په حیرت مې د بوډا دی ورخطا لهجې ته کتل نه پوهیدم چې څه غواړی ووایې چې داسی په ویلو کې زړه نا زړه دی؟ خو کله چې د څو شیبو وروسته یې خپل

ketabton.com - The Digital Library

خبره پوره کړل زړه مې ویل کاش همغه نیم کې دا
خبره پریخودلې وایې او هیڅکله یې نه وایې کړې ...

بوډا- عزیزی بچه باز دی ... البته پوره بچه باز نشو ورته ویلې ځکه هغه د دی کارونو څخه مخکې واده کړې وو او ښځه یې درلود خو کاله مخکې په یو پیښه کې د هغه ښځه او ماشومان ووژل شول البته تر کوم ځای چې موږ خبر لرو دا کوم پیښه یا تصادف نه وو بلکې یو انتقامي برید وو چې هدف یې پخپل عزیزی وو خو لکه چې د ده مرګ نه وو پوره چې د ده لځایه د ده کورنۍ ووژل، د هغه وروسته تر څو کالو عزیزی یوازی وو البته موږ فکر کو چې تر همدا اوس یوازی دی؟؟ خو هغه عملیات کې کله چې موږ هغه هلک ونیو په ظاهره یوازی د "الفا" د ډلې یو کس وو خو جنرال د هغه څخه په پټ اظهارات اخیستي وه او معلوم کړې وو چې هغه هلک اصل کې د عزیزی *** مطلب د عزیزی نفری دی او په عزیزی بیحد ګران دی ...

ketabton.com - The Digital Library

جنرال غوښتل د هغه هلک په سر د عزيزی سره معامله وکړی، عزيزی هم لکه چې غوښتل د هغه د ژغورلو لپاره زموږ سره څه ناڅه همکاری وکړې خو د هر څه د کولو مخکې "الفا" هغه درې کسان ووژل، د دی هلک د مرګ په سر عزيزی او "الفا" تر څو وخت يو د بل سره په جنګ وه البته اوس هم يو د بل څخه يې څه ناڅه ښه نه راځې خو بيا هم يو د بل سره کار کوي، خو د عزيزی د کارونو څخه موږ ته داسې ښکاری چې هغه په نه زړه د "الفا" سره کار کوی؟!

نو ځکه موږ ټول عمليات د عزيزی خوا ته متوجه کړی، عزيزی هغه لاره ده چې موږ به تر "الفا" او د هغه تر بربادي رسوی، خو د دی باوجود چې عزيزی د "الفا" څخه بد راځې بيا هم د هغه پر خلاف کوم کار نکوي تر دې حد چې دا دوه کال کيږی موږ لګيا يو چې د ده په واسطه "الفا" ته ورسيږو خو عزيزی زموږ يو نفر لا نه دی پريخودلې چې د "الفا" ډلې ته نږدی ورشې ننوتل خو پکې لرې، تر دی چې جنرال ته معرفي کړی او اصل

ketabton.com - The Digital Library

کې ته يې د عزيزی د مړ شوی نفری په توګه هغه ته وراندی کړی، لومړۍ کې موږ فکر نکو چې دا پلان دی مثبت اغيزه وکړي؟!

خو کله چې عزيزی ستا سره داسې دوستانه مخکې راغلو نو موږ لږ اميد پيدا کړو البته د عزيزی د نن په کار سل په سل ډاډه شو چې يو اميد شته "الفا" ته تر رسيدلو، موږ دا يو مياشت کې په دی خبری پوه شوی وو چې عزيزی به ستا د ساتلو لپاره هرومرو يو کار کوی خو دا خبره مو ذهن ته نه وه راغلې چې هغه دی د يو قتل د ليدل په بهانه تا و وېروي او خپل څنګ ته د پاتي کيدلو وراندیز درکړي ...

دا څو يم ځل شو چې اعتماد کوم او په بدل کې مې دوکه نصيب کيږی؟ولې بايد تل زما سره داسې کار وشي؟ زه يوازی غوارم يو عادی ژوند ولرم د نور خلکو پشان غوارم خپل د کورنۍ سره بغير د کوم ستونزي او مشکل څخه وخت تېر کړم بيا ولې داسې کيږي؟

ketabton.com - The Digital Library

لومړۍ ځو کاله د پیریانو له لاسه پعذاب وم او شپه ورځ راکې ورکه وه، کله چې هغوی څه ناڅه پریخودلم خبر شوم چې مور مې مړه ده او د مرګ سبب یې هم زما انا ده کوم چې راته د مور حیثت درلود،د هغه ښځه بتر دا چې کوم چا ته چې ما خسر ویل استاذ ویل هغه اصل کې زما ماما وخوت؟!

دا خبری مې هضم کړی نه وه چې اقرا هغسې مریض شوه، او اوس .. اوس تازه مې پر جنرال باور راغلې وو چې هغه داسې کار راسره وکړو اخر ولې؟ اوس تازه د عزیزی د کارونو په دلیل پوهیدلم د هغه حرکات،خبری، خندا هغه ماته وویل یا به زما سره اوسیږی یا مړ کوم دی؟ او ما وویل ستا سره اوسیږم، مطلب ما خپل په خوله هغه ته وویل چې صحیح دی زه ستا نف ... الله اکبـــــر دا لفظ مې لا نشو ویلې ..

ناساپه دومره غوسه شوم چې احساس مې کاوه د غوږونو څخه مې دود وځې، خو د دې ښځه مخکې

ketabton.com - The Digital Library

چې خوله خلاصه کړم ځان سره مې وویل د دی ټولو کارونو ملامت اخیر څوک دی طاها؟ ایا د رښتیا جنرال ملامت دی؟ نه هغه ملامت نه دی،که لس سلنه هغه ملامت وی نو نوي سلنه زه پخپل ملامت یم، که ما لږ عقل او جرئت درلود نو د دی ځخه مخکې چې په پټو سترګو د جنرال خبره مې منلې وایې باید لومړۍ مې د ماموریت او د هغه ټول کسانو په اړه ورسره بحث کړی وایې نه دا چې په پټو سترګو میدان ته راټوپ کړم، ملامت هغه نه دی که ما هم داسی یو ساده خر انسان لکه خپل د ځان پشان پیدا کړی وایې نو داسی کارونه مې ورباندی کول ...

زه یو ساده، جاهل، ډارن، او بې زړه انسان یم ما خپل ټول ژوند د ذوالفقار د سایي لاندی تېر کړې هر ستونزه چې راتلل نو د هغه شاته پټ کیدلم، خپل د ژوند هر مشکل ته مې هغه وړاندی کاوه او اوس چې د رښتیا میدان ته راغلې وم نو نه مې شو درک کولاې چې انسانان تر دی حد خبیث دی، ما ژوند کې چا ته چل نه

ketabton.com - The Digital Library

وو ورکړی، چا ته مې دروغ نه وه ویلې، کوښښ مې کړی وو تل ښه اوسیږم او فکر مې کاوه څکه چې زه ښه یم نو ټول ښه دی؟! خو نن پوه شوم چې ټول ښه نه دي؟!

او تل ښه اوسیدل هم ښه نه دی، که ډېر ښه اوسیږی نو خلک درباندی د ساده او بیعقل ګمان کوی کوم چې پر ما باندی شوی وو ... بوډا په تمه وو چې زه کوم لیونتوب یا جنګ وکړم خو ما هېڅ ونه ویل څه مې ویلو ته نه درلود، هغه متل دی وایې: خود کرده راتدبیری نیست، اوس هم خپل مې کړی وه چې لعنت دې وې پخپل باندې مې .. کرار لڅایه پاسېدم او د کوټې څخه ووتلم بوډا هم جوخت زما پسې راووت.

بوډا- چیرته روان یې؟

خپل بوټونه مې راوخیستل ترڅو پر پښو یې کړم خو بوډا مې لاس ونیو او په ورخطایی وویل: تا ته وایم چیرته روان یې؟

ketabton.com - The Digital Library

خپل لاس مې په غوسه ورڅخه کش کړو نه مې غوښتل د ده سره کوم جنګ وکړم زړه مې نه منل چې یو بوډا سپین ږیری سړی دې ووهم، البته ده ګناه هم نه درلود حتا جنرال هم نه وو ملامت ټول ملامت زه پخپل وم، نو پر چا مې چغې نشو وهلې او بل کس مې نشو ملامت کولای بوډا لکه چې زما د چوپتیا څخه وډار شو چې په تلوار او خواهشمند لهجه یې وویل.

بوډا- ما ته وګوره طاها ..! زه پوهېږم چې غوسه یې او فکر کوی موږ درته چل درکړی خو باور وکړه دا زموږ اخری لاره وه موږ دوه کال کېږې چې هر رسۍ ته په دې امید لاس اچو ترڅو تر عزیزی او بیا تر "الفا" ورسیږو خو عزیزی موږ خپل سل متری ته لا نږدی نه پرېږدې خو ته د یو میاشت په موده کې دومره هغه ته نږدی شوی یې چې هغه شخصاً خپل موټر کې تر کور راورسولې؟ دا نه منونکي پرمختګ دی که څه هم لاره یې غلطه ده خو پایله یې روښانه ده!

ketabton.com - The Digital Library

عزيزی څومره چې حيوان ښکاری هغومره هم نه دی، شايد په نه خبر کوم کس ووژني خو ستا سره کوم کار نلری موږ ... موږ ...نه پريږدو چې ... چې ...

ور ومې کتل هغه خپل خبره پوره نشو کړی پوسخند می وواهه او د هغه خبره مې ورپوره کړل: تاسو زما ساتنه کوی کنه؟ زما ساتنه کوی ترڅو عزيزی پر ما جنسي تيری ونکړی؟

بوډا خپل شونډه وچيچل او په شرم باندی سر ښکته واچو چې ما وويل: پوهيږی حاضر وم په دی ماموريت کې مړ شم ... خو د شرافت مرګ مې غوښت... نه داسې مرګ ... ما د هغه پيسو څخه شل لک افغانۍ مصرف کړی نور ټول مې په بانک کې ساتلي،تر سبا اتيا لک افغانۍ حوزی ته دراستوم، هغه شل لک نور هم همدا چې کور مې خرڅ کړو درکوم يې پاتي کيږی خبره د ګوردې هغه هم حساب کوم، غم مکوی زه ستاسو پشان حرام خور او چلباز نه يم، بلخصوص که

ketabton.com - The Digital Library

زما د کورنۍ خبره منځ کې اوسیږی نو زه تل کوښښ کوم د صحیح لارې د هغوي سره مرسته وکړم، سر له سبا ګورم د بازار په نرخ څومره چې یوه ګورده خرڅیدل هغومره پیسي تاسو ته درکوم.

لڅایه پاسیدم چې بوډا هم راسره پاسید ...
بوډا- طاها ... ته .. ته داسې نشی کولای.

په پوسخند مې وروکتل هیڅ احساس مې د هغه داسې خبرو ته نه درلود هیڅ ...
جیب ته مې لاس کړو د هغوی راکړې موبایل او تذکره مې د هغه په سینه ووهل او ومې ویل: دا هم ستاسو شیان، البته زما تذکره او موبایل ستاسو لاس کېده، همدا چې پیسي می درکړل هغه اخلم ...

د دهلیز څخه د کور تر دروازه بوډا راپسي وو یوه خبره یې د زارۍ او خواهش کول بل خبره یې د ګواښ او زور ... خو ماته یې یوه خبره هم مهم نه وه، کله چې غوښتل مې د کور څخه ووځم نو هغه له اوږی کش

ketabton.com - The Digital Library

کرم داسی حال کې چې د ډېر غوسی څخه یې ستمي کاوه ویې ویل: ځان څخه خر مه جوړه،ګوره اوس خبره تر خبرې تېره ده .. نور نشې کولای ماموریت پریږدی که موږ اجازه هم درکړو بیا هم نشې تللې ... د عزیزی نظر پر تا دی که لاړشې درپسي ګرځې او کله چې دی پیدا کړې نو ژوندی دې نه پرېږدي ..

- راته مهم نه ده، هر غول چې خوری و دی خوري ..

غوښتل مې حرکت وکړم چې هغه بیا راکش کړم او دا ځل تقریبا په زاری وویل: ګوره طاها ته زما د زوی پشان یې زه ستا بد نغوارم، ګوره عزیزی کوم معمولې کس نه دی که خبر شو چې ته اصل کې پولیسانو ته کار کوی او په داسې یو نقشه ورته نږدی شوی یې نو فرق نکوی چې د ماموریت په منځ کې پښیمانه شوی یې او کنه؟ هغه ډېر بی رحم سړی دی، که خبر شو نو نه یوازی تا وژني او زموږ ټول پلان او جاسوسان به

ketabton.com - The Digital Library

لمینځه ویسي بلکي ستا کورنۍ هم لمینځه وړی ښځه دی،ماشوم دی، کورنۍ دی ټول ...

څو شیبي مې وروکتل د هغه وروسته پخندا شوم زما پخندا بوډا په حیرت راوکتل چې ما وویل: که د څو دقیقو مخکي بیعقل کس وایې شاید په دی خبری مې باور کړی وایې خو اوس یوازی یوه خبره درته کولای شم ..

بوډا په دقت راوکتل ترڅو زما خبره واوری ما هم خپل ځان لږ ورنږدی کړو او په کلک غږ مې ورته وویل: ټول ورک شې حرمون***

د دی خبری سره سم بغیر له دی چې د بوډا راوتلې سترګي د حیرت ته وګورم له کور ووتلم هوا تیاره شوی وه،کوڅه خالي وه په غوسه باندی روان شوم کور ته نشوم تللې داسې ناساپه خو بیخې نشوم تللې، غوښتل مې کوم مسافر خاني یا هوټل ته لاړشم سبا د ورځې مې په راحت مغزو د دی موضوع په اړه فکر

ketabton.com - The Digital Library

کاوه البته باید ووایم د بهانې پسې مې فکر کاوه ترڅو اقرا قانع کړم چې ولی د یو کال سفر په یو میاشت کې پای ته ورسېد؟

سړک ته چې ووتلم زما د بد قسمت څخه یو موټر لا په هغه شاوخوا نه وو،کوم موټران چې هم تېرېدل یو هم ماته نه درېدو دا منطقه په غلا او وژونو باندی مشهوره وه،نو ځکه دشپې په وخت کې کوم موټر جرئت نه کاوه د دی منطقې څخه نفر پورته کړی، غوښتل مې تر چهار راهي لاړشم هلته امکان وو کوم موټر پیدا کړم تر څو یو مسافر خاني می ویسي،جیب کې مې دوه زر افغانۍ وه زما په نظر تر سبا ورځې راته بس وه؟ تر چهار راهې یو څه لاره پاتي وه چې د سترګو د کونج مې دوه کسان ولیدل چې زما شاته راپسي دی؟!

لومړۍ می ګمان وکړو چې شاید هسې زما وهم او خیال وی؟ خو کله چې تګ مې تېز کړو او هغوی هم راپسي تېز شول نو ډاډمن شوم چې ما تعقیب کوی؟

ketabton.com - The Digital Library

خو څوک دی؟ غله دی؟ د جنرال کسان دی؟ یا که د عزیزی؟ لومړی او دویم خبري سره مې کوم خاص ستونزه نه درلود خو دریم؟! عزیزی .. که د عزیزی کسان وی بیا نو خبره خرابه ده؟! هغه وخت مطلب د بوډا خبره صحیح ده؟ او عزیزی په دی آساني زما شا نه خوشي کوي؟ په دی فکر د غوسي څخه مې خپل غاښونه وچیچل لعنت دی وی، اول لعنت دی پر ما وی چې په مفت میدان کې مې ځان برباد کړو ..

بیا دی لعنت په هغه منحوس جنرال وی چې حتا د ګاونډي توب خیال یی لا ونه ساتلو او زه یی داسې یو منحوس ماموریت ته راکش کړم، څومره بې رحم وو، یعنې لږ یې لا پر ما رحم رانغلو؟ په دی فکر مې پوسخند وواهه او خپل ځواب مې پخپل ورکړو ولې باید راباندی رحم وکړی؟ هغه زما څخه د څو کالو مخکې خپل د لور د مرګ کینه په زړه نیولې وه او اوس چې داسې طلایي شانس ورته په لاس ورغلې نو په خوند یې خپل زړه راباندی تش کړو او عجب یې

ketabton.com - The Digital Library

هم تش کړو،داسې ځای او کس ته یې راوستولم چې نه یوازی مرګ مې هره شیبه په تمه دی؟ بلکې داسې مرګ مې په تمه دې چې سراسر بې عزتي، ننګ او رسوايي ورسره ده...

کوښښ مې وکړو خپل پر ځان کنټرول وساتم د غوسې څخه هیڅ نه جوړیدل، باید منطقي فکر مې کړی وایې خو څه وکړم؟چهار راهي ته چې ورسیدم نو لومړی شک مې لمینخه ولاړی غله نه وه؟! که غله وایې نو همغه تیاره کې کله چې دومره خلک نه وه کار یې راخلاص کاوه، اوس دوه شک پاتي وه د جنرال کسان دی؟ یا که د عزیزی؟ د زړه له تل مې امید کاوه چې د جنرال کسان اوسیږی، په هر حال د پولیسانو سره یو توافق ته رسیدلې شوم خو عزیزی ...حتا د هغه په اړه فکر مې لا نشو کولاي، که هغه راپسي اوسیږی نو مطلب بربادی؟!

ketabton.com - The Digital Library

يو کوچني هوټل چې د سړک هغه غاړې ته خلاص وو روان شوم، د ميز تر شا کښيناستم هغه دوه کسان هم زما څخه لږ وروسته هوټل ته راننوتل او زما د شا ميز باندی کښيناستل،ګارسون راغې ترڅو فرمايش واخلې خو زما هيڅ شئ زړه نغوښت، خو د وخت تيرولو لپاره مې يو خوراک کباب راوغوښت خو نيمه لاره کې پښيمان شوم دی هوټل ته يوځل مخکې هم راغلی وم بهترينه چلم يی درلود،ما هم غوښتل وخت تېر کړم نو چلم وهل زما په نظر بهترينه ټاکنه ده؟

د چلم وهلو لپاره دوي خاص ځای درلود د هوټل لاندی طبقه، هلته لاړم او يو د نعنا په خوند چلم مې راوغوښت هغه کسان هم زما پسې راغلل او دا ځل زما څخه يو څه لری په بل ميز د چلم وهلو لپاره کښيناستل ... په مشکوک نظر مې وروکتل که د جنرال کسان اوسيږی نو نيم ساعت کې ضرور کوم کار کوی،يا خپل راځې زما خواته يا هم شايد يو څوک راوستوي خو که د ... زړه مې نغوښت حتا د هغه په اړه فکر لا

ketabton.com - The Digital Library

وکړم، چلم وهل مې دومره نه وه زده خو خوښېدی مې کله ناکله د ذوالفقار او زبیر سره مې واهه.

البته په موږ درې وارو کې زبیر ډېر ماهر وو د چلم د دود څخه یې عجیب غریب شیان جوړل، خو ما او ذوالفقار عادی واهه، نیم ساعت تېر شو خو هېڅ کوم کار ونشو هغوی کرار ناست وه او چلم یې واهه د هغوی داسې چوپتیا زړه نا زړه کړم، هسې نه ما بد ګمان کړې وی او دا عادی کسان اوسیږی؟ خو عقل مې دا خبره نه کنل چې دوي دی عادی کسان اوسیږی، که عادی کسان وایې نو دومره یې زه نه تعقیب کولم، اه لعنت دی وي اوس څه وکړم؟ د یو ساعت وروسته کله چې د ډېر چلم وهلو له لاسه مې سر ګنګس شوی وو لځایه پاسیدم

زما د پاسیدلو سره سم د سترګو له کونج مې د هغوي دوارو حرکت نه پام شو چې زما د پاسیدلو سره چلم وهل یې پریخودلې وه، د هغوی په دې کار پوسخند

ketabton.com - The Digital Library

مې پر شونډو راغې نو د رښتیا ما تعقیب کوی، د چلم پیسي مې حساب کړل او له هوټل ووتلم شپه تقریبا تېره شوی وه، نه پوهیدم چیرته لاړشم؟ په دی وخت کې کوم مسافر خانه به ایا خلاصه وی؟ لعنت دی په دی کسانو وی د دوی له لاسه مجبور شوم یو ساعت دلته منتظر پاتي شم کنه وخت تلم او یو ځای مي پیدا کوو ...

بې هدف د سړک په غاړه روان وم او هغه دوه کسان هم د سایي پشان زما شاته راروان وه یو څه چې لاړم نو و دریدم،هملته د سړک په غاړه کښیناستلم او د موټرانو تګ، راتګ ته مې سترکی ونیول هغه دوه کسان هم زما څخه یو څه لری و دریدل او یو د بل سره په خبرو شول، یو څو دقیقي چې کښیناستم نو یخ مې وشو، نن لکه چې زما د بدشانسي ورځ ده؟ خپل کورتي می کور ته د ننوتلو وخت کې ویستلې وه او اوس یوازی په یو کمیس کې په دی یخ کې د سړک په غاړه لکه کوڅه ډب سپي پشان ناست وم ..

ketabton.com - The Digital Library

نظر مې خپل د ځان ځخه په ځو متر لرې کې په یو کوچني غرفي ولګید سګریټ، انرژی او څه نور میده شیان یې خرڅول، نه پوهېږم ولې خو زړه مې غوښتل سګریت ووهم؟! وایې سګریټ د انسان مغزه ارام کوی؟ البته دا خبره سګریټي کسان کوی، غوښتل مې امتحان یې کړم چی ایا رښتیا وایې کنه؟ نږدی ورغلم یو پاکټ سګریټ مې د یو اورلګیت" ګوګرد" سره واخیست او بیرته خپل پخواني ځای ته راغلم، د سګریټ قوطي ډېر ښایسته وو ما عمر کې سګریت نه وو وهلې خو عجیب ده بیا هم د سګریت بوی مې خوښیدو؟!

دا قوطي سګریټ یې په بیحد قیمت راکړو نه پوهیږم پر ما یې لغمان چل وواهه یا که د رښتیا هم دا سګریټ قیمتي وه؟ خرڅونکي خو ویل دا بهترینه مارک دی؟ نه وم خبر چې سګریټ هم مارک او ښه و بد لری؟ زما په نظر خو ټول سګریټ یو ډول وه؟ په هر حال اوس خو یې راباندی خرخ کړل وبه ګورم چې رښتیا وایې کنه؟

ketabton.com - The Digital Library

البته قوطي فرق کاوه هغه قوطي سګريټ چې سهار عزيزی يو دانه ماته ورڅخه راکړو پوښ يې تور وو او سګريټونه يې هم يو څه ډبل او عجيب وه؟!

خو د دی قوطي تک سپين وو او سګريټ دانې هم نری وه؟! يو دانه مې راوويست او کوښښ مې وکړو چې روښانه يې کړم خو شمال وو همدا چې د اور لګيت دانه به مې ووهل نو سګريټ ته د اور اچولو مخکې به شمال اور مړ کړو؟ دوه، درې ځل مې کوښښ وکړو خو ونشو څلورم ځل مې لاسونه نږدی ونيول ترڅو شمال اور مړ نکړی بريالي شوم اور مړ نشو خو سګريټ هم بل نشو؟! سګريټ زما لاس کې وو او که يو لاس مې اخيستی وايې او اور ته مې سګريټ نيولې وايې نو اور مړ کيدو؟! نه پوهيدم چې څه وکړم؟ همدی کش مکش کې يو ډېر غږ مې خپل د شالخوا واوريد چې ويې ويل.

ketabton.com - The Digital Library

– سګريټ دې خوله کې ونيسه او لاسونه دې داسې حال کې چې اور دې بل کړی کرار پورته ويسه او سګريټ روښانه کړه ...
په تلوار شاته وګرځيدم چې عزيزي مې خپل په دوه قدمي کې وليد.
بې اختياره مې نوم ورڅخه زمزمه کړو: عزيزی؟!

هغه بغير له دې چې کوم خاص ريکشن وښايي په ارام توګه راغې او زما ځنګ ته د سړک په غاړه کښيناست، ما د هغه په شتون باور نه راتلو څه ورسيږی چې زما ځنک ته د سړک په غاړه کښيني؟

عزيزی- ما ته راکړه زه يې درته روښانه کړم.

د هغه په دی خبره نور حيرت نه وو پاتي رسماً سترګي مې راوتلې وه، هغه غواړی ماته سګريټ روښانه کړی؟ خپل شاته د هغه دوه کسانو پسي مې وکتل نه وه؟! عزيزی زما د کتلو وخت کې لاس را اوږد کړو سګريټ او اورلګيت يې زما له لاسه واخيست او همغه حال کې

ketabton.com - The Digital Library

وویل: څوک نشته ...
په حیرت مې ویل: ستا کسان وه؟

عزیزی د اورلګیت په لومړۍ داني باندی په بیحد ماهرانه توګه سګریت روښانه کړو او لومړۍ کش یې هم پخپل ورڅخه واخیست،خو ژر یې دود ورڅخه خوشې کړو او داسې حال کې چې سګریټ یې زما خواته نیو ویې ویل: څومره خراب مارک دی اخیستي؟ د لومړۍ ځل سګریټ وهلو لپاره دا درووند سګریټ ښه نه دی، بهتره به وی چې د یو عادی سګریټ څخه شروع وکړې د دی مواد څه ناڅه زیات دی ژر دی د سګریټ وهلو معتاد کوی.

ما ورته کتل بغیر د څه ویلو، کله چې ویې لید چې سګریټ یې له لاسه نه اخلم نو یوه وریځه یې د پوښتني په انداز پورته کړل.
- هغه دوه نفران ستا کسان وه؟
زما په پوښتني عزیزی په خندا راوکتل او ویې ویل:

ketabton.com - The Digital Library

مطلب دومره رسوا درپسې وه چې پوه شوی؟(بیا هم بغیر د څه ویلو مې وروکتل چې عزیزی په همغه خندا وویل: ګوره زه پر تا باور لرم خو بیا هم هوښیار او چمتو اوسیدل مهم ده کنه؟ هو هغه دوه نفران زما کسان وه ما ویل هسې نه د انسان دوستي حس دی قوی شې او پولیسانو ته خبر ورکړی؟ احتیاط د عقل شرط دی.

عجب اوس پوه شوم چې بوډا ولې زما پسې رانغلو؟ هغه پوهیدی چې شاید عزیزی زما پسې نفرا اچولې ..

عزیزی- و دي نه ویل ته په دی نیمه شپه دلته څه کوی؟ تر نیم شپو د ګرځیدو عادت دی نه درلود ..!

د هغه په دی خبره مې په پوسخند د هغه له لاسه سګریت واخیست او ومې ویل: مطلب یو نن دی زما پسي خپل سپي نه دی اچولې؟ د ډېر وخت کیږی چې تعقیب کوی مې چې داسې زما د عادتونو څخه خبر یې؟

ketabton.com - The Digital Library

په تمه وم چې زما په خبره چې د هغه کسانو ته مې سپي وويل غوسه شې؟! خو هغه په پوسخند راوکتل زړه مې غوښتل دا خوله يې ورمات کړم ترڅو نور داسې پر ما ونه خاندی خو افسوس چې عقل مې د دی کار څخه منع کولم، سګريټ مې شونډو ته نږدی کړو خو د دی څخه مخکې چې کش يې کړم د عزيزی غږ مې واوريد.

عزيزی- په يو ځل يې سينې ته مه کش کوه، لومړی کرار خوله کې وساته د هغه وروسته يې سږو ته کش کړه او بيا کرار يې خوشې کړه ساه دی مه بندوه غټه ساه واخه ...

که څه هم تر مرګ د دی کس څخه مې په دی څو ساعتو کې کرکه راغلې وه خو د ډېر وخت وروسته مې ستا ويل ته اورېدل کې ډېرو خبرو وم چې خبره يې ګټوره ده؟! ځکه ليدلې مې وو چې څنګه په ماهرانه توګه سګريټ وهې اخر با تجربه دی کنه؟! کله چې د هغه په خبره مې عمل وکړو نو ومې منل چې قهاره

ketabton.com - The Digital Library

سګریټي دي، که څه هم لومړۍ اول دوه کش مې لږ په زحمت واخیستل خو دریم،څلورم کش مې په ماهرانه توګه واخیست کوم خاص احساس مې نه درلود البته د دی څخه منکر کیدلې نشوم کله چې سګریټ مې ګوتو کې نیولې وو او کش مې ورڅخه اخیست نو یو ډول د غرور احساس می کاوه؟!

اوس پوهیږم ولی تازه ځوان شوی هلکان دومره د سګریټ خواته راځي؟ هغوی یو دروغجن د غرور احساس کوی، فکر کوی په سګریت وهلو باندی غټان شوی او ډیر مهم شخصیت ښکاری؟! په دی فکر مې پوسخند پر شونډو راغې ...

عزیزی- یخ دی نه کیږی؟
- نه، البته که ستا یخ کیږی نو لاره خلاصه ده تللې شې او هو غم مکوه ستا شکایت چا ته نکوم (مخ مې وروګرځو او ومې ویل: د دی لپاره شکایت نکوم چې ستا څخه ویریږم، د دی لپاره یې نکوم ځکه پوهیږم

ketabton.com - The Digital Library

چې خبره مې هیچا ته ارزښت نلری او که هر څومره هم ووایم چې زه شاهد وم چې تا یو نفر مړ کړو نو هیڅوک زما خبره نه منې برعکس شاید ګناه هم زما پر غاړه واچوی اخر پیسي ډېر زور لری ...

زما په خبره عزیزی په کټ،کټ پخندا شو او ویې ویل: عجیب ده!؟ ډېر عجیب ده ... ناساپه هوښیار شوی؟! تر څو ساعتو مخکې د ډېر وېرې څخه دې یوازی هو،هو ویل خو اوس دی ژبه پیدا کړل؟ څنګه داسې ناساپه دلاور شوی؟ نشه،مشه خو دی نه ده کړې؟

غوښتل مې ښه جوړ یې سپک کړم، زړه مې غوښتل ورسره په جنګ شم خو عقل مې منع کولم دا فهیم یا فرید نه وو چې ویې واهم او زړه مې ډاډه وې چې ذوالفقار مې شاته شته .. دا عزیزی وو داسې کس چې د انسانانو وژل ورته د میږی د وژلو اندازه آسانه خبره وه، د نن شپې کار دا راته ثابته کړل چې پر هیچا باور نه کیږی او یوازیني کس چې ما ژغولې شي هغه زه

ketabton.com - The Digital Library

يخپل يم البته که د عقل او منطق څخه کار واخلم نه دا چې هسې احساساتي او د وېرې څخه ډک پرېکړې وکړم ..

عزيزی- څه وشول؟ ژبه دی بنده شوه؟
ژوره ساه مې واخيسته او ومې ويل: زه نغوارم ستا سره کار وکړم، د نن ورځې پيښه زه هيروم داسې لکه چې نه هلته وم او نه مې هم څه ليدلي؟! په بدل کې ستا څخه هم درخواست کوم چې همدا کار وکړی او فکر وکړی زه نه هلته وم او نه اصلاً ستا شرکت کې کار کوم؟! ته خپل په لاره لاړ شه زه هم خپل په لاره وسلام.

عزيزی په ريشخند راوکتل او ويې ويل: عليک سلام، دومره آسانه فيصله دی حل کړل؟ ماشاءالله په دی هوش؟!
د هغه په دی ريشخندی لهجه مې غاښونه يو پر بل وچيچل او په غوسه مې وويل: نو څه غواړی؟ ولې زما

ketabton.com - The Digital Library

پسي يې؟
عزيزی په پوسخند وويل: ولې فکر کوی چې ستا پسې يم؟!
- که زما پسې نه يې نو دلته څه کوی؟ ولې نه پريږدی لاړشم خپل په درد مړ شم؟
عزيزی په شيطنت وويل: اوممم درد؟ څه درد لری؟ ما ته ووايه شايد علاج يې درته پيدا کړم؟

- زه ستا پشان نه يم.
عزيزی- اوممم دا خو معلومداره ده چې زما پشان نه يې هر انسان يو دبل سره فرق لری په دی زه هم پوهيږم.
- زما مطلب ... زما مطلب زه ستا پشان قاتل نه يم ... ستا پشان 420 بچـ ..(ومې نشو ويلې بچه باز! د هغه لخايه مې وويل: غوره به دا وی چې خپل پشان کسانو پسي لاړ شې او دا خبره همدلته پای ته ورسوي.

ketabton.com - The Digital Library

عزيزی بغير د څه ويلو خپل جيب ته لاس کړو د هغه
په دی کار دا ځل د وېرېدلو لځايه حملې ته چمتو
شوم، که اخيری خبره مرګ وی نو په دومره آساني هم
زه مرګ ته ښه راغلاست نه وايم!؟ که نور نه وی د
مرګ مخکې يو دوه بوکس او لغتې بايد ورکړم ترڅو
زړه مې وربانډی يخ شي، زما آماده باش حالت په ليدو
عزيزی په پوسخند خپل لاسونه پورته کړل او ويې
ويل: اوووو په کراره يوازی غوارم يو سګريټ راوخلم
...

د هغه په دی خبره خپل دفاعي حالت څخه شاته شوم
چې هغه پخندا خپل سګريت راوخيست او داسې حال
کې چې روښانه کاوه يې ويې ويل: ښه ده چې خبر يې
قاتل يم،نو خولي ته دی پام کوه هسې نه د مړه
کيدونکو کسانو ليست کې ستا نوم هم وراضافه کړم
...؟

د هغه په دی ګواښ و ډارشوم خو بيا هم غوښتل مې
ورته ووايم چې هر کار کوی وکړه او زه ستا څخه نه

ketabton.com - The Digital Library

وېرېږم خو د څه ویلو مخکې مې یو غږ واورید ... بیحد آشنا غږ څومره وخت کیدو چې دا غږ مې نور نه وو اوریدلې؟ درې میاشتي؟ څلور؟ که پنځه؟ شاید هم کال؟

- ناکه یې مه په غوسه کوه ماشومه ...

- شموئیل ...؟!

عزیزی د سګریټ وهلو وخت کې په تروش تندی راوکتل او ویې ویل: شموئیل؟ دا نو کوم خر دی؟ بغیر له دې چې د هغه خبری ته کوم توجه وکړم لځایه پاسېدم، زما شاته وو دیوال ته یې تکیه وهلې وه،زما د پاسیدلو سره سم عزیزی هم راپاسید شاخوا یې په مشکوک انداز وکتل نه مې غوښتل د هغه مخکې کوم څه ووایم خو زړه مې د شموئیل پسې تنګ شوی وو بیحد ... فکر مې کاوه نور به هیڅکله یې ونه وینم ..

ketabton.com - The Digital Library

شموئیل- تا ویل نور نغوارې ما ووینې ...
څه مې ونه ویل رښتیا وایې دا خبره ما ورته کړې وه
خو هغه وخت بیحد غوسه وم دا څو میاشتو کې د دې
دومره پیښو وروسته هغه موضوع راته بیحد ناچیز
ښکاریدل که څه هم په کامل توګه مې له ذهن څخه نه
وه ویستلې خو بیا هم تر یو حد ورسره عادت شوی
وم، عزیزی په مشکوک انداز راوکتل او ویې ویل: فکر
کوم د رښتیا نشه،مشه یې؟ څه دې وهلې؟

غوښتل مې ورته ووایم ورک شه نور عصاب دې
راوخورل خو زما د څه ویلو مخکې شموئیل وویل:
جنګ مه جوړوه طاها، دا کس د هغه لیونۍ جنرال
څخه ډېر بتر دی، که درته ووایم همدا اوس څه فکرونه
یې ذهن کیدی د وېرې څخه به دې زړه ودریږی ...

د شموئیل په خبره په حیرت مې د عزیزی خواته
وکتل، د څه په اره فکر کوی چې حتا د شموئیل په نظر
لا ډارونکې دی؟

ketabton.com - The Digital Library

زما د حیران نظر په لیدو عزیزی په غوسه وویل: هاا؟
څه دی؟ نه دی وم لیدلی؟
ژر مې ورځخه نظر واخیست او ومې ویل: وبخښې ..
زما په خبره عزیزی په پوسخند وویل: عجب! نن عجبه
شپه ده؟ فکر کوم پیریان لری؟
د هغه په خبره په حیرت مې د شموئیل خواته
وکتل،یعنې شموئیل یې لیدلې؟
شموئیل- زه یې نه یم لیدلې ستا د عجیب کارونو څخه
داسې وایې.

عزیزی- هلته د څه لپاره ګوری زه دلته یم ...(د دی
څخه مخکې چې کوم څه ووایم عزیزی رانږدی شو
داسې حال کې چې زه یې بوی کولم ویې ویل: چلم
کې مواد نه وه کنه؟ نو بیا ولې د نشه یې خلکو پشان
ګډوډی خبری کوی؟

شموئیل- بخښنه ورځخه وغواړه طاها ..ورته ووایه
چې پلار دی مریض وو او د نن ورځې پیښې او څه نور

ketabton.com - The Digital Library

خبرو عصبی کړی وی چې داسې خبری دی وکړل، د دی ځخه ډېر یې پر ځان مه مشکوک کوه ..
د شموئیل په خبرو سترګي مې د حیرت راووتلې، زه د ده پدرلعنت، بچه باز ځخه بخښنه وغواړم؟ خو د کوم مخالفت مخکې شموئیل وویل: زما خبره ومنه طاها .. دا کس بیحد خطرناک دی .. که وغواړی مړ دې کړی نو زه هېڅ نشم کولاي،خپل هم پوهیږي چې زه نور د انسانانو نړۍ کې لاس وهنه نشم کولای، نو بهتره به دا "وی چې د اوس لپاره ورځخه لری شې ...

د هغه په خبره د عزیزی خواته چې تراوسه په مشکوک نظر یې زما خواته راکتل ومې کتل، زړه مې نه غوښت ورځخه بخښنه وغواړم خو د شموئیل په خبرو لږ و ډار شوم هغه پوهیدی چې د عزیزی مغز کی څه روان دی .. نو ځکه ومې ویل: هغه ..زه ... زه بخښنه غواړم ... لږ عصبی وم هغه د پلار شکر مې بیحد پورته شوی وو تر مرګ رسیدلې وو له بلخوا نن بیحد سخت ورځ مې تېر کړل داسی ... داسی شیان مې ولیدل چې .. چې

ketabton.com - The Digital Library

عمر کې مې نه وه لیدلی نو .. نو ځکه ناساپه داسي د کنترول څخه ووتلم وبخښه ...

عزیزی لکه چې زما په خبرو باور نه وو شوی چې په مشکوک انداز یې دوه سترګي راته نیولې وه؟!

شموئیل- ورته ووایه کار ته هم درځم، ورته ووایه هغه کار ته ارتیا لرم ..

کوم خبری چې شموئیل راته وکړه هغه مې په نه زړه عزیزی ته وویل، د څو شیبو وروسته د عزیزی د تندی ګونځې لری شول او پخندا یې وویل: خدای درباندی رحم وکړو چې خپل خبری دی بیرته واخیستل،کنه ډیر بد پلان مې درته جوړ کړی وو، ما د داسی کسانو څخه بیحد بد راځې برهــان ... کوم کس چې زما په خبره کې خبره کوی... په هر حال اوس چې دی بخښنه وغوښتل ما هم وبخښلې ...راځه زه دی تر کور رسوم.

ketabton.com - The Digital Library

څه مې ونه ویل فکر مې کاوه که کوم خبره خپل د خوا وکړم شاید موضوع خراب کړم؟ په تمه وم چې شموئیل کوم څه ووایې ..

شموئیل- مننه ورڅخه وکړه ..

- مننه.

عزیزی- ها؟

- هغه ... ما .. ما ویل مننه له ... له دی چې زما احمقانو خبرو څخه تېر شوی نور به داسی ونکړم ...

د عزیزی سترګي د خوشحالۍ څخه وځلیدل خپل یو لاس یې زما پر اوږه کیخود او پر بل لاس باندی د سرک خواته اشاره وکړل ډیر ژر ارسلان د عزیزی د موتر سره زموږ مخکی ودرید، یعنې دا تر اوسه همدلته وو؟ ما څنګه نه وولیدلی؟

عزیزی موټر ته پورته شو او ماته یې هم د ختلو وویل خو زما نظر د شموئیل خواته وو ..

ketabton.com - The Digital Library

شموئيل- زه درسره يم مه وېرېږه.
عزيزی- څه ته ګوری؟ راپورته شه کنه ..

د عزيزی په غږ په تلوار موټر ته پورته شوم، نه پوهېدم شموئيل عزيزی له کوم خوا پيژني؟ او ولې وويل چې د عزيزی سره نرم اخلاق وکړم نه جنګ؟ شموئيل موټر کې نه وو خو غږ مې ورڅخه واوريد.
شموئيل- کله چې يوازی شوی نو خبری کو خو دومره پوه شه د داسې کس غوسه کول مطلب د مرګ راغوښتل دومره بيعقل مه اوسيږه ...

غوښتل مې ذهن کې مې د شموئيل ځواب ورکړم پوهيدم چې زما د ذهن خبری اوريدلې شی خو د څه ويلو مخکې عزيزی وويل: که پلار دی ډېر مريض دی نو سبا کار ته مه راځه ورسره پاتي شه ...

بيا مهربان شوی وو ..د هغه د داسې مهربان لهجي څخه مې بد راغلل پوهيدم چې ولی داسې په مهربانې زما سره خبری کوی دا کار غوسه کولم زرې مې غوښتل

ketabton.com - The Digital Library

کنځل ورته وکړم خو د شموئیل غږ خوله رابنده کړه.
شموئیل- طـــاها .. کوم څه مه وایه یوازی مننه وکړه
او ووایه چې کار ته ورځې ...
هېڅ مې زړه نغوښت داسې کار وکړم خو د شموئیل
ټینګار مجبور کړم ..
- مننه، ضرورت نشته کار ته درځم.

عزیزی نور څه ونه ویل خو کور ته تر رسیدلو د سترګو
له کونج یې راکتل د هغه داسی کتلو غوسه کولم،
بلخصوص اوس چې په کیسی پوه شوی وم او پوهیدم
چې ولی داسی ګوری؟ د لس دقیقو وروسته کور ته
ورسیدلو یعنې په یوه ورځ کې دوه ځل عزیزی زه کور
ته ورسولم؟ ژر له موټر ښکته شوم او د منني کولو
سره سم مې غوښتل لاړشم خو هغه را غږ کړل.
عزیزی- سبا ارسلان درپسي درځې ..
- ولې؟ مطلب ولې د ..د شرکت موټروان نه راځې؟
عزیزی په پوسخند وویل: ځکه شرکت کې نور کار

ketabton.com - The Digital Library

نکوی، ارسلان درپسي درځې او نوي د کار ځای ته دی وړی.

د هغه په خبره د ارسلان خواته مې وکتل چې بد، بد یې زما خواته راکتل، غوښتل مې پوښتنه وکړم چې نوی کار می چیرته دی؟ خو نور زړه مې نغوښتل د عزیزی سره خبره یو پر دوه کړم بلخصوص د کور مخکی چې خبر وم کمره لګیدلې او بوډا شاید موږ ګوری؟ نو ځکه د سر په خوځولو یوازی سمده مې وویل چې عزیزی خپل استعمال شوی سګریټ د موټر د ښیښې څخه لاندی کوڅه کې ختا کړو او ارسلان ته یې د تګ وویل، همدا چې د هغه موټر د کوڅې څخه ووت دروازه خلاصه شوه.

پوهیدم چې بوډا دی په بوسخند کور ته ننوتلم هغه په تلوار دروازه بنده کړل او زما پسی شو.
بوډا- تا ... تا د عزیزی سره څه کول؟
خپل د بوټونو ویستلو حال کې مې وویل: یعني غواړی

ketabton.com - The Digital Library

ووايې چی خبر نه وی چې عزیزی زما د تعقیب پسي کسان ګمارلي؟

بوډا په حیران سترګو راوکتل شاید فکر یې نه کاوه چې دومره ژر به خبر شم؟
کوټې ته ننوتلم هغه هم زما پسي راننوت د نن شپې په خبرو او کارونو بلخصوص د شموئیل په خبرو پوه شوی وم چې باید دا ماموریت سر ته ورسوم،ځکه که عزیزی مې نه وایی ختم کړی هغه زما شا نه خوشې، کول په دی فکر د بوډا خواته چې کوټې منځ کې ولاړ وو وګرځیدم او ومې ویل: زه دا ماموریت پای ته رسوم، خو ... خو د هغه وروسته نغواړم نه تا او نه ستا همکاران بلخصوص د هغه جنرال رنګ لا ووینم ...
داسې به زما د ژوند څخه ورک کیږی لکه له سر چې وجود مو نه درلود ...

***

ketabton.com - The Digital Library

نن د عزیزی کور کې میلمستیا وه او زه هم دعوت وم؟!
تقریبا یوه نیم میاشت کیدل چې د عزیزی سره مې د
هغه کور کې د ساتونکي په توګه کار کوه؟! عجیب
ښکاری خو عزیزی ما ته خپل د ساتني دنده راکړی وه
چیرته چې تلو نو زه به ورپسی تلم، البته اول میاشت
کې کوم ځای چې تلو زه یی دننه نه پریخودلم، زه به
یع موټر کې منتظر وم د هغه بیرته راتګ ته خو
کرار،کرار اعتماد یې راباندی ډیر شو البته د هغه سبب
هم شموئیل وو ...

شموئیل په هغه شپه واضح راته وویل چې په څه
مصیبت کې مې ځان اچولې، عزیزی خبیث پر ما باندی
د ربښتیا هم خپل د هغه منحوس مړ شوی نفری ګمان
کاوه نو ځکه هره شیبه یې زه څارلم شموئیل نشو
کولای دومره کسان زما څخه لری کړی هغه حق نه
درلود د انسانانو په نړۍ کی لاس وهنه وکړی، همغه د
جنرال وژل ورته یو درس عبرت ګرځیدلې وو، خو بیا
هم خپل پوره کوښښ یې کاوه ترڅو ما په امن کی

ketabton.com - The Digital Library

وساتي، البته څه ناڅه د جنرال د پلان سره هم موافق وو ...

که څه هم ما په جنرال هېڅ باور نه راتلو خو شموئیل ویل که سم مخکې لاړشو نو د جنرال پلان سل په سل کار کوی، او زه باید یوازی یو کار وکړم البته همغه کار چې جنرال راڅخه غوښتي وو؟! یعنې عزیزی ته نږدی کیدل او د هغه اعتماد په لاس راوړل، عزیزی که څه هم نظر یې زما په اړه متفاوت وو او تل یې غوښتل زه یې څنګ کې اوسیږم او کار ورته وکړم خو همغه حال کې بیحد چالاک او مشکوک انسان وو، یعنی که د شموئیل مرسته نه وایې همغه لومړۍ میاشت کې د عزیزی له لاسه وژل کیدلم ...

کله چې د عزیزی سره کوم ځای تلم نو ضرورت نه وو د هغه منحوس ورځ پشان د ځان څخه د فلم هیرو جوړ کړم او جاسوسي وکړم، زه کرار کښیناستم او شموئیل د هغوی ټک په ټک خبری راته راوړلو دومره

ketabton.com - The Digital Library

زما اطلاعت قوي او باورمند وه چې بوډا او جنرال يې لا حيران کړی وه؟! کله چې جنرال وليدل د هغه نور جاسوسان يوازی د عزيزی په شرکت کې موټرونه پاکوي او نور کوم خاص کار نکوی نو ټول يې لری کړل .. او اوس يوازيني جاسوس د عزيزی په ګروپ کې زه وم؟!

د هغوی ټولو توجه زما خواته وه او زما توجه بيا د شموئيل خواته ... ما تر اوسه په جنرال او د هغه په همکارانو باور نه درلود،هغوی خپل د ګټې پسې وه که کوم ورځ خدای مکړه عزيزی پر ما شک کړې وايې او راګير کړی وايې نو سل په سل ډاډمن يم چې جنرال او د هغه ملګري به زما د ژغورولو لپاره هيڅ کار ونکړې هېڅ ... نو ځکه کوښښ مې کاوه د شموئيل سره يو تنها پلان جوړ کړم داسې پلان که مبادا راګير شوم نو ځان پخپل وژغورم نه دا چې د جنرال مرستي ته په تمه شم ..

ketabton.com - The Digital Library

ستونزې او مشکلات انسان ځواکمن کوي، یو کتاب کې لیکل شوي وه، کله چې طوفان راشي نو انسان د وېرې څخه نه پوهیږي څه وکړي؟ چیرته پناه ویسي؟ او څنګه ځان وژغوري؟ د طوفان مخکې ډېر کسان تسلیم کیږي او مرګ ته غاړه ایږدي خو ... خو کوم کسان چې د طوفان سره مقابله کوي کله چې طوفان خلاص شي نو د هغه څخه یو نه ماتیدونکي کس جوړېږي، دا خبرې یو دم زما د اوس حالت په اړه صحیح وه زما پر ژوند هم ناساپه د ستونزو او مشکلاتو طوفان راغلو داسې چې نه پوهیدم څه وکړم؟ څنګه ځان وژغورم؟ زه هم څه ناڅه تسلیم کیدلو ته نږدې وم خو ...

خو د شموئیل په برکت تسلیم نشوم او اوس ... اوس د دې طوفان مخکې ولاړ یم او د ژوندي پاتې کیدلو لپاره لاس او پښې وهم، په دا یو نیم میاشت کې دومره بدلون مې کړې وو چې خپل مې هم محسوس کولای شو، نور په هر ټک د ډارن کسانو پشان د وېرې څخه نه پریدم، اوس مې په هر چا باور نه کوو اوس

ketabton.com - The Digital Library

هوښيار شوی وم ، البته شموئيل ويل غټ شوی يې ... شايد رښتيا وايې؟ مشکلاتو او ستونزو غټ کړی يم،هوښيار کړی يم ،پوه کړې يې يم چې دا نړۍ څومره بې رحم ده او دی نړۍ کې هغه کس ژوندي پاتي کيږی کوم چې زورو او چالاک وی ...

د نن ميلمستيا عزيزی ته ډېر مهم وه، نه پوهېدم چې ولي؟ او د څه لپاره؟ خو دومره معلومات راته بوډا راکړې وه چې يو ډير خطرناک کس غواړي د هغوی د ډلې سره يوځای شي؟ نه پوهيدم چې دا خاص کس څوک دی؟ خو دومره پوهېدم چې چندان ښه کس نه دی او ښه ارادی هم نلری، هرڅومره کوښښ مې چې وکړو ترڅو د جنرال او د هغه د همکارانو څخه يو څه نور معلومات تر لاسه کړم خو هغوي هم ناخبره وه او نه پوهيدل چې دا کس د څه لپاره راروان دی؟

دا يوه مياشت کې عزيزی راته موټر راکړی وو ترڅو تګ راتګ کې کوم ستونزه ونلرم، البته د هغه دليل هم زما

ketabton.com - The Digital Library

او د ارسلان جنګ وو؟ البته جنګ ارسلان شروع کړو او ویل یی زه ستا نوکر نه یم چی تا هره ورځ ویسم او راوړم، ما هم ورته وویل چې ما هم ستا د قواری څخه چندان ښه نه راځي او خلاصه چی همدی خبرو کی یو بوکس او لغت هم وشو چې هغه کې ارسلان ښه وهل وخوړل ...

البته ما ونه واهه؟ شموئیل وواهه خو زما زړه یې وربانديي یخ کړو، د هغه جنګ وروسته عزیزی ماته یو کوچني موټر راکړو ترڅو خپل هر چیرته چی غواړم لاړشم نه دا چې ارسلان راپسې راشي، البته له دی چې ما ارسلان وهلې وو بیحد په حیرت کې وو او باور یې نه راتلو؟! البته حق یې هم درلود که ما د ارسلان د وهلو زور درلود نو همغه ورځ مې واهه کوم ورځ چې هغه قتل مې ولید او هغه زه ونیولم!

موټر مې د عزیزی د کور په لوي حویلې کې ودرو پدرلعنت داسې کور درلود ته وا مانې ده، بیحد غټ او

ketabton.com - The Digital Library

ښکلې وو يو حويلې درلود چې اته نور کورونه پکي جوړېدلې شول، د حويلي کونج کې يو ښکلی باغچه وه چې د ګلانو ډکه وه، د موټر څخه د ښکته کيدلو سره سم غفار چې د عزيزی د کور د ساتونکو مشر وو البته زما مشر هم په حساب راتلو زما خواته راغلو په غوسه يې راوکتل او ويې ويل: دومره ناوخته ولې راغلی؟ ويلې مې وه چې په شپږو بجو دلته حاضر اوسيږه خو ته اوس راغلی؟

خوله مې جوړه کړل ترڅو يو دروغ ووايم خو د هر څه د ويلو مخکې هغه وويل: خبری مکوه ژر پورته لاړشه او وګوره مشر څه کار درسره لری چې دا يو ساعت کې زموږ عصاب وخوړل دومره چي ستا پوښتنه يی وکړل ...؟

د هغه په خبره سر مې وخوځاوه او په تلوار د کور خواته روان شوم دا هم د عزيزی يو بل خاصيت چې دا يو،يو نيم مياشت کې پيدا کړی وو، يعني تشناب ته به

ketabton.com - The Digital Library

چې لا تلو نو غوښتل يې چې زه ورسره لاړشم، که څه هم د هغه د دی کارونو په مطلب پوهيدم خو عجيب وه تر اوسه هغه داسې سر عام کوم بيځايه خبره نه وه کړې؟ ډير که جرئت يی کړی وايې نو زما ويښتيانو کې لاس واهه يا هم کله ناکله خپل سګريت يی پر ما روښانه کو؟ د دی څخه علاوه نور کوم بيځايه غوښتنه يې نه درلود کله ناکله فکر مې کاوه چې شايد د جنرال دوي خبره غلطه وی؟

شايد هغه برهان نومي هلک د ده نفري نه وه؟ شايد يو بل اړيکه به يې ورسره درلود؟ هرڅومره چې فکر مى کاوه د عزيزی کارونه د بچه باز کسانو پشان نه راته ښکاريدل؟! دا يوه نيم مياشت کې هره شيبه،هر ځاې کې ورسره وم خو ما ورڅخه کوم بد کار يا عادت نه وو ليدلي، البته بغير د يو ځل څخه چې د ارسلان سره يوازی يوځای لاړو او زه يې کور ته واستولم، د هغه دا کار بيحد مشکوک کړم،نو ځکه شموئيل وريسې لاړو ترڅو وګوری هغه چيرته تللې؟

ketabton.com - The Digital Library

خو کله چې راغلو نو شموئیل خبره اخو دیخوا کول او
ویل یې چیرته نه وو تلې او کوم خاص خبره نه وه،
کله چې ډیر مې وویل څه شوی؟ څه شوی؟ نو پوه
شوم چې عزیزی فاح*ش*خا** ته تللې وو؟! البته زما
باور نه راتلو چې پکتیا کیدی داسې مردار ځایونه
شتون ولری؟ د عزیزی په دی مردار کار که څه هم څه
ناخه بد مې ورڅخه راغلل خو په یوه خبری سل په
سل ډاډمن شوم؟! هغه دا چې هغه د ښځو سره شوق
درلود نه د هلکانو سره؟

د دی خبری د پوهیدلو وروسته شموئیل مې واستو
ترڅو معلوم کړی اخر دا د برهان کیسه تر کوم ځایه
واقعیت لری؟ خو عجیب وه شموئیل هیڅ معلومات د
هغه په اړه پیدا نکړل، شموئیل خپل زیاتر معلومات د
هغه کس د فکر کولو څخه پیدا کول خو عزیزی حتا د
برهان په اړه فکر هم نه کوو ترڅو شموئیل ورڅخه
اطلاعت پیدا کړی، او دا خبری زه غوسه کولم اخر دا
برهان څوک دی؟

ketabton.com - The Digital Library

څو ځله مې کوښښ وکړو چې خپل په شتون کې د عزيزی فکر د هغه برهان نومي کس خواته ويسم تر څو شموئيل د هغه د ذهن څخه په اصل کيسه پوه شې څو کوم ګټه يې ونکړل يوازی دومره پوهيدو چې هغه کس عزيزی ته بيحد ګران دی؟! خو دا چې په کوم نسبت ګران دی دا مو معلوم نشو کړي ...

نه پوهيږم ولی خو بيحد زړه مې غوښتل د برهان په اصلې کيسی خبر شم، ذهن کې مې يوه خبره ګرځيدا ايا د رښتيا د عزيزی نفری وو؟ ما يې عکس د بوډا څخه اخيستي او ليدلې وو ښايسته نه وو، معمولي څهره يې درلود، زما پشان خو بيخی نه وو د هغه څهره او زما څهره ځمکې تر آسمان يو دبل سر فرق کول، خو شموئيل ويل ستاسو دواړو سترګو کې يو ډول عجيب عاجزی او معصوميت دی؟! شايد دا يوازيني زموږ مشترک نقطه وه ... سترګي ...

ketabton.com - The Digital Library

د عزيزی د کوټې دروازه مې وټکول د هغه غږ مې واورید چې د ننوتلو اجازه يې راکړل کله چې ننوتلم نو هغه مې د الماری سره ولاړ ولید لګیا وو کالی اخوا دیخوا کول زما په لیدو په خوشحالۍ وویل: ښه وو چې راغلې برهان، ستا په نظر کوم جوړه کالې واچوم؟

د هغه په دی خبره څو شیبي په چرت کې لاړم، زه خپل تر اوسه ځانته کالي نشم انتخاب کولاې هغه وخت عزيزی غواړی زه ورته کالي انتخاب کړم؟

د هغه منتظر نظر مې چې ولید نو ومې ویل: نه پوهیږم د کالو په انتخاب کې زه هم یو څه کمزوری یم.

زما په خبره هغه په کټ، کټ پخندا شو لکه چې نن يې طبعیت ډیر ښه وو؟

عزيزی- کوم رنګ ستا په نظر منظم، ښکلې او خلاصه داسې ښکاري لکه ... مطلب دا کس با وقار او جذبه

ketabton.com - The Digital Library

لرى؟! هغه کوم رنګ دى ستا په نظر؟
په ګنګس انداز مې د هغه د څهرې خواته وکتل غوښتل مې ورته ووايم ته چې هر څه واچوى نو وحشي او خطرناک ښکارې، نو ضرورت نشته دومره د کالو انتخاب کې زحمت وباسي،خو دا خبره مې ذهن کې وساتل او ومې ويل: زما په نظر تور رنګ ..!؟
عزيزى په خوشحالۍ وويل: نو تور کالۍ اچوم ...

د هغه په تاييد مې حيرت ونکړو دا څو وخته تل يې همداسې کار کوو،زما څخه به يې مشوره غوښتل او کله به چې ما کوم څه ويل نو همغه کار به يې کاوه ...

د نيم ساعت وروسته بلاخره چمتو شو نن يې بيحد پر ځان وخت تېر کړو؟ لکه چې د نن ميلمستيا ورته ډېر مهم وه؟ بهترينه کالې،قيمت بيه ساعت،ګوتمۍ،په يوه کلمه کې داسې ځان جوړ کړى وو ته وا واده يې دى؟

اته بجو شاوخوا وه چې بلاخره د ده غوښتل شوى ميلمانه راغلل، عزيزى د ميلمنو په کوټه کې وو همدا

ketabton.com - The Digital Library

چې راغلل ټول هلته ننوتل زه هم ورپسې ننوتلم خو د لومړۍ ځل لپاره عزیزی له کوټې وویستم؟!

د هغه په دی کار سخت غوسه شوم، پدرلعنت تر اوسه پر ما باور نه درلود چې داسی وویستلم، کوم کسان چې راغلې وه همغه یو نظر کې چې ما ولیدل لومړۍ می گمان وکړو چې هزارگان دی؟! ځکه بیحد تنګ سترګې درلود خو کله چې دریشې او خبری مې ورڅخه واوریدل نو پوه شوم چې چینایان دی؟ عجیب ده چنایان د عزیزی سره څه کار لری؟ او ولې عزیزی ته دومره مهم دی؟ ډیر مې زړه غوښتل پوه شم هغه لعنتی کوټه کې څه خبری روان دی؟ خو افسوس چې هلته تګ مطلب د عزیزی بدګمان کول او ځان وژل ..

په تمه وم چې شموئیل له یو خوا پیدا شې او کوم خبر راته راوړی خو هغه هم نن ورک وو، البته حق یې هم درلود بیچاره دا یو میاشت کې داسې زما پسې و ته وا زما د ساتونکي دنده یې اخیستی، 24 ساعت زما سره

ketabton.com - The Digital Library

وه، هغه هم کار درلود بیکاره خو نه وو خپل د نرۍ د پیریانو مشر وو زما څخه ډیر کارونه یې درلود البته نن یې راته ویلی هم وه چې ځان په کوم مصیبت کې وانچوي ځکه زه کار لرم او نشم راتلې ... په دی فکر اه مې له سینی ووت، یعنې زه باید لاس تر زني کښینم او ځان خبر نکړم چې دا چنیان د عزیزی سره څه خبری کوی؟

د بوډا خبري مې راياد شول چې ویل یې دوی د اسلحو قاچاق کوی او د مختلف کشورنو څخه اسلحي راوړی،یعنی امکان لری دا کسان هم د هغه کار لپاره راغلی وی؟ په دی فکرونو کرار،کرار لیونتوب ته نږدې کیدلم چې خپل ځنګ ته مې د یو چا ډېر غږ واورید.

– لیوني نه شې په دی فکرونو کوچني جاسوسه ..؟!

ساه مې سینه کې بنده شوه، ما ته یې وویل جاسوس؟! په وحشت او ډار مې د هغه کس پسي وکتل چې دا خبره یی راته کړی وه خو کله چې نظر

ketabton.com - The Digital Library

مې د عبدالرحمان په خندانه او شيطانه څهره ولګيدل بې اختياره مې ساه له سينې ووتل، زړه مې غوښتل کنځل ورته وکړم، خو هغه پخندا وويل: اه دومره مه وېرېږه جاسوسان بايد هوښيار،چالاک،تکړه،او نترس اوسيږی نه دا چې په يو غږ يې زاره وچوې ...

- ته دلته څه مرګ کوی؟

عبدالرحمان په همغه خندا زما د څنګ تېر شو او د سالون په کوچ کښيناست او ويې ويل: فکر مکوه ستا د مخ پسي خفه شوی يم چې ديدن ته دی راغلم .. نه ..شموئيل بيکار نه وو ويل يې د هغه لځايه راشم ترڅو کوم څوک عليجناب طاها خان صيب ته په بد نظر ونګوری ...

د هغه په خبرو مې خپل غاښونه وچيچل او ومې ويل: ضروت نه وو چې راشې اوس هم که خفه يې نو لاره خلاصه ده تللې شې.

ketabton.com - The Digital Library

عبدالرحمان په خندا وويل: اووه دومره غوسه؟! نچ،نچ شکر ته دی ښه نه ده.

- څه؟

عبدالرحمان- ها مطلب مې فشار ته دی ښه نه ده .. ستاسو انسانانو د مرضتیا په نومونو کې زه کله ناکله غلط کیږم، عصبی فشار دی درلود کنه؟ غوسه درته ښه نه ده راشه کرار کښینه(د کوچ څنګ ته په میز باندی کیخودل شوی میوو ته یې اشاره وکړل او ویې ویل: سیب وخوره ...

کوښښ مې وکړو ځان کنټرول کړم د ده سره بحث بې فایدی وو، خو که شموئیل راستولې نو مطلب کولای شم وریاندی کار وکړم؟

عبدالرحمان- فکر یې هم مکوه، زه ستا نوکر نه یم چې درته کار وکړم خپل پښې او لاسونه لری خپل کار خپل وکړه.

ketabton.com - The Digital Library

بد،بد مې وروكتل له دې چې زما د ذهن خبره یې اوریدل سخت بد مې راتلل كاش دا خاصیت ما هم درلود ...

عبدالرحمان په پوسخند وویل: ډېر زموږ د خاصیتونو آرمان مكوه كه څه هم په هر څه كې ستاسو انسانانو څخه غوره یو، كه هغه اوږد عمر دی،كه هوښیارتیا ده كه ځواک دی او هر نور څه چې وی بیا هم اشرف المخلوقات تاسو یاست نه موږ پیریان ...

- بخیلی كوی؟
عبدالرحمان- زه او بخیلې؟ آرمانونه او كاش، كاش تا زموږ د ځواكونو پسي كاوه نه ما ..
- ګوره زه د جنګ او بیځایه خبرو حوصله نلرم كه شموئیل راستولي یې نو باید زما سره مرسته وكړی، هله، شابه ورشه وګوره هغه كوټه كې هغوی څه وایي؟
عبدالرحمان خپل تندی تروش كړو او په غوسه یې

ketabton.com - The Digital Library

وویل: زه ستا نوکر نه یم چې پر ما داسې امرونه کوې، خولې ته دې پام کوه.

نه پوهیدم ولې دومره ضدی دی؟ یو دوه ژور ساګاني مې واخیستل او دا ځل کرار مې وویل: امر نه، بلکې هیله کوم مرسته وکړه لاړشه وګوره هلته څه وایې؟ ته مګر شموئیل زما د مرستي لپاره نه یې راستولې؟
غواړې کله چې شموئیل راغلو ورته ووایي چې د هغه کار دی خراب کړی؟

عبدالرحمان- دا د شموئیل کار نه دی چې زه یې خراب کړم دا ستا کار دی ..
- هو، سمده منم چې زما کار دی خو شموئیل هم پکي شامل دی که راغلو او خبر شو تا مرسته نه ده کړې غوسه کیږي، نور دې زړه ما خو درته وویل ...

عبدالرحمان څو شیبی په زیر راوکتل د هغه وروسته روان شو له دی چی بلاخره زما خبره یې ومنل سخت خوشحاله شوم خو یو دقه لا نه وه تېر شوی چې بیرته

ketabton.com - The Digital Library

راغلو او په کوچ کښیناست ..

- څه وشو؟ څه یې ویل؟

عبدالرحمان- والاکه پوه نشوم په عجیب ژبه یې خبری کول ..

- څه مطلب عجیب ژبه؟

عبدالرحمان- اممم مطلب په داسې ژبه یې خبری کول چې زه نه پوهیدم هسې چینګ، چینګ یې و بس ..

په حیرت مې وویل: چنایی خبری کول؟

عبدالرحمان- چنایي؟ اوممم داسې ژبه هم شته؟

- هو، ته پوه نشوی څه یې ویل؟

عبدالرحمان- و مې ویل کنه چې پوه نشوم.

دا ځل په حیرت مې وویل: مګر ته پیري نه یې؟

عبدالرحمان- پیری یم، ولې شک لری؟

- هو، لږ، لږ شک لرم اخر ته څنګه پیری چې د هغوی په ژبه نه پوهیږی؟

ketabton.com - The Digital Library

عبدالرحمان په تروش تندی وویل: ته فکر کوی موږ پیریان د نړۍ په هر ژبه خبری کولای شو؟ ډېر بیعقل یې که داسې فکر کوی،موږ پیریان کوم ماحول کې ژوند کو د همغه ماحول ژبه زده کو مثال زه پښتو،فارسي،ازبکی،پشه یې،بلوچي او حتا عربي لا ویلی شم خو نور ژبي مې نه زده، البته شموئیل شاید پوه شئ هغه ډیر عمر لری او د ژبو زده کول یې هم خوښیږی، خو زه د مختلف ژبو د زده کولو حوصله نلرم نو ځکه نه پوهېږم هغوی څه ویل؟

په خلاصه خوله مې ورته کتل یعني زما د بد شانس څخه نن باید د شموئیل لځایه دا لیونی راغلې وایې ترڅو داسی کارونه وکړی؟ عبدالرحمان خوله جوړه کړل ترڅو یو څه ووایې خو د څه ویلو مخکې د مرمۍ ټک شو ... په تلوار مې خپل د شا څخه تومنچه راوخیسته، عزیزی راته دا تومنچه راکړی وه البته د استعمال طریقه یې هم هغه راته ښودلې وه، خو ما دومره نه وه زده زیاتر نمایشي توګه راسره وه، لومړۍ

ketabton.com - The Digital Library

یوه دقیقه کې یو ټک وشو خو د هغه وروسته څو پرلپسي ټکان او شور ماشور غږونه د حویلۍ څخه پورته شول، نه پوهیدم چې څه روان دی؟

هملته ولاړ وم او نه پوهیدم چې د عزیزی خواته لاړشم یا بیرون؟ چې عزیزی په تلوار له کوټې راووت د هغه د راوتلو سره سم ارسلان هم په ځغاست کور ته راننوت.

عزیزی- څه شوی ارسلان؟؟ دا غږونه د څه دی؟
د لومړۍ ځل لپاره مې ارسلان دومره وېرېدلې ولیده، په تلوار یې خپل د خولې لاړې تیر کړل او ویې ویل:
ا.... الفا .... مشره ... الفا راغلې ...

"الفا" دا لفظ مې ذهن کې په ګرځیدو شو، الفا ... ایا همغه الفا دی کوم چې بوډا یادوه؟ هو نو د عزیزی سره بل کوم الفا کار درلودلې شي؟! همدا یو الفا دی خو هغه دلته څه کوی؟ د عزیزی خواته مې وکتل د لومړۍ ځل لپاره هغه مې هم ورخطا ولید د شونډی لاندی کنځل وکړل،د هغه وروسته په تلوار یې زما خواته راوکتل

ketabton.com - The Digital Library

لکه چې غوښتل یې کوم څه ووایې؟ خو د څه ویلو مخکې د کور دروازه خلاصه شوه او څو مسلحه کسان راننوتل د هغوی د راننوتلو سره سم عزیزی زما څنګ کوټې خوا ته اشاره وکړل د هغه مطلب مې واخیست هغه غوښتل زه کوټې ته ننوځم؟

خو نه پوهیدم چې ولې؟ لومړۍ مې ګمان وکړو چې شاید هلته کوم شئ وی چې عزیزی غواړی هغه د الفا د نظر څخه پټ وساتي؟ خو کله چې ننوتلم نو هلته هیڅ نه وه؟! کوټه خالې وه، غوښتل مې بیرته بیرون ووځم چې عبدالرحمان شاته کش کړم ..

- څه کوی؟ خوشې می کړه.

عبدالرحمان- هیسس خبری مکوه، هغه سړی (عبدالرحمان د دروازی د سوری څخه د عزیزی خواته چې د دهلیز منځ کې ولاړ وو اشاره وکړل او ویې ویل: هغه غوښتل ته دلته اوسیږی ترڅو کوم څوک درته زیان ونه رسوی ..

ketabton.com - The Digital Library

عزیزی غوښتل ما پټ کړی ترڅو کوم زیان را ونه رسیږی؟ خو ولې؟

په حیرت مې وویل: ته د کوم خوا پوه شوی؟

عبدالرحمان په پوسخند وویل: حافظه دی هم لکه چې خرابه شوی؟ زه پیری یم او ستاسو انسانانو ذهن ویلې شم هغه دقه کې چې هغه درته اشاره وکړل ذهن کې یوازی همدا خبره وه چې ته باید امن کې اوسیږی ...

د عبدالرحمان په دی خبره نور هم ورخطا شوم، په تشویش باندي مې د دروازی له سوری څخه د دهلیز خواته وکتل، تر اوسه مې باور نه کیدو چې الفا دی راغلې وی، که د رښتیا هغه الفا دی نو ولې په دی بڼول د عزیزی کور ته راغلو؟ مګر دوی دواړه یو د بل سره کار نکوی؟ او د هغه څخه لا بڼر چې یو خبری پریشانه کړې وم هغه دا وه چې عزیزی ولې غوښتل ما امن کې وساتی؟ اصلا د څه کس یا شئ څخه په امن کی؟

ketabton.com - The Digital Library

مسلحه کسان شاوخوا د دهلیز و دریېدل یو نفر یې د دي کوټې خواته راغلو کوم کې چې زه وم او خبیث داسی ودرید چې ما نور د دروازی د سوری څخه کوم شي نشو لیدلې! یوازی د هغه شا مې لیدلې شول، ای لعنت دی وی پر تا منحوس بل ځای قحط وو چې ته راغلې دلته و دریدې؟

عبدالرحمان- غواړی لری کړم درته؟
مخ مې د هغه خواته چې کرار بیغم د کوټې کونج کې ولاړ وو وګرځو او ومې ویل: کولای شې؟

عبدالرحمان- هو صبر ..

عبدالرحمان د دی خبری د ویلو سره سم زما د مخ څخه غیب شو! څو شیبې په تمه وم خو هېڅ ونشو؟! لکه چې هسې چل یې راکړو او لاړو؟ د دی فکر په کولو خوله مې کنځل کولو ته جوړه کړل چې هغه مسلح کس نه پوهېږم په څه دلیل خو د دروازې له مخې لری شو،د هغه د لری کیدلو سره سم عبدالرحمان هم راغلو.

ketabton.com - The Digital Library

عبدالرحمان- صحیح شو؟

- مننه.

نور مې څه ونه ویل البته باید یو بخښنه مې هم غوښتلې وایې ...

عبدالرحمان- د څه لپاره بخښنه؟

د عبدالرحمان په دې خبره سترګې مې پټې کړل او ومې ویل: دا کار دې ډېر غلط دی، منم چې زموږ د ذهن ویلو ځواک خدای درکړی خو دا په دې معنا نه ده چې هره شیبه زموږ مغزو ته راننوځې دا کار دې یو ډول تېري دی ... ته زما د فکر کولو په شخصي حریم تېر کوی ...

عبدالرحمان- عجب!

عبدالرحمان غوښتل بل څه هم ووایې چې ما اجازه ورنکړل او نظر مې د هغه کوچني سوری څخه د دهلیز خواته ونیو، دوه کسان چې د قد او اندام څخه بیحد

ketabton.com - The Digital Library

غښتلې ښکاریدل د مُسلح کسانو د مینځ څخه د عزیزی خواته چې د دهلیز منځ کې ولاړ وو ورغلل، کله چې هغه ته ورسیدل نو یو کس چې شنه جوړه کالې اچولې وه څو ګام شاته لاړو خو کوم کس چې سپین جوړه کالي اچولي وه او د عمر څخه یو څه بوډا معلومیدی د عزیزی و مخ ته ودرید، که څه هم د عمر څخه ډېر ښکاریدې خو عجیب وه د عزیزی په قد او قواری وو؟!

ما د همدي فاصلي څخه لا د عزیزی څهره لیدلې شول چې تندی تروش او غاښونه یې یو پر بل وچیچل، یعنې همدا بوډا کس الفا دی؟ باور مې نه راتلو، دا کس داسي سپین کالې اچولې وه او تسبیح لاس کې نیولې وه چې ما فکر کاوه د کوم مسجد امام دی نه د مافیا مشر؟!

رښتیا یې ویلې چې د خلکو په قواری مه ختا وځې، دا بوډا د قواری څخه څومره معصوم او پاک ښکاری! خو ته یې کارونو ته وګوره، د "الفا" هېڅ کوم عکس د

ketabton.com - The Digital Library

جنرال دوي سره نه وو هغوي د "الفا" په اړه هېڅ معلومات نه درلودل یوازی یو مستعار لقب یې ورڅخه پیژندو "الفا" بس نور نه وه خبر چې رښتینې نوم یې څه دی؟ او چیرته اوسیږی؟ که عکس یې واخلم بوډا او جنرال دوي به بیحد خوشحاله شي، تر اوسه دومره کلونو کې هیچا "الفا" په سترګو نه و لیدلې عکس اخیستل خو لری.

په دی فکر په خوشحالي مې خپل موبایل راوخیست او د دروازی له سوری څخه مې غوښتل عکس واخلم خو بدبختانه چې مناسب فضا نه وه او عکس سم نه اخیستل کیدو له بلخوا هغوی خبری کول پیل کړی وه او ما غوښتل د هغوی خبری هم واورم نو ځکه د مجبوری څخه د عبدالرحمان خواته چې بیغم ولاړ وو او زما کارونو ته یې کتل مخ وګرځو ...

زما د نظر په لیدو هغه خپل وریځه پورته واچول او ویې ویل: ها؟ بیا څه غواړی؟

ketabton.com - The Digital Library

- ته کولای شې عکس واخلې؟

عبدالرحمان- عکس؟

- هو، په موبایل باندی عکس اخیستلې شي؟

عبدالرحمان- موږ پیریان ستاسو انسانانو د نړۍ څیزونو نه کارو.

د هغه په دی خبره د نامیدی څخه مې اه له سینې ووت چې هغه وویل.

عبدالرحمان- ولې خپل نه اخلې؟

- دلته عکس سم نه راځي ډېر خراب ځای دی.

عبدالرحمان- اوممم غواړی له دی ځایه یو بل سم ځای دی ویسم ترڅو عکس واخیستلی شې؟

په نامیدی مې د دهلیز او هغه مسلح کسانو خواته اشاره وکړل او ومې ویل: نه ویني دومره کسان هلته بیرون ولاړ دی که ووتلم ژوندی مې نه پرېږدی ..

عبدالرحمان- ما هم ونه ویل چې د هغه خوا دی ورم ..

- څه مطلب؟ پوه نشوم ..

عبدالرحمان- مطلب زه کولای شم تا د ځان سره د

ketabton.com - The Digital Library

همدی ځایه ویسم، یو داسې ځای ته چې ټول ولیدلې شي بغیر له دی چې کوم کس تا وګوری؟!

په حیرت مې وروکتل د هغه د خبرو په مطلب نه پوهیدم؟! خو دومره پوهیدم چې هغه خپل د ځواکنو په کارولو سره غواړی ما له دی ځایه ویسي ..
عبدالرحمان په پوسخند وویل: زه شکر چې مغزه دی دومره خو کار کوی، هو زه غواړم خپل د ځواک په کارولو تا له دی ځایه ویسم.

د دی خبری د کولو سره سم زما خواته رانږدی شو خپل لاس یې زما خواته راوږاندی کړو او ویې ویل: زما لاس ونیسه او سترګي دی هم پټي کړه.

د هغه په دی خبره بې اختیاره مې د هغه لاس ونیو خو د سترګو پټ کولو مخکې می وویل: غواړی ما هم د ځان پشان غیب کړی؟
زما په دی خبره عبدالرحمان پخندا شو او ویې ویل: نه متاسفانه موږ انسانانو نشو غیب کولای،یوازی غواړم د

ketabton.com - The Digital Library

دی کوټې څخه دی کوم بل سم ځای ویسم، ترڅو عکس واخیستلې شي.
- ضرور باید سترګي پټې کړم؟ همداسی مې نشې ورلې؟
عبدالرحمان- ته څومره خبری کوی، مګر تا نه غوښتل چې د هغوی خبری واوری او عکس یې واخلې؟ نو خوله دی بنده کړه او سترګي پټې کړه ترڅو ژر دی له دی ځایه ویسم.

د عبدالرحمان په دی خبره که څه هم زړه مې غوښتل ورسره یو جنجال وکړم خو خبره یې منطقي وه، ما ته مهم د الفا او د عزیزی خبری اوریدل وه، نو ځکه سترګي مې پټې کړل، د سترګو پټو کولو سره سم احساس مې کاوه بدن مې په هوا دی؟! غوښتل مې سترګي خلاصي کړم خو د عبدالرحمان دروند لاس مې په سترګو کیخودل شو او د سترګو خلاصولو اجازه یې رانکړل، ناساپه ګمان مې وکړو چې د یو شدید طوفان منځ کې یم، د شمال پشهار مې اوریده حتا خپل د

ketabton.com - The Digital Library

ویښتیانو پورته تلل مې لا د شمال د شدت څخه احساس کولای شول دا ټول شیان شاید د یو څو شیبو خبره وه د هغه وروسته عبدالرحمان خپل لاس زما له سترګو څخه واخیست او ویې ویل: سترګي دی خلاصي کړه راورسیدو.

د هغه د خبری وروسته په کراره مې سترګي خلاصی کړل دومره ګنګس وم چې پر پښو سم نشوم دریدلې، بیحد زیات مې کانګي راتلل خو په زوره مې خپل ځان کنټرول کړی وو، فکر مې کاوه د ساعتونو د موټر سفر مې کړی دومره مې بدن درد کاوه او طبعیت مې خراب وو، زما د حال په لیدو عبدالرحمان پخندا وویل: اه ... تاسو انسانان څومره نازک یاست، خو تخو نه باید دومره کمزوری اوسیږی؟ ځکه څه ناڅه ځکه زموږ د طایفي یې ..

کوم څه مې ورته ونه ویل او خپل شاوخوا ته په کتو شوم کله چې پوه شوم چیرته یم نو سترګي مې د

ketabton.com - The Digital Library

حیرت څخه خلاصي پاتي شوی، زه د عزیزی کوټه کې
وم، دا کوټه په دویم منزل کې وه او زه څو شیبې
مخکې په لاندی منزل کې وم ...؟!

څو شیبي مې په حیرت شاوخوا وکتل خو ډېر ژر مې
ځان راټول کړو او د کوټې د دروازی خواته روان
شوم،پوهیدم چې ټول کسان لاندی منزل کیدی او
هېڅوک د پورته منزل خواته نه راځي نو ځکه په بیغم
خیال له کوټې ووتلم او د لومړۍ منزل د زینو خواته
لاړم، د زینو کونج کې ودرېدم د دی ځای څخه لاندی
دهلیز کامل معلومیده حتا د هغوی خبری هم واضح
راتلل، الفا اوس په کوچ ناست وو داسې حال کې چې
عزیزی یې مخکې ولاړ وو ..

موبایل مې راواخیست او څو عکسونه مې ورڅخه په
تلوار واخیستل بیا مې ژر موبایل جیب ته کړو او د
هغوی خبرو ته غوږ شوم.

ketabton.com - The Digital Library

هغه بوډا چې ارسلان ورته "الفا" ویلې وه لاس اوږد کړو په میز باندی د ایخودل شوی میوو څخه یې یو سیب راوخیست او ویې ویل: ښه نو عزیزی، و دی نه ویل تا ولې زما د مشوری بغیر داسې یو کار وکړو؟ د هغه په خبره عزیزی خپل لاسونه موټ کړل او د غوسې څخه په ډک غږ یې وویل: دا زموږ په کار باندی اړوند کوم موضوع نه وه چې زه تاسوورباندی خبر کړم ...

الفا د راخیستلې سیب څخه یو غچ وکړو او په خندا یې وویل: یعنې ته غواړې ووایې چې ما په نه خبر ځان دومره په زحمت کړو او ستا کور ته راغلم؟ هوم؟
عزیزی- نه، زما مطلب دا نه وو ..
الفا- نو مطلب دی څه وو؟
عزیزی- هغه ... هغه ... ما غوښتل د دی موضوع په اړه ستاسو سره مشورت وکړم.
الفا- کله؟ کله دی غوښتل مشورت وکړی؟ کله چې دی پیسې جیب ته اچولې وایې هغه وخت؟

ketabton.com - The Digital Library

عزیزی ژوره ساه واخیسته خپل رېړه کې ګوتي ووهل د هغه وروسته یې وویل: یعنې تاسو په دی نیمه شپه په داسې ډول زما کور ته یوازی د دی لپاره راغلې چې زه پیسي یوازی جیب ته نکړم؟

د عزیزی په خبره "الفا" ښه د زړه د خلاص وخندل د هغه خندا ډارونکي وه؟! د هغه خندا ما ته د رواني کسانو د خندا پشان ښکاریدل، د هغه کسانو پشان چې د قتل او وژولو مخکې خاندی همغسې سادیسمي خندا!؟ د څو شیبو خندا وروسته یې وویل: هوښیار شوی یې عزیزی ... خو ډېر هوښیارتیا تا ته ښه نه ده، یو حیوان باید تل حیوان پاتي شې که هوښیار شو بیا نو خپل مالک ته ضرر رسوی او کوم حیوان چې مالک ته ضرر ورسوی هغه باید ژر تر ژره مړ شې که څنګه؟ زما د خبرو په مطلب خو پوهیږی کنه؟!

د هغه په خبره زما سترګي له حیرت راووتل، دا بوډا اوس عزیزی د سپي سره مقایسه کړو؟ او بیا یې په

ketabton.com - The Digital Library

مرګ و ګواښه وو؟ دوه سترګي مې د عزيزی خواته ونيول ترڅو د هغه ريکشن وګورم د هغه لاسونه لا کلک موټې شول د مغزي رګونه يې ما د دی ليری څخه لا ليدلې شول چې د ډېر غوسي او عصبی فشار څخه راووتل جنګ ته په تمه وم خو د عزيزی په خبره خوله مې له حيرت خلاصه پاتي شوه، يعنې دا بوډا دومره ځواک لری چې عزيزی د دومره توهين او سپکاوی وروسته ورته تسليم شو؟

عزيزی- هو، بی له شک تاسو حق وايست.
الفا- ښه ده چې زما خبره منې، ډېر ښه ده، ورځه هغه کسان دلته راوړه.

نه پوهيدم چې د هغه مطلب د هغه کسانو څخه څوک دی؟ خو کله چې عزيزی ارسلان ته اشاره وکړل او هغه د ميلمنو د کوټي خواته روان شو نو پوه شوم چې مطلب يې هغه چنايان دی؟! يعنې عزيزی د الفا په ناخبری کی دا کسان راغوښتلې وه او غوښتل يې کوم

ketabton.com - The Digital Library

معامله وکړی؟ خو د څه معامله؟ یعنی دومره مهم معامله وه چې الفا یې تر دی ځایه راکش کړو؟

ډېر مې زړه غوښته د هغه معاملي څخه ځان خبر کړم،ارسلان چنایان چې اوس یې د وېرې څخه رنګونه لا پسي تک ژېړ شوی وه دهلیز ته راوړل د هغوی د راوړولو سره سم بوډا خپل لځایه پاسید اوس د دی ځای څخه مې سم لیدلې شو تک تور سترګي، غنم رنګ مخ او سپین ږېره یې درلودل څهره یې تر ډېره بریده د بلوچ خلکو پشان وه! بلخصوص قد، قواره یې چې په همدی عمر کې هم تندرست او ځواکمن ښکاریدو د هغه بدبخت چنایانو مخکي و درید لکه چې هغوی "الفا" پیژنده چې ورته په زاری شول د هغوی په زاری کول باندی الفا په پوسخند باندی د عزیز خواته وکتل او ویې ویل: دا کورمک سترګي(تنګ سترګي) لکه چې تازه پوه شول د دی ځنګل پادشاه څوک دی؟

ketabton.com - The Digital Library

د هغه د خبرې خوب کې عزیزې یوازې د ډېر غوسي څخه سترګي وترل او سر یې وخوځاوه خو کوم څه یې ونه ویل، الفا یو څو ګام په هغه چنایانو راوګرځید داسې لکه چې یو زمري خپل په دام کې راګیر شوی ښکار باندي ګرځي د هغه په دې کار هغه بدبختان د ډېر وېرې څخه د ده پښو ته ځانونه واچو چې د هغوی په دی کار د الفا خندا لا پسي زیاته شوه د ښه کتلو او خندلو وروسته د عزیزې خواته ورغلو خپل لاس یې د هغه پر اوږه کیخود او ویې ویل:

— د نن شپې کارونو او خبرو څخه عبرت واخله عزیزی ... نغوارم خپل رام کړې حیوان خپل پر لاسونو ووژنم ... زما د صبر او زغم کاسه ډېره کوچني ده عزیزی ... او ډېر ژر پر سر راځې نو فکر دی ساته ...زما د صبر سره لوبي مکوه چې تاوان یې یوازې ته ګورې او بس ... اوس هم ځکه چې وویل دی غوښتل دی
وروسته ماته خبر راکړې د مرګ څخه دی تېرېږم ..

ketabton.com - The Digital Library

البته میلمانه دی د ځان سره ورم ځکه ستا ښځه زه ډېر ښه میلمه پالنه کولای شم ...

د دی خبره سره سم هغه کس ته چې د ده سره راغلې و اشاره یې وکړل او خپل له دهلیز ووت،د هغه د وتلو سره سم د هغه کسانو هغه بدبخت چنایان چې ژړل یې او خپل پر ژبه یې زارۍ کول له اوږو ونیول او د ځان پسي په کش کولو له دهلیز وویستل ډېر ژر دهلیز د الفا د کسانو ښځه خالي شو د هغوی د تګ سره سم د عبدالرحمان غږ مې واورید.

عبدالرحمان- که کار دی وشو نو راځه چې خپل پخواني ځای ته دی ویسم.

مخ مې د هغه خواته وګرځو او په تلوار مې وویل: بیا غواړې هغسې مې ویسي؟
عبدالرحمان پخندا وویل: نه دا ځل دی په غېږ کې ورم.
- څــــه؟
عبدالرحمان په همغه خندا وویل: استغفرالله، هسې زما

ketabton.com - The Digital Library

د خولي څخه خبرى باسې، خو څه ووایم؟ معلومداره ده چې همغسې دى ورېم ترڅو څوک دى ونه ويني.

د غوسي څخه مې سترګي پټې کړل او بغیر د څه ویلو مې د هغه لاس ونیو که څه هم پوهیدم چې دا ځل مې بدن د دومره عجیب غریب حالاتو توان نلری خو نه مې غوښتل کوم څه ووایم چې بیا عبدالرحمان راباندی ریشخند ووهې،خپل بدن مې کلک نیولې وو او بیا د هغه ډارونکې درد او حالت په انتظار کې وم چې عبدالرحمان پخندا وویل: راورسیدو سترګي دى خلاصي کړه.

د هغه په دى خبره مې ژر سترګي خلاصي کړل باور مې نه راتلو همغه پخواني کوټه کې وم! خو ما هېڅ کوم څه احساس نکړل؟ نه کوم د شمال غږ وو او نه هم کوم د بدن درد! په حيرت مې د عبدالرحمان خو اته وکتل چې هغه په شیطنت وویل: ستا د خبرو څخه مې ښه رانغلل نو ځکه لومړۍ ځل مې هغسې بوتلې ...

ketabton.com - The Digital Library

- یعنې تا له قصد زه هغسې پعذاب کړم؟!
عبدالرحمان بغیر د څه ویلو یوازې پخندا راوکتل زړه مې غوښتل ښه جوړ یې وډبوم خو افسوس ...افسوس چې زور مې نه ورباندی رسیدو ..

د بیرون څخه د عزیزی غوسه ناک غږ په اوریدو د عبدالرحمان د ماشومانه ضد او کار څخه تېر شوم او د کوټې د دروازی خواته ورغلم لږ مې دروازه خلاصه کړه او بیرون ووتلم د کور ټول ساتونکي په دهلیز کې ولاړ وه، خو هیچا د عزیزی د وېرې څخه کوم خبره نشو کولای عزیزی دومره غوسه وو چې د مخ رنګ یې تک سور شوی وو، د لومړۍ ځل لپاره مې پر عزیزی زړه وسوځید، بیچاره خپل په کور کې،خپل د کسانو مخ کې په یو روپي شو ..

د څو دقیقو وروسته ارسلان لږ جرئت وکړو او د عزیزی خواته ورغلو مخ کې ودرېد او همدا چې خوله یې خلاصه کړل چې کوم څه ووایي د عزیزی دروند

ketabton.com - The Digital Library

لاس یې په مخ ولګید دومره په زوره یې په څپېړه وواهه چې ارسلان خپل د هغه دومره بدن او قواری سره د کوچ څنګ ته وغورځید .. د عزیزی په دی کار بې اختیاره یو ګام بیرته د کوټې خواته لاړم زما د شاته تلو سره سم د عبدالرحمان د خندا ډک غږ پورته شو.

عبدالرحمان- اوه .. اوه حالات ډېر نازک دی کوچني جاسوس!؟ زما مني ترڅو چې غوسه یې نه وی سړه شوی خواته یې مه نږدی کیږه ...

که څه هم د عبدالرحمان د څو شیبو مخکې کار باندی غوسه وم، خو د دی خبری سره یې موافق وم، عزیزی یو دم لیوني شوی وو د ارسلان د وهلو وروسته یې هغه میز په کوم چې میوه کیخودل شوی وه راپورته کړو او په دیوال یې وویشت، هرڅه یې چې مخ کې ورتلل ټول یې مات او خراب کول، دومره غوسه وو چې هر نفر کوښښ کاوه خپل ځان ورڅخه بچ کړی خو عزیزی په هیچا رحم ونکړو د ارسلان د وهلو وروسته

ketabton.com - The Digital Library

یې غفار او د هغه ساتونکي راونیول نه یوازې وهل یې بلکي هر ډول کنځل یې چې په خوله ورتلل هغوي ته یې کول ..

د هغه په داسې لیدو غوښتل مې د کوټې دروازه کرار وتړم او تر یو څو ساعتو هملته پټ شم ترڅو د عزیزی غوسه سړه شې یا هم له کور ووځې،خو لا مې دروازه نه وه تړلې چې د عزیزی قهرجن غږ مې واورید چې ویې ویل: یو .... یو حرمو*ي زموږ منځ کېدی ... یو جاسوس زموږ منځ کیدی ...

د جاسوس د نوم په اوریدو بې اختیاره مې غوږنه تېز او لاس د کار ولېد،خپل د خولي لاړې مې تېر کړل،یعنې پوه شوی چې زه جاسوس یم؟ نه که خبر شوی وایې زما پسي راتلو نه دا چې ووایې؟! یوازې مشکوک شوی؟ خو ولې؟ څنګه مشکوک شوی؟

عزیزی داسې حال کې چې د ډېر غوسي څخه ستمي کاوه بدبخت ارسلان له ګریوان ونیو او د فرش څخه

ketabton.com - The Digital Library

يې راپورته کړو،که څه هم د ارسلان ښخه مې بيحد بد راتلل خو نن ماښام مې په دی بدبخت هم زړه وسوځيد ..

عزيزی- ارسلان ... وګوره ... وګوره ..وګوره کوم پدرلعنت زموږ د منځ ښخه هغه ... هغه بې شرف الفا ته خبر وړی؟ وګوره ... وګوره دا نمک حرام ځوک دی چې د نن شپې د ليدني خبر يې د هغه حرمو*ی تر غوږ رسولې؟ تر سهار .. تر سهار وخت لری که ... که پيدا دی نکړو زما مخ ته رانشې خپل قبر پخپل وکينه او ځان پټ کړه د دی ښخه مخکې چې زما لاس در ورسيږی پوه شوی؟

د عزيزی په خبره ما خو هوڅا نفس واخيست، شکر مطلب يې د الفا د جاسوس ښخه وو نه د پوليسانو! خو عجيب وه راته الفا او عزيزی دواړو يوځاي کار کوو نو بيا ولې الفا د عزيزی خواته جاسوسان راستول؟ تازه د جنرال او بوډا دوي په خبرو پوهيدم هغوی ويل عزيزی يوازينې لاره ده الفا ته تر رسيدلو او د هغه تر

ketabton.com - The Digital Library

برباد کولو؟ مطلب هغوي پوهيدل چې عزيزی او الفا يو دبل سره په جنګ دی او پر يو بل باور نلری؟

د عزيزی په چغو پوغ باندی ارسلان او ورپسي د کور نور ساتونکو خپل پښې سپکي کړل او په سترګو،سترګو ويلو باندی د عزيزی له مخ تقريباً وتښتيدل د هغوی د تلو وروسته ما هم کرار دروازه بنده کړل او کوټې ته ننوتلم عبدالرحمان نه وو خدای خبر بيا چيرته غيبانه شوی وو؟ عزيزی تراوسه غوسه وو او ما نه غوښتل د هغه د سترګو وړاندی پورته ښکته شم ترڅو مفت ميدان کې مې بيا ب کړی.

کوټې ته د راننوتلو وخت کې تومانچه راڅخه د دورازی کونج کې غورځېدلې وه دومره ورخطا شوی وم د الفا په ناساپه راتګ چې بيخې مې لياده ووتل تومانچه بايد لاس کې ونيسم نه دا چې پر ځمکه يې کيږدم، خپل د تومانچې خواته ورغلم رابپرته مې کړل، عجيب وه خو دا تومانچه راباندی ګرانه شوی وه! کله چې

ketabton.com - The Digital Library

راسره وه نو د امنیت احساس مې کاوه فکر مې کاوه کوم څوک راته زیان نشي رسولې؟ که څه هم پوهیدم هسې دروغجن احساس دی خو بیا هم زما خوښیده ...

د بیکاری څخه د کوټې منځ کې کښیناستم او خپل تومانچي ته په کتو شوم، خو ټول فکر مې د هغه اخیستل شوی عکسونو خوا ته وو، یعنې د الفا د عکس په لیدو به بوډا څه ووایې؟ زړه مې غوښت د هغه څهره وګورم کله چې ورته وایم د الفا عکس راسره دی؟ ضرور تعجب کوی؟ بیا به په تلوار د مخابری خواته منډه وهې او جنرال ته دا خبر ورکوی،په دی فکر مې مسکا پر شونډو راغلل چې د کوټې دروازه په کلک خلاصه شوه ...

ketabton.com - The Digital Library

دومره د دروازی په ناساپه خلاصیدو حیران شوم چې بې اختیاره مې تومانچه هغه خواته ونیول، خو د عزیزی په لیدو چې په غوسه او څه ناڅه حیرت یې زما خواته راکتل ژر مې تومانچه راښکته کړل او ومې ویل: وبخښي ... هغه .. هغه ما فکر وکړو کوم بل څوک دی.

عزیزی بغیر د څه ویلو څو شیبې په ځېر راوکتل د هغه وروسته یې وویل: موټر راوباسه غوارم تر یوځای لاړشم.
- سمده.

د سمده پر ویلو لځایه پاسیدم او د دروازی خواته روان شوم عزیزی څنګ ته شو او زه په تلوار له کوټې ووتلم، دا یوه، یونیم میاشت بلخصوص د نن شپي د حالت په لیدو په یوه خبری سم صحیح مې سر خلاص شوی وو او هغه دا چې کله چې عزیزی غوسه یا عصبي وی نو

ketabton.com - The Digital Library

يوازي ورته سمده .. په سترګو .. ووايه مطلب د هغه تاييد وکړه که داسې وخت کې ورځخه پوښتنه وکړې چې چیرته ځو؟ یا څه کار لری؟ نو یو جانانه وهلوو ته خپل بدن تیار کړه، لومړۍ مې غوښتل خپل موټر راوباسم خو نیمه لاره کې پښیمانه شوم عزیزی ویل موټر راوباسه، نو مطلب خپل موټر یې غوښته نه زما؟! خو متاسفانه د ده د موټر کیلې د ارسلان سره وه نه زما سره؟

نه پوهېدم څه وکړم؟که پورته لاړشم او دا خبره ورته وکړم نو ضرور غوسه کیږی هسې هم نن ماښام عصاب،مصاب نلری،خو که دلته ودرېږم او هغه راشې نو بیا هم غوسه کیږی .. مجبور د کور شاوخوا په ګرځیدو شوم ترڅو ارسلان یا هم کوم بل څوک پیدا کړم او د هغه په واسطه موټر روښانه کړم خو ټول د عزیزی د وېرې څخه ځانونه غیب کړی وه، اخر مجبور شوم خپل موټر روښانه کړم همدا چې موټر مې روښانه

ketabton.com - The Digital Library

کړو عزیزی په هممغه تروش تندی او غوسه له کور راووت ..

خپل تور غټ کوټ يې اچولی وو او سګريټ يې په خوله کې وو، کله چې زما موټر يې خپل و مخ ته ولید نو په حیرت يې راوکتل چې ما په تلوار وویل: ستاسو د موټر کیلي د ارسلان سره وه او ارسلان ما پیدا نکړو نو ځکه مجبور شوم دا موټر راوخلم ...

عزیزی بغیر د څه ویلو سر وخوځاوه، فکر مې کاوه د تل پشان شاته سیټ کې کښیني خو هغه زما څنګ ته په مخ کې سیټ کې کښیناست، که څه هم دا څو وخته څه ناڅه د هغه د رفتار سره مې عادت کړې وو خو بیا هم عزیزی یو داسې کس وو چې چا اټکل نشو کولای چې د هغه راروان حرکت څه دی؟ بیحد مرموز شخصیت یې درلود نو ځکه لږ ورڅخه ډاریدم البته د ډار څخه ډېر احتیاط مې کاوه، موټر مې روښانه کړو زما د ښه بخت حتا د دروازی ساتونکي لا تللې وو ...

ketabton.com - The Digital Library

مجبور شوم پخپل دروازه خلاصه کړم موټر بیرون وباسم او بیا دروازه بنده کړم .. دی ټول موده کې عزیزی په خاموشۍ کې لګیا وو خپل سګریټ یې واهه کله چې عمومی سړک ته ورسیدم نو تازه یې غږ پورته شو او ویې ویل: د *** منطقي خواته لاړشه.

د هغه په خبره د موټرواني حالت کې مې په ګنګس انداز وروکتل د کوم منطقي نوم چې هغه واخیست ما بیخې نه وو لیدلې ..خپل د خولې لاړې مې تېر کړل او کرار مې وویل: هغه ... هغه وبخښي خو ما دا ځای نه دی لیدلې؟!
د خبری کولو سره سم د کنځل او وهلو په تمه وم خو د هغه لځایه د عزیزی حیران غږ مې واورید: مګر ته د پکتیا څخه نه یې؟
د سترګو له کونج مې د هغه حیران څهری ته وکتل او په تلوار مې وویل: هو ..هو .. زه د پکتیا څخه یم.

ketabton.com - The Digital Library

عزیزی- عجب! نو بیا څنګه دا آدرس درته معلوم نه دی؟

رښتیا مې ورته وویل: هغه ... هغه زه دومره نه ګرځم، تل کار ته ځم او د کار څخه کور ته .. نو ځکه ډېر ځایونه مې نه دی لیدلی.

عزیزی څو شیبي په چوپتیا کې راوکتل د هغه وروسته داسی حال کې چې خپل د سګریټ څخه یې کش اخیست ویې ویل: عمومي څلور لاري ته ووځه د هغه ځایه چپ خوا ته تاو شه بیا همداسې زه درته لاره ښایم.

- سمده.

څنګه چې عزیزی ویل همغسې روان وم د نیم ساعت وروسته په یو کوڅه کې ننوتلم او عزیزی د موټر د درېدو وویل، ما هم موټر و درو او په مشکوک انداز شاوخوا په کتو شوم،عزیزی دلته څه کار لری؟ ایا د کوم چا سره ملاقات لری؟ کاش شموئیل نن ماښام وایې نن چې دومره زما پکار وو د هغه لځایه د هغه

ketabton.com - The Digital Library

لیوني ورور راغلې وو چې یوازې ضد او ماشومانه کارونه یې زده وه نور په هېڅ هم نه وو خبر، زړه کې مې عبدالرحمان ته کنځل کول چې عزیزی له موټر ښکته شو، د هغه د ښکته کیدلو سره سم زه هم ښکته شوم ...

زه مثلاً د هغه ساتونکي یم کنه؟ باید ورسره لاړشم؟ عزیزی بغیر د څه ویلو د یو کور د دروزای خواته روان شو زه هم کرار ورپسې روان شوم،هغه کوم څه ونه ویل او ما هم د هغه خاموشي په رضایت معنا کړل مطلب هغه غوښتل زه ورسره اوسیږم؟ که نه یې غوښتل نو د نن ماښام پشان یې چې له کوټې وویستل ویل یې راته چې مه راځه کنه؟ په همدی فکر لړ زړه او جرئت مې ورکړو او څو ګام نور هم ورنږدی شوم زما په نږدی ورتلو عزیزی د سترګو له کونج راوکتل او ویخندل ...!

ketabton.com - The Digital Library

د هغه پخندا حیرت مې وکړو!؟همدا څو شیبې مخکې د غوسي څخه ورسره یوه خبره نشو کیدلې او اوس خاندی؟ د څو شیبو وروسته دروازه خلاصه شوه د دیرش،څلویښت کالو په عمر یو چاغ سړی راووت او همدا چې نظر یې په عزیزی ولګید نو خوله یې له خوشحالۍ څخه درې متر خلاصه شوه او په چاپلوسي عزیزی کور ته دعوت کړو، عزیزی هم بغیر له دې چې هغه سړی په انسانانو کې وشماری او کوم ځواب د هغه خبرو ته ورکړی تندی د څو شیبو مخکې پشان تروش کړو او کور ته ننوت ..

د عزیزی د ننوتلو وروسته زه هم کور ته ننوتلم، دوه منزل لوکس کور وو بیحد ښکلۍ فضا یې درلودل خو نه پوهیږم ولې ما پکې بد احساس درلود؟! په مشکوک انداز مې شاوخوا وکتل خو کوم عجیب شئ مې تر سترګو نشو عزیزی بغیر له دی چې هغه سړی ته چې په ظاهر د کور مالک ښکاریدو کوم توجه وکړی دهلیز ته ننوت.

ketabton.com - The Digital Library

زه هم دهليز ته ننوتلم نه پوهيدم چې عزيزی په څه خاطر دلته راغلې؟ د هغه سړی د ښهری ښخه کوم چې موږ ته دروازه خلاصه کړه داسې نه ښکاريدل چې چندان مهم کس دی اوسيږی؟ بلخصوص کله چې عزيزی بيخی ورته توجه لا ونکړل، نو مطلب عزيزی دلته د يو بل چا ديدن ته راغلې؟ خو څوک؟ دهليز منځ کې څو چرمي کوچونه څنګ په څنګ کيخودل شوی وه عزيزی بغير د کوم څه ويلو لاړ او د هغه پر يو دانه کښيناست چې يو ځل بيا هغه سړی په چاپلوسی باندی د عزيزی خواته ورغلو او ويې ويل:

– پخير راغلې مشره، خدای مو هر کله راوله،په راتګ دی زموږ دا فقيرانه جونګړه روښانه کړل.

عزيزی په دروند نظر داسې حال کې چې سګريت واهه د هغه سړی چاپلوسانه خبرو ته غوږ ونيو د ښه شيبې چوپتيا وروسته يې په دروند غږ وويل: ستا د بيځايه

ketabton.com - The Digital Library

خبرو حوصله نلرم که غواړې ژبه دی خوله کې پاتي شي نو بهتره به دا وی چې بیځایه خبری ونکړي.

د عزیزی په دی خبری خندا راغله،د هغه دا خبره ما ته د ذوالفقار ګواښونه را په زړه کړل هغه تل داسې کسان ګواښول، خدای دی ډېر عمر در کړی ذوالفقار ... کاش کولای مې شو چې یو ځل بیا دی ووینم ... کاش ...

عزیزی- څه لری؟
د عزیزی په خبره د هغه سړی سترګي له خباثت وځلیدل او یو ځل بیا یې چاپلوسی ته خوله خلاصه کړه او ویې ویل: هر څه چې تاسو امر وکړی هغه به مو په خدمت کې وی مشره! نوی، تازه دست نخورده مال راغلي، ستاسو له ښه شانس همدا نن ماذدیګر زموږ لاس ته راورسیدل، داسې مال دی چې ...

عزیزی خبره وریږي کړل او داسې حال کې چې خپل د سګریټ څخه یې لوی کش اخیست ویې ویل: هر څه چې په لاس کې لری راوړه، چې نن ماښام غواړم

ketabton.com - The Digital Library

دومره مست شم چې لياده مې ووځې څه شوی؟ یا حتا زه څوک یم؟

د عزیزی په دی خبره سړی په تلوار سر د سمده په توګه وخوځاوه او په ځغاستو د پورته منزل خواته روان شو، یعنې عزیزی دلته راغلې ترڅو شراب وڅښې او نشه شې؟ یا هم شاید چرس او مواد غواړی ووهې؟ هر څه چې دی خو غواړی ځان نشه کړې ترڅو د نن شپې د الفا هغه توهین امیزه خبری او کارونه لیاده وباسي، په افسوس مې سر وخوځاوه او په تمه وم چې هغه سړی د شراب یا موادو سره راشې خو کله چې نظر مې په دوه،درې ځوان انجونو ولګید چې تقریبا بربنډې د زینو څخه د راښکته کیدو په حال وه خوله مې له حیرت خلاص پاتې شوه ..

خو ډېر ژر پر ښود راغلم او نظر مې د هغوی څخه واخیست د ډېر شرم او خجالت څخه تک سور شوی وم باور مې نه راتلو چې د عزیزی مقصد د مست کیدلو

ketabton.com - The Digital Library

څخه انجوني وه نه کوم مواد یا شراب! ای لعنت دی
وې پر تا عزیزی باور مې نه راتلو چې دا دی همغه
فاحش*ه خا*ه وی، کوم چې شموئیل ویلې وه .. په
بیحد جبر مې نظر د عزیزی خواته کړو ترڅو ورته
ووایم زه موټر کې په تمه کیږم او هر کله چې تا خپل
غول خوړل خلاص کړل د هغه وروسته راشه، خو کله
چې هغه انجوني مې ولیدل چې یو د عزیزی غیږ کې
او بل یې یو او بل څنګ ته کښیناستل نو زړه مې
غوښتل څاڅکي اوبه شم او د ډېر شرم څخه پر ځمکه
ننوځم ...

د درې واړو انجونو عمر لږ ښکاریدو، شاید که ډېر،ډېر
وایې شل یا یویشت کالو په عمر شاید وی، یعنې دا
انجوني کورنۍ نلری؟ پلار، ورور،کاکا،ماما؟یعنې هېڅ
داسې کس خپل په سر نلری چې دوي وساتي او داسې
کارونو ته یې پرینږدی؟ امکان لری چې په زوره یې
راوړی وی او دی کار ته یې مجبورې کړی وی؟ نه که په

ketabton.com - The Digital Library

زوره یې راوړې وایې داسې نه خندل او داسې ځانونه په عزیزی نه موښل ...

مجبور کس له څهرې څخه ښکاری چې مجبور دی خو د ادی خبره د دی انجونو د سترګو حیا تللې وه، فکر مې کاوه د جهنم منځ کې شتون لرم او زره اندازه اکسیجن لا نشته د ساه اخیستلو لپاره، خپل ګریوان ته مې لاس کړو او خپل د یخن یو دوه تڼې مې خلاصې کړل چې د هغه منحوس دله،دوس سړی چې اوس پوهیدم کار یې څه دی د خندا غږ پورته شو.

– مشره لکه چې ستاسو د مست کیدلو څخه مخکې ستاسو موټروان مست شو؟!

د هغه په دی خبره عزیزی په تلوار زما خواته راوکتل او لکه چې تازه یې زما شتون ته فکر شو، خپل یوه وریځ یې په حیرت پورته کړل او ښه په زیر یې زما خواته راوکتل د څو شیبو کتلو وروسته پخندا او شیطنت یې د هغه جنۍ غوږ کې کوم چې د ده غیږ

ketabton.com - The Digital Library

کې ناسته وه یو څه وویل او هغه جنۍ په بیحد ناز او نخرو زما خواته راروانه شوه، د هغې په نږدې راتلو مې سترګې د حیرت او وحشت څخه خلاصې پاتې شوی چې عزیزی پخندا وویل: فکر کوم نن شپه ستا د مجردی د مات کولو شپه ده برهان؟!

د عزیزی په دی خبره د جنۍ د نږدې راتلو په اصل مقصد پوه شوم بې اختیاره څو ګام ورڅخه شاته شوم او په تلوار مې وویل: ضرورت نشته ... زه ... زه ت... تاسو ته په ... په موټرو کې په تمه یم ...

دا یوه جمله مې په یو خواری او زحمت ادا کړل او د هغه وروسته بغیر له دې چې د هغه منحوس دله حیران نظر ته وګورم یا هم د عزیزی مشکوک نظر ته کوم پام وکړم دوه پښې مې درلود دوه نور مې هم قرض کړل او په منډه د هغه منحوس کور څخه ووتلم ... په موټر کې کښیناستم او د موټر ټول دروازی مې وتړل، فکر مې کاوه زړه مې نږدې دی د ډېر هیجان او

ketabton.com - The Digital Library

وېرې څخه د خولې څخه راووځې، د دې ځای ادرس مې په بېحد رپېدونکې لاسونو خپل موبايل کې وليکو ...

بايد د دې ځای ادرس جنرال دويته ورکړم ترڅو د داسې مردار کارونو مخه ونيسي، نه پوهېږم ترڅو ساعتو به د هغه منحوس کور مخکې په موټر کې ناست وم او عزيزی ته مې کنځل کول چې بلاخره د کور دروازه خلاصه شوه او عزيزی داسې حال کې چې سګريټ يې دود کاوه له کور راووت، د هغه د څهرې په ليدو د لومړۍ ځل لپاره مې کرکه ورڅخه راغلل ما حتا هغه وخت چې دې مې د هغه کس د وژولو حال کې وليد دومره کرکه نه وه راغلې لکه څنګه چې اوس مې ورڅخه بد راغلل..

عزيزی پخندانه خوله د موټر خواته راغلو او مخکې سيټ کې کښېناست بغير له دې چې ورته وګورم موټر مې روښانه کړو او روان شوم، هرڅومره چې کوښښ مې کاوه ځان غوسه ونه نيسم خو بې اختياره مې

ketabton.com - The Digital Library

تندی تروش کړی وو زړه مې غوښتل تومانچه راوخلم
او په هغه کې موجود ټول مرمۍ د عزیزی په سر کې
خالي کړم خو د موټر د اشټرینګ په کلک نیولو ځان
مې د دی کار څخه منع کاوه ..

عزیزی- ولې دی هغه جنۍ رد کړل؟

د عزیزی په ناساپه پوښتنه نیم نظر مې د هغه خواته
واچو، چې هغه خپل د سګریټ څخه غټ کش
واخیست او داسې حال کې چې زما په خوا یې خوشې
کاوه یو ځل بیا وویل: هوم؟ و دی نه ویل ولې؟

کوښښ مې وکړو خپل ځان کنټرول کړم، دا ماموریت
بیحد مهم وو او ما حق نه درلود په داسې یو بیځایه
کار باندی هغه خراب کړم،د عزیزی کار د هغه په عمل
نامه کې لیکل کیدو نه زما په عمل نامه کې چې زه
ورته خفګان وکړم؟! بلخصوص چې هغه انجونۍ هم
راضې وه داسې نه وه چې په هغوی جنسې تیري کیده
او زه لکه بیغرت ولاړ وم؟! په دی فکر ژوره ساه مې

ketabton.com - The Digital Library

واخیسه او کرار مې وویل: زه شاید دا څو وخته د سم لارې څخه غلط لارې ته راغلې اوسیږم خو بیا هم مسلمان یم او زړه مې دا اجازه نه راکوي چې داسې کار دې وکړم.

په تمه وم چې عزیزي یو بد ریکشن وښایي، خو د څو شیبو وروسته کله چې د هغه کوم غږ مې وا نه ورید نو کرار مې وروکتل چې هغه مسکا پر شونډو زما خواته راکتل، کله چې زما نظر یې ولید نو ویې ویل: نو ولې دې زه منع نکړم؟ مګر اسلام کې دا نه دي راغلي چې کله تاسو خپل مسلمان ورور په بد کار ګوري نو هغه د بدي څخه منع کړي؟! لومړۍ په لاس، که په لاس مو توان نه درلود، نو په خبرو،که هغه مو هم نشو کولاي بیا نو په زړه؟!

د عزیزي په دي خبره په حیرت مې وروکتل، دا حدیث وو؟! کوم خبره چې هغه وکړل هغه حدیث شریف وو، خو عزیزي ولې باید حدیث زده کړي؟ منم چې مسلمان

ketabton.com - The Digital Library

به وی خو .. خو د هغه یو کار هم د اسلام سره جوړ نه راتلو، اصلاً هغه ولې ما ته دا حدیث وویلو؟ لکه چې نشه دی؟ یا هم شاید لیوني شوی؟ نه ضرور نشه دی،کنه داسې خبره ولې باید وکړي؟ دی خپل په زړه تر دی منحوس،مردار ځای راغلو پخپل خوښه یې هغه مردار کار وکړو او اوس ماته داسې په ملامت انداز راګوی ته وا ما په زور دلته راوړی او دی کار ته مې مجبور کړی؟!

د هغه خبری ته مې خندا راغلل وایې تا به زه منع کړی وایې؟! خپل منحوس شکل،قواری او کارونو ته یې لکه چې نه دي کتلې؟ چې یوه خبره ورسره نکیږی او لږ چې عصاب یې خراب شې ځواب په مرمۍ درکوی زړه یې غوښتل زه یې منع کړم ترخو ومې وژني؟ زه مګر لیوني یم؟ بغیر د څه ویلو مې بیرته نظر د موټروانې خواته کړو چې دا ځل په غوسه یې وویل:

ketabton.com - The Digital Library

– تا ته وايم برهان ... ولې دی زه منع نکړم ها؟؟ ولې دی راته نصيحت ونکړو؟ ولې دی ونه ويل سلطان دا کار دی ښه نه دی؟ ها؟ ولې دی زه د تل پښان ونه ګواښولم ترڅو داسې کار ونکړم؟

په خلاصه خوله مې د عزيزی خواته کتل د هغه خبری عجيب وه؟! د هغه د خبرو مخاطب زه نه وم؟! او دا هغه وخت پوه شوم کله چې ځانته يې د سلطان خطاب وکړو نه د عزيزی ...! ده زما سره خبری نکول؟ ده اصل کې د هغه برهان سره خبری کول!؟ همغه چې جنرال دوی يادوه؟ زما د حيران نظر په ليدو لکه چې تازه پر ښود راغې او پوه شو چې زه هغه برهان نه يم کوم چې دی فکر کوی!؟ ځکه ناساپه پع غوسه يې راځخه مخ وګرځو ما هم نور څه ونه ويل ..

خو انکار نشم کولای له دی چې بيحد مې زړه غوښتل د هغه برهان په اړه پوه شم اخير هغه د عزيزی څه کيدو چې پر عزيزی دومره ګران وو؟ ای کاش شموئيل دلته

ketabton.com - The Digital Library

وایې عزیزی داسې په فکر کې تللې وو چې بی له شک ویلی شم د هغه برهان نومي کس په اړه یی فکر کاوه او که شموئیل وایې نو امکان يې درلود نن شپه پوه شوی وای چې دا برهان نومې کس اصل کې څوک دی؟

له دی چې د عزیزی په فکرونو نه پوهیدم سخت غوسه راغلې وه، د شپي تقریبا یوه بجه وه سړکونه تر ډېره برید خالی وه ما هم خپل د غوسي د کم کولو لپاره د موټر سرعت ور زیاد کړو، د موټر د سرعت په ډېر کولو عزیزی نیم نظر راوکتل خو څه يې ونه ویل، ما هم چې د هغه خاموشي ولیدل یو څه نور هم موټر ته مې سرعت ورکړو

غوښتل مې د څلور لاري څخه تاو شم چې ناساپه د سترګو په رپ کې یو ماشوم مې ولید چې زما د موټر مخکې راغلو دومره په ناساپه توګه راغلو چې ما هرڅومره د موټر په بریک پښه ټینګه کړل خو بیا هم ونه توانیدم چې موټر ودروم او هغه ماشوم مې وواهه

ketabton.com - The Digital Library

... د هغه د وهلو وروسته په يو متر فاصه کې تازه موټر مې بريک ونيو او ودرېد .. دومره په ناساپه مې بريک نيولې وو چې عزيزی سر د موټر په ښيښې ولګيد زما سر هم د موټر په شټرينګ ولګيد خو درد مې ورڅخه احساس نکړو .. ټول فکر مې د هغه ماشوم په خوا وو، ما هغه د موټر لاندی کړو؟

عزيزی په غوسه داسې حال کې چې خپل تندی نيولې وو وويل: څه غول خوری هاا؟ نږدی وو چې دواړه مړه کړی ...

په خلاص سترګو د وېرې مې د هغه خواته وکتل، ده مګر هغه ماشوم ونه ليد کوم چې ما د موټر لاندی کړو چې خپل د تندی په غم کيدی؟ زما د وېرېدلې نظر په ليدو عزيزی خپل تندی لياده ووت او په ګنګس انداز يې وپوښتل: ښه يې برهان؟ خوږ شوی يې؟
- م... ماشوم ...
زما په خبره عزيزی نور هم ګنګس شو او ويې ويل:

ketabton.com - The Digital Library

ماشوم؟ کوم ماشوم؟ ښه يې؟ ولې دی ناساپه داسې بريک ونيو؟

فکر مې کاوه د ډېر وېرې او وحشت څخه مې فشار ښکته شوی ژړا راغلې وه باور مې نه راتلو ما يو بيګناه ماشوم ووواژه ما خپل په بې احتياطي هغه وواژه ..

زما د ژړا په ليدو عزيزی له اوږی ونيولم يوهيدم چې غواړی دلداری راکړی خو ما يو بيګناه ماشوم وژلې وو، د هغه دلداری راکول څه فايده درلودل؟د هغه خبرو نور هغه ماشوم نشو ژوندی کولای ...
- ما ... ما هغه وواژه ...
عزيزی په انديښنی راوکتل.
— ته څه لګيا يې برهان ليونې شوی يې؟ څوک دی وواژه کوم ماشوم؟

په تلوار مې د هغه لاس خپل د اوږی څخه لری کړو او له موټر څخه ښکته شوم، شايد ژوندی وی؟ امکان لری ژوندی اوسيږی؟ که څه هم باوری وم په کوم سرعت

ketabton.com - The Digital Library

چې ما هغه وواهه ژوندی پاتې کیدل یې امکان نلری مګر دا چې معجزه وشي؟! خو بیا هم غوښتل مې خپل د زړه لپاره وګورم،غوښتل مې وګورم څه خاوری مې خپل په سر کړل؟ زما د ښکته کیدلو سره سم عزیزی هم راښکته شو، شاوخوا د لیونیانو پشان د هغه ماشوم د جسد پسې ګرځیدم خو ... خو هیڅ شی نه وه؟!

عزیزی زما خواته راغلو داسې حال کې چې زه یې له اوری نیولم ویې ویل: ولې له موټر څخه راښکته شوی؟ څه مرګ پر تا شوی؟
په حیرت مې شاوخوا وکتل بیا مې د عزیزی خواته وکتل او ومې ویل: ماشوم څه شو؟

عزیزی په غوسه خپل غاښونه سره وچیچل او ویې ویل: کوم ماشوم؟
- هم.. همغه چې ما په موټر وواهه؟
عزیزی په حیرت راوکتل داسې لکه چې زما په خبره نه

ketabton.com - The Digital Library

وی یوه شوی ویې ویل: تا په موټر ماشوم وواهه؟ کله؟

په ژړغوني غږ مې وویل: هم ...همدا اوس .. یو کوچني ماشوم ناساپه راغلو پخدای ما بریک ونیو خو هغه د موټر مخکې ځان واچو ما نه غوښته چې ویې واهم باور وکړه ...

عزیزی په مشکوک انداز شاوخوا وکتل تکه تور شپه وه موږ چې کوم سړک خوا کې وو دا یو فرعي سړک وو دلته دومره تګ،راتګ نه وو، زه تر اوسه لګیا وم د ماشوم پسې ګرځیدم چې ناساپه عزیزی په تلوار له اوږی کش کړم او د موټر خواته یې ویوړلم بغیر له دې چې زما کوم خبری ته غوږ ونیسي زه یې په زوره موټر ته واچولم او پخپل د موټر شاته کښیناست،په بیحد تلوار یې موټر روان کړو .. زما یوه خبری ته یی هم غوږ نه نیو ما ورته زاری کول چې موټر ودروه ترڅو د

ketabton.com - The Digital Library

هغه ماشوم پسې وګور شاید امکان ولری چې ژوندی وی؟

خو عزیزی بغیر د څه ویلو په تروش تندی او څه ناڅه په اندیښني بغیر له دې چې زما خبری ته غوږ ونیسي په بیحد ډېر سرعت موټر راون کړی وو، داسې لکه چې موټر په هوا کې روان دی نه پر ځمکه .. کله چې خپل د کور مخکې ودرید تازه هغه وخت یې د موټر سرعت کم کړو، ما نور نه ژړل یوازی ناست وم او فکر مې کاوه .. هغه ماشوم به هم مور او پلار درلودل؟ یعنې هغوي به اوس ورپسي ګرځې؟ شاید خپل د ماشوم د راتلو په انتظار وی؟

خو .. خو خبر نه دی چې ما د هغوي ماشوم په موټر وواهه ... ما هغه وواژه ... هغه ماشوم به نور هېڅکله د هغوي خواته لاړ نشې ... په دی فکرونو مې دومره سر په درد شو چې فکر مې کاوه یو ځل بیا عصبي د فشار دوره راباندې راغلل او د پوزی څخه مې وینه په

ketabton.com - The Digital Library

بهیدو شوه،عزیزی د کور مخکې موټر ودرو او زما خواته راغلو زه یې له اوږی ونیول او د کور خواته یې کش کړم، ما هم داسې حال کې چې کوښښ کاوه خپل په لستوني باندی د پوزی وینه بنده کړم ورپسی کش کیدلم ...

دهلیز ته په ننوتلو بغیر د دریدو عزیزی د دویم منزل خپل د کوټي خواته کش کړم، زه یې خپل په کټ کښینولم او لکه لیونیانو پشان شاوخوا په ګرځیدو شو څو شیبې وروسته یو څو کاغذی دسمالونه یې زما خواته ونیول، په نه زړه مې د هغه له لاسه دسمالونه واخیستل او خپل پوزی ته مې ونیول تازه مې د پوزی وینه دریدلې وه چې عزیزی مې مخکې ودرید او ویې ویل: ته عصبی مرض لری؟

په ګنګس انداز مې سر پورته کړو او د هغه خواته چې په مشکوک انداز یې زما مخ ته راکتل ومې ویل: څه؟ عزیزی- وایم ته عصبې ناروغتیا لری؟ کله ناکله توهم

ketabton.com - The Digital Library

وهې؟
په همغه ګنګس انداز مې وویل: توهـم؟
عزیزی- هو توهم ... مطلب بیځایه خیال او فکر؟
داسې خیال چې ته فکر وکړې رښتیا دی؟

د هغه د خبرو په مطلب نه پوهیدم، په ګنګس انداز مې وروکتل چې هغه ژوره ساه واخیسته بیا د کوټې د کونج خواته ورغلو کوم خوا کې چې یو میز او یو څوکۍ کیخودل شوی وه د میز له مخ یې څوکې راواخیسته او زما مخ ته ورباندی کښیناست او ویې ویل: هلته هېڅوک نه وه برهان؟! هلته هېڅ کوم ماشوم نه وو هلت...

ژر مې خبره ورپرې کړل او ومې ویل: نه هلته ماشوم وو ما پخپل سترګو ولید ما .. ما هغه وواهه ..

عزیزی په افسوس ناک نظر راوکتل.
— نه، برهان هلته هیڅوک نه وو، اصلاً ته ماته دا ووایه چې د شپې په دی ناوخته یو ماشوم هلته په

ketabton.com - The Digital Library

هغه خالي سړک کې څه مرګ غواړي؟ او بل دا چې ما د موټر مخکينې برخه وکتل موټر د هيڅ شي سره نه وو لګيدلې؟! که تا د رښتيا يو ماشوم وهلې وايې نو د موټر مخکينې برخه بايد پر وينو شوی واې کنه؟ ايا تا کوم وينه وليدل هلته شاوخوا؟تا په هسې ميدان باندی بريک ونيو برهان ... هلته هيڅوک نه وو هېڅوک ...

د عزيزی يوه،يوه خبره مې ذهن کې په ګرځيدو شوه " نه هلته هيڅوک نه وو، اصلاً ته ماته دا ووايه چې د شپې په دی ناوخته يو ماشوم هلته په هغه خالي سړک کې څه مرګ غواړي؟ او بل دا چې ما د موټر مخکينې برخه وکتل موټر د هيڅ شي سره نه وو لګيدلې؟! که تا د رښتيا يو ماشوم وهلې وايې نو د موټر مخکينې برخه بايد پر وينو شوی واې کنه؟ ايا تا کوم وينه وليدل هلته شاوخوا؟تا په هسې ميدان باندی بريک ونيو برهان ... هلته هيڅوک نه وو هېڅوک ..." تازه مې مغزو کار پيل کړو او ... اه لعنت دی وی، خپل سترګي مې کلک سره وتړل او لاسونه مې موټ کړل، پيريان ...

ketabton.com - The Digital Library

هغوي راغلې ... شموئيل راته ويلې وه چې هغوی زما د تګ، راتګ خبر شوی او شايد وغواړی پعذای دی کړی،څنګه مې دا خبره لياده ووتل؟ اصلاً زه ولې د عبدالرحمان په ناساپه تګ باندی به دی موضوع مشکوک نشوم؟ ای لعنت دی وی عجب زدني ښه راغلاست يې راڅخه وکړو؟ تر اوسه مې د بدن بند،بند د وېرې څخه لړزيدو د عزيزی په غږ د فکرونو څخه راووتلم ...

عزيزی- بيا په کوم سوچونو کې غرق شوی؟ بيا دی څوک مړ کړو؟

د عزيزی په دی خبره کوښښ می وکړو ځان راټول کړم پيريان څه د نن او پرون کيسه نه وه چې زه دی تر دی حد ورڅخه و وېرېږم، البته منم چې نن يې يو څه ډېر وېرولې وم، څوک وا رزيلان تللې وه کوم هندی فلم يې کتلې وو چې د هغه صحنه يې پر ما اجرا کړل، رښتيا ايا پيريان فلم ګوری؟ د عبدالرحمان خبره مې راياد

ketabton.com - The Digital Library

شول ویل یې موږ ستاسو انسانانو شیانو نه استعمال کوو؟! مطلب نه یې ګوری؟ نو بیا ولې نن داسې خطرناک زه وه وېرولم؟ اصلاً دا عبدالرحمان ولې ناساپه داسې غیب شو؟

باید ومنم چې د نن پیښې بیحد وېرولې وم، خو بیا هم دا معنا یې نه درلود چې زه دی د عزیزی مخکې ځان داسې وبایلم زه د پیریانو سره د جنګ بغیر بل لوی مسئولیت په غاړه لرم، خپل ستونې مې تازه کړو او ومې ویل: وبخښې هغه ... هغه اصل کې زه د شپې تر دی ساعت د کور څخه بیرون نه پاتې کیږم.

عزیزی خپل یوه وریځ پورته واچول او ویې ویل: مطلب؟
- مطلب ... ه.. هغه زه یو څه د شپې د تیاری څخه وېرېږم؟! نو .. نو ځکه هغه دقه چې راروان وو زما ذهن کې داسې بیځایه خبری ګرځیدل او ناساپه و ډار

ketabton.com - The Digital Library

شوم او فکر مې وکړو چې کوم ماشوم مې د موټر لاندې کړې.

زما د خبرو خلاصیدو وروسته عزیزی څو شیبې په حیرت راوکتل خو ډیر ژر یې حیرت پخندا بدل شو او ویې ویل: باور مې نه کیږې یعنی د وېرې څخه دې موټر داسې تیز روان کړې وو ترڅو ژر راورسیږې؟

سر مې ښکته واچوي چې عزیزی په افسوس خپل سر وخوځاوه، ما هم د دروغو خپل ځان داسې وښود چې"هو" زه خو د رښتیا دومره ډارن یم، خو عزیزی څه خبر وو چې ما څه وحشتناک شیان لیدلې؟ ما د جنرال د لور ټوټې شوي بدن لیدلې وو، ما د هغه لیوني جنرال سره د ژوندي پاتي کیدلو لپاره مبارزه کړې وه او دومره پیریانو وېرولې وم چې اوس څه ناڅه ورسره عادت شوی وم؟! البته بغیر د نن شپي وېرولو څخه، که زما لځایه بل هر څوک وایې او دومره ډارونکې شیان یې

ketabton.com - The Digital Library

لیدلې وایې نو بې له شک ویلې شم چې په همغه لومړۍ کې به مړ وایې، خو زه ژوندی وم؟!

د څو شیبو چوپتیا وروسته عزیزي داسې حال کې چې تر اوسه یې پر شونډو مسکا وه وویل: نن ماښام همدلته پاتې شه هسې نه لاره کې بیا کوم څوک د موټر لاندې کړې ..

عزیزی خندل خو ما د هغه دا خبره بیحد خوښه شوه، نن ماښام ما هم نور جرئت نه درلود چې یوازی ځان تر کور لاړشم، هر څومره چی یوازی وایې هغومره د پیریانو شوق راتلو تر څو ما بدبخت وو وېروې، نو د عزیزی کور کې پاتې کیدل بیحد ښه شانس وو، که څه هم زړه مې غوښتل د الفا څخه اخیستل شوی عکسونه بوډا ته وښایم خو زما د ژوند څخه خو مهم نه و؟

لځایه پاسیدم او کرار مې وویل: مننه، که ستاسو اجازه وې نو زه به لاندی منزل کې په یو کوټه کې تر سبا پاتې شم؟ (بیا مې د هغه تندی ته وکتل چې د موټر

ketabton.com - The Digital Library

درولو حال کې په ښیښه لګیدلی وو او که څه هم نه وو مات شوی خو تک شین شوی وو او ومې ویل: او بخښنه هم غواړم .. ما ... ما نغوښتل داسی وکړم.

عزیزی چې زما نظر ته پام شو چې د هغه تندی ته ګورم نو پخندا یې خپل په تندی لاس کش کړو او ویې ویل: کوم خبره نه ده ما د دی څخه غټ زخمونه لیدلې دا خو مات شوی لا نه دی، او هو لاندی منزل ته مه ځه .. زما د کوټې ښې اړخ ته چې کوم اطاق دی هملته ویده شه.

د هغه په دی خبره نه پوهیږم ولې خو ناساپه د بوډا خبره مې ذهن ته راغلل" عزیزی بچه باز دی؟!" خو ژر مې خپل دا فکر له ذهن څخه وویست نه داسې کوم خبره نشته که عزیزی بچه باز وایې نو نن ماښام باید په هغه منحوس کور کې هلک ځانته راغوښتلې وایې نه جنۍ؟! په کراره مې سمده وویل او غوښتل مې له کوټې ووځم چې هغه راپسی غږ کړل.

ketabton.com - The Digital Library

عزیزی- رښتیا برهان ..؟!

مخ مې وروګرځو ..

- ها؟!

عزیزی- ستا څخه خو نه یم خبر خو زه بیحد وږی یم، او ویني چې ټول کسان د وېرې څخه غیب شوی نو خپل د خیر البته (پخندا او شیطنت یې خپل شین شوی تندی ته اشاره وکړل او ویې ویل: د یو قصاص په نظر ورته وګوره او زما د مات کړې تندي په خاطر ډوډۍ راته تیاره کړه.

د هغه په خبره مې خندا راغلل دا کار یې سم د زبیر پشان وو، هغه داسې په هر کار کې ځانته ته د یو ګټې لاره پیدا کول، سر مې وخوځاوه او روان شوم، لاندی منزل کې آشپزخانه وه کله چې ورننوتلم نو تازه مې دا فکر ذهن ته راغلو چې څه پوخ کړم؟! د یخچال خواته ورغلم کله چې مې خلاص کړو نو یو زه پکې کم وم؟! نور نو تر سر ډک وو ...

ketabton.com - The Digital Library

هر شي پکی موجود وه د غوښي څخه نیولې شیدي، پنیر، مربا، سیب،کیله خلاصه چې هر مرګ او درد پکې موجود وه خو ما دا شیان نه غوښتل، یخچال مې لټ اخوا دیخوا کړو او بلاخره یو څو هګۍ مې پیدا کړل، د هګۍ په لیدو خندا مې راغلل هغه وخت چې تازه مې کور نیولې وو او د ذوالفقار څخه جلا شوی وم نو شپه و ورځ مې هګۍ پخول تر دی حد چې زبیر به کله ناکله پخندا راته ویل د هګو میرې ..

هې یاد یې پخیر ... څه وختونه وه، غټ ترینه مصیبت او ستونزه مې هغه وخت پیریان وه، خو اوس .. اوس د داسې کسانو سره مخ شوی وم چې پیریانو ته یې لا تعلیم ورکو، دا د پیریانو څخه بتر وه سم شیطانان وه ... د انسان په شکل کې شیطانان .. خپل په فکرونو کې غرق وم او همغه حال کې لګیا وم رومیان مې میده کول چې د عزیزی غږ مې خپل شاته واورید.

عزیزی- بیا په کوم فکرونو کې غرق یې؟

ketabton.com - The Digital Library

نیم نظر مې ورواچو او په صداقت مې وویل: ما یوازې هګۍ پخول زده، اوس مې چې هګۍ راواخیستل نو خپل د ملګرې خبره مې رایاد شول هغه به تل ما ته ویل د هګو میرې ...

زما په خبره عزیزې پخندا شو، آشپزخانه کې یو کوچني میز او دوه،درې څوکۍ ځنګ ته کیخودل شوې وه داسې حال کې چې یو څوکۍ راکش کول او پر هغه کښیناست ویې ویل: عجب! اوس چیرته دی هغه ملګری دی؟

د هغه په دې خبره مې خپل شونډه وچیچل عجب بد مې وکړل زه نه باید هغه ته خپل شخصی معلومات ورکړم؟!
- ه.. هغه ... اوس کابل کیدی ... څو کاله مخکې د پکتیا څخه لاړو.
عزیزی- اهوم، اوس هم ورسره خبرې کوې؟ مطلب ملګری یاست؟

ketabton.com - The Digital Library

د هغه د پوښتنو څخه لږ ورخطا شوم، خو ځان مې راټول کړو دا یو عادی او نرماله مکالمه ده نه باید ورخطا شم او هغه پر ځان مشکوک کړم، نو ځکه ځان مې د رومیانو په میده کولو مصروف وښود او ومې ویل: نه .. یعنې دومره خبری نکو، مطلب د لومړۍ څخه هم دومره صمیمې ملګری نه وو، اوس چې هم کابل ته تللې بیخې نو ملګرتیا مو خلاصه شوه.

عزیزی د پوهیدو په انداز سر وخوځاوه، چې ما هوسا نفس واخیست، شکر لکه چې پخیر تېر شو؟ څو شیبې چوپتیا وه نه ما څه ویل نه هم هغه یوازی دوه سترګي زما خواته نیولې وه او زما کارونو ته یې کتل رومیان مې ښه سره کړل د هغه وروسته مې هګۍ مات کړل،څلور هګۍ مې کړایۍ ته ورواچول او غوښتل مې سر یې د یو څو دقیقو لپاره بند کړم ترڅو سم پخي شي چې عزیزی راغږ کړل.

ketabton.com - The Digital Library

عزیزی- نور هګۍ نشته؟

- څنګه؟

عزیزی- وایم نور هګۍ نشته چې دا څلور دانۍ دی پخي کړل؟ په دی خو زه لا نه مړیږم ته څه خوری؟

- هګۍ شته غواړی یو دوه نور هم وراضافه کړم؟ البته زه یې نخورم.

عزیزی- ولې؟

- زړه مې نغواړی.

زما په دی خبره ناساپه د عزیزی تندی تروش شو او له څوکۍ راپاڅید، بغیر له دی چې زما خواته راوګوری د یخچال خواته لاړ څلور نور هګۍ راوخیستل او زه یې د ګاز له مخې لری کړم داسې حال کې چې راخیستل شوی هګۍ په کړایۍ کې اچول په تروش تندی وویل:
یوه شپه زما کور کې پاتي شوی نغواړی بوډۍ وخوری؟ خلک به څه وایې؟ چې عزیزی خپل میلمه ته بوډۍ ورنکړل؟ یا که وېرېږی نمک ګیر نشې هوم؟

ketabton.com - The Digital Library

د هغه په دی خبره مې حیرت وکړو، فکر مې نه کو زما بوډۍ نخوړل به هغه په دومره خبرو تعبیر کړی؟!
غوښتل مې څه ووایم خو هغه وار رانکړو او ویې ویل: زما بد راځي یوازی کښینم او بوډۍ وخورم، که زړه دی هم نغواړی بیا هم مجبور یې کښینی او د دروغو زما سره بوډۍ وخوری لیاده خو دی نه دی وتلې دا زما د تندی قصاص دی؟!

د هغه په دی خبره مې بیا خندا راغلل داسې ویل زما د تندی قصاص؟ ته وا ما ورته په قصد مات کړی البته مات هم نه وو؟!

- فکر نکوم په دی دومره شئ دی قصاص راشي؟ اخر مات شوی لا نه دی؟ یعني که یو څاڅکی وینه راغلې وايې بیا هم یوه خبره، او له بلخوا ما له قصد هغه کار ونکړو زما تندی هم خوږ شو.

عزیزی بد،بد راوکتل او ویې ویل: دروغ ولې وایې؟ پر تا خو هیڅ نه دی شوی.

ketabton.com - The Digital Library

د عزیزی په دی خبره خپل د سر ویښتیا چې پر مخ او تندی مې راغلې وه او زما د سر زخم چې د عزیزی څخه یو څه ډېر وو پټ کړی وو،هغه ته وخود او ومې ویل: دروغ نه وایم وګوره زما تندی ستا څخه ډېر خوږ شوی، مات شوی،وینه ورڅخه راغلې،البته ځکه چې د ویښتیانو لاندی دی نو ځکه تا ونه لید، اوس ډاډمن شوی چې له قصد مې هغه کار نه وو کړی؟

زما د تندی د زخم په لیدو ناساپه عزیزی د هګۍ پوستک یو خوا ګوزار کړو او زما خواته راغلو د هغه په داسې ناساپه راتګ یو څو ګام شاته لاړم، لکه چې غلط خبره مې وکړل؟ عزیزی په تلوار ځان تر ما راورسو او زما د تندی زخم ته په کتو شو د هغه حرکاتو کې یو ډول عجیب وېره او اندیښنه ښکاریدل؟!
عزیزی- ولې دی اول ونه ویل چې خوږ شوی یې؟
کوښښ مې وکړو ځان د هغه څخه لږ لری کړم او ومې ویل: د ... دومره لوی زخم نه دی یوازی یو معمولې ټپ دی.

ketabton.com - The Digital Library

عزیزی په غوسه خپل غاښونه یو پر بل وچیچل او څو ګام زما څخه شاته لاړ او بیا بغیر له دې چې زما خواته وګوري له اشپزخاني ووت، د هغه دی کارونو ته حیران وم! یعنې زما لپاره ورخطا شو؟ عزیزی عجیب انسان وو هر څومره چې کوښښ مې کاوه ویې پیژنم هغومره ورځ په ورځ عجیب کیدو، د کړایۍ خواته ورغلم او په مشغول فکر هګیو ته ودریدم،د څو دقیقو وروسته هګۍ پخه شول، اور مې مړ کړو خو عزیزی تر اوسه نه وو راغلې غوښتل مې لاړشم او ورته غږ کړم چې ډوډۍ تیار ده، چې خپل اشپزخاني ته راننوت تندی همغسې تروش وو.

بغیر د څه ویلو زما خواته راغلو په حیرت مې د هغه حرکات د نظر لاندی نیولې وه، کله چې زما څنګ ته راورسید نو د زخم دوه دانۍ پلستر(چسپ) یې زما خواته ونیول او ویې ویل: دا دی په زخم باندی تر سبا سهار ولګوه ترڅو زخم دی نور خراب نشې، سهار چې

ketabton.com - The Digital Library

غفار راغلو نو د هغه سره لاړشه ډاکټر ته ترڅو وګوری جدی زخم خو نه دی؟!

خوله مې له حیرت خلاصه پاتی شوه خو ناساپه پخندا شوم او ومې ویل: فکر کوم په هغه ټک کېدی دماغو جدی زیان لیدلې عزیزی؟ کنه هر هوښیار انسان پوهیږی چې په دی دومره کک زخم باندی څوک نه مړ کیږی.

کله چې دا خبره مې وکړل د هغه وروسته تازه مې دماغو کار وکړو او پوه شوم چې مخ کې می څوک ولاړ دی؟! خپل شونډه مې کلک وچیچل او غوښتل مې بخښنه ورڅخه وغواړم چې عزیزی بغیر د کوم خاص ریکشن څخه د میز خواته لاړ او ویې ویل: شاید امکان یې شته، البته دا زیاتر کارونه د لوړی نس څخه کیږی که ډوډۍ راته راوړی نو شاید دماغ مې ځای ته راشې؟

***

ketabton.com - The Digital Library

د هغه شپې څخه تقریباً دوه میاشتې تېرېدل په دی دوه میاشتو کې څه ناڅه د عزیزی سره د پخوا څخه ډېر صمیمی شوی وم، د هغه او د الفا د ډېر کارونو په اړه مې معلومات تر لاسه کړې وه، او په دې پوه شوی وم چې عزیزی د مجبوری څخه د الفا سره کار کوی او هغه ورځ چې کوم چنایان ده خپل کور ته راغوښتلې !وه هغه اصل کې د طلاو د یو کان لپاره راغلې وه؟

په بدخشان ولایت کې د طلاو یو کان(معدن) پیدا شوی و، د هغه کان په اړه دولت ته معلومات نه وه او ځینو شخصي کړیو غوښتل هغه په غیر قانوني توګه د ځان لپاره خرڅ او پیسي جیب ته واچوې، نو ځکه هغه د طلاو کان یې په پټ توګه په تور بازار کې پر لیلام اچولې وو، تور بازار څخه مې مطلب د خلافکارانو،مجرمانو، مافیایې کړیو، بازار دی کوم کې چې دوي هر ډول معامله کوی که هغه د موادو اخیستل وی، د وسلو اخیستل وی، یا هم د انسانانو د بدن د غړو

ketabton.com - The Digital Library

اخیستل او قاچاق ... دوي دلته هر شئ خرڅوي او اخلې او د دی ځای نوم یې تور بازار کیخودلې ...

د طلاو کان هم دی بازار کې د خرڅلاو لپاره کیخود ل شوی وو، چې د هغه د اخیستلو کسانو څخه یو هم عزیزی وو، عزیزی هغه کان اخیستې وو او غوښتل یې هغه کان په پټه باندی پر چنایانو خرڅ کړی او د هغه ټول پیسي جیب ته کړی، د دی خبری په اوریدو بیحد مې عزیزی ته عصاب خراب او غوسه راغلل، هغه د طلاو کان د دولت او ټول ولس حق وو او د عزیزی دا کار د وطن د خرڅ کولو په برابر وو، خو کله چې پوه شوم عزیزی ولې غوښتل دا کان یوازی ځان واخلې نو غوسه مې څه ناځه سړه شوه، که عزیزی هغه کان نه وایې اخیستي نو زر نور وطن خرڅونکي،غلامان موجود وه چی هغه واخلې ...

خو عزیزی د دی لپاره اخیست ترڅو خپل پیسي ډېر کړی او یو جلا ګروپ ځانته جوړ کړی؟! هو عزیزی

ketabton.com - The Digital Library

غوښتل خپل شتمني او ځواک ډېر کړی ترڅو د الفا
سره په مقابله کې ودرېږی خو متاسفانه چې الفا ته
خبر له مخکې رسیدلی وو نو ځکه هغه شپه یې عزیزی
داسې بیاب کړو او خپل پر ځای کښینوي، الفا دا یو
کال د عزیزی د څارني لپاره د هغه خوا ته جاسوسان
استول، حتا هغه دوه نفر کوم چې عزیزی رانیولی وه
او یو نفر یې زما مخ کې وواژه هغه دواړه هم د الفا
جاسوسان وه؟!

ما د طلاو کان د پیدا کولو او د هغه د خرڅ کولو خبر
بوډا او جنرال دویته ورکړو او د حق تېر نشم هغوی
هم ډېر ژر عمل وکړو او هغه کسان یې راونیول کوم
چې په غیر قانوني توګه لګیا وه او کان یې
راویست،خو بیا هم تقریباً نیم کان طلا د هغه ځای
استخراج شوی وه؟!

عزیزی ویل هغه طلا د الفا سره ده؟! او دا چې الفا څه
وربانډی کول هغه د ړنا ورځ پشان روښانه وه، الفا پر

ketabton.com - The Digital Library

هغه طلاو د نور مملکتونو ځخه ځانته وسله راغوښتل البته تر دا دوه میاشتو کوم داسې خبر ما نه وو اوریدلې چې هغه طلا دی الفا چیرته په تور بازار کې معامله کړی وی؟! خو عزیزی ویل الفا ډېر ځیرک دی،هغه طلا ساتلې ترڅو کله چې اوضاع آرام شې نو هغه وخت یې راوباسي نه اوس چې ټول خلکو د نظر لاندی نیولې ..

او باید ومنم الفا بیحد هوښیار انسان وو او څنګه چې هغه خپل کارونه پر مخ وړل ما فکر نه کوو چې زر کاله وروسته دی لا جنرال دوی هغه راګیر کړی شې، هغه د رښتیا هم یو الفا وو؟! خپل د لقب پشان یو نمونه، ځیرک او هوښیار رهبر .. کله ناکله مې فکر کاوه که الفا د دی لځایه چې د مافیا مشر شې یو سیاسي مشر په دولت کې د خلکو د ګټې لپاره جوړ شوی وایې نو دا وطن به څومره پرمختګ کړی وایې؟ خو افسوس چې زموږ زیاتر زیرک او هوښیار کسان یا خپل د ګټې پسي دی یا هم د نورو د غلامي پسي ..

ketabton.com - The Digital Library

د موبايل د زنګ پر غږ په خود راغلم ژر مې ځواب ورکړو عزيزی وو، له دې چې ناوخته کړې مې وه غوسه وو، د سمده درغلم پر ويلو مې خبره ورپرې کړل او موبايل مې بند کړو، دا يوه نيم مياشت کيدل چې د عزيزی سره تلم جيم ته؟! منم چې عجيب ښکاری خو عزيزی د ورزش سره بيحد شوق درلود؟! خپل دا قد او قواره يې د ورزش له لاری داسې غټه کړې وه، دا څو وخته زه يې هم په زور لځان سره جيم ته وړلم که څه هم لومړۍ ورځو کې بيحد مې بد راتلل خو بايد ومنم اوس د يو نيم مياشت وروسته فکر کوم بدن مې د پخوا څخه يو څه په فرم راغلې؟

نور مې اوږی بوکي نه دې راوتلې بادې مې کړې او که رښتيا ووايم نو د عزيزی څخه منندوی وم چې په زوره يې لځان سره جيم ته ويوړلم، اوس تازه دا قواره مې د انسانانو پشان شوی وه، څو دقيقي وروسته جيم ته ورسيدم موټر مې د سړک بل غاړې ته په پارکينګ کې پارک کړو او پخپل د يو بکسي سره چې پکي د ورزش

ketabton.com - The Digital Library

شیان وه د جیم خواته روان شوم، بیحد ښکلې جیم وو ..

پیسي هم کله ناکله ښه شئ وی داسې جیم ما یوازی په فلمونو کې لیدلی وو چی د پیسه دار او خانانو زامن پکې ورزش کاوه خو دا یوه نیم میاشت کی ما هم په داسې یو لوکس ځاې کې ورزش کاوه البته د عزیزی په برکت؟! کنه ما تخو په دې قیمتي ځاې کې د جارو وهلو دنده لا چا نه راکول ورزش کول خو پکې لرې ...

همدا چې دروازه مې خلاصه کړه او سالون ته ننوتلم نو لومړۍ شئ چې مې احساس کړو هغه وو د خولې بوی! که څه هم د دې ځاې مالک تل کوښښ کاوه تر څو دا ماحول پاک وساتې خو بیا هم د خولی بوی یو نه ورک کیدونکې شئ وو، بغیر له دې چې د نور کسانو خواته کوم توجه وکړم د عزیزی خوا ته روان شوم، په دې څو وختو کې پوه شوی وم چې د جیم د ټولو څخه اخری کونج، کوم ځاې چې فضا یې څه ناڅه د نور سالون په پرتله تیاره ده د عزیزی د ورزش کولو ځاې دی ..

ketabton.com - The Digital Library

البته نه یوازی زه بلکې د جیم ټول کسان پوهیدل چې دا څو متر ځای د عزیزی دی او هېڅوک حق نلري هغه خواته ورشي .. البته بغیر زما څخه چې د هغه سره مې دلته یو ځاې ورزش کاوه؟! او پخپل عزیزی زما استاذ وو؟!

یعنې ورځ تر بلې زه د عزیزی په کارونو حیران کیدلم؟! هغه دومره په ماهرانه توګه ورزش کاوه چې په جیم کې موجود ټول کسانو آرمان کوو چې عزیزی استاذ شي؟ خو عزیزی یوازی زما استاذ شوی وو؟ کوم حرکت لاړشم؟ څو سیټ لاړشم؟ څومره د هر حرکت منځ کې ارام وکړم؟ دا ټول هغه راته خودل کله ناکله چې لوی وزن مې پورته کوو نو پخپل به یې زما څارنه کول، ترڅو د غلطې څخه وزن پر ځان وانچوم او ځان خوږ نکړم.

- سلام.

ketabton.com - The Digital Library

زما د سلام په غږ عزیزی د ورزش کولو څخه لاس
واخیست او راوېکتل.
عزیزی- دا وخت د راتلو دی؟
په تلوار مې خپل بکس پر ځمکه کیخود او داسی حال
کې چې ورڅخه یو د ورزش پتلون او دریشي(زیر
پیرهني) راخیستل ومې ویل: وختې مې حرکت کړې
وو خو لاره کې مې د موټر ټیر پنچر شو ترڅو چې هغه
مې جوړ کاوه نو ناوخته شول.

عزیزی په کوچني څوکي چې اصل کې د سینې د وزن
پورته کولو لپاره وو کښیناست داسې حال کې چې
بوتل اوبه یې راخیستل په سر باندې د کالو بدل کولو
اطاق خواته اشاره وکړل او ویې ویل: ژر دې کالی بدل
کړه او راشه.

- سمده.

په تلوار د کوټی خواته روان شوم خپل کالي مې د یو
ورزشي پتلون او دریشې سره بدل کړل او بیرته د

ketabton.com - The Digital Library

عزیزی خواته راغلم، هغه لکه چې د تل پشان زما د راتګ مخکې خپل ورش خلاص کړې وو چې لګیا وو کرار یې اوبه څښل؟ پدرلعنت عجب بدن جوړ کړی وو؟! سم د ذوالفقار پشان البته د ذوالفقار څخه ډېر یې زحمت ویستلې وو ذوالفقار دومره ورزش نه کوو هغه زیاتر کوښښ کاوه بدن یې منظم اوسیږی خو عزیزی داسې ورزش کاوه ته وا غواړی کوم د بدن جوړوني سیال کې ګډون وکړی؟!

البته بابې د کالو اغوستلو وخت کې دومره نه ښکارېدل خو اوس چې پتلون او یو تنګ دریشې اچولې وه نو بدن یې ډېر ښکلې ښکاریدو، مړ شې لخیره ...یعنې امکان لری یوه ورځ زما بدن هم داسې شې؟ خپل ځانته مې وکتل منم چې دا یو نیم میاشت کې د عزیزی په هغه عجیب غریب او قیمتي پروټینونو باندی اته،نهه کیلو اضافه وزن مې اخیستي وو او بدن مې د پخوا څخه ډېر راته غښتلې ښکاریدو خو بیا هم چیرته زه او چیرته عزیزی؟

ketabton.com - The Digital Library

عزيزى- بيا چيرته ورک شوې؟ شابه ژر راشه زه زر کار لرم درې ساعت تاته نشم په تمه کيدلې ..

په تلوار يې خواته ورغلم چې هغه په تروش تندى د منډي د ماشين خواته ټيله کړم، د دې ماشين نوم مې صحيح نه وو زده؟! يوازى دومره پوهېدم چې هرڅومره څغلې د هغه لاره نه خلاصيږى! د اصلې ورزش کولو مخکې د څو دقيقو لپاره عزيزى تل په همدى ماشين څغلولم ويل يې بدن دى ګرم کوي ترڅو نور حرکات په آساني وکړى، څغاستلو ته مې شروع ورکړل چې عزيزى مې څنګ ته ودرېد او ويې ويل: کوم خبرى ته دې فکر کاوه؟ چې هلته ولاړ وې؟

- کوم خاص شئ نه وو، يوازى فکر مې کاوه ايا داسې ورځ به راشي چې زما بدن هم ستا پشان شي؟
عزيزى- څنګه زما پشان؟
- مطلب ستا پشان غښتلى؟
زما په خبره عزيزى پخندا شو او ويې ويل: په ويښ

ketabton.com - The Digital Library

باندی بیځایه خوبونه مګوره برهان ...په یو یا هم دوه میاشتو کې داسې باډي جوړ کول ناممکن خبره ده، البته ستا بدن اوس هم ډیر ښه ورزش ته ځواب ورکړی د پخوا څخه ډېر ښه شوی یې.

- هو، پخپل هم فکر کوم چې بدن مې اوس ډېر ښه شوی،البته فکر کوم زیاتر د وزن اخیستلو څخه داسی شوی؟!

عزیزی- اهوم وزن ښه دی خو ... هغه وخت چې په ورزش کولو باندی ورڅخه عضله جوړه کړی نه چربي او وازګه

- څومره وخت کیږی چې ورزش کوی؟

عزیزی- زه؟

- هو.

عزیزی- اته، اته نیم کال شاید کیږی.

- اووو دومره ډېررر؟!

عزیزی- غواړی زما پشان بدن جوړ کړی؟

ketabton.com - The Digital Library

د ځغاستول حال کې مې سر د "هو" په بڼه وخوځاوه چې عزيزی په خوشحالۍ وويل: غم مکوه که تر هغه وخت ژوندی وم نو پخپل درسره مرسته کوم چې داسې بدن جوړ کړې.
په پوسخند مې وويل: انشاءالله چې ژوندی به يې ...

د يو ساعت ورزش کولو وروسته چې بدن مې تقريبا ميده،ميده شو د جيم څخه راووتلو د يوه نيم مياشت ورزش کولو باوجود اوس هم بدن مې د ورزش سره عادت نه وو او هره ورځ د جيم څخه د راوتلو وروسته فکر مې کاوه اوس نو د ډېر ستړيا له لاس مرم، فکر مې کاوه يو سلو لس ټېره هغه غټ ټريلر موټر راباندی تېر شوی،داسې بدن مې ټوک،ټوک وو او درد يې کاوه خو عزيزی په بيغم خيال لګيا وو د کيلې جوس يې خوړو؟!

نه پوهېدم اخر دا نو څنګه انسان دی؟ ولې درد يا ستړيا نه احساس کوی؟ په زير،زير مې ورته کتل چې

ketabton.com - The Digital Library

هغه خپل د لاس جوس زما خواته ونیو؟! د هغه په دی کار په حیرت مې وروکتل چې هغه پخندا وویل: واخله دومره دی راوکتل چې و دې ډارولم دا جوس راته زهر نکړې ..

په تلوار مې وویل: نه .. ما د جوس لپاره نه کتل زه اصلاً د ورزش کولو وروسته تر یو دوه ساعتو اوبه لا نشم څښلې جوس خو لری، هسې دی خبری ته مې فکر کاوه چې د ورزش کولو وروسته ته ولې نه ستړی کیږی؟ مطلب زه خو د اخ و ټوخ لویږم خو ته ماشاءالله جوس خوری؟!

عزیزی پخندا شو او غوښتل یی کوم څه ووایی چی موبایل ته یې زنګ راغلو، د موبایل په غږ ما ته څواب راکول یی لیاده ووتل او موبایل یې راوخیست د عزیزی یو عجیب عادت دا وو چې د موبایل څواب ورکولو وخت کی خبری نه کول یوازی هو .. نه .. ویل یا هم زیاتر وخت په چوپتیا کې د مقابل نفر خبرو ته

ketabton.com - The Digital Library

غوږ نیو خو دا ځل یی هغه لا ونه ویل نه پوهیږم د موبایل شاته څوک وو؟ او څه یی وویل؟ چې ناساپه د عزیزی د څهرې رنګ بدل شو خپل غاښونه یې یو پر بل وچیچل

او خپل د موټر کیلې زما خوا ته ونیول، پوه شوم چی مطلب یی د موټر راوړل دی. په تلوار د موټر خواته ورغلم او روښانه می کړو د موټر د روښانه کیدلو سره سم عزیزی همغه حال کی چی موبایل یې پر غوږ نیولی وو راپورته شو بغیر له دی چی پوه شم چیرته باید لاړشم موټر می روښانه کړو، دا څو میاشتي د عزیزی سره کار کولو څه نا څه هوښیار کړی وم اوس د پخوا پشان ساده نه وم پوهیدم چی په اضطراری او ستونزمنو وختونو کی څنګه رفتار وکړم.

دا جرئت مې نه یوازی د انسانانو په وړاندي ډېر شوی و، بلکې د پیریانو مقابل کې هم څه ناڅه دلاور شوی وم، اوس د هغوې د ځینو مضریتونو څخه نه ډاریدل،

ketabton.com - The Digital Library

لکه دشپي لخوا به يې چې دروازه په خرش خرش
خلاصول يا هم د ساسي پشان به پع ديوالونو حرکت
کاوه نور د هغوي په دی کارونو نه ډاريدم اوس ډادمن
شوی وم چې هغوی ما نشې وژلی او يوازی زما په
وېرولو غوارې شموئيل پعذاب کړی، نو ځکه د هغوی
داسې مضريت اوس راته تر ډيره بريد د ماشومانو د
شيطنت پشان ښکاريدو نه کوم وېره او ګواښ ...

د جيم څخه تقريبا شل پنځه ويشت متر لری شوی وم
او بې هدف روان وم چی عزيزی په غوسه موبايل بند
کړو او ما ته يی وويل: د *** خواته لاړشه.
- سمده.

دا ځای مې پيژنده همغه ځای وو چی لومړې ځل د
عزيزی د اصلې څهری سره مخ شوم، همغه ځای چی
عزيزی پکی يو نفر وواژه .. پوهيدم چی بيا هم
همغسې يو موضوع راپيښه شوی، خو دا ځل د وېريدلو
لځايه غوږونه مې تيز کړی وه ترڅو يوڅه معلومات

ketabton.com - The Digital Library

راټول کړم چې ایا بیا د الفا جاسوسان یې رانیولې؟ یا که دا ځل کوم بل بدبخت یې راګیر کړی؟ د نیم ساعت وروسته همغه د څو میاشتو مخکې کنډ او کپر کور مخې ته ورسیدم،موټر مې د کور مخکی و درو چې عزیزی بغیر د څه ویلو ښکته شو ...

زه هم ورپسې ښکته شوم عزیزی هیڅ ونه ویل البته د ویلو لپاره یې څه درلود هم نه، اوس زه هم د هغه د ګروپ یو برخه په حساب راتلم، کور ته چی ننوتلو نو لومړی کس چی مخکې راغلو هغه ارسلان وو..

ارسلان- مشره ...
عزیزی د خبرو کولو وار ورنکړو، او پهداسې حال کې چې خپل غاښونه یې یو پر بل چیچل ویې ویل: چیرته دی؟

ارسلان یو څو ګام شاته لاړو او د سر په خوځولو یې د هغه اشنا کوټې خواته اشاره وکړل، هو، نو معلومداره ده چې همغه پخوانې کوټه ده، دا ځای ته وا د عزیزی د

ketabton.com - The Digital Library

شکنجې او قتل کولو پېښځاې دی؟ عزیزی په غوسه ناک ګامونو کوټې ته ننوت ما هم غوښتل ورپسې لاړشم چی ارسلان مې اوږه ونیول او ویې ویل: ته چیرته روان یې؟ خیرت خو دی؟

په پوسخند مې خپل اوږه د هغه له لاسه جلا کړل او ومې ویل: سترګي خو لری انشاءالله؟ که لری نو ګوری چې د عزیزی پسې روان یم.

ارسلان په غوسه راوکتل او ویی ویل: مشر ووایه، ته دومره شئ نه یې چی هغه ته په نوم غږ کوی.

ارسلان د عزیزی د لاس تربیه شوی حیوان وو، البته وحشي حیوان او کله چې کوم کس یو وحشي حیوان اهلې کړي نو هغه حیوان یوازی یو کس پیژني او ورته خدمت کوی؟ او هغه دې د هغه مالک؟! ارسلان هم د عزیزی د رام کړې حیوان حیثیت درلود، البته په دی توپیر چی فکر یې کاوه ځاې او مقام یې د یو اهلی

ketabton.com - The Digital Library

حیوان څخه ډېر دی؟ خو عزیزی چی کله ورته توجه نکول او ما ته یې ارزښت راکو نو ده اور اخیست ...

اوس هم دا کارونه او خبری زیاتر د ډېر ضد له لاسه کول نو ځکه ما هم د دی لپاره چی ښه اور ورواچوم ورته ومې ویل: هرڅومره شئ چئ یم او کنه؟ لومړی خو هغه پر تا مربوط نه دی او دویم دا چې ته د پیاز سر یې او که تل چې داسې فرمایشونه کوی؟ زړه مې غواړی ورته عزیزی ووایم اصلا زړه مې غواړی ورته سلطان ووایم ته څه کاره؟

زما په خبرو د ارسلان د مخ رنګ د ډېر غوسي څخه سور شو او ناساپه خپل کنټرول یی له لاسه ورکړو، غوښتل یی ما په بوکس ووهې، خو زه یې ژر په نیت او ارادي پوه شوم او د هغه د ګوزار کولو مخکې ما په بوکس وواهه او بیا مې یو جانانه لغت هم په خیټه کې ورکړل، دومره ناساپه او تخنیکې ګوزار می ورکړو چې ارسلان پر ځمکه راوولید او په راوتلو سترګو د درد او

ketabton.com - The Digital Library

حیرت یې زما خواته راوکتل، شاید باور یی نه کیدو چې د هغه څو میاشتو مخکی ډارن هلک کوم چی د ژوندی پاتې کیدلو لپاره د ته زارۍ کول داسې وهل ورکړي؟

په دوه پښو یی ځنګ ته کښیناستم او په پوسخند مې د هغه تک سور مخ ته چی د ډېر درد له لاسه رنګ یې اوښتې وو وکتل او ومې ویل: که تر اوسه دې فکر کوو چې زه د همغه څو میاشتو مخکې ماشوم یم، نو د نن د وهلو وروسته داسې غلط فکر نور ونکړې پوه شوی او کنه؟ زه نور هغه ساده انسان نه یم کوم چې خپل د ژوندی پاتي کیدلو لپاره زارۍ کوی، زه دا څو میاشتي ستاسو په منځ کې غټ شوم او په ډیر شیانو پوه شوم نو که غواړې ژوندی پاتي شې زما خواته مه راځه دا یو دوستانه نصیحت وګڼه نه کوم ګواښ ...

د دی خبرو وروسته بغیر له دی چې د ارسلان راوتلو سترګو د حیرت ته وګورم د هغه کوټې پخوا روان شوم

ketabton.com - The Digital Library

کوم کې چې عزیزی ننوتلي وو، کله چې ننوتلم نو عزیزی می د کړکۍ خنګ ته د سګریټ وهلو حال کې ولید، باور مې نه راتلو یعني دومره ژر یې اظهارات واخیستل چې اوس لګیا وو او سګریټ یې واهه؟ لعنت دې وی یعنې زه یې ولیدم چی ارسلان مه وواهه؟ اصلاً ولې نور کوم کس په دی منحوس کور کې نشته؟ ولې یوازی مونږ درې کسان دلته یو؟ د خولې لاړې مې تېر کړل اوضاع مشکوک ښکاریدل غوښتل مې د عزیزی خواته نږدې ورشم او پخپل ورته د ارسلان د وهلو کیسه وکړم مخکې له دې چې ارسلان ورته د دروغو کوم داستان جوړ کړی ..

خو لا یو ګام مې د هغه خواته نه وو اخیستي چې د کوټې منځ کې په یو راځړېدلې نفر مې نظر ولګید؟!نه پوهېږم عزیزی څه شوق لری چې هر نفر چې راګیر کړې نو چپه پر پښو باندی د چت څخه راځوړند کوی؟ په زیر مې ده راځوړند شوی کس خوا ته وکتل لومړۍ شئ چې مې په نظر راغلو بیحد چاغوالې وو یعنې

ketabton.com - The Digital Library

دومره چاغ وو چې مخ يې لا ورځخه پوښلې وو، کله چې ښه په زير مې وروکتل نو ناساپه مې ساه سينه کې قيد شول دا ... دا خو احمدزی دی؟

د هغه په ليدو رنګ مې د وېرې څخه يو دم تک سپين شو، بې اختياره يو ګام شاته لاړم اوضاع د لومړۍ هم صحيح نه ښکاريدل او اوس د احمدزی په ليدو سل په سل ډاډمن شوم چې خبره خرابه ده، عزيزی د څه لپاره احمدزی راګير کړی؟ يعنې پوه شوی چې زه جاسوس يم؟ د عزيزی د څهرې خواته مې وکتل د څهرې څخه يې هيڅ کوم خاص حس نه ښکاره کيدو عادی توګه يې زما خواته راکتل او خپل سګريټ يې واهه بغير د څه ويلو ...

فکر مې کاوه د خط اخری سر ته رارسيدلې يم، که احمدزی ګېر کړی مطلب د دی خبری څخه خبر دی چې زه جاسوس يم، حتا شايد د جنرال او بوډا څخه هم

ketabton.com - The Digital Library

خبر اوسیږی، لکه بې ساه جسد پشان ولاړ وم او یو نظر مې د احمدزی خوا ته چې راڅوړند وو کوو او بل د عزیزی خواته، د څو شیبو وروسته عزیزی کرار زما خواته راروان شو د هغه په هر ګام نږدی راتلو فکر مې کاوه د مرګ شیبې مې رالنډېږي، د ملا په تېر مې د وېرې څخه یخه خوله راغله ..

د هغه په نږدې راتلو نیم نظر مې د کوټې د دروازی خواته واچو که وتښتم نو څومره شانس لرم چې ژوندی پاتې شم؟ البته که د شالخوا یې په مرمۍ ونه ویشتم...

ناساپه عزیزی له ستوني راونیولم دومره ناساپه او کلک چې احساس مې کاوه همغه لومړۍ ثانیه کې مې ساه بنده شول له ځمکې څخه یې په یو لاس پورته کړم او په غوسه یې وویل: لومړۍ زما د پوښتنو ځواب راکړه چې ولې؟ ولې دی ما ته چل راکړو؟ شاید د هغه

ketabton.com - The Digital Library

وروسته اجازه درکړم د دی لعنتې دروازی څخه چې دوه سترګي دی ورته نیولې وتښتي ..

مخ مې د ډېر فشار له لاسه تک سور شو په دواړه لاسونو مې د هغه لاس ونیو ترڅو ځان ورڅخه خوشې کړم، خبر شوی وو؟ خبر شوی وو چې زه جاسوس یم؟ د مغزی رګونه مې د ډېر فشار څخه راووتل چې عزیزی پر ځمکه واچولم او ویې ویل: حق نلری په دومره آساني مړ شې حق نلری ...

په وېره باندی مې ځان د کوټې کونج ته ورسو چې عزیزی په غوسه د کوټې د یو سر څخه بل سر ته په تګ شو کوټه کې زما،عزیزی او احمدزی څخه بغیر بل هېڅوک موجود نه وه، او حویلې کې هم ما یوازی ارسلان ولید؟! یعنې هغه هم خبر وو؟ نه فکر نکوم که خبر وایې زما د وهلو ځواب یې پر وهلو راکو، تر اوسه مې مغز دا خبره نه منل چې عزیزی دی پوه شوی وی

ketabton.com - The Digital Library

چې زه جاسوس یم؟ اصلاً دوي ولې احمدزی رانیولې؟ په څه خاطر؟

عزیزی خپل نیم وهلې سګریټ د احمدزی پر سینه وواهو چې د سوځیدلو له درد هغه په چغه باندی په هوښ راغلو او سترګي خلاصې کړل، خو چغو وهلو یې د مرستي کولو لځایه لکه چې عزیزی نور هم لیونۍ کړو چې خپل کلک سوکان یې خولې ته ورته بند کړل د عزیزی د هر کلک سوک سره د احمدزی له خولې وینه بادیدل، او ما نور هم ځان راغونج کاوه پوهېدم چې د هغه وروسته زما نمبر دی.

ټول امید مې د شموئیل خوا ته وو خو لعنت دې هغه هم نن نه راتلو، پرون ماښام یې راته ویلې وه چې د ټول پیریانو سترګي زما پر خوا دی او زه نشم کولای نور خطر وکړم او څلرویشت ساعت ستا خواته درشم، یعني د هغه د مرستي څخه مې باید لاس مینځلې وایې،اوس څه وکړم؟ د چا څخه مرسته وغواړم؟

ketabton.com - The Digital Library

عزيزی چې احمدزی ښه جوړ ووهلو او خپل زړه يې يخ کړو نو زما خواته راغلو، هر څومره چې کوښښ مې وکړو د کوټې د کونج خواته لاړشم خو ونشو عزيزی راورسيد او له ويښتيانو څخه يې راکش کړم دومره په کلک يې د ويښتيانو څخه کش کړم چې سترګي مې د اوښکو ډکي شوی، خو عزيزی بغير د کوم رحم راوکتل او په همغه غوسه يې وويل: که پيسي دی پکار وه نو ماته به دی ويلې وايې، نر به نه وايې که دوه چنده پيسي مې نه وايې درکړی، اخر ولې دی د ده خنزير پخاطر زما سره چل وکړو؟ هــا برهان؟ ولې؟

- زه ... زه بخښنه غواړم ..

عزيزی په پوسخند وويل: بخښنه؟ ستا پر بخښني غوښتلو باندی ايا کوم شئ سميږی؟
- پوهيږم چې نه سم کيږی خو ... خو باور وکړه زه مجبور وم.

ketabton.com - The Digital Library

عزیزی په همغه بې رحم لهجه وویل: د څه مجبور برهان؟هـــا؟ د څه مرګ مجبور ویې؟؟

کوښښ مې کاوه د خبرو له لارې عزیزی ارام کړم خو لا خوله مې خبرو ته نه وه جوړه کړې چې هغه په غوسه ناک لهجه وویل: ما ته اصلاً دا خبره مهم نه ده چې تا و دي خنزیر ته زما د شرکت اطلاعات ورکړې، ما ته زور یوازې په دې خبره راځې چې ما پر تا باور درلود او تا زما باور خراب کړو، هغه هم د دې رزیل د څو روپو پخاطر ...

د عزیزی په دې خبره سترګي مې د حیرت خلاصي شوې د شرکت اطلاعات؟ یعنې عزیزی فکر کوی زه د احمدزی جاسوس یم نه ده پولیسانو؟ د احمدزی خواته مې وکتل باور مې نه راتلو چې دا منحوس دې دومره هوښیار اوسیږی یعنې احمدزی عزیزی ته نه دی ویلې چې هغه اصل کې د پولیسانو جاسوسان د عزیزی

ketabton.com - The Digital Library

شرکت ته استول نه خپل؟ یعنې دا روباه مکار عزیزی ته ویلې چې ما جاسوسان دراستول؟

په دی فکر د امید روښنايي مې په بدن کې خپره شوه او په تلوار مې وویل: قسم درته اخلم عزیزی .. پخدای باور وکړه اول کې منم چې د ده په خبره او د ده په واسطه ستا شرکت ته رانونتلم خو قسم پر خدای چې ما ستا جاسوسي ده ته نه ده کړی، که زما خبره نه مني د ده څخه پوښتنه وکړه ما دا څو میاشتو کې ستا او ستا د شرکت هیڅ خبره احمدزی ته نه ده کړې قسم دی.

زما په هر خبره د عزیزی د سترګو نظر بدل کیدو، داسې لکه چې زما خبرو ګنګس او دوه زړه کړی وی؟ کله چې د هغه دوه زړه توب مې ولید نو یو دوه نور قسم مې هم واخیستل البته د دروغو قسم نه وو دا رښتیا وو ما د احمدزی لپاره جاسوسي نه کول ما د پولیسانو لپاره جاسوسي کول ..

ketabton.com - The Digital Library

عزیزی یو ځل بیا زما ګریوان خوشې کړو او غوښتل یې یو بیا د هغه بدبخت احمدزی خواته لاړ شي او زما د خبری رښتیا او دروغ راڅرګند کړې چې ناساپه دروازه په کلک خلاصه شوه او د هغه شپې پشان ارسلان په وېره او تلوار وویل: مشره ... مشره الفا ... الفا ټول کور محاصره کړی ..

عزیزی په ګنګس انداز وویل: څه؟ د څه لپاره؟ هغه دلته څه غواړی؟
ارسلان داسې حال کې چې د وېرې څخه یې ژر،ژر لاړی تېر کول ویې ویل: نه ... نه پوهېږم خو د خیر خبره نه ده.
عزیزی- هغه نو څنګه؟
ارسلان په بند،بند ژبه وویل: هغه ... هغه مشره فکر کوم غفا... غفار ... اصل کې د الفا جاسوس وو هغه احمدزی زما په ګیر راکړو او ویې ویل چې د مشر په ګیر یې ورکړه، هغه له قصد مور دلته راټول کړو.. هغه ... هغه مور په لومه کې واچولو ..

ketabton.com - The Digital Library

عزیزی څو شیبې په چوپتیا کې ارسلان ته وکتل خو ناساپه خپل تومانچه یې راوخیستل او مخکې له دی چې ارسلان کوم څه ووایې یا کوم حرکت وکړې هغه یې د دواړو وریځو منځ کې په سر وویشت ...په بیحد سرعت وینه وپریدل او ارسلان پر ځمکه راوولید ...

دومره هغه صحنه وحشتناک وه چې بیان کولای نشم ..
عزیزی- کوم بیعقل حیوان چې خپل مالک د مرګ په لومه کې اچوی حق یې مرګ دی ...

د دی خبری سره سم تومانچه یې بیا راپورته کړل بې اختیاره څو ګام شاته لاړم، په تمه وم چې دویم د مرمۍ ټک زما په تندی اوسیږی، خو یو ځل بیا په نهایت حیرت کې د عزیزی د مرمۍ نښه پر احمدزی ولګیدل او خلاص .. بیا په تلوار زما خواته چې د ډېر وېرې څخه مې لاس او پښې جام پاتي شوی وه راغلو له اوږی ونیولم او د ځان پسې د کور د دروازی خواته کش کړم، خو همدا چې دروازه یې خلاصه کړه د دواړو

ketabton.com - The Digital Library

نظر د هغه شپي پشان په مسلحه کسانو ولګيد چې د سرک څخه د کور پخوا راروان وه د هغه په ليدو عزيزی بيرته شاته راغلو او په غوسه يې وويل: لعنت دی وی پر تا حرمو*ی دومره ژر کوم رزيل خبر در ورسو؟

نه پوهېدم چې د کوم خبر په اره وايې؟ خو دومره پوه شوم چې د خبرو مخاطب يې الفا دی، بيحد ګنګس وم، عزيزی په کش کولو د حويلې بل کونج ته ويورېلم کوچنې خام ديوال وو عزيزی سر پورته کړو او د هغه شاوخوا يې سم صحيح وکتل او بيا زما خواته راښکته شو او ويې ويل: ما ته وګوره برهان ديخوا ته يوازی دوه نفر دی چې هغه هم ديوال ته نږدې نه دي، مطلب يوازيني د ژغورلو لاره مو همدا ده. لومړی زه پورته کيږم او هغه دواړه کسان د لارۍ څخه لری کوم ...

د هغه وروسته تا ته غږ کوم تر څو راپورته شئ او بيا دواړه په ګډه د دی ځای څخه تښتو، خو دا فکر مه کوه

ketabton.com - The Digital Library

چې ستا جلبازی مې لیاده وتلې ستا حساب هم کوم
خو اوس نه په وخت یې اوس یوازی باید کوښښ
وکړو چې د دی ځای ژوند لاړشو سمده؟

که څه هم عزیزی وګواښولم خو سر مې د "سمده" په
توګه وخوځاوه د الفا سره د پاتي کیدول څخه ښه
خبره د عزیزی سره تښتیدل وه، عزیزی که وغواړی مړ
مې کړی نو شاید لږ آسانه مرګ راکړی خو الفا؟؟

عزیزی چې زما تایید ولید نو پخندا یې زما په
ویښتیانو لاس تېر کړو او داسی حال کې چې د دیوال
څخه پورته کیدو کرار یې وویل: مه وېرېږه برهان نه
پرېږدم دا ځل دې څوک راڅخه ووژني، دا ځل تا ته تر
رسیدلو مخکې باید زما د جسد تېر شې ...

عزیزی دا خبره وکړل او بیا بغیر له دی چې ما کوم
خبری ته پرېږدی په یو جست له دیوال پورته شو او
هغه بلخوا ته ښکته شو، د هغه د ښکته کیدلو سره سم
څو د مرمۍ ټکونه پورته شول د مرمۍ د ټک سره سم

ketabton.com - The Digital Library

د کلا دروازه مې ولیدل چې په تلوار خلاصه شول او ځو مسلحه کسان ورځخه کور ته راننوتل،په تلوار مې خپل تومانچې ته لاس کړو خو لعنت دی وی تومانچه مې موټر کې پاتي کړی وه، ځان مې د دیوال کونج ته ښه جوخت کړو ..

مسلحه کسانو ګمان وکړو چې موږ کوټه کې یو ځکه ټول بغیر له دی چې دیخوا راوګوری هغه خواته وځغاستل د ځو شیبو وروسته د دیوال د هغه خوا مې د عزیزی کرار غږ واورید او د لومړی ځل لپاره مې ګمان وکړو چې د عزیزی غږ د ژغورنکي ملایکي پشان دی.

عزیزی- برهان؟! د دیوال څخه راپورته شوه منطقه امن ده.

په تلوار د دیوال خواته لاړم دیوال لږ جګ وو او له بلخوا زه د عزیزی پشان دومره ماهر نه وم چې د دیوال څخه په اساني پورته شم،څو ځل مې کوښښ

ketabton.com - The Digital Library

وکړو خو ونه توانیدم، د ډېر وېرې څخه ژړا راغلې وه چې عزیزی بیا راغږ کړل.

عزیزی- ولې دومره وخت تېروې برهان؟ ژر کوه کنه د دې رزیلانو فکر دیخوا کیږی.
- نشم کولای، د .. دیوال لوړ دی.

نه پوهېږم عزیزی زما په غږ کې څه احساس کړل چې په کراره یې وویل: سمده، کوم خبره نشته زه اوس خپل درځم یو دقه ..
په تلوار مې دوه سترګې د دیوال خواته نیولې وه چې د څو شیبو وروسته عزیزی مې ولید چې د دیوال په سر راپورته شو او خپل لاس یې زما خواته ونیو ما هم وخت تېر نکړو او په تلوار مې د هغه لاس ونیو، کله چې پورته یې کش کولم نو د عزیزی تندی مې ولید چې د درد څخه تروش شو او "اخ" یې له خولې ووت ..

ketabton.com - The Digital Library

همدا چې د دیوال سر ته ورسیدم یو مسلح کس له کور
راووت او پر موږ یې نظر ولګید همدا چې موږ یې
ولیدو نو خوله یې خلاصه کړه ترڅو خپل ملګرو ته
خبر ورکړی خو د څه ویلو مخکې د عزیزی مرمۍ په
خیټه کې ولګیدل او یوازی د درد چغه یې اسمان ته
پورته شوه، د هغه کس د غورځیدلو سره سم عزیزی په
یو جست د دیوال څخه جمپ واچوا، او زه هم دومره
د ماحول څخه په وېره کې وم چې بغیر له دی چې
وګورم د ځمکې فاصله د دیوال سره څومره ده جمپ
مې واچو ..

لکه چې فاصله یې یو څه ډېر وه؟ ځکه پښه مې په
درد شول، خو بغیر له دی چې خپل د پښې درد ته کوم
توجه وکړم په ځغاستو شوم عزیزی هم تومانچه پر
لاس زما په څو قدمې کی راځغاست، تر څو متری
یوازی دښته وه او هیڅ نه ښکاریدل خو د دیرش،پنځه
دیرش مترو وروسته یو څو کورونه څنګ په څنګ اباد
وه عزیزی هغه خواته په لاس اشاره وکړل او په ستمي

ketabton.com - The Digital Library

يې وویل: تر هغه کورنو باید لاړشو شاید موټر یا کوم بل څه ولری ترڅو د دی ځای لاړشو، شابه برهان تیز شه.

زه بیحد تېز تلم خو عزیزی کرار راځغاست د څو متره تګ وروسته کله چې له کور لږ لری شو د هغه تلل نور هم کرار شول او ناساپه ودرېدو، د هغه په درېدو مجبور زه هم ودریدم او خواته یې ورغلم.

- څه شوی عزیزی؟ ولې حرکت نه کوی؟
عزیزی په ستمی کولو زما خواته وکتل او خپل لاس یې د اوږی څخه لری کړو او تازه ما د هغه زخمې اوږې ته پام شو؟ په ورخطای خوا ته ورغلم لکه چې د جنګ کولو وخت کې مرمی خوړلی وه؟ په تلوار مې اوږه ورڅخه ونیول.

- ولې دی اول و نه ویل چې زخمي شوی یی؟
عزیزی- فکر مې نه کوو چې دومره خطرناک زخم به اوسیږی، خو اوس چې درد او وینه تلل یې بیحد ډېر

ketabton.com - The Digital Library

شوی نو فکر کوم د زړه کوم رګ به یې د ځان سره شکولې وی ځکه سم ساه نشم اخیستي.

د عزیزی په هر خبره زما د زړه درزا پورته کیدل، شاته مې وکتل د کور ښخه دومره نه وو راغلې هغه کسان زموږ په څو متری کې وه که داسې دربدلې وایې، نو هغوي ضرور رارسیدل عزیزی ته مې اوږه ورکړل او ومې ویل: کوم ستونزه نشته باید تر همدی کورونو لاړشو تر دی ځای تللې شی؟

عزیزی داسې حال کې چې خپل اوږه یې زما له لاسه خوشې کول ویې ویل: نشم تلې نور یو ګام لا نشم اخیستي برهان ... ته لاړشه ...
په تلوار مې وویل: نه ... امکان نلری زه تا دلته د دومره کسانو منځ کې یوازی نشم پریخودلې ..

عزیزی داسی حال کې چې د درد ښخه یې مخ تک سور شوی وو کرار وخندل او ویې ویل: لیاده مه باسه برهان ته یو جاسوس یې، تا غوښتل ما پر احمدزی

ketabton.com - The Digital Library

ووژني نو اوس ضرورت نشته زما لپاره همدردی وکړی، ورځه خپل ځان وژغوره او د تل لپاره د دی منحوس لوبي څخه ووځه او یو ښه ژوند پیل کړه ما ...(عزیزی په درد باندی خپل د خولې لاړی تیر کړل او ویې ویل: ما د الفا ټول طلا غلا کړی (د هغه په دی خبره سترګي مې د حیرت خلاصي پاتي شول چې هغه په نرم خندا وویل: هغه زما حق وو هغه ... هغه ما خپل په پیسو اخیستی وه خو ...

خو هغه حرمو*ی بوډا ورباندی قبضه واچول ما هم خپل حق ورڅخه واخیست ... ما ټول طلا په *** کې پټ کړی هلته یو غټ د سیبانو درخت ده د هغه راسته خواته څلور متر د ځمکې لاندی، درې تن طلا ده ... اوس هم څه لاړشه ... هغه طلا وباسه او یو ښه ژوند پیل کړه ... همغه ژوند چې تل مو آرمان ورڅخه درلود ..

غوښتل مې انکار وکړم چې عزیزی خپل په جوړ لاس لځان څخه لیری ټیله کړم او خپل تومانچه یې د هغه

ketabton.com - The Digital Library

مسلحه کسانو خواته ونیول چې اوس زموږ څو متری ته رارسیدلې وه، عزیزی څو ټک وکړه او په نهایت حیرت کې یو ټک یې هم په غلط ولاړ نه!؟ ټول یې په مسلحه کسانو ولګید او د هغه سره سم یې یو ځل بیا ما ته د مرمۍ په شور ماشور کې راچغه کړل: وایم لاړشه و تښته هلـــه ...

دومره په کلک او غوسه یې وویل چې بې اختیار ورڅخه څو ګام شاته شوم، او بیا ناساپه په ځغاستو شوم، ځغاستلم او شاته مې د عزیزی پسې کتل چې تراوسه یې بزی کول خو عجیب وه هغه مسلحه کسانو د تومانچې څخه استعمال نه کوو لکه چې غوښتل یی عزیزی ژوندی تر الفا ورسوی؟! هو نو د طلاو د ځای معلومات یوازی عزیزی ته وو؟

طاها فکر وکړه .. همدا یې وخت دی عزیزی، الفبا او د هغه ټول سپي همدلته راټول شوی همدا یې فرصت دی چې ټول ونیسو؟! په دی فکر په تلوار مې د ځغاستلو

ketabton.com - The Digital Library

وخت کې بوډا ته زنګ ووهو همدا چې ځواب یې راکړو خبرې ته مې پرېنخود او په ساه،ساه او ستمي مې ووېل: الفا ... الفا دلته راغلې، خپل د ډېول ډلې سره ... عزیزی هم همدلته دی ... د دواړو جګړه ده عزیزی زخمي دی ... که غواړې ... الفا او د هغه ډېول ډله په یو ځل راونیسي نو همدا یې وخت دی.

بوډا په تلوار ووېل: چیرته؟؟ ته چیرته یې طاها؟ او هغوی چیرته دی؟ ادرس دی ووایه ..

په تلوار مې د هغه ځای ادرس ووېلو چې بوډا ووېل: ته ځان یو سم ځای پټ کړه، موږ نیم ساعت کې هلته در رسیږو البته زموږ راتګ شاید لږ وخت ونیسي،زه د هغه منطقې د پولیس امر سره خبرې کوم ترڅو کمکي کسان زموږ د راتګ مخکې واستوی همدا طلايي شانس دی الفا او عزیزی باید همدا نن راونیسو .. ته یو امن ځای ته لاړ شه ...

ketabton.com - The Digital Library

د سمده پر ویلو مې موبایل بند کړو او نور هم ګامونه مې چټک کړل چې نظر مې خپل د ځان څخه په څو متره لرې کې په یو نفر ولګید!؟ تک تور کالې اچولې وه؟ مخ یې نه ښکاریدو او داسې وو ته وا په هوا کې چې ولاړ وی نه پر ځمکه؟ په همدی یو نظر پوه شوم چې انسان نه دی؟ اه لعنت دی زما په شانس او طالع وی ... په دی اخ او ډب کې دا یو پیری کم وو؟ څنګه چې هغه کوږ مغزی زما خواته راکتل پوهیدم چې دښمن پیری دی نه کوم دوست؟!

زړه کې مې د ځان سره وویل چې همداسې پلنګي په غوسه په پیری باندی لاړشه او درې ورې کړه پدرلعنت، خو همدا چې یو ګام مې د هغه خواته کیخود او د هغه سایه لا پسې غټ شوه نو د ځان سره مې وویل: بچي طاها دومره غیرت هم ښه شئ نه دی، بهتره به وی چې وتښتې ... په دی فکر مخ مې بیرته د عزیزی پخوا کړو او الفرار عزیـــــــــزی ...

ketabton.com - The Digital Library

ډېر ژر په کوم لاره چې راغلې وم بیرته وګرځېدم، لعنت دې وی .. زما په نظر د انسانانو د لاس ښوېه،ښوېه کیدل او مړ کیدل غوره دی له دی چې د یو پیری په لاس ووژل شې د هغوي وهل ما لیدلې ... کافران داسې ګوزار کوی چې د هر ټک سره د مرګ غوښتنه کوی، له بلخوا زړه مې ویل باید عزیزی وژغورم هغه زما له لاسه راګیر شو، که زه نه وایې هغه په آساني تښتیدلې شو، زه نه باید د نیمي لاری ملګری شم د پیری داسې په دی حساس وخت کې راتلل شاید بې حکمت ونه اوسیږی؟

خو عزیزی خو زما ملګری نه دی؟ اصلاً که لاړ هم شم نو څه کار زما له لاسه کیږی؟ خو د تیښتي لاره هم بنده ده څه وکړم؟ پورته آسمان خواته مې وکتل چې وریځې راټول شول او میده،میده باران په وریدو شو، خدایه څه وکړم؟ کوم خوا لاړشم؟ سترګي مې کلک یو پر بل وتړل کله چې خلاص مې کړل نو زړه کې مې نور کوم شک نه وو، په کرار ګامونو خپل د لومړۍ ځای

ketabton.com - The Digital Library

خواته روان شوم دلته ځای،ځاې ځیني غټي ډبرى وه دومره وه چې یو کس یې شاته پټ کیدلې شو ..

کله چې خپل پخواني ځای ته ورسیدم په کوم ځاې کې چې عزیزی مې پریخودلې وو نو د هغه ځای په څو متر لرې کې د یو ډبرې شاته مې ځان پټ کړو، عزیزی مې لیدو چې پر ځمکه پروت وو،کرار ستمي کاوه او له دی څخه ښکاریده چې لا ژوندی دی، درې کسان یې و سر ته ولاړ وه او یو نفر په موبایل کې خبری کول، لکه چې د الفا راتګ ته په تمه وه؟ د موبایل خلاصیدو وروسته هغه نفر د عزیزی خوا ته راغلو عزیزی په لغته باندی ووهه چې د هغه د درد څخه ډک غږ پورته شو خو سړی کوم رحم ونکړو او دا ځل یې د ویښتیانو څخه راکش کړو او ویې ویل:

– دومره ژر مه مړ کیږه خنزیره .. ته باید د مشر تر راتلو ژوندی پاتي شې، هغه ته باید د طلاو ځای وښایي

ketabton.com - The Digital Library

او بخښنه ورځخه وغواړي د هغه وروسته شاید درباندې ورحمېږم او مړ دی کړم ..

صحیح ګمان مې کړې وو، هغوي غوښتل عزیزی ژوندی الفا ته تسلیم کړې، زړه مې غوښتل سترګي وتړم او ویده شم او کله چې راویښ شم نو خپل په کور کې د اقرا او محمد څنګ کې اوسیږم، او دا ټول کارونه او خبری یو خوب اوسیږی، څو ورځې مخکې مې د اقرا سره خبری وکړل پخپل ښه وه خو ویل یې محمد لږ مریض دی ما ورته وویل ډاکتر ته یې ویسه خو هغې ویل دا څو میاشتي ستا پسي زړه اچولې او دا ټول مرضتیا د زړه تنګي له لاسه ده، ما ورته قول ورکړو چې راروان یو دوه میاشتو کې درځم او هغه څومره خوشحاله شوی وه زما په خبره ..

سترګي مې خلاصې کړل او "آه" مې له سیني ووت، زه باید ژوندی پاتي شم خو دلته دربېدل او د عزیزی مرګ لیدل هم بیغرتي ده، عزیزی که هرڅومره بد وی ما ته

ketabton.com - The Digital Library

يې کوم شر نه دی رارسولې، هغه نه باید د هغه منحوس الفا له لاسه مړ شې ... خو څه وکړم؟ د هغوی سره وسلې دی او زما سره هېڅ نشته؟ د څو شیبو وروسته د هغه درې کسانو څخه یو کس وویل: تاسو دواړه همدلته پاتې شې زه ځم زخمیان تر موټر وړم، مشر ډېر وخت نه تېروې همدا چې راشې په دوه دقیقو کې د دی رزیل د خولې څخه معلومات اخلې او ځې ..

د هغه خبره هغه دوه نورو تایید کړل چې هغه هم د کور پخوا روان شو، اوس دوه نفر مسلحه کسان د عزیزی سر ته ولاړ وه باید یو کار مې کړې وایې، د عزیزی خبره مې ذهن ته راغلل چې یوه ورځ یې د ورزش کولو حال کې راته وویل:

– پوهېږې برهان! د هوسۍ سرعت په ساعت کې90 کیلومیټره دی، په داسې حال کې چې د زمري ده په ساعت کې 48 کیلومیټره، په دې دومره لوی توپیر پوهېږې ولې تل هوسۍ د زمري د پنجو ښکار کیږی؟

ketabton.com - The Digital Library

ځکه چې هوسۍ هر کله زمری خپل پسې شا ته وګوري نو د ځان بچولو لپاره منډه واخلي، د هغې په زړۀ کې دا پوخ یقین د اول څخه جوړ شوي چې زمری به یې هرو مرو رانیسي، نو ځکه د اول ځان د زمري پر وړاندې ناوسه او ناتوانه احساسوي چې ګني ځان ساتل ترې ناشونی کار دی ..

د نۀ خوندیتوب همدا وېره هوسۍ دې ته په وار وار اړباسي چې شاته وګوري، تر څو د دې او زمري تر منځ فاصله څومره ده؟ د وېرې په حالت کې دا فکر د هوسۍ پر سرعت اثر اچوي بس په همدې حال کې زمری ورنږدې کیږی او هغه د تیرو پنجو ښکار کوی ..

که هوسۍ خپل وېره لمینځه ویسي او هره شیبه شاته ونګوری نو زمری به هیڅکله دا ونه نیسې، همداسې ځیني انسانان هم د ستونزو او سختیو پر وړاندې د هوسیو غوندې دي؛ خو که چېرې له خپل توان و طاقت نه خبر شی، هیڅکله به مشکلات ورباندی غلبه ونکړې،

ketabton.com - The Digital Library

زه طاقت لرم؟ هو زه يې لرم ما هغه درې نفر غله ووهل، ما فهيم تر مرګ ووهو، نو زه کولای شم دا کسان هم ووهم بس يوازی بايد لږ د هوښيارتيا څخه کار واخلم هو همدغه ده ...

ژوند کې بايد خطر په سر واخيستل شي، ما لومړۍ ځل دې لوبې ته په قدم ايښودلو سره خطر په سر اخيستې وو، يو ځل بيا بايد خطر په سر واخلم، هغه نفر يو ځل بيا د عزيزی سر ته کښيناست د هغه ويښتيان يې کش کړل او ويې ويل: په څه حال يې عزيزی؟ عمر کېدی ګمان هم شايد نه وايې کړی چې داسې زما د پښو لاندی به شې کنه؟

نور صبر جايز نه وو د ځمکې له سر مې دوه غټ زدنې ډبرې راپورته کړل او د هغه دوه کسانو خواته په بيحد کرار قدمونو روان شوم، د باران څاڅکې هم زما مرسته کوونکې وه ځکه د هغه په وربدو زما د پښو غږ دومره نه اوريدل کيدی، کله چې د شالخوا په يو مترې کې

ketabton.com - The Digital Library

هغوي ته نږدی شوم نو د عزيزی کرار غږ مې واورېد چې هغه کس ته کوم چې د ده ويښتيان يې نيولې وه وويل: ښه يم حرمو*ي، دا د دنيا قانون دی غښتلې سړی تل د بيغرت او نامرد کس په لاس وژل کيږی، که د شالخوا راغلې نه وايې پلار دی لا زه نشوم راګير کولای، خوشحال اوسيږه چې عزيزی دی رانيولې ...

هغه سړی بغير له دی چې د عزيزی خبرو ته کوم ارزښت ورکړی په کټ،کټ پخندا شو او د عزيزی ويښتيان يې لاپسي کش کړل او ويې ويل: افسوس چې مشر ته ستا ژبه پکار ده کنه همدلته مې درته پرې کول ترڅو نور هيڅکله داسې اپلاتي ونه وايې ...

نظر مې د هغه سړي په لاس وو چې د عزيزی ويښتيان يې کش کول، هغه حق نه درلود د عزيزی سره داسې رفتار وکړې، عزيزی که هر څومره بد کرداره او رزيل انسان اوسيږی بيا هم په دی کسانو يې زر ځله شرف درلود، غاښونه مې يو پر بل وچيچل بايد د هغه نفر پر

ketabton.com - The Digital Library

خوا حمله وکړم کوم چې بې غم ولاړ دی او د دی صحني تماشا کوی، باید لومړۍ هغه په ډبر په سر ووهم د هغه وروسته اسلحه یې راوخلم او کوم کس چې عزیزی د ویښتیانو څخه نیولې هغه په مرمۍ ووهم، هو همدا بهترینه پلان دی که څه هم خطر پکې ډېر دی خو بله چاره نشته ..

خو همدا چې یو بل ګام مې واخیست د هغه ولاړ کس راپام شو، ما هم وخت ضایع نکړو او په بیحد تلوار مې ډبره ورباندی وار کړل دومره په تېزی مې ګوزار وکړو چې هغه هېڅ پوه نشو چې د کوم خوا یې ډب وخوړو؟ د هغه د ځمکې ولېدلو او چغې وهلو سره سم کوم کس چې عزیزی د ویښتیانو څخه نیولې وو په تلوار زما خواته راپورته شو او تومانچه یې زما خواته ونیول، زړه مې د وېرې څخه ودرېد ... اوس څه وکړم؟

خو د هغه د ټک کولو مخکې عزیزی په همغه زخمي حال ځان لږ د ځمکې څخه راپورته کړو او خپل په ټول

ketabton.com - The Digital Library

پاتې زور باندې هغه سړي په سر ووهو .. دومره کلک يې ووهو چې نه يوازې د هغه کس بلکې د عزيزی د درد غږ هم اسمان ته پورته شو .. او زما مغزو هم هغه شيبه يو حکم راکړو ...د هغه اولې نفر خواته په منډه شوم تومانچه مې ورڅخه راوخيستل، هغه تر اوسه خپل مات شوی سر په لاسونو کې نيولې وو او له درد څخه يې ستمي کاوه، لکه چې بيحد مې کلک په ډبری ويشتلې وو؟

همدا چې تومانچه مې راوخيسته نو صبر مې ونکړو يو بل کلک جانانه لغت مې هم په سر ورکړل او بيا مې تومانچه د هغه کس پخوا ونيول کوم چې د عزيزی سر ته ناست وو او خپل پوزه يې د درد څخه نيولې وه ...

- تومانچه دې زما خواته راګوزار کړه هله .. شابه ...

زما په غږ نه يوازی هغه کس بلکې عزيزی هم راوکتل، د عزيزی ټول مخ پر وينو لړلې وو او له ورايه ښکاريدل چې بيحد درد لری خو بيا هم زما په ليدو يې نری

ketabton.com - The Digital Library

مسکا پر شونډو راغله! لکه چې زما په راتګ خوشحاله شوی وو؟

د عزیزی ځخه مې نظر واخیست او بیا مې پر هغه کس چغه کړل: وایم تومانچه دې دیخوا ګوزار کړه هله ...

خو هغه زما په خبری هېڅ غوږ نه نیوې، ته وا زه ورسره ټوکې کوم؟ پوهېدم چې هغه ولې داسې کار کوی، هغه غوښتل وخت تېر کړی ترڅو د هغه تللې ملګری یا هم الفا راورسیږی ... خو بیحد په غلط فهمې کیدي که فکر کوی زه به د ده په دی لومه کې و ولیږم .. دریم ځل مې ګواښ ونکړو او د هغه لاس ته په کوم کې چې تومانچه وه نښه برابره کړه خو د ټک کولو مخکې د عزیزی کراره اواز مې تر غوږ شو چې ویې ویل: سر یې په نښه کړه برهان ...ســر ...

نه پوهېږم ولې خو د هغه خبره مې ومنل نښه مې د هغه کس سر ته ونیول او خپل ټول جرئت مې راټول

ketabton.com - The Digital Library

کړو او ګوزار مې وکړو،خو په بیحد حیرت کې د
تومانچې مرمۍ مې د هغه کس د سر لځایه د هغه په
لاس ولګید؟؟ همدا چې هغه نفر په درد باندی چغه
کړل او وسله یې واچول وخت مې ضایع نکړو یو بل
مرمۍ مې دا بل کس پر پښه وویشت چې اوس لړ پر
خود راغلې وو او غوښتل یې پر ما د شالخوا حمله
واچوي، کله چې د دواړو کسانو د ناتوانې او حملې
کولو څخه مې زړه ډاډمن شو نو د عزیزی خواته مې
منډه کړل ...

لومړې مې د هغه بل کس تومانچه راوخیستل او بیا
مې کوښښ وکړو ترڅو عزیزی له ځمکې راپورته کړم،
خو عزیزی حالت دومره خراب وو چې حد یې نه
درلود، بیخې پر پښو نشو دریدلې او دا کار زه ورخطا
کولم د دوي کسان په همدی شاخوا وه او سل په سل
ډاډمن وم چې د مرمۍ ټک یې اوریدلې او اوس دیخوا
رارسیږی.

ketabton.com - The Digital Library

- عزیزی! زما خواته وګوره موږ باید له دی ځای ژر تر ژره لاړشو، نو شابه زما اوږه ونیسه او راپورته شه ..

خو عزیزی لکه چې ګنګس وو او نه پوهېدی چې څه حال کیدی؟ په دردمند خندا یې وویل: ته زما لپاره راغلې برهـــان؟

دومره د هغه کسانو د راتګ څخه په اندیښني کې وم چې په غوسه مې وویل: نه تا په څه مرګ وهم، لاره کې پیری راته کمین نیولې وو مجبور شوم ستا خواته راشم اوس هم د هندی فلمونو ډیالوګونه پرېږده او حرکت وکړه.

په تمه وم په دی خبری مې غوسه شې خو هغه پخندا شو او ویې ویل: ښه ده چې پېری دی مخه ونیول، شاید باور ونکړې خو اخری آرمان مې همدا وو چې د مرګ څخه یو ځل مخکې تا ووینم وروره ...

ketabton.com - The Digital Library

بې اختیاره مې غوږونه تېز شول ده څه وویل؟ ورور؟!
یعنې برهان د ده ورور وو؟ نه که ورور یې وایې جنرال
دوي پوهیدل، بوډا ویل عزیزی کوم کورنۍ نلری، هغه
ویل عزیزی د ماشومتوب څخه په یو یتیم خانه کې
لوی شوی وو، د هغه پلار او مور نه دی معلوم ځکه تل
ورته خلکو حرمو*ي ویل ..؟!

په کلک مې سر وخوځاوه اوس د دي فکرونو وخت نه
دي، باید ژر تر ژر د دې ځاې وتښتو، داسې حال کې
چې عزیزی مې د ځان پسې کش کاوه ومې ویل: ته نه
مړ کیږی عزیزی، نو ښه به دا وې چې بیځایه اپلاتي
ونه وایې ..

یو څو متر چې د هغه ځایه لرې شو عزیزی بیخي د
خبرو کولو څخه لا وولید او دا کار یې زه ورخطا کړم،
بې هوښ کیدل هغه هم په دی دومره زخمونو سره د
مرګ خطر ډېر کوو او ما نه غوښتل هغه مړ شې ..
اوس خو بیخې مې د هغه مرګ نه غوښت .. ما دومره

ketabton.com - The Digital Library

خطر د دې لپاره په غاړه نه واخیستې چې اخر کې د هغه جسد لځان سره کش کړم ...

- هې ...عزیزی زما خواته وګوره، ته نه باید بې هوښ شې، شابه سترګې دی خلاصې کړه، ما دومره زحمت د دې لپاره نه دې ویستلې چې ستا جسد لځان سره کش کړم شابه په هوښ راشه ...

زما دومره خبرو ته عزیزی یو ځواب لا رانکړو، لعنت دی وی لکه چې د رښتیا بې هوښ شوی وو؟ نور مې عزیزی نشو ورلې، له یو خوا وزن یې پر ما زیات وو او له بلخوا الفا او د هغه سپي رارسیدلې وه، که حرکت مو کړی وایې نو معلومیدو باید همدلته یو ځای پټ شوی وایې او د څو دقیقو لپاره مې مقاومت کړې وایې، پولیسان نږدی وه، عزیزی مې د هغه ډبری خوا ته کش کړو د کوم شاته چې څو دقیقې مخکې پټ وم، هغه مې په ډبرې تکیه کړو او خپل یې مخ ته

ketabton.com - The Digital Library

کښیناستلم لعنت دی وی د اوړی د زخم څخه یې بیحد وینه بهېدل ...

خپل جیبونو ته مې لاس کړو یو څو دسمالونه راسره وه هغه مې د عزیزی د اوړي پر زخم کیخود، عمر کې مې ګمان لا نه کوو چې زه دې یوه ورځ د یو خلافکار کس د ژغورلو لپاره ځان مرګ ته ورکړم، رښتیا چې هم نړۍ عجیب ده، یوه ورځ غټ ترینه آرمان مې دا وو چې پخپل لاسونو عزیزی ووژنم، خو اوس مې خپل ټول کوښښ کاوه ترڅو هغه ژوندی وساتم.

څو ځله کرار مې پر مخ ووهو او ورباندی غږ مې کړل: عزیزی ... زما غږ اوری؟ سترګي دی خلاصي کړه ..

زما پر غږ د هغه سترګي نیم کش خلاصې شول، خو غوښتل یې بیرته یې وتړی چې په تلوار مې وویل: نه .. نه مه بې هوښ کیږه .. ما ته وګوره .. تا مګر ونه ویل باید دواړه یوځای وتښتو؟ ها؟ تا مګر ونه ویل چې زما سره حساب او کتاب لری؟ تخو نغواړی خپل

ketabton.com - The Digital Library

خبره بدل کړی؟ هوم؟ تخو نغواړې بې قول انسان شې؟ کنه؟ نو شابه سترګي دی خلاصی کړه.

د هر لاری څخه مې کار اخیست ترڅو عزیزی پر هوښ وساتم، او همغه حال کې مې یو نظر د الفا او د هغه کسانو خوا ته وو، رزیل د یو فوج سره راغلې وو بیحد ډېر کسان وه ورسره هغه منحوس غفار هم ورسره وو، باور مې نه کیدو دا نو څومره د لسټونې مار وو؟! یو انسان څنګه تر دی حد رزیل کیدلې شې؟ الفا خپل د هغه دوه کسانو سر ته ناست و کوم چې ما زخمیان کړې وه، کاش وژلې مې وایې شاید د هغوي په مرګ زموږ پسې نور نه وایې ګرځېدلې، خو اوس پوهیدم چې زموږ پسې دیخو راځې او همغسې هم وشول ...

څلور پنځه کسان د څو شیبو وروسته دیخوا را په ځغاستلو شول، په غوسه مې خپل تومانچه راوخیستل باید تر اخری ثاني انتظار وکړم، کله چې ښه رانږدی شول د هغه وروسته ټک وکړم زما نښه خراب ده، که

ketabton.com - The Digital Library

هغه دقه د عزیزی په خبره مې نه وایې کړی او د سر لځایه مې د هغه کس لاس په نښه کړی وایې نو سل په سل ډاډمن وم چې د هغه کس لخایه به مې عزیزی ویشتلې وایې؟! عزیزی زما د خراب نښه نیولو څخه لکه چې خبر وو چې ویې ویل سر یې په نښه کړه ..

څلور مرمۍ په یو تومانچه کې وه او درې په بل کې، باید هر ټک مې په بیحد احتیاط کړی وایې همدی کش، مکش کې مې موبایل هم راوخیست بوډا څو ځله زنګ وهلې وو خو ځکه چې موبایل مې په سایلنټ حالت کې وو نو غږ مې نه و ورڅخه اوریدلي په تلوار مې راوخیست او زنګ مې ورپسې ووهو.

- الو..

بوډا- الو طاها ښه یې؟ ولې موبایل ته ځواب نه راکوی؟

- ښه یم خو شاید ډیر ښه پاتی نشم ...

بوډا- څه؟ مطلب دی څه دی؟ ایا ستا ځاې پیدا کړې؟

ketabton.com - The Digital Library

داسې حال کې چې دوه سترګي مې د عزيزی پريدلې رنګ ته نيولې وه ومې ويل: څه ناڅه .. ګوره الفا او د هغه کسان زما خواته راروان دی د پټ کيدلو لپاره ځای نشته د يو ډېری شاته يم که ژر راونه رسيږی فکر کوم بايد د مړو په ليست کې مې شامل کړی او يو فاتحه راپسې ووايست؟

بوډا- مه وېرېږه زموږ کسان ستاسو خواته درسيدلې شايد د سږک خواته وي، يو څو دقيقي نور هم همداسې ځان پټ وساته.

غوښتل مې ځواب ورکړم چې د الفا د يو کس غږ مې بيحد نږدی واوريد.
– هې جلال!؟ ديخوا وګوره دلته د وينو څاڅکې ډېر دی ..؟ فکر کوم همدلته چيرته پټ شـ ...

د خبری وخت مې ورنکړو موبايل مې جيب ته کړو او پر هغه کس مې ټک وکړو خو ځکه چې متاسفانه زما نښه ويشتل بيحد خراب وه،نو هسې مرمۍ مې حرامه

ketabton.com - The Digital Library

شوه او البته خپل په خراب نښه ویشتولو باندې خپل صحیح ادرس مې هم د هغوی لاس ته ورکړو، ناساپه د الفا د ټولو کسانو فکر دیخوا ته شو او راپه ځغاستو شول ای لعنت دی وی زما په دی شانس ...د الفا غږ مې د همغه لیری ځخه اوریده چې په بار،بار یې چغې وهل او ویل یې: عزیزی ژوندی غوارم .. فکر مو وی که مړ شو تاسو ټول ورسره دفن کوم ...

د هغه په دی خبره لږ مې زړه راحت شو، دوي اوس بې پروا ټک نشي کولای ځکه چې عزیزی ژوندی پکار دی؟! په دی فکر لږ زړه او جرئت مې پیدا کړو غوښتل مې هسې هوایې ډزې وکړم تر څو هغوې و وېرېږی او شاته لاړشي، غوښتل مې وخت واخلم تر څو بوډا او جنرال دوي راورسیږی، خو ځکه چې زه بیحد منحوس انسان یم نو د دویم مرمۍ ویشتلو لپاره مې لا ځان نه وو تیار کړې چې احساس مې وکړو د سینې یو خوا مې وسوځیده ... داسې ناساپه درد مې په اوږه کې وپیچل

ketabton.com - The Digital Library

شو چې بې اختیاره مې "اخ" له خولې ووت ... مرمۍ ... مرمۍ مې پر راسته اوږی خوړلې وه ..

دومره درد مې درلود چې نور حتا خپل د لاس د پورته کولو لا نه وم تومانچه پورته کول او ټک کول خو لری خبره ... فکر مې کاوه دا ځل نو ضرور مرم ..یو نظر مې د عزیزی خواته وکړو چې پر مخ یې خولې روانې وه او رنګ یې تک ژېړ پریدلې وو، روغ لاس مې خپل پر زخمي اوږې ونیو چې د الفا د کسانو غږ مې واورید.

– په مرمۍ مې وویشت ... ما وویشت ..فکر کوم نور ټک نشې کولای مخکې ورشې، عزیزی د اول هم د وار کولو نه وو دا خنزیر نه پوهیږم ناساپه د کوم خوا راپیدا شو ...؟

د هغه د غږ سره سم څلور پنځه کسان زموږ خوا ته را په منډه شول او حق د هغوی سره وو ما ځان لا نشو خوځولې، ټک کولو خو لرې، فکر مې نکو چې د مرمۍ زخم دی دومره دردونکي وی، عزیزی زما څخه ژور ټک

ketabton.com - The Digital Library

خوړلې وو خو لا هم تر څو شیبو پر پښو وو او جنګ یې کاوه ما هم ګمان کوو چې زه به هم همغسې جګړه وکولای شم خو لکه چې په غلط فهمې کې وم؟!

د عزیزی خوا ته مې ځان په بیحد زحمت کش کړو او هملته د هغه د اوږې سره مې سر په ډبره تکیه کړو اه ... لکه چې دا ځل د رښتیا،رښتیا د خط اخری پای ته ورسیدم؟! سترګي مې مخامخ د هغه لاری خواته وه کوم کې چې پیری ولاړ وو او زما د تګ مخه یې نیولې وه، که هغه پیری مې مخې ته نه وایې راغلې شاید ژغورل شوی وایې؟ د سترګو له کونج مې د عزیزی خواته وکتل او د هغه اخری خبره مې ذهن ته راغلل څومره په خوشحالۍ وویل" زما پسې راغلې وی؟" د هغه لهجه څومره هغه دقه کې خوشحاله وه؟ ته وا دا ټول نړۍ د هغه پر نوم کړۍ؟!

اه عزیزی اه ... اخر دی دواړه مرګ ته ورکړو سترګي مې کرار، کرار په پټ کیدلو وه او د هغه کسانو غږ مې

ketabton.com - The Digital Library

خپل وځنګ ته اوریدو چې یو بل ته یې ویل: ته د راسته طرف څخه لاړ شه زه د چپ طرف درځم ...

پر شونډو مې پوسخند راغلو څه جنايي پلانونه هم جوړوی رزیلان، خو ژر راشې او خبره خلاصه کړې دا دومره پلانونه جوړول نو څه معنا؟! زه خو هسې هم نور د خرپ او خروپ نه یم، عزیزی خو هم د وخت تسلیم شوی نو ولې دومره د استخاری مونځ کوي ...؟! راشې او ژر مو د دې عذاب خلاص کړې ...

احساس مې کاوه چې بدن کې مې نور هېڅ توان نشته، یوازی یو ساه مې اخیستل او بس، چې ناساپه د عزیزی خوځیدلو ته مې پام شو، لکه چې په هوښ راغي؟ لږ مې خپل سر د هغه خواته کوږ کړو او د هغه خلاصو سترګو ته مې وکتل،د څو شیبو لپاره لکه چې ګنګس وو؟ یوازی راکتل خو وروسته لکه چې پوه شو چې په څه حالت کې یو، په اندیښنې کوښښ وکړو چې پاسیږی خو لا ښور یې نه وو خوړلې چې د الفا

ketabton.com - The Digital Library

سپي راورسيدل ... د رارسيدلو سره سم يو جانانه لغت يې زما پر اوږه راکړل ..

لکه چې دا د هغه دوه نور کسانو کوم چې ما زخمي کړې وه ملګری وو چې داسې راته غوسه وو؟ دومره کلک يې ووهلم چې فکر مې کاوه د سينې هډوکې مې مات شو د درد څخه پر ځمکه ووليدم چې د عزيزی لوړ غږ مې واوريد چې په چغه يې وويل: که يو ځل بيا دی ووهو هغه پښه دی در پرې کوم او سپيانو ته يې اچوم پوه شوی حرمو*ي کنه؟

د دی څخه مخکې چې هغه دوه کسان کوم څه ووايې د الفا منحوس غږ او ورپسي مرداره قواره مې مخې ته ظاهره شول.

الفا- اووو عزيزی .. په کراره ولې دومره غوسه؟ تازه اوس خو لوبه شروع شوه او ته غوارې پای ته يې ورسوی ؟ نچ نچ، تا خو لوبي کول خوښېدل کنه؟ بيا ولې غوارې دومره ژر يې پای ته ورسوی هوم؟

ketabton.com - The Digital Library

ما دومره درد درلود چې یوازې له خدای مې غوښتل ژر تر ژره مې ساه واخلې چې بیغم شم ...

عزیزی- ستا کار زما سره دی برهــان خوشې کړه، هغه پر کوم څه نه پوهېږي، هغه خوشې کړه ... اصلا ... اصلاً راځه چې یو معامله وکړو ته برهان آزاد کړه په بدل کې زه تاته د طلاو ځای ښایم څنګه؟ خوښه دی ده؟

الفا- اوممم عجیب ده عزیزی او زارۍ؟ ته د دی هلک مخ دی خوا راوګرځوه چې وګورم دا څوک دی چې عزیزی د ژوندي پاتي کیدلو لپاره زارۍ کوی؟

د هغه د خبری سره سم همغه کس چې زه یې په لغتې وهلې وم د ویښتیانو څخه کش کړم او زما مخ یې د هغه منحوس الفا خواته کړو، سترګي مې کلک ترلې وه نه مې غوښتل زما په سترګو کې درد احساس کړې، دا کسان د درد څخه تغذیه کوی د انسانانو درد دویته

ketabton.com - The Digital Library

خوند ورکوی او ما نه غوښتل خپل د عمر اخری وختونو کې دویته داسې خوند په لاس ورکړم ...

یوازینی امید مې د بوډا د خبرو خواته وو کاش ژر را ورسیږی، البته زما په نظر په داسې شرایطو کې د هغوی رارسیدل چندان ګټور هم نه دی؟! که اوس راورسیږی سل په سل ډاډمن یم دا منحوس الفا لومړۍ مور وژني د هغه وروسته تښتي ...

الفا- عجب .. د دی څهره ما ته آشنا ښکارې لکه چې د دی ښخه مخکې مې هم کوم ځای لیدلې ...؟!

عزیزی په مات ګوډ غږ چې په بیحد ستونزه اوریدل کیدو ویې ویل: پخپل ښه پوهیږي چې په زوره زما د خولې څخه یو لفظ لا نشې ویستلې ... نو بهتره همدا ده چې معامله وکړو، ته برهان خوشې کړه په بدل کې زه درته د طلاو ځای وایم ...

ketabton.com - The Digital Library

د عزیزی په خبره الفا په کټ،کټ پخندا شو او ویې ویل: په یاد مې راغلو برهان ... برهان ... همغه ستا حرمو*ی برادر خوانده نه دی؟ همغه چې یوځای ورسره په یتیم خانه کې غټ شوی وي؟ خو هغه خو ځو کاله مخکې مړ شو کنه؟ همغه وو چې ما په زندان کې ووژو؟ هوم؟ نو دا برهان بیا ځوک دی؟ یاد د دی عزیزی؟! د هغه د ژغورلو لپاره دی هم همداسې زاری کول؟ ته ډېر بدبخت انسان یې عزیزی، ته هیڅکله خپل د ژوند ارزښتناکه ځیزونه نشې ساتلې او همدا ستا د کمزوتیا علامه ده ..

زه ښه وو چې ارمانجن خو مړ نشوم بلاخره پوه شوم دا برهان نومې کس د عزیزی څه کیدو؟! دوی دواړه په یو یتیم خانه کې غټ شوی وه، نو ځکه جنرال په دوي باندی د ورور ګمان نه وو کړی، ځکه دوي ذاتاً یو د بل ورونه نه وه بلکې زیاتر د یو ملګری پشان وه شاید زما او د زبیر پشان؟ نه د زبیر سره زما د ملګرتیا لړ وخت

ketabton.com - The Digital Library

کيږي شايد پنځه،شپږ کاله خو د دوی اړيکه ډېره ژوره ښکاريدل لکه زما او د ذوالفقار پشان؟!

هو دا مثال به ښه وی، په بيحد زور او زحمت مې سترګي خلاصې کړل او د عزيزی خواته مې وکتل په قسم سره ويلې شم چې په سترګو کې يو عجيب غم او درد پروت وو، کرار مې د شونډی لاندی وويل: وخت تېر کړه ...

ما تر اوسه د بوډا راتلو ته اميد وو، عزيزی په خبرو کولای شو د الفا وخت تېر کړی، نه پوهېږم زما په خبره پوه شو او کنه؟ خو په همغه نيولې او دردمند غږ يې وويل: حق ستا سره دی مشره ... ما هيڅکله خپل د ارزښت ناک څيزونو ساتنه په سمه توګه نه ده کړی اوس هم سل په سل ډاډمن يم چې اخری لاره زما مرګ دی خوا دا يوه غوښتنه لرم د هغه دومره خدمتونو په بدل کې ...

ketabton.com - The Digital Library

الفا اجازه ورنکړل چې عزیزی خپل خبره کامل کړی او پخندا یې وویل: اوه عزیزی لیاده مه باسه تا زما لپاره هېڅ خدمت نه دی کړی، ټول کارونه دی په جبر او زور کړی .. ته فکر کوی زه خبر نه وم چې زما شاته دی څه پلانونه جوړول؟! غوښتل دی ما پر ځمکه ووهې؟ اراده دی زما د ګروپ د خراب کیدو وه؟ خو لکه چې لیاده دی وتلې ته یوازی یو اهلې کړی حیوان یې ته زما سره د ښکر وهلو توان نلرې ...

نه پوهېږم په دومره درد او نامیدی کې ولې ناساپه د الفا په دی خبره مې خندا راغلل او په زحمت مې وویل: نه وم خبر چې ته هم حیوان یې او ښکر ولکۍ لرې؟! ههههه

زما په خبره یو دم چوپتیا خپره شوه کله چې د عزیزی خواته مې وکتل نو هغه کوښښ کاوه خپل خندا کنټرول کړی،خو لکه چې بدبختانه زما دا ټوکه په دی منحوس الفا ډېر بد ولګیدل چې په غوسه یې وویل:

ketabton.com - The Digital Library

هوم ... ښه ده ژبه لرې خنگه خوښه دی ده دا ژبه دی د یو نښې په توگه ځان سره وساتم هوم؟ ترڅو د دی وروسته هر چا که جرئت وکړو پر ما ریشخند ووهې ستا ژبه ورته د درس عبرت پشان وښایم؟!

د هغه خبری دومره گواښونکې وه چې بی اختیاره مې خپل خوله بنده کړل، عجب بد مې وکړل دا نو د ټوکو کولو وخت وو؟ سترگي مې کلک ترلې وه چې یو چا د ویښتیانو څخه کش کړم پوهیدم چې اراده یې د څه ده؟د عزیزی زارۍ مې اوریدل خو لکه چې چندان گټور نه وو؟ ځکه هغه کس په زوره لگیا وو ترڅو زما خوله خلاصه کړې خو ما هم خپل پاتي زور واهو ترڅو پرینږدم ژبه مې پرې کړې همدی کش،مکش کې ناساپه احساس مې وکړو چې بدن ته مې یو نه کنټرول کیدونکي انرژی راداخل شوه؟!

په بدن کې مې د وینو جریان احساس کاوه ... فکر مې کاوه زړه مې د نرمال حالت څخه په کلک درزیږی ...

ketabton.com - The Digital Library

بې اختیاره مې سترګي خلاصې شوی نه پوهېږم زما په سترګو کې هغه کس څه ولیدل چې په تلوار زما د سیني څخه پاسید .. د هغه د پاسیدلو سره سم شیطان مسکا مې پر شونډو راغله، خپل پوهیدم چې د بدن کنټرول مې له لاسه وتلې د هغه بل ځل پشان احساس مې درلود هغه ځل چې فهیم مې وهلې وو ... همغه انرژی مې خپل شاوخوا احساس کول البته یو څه ډیر د هغه حالت څخه ... دا ځل د هغه انرژی احساس بیحد ډیر وو بیحد ...

الفا- څه کوی؟ ژر شه ژبه یې ورڅخه پری کړه باید ژر ددی ځایه لاړشو ...

د الفا پر غږ هغه سړی یو ځل بیا غوښتل زما خواته راشي خو د هغه د نږدی راتلو مخکې پښه مې پورته کړل او یو زدني لغته مې په خیته کې ووهو دومره کلک مې ووهو چې بدبخت د درد څخه په ځمکه راوغورځید همدا چې راښکته شو زه په یو جست له

ketabton.com - The Digital Library

ځمکې راپاسيدم او د هغه چاقو مې راوخيست، د سترګو په رپ کې مې چاقو د هغه مسلح کس پخوا ګوزار کړو کوم چې د عزيزی خواته يې تومانچه نيولې وه، چاقو مخامخ د هغه کس په تندی ولګيد د هغه د وليدلو سره سم الفا او د هغه کسان په تلوار راپاسيدل ...

الفا په چغه او ورخطای وويل: مړ يې کړي ... ژر کوی ..

د الفا په چغه څوک وا هغه انرژی لا زياته شوه د هغه څلور، پنځه کسانو په يو ځل مرمۍ ويشتل شروع کړل خو د دی څخه مخکې چې پر ما کوم مرمۍ ولګيږی يو سايي پشان شې مې مخې ته راغلو، کله چې ښه مې وروکتل نو همغه پيری وو؟! همغه چې زما مخ يې نيولې وه، باور مې نه کيدو هغه زه د مرمۍ ويشتلو څخه بچ کړم؟! خو ولې؟

ketabton.com - The Digital Library

یوه شیبه کې هر شی بدل شول هغه زه د لاس کش کړم او کله چې سترګي مې خلاصې کړل نو نور د الفا او د عزیزی ځنګ کې نه وم؟ د سړک په غاړه وم؟! د پولیسانو رینجرونه مې لیدل چې په تلوار دیخوا راروان وه، هغه کس چې زه یې دلته راوړی وم کرار، کرار مخ په لری کیدو وو د هغه د لری کیدلو سره سم فکر مې کاوه زما هغه عجیب انرژی هم کمیږی اخری شیبه کې مخکې لدی چې د سړک غاړي ته پر ځمکه وغورځیږم وریسي مې غږ کړل ...

- ته ...ته څوک یې؟

زما پر غږ ودرید بیا په کراره یې خپل له سر هغه عجیب غریب خولې لری کړل کوم چې ټول مخ یې وربانديې پوښل شوی وو او هیڅ نه ښکاریدو، د هغه د لری کولو سره سم سترګي مې له حیرت خلاصې پاتي شوی ... د سترګو وړاندې مې هر شئ دوه، دوه شول مغزو کې مې د بنګهاری غږ پورته شو، باور مې نه راتلو

ketabton.com - The Digital Library

هغه ... د هغه څهره زما پشان وه؟! داسې لکه چې زه پخپل خپل و مخ ته ولاړ اوسيږوم؟!

د هغه خوله پر مسکا خلاصه شوه .. او بيا د هغه لومړۍ ځل پشان يې خپل مغزی کوږ کړو او ويې ويل: هو، صحيح ګمان دی کړې طاها ... زه ستا همزاد يم ... نوم مې هم زقوم دی ...

- زقوم ...؟!

#نوټ

د ناول د خلاصيدو مخکې غواړم دا خبره وکړم چې همزاد څه دي؟ او څه مطلب لری؟ همزاد يا هم مشهور په"قرين" دا اصل کې يو پيرې دی، د دې په اړه ډېر روايتونه او خبرې شته خو لومړۍ اسلامې برخه کې د

ketabton.com - The Digital Library

دی پیری په اړه معلومات درکړم،ویل کیږی چې همزاد چې اسلامې اصطلاح کې ورته" قرین ویل کیږي په معنا ده هغه جن یا شیطان ده چې د انسان د پیدا کیدلو سره سم پیدا کیږی؟! مطلب یو ډول د انسان جملې یا هم غبرګونې دی خو د شیطانانو نړۍ کې؟!

- دا قرین هڅه کوي انسان بدو کارونو ته وهخوي، بیځایه غوسه،حسد کینه،بغض،او یاغي توب زیاتر د همدې پیری کار دی ..
- د هر انسان سره یو قرین شتون لرې حتی د پیغمبر ﷺ لپاره هم الله "ج"دا قرین مسلمان کړی و ..
- په قرآن کې الله ﷻ فرمايي:وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ.."* (الزخرف: 36)

او د خلکو په افسانو او راویاتونو کې راځي چې، خلک همزاد ته ډېر اسرارناکه ځواک ورکوي، لکه:

- دا چې همزاد یې د شپې لخوا فعاله کیږي ..
- د انسان عکس یا سیوری شي ..

ketabton.com - The Digital Library

- که یو څوک ځان وژني، نو همزاد یې هم وژل کیږی ..
- د همزاد سره اړیکه، جګړه یا وسوسې پیدا کوی ..
- همزاد (قرین) یو شیطاني جن دی چې وسوسې اچوي ...
- د انسان بدن فزیکي توګه نشې نیولې خو عجیب شیطاني ځواک ورکولاې شې ...

او پاتې شول خبره د "زقوم" نو زقوم په اصل کې د جهنم د یو وېرووونکې درختې نوم دې .

- په قرآن کې الله ﷻ فرمايي: إنها شجرة تخرج في أصل الجحيم، طلعها كأنه رؤوس الشياطين (صافات: 64-65) ژباړه: دا یوه درخته ده چې د دوزخ له ژورو څخه را پورته کیږی میوې یې د شیطانانو د سرونو پشان ده ..
- دا درخته دوزخیانو ته د بوږۍ پشان ورکول کېږي چې بیحد تریخ، بدبویه او دردناک دی ..

ketabton.com - The Digital Library

البته بعضې خلک دا عقیده لرې چې "زقوم" اصل کې د
یو د خطرناک پیري نوم دی ..
- په کیسو کې ویل کېږي چې "زقوم" یو د اور څخه
جوړ پیری دی چې د انسان له وجوده تغذیه کوي، یا
یې وسوسه کوي، د غوسي یا شر سمبول دی د ناڅاپي
قهر، ویره، یا رواني فشار ورته کاروونه همدا پیری کوی،
بدني او روحي سترېيا رامنځته کوي، خلک وايي
خوبونه ګډوډوي،په انسانانو ننوځي او عجیب څواک
ورکوي، دا پیریان یو د بدترینه پیریانو د ډلې څخه دي
او لکه چې د طاها له ښه شانس همدا د ده قرین او
همزاد دی؟!

#د_ابلیس_ناول_د_دریم_پړاو_ته_څوک_یې؟
_ناول_پاي❤️
#لیکوال_خواجه_زی❤️

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English